ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

Petr. D. F.

1982

2. - pětibarevná verze 2002

www.vesmirni-lide.cz

JEŽÍŠ KRISTUS - PRVNÍ PŘÍCHOD (detail)
www.vesmirni-lide.cz
(internet obr. 289)

(0)

VELMI DŮLEŽITÝ ÚVOD

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 1 – 6, Velmi důležitý úvod.*

Pustit se do úkolu bádat a psát o **základech lidské duchovnosti** **pouze** na podkladě **vlastních** spekulací, domněnek a odkazů na druhé je marným, neproduktivním a ve skutečnosti **nemožným podnikáním.** Je několik důvodů, proč tomu je tak:

(1)
Duchovnost obecně je možno pojímat jako **danost od Nejvyššího. Jako takovou ji může interpretovat, vysvětlovat a definovat pouze Ten, který ji vytvořil, kdo je jejím původcem.**

(2)
Lidská přirozenost je různě ohraničena v porozumění tomu, jak se **duchovnost** chápe. To jest v **přírodních podmínkách** či v **přírodním stavu.** Její **přírodní stav** má jen **pomíjivou hodnotu.** Bytosti, jakými jsou lidé jsoucí v **přírodním stavu,** musí definovat vše z **tohoto stavu.** Avšak **duchovnost nevzniká v přírodním stavu,** a tak ji není možné chápat a vysvětlovat pouze na **tomto základě.** Je třeba postoupit **nad přírodní stav,** abychom se přiblížili pravdě o **duchovnosti.**

(3)
Lidé mají ve své přirozenosti sklon přizpůsobovat vše úrovni svého vlastního chápání. Jelikož toto chápání je v mnoha případech založeno na **denních potřebách pro přežití v přírodním světě,** podřizují **vše** tomuto účelu. Takto jsou motivováni každodenními událostmi v životě lidstva obecné a událostmi v jejich osobním životě zvlášť. **Chápat duchovnost znamená přesáhnout tento druh chápání a poznat fakt, že všechny události, ať jednotlivě, či obecně, mají svůj pravý původ především v duchovním stavu dění,** nikoliv v těchto událostech samých.

(4)
Protože lidské bytosti jsou ve svém přírodním stavu omezeny jeho pomíjivými hodnotami, mají sklon zakládat svá vysvětlení a pojímání jakéhokoliv fenoménu na těchto pomíjivých hodnotách. To se tedy týká i jejich vysvětlení a pojetí **duchovnosti.** Jelikož **duchovnost** je ve své esenci a substanci transcendentní všemu, co má pomíjivou hodnotu, nemůže být plně pochopena z těchto hodnot. Proto je jakékoli chápání založené na takové podmínce zkreslené.

(5)
Jelikož lidská řeč odvozuje své kategorie, pojmy a ideje z věcí a myšlenek týkajících se především pomíjivosti přírodního světa, je těžké nalézt výraz přiměřený snaze dosáhnout plného chápání pravé reality duchovnosti lidskou myslí. Cokoli je řečeno v lidských termínech, může pouze přiblížit to, co **duchovnost** skutečně je, neboť bez ohledu na to, co je o ní řečeno, vždy bude přesahovat vyřčená **slova** a jejich **obsahy.**

(6)

Jelikož jsou lidské bytosti z těch a oněch důvodů lapeny v pasti přírodního světa, který vchází v existenci časoprostorového kontinua, jsou omezeny ve svých pojmech a ve svém chápání svými relativními podmínkami. Proto nejsou lidé schopni za těchto podmínek plně porozumět jakékoli **absolutní hodnotě.** V přírodních podmínkách jsou schopni se pouze přiblížit pravdě. Protože **duchovnost** přesahuje ve všech ohledech relativní pojmy lidské přírodní podmíněnosti, mohou se **jí** pouze přiblížit. To je další zdroj mnoha zkreslení.

(7)
Jelikož nejsou si lidské bytosti vědomy svých pomíjivých stavů existence v přírodním světě, mají sklon lpět na tomto světě a zachovávají všemi prostředky dosavadní stav své existence. To je samozřejmě vede k budování a hromadění **všech druhů zvyků, tradic, kultur a společenských zřízení,** které by zajistily jejich relativní nesmrtelnost v historii lidstva. Jelikož se **tyto zvyky, tradice a kultury** budují na předpokladu a na základě pomíjivosti lidských hodnot, jsou tu paradoxně zároveň za účelem zachování relativní nesmrtelnosti lidstva a vedou ke stagnaci všech hodnot.

Paradox této situace je v předpokladu, že je možno dosáhnout pokračování existence zachováním tradic a zvyků. Protože všechny zvyky a tradice jsou založeny na relativních hodnotách pomíjivosti lidské existence v přírodním světě, následně vytvářejí pro lidstvo past, která přináší namísto nesmrtelnosti úplnou záhubu.

Pravá povaha tradic a zvyků blokuje správné pojímání **duchovnosti,** protože je **duchovnost** přesahuje ve všech ohledech. **Aby se pravá povaha duchovnosti správně chápala, musí se naprosto a vůbec nebrat v úvahu existence minulých, přítomných a budoucích tradic a zvyků. Pouze překročením tradic je možno více se přiblížit k samé duchovnosti.**

Na základě těchto závěrů by se přirozeně skončilo v pesimistickému postoji, v němž by se tvrdilo, že je pro lidi zcela nemožné porozumět vlastní **pravé duchovnosti.** Takto se může vážně zpochybnit plodnost a užitečnost možné plnohodnotné diskusi o **lidské duchovnosti.** To vše je naprostou pravdou jen tehdy, když si někdo podejme na takový úkol na základě **svých** a ze **svých vlastních dispozic, subjektivních projekcí a odvolávání se na druhé.** Je zcela něco jiného, je-li k dispozici přímé zjevení, inspirace a iluminace od **Nejvyššího,** který k této věci přistupuje z hlediska **duchovních potřeb** celého lidstva. V současné době existuje **zvláštní duchovní okolnost a stav,** vyžadující takové zjevení, aby lidem byla dána možnost lepšího přiblížení k **Absolutní pravdě o duchovnosti. Nejvyšší** vybírá (ze svého hlediska) nejpříhodnější dobu, nejvhodnější osobu či osoby a nejvhodnější prostředky, které pomáhají v přenosu takového zjevení. V těchto případech se nezpytují postupy **Nejvyššího,** ale akceptují se jako pověření a úkol vlastního pozemského života stát se takovým prostředkem či nástrojem, jimž se přenos tohoto zjevení uskutečňuje a stává se možným.

Tato kniha se má tedy pojímat jako výsledek přímého zjevení, inspirace a osvícení Nejvyšším. Způsob jejího vytvoření je samozřejmě netradiční a nekonvenční a **bude obtížná k přijetí pro ty, kteří zakládají své soudy na tradičních a konvenčních přístupech.** V **tradičním** a **konvenčním** přístupu existuje **požadavek** a **příkaz,** že zjevení přichází pouze určitými způsoby a prostředky, pouze skrze určité typy lidí a pouze v jistém zvláštním jazyce. Protože lidé obvykle nevědí, jak by se zjevení mohlo přenášet, nesprávně usuzují, že pouze klasickým způsobem a klasickou řečí, jako je tomu v případě biblických proroků nebo **Ježíše Krista** v **Novém zákoně,** kdy je použit zvláštní, velmi často temný symbolismus a básnická řeč, archaické formy atd. Cokoli jiného, psaného a přineseného odlišným způsobem, nemohou přijmout, protože to **nevyhovuje očekávaným standardům lidských tvorů, kteří jimi tíhnou připisovat a předpisovat Nejvyššímu.** Naštěstí se

Nejvyšší NEŘÍDÍ lidskými standardy. Každá doba, okolnost a situace v historii lidstva vyžaduje **svůj zvláštní a odlišný přístup,** který je v souladu s potřebami, specifikou a požadavky té určité doby a situace. Není možné je zobecňovat, určovat z nich hodnoty, **zákony** a podmínky, za nichž taková zjevení mohou vznikat. Bylo by to uzavíráním dveří, kdyby se vlastní omezení promítala na **Nejvyššího.**

V historii lidstva bylo mnoho tvrzení přímých zjevení **Nejvyššího.** Některá byla legitimní, některá nikoliv. Pravé zjevení je vždy včasné a přizpůsobené **duchovním potřebám,** podmínkám a jazyku dané doby. Očekávat, že by **Nejvyšší** vždy užíval týž způsob, styl a touž řeč, kdykoliv přináší Své zjevení, by znamenalo fakticky předpokládat, že není schopen vytvořit nic nového či se naučit řeč lidí, ke kterým hovoří.

Pro lidi oddané tradicím a konvencím a promítající nostalgicky své subjektivní tužby do historických, poetických a symbolických způsobů vyjadřování je cokoli nového buď **banální,** nebo **není hodno Nejvyššího.** Lidé tohoto druhu se stávají subjekty či nástroji přenosů sdělení nebo pseudozjevení bytostí z absolutního odjinud, které se nacházejí v témž nostalgickém rozpoložení. Od nich pak pocházejí potřebné produkce „zjevení" ve **starodávném stylu,** jakým je **styl Bible,** v nějaké archaické řeči nebo poetické formě, dodávající věrohodnost zjevovaným myšlenkám. Problémem je to, že když se někdo ohraničuje svou vlastní touhou mít zjevení v tradiční formě a zakládá věrohodnost zjevení na této požadované formě, klame sám sebe ve víře, že takovéto zjevení je od **Nejvyššího** pouze proto, že přišlo v této zvláštní formě. Lidé ale zapomínají při pohledu na tento druh zjevení na jednu důležitou věc: **Je to pouze IMITACE pravého zjevení.** Nechtějí uznat, že **Nejvyšší tvoří vždy NOVÉ věci a nikdy se neopakuje ve stylu a metodě zjevení nebo čehokoli jiného.** Ten/Ta bere vždy na zřetel to, co je nejlepší pro lidstvo za právě probíhající situace, a to, co je za současných podmínek lidstva nejvhodnější pro moderní prostředky. **Imitace, nostalgie, očekávání atd. vznikají z potřeby zachovat tradice a zvyky a udržet status quo. Vše nové je nebezpečné, neboť to vyžaduje změny.** A to je právě ta věc, kterou **lidstvo nechce - ZMĚNU.** Proto se od **Nejvyššího žádá,** aby nic neměnil.

V historii lidstva byly doby, kdy bylo **nezbytné užít symbolického jazyka, souvztažností a stylu,** který byl mnohým nejasný. **Duchovní** podmínky lidstva byly tenkrát takové, že **lidé vyžadovali tento styl a metodu. Nic jiného nebylo tehdy možné.** Ale jak doba **pokročila,** vznikly odlišné podmínky, stavy a situace, které vyžadují **jiné** přístupy, styly a metody, které jsou v souladu s **duchovností** těchto dílčích okolností.

Duchovní historie lidstva vždy postupuje v **krocích,** které jsou jakoby **stavebními bloky duchovnosti.** Každý krok představuje základnu, na níž se buduje krok další, vyšší. Každý krok historie lidstva se může rovnat místnímu (oproti univerzálnímu) cyklu času, ve kterém je nutno tento krok vybudovat a úplně vyčerpat jeho užitečnost. Každý krok vzhledem ke své vlastní **duchovnosti** vyžaduje specifické porozumění a styl, specifickou metodu a své vlastní zvláštní zjevení. **Nejvyšší** samozřejmě podle potřeby přizpůsobuje Své zjevení každému kroku, jak je třeba. Důvod, proč vše v **duchovním vývoji lidstva** postupuje v **krocích,** je ten, že **lidé nemohou vzhledem ke své přírodní podmíněnosti pochopit Absolutní pravdu.** Jak bylo uvedeno již dříve, mohou se k ní jen **přiblížit. Pravou přirozeností Absolutní pravdy je to, že je DYNAMICKÁ. Nestagnuje, není jsoucí, ale je stávající se. Proto se pravda musí zjevovat v krocích. Jakmile daný krok se svou specifickou pravdou splní svůj účel, získá se poučení a užitečnost jeho existence je vyčerpána, je odložen, aby se použil jako odrazový můstek k budování nového kroku a pravdy vztahující se k tomuto novému kroku Je krajně důležité pochopit toto zjevení o stavbě kroků a dynamické povaze pravdy, nebo se naprosto vytratí veškerý smysl účelu této knihy a všeho ostatního vztahujícího se k duchovnosti.** Omyl lidstva spočívá v představě, že **každé zjevení má absolutní hodnotu.** Neměnně se vytváří závěr, že když zjevení pochází od **absolutní bytosti,** je následně též **absolutní** a zapomíná se na tento důležitý fakt:

Zjevení je dáno NEABSOLUTNÍM bytostem. Každé zjevení **Absolutní povahy** pro neabsolutní bytost nedává žádný smysl, není pochopitelné, a je tedy nepřijatelné. To by nakonec vedlo k záhubě lidských tvorů. Pokud lidé usuzují, že zjevení má **absolutní hodnotu,** tíhnou strnule ke starému zjevení, aniž by si uvědomili, že mezitím **Nejvyšší vytvořil nové kroky, nové podmínky a nové duchovní skutečnosti, které přesahují všechny předešlé.** Kvůli tomuto přístupu jsou lidé ovšem neschopni přijmout cokoliv nového, stagnují, a tím dusí svůj vlastní **duchovní život.** Pravou skutečností v tomto ohledu je to, že **Nejvyšší PŘIBLIŽUJE** Sebe Sama úrovni chápání a schopnosti pokroku neabsolutních bytostí a jak postupují ve svém **duchovním vývoji,** zjevuje jim v **krocích přiblížení pravdy k Absolutní pravdě.**

Z **tohoto důležitého pravidla** se musí vyvodit, že cokoliv bylo doposud v celé historii lidstva zjeveno, bylo relevantní jen v každém jednotlivém kroku a každému jednotlivému kroku a musí se to přijmout jako základ, na němž se vybuduje krok nový. Proto **je význam každého zjevení platný jen v tomto jednotlivém kroku.** Jak pokrok postupuje, stává se v určitém bodě **zastaralým** a pro další krok je nutné nové zjevení. **Nové zjevení uchovává ZÁKLADNÍ ZRNKA PRAVDY, které má každé zjevení, a odkládá vše, co nemá užitek.** Proto **nepřekvapuje,** že v mnoha případech nově zjevená pravda zdánlivě protiřečí staré pravdě čili předchozímu kroku: Pro toho, kdo pojímá každé zjevení jako to, co má **absolutní hodnotu,** je rozpor zřejmý: **Dvě protikladné absolutní pravdy nejsou možné.** Ale jestliže se zjevení přijímá ve světle kroků duchovního pokroku, protiřečení je pouze relativní či zdánlivé. Z uvedeného je zcela zřejmé **nebezpečí zatvrzelého tíhnutí k jednomu kroku a setrvávání na starých tradicích a zvycích.**

Z těchto důvodů je třeba opětovně a znovu zdůrazňovat, že **proto, aby kdo pochopil to, co následuje v této knize, NESMÍ vůbec a naprosto brát na zřetel jakékoliv konvenční a tradiční myšlení.**

Je také nezbytné neustále upozorňovat každého, kdo čte tuto knihu, že je **přímým zjevením Nejvyššího pro další krok lidského duchovního vývoje, ke kterému je lidstvo nyní připraveno.** Musí se proto chápat ve světle tohoto kroku. Je to velmi důležitý krok stejně jako každý předcházející - ale jde nicméně jenom o krok. Bylo by tragédií, kdyby se tato kniha vnímala, byla pojímána a chápala se v **absolutním smyslu.** Bylo by to **opakováním** podobných chyb minulosti. Jedním z mnoha účelů tohoto zjevení je **varovat** před takovými chybami. Z tohoto důvodu je třeba pamatovat na to, že **v okamžiku, kdy toto zjevení splní svůj úkol a nový krok se naplní, další krok v pořadí vstoupí do své existence postavené na posledním kroku. Proto cokoli je z hlediska tohoto následujícího kroku nepoužitelné z kroku současného, bude odloženo.** Důležitost tohoto kroku spočívá ve faktu, že se **bez něj nemůže vybudovat další krok, stejně tak jako by ten nynější nemohl být vybudován bez předcházejícího.** Další krok však bude přesahovat vše, co je zjeveno v kroku předcházejícím, stejně jako tento krok přesahuje všechny předchozí. Bez neustálého uchovávání tohoto pravidla v mysli a bez pojímání všeho přicházejícího v jeho světle by se jeho smysl, účel a účinek zcela ztratil. Byla by to ztráta času. To je důvod, proč je tento úvod tak důležitý.

Jak je uvedeno výše, bylo v průběhu známé historie lidstva několik zjevení od **Nejvyššího** - mnohá z nich jsou zaznamenána v knihách jako je **Bible, Bhagavad-Gíta, Védy, Tibetská kniha mrtvých, Upanišady, Korán** a **některé další.** Byla to zjevení v souladu s jejich **dobou, potřebami, místem, odlišnostmi duchovního vědomí a jeho konkrétními stupni. Všechna obsahují zrnka Univerzální pravdy.** Ale tato **zrnka** jsou nyní pohlcena konvenčními a tradičními výklady a tvrzeními o **výlučnosti** a **absolutnosti** jednotlivých pochopení povahy těchto zjevení. Křesťané se například zdráhají přijmout jakákoliv zjevení, které přichází po Zjevení Sv. Jana, neboť se opírají o jeho výrok učiněný na závěr jeho knihy v kapitole 22, verších 18 a 19: „**Varuji každého, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo**

k nim přidá, tomu přidá Bůh ran popsaných v této knize, a jestliže někdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl v knize života a místo ve svatém městě,“ jak se o nich píše v této knize.

Z tohoto výroku mnozí křesťané **mylně vyvozují, že to bylo poslední zjevení,** po němž již nikdy žádné jiné nemůže přijít. Kdyby někdo přesto tvrdil, že obdržel zjevení, které by se mohlo přidat k proroctví Sv. Jana, znamenalo by to, že to nemůže být pravé zjevení. To pak vede k víře, že zjevení Nového zákona jsou jedině pravdivá, neboť jedině ona mají věčnou absolutní hodnotu. Tento závěr vedl tragicky křesťany a jejich církve do Temných dob, které **zvrátily** každý pokus přinést něco nového do pojetí křesťanství a **duchovnosti** a takto preventivně zabránily na mnoho století přímému zjevení Univerzální přirozenosti. Situace není samozřejmě lepší ani v jiných **duchovních systémech,** protože i ony zmařily jakýkoli pozdější vývoj svým sklonem k vlastnímu, tradičnímu a konvenčnímu přístupu. To zcela podkopalo přijímání něčeho nového, co odporuje jejich tradičnímu a navyklému myšlení.

Aby však **Nejvyšší** uchránil v lidstvu **nějaké duchovní vědomí,** udržoval mezi jistými jedinci skrze vnější způsoby uctívání a tradic **nějaká pojetí pravé duchovnosti,** takže se mohl zachovat život člověčenstva a mohly se vybudovat další stupně pozemského cyklu času.

Naneštěstí byli tito jedinci obvykle zavrženi, vypuzeni, pronásledováni nebo považováni za kacíře či za šílené. Vzdor tomu vždy rostl **vnitřní sklon** k pokroku a k budování nového stupně v **lidském duchovním vědomí** a vydal své plody. Po stoletích následujících po Zjevení Sv. Jana se lidstvo díky úsilí těchto jedinců stalo připraveným pro další důležitý krok, který **měl přesáhnout Temný věk tradic a zvyků a připravit lidstvo pro návrat do pravé, nezkreslené, a tedy netradiční a nekonvenční duchovnosti.** Toto **zjevení,** které lze nazvat jako **přechodný krok** ze starého, temného, tradičního a konvenčního myšlení k **myšlení nového duchovního věku,** který přijde v následujícím kroku, **bylo přeneseno skrze Emanuela Swedenborga.**

Naneštěstí **NENÍ** hodnota Swedenborgova a zjevení **Nejvyššího,** které přišlo skrz něho, z jistých důvodů správně pochopena a **NENÍ široce známá.** Problémem bylo, že se toto zjevení nepovažovalo za to, čím je, tj. za životně důležitý přechod z dlouhého Temného, tradičního a konvenčního stupně, z něhož sestával celý jeden časový cyklus, do nové éry člověčenstva, která je na svém začátku. Pravá podstata tohoto přechodu vyžaduje **podržení** několika určitých tradičních a konvenčních pojetí a představ, aby se předešlý krok zcela nezničil. Pro nezvyklou temnotu, výdrž, stupeň duchovního zkažení a zkomolení i ztrnulost předešlého kroku v historii člověčenstva **nebylo možno budovat další krok přímo,** ale namísto toho byla **Nejvyšším počata PŘECHODNÁ PERIODA.** Ta měla člověčenstvo připravit na to, co mělo přijít, bez nebezpečí jeho úplné **duchovní zkázy** a zničení. Problém byl v tom, že kdyby se plná šíře pravdy dalšího kroku dala k dispozici Swedenborgovi a lidstvu, **nebyli by schopni ji přijmout.** Mohli by ji **úplně** odvrhnout, a tím zabránit, aby nastal nový krok. Jelikož je pro lidstvo životně důležité, aby nový krok nastal, bylo nutné zahájit **přechodnou periodu,** která by mohla obsahovat něco nových pravd a uchovat něco ze starých, konvenčních a tradičních myšlenek a něco ze zkreslených pohledů, které by byly vhodné pro nový krok. Bez tohoto činu by lidstvo zůstalo v Temném věku své **duchovnosti,** která není **duchovností** vůbec. A tam, kde není **duchovnosti,** není **života.** Proto kdyby nebylo **této přechodné periody,** reprezentované zjevením skrze Swedenborga, bylo by člověčenstvo zničeno.

Zjevení **Nejvyššího,** které je v souladu s dalším krokem, tedy logicky buduje a vychází z **přechodného období Swedenborga.** Proto je také přehodnocením, úpravou a zkrášlením Jeho vybraného pojetí.

Pro tyto přechodné hodnoty nebylo Swedenborgovo pojetí v době jeho pobývání ve fyzickém světě široce přijato. Tato situace je však **odlišná** ve **světě duchovním** a v jiných vesmírech a galaxiích a slunečních systémech, kde je jeho pojetí známo jako takové, čím skutečně je, a vysoce ceněno pro jeho vznešený účel. Jsou **dva důvody,** proč jeho pojetí není přijato a neholduje se mu šířeji na této planetě.

(1)
Prvním je to, že povaha jeho přechodnosti obsahuje určitá velká zkreslení, která musí být napravena dříve, než by jejich široké přijetí bylo možné. Kdyby tyto velké omyly byly široce přijaty, mohly by posílit některé ze starých a tradičních a konvenčních přístupů, a tak by mohly zničit možnost výstavby dalšího kroku. Jakmile se toto pojetí opraví a umístí ve správné perspektivě, stane se nedílnou součástí nového věku a bude uznáváno daleko šířeji.

(2)
Druhým důvodem je to, že několik tisíc následovníků Swedenborgova pojetí, kteří vytvořili církev nesoucí jeho jméno a pojímali jeho učení tradičně a konvenčně, tímto zahubilo jakoukoliv možnost jeho širšího přijetí. Problémem swedenborgiánů je to, že činí právě tutéž chybu jako všichni tradicionalisté: **Považují zjevení přišlé skrze Swedenborga za absolutní,** které je posledním a konečným slovem v lidském duchovním vývoji. Tím, že to tvrdí, neliší se od lidí předešlého kroku, jsou tedy tak zpátečničtí jako všichni ostatní. Na takovém přístupu se nemůže dost dobře budovat něco nového.

Není snadné zbavit se starých, důvěrných, tradičních, konvenčních a zdánlivě pohodlných přístupů. Ale neučiní-li tak, je vše ostatní ztraceno a nemá pravý význam a realitu.

V této knize je **málo** jednotlivých odkazů na něčí práce či koncepce. Jelikož je tato kniha výsledkem přímého zjevení, osvícení a inspirace od **Nejvyššího,** odráží úplně a pouze Jeho vnímání, výklady a prezentaci existující situace s pohledem na ni z pozice příchodu nového kroku **lidského duchovního pokroku. Nejvyšší** zjevuje pouze to, co je náležité, správné a odpovídající vzhledem k příštímu kroku, protože tak je to pro člověčenstvo vhodné. Jelikož podstatou kroku je pokročit, existuje přesahující chápání, vnímání, interpretace a zpřítomnění, které nejsou známy z hlediska stupně, který se buduje právě nyní. **Člověčenstvo není připraveno pro toto přesahující chápání, pokud se nový krok plně nezformuje, nesestaví a nevyplní.** Když přijde ta doba, nové zjevení bude dáno někomu **dalšímu** a zahájí se budování **nového stupně.** Ale to již bude jiná událost jiného časového cyklu v **lidském duchovním vývoji.** Až přijde ta doba, tato kniha se stane zastaralou a bude mít pouze historickou hodnotu, jako základna pro vybudování vyššího stupně, který přesahuje její vlastní podmínky, stavy a úroveň chápání.

Tato kniha je určena **široké škále čtenářů, kteří se zabývají duchovními záležitostmi.** Její jazyk je přizpůsoben tomuto účelu. Některé záležitosti mají však hluboký filosofický obsah a vyžadují zpracování použitím odpovídajícího jazyka. Z toho důvodu není vždy možné zachovat žádoucí jednoduchost a jasnost odpovídající všem úrovním lidské chápavosti. To platí obzvláště o první kapitole této knihy. Cokoliv je uvedeno v této knize, není určeno k argumentaci, souhlasu či nesouhlasu. Nepovažuje se to ani za příkaz, nařízení, nárok či zákaz nebo za systém víry, který musí být přijat. **Účelem je poskytnout lidem možnost reflektovat, kontemplovat, meditovat a vážně pojímat to, co bylo řečeno, kvůli jejich vlastnímu duchovnímu prospěchu, růstu a pokroku.** Pokud splní tento účel, více se od ní neočekává.

Malá poznámka zpracovatele textů Nového zjevení na internetu

Tyto důležité informace nechť slouží všem zájemcům k jejich ***duchovnímu růstu*** *a umožní jim tak* ***dobře se připravit na přechod do Nového věku, na Novou Zemi, neboť Pán Ježíš Kristus nám ukazuje v našich srdcích stále ten správný směr,*** *jen jde o to* ***vyciťovat*** *a* ***zaposlouchat se do vlastního nitra.***

Ověřovali jsme si (4 lidé v kontaktu se ***Stvořitelem prvotním všeho a všech*** *– dle dosavadní terminologie, a s* ***Vesmírnými přáteli Sil světla****), že* ***knihy Nového zjevení jsou PRAVDIVÉ****, a to na* ***cca 90 %****, takže je na* ***každém čtenáři*** *opět, aby* ***vycítil*** ***chybně zpracované části*** *stejně, jako u jakéhokoliv jiného textu zde na planetě Zemi. Jak jsem již dříve několikrát upozorňoval, chyby vznikají při* ***přenosu****, dále při* ***překladu*** *(zde se jedná o překlad z anglického do českého jazyka dvěmi překladateli) a dále při* ***přípravě*** *na tisk knih. Síly temna nikdy nespí !*

Texty jsou opisem knih, které ***nejsou*** *šířeny v knihkupectví a ani jim* ***nebyla*** *dosud dávána žádná reklama, takže* ***byly*** *dosud* ***velmi málo*** *známé. Proto jsem se rozhodl touto cestou tento stav* ***změnit*** *a tak má velká část zájemců možnost tyto informace získat buď v elektronické podobě, anebo formou papírových kopií původních knih, případně textů zde uvedených v papírové podobě. V textech* ***nejsou provedeny žádné změny,*** *pouze je doplněno* ***několik schémat*** *a* ***obrázků*** *pro názornější vyložení některých faktů, a dále je doplněno* ***několik dílčích nadpisů či čísel v závorce*** *uvnitř kapitol (které tedy nebyly obsahem původního přenosu) kvůli lepší přehlednosti těchto textů.*

Jsem ***vděčný Pánu Ježíši Kristu,*** *že jsem* ***měl možnost se seznámit s tímto učením*** *a také, že se* ***mohu podílet na šíření těchto energií*** *na planetě Zemi ve 3. dimenzi.*

TI, KTEŘÍ VĚDOMĚ ZATAJUJÍ PRAVDU NEBO JI PŘEKRUCUJÍ POD ZÁMINKOU,

ŽE JI LIDÉ JEŠTĚ NEJSOU PŘIPRAVENI SLYŠET,

SLOUŽÍ TEMNOTĚ.

V PRŮBĚHU CELÉ HISTORIE BYLY POSVÁTNÉ TEXTY UKRÝVÁNY NEBO NIČENY.

PROTO ŠIŘTE TYTO TEXTY DÁLE, NENECHÁVEJTE SI JEN PRO SEBE ! ! !

POSKYTNĚTE TEXTY TAKÉ KNIHOVNÁM !

S láskou Ivo A. Benda, zpracovatel a šiřitel (nikoli jediný) knih NOVÉHO ZJEVENÍ.

První verze textů: 28.10.2000.
Druhá verze textů - pětibarva: Od ledna 2002.

PAPÍROVÉ XEROKOPIE TEXTŮ KNIH ČESKÝCH A ANGLICKÝCH (DROBNÉ PÍSMO) NEBO ČESKÝCH TEXTŮ Z INTERNETU (VELKÉ PÍSMO VELIKOSTI 12) SI MŮŽETE

OBJEDNAT TELEFONICKY U ZPRACOVATELE:

ING. IVO A. BENDA P.O. BOX 51 470 06 ČESKÁ LÍPA 6

MOBIL: 0603-491600

Texty jsou k prohlížení a ke stažení na této internetové adrese v samostatném menu v levé části úvodní obrazovky naší stránky :

www.vesmirni-lide.cz

Je možno také objednat CD – ROM s tímto webem, což je velmi výhodné a pohodlné.

Pro černobílé tisky vyznačte text klávesami (**ctrl**) (**A**) a pak přebarvěte černou barvou písmo.

Přes 5000 stran a 1000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 27.3.2002 Ivo A. Benda

Zpracoval: Ivo A. Benda 28.10.2000.
www.vesmirni-lide.cz

NOVÉ ZJEVENÍ

1) NOVÉ ZJEVENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA, Petr D. F., 1993, 660 stran původní knihy, **komplexní výklad Pána Ježíše Krista o DNEŠNÍ SITUACI POZEMSKÉHO LIDSTVA** včetně jeho historie a cest řešení ve 30 kapitolách. Přijato v roce 1988. **KLÍČOVÝ MATERIÁL ! ! !**

2) ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI, Petr D. F., 1994, 262 stran, **výklad o lidské duchovnosti ve vztahu ke Stvoření**. Zpracováno v roce 1982.

3) KDO JSI A PROČ JSI ZDE ?, Petr D. F., 1995, 138 stran, **postavení pozemského člověka ve Stvoření**. Zpracováno v roce 1984.

4) POSELSTVÍ Z NITRA, ČTVERO POJETÍ DUCHOVNÍ STRUKTURY STVOŘENÍ, HLAVNÍ IDEJE NOVÉHO ZJEVENÍ, Petr D. F., 1996, 155 + 66 + 130 stran, další **rozšiřující informace** Nového zjevení. 1. a 2. kniha příjata v roce 1982, 3. kniha zpracována v roce 1985. Tři knihy vázány společně jako jedna kniha – neobvyklé !

5) KOROLARIA NOVÉHO ZJEVENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA, Petr D. F., 1999, 217 stran. Přijato v roce1992-4. Poslední **doplňující informace** k Novému zjevení. Doporučuje se číst až po trojím přečtení předchozích knih.

Existuje ještě několik knih, které dosud (28.10.2000) nejsou přeloženy z anglického do českého jazyka, např. kniha "Realita, mýty a iluze". Jsou i některé knihy od tohoto autora, jež jsou značně kontaminované negativním stavem, a tím pro pravdivý účel nepoužitelné !

Řiďte se svým SRDCEM a ne jménem autora (příjemce, média) při výběru knih !

Tyto texty jsou přepsány - scanovány z originálních knih v českém jazyce. Tyto knihy existují i původním anglickém originále. V případě zájmu o knihy, mohu zaslat za cenu nákladů jednostranné kopie A4.

Obrázky a schémata nebyly v původní knize, byly zpracovány Ivo A. Bendou kvůli lepšímu znázornění některých souvislostí (nikoli však všech, to bohužel tímto způsobem není možné).

Knihy „**Nového zjevení**" se týkají **životně každého člověka** na Zemi, neboť **každý člověk má šat - hmotné tělo – zfabrikované pseudotvůrci ! ! ! Pochopení** tohoto **faktu** dává **možnost řešení problému** každého člověka na Zemi.

Tyto informace šiřte s láskou v srdci všemi směry, neobávejte se ničeho, hlavně do **škol – učitelům, úředníkům** a **vědcům** a všem dalším **zájemcům,** nezapomeňte na naše milé **novináře** a **politiky,** které máme tolik rádi. Bude to pomocí mnoha lidem a velký průšvih pro pseudotvůrce.

OBSAHY KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ

1) NOVÉ ZJEVENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA – 30 kapitol, 32 celků.

(0)
Úvodní poznámka Pána Ježíše Krista pro každého případného čtenáře této knihy.
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Kapitola **1.**
Rozdíly mezi Zjevením Ježíše Krista a Novým zjevením Pána Ježíše Krista.

Kapitola **2.**
Přirozenost Pána Ježíše Krista.

Kapitola **3.**
Zrada křesťanství.

Kapitola **4.**
Druhý příchod Pána Ježíše Krista.

Kapitola **5.**
Principy a užití nové duchovní hypnoterapie a procesu vcházení do nitra.

Kapitola **6.**
Tajemství o pseudotvůrcích.

Kapitola **7.**
Pojetí Antikrista.

Kapitola **8.**
Poslední soud.

Kapitola **9.**
Význam Poslední večeře.

Kapitola **10.**
Obnovení, pozměnění a znovudefinování duchovních zákonů.

Kapitola **11.**
Pojetí hříchu a lidských problémů.

Kapitola **12.**
Pojetí života obecně a lidského života zvlášť.

Kapitola **13.**
Jak přežít lidský život.

Kapitola **14.**
Dosah Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Kapitola **15.**
Tajemství Nového zjevení.

Kapitola **16.**
Praktikování Nového zjevení.

Kapitola **17.**
Umístění planety Nula, lidských tvorů a lidstva ve vztahu se vším ostatním.

Kapitola **18.**
Nový život pozitivního stavu.

Kapitola **19.**
Život po lidském životě.

Kapitola **20.**
Tajemství sexuality obecně a lidské sexuality zvlášť.

Kapitola **21.**
Tajemství stvoření a zóny vymístění.

Kapitola **22.**
Tajemství narození, smrti, vzkříšení, znovunarození, transfigurace a transformace.

Kapitola **23.**
Jak Pán Ježíš Kristus vládne nad Svým stvořením.

Kapitola **24.**
Desatero nově navštívené.

Kapitola **25.**
Tajemství Desíti duchovních principů.

Kapitola **26.**
Motlitby Páně znovu navštívená.

Kapitola **27.**
Tajemství Nové modlitby formulované Pánem Ježíšem Kristem.

Kapitola **28.**
Tajemství životní cesty.

Kapitola **29.**
Několik objasnění struktury a povahy zóny vymístění.

Kapitola **30.**
Nové zjevení v perspektivě.

(31)
Dodatek.

2) ZÁKLADY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI - 3 části, 21 kapitol, 22 celků.

ČÁST I: DUCHOVNÍ ÚPADEK

Kapitola **1.**
Definice a principy duchovnosti obecně a lidské duchovnosti zvlášť.
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Kapitola **2.**
Vznik hmoty, vesmíru a sentientních bytostí. Původní účel, cíl a uspořádání lidského života a jeho přírodního, duševního a duchovního stavu.

Kapitola **3.**
Počátek a důvody lidského duchovního úpadku.

Kapitola **4.**
Důsledky a dopad lidského duchovního úpadku na vývoj člověčenstva jako celku.

Kapitola **5.**
Důsledky a dopad lidského duchovního úpadku na jednotlivé oblasti lidského života, lidských aktivit, systémů a vztahů.

Kapitola **6.**
Hluboká krize všech lidských systémů, hodnot, tradic, zvyků a kultur.

Kapitola **7.**
Současný stav věcí v rozpoložení člověčenstva a lidské duchovnosti. Příprava na Nový věk.

ČÁST II: DUCHOVNÍ OBROZENÍ

(8)
Kapitola **1.**
Chápání pravé lidské přirozenosti.

(9)
Kapitola **2.**
Struktura lidské mysli.

(10)
Kapitola **3.**
Dynamika lidské mysli.

(11)
Kapitola **4.**
Očista a syntéza zrnek pravd existujících v tradicích a konvencích lidských systémů.

(12)
Kapitola **5.**
Otevření všech úrovní jsoucna a bytí a vybudování stálého mostu mezi nimi.

(13)

Kapitola **6.**
Nebezpečí a opatrnost v procesu otvírání a budování. Rizika přechodu.

(14)
Kapitola **7.**
Vhodné a správné nástroje a stavební bloky pro Nový věk. Rozvoj nových metod lidských systémů.

ČÁST III: DUCHOVNÍ POKROK

(15)
Kapitola **1.**
Definice a principy duchovního pokroku.

(16)
Kapitola **2.**
Nové uspořádání lidských systémů: Analýza tohoto uspořádání.

(17)
Kapitola **3.**
Nová dynamika lidských systémů: Analýza této dynamiky.

(18)
Kapitola **4.**
Povaha a uspořádání nového člověčenstva.

(19)
Kapitola **5.**
Místo, účel a cíle nového člověčenstva a jeho systémů v univerzalitě povšechnosti.

(20)
Kapitola **6.**
Životní styl a vztahy lidé v nové éře. Analýza nové duchovnosti.

(21)
Kapitola **7.**
Perspektivy a možnosti rozvoje lidí a jejich duchovního pokroku.

3) KDO JSI A PROČ JSI ZDE ? - 5 kapitol, 7 celků.

(0)
Úvod:
Proč potřebujete číst tuto knihu ?
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Kapitola **1.**
Je historie člověčenstva, a tudíž historie vašeho vzniku, popisovaná v různých vědeckých a náboženských knihách, pravdivá ? Jste skutečně tím, co říkají, že jste ? Jaká je pravá skutečnost ohledně tohoto všeho ?

Kapitola **2.**

Z čeho skutečně sestáváte ? Kolik je ve vás úrovní a aspektů ? Jaké je vaše místo a pozice v tomto Vesmíru a ve vztahu k ostatním ? Žijete skutečně v původním a pravém světě ? Jaký je účel vašeho života ? Započali jste svůj život skutečně na planetě Zemi ?

Kapitola **3.**

Jak skutečně vznikají vaše problémy, starosti, špatné návyky, strádání, utrpení, nemoci, choroby, nehody, příhody a všechny ostatní neštěstí, potíže, nedostatky atd. ? Jakému účelu ve vašem životě slouží ? skutečně je potřebujete ? Jak ve skutečnosti vzniká negativní stav ? jedla Eva v zahradě Eden skutečně jablko a dala ho jíst Adamovi, kterýžto čin se považuje za počátek veškeré lidské bídy a negativního stavu ? Co to všechno skutečně znamená a označuje ? Jaký to může mít vztah k vašemu vlastnímu osobnímu životu či každodennímu žití ?

Kapitola **4.**

Jaké jsou náležité, správné, pravé, účinné, úspěšné prostředky a způsoby jak nalézt vaší cesty zpět k pravému životu, ke svému pravému niternému já, ke své niterné mysli a k pravému štěstí ? Jak se v sobě zbavit všeho, co vám způsobuje všechny druhy problémů a potíží, ať jsou duchovní, duševní, emoční, intelektuální, sexuální, osobní či fyzické nebo jakékoli jiné bez jakékoli výjimky ?

Kapitola **5.**

Jak neustále a náležitě udržovat svůj duchovní, duševní, citový, intelektuální a vůbec veškerý blahobyt a štěstí, aniž byste nesklouzli či se nevrátili zpět, ke svému předešlému životnímu stylu, který vás ničí, anebo aniž byste stagnovali na jednom místě ? Jak naplnit účel svého života na Zemi k vlastní spokojenosti a ke spokojenosti svého Stvořitele ? Končí váš osobní, jedinečný a sebeuvědomělý život vaší fyzickou smrtí ? Co se s vámi stane po té, co opustíte své tělo a tuto Zemi ?

(6)

Závěr:

Víte nyní skutečně, kdo jste a proč jste zde a co to znamená být pravou duchovní a šťastnou lidskou bytostí – lidskou bytostí integrovanou ?

4) POSELSTVÍ Z NITRA, ČTVERO POJETÍ DUCHOVNÍ STRUKTURY STVOŘENÍ, HLAVNÍ IDEJE NOVÉHO ZJEVENÍ (3 knihy svázané v jednu) – 63 celků.

4a) POSELSTVÍ Z NITRA - 40 poselství, 41 celků.

(0)

Úvod.

SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Poselství **1.**

O nesprávném výkladu „Jupiterova efektu“.

Poselství **2.**

O přirozenosti Nejvyššího.

Poselství **3.**
O manželství a sexualitě.

Poselství **4.**
O měnitelnosti vlastního stavu a rozpoložení. O ustavení zvláštní školy duchovního obrození, opětovného poznání a restrukturalizace v duchovním světě Nejvyšším.

Poselství **5.**
O nové nebeské společnosti a jejím účelu a funkci.

Poselství **6.**
O swedengorgově chápání Posledního soudu. O Bibli a jejích rozličných významech.

Poselství **7.**
O životě a jeho smyslu. Více o sexualitě a sexuálním styku.

Poselství **8.**
O principech duchovní homogennosti.

Poselství **9.**
Více o funkci nové nebeské společnosti.

Poselství **10.**
O duchovních požadavcích každodenního života a o souboru pravidel pro takový život.

Poselství **11.**
O nové pekelné pseudospolečnosti. Varování před jejím dílem.

Poselství **12.**
O rozličných érách v dějinách duchovního rozvoje člověčenstva.

Poselství **13.**
O metodách získávání poznatků v dějinách člověčenstva.

Poselství **14.**
O hlavních strukturálních změnách duchovního světa.

Poselství **15.**
O sexualitě v duchovním světě.

Poselství **16.**
Pokračování o sexualitě v duchovním světě.

Poselství **17.**
O tom, jak se určuje dlouhověkost lidského přírodního života na Zemi.

Poselství **18.**
Více o filosofii Nové školy v duchovním světě.

Poselství **19.**
Více o struktuře a funkci nové nebeské společnosti.

Poselství **20.**
O taktice a metodách působení nové pekelné pseudospolečnosti.

Poselství **21.**
O filosofickém pojetí času.

Poselství **22.**
O duchovních principech a životě obecně.

Poselství **23.**
O praktickém uplatňování duchovních principů v každodenním životě.

Poselství **24.**
O duchovních požadavcích každodenního života a žití.

Poselství **25.**
O praktických principech každodenního života.

Poselství **26.**
O náležitém chápání povahy negativního stavu. O nevhodnosti lidského chápání některých životních událostí.

Poselství **27.**
O lidských způsobech vnímání, nevědomých procesech a pozměněných stavech vědomí.

Poselství **28.**
O duchovních válkách a metodách, taktikách a zbraních užitých v těchto válkách a o tom, jak souvztaží s lidskými pozemskými válkami.

Poselství **29.**
O zdroji lidských problémů, běd a strádání a o tom, jak je překonat.

Poselství **30.**
O lidském duchovním, duševním a fyzickém vybavení a o metodách léčení jejich problémů.

Poselství **31.**
Některá praktická objasnění pojetí duchovnosti a duchovních principů.

Poselství **32.**
O procesu inkarnace lidských bytostí na Zemi.

Poselství **33.**
O tom, jak určit, zdali je jeden v pozitivním či negativním stavu.

Poselství **34.**
O záležitostech každodenního života a o náležitých stavebních blocích života každého.

Poselství **35.**
O struktuře a obsahu reality.

Poselství **36.**
O povaze a struktuře stvoření a o duchovních, duševních a fyzických chorobách a jejich léčení.

(37)
Proč si lidé volí jít do pekla ?

(38)
Dodatečné poselství ohledně Nové nebeské společnosti.

(39)
Stručný komentář pojetí reinkarnace.

(40)
Důležitý oznam od Nejvyššího.

4b) ČTVERO POJETÍ DUCHOVNÍ STRUKTURY STVOŘENÍ - 4 kapitoly, 5 celků.

(0)
Krátký úvod.
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Kapitola **1.**
Duchovní teorie univerzální multidimenzionální zóny vymístění.

Kapitola **2.**
Duchovní principy střední cesty.

Kapitola **3.**
Principy duchovní metafyziky.

Kapitola **4.**
Lidská vůle a úmysly a jejich mnohonásobná reinkarnace.

4c) HLAVNÍ IDEJE NOVÉHO ZJEVENÍ - 16 kapitol, 17 celků.

(0)
Úvod.
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

(1)
O různých typech zjevení a o tom, jak náležitě ověřit jejich zdroj a platnost.

(2)
O duchovním významu sedmé kapitoly proroka Daniela.

(3)
Požadavky na mluvčího a zprostředkovatele přenosu zjevení a poselství Nejvyššího.

(4)
Revize a doplnění náležitých postupů verifikace a bezpečnostních prověrek pravých duchovních rádců během duchovní hypnoterapie a duchovní autohypnózy.

(5)

Proč Ježíš Kristus hovořil a měl ke Svému Otci vztah, jako by On a Otec byli dvěma odlišnými osobami či entitami, a ne jedním a týmž Bohem Nedělitelným ?

(6)
Doplnění na téma proč si lidé volí jít do pekla.

(7)
Jaké jsou pravé důvody existence tak mnoha odlišných a často protikladných náboženství a jejich početných sekt na planetě Zemi ?

(8)
O důvodech inkarnace nejvyššího na planetě Zemi ve formě a projevování se Ježíše Krista.

(9)
Proč Nejvyšší dovolil negativnímu stavu, aby na Zemi a jinde zůstal v aktivovaném a dominantním módu dokonce i po té, co ve formě Ježíše Krista ovládal, podřídil a uvedl veškerá pekla pod Své panství.

(10)
Duchovní výklad jednoho omezeného aspektu obsahu kapitoly osmé v Proroku Danielovi.

(11)
O řádném chápání pojetí Nového zjevení.

(12)
Shrnutí hlavních pojmů a idejí současného Nového zjevení.

(13)
Sebeopravný a progresivní modus zjevovaných pravd.

(14)
Milovat Pána nade všechny a nade vše.

(15)
Změny stavů a rozpoložení.

(16)
Konec lidské éry na planetě Zemi a ve všech oblastech zóny vymístění.

5) KOROLARIA NOVÉHO ZJEVENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA - 32 celků.

(0)
Úvod.
SEZNAM A OBSAH KNIH NOVÉHO ZJEVENÍ.

Doplnění **1.**
Agentům pozitivního stavu Pána Ježíše Krista a praktikujícím Jeho/Její Nové zjevení.

Doplnění **2.**
Všem čtenářům a praktikantům Nového zjevení Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejím služebníkům a následovníkům.

Doplnění **3.**

Všem, kteří čtou, přijímají a praktikují Nové zjevení Pána Ježíše Krista.

(4)
Doplnění **3A.**

(5)
Doplnění **4.**

(6)
Doplnění **5.**

(7)
Doplnění **6.**

(8)
Doplnění **7.**

(9)
Doplnění **8.**

(10)
Doplnění **9.**

(11)
Doplnění **10.**

(12)
Doplnění **11.**

(13)
Doplnění **12.**

(14)
Doplnění **13.**

(15)
Doplnění **14.**

(16)
Doplnění **15.**

(17)
Doplnění **16.**

(18)
Doplnění **17.**

(19)
Doplnění **18.**

(20)
Doplnění **19.**

(21)
Soukromý rozhovor mezi Pánem Ježíšem Kristem a Petrem.

(22)
Doplnění **20.**

(23)
Oznámení.

(24)
Rada.

(25)
Připomínka.

(26)
Zdroj falešných vzpomínek v zážitcích z minulých životů a při léčení těmito zážitky.

(27)
Zjevení o zjevovateli „Kurzu zázraků“.

(28)
O dětskosti a souvisejících událostech.

(29)
Objasnění některých duchovních pojetí.

(30)
Dopis všem přátelům.

(31)
Druhý soukromý rozhovor.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

ČÁST I
DUCHOVNÍ ÚPADEK

(1)

Kapitola první

DEFINICE A PRINCIPY DUCHOVNOSTI OBECNĚ A LIDSKÉ DUCHOVNOSTI ZVLÁŠŤ. POJEM NEJVYŠŠÍHO

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 7 – 18, 1. kapitola, část I.*

Před zahájením četby toho, co následuje, je záhodno nejprve přečíst velmi důležitý **úvod** této knihy. Jinak bude její záměr, účel a pravý smysl úplně ztracen.

Aby se porozumělo veškerým **základům lidské duchovnosti,** je třeba se shodnout na tom, co je **duchovnost** a co jsou **její principy obecně,** a na tom, co je **lidská duchovnost** a co jsou **její principy** zvlášť. Bez stanovení významu těchto pojmů není možno rozumně hovořit o **duchovnosti.**

A) DEFINICE DUCHOVNOSTI A LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

Při **definování pojmu duchovnosti** je nutno si nyní pamatovat, že **každá její definice bude ve své esenci a substanci omezena vzhledem k jejímu pravém významu, neboť každý pokus o to, aby se chápala v absolutním smyslu, bude blokován stavem časovosti a relativnosti lidského přírodního stavu,** z něhož se o tuto definici pokouší. Proto budou tedy veškeré definice, které se zde objeví, **aproximací Absolutní definice.** To znamená, že v dalším kroku **duchovního vývoje lidstva** přesáhne pochopení pravé **povahy duchovnosti** současný stupeň porozumění. Důvod pro to spočívá v pravé **povaze duchovnosti** a její definici.

Pro **nový duchovní krok,** který vchází do bytí, se nyní zjevuje následující **definice duchovnosti:**

1. DEFINICE DUCHOVNOSTI

Duchovnost obecně je uvědoměním jsoucna a bytí nestvořeného, bezčasového a bezprostorového Absolutního stavu a jeho Absolutního procesu Absolutního sebeuvědomění v Absolutním

smyslu, který vždy absolutně jest s absolutně všemi důsledky tohoto uvědomění. Nenastává, neprobíhá a nestává se, protože jednoduše jest. Je vždy v sobě a ze sebe bez jakéhokoli vzniku a bez bytí z čehokoli jiného. Vše ostatní v představitelném či nepředstavitelném jsoucnu a bytí pochází z tohoto „Ono jest“.

Z této definice **duchovnosti** obecně logicky plyne **definice lidské duchovnosti** zvlášť:

2. DEFINICE LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

Lidská duchovnost zvlášť je uvědoměním s absolutně všemi následky tohoto uvědomění, že jsoucno a bytí lidských bytostí nastává, probíhá a stává se z nestvořeného, věčného a nekonečného Absolutního stavu a jeho Absolutního procesu jako výsledek takového úsilí Absolutního sebeuvědomění, které vždy jest.

To znamená, že **vše ostatní, včetně lidských bytostí, nastává, probíhá a stává se z toho, co nenastává, neprobíhá a nestává se.** Co nastává, probíhá a stává se, neexistuje v sobě a ze sebe, ale pouze z **toho** a vedle **toho, co nenastává, neprobíhá a nestává se.** Z tohoto důvodu **lidské a všechny ostatní bytosti NEJSOU. Nastávají, probíhají a stávají se.** Co nenastává, neprobíhá a nestává se, je **vždy uvnitř.** Co nastává, probíhá a stává se z **toho, co nenastává, neprobíhá a nestává se** a co je vždy **uvnitř,** je **vně toho uvnitř.** Ale protože „**vně**“ nastává, probíhá a stává se z „**uvnitř**“, obsahuje v sobě toto „**uvnitř**“. Proto „**vně**“ toho „**uvnitř**“ je samo „**uvnitř**“ toho „**vně**“.

Je důležité si uvědomit, že **„vně“ toho „uvnitř“ není totéž jako to „uvnitř“.** Co nastává, probíhá a stává se z **něčeho, co nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se,** protože vždy **jest,** nemůže být totéž. „**Vně**“ je extenzí, výsledkem procesu toho, co je tím „**uvnitř**“ a co nenastává, neprobíhá a nestává se. Extenze a výsledek procesu něčeho není totéž jako to něco, ale obsahuje to něco jako **princip svého nastávání, probíhání a stávání se.**

Abychom pochopili tyto definice, je třeba dále rozpracovat jejich obsah formou výčtu **jejich principů.**

B) OBECNÉ PRINCIPY DUCHOVNOSTI

Vzhledem k první definici a jejímu objasnění je nutno uvážit některé **obecné principy duchovnosti:**

1. PRINCIP ABSOLUTNÍHO OBSAŽENÍ

Nestvořený Absolutní stav a jeho Absolutní proces je Absolutním sebeuvědoměním. Je to tedy **Absolutní a Čisté vědomí v sobě a ze sebe. Absolutní a čisté vědomí** znamená, že to, co vždy **jest,** je „**Já jsem**“. „**Já jsem**“ obsahuje a zahrnuje vše, co je v

Absolutním stavu a jeho Absolutním procesu v Absolutním smyslu. Absolutní vědomí „Já jsem“ je Absolutní mysl. Absolutní mysl ustavuje **Absolutně vědomou bytost.**

První princip tedy stanoví, že

> **to, co vždy jest a nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, je Absolutní, Dokonalá, Nestvořená, Sentientní entita, která je čistým Absolutním vědomím Absolutního „Já jsem“.**

2. PRINCIP ABSOLUTNÍ VOLBY

Jelikož **Absolutní „Já jsem“** vždy jest a nenastává, neprobíhá a nestává se, je současně **Absolutní nezávislostí** a **Absolutní svobodou.** To, co vždy jest, lze pojímat tak, že nemůže být omezeno ani ohraničeno **absolutně ničím.** Jelikož vše nastává, probíhá a stává se z **Absolutního „Já jsem“** a „**Já jsem**“ nenastává, neprobíhá a nestává se z ničeho, je samou svobodou a nezávislostí v sobě ze sebe. Kdyby tomu tak nebylo, nemohlo by nic existovat. Nebylo by žádné „Já jsem“. **Užití slova „Já jsem“ vždy předpokládá úplnou svobodu a nezávislost.** Z toho tedy plyne **druhý princip:**

> **Protože v tomto spoluoznačení „Já jsem“ nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest, je v sobě a sebou samou svobodou a nezávislostí.**

3. PRINCIP ABSOLUTNÍHO ŽIVOTA

> **Absolutní „Já jsem“ je Absolutním stavem. Absolutní stav Absolutního „Já jsem“ je Absolutní láska. Absolutní láska Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“ je Absolutní esencí Absolutního „Já jsem“. Absolutní esence Absolutního „Já jsem“ je Absolutním životem. Takto je Absolutní život Absolutní láskou. Ta je v sobě a ze sebe Absolutním principem všeho.**

Tento princip tedy stanoví, že

> **Absolutní stav Absolutního „Já jsem“ je Absolutní láska, která je Absolutním životem.**

4. PRINCIP ABSOLUTNÍ MOUDROSTI

Absolutní stav Absolutního „Já jsem“ je Absolutním procesem. Samou podstatou svého Absolutního principu je Absolutní „Já jsem“ svým „Absolutním jsem“ imanentně a nepřetržitě v Absolutním procesu. Absolutní proces Absolutního „Já jsem“ je Absolutní moudrost, Absolutně čisté myšlení. Absolutní moudrost Absolutního procesu Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“ je samou Absolutní substancí Absolutního „Já jsem“. Je to Absolutní forma, Absolutní projev svého Absolutního stavu. Je to Absolutní proces myšlení Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“.

Z **tohoto principu** tedy plyne, že

Absolutní „Já jsem“ je vždy Absolutním myšlením. Absolutní myšlení je tedy procesem Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“.

5. PRINCIP ABSOLUTNÍ LÁSKY

Hlavní atributy Absolutního stavu Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“ jsou: Absolutní vůle, Absolutní motivace, Absolutní cítění a Absolutní sdílení. Samým životem Absolutní lásky je chtít milovat absolutně a nepodmíněně. Je absolutně motivován být nepodmíněně v Absolutní lásce. Absolutní láska je udržována Jeho Absolutním cítěním Absolutní lásky, která je pak absolutně motivována milovat absolutně a nepodmíněně. To pak určuje Absolutní potřebu Absolutního sdílení této nepodmíněné Absolutní lásky.

Toto je sám **princip Absolutního „Já jsem“.**

6. PRINCIP ABSOLUTNÍHO UVĚDOMĚNÍ

Hlavními atributy Absolutního procesu Absolutní moudrosti Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“ jsou: Absolutní inteligence, Absolutní rozum, Absolutní znalost, Absolutní logika, Absolutní racionalita, Absolutní řád, Absolutní zákon a Absolutní vnímání. Je to též nepřetržitý Absolutní proces myšlení. Absolutní „Já jsem“ tedy skrze tyto absolutní atributy vždy myslí s Absolutní inteligencí, Absolutní znalostí, Absolutním rozumem, Absolutní logikou a Absolutní racionalitou. Jeho Absolutní myšlení je tudíž

vždy absolutně logické, řádné a zákonité. Toto vše je imanentní součástí Absolutní moudrosti, která je Absolutním procesem Absolutního stavu Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“, jehož absolutním principem je Absolutní život.

Z toho vyplývá **další princip,** který stanoví, že

tyto hlavní atributy a ty, které jsou zmíněny a vyjmenovány shora v principu pátém, ustavují samu Absolutní esenci a Absolutní substanci Absolutního „Já jsem“.

7. PRINCIP ABSOLUTNÍ PŘÍTOMNOSTI

Absolutní „Já jsem“ je se všemi svými principy a atributy a jejich odvozeninami absolutně bezčasové a bezprostorové. Jelikož Absolutní „Já jsem“ nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest, nemůže se pojímat (to jest vnímat a chápat) v termínech času a prostoru. Jak čas, tak i prostor implikují, že „Já jsem“ někdy začíná a někde je. Někde být znamená nastávat a začínat znamená probíhat. Jelikož Absolutní „Já jsem“ nenastává a neprobíhá, ale vždy jest, přesahuje úplně, zcela a absolutně jakékoli pojmy, představy, myšlenky a ideje času a prostoru. Čas a prostor nejsou. Čas probíhá a prostor nastává. Jelikož všechno nastává a probíhá z toho, co nenastává a neprobíhá, čas a prostor proto logicky probíhá a nastává z Absolutního „Já jsem“ jako výsledek Jeho Absolutního stavu a Absolutního procesu. Čas se může relativně pojímat jako něco, co probíhá jako výsledek, jako následek neustálé činnosti Absolutních atributů Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“. Prostor lze relativně pojmout jako něco, co nastává jako výsledek, jako následek Absolutních atributů Absolutního procesu Absolutního „Já jsem“. Fakticky jsou čas a prostor jen vedlejšími produkty těchto atributů.

Z **tohoto principu** plyne, že **cokoliv jest, vždy jest bez ohledu na čas a prostor. Čas a prostor jsou výsledkem „Jest“, ale nejsou jeho podmínkou, stavem ani procesem.**

8. PRINCIP ABSOLUTNÍ FEMININITY

Absolutní stav Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“ a všechny jeho absolutními atributy s jejich absolutními deriváty ustavují

absolutní principy Absolutní femininity. Absolutní femininita Absolutního „Já jsem“ ustavuje Absolutní přítomnost Absolutního „Já jsem“ v Absolutním jsoucnu a Absolutním bytí a ve všech jeho absolutních derivátech až po nejzazší Absolutní manifestaci.

Tímto principem, to jest **principem Absolutní femininity, je Absolutní „Já jsem“ vždy přítomno v Sobě a ve všem, co z Něj nastává, probíhá a stává se. Jelikož Absolutní femininita patří Absolutní lásce a všem jejím atributům a odvozeninám, je to vždy přítomná Absolutní láska Absolutního „Já jsem“, která se projevuje neustále a nepřetržitě ve všem a v čemkoli svým principem Femininity.**

9. PRINCIP ABSOLUTNÍ MASKULINITY

Absolutní proces Absolutní moudrosti Absolutního „Já jsem“ a všechny jeho absolutní atributy a všechny jejich absolutní deriváty ustavují Absolutní princip Absolutní maskulinity. Absolutní maskulinita ustavuje v Absolutním „Já jsem“ Absolutní znalost a Absolutní prozřetelnost Absolutního „Já jsem“ Absolutního jsoucna a Absolutního bytí a všech jeho derivátů až po nejzazší manifestaci. Absolutním principem Absolutní maskulinity je Absolutní „Já jsem“ vševědoucí o Sobě samém a o všem, co z Něj nastává, probíhá a stává se.

Z **tohoto principu** tedy plyne, že **jelikož Absolutní maskulinita patří Absolutní moudrosti a všem jejím atributům a jejich odvozeninám, je to vždy vědoucí Absolutní moudrost Absolutního „Já jsem“, která se projevuje neustále a ve všem svým principem Maskulinity.**

10. PRINCIP ABSOLUTNÍ MOCI A SEXUALITY

Oba absolutní principy Absolutní femininity a Absolutní maskulinity Absolutního „Já jsem“ ustavují ve své Absolutně nerozdělitelné jednotě Absolutní moc, Absolutní potenci a Absolutní sílu Absolutního „Já jsem“. Touto Absolutní jednotou je Absolutní „Já jsem“ všemohoucí. Skutečnost tohoto principu se zakládá na uvědomění toho, že cokoliv, co vždy jest a nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, je v Absolutní moci imanentností svého vlastního jsoucna a bytí. Pravá podstata „Já jsem“ v Absolutním smyslu ustavuje Absolutní moc v sobě a ze sebe, protože nenastává, neprobíhá a nestává se z jakékoli vnější či vnitřní moci. Jelikož „Já jsem“ v Absolutním smyslu vždy jest, je Absolutní mocí v sobě a

sebou. Tato Absolutní moc je Absolutní jednotou Absolutní maskulinity a Absolutní femininity Absolutního „Já jsem“.

Absolutní stav a Absolutní proces Absolutně nerozlišitelné jednoty Absolutního principu Absolutní femininity a Absolutní maskulinity v své neustálé Absolutní jednotě, Absolutní integraci a Absolutní individualizaci Absolutního „Já jsem“ ustavuje Absolutní princip Absolutní sexuality „Já jsem“.

Absolutní sexualita Absolutního sjednocení všech absolutních principů, Absolutních atributů a všech jejich absolutních odvozenin je tedy nestvořená, nenastávající, neprobíhající a nestávající se, protože vždy jest. Je to sám Absolutní život v Absolutním „Já jsem“. Absolutní sexuální princip Absolutní jednoty je skutečnou Absolutní esencí a Absolutní substancí Absolutního jsoucna a bytí „Já jsem“ a Jeho skutečnou Absolutní potencí, Absolutní mocí, Absolutní silou a Absolutní dynamikou. Jako výsledek **tohoto Absolutního principu** může nastávat, probíhat a stávat se vše ostatní. Proto je výsledkem **této Absolutní jednoty** zrození, objevení se, výskyt, probíhání a stávání se všeho ostatního. **Princip obecné duchovnosti** tedy tvrdí, že

Absolutní „Já jsem“ je prostřednictvím této Jednoty Absolutní sexuální bytostí a entitou. Tento absolutní princip umožňuje Absolutní existenci Absolutního procesu Absolutního sdílení všeho, co vždy jest, až do stupně přijímání toho, co z něho nastává, probíhá a stává se.

11. PRINCIP ABSOLUTNÍ AKTIVITY A TVOŘIVOSTI

Absolutní moc Absolutního „Já jsem“ a jeho Absolutní sexualita působí na principu Absolutní tvořivosti. Absolutní tvořivost Absolutního „Já jsem“ je následkem a neustálým projevem jeho Absolutní lásky a Absolutní moudrosti a všech absolutních atributů a jejich absolutních odvozenin. Protože samým obsahem a principem Absolutního „Já jsem“ je Absolutní aktivita, je absolutně aktivní a absolutně tvořivé.

Absolutní tvořivost Absolutního „Já jsem“ je samým středem a jádrem sjednocení Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Absolutního „Já jsem“ v Jeho Absolutní sexualitě. Z tohoto Absolutního středu a Absolutního jádra jsou iniciovány pohnutky k nastávání, probíhání a stávání se všeho, co není, ale co z něho nastává, probíhá a stává se. **Tento princip** tedy tvrdí, že

Absolutní „Já jsem“ tvoří z Absolutního stavu Své Absolutní lásky Absolutním procesem Své absolutní moudrosti.

12. PRINCIP ABSOLUTNÍHO „JÁ JSEM“

Absolutní „Já jsem“ je se všemi absolutními principy a Jejich absolutními odvozeninami Absolutně vědomou sentientní bytostí v Absolutní formě.

Vlastně je to **jediná pravá Absolutní uvědoměle vědomá bytost v sobě a sebou, ze které nastává, probíhá a stává se vše ostatní vzhledem k tomu může lze mít k němu vztah jako uvědomělé vědomé bytosti.** To **ospravedlňuje jména,** kterými ho nazývají navzdory skutečnosti, že ve své pravé esenci a substanci nemůže být pojmenováno relativními termíny lidské řeči, jelikož vše počíná z jeho vlastní **Absolutní reality.** Tudíž všechna jména, pojmy, ideje a myšlenky, kterými ho nazývají, probíhají, nastávají a stávají se s pomocí výsledků existence **této Absolutní reality,** kterou nelze pojmenovat. Je nazýváno **mnoha jmény, neboť má nekonečný počet absolutních atributů.** Proto jsou **všechna jména Jemu vlastní.** Pro účely této knihy je jeho správné jméno **Nejvyšší.** Proto se v celé této knize bude soustavně užívat termínu „**NEJVYŠŠÍ**“, aby se tímto pojmem označilo vše, co ustavuje definici a všechny **principy obecné duchovnosti.** Termín „**Nejvyšší**“ v nejzazším a **Absolutním smyslu** ustanovuje všechny **principy Maskulinity a Femininity.** Tedy oba pojmy - jak „On“, tak i „Ona“ - jsou použitelné v souvislosti s pojmem **Nejvyššího.**

Pojem **Nejvyšší** zahrnuje a označuje v této knize to, co Je známo jako **Bůh, Jehova, Adonai, Elohim, Shaddai, Ježíš Kristus, Syn Boží, Syn člověka, Brahma, Višnu, Šiva, Ráma, Krišna, Budha, Aláh, Manitou a pod ostatními jmény jsoucími na této Zemi a v jiných vesmírech, galaxiích, slunečních soustavách, planetách a jiných dimenzích. Tato jména představují popis mnoha různých absolutních atributů Nejvyššího a souvztaží s nimi.** V sobě ale **nikdy** úplně a zcela nepostihnou skutečnou esenci a substanci nejen **Nejvyššího,** ale ani jakéhokoli z Jeho/Jejích absolutních atributů. Jméno **Nejvyššího** „**Ježíš Kristus**“ má **zvláštní místo a význam ve srovnání s ostatními jmény.** Ohledně tohoto významu viz. kapitolu třetí první části této knihy.

C) PRINCIPY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

Z těchto **obecných principů duchovnosti** pocházejí **principy lidské duchovnosti** zvlášť:

1. PRINCIP LIDSKÉHO OBSAŽENÍ

Lidské bytosti nastávají, probíhají a stávají se z nestvořeného **Absolutního stavu** a jeho **Absolutního procesu.** Protože z něho nastávají, probíhají a stávají se, odrážejí, nesou a obsahují **všechny jeho principy,** všechny jeho atributy a jejich odvozeniny v relativním smyslu. Nemohou je mít v **Absolutním stavu** a v **Absolutním procesu,** neboť nastávají, probíhají a stávají se z absolutního, jež nenastává, neprobíhá a nestává se, jelikož **vždy jest.** To, co nastává, probíhá a stává se z absolutního, může být a je vždy jen **relativním k tomu absolutnímu.** Avšak relativní k **absolutnímu** je nositelem, jímačem, odražečem, držitelem

absolutního svým relativním k absolutnímu. Relativní k absolutnímu je výsledkem **Absolutního procesu,** kdy se jeho **Absolutní proces** odráží nastáváním, probíháním a stáváním se relativního k **absolutnímu.** Z toho důvodu je **absolutní** ve svém relativním smyslu. Relativní není a nemůže být v **absolutním,** protože by tedy muselo vždy být, a tím by nebylo už relativním. Na druhé straně **může Absolutno být a je přítomno ve svém relativním prostřednictvím principů nastávání, probíhání a stávání se.** Nastávání, probíhání a stávání se je **Absolutním výsledkem Absolutního procesu Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“,** které je **Absolutním sebeuvědoměním. Nejvyšší** je **Absolutním sebeuvědoměním** projevujícím se svým nastáváním, probíháním a stáváním se. V neustálém nastávání, probíhání a stávání se sebeuvědomění z **Absolutního sebeuvědomění,** které je **základním principem** lidských bytostí, existuje **absolutní** ve svém relativním a ve všech jeho následcích, atributech, projevech a odvozeninách. **Tento princip** tedy stanoví, že **lidské bytosti mají sebeuvědomění z Absolutního sebeuvědomění, kterým je Nejvyšší** (vzhledem k definici **Nejvyššího** popsané v **předcházejících dvanácti principech**). Nejsou tedy sebeuvědomělé samy v sobě a ze sebe, ale z **Absolutního sebeuvědomění Nejvyššího.** To je důvodem, proč lidské sebeuvědomění je relativní k **Absolutnímu sebeuvědomění Nejvyššího.** Zároveň ale obsahují lidské bytosti ve své schopnosti mít vědomí sebe sama **Absolutní přítomnost** a **Absolutní proces Absolutního vědomí Nejvyššího. Nejvyšší** je **Absolutním a čistým vědomím** v Sobě Sama. Vědomí lidských bytostí nastává, probíhá a stává se z **Absolutního vědomí** v Sobě a ze Sebe. Jelikož **Nejvyšší** je vždy v **absolutním smyslu „Já jsem“** v Sobě a ze Sebe, je lidská bytost vždy „já jsem“ relativním k **„Já jsem“ absolutnímu.** Vědomí „já jsem“ relativní k **„Já jsem“ absolutnímu** vytváří lidskou mysl, která nastává, probíhá a stává se z **Absolutní mysli Absolutního „Já jsem“.**

Z tohoto plyne **první a jeden z nejdůležitějších základních principů lidské duchovnosti:**

> **Lidské bytosti jsou vědomá jsoucna a bytí neustále nastávající, probíhající a stávající se z Absolutního vědomého jsoucna a bytí, kterým je Nejvyšší, který nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, neboť On/Ona prostě vždy jest.**

2. PRINCIP LIDSKÉ VOLBY

Nastávání, probíhání a stávání se lidských bytostí je aktem **Absolutní nezávislosti** a **Absolutní svobody Nejvyššího.** Jelikož je tento akt výsledkem **Absolutní svobody** a **Absolutní nezávislosti,** lidské bytosti nastávají, probíhají a stávají se z **Absolutní svobody** a **Absolutní nezávislosti** s nezávislostí a svobodou relativní k **Absolutní nezávislosti** a k **Absolutní svobodě Nejvyššího.** Akt stvoření a výsledné nastávání, probíhání a stávání se mohou odehrát pouze v **Absolutní svobodě** a v **Absolutní nezávislosti.** To, co je **absolutně svobodné a nezávislé,** může působit pouze z **Absolutní svobody** a **Absolutní nezávislosti** a je schopna tvořit pouze svobodná a nezávislá nastávání, probíhání a stávání se relativní k **Absolutnímu sebe sama** a **jeho Absolutním principům, absolutním atributům** a jejich **Absolutním odvozeninám.**

Z tohoto plyne **druhý základní princip lidské duchovnosti:**

Lidské bytosti jsou v neustálé svobodě a nezávislosti relativní jen k Absolutní svobodě a Absolutní nezávislosti Nejvyššího. V samotné jejich svobodě a nezávislosti relativní k Absolutní svobodě a Absolutní nezávislosti Nejvyššího je vždy tato Absolutní svoboda a Absolutní nezávislost Nejvyššího. Tedy pravá lidská svoboda a nezávislost může být pouze z Nejvyššího. Nejvyšší je vždy přítomen v lidské svobodě a nezávislosti - relativní k Absolutní svobodě a Absolutní nezávislosti Nejvyššího. Cokoliv je z Nejvyššího, je v tom Nejvyšší jako ve Svém vlastním.

3. PRINCIP LIDSKÉ LÁSKY K NEJVYŠŠÍMU

„Já jsem“ relativní k **Absolutnímu „Já jsem“** je ve stavu relativním k **Absolutnímu stavu.** Stavem relativního „já jsem“ je láska, relativní k **Absolutní lásce.** Relativní láska k **Absolutní lásce** je esencí „já jsem“ relativního k **Absolutnímu „Já jsem“.** Esence „já jsem“ relativní k **Absolutní esenci Absolutního „Já jsem“** je samým životem lidských bytostí, relativním k **absolutnímu životu Nejvyššího.** Tedy **samým životem relativním k Absolutnímu životu je láska relativní k Absolutní lásce.** Toto je **princip všeho** v lidských bytostech, relativní k **Absolutnímu principu všeho** v **Nejvyšším.** Tento princip tudíž stanoví, že **stavem lidských bytostí relativním k Absolutnímu stavu Nejvyššího je sama láska - relativní k Absolutní lásce - která je pravým životem relativním k absolutnímu životu.**

Sebeuvědomění relativní k **Absolutnímu sebeuvědomění** je uvědoměním lásky relativního já, relativní k **Absolutní lásce Absolutního uvědomění Nejvyššího.** Poznání tohoto já, které je milováno, je relativní k poznání **Absolutního Já Absolutní lásky Nejvyššího.** Poznáním relativity lásky k **Absolutnímu stavu Absolutní lásky** se počíná stav lásky, který nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího. Principem** zde je to, že jelikož láska tohoto já nastává, probíhá a stává se z toho, co nastává, probíhá a stává se, ale vždy jest, není možno milovat z toho, co nastává, probíhá a stává se, ale jen z **Nejvyššího;** kdož je **Absolutní láskou** a kdož nikdy,nenastává, ale vždy jest. Ale protože samotným prvním krokem uvědomění toho, co nastává, probíhá a stává se, je uvědomění sebe, prvním činem lásky, relativní k **Absolutní lásce,** je láska tohoto já, relativní k **Absolutní lásce Nejvyššího.** V lásce tohoto já - relativní k **Absolutní lásce Nejvyššího** - je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním.

Z tohoto závěru plyne následující důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

Láska já - relativní k Absolutní lásce Nejvyššího - je samou esencí a samým životem lidských bytostí. Je tedy nemožno milovat Nejvyššího, pokud jedinec nemiluje sebe sama, a zároveň není možno milovat sám sebe, pokud se nemiluje Nejvyšší. Ve vyšším smyslu neexistuje jiná láska. Vše, co se vztahuje k lásce, se odvozuje z tohoto vrcholně důležitého základního principu lidské duchovnosti.

4. PRINCIP LIDSKÉ MOUDROSTI

Stav „já jsem“ relativní k **Absolutnímu stavu Absolutního „Já jsem“** je procesem relativním k **Absolutnímu procesu.** Jelikož relativní „já jsem“ nastává, probíhá a stává se z **„Já jsem“ absolutního,** samo jeho stávání, probíhání a stávání se vytváří neustálý proces, který je relativní k **Absolutnímu procesu Nejvyššího.** Tento proces je MOUDROSTÍ lidských bytostí, relativní k **Absolutní MOUDROSTI Nejvyššího.** Tato moudrost, která je relativní k **Absolutní moudrosti,** vytváří samu substanci „já jsem“ relativní k **Absolutní substanci Absolutního „Já jsem“.** Je to forma a projevu vlastního stavu relativní k **Absolutní formě a Absolutnímu projevu Absolutního stavu.** Je to proces myšlení lásky „já jsem“ relativní k **Absolutnímu procesu Myšlení Absolutní lásky Absolutního „Já jsem“,** kterým je **Nejvyšší.** Z **tohoto principu** se vyvozuje, že relativní „já jsem“ je vždy myšlením relativním k **Absolutnímu myšlení Absolutního „Já jsem“.**

Základním principem lidské duchovnosti, který vyplývá z tohoto závěru, je to, že

> **bytí lidské moudrosti se všemi jejími atributy a odvozeninami je relativní pouze k Absolutnímu bytí Absolutní moudrosti. Není možno být moudrým bez toho, že by se moudrost odvazovala z Absolutní moudrosti Nejvyššího. Pravá lidská moudrost vytváří uvědomění toho, že jelikož nastává, probíhá a stává se z Absolutní moudrosti Nejvyššího, která nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest, existuje pouze relativně k Absolutní moudrosti Nejvyššího. Je možno být moudrým jedině s pomocí Nejvyššího, z Něhož/Ní. Nejvyšší je tak v lidské moudrosti jako ve Svém vlastním.**

5. PRINCIP LIDSKÉ LÁSKY K OSTATNÍM

Hlavními atributy stavu lásky „já jsem“ relativního k Nejvyššímu jsou: Vůle, motivace, cítění, sdílení, které jsou relativní k Absolutní vůli, Motivaci, Cítění, Sdílení Nejvyššího. Samým životem lásky je vůle milovat relativní k Vůli pravého Absolutního života Absolutní lásky, která chce milovat absolutně a nepodmíněně. Toto vše pak určuje potřebu sdílet lásku, relativní k Absolutní potřebě Nejvyššího sdílet absolutně nepodmíněnou Absolutní lásku.

Protože **atributy stavu lásky lidských bytostí** nastávají, probíhají a stávají se z **Absolutních atributů Absolutní lásky Nejvyššího,** které nenastávají, neprobíhají a nestávají se, ale **vždy jsou,** plyne z tohoto následující **hlavní základní princip lidské duchovnosti:**

> **Všechno lidské chtění, motivování, cítění a sdílení se všemi jejich atributy a odvozeninami je bez jakékoli výjimky relativní pouze k Absolutní vůli, Motivaci, Cítění a Sdílení Nejvyššího, z nichž nastává, probíhá a stává se. Je tedy zcela, naprosto a úplně nemožné chtít, cítit, motivovat se a sdílet bez vztahu k tomu, co**

vždycky jest v sobě a ze sebe a vytváří ze svého Absolutního stavu možnost nastávání, probíhání a stávání se těchto atributů. Proto jsou pravá vůle, motivace, pravé cítění a sdílení lidských bytostí možné pouze z Nejvyššího. Nejvyšší je v těchto atributech lidských bytostí jako ve Svém vlastním.

6. PRINCIP LIDSKÉHO UVĚDOMĚNÍ

Hlavními atributy procesu moudrosti stavu „já jsem“ - relativními k Absolutním atributům Absolutního procesu Absolutní moudrosti Absolutního stavu Absolutního „Já jsem“ - jsou inteligence, chápání, rozum, racionalita, vědění, řád, zákon a vnímání - relativně k Absolutním atributům Nejvyššího. Také neustálý proces myšlení relativní k **Absolutnímu procesu myšlení Nejvyššího.** Takto „já jsem“ - relativní k **Absolutnímu „Já jsem“** - skrze tyto atributy vždy myslí a chápe s inteligencí, rozumem a racionalitou relativní pouze k **Absolutní inteligenci, Rozumu, Racionalitě.** Jeho myšlení je vždy logické, řádné a zákonité relativně pouze k **Absolutnímu myšlení** s jeho **Absolutní logikou, Řádem, Zákonitostí Nejvyššího. Tyto atributy** jsou **nejniternější částí moudrosti,** která je procesem stavu lásky „já jsem“, a jsou relativní pouze k **Absolutním atributům Nejvyššího,** kdož je **Absolutní „Já jsem“,** jehož **Absolutním principem** je **Absolutní život.**

Jelikož tyto atributy v lidských bytostech nastávají, probíhají a stávají se z toho, co nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest - tedy z **Nejvyššího**, jsou vždy relativní k, „Já jsem“ **Nejvyššího** v absolutním smyslu.

Z toho tudíž plyne další důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

Jelikož inteligence, chápání, rozum, racionalita, vědění, řád, zákonitost a vnímání nastávají, probíhají a stávají se z „Já jsem“ Nejvyššího a Jeho absolutních atributů, mohou lidské bytosti skutečně, úplně a naprosto myslet, chápat, rozumět, být racionální, logické a zákonitě a náležité vnímavé pouze z Nejvyššího, kdož je jediným a samotným majícím tyto atributy v absolutním smyslu. Existence těchto atributů v lidských bytostech je relativní, a tudíž možná, pouze kvůli existenci toho, co vždycky jest v absolutním smyslu. Bez toho by nebylo žádné nastávání, probíhání a stávání se těchto atributů v relativním smyslu. Takto je Nejvyšší vždy přítomen v těchto atributech lidských bytostí jako ve Svém vlastním.

7. PRINCIP LIDSKÉ PŘÍTOMNOSTI

Stav a proces „já jsem“ relativního k **Absolutnímu stavu a procesu Absolutního „Já jsem“** nastává, probíhá a stává se z **toho, co** nikdy nevzniká, neprobíhá a nestává se, ale vždy **jest**

- bez času a prostoru. Stupeň relativity stavu „já jsem“ relativního k **Absolutnímu stavu Absolutního „Já jsem“** vytváří subjektivní prostor tohoto stavu. Jelikož tento nastává z **Absolutního stavu,** který nenastává, ale vždy jest, vědomí relativity tohoto nastávání vzhledem k nenastávání se vnímá jako **subjektivní prostor. Subjektivní prostor je tedy určen stupněm vnímání subjektivní pozice relativního nastávání vzhledem k Absolutnímu stavu nenastávání Nejvyššího.**

Na druhé straně vytváří **stupeň relativity** procesu „já jsem“, které je relativní k **Absolutnímu procesu, subjektivní čas** tohoto procesu. Protože proces probíhá z **Absolutního procesu,** který neprobíhá, ale vždy jest, vnímání relativity tohoto probíhání vzhledem k neprobíhání se pociťuje jako **čas. Subjektivní čas je tak určen mírou vnímání subjektivního pocitu vlastního probíhání relativního k Absolutnímu procesu neprobíhání Nejvyššího.**

Míra uvědomělosti nastávání a probíhání vzhledem k nenastávání a neprobíhání vytváří stávání se subjektivního prostoru a času relativní k nestávání se, které vždy jest bez času a prostoru a kterým je tedy Nejvyšší.

Tudíž **subjektivní čas a prostor jsou relativní pouze k Absolutní bezprostorovosti a Absolutní bezčasovosti, určené stavem a procesem nastávání a probíhání k stávání se relativně k Nejvyššímu,** kdož nenastává, neprobíhá, nestává se, neboť On/Ona vždy jest.

Z tohoto plyne následující důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

> **Pravá podstata lidského stavu a procesu nastává a probíhá ke stávání se relativně k Absolutnosti Nejvyššího. Nastávání a probíhání vytvářejí subjektivní prostor a čas, které umožňují stávání se relativním vzhledem k pouze Jedinému, kdož vždy jest, to jest, k Nejvyššímu. Tedy čas a prostor jako objektivní reality neexistují, ale jsou pouze výsledkem subjektivním stavů a subjektivních procesů, které jsou relativní k vědomí neprostorovosti a nečasovosti Absolutního jsoucna a Absolutního bytí Nejvyššího. Protože jsou tyto subjektivní stavy a procesy relativní pouze k Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu Nejvyššího, Ten/Ta je v těchto subjektivních stavech a procesech jako ve svém vlastním.**

8. PRINCIP LIDSKÉ FEMINITY

Stav LÁSKY „já jsem“ a všechny jeho atributy relativní k Absolutnímu stavu Absolutní LÁSKY Absolutního „Já jsem“ a k jeho absolutním atributům vytváří princip femininity „já jsem“ relativní k Absolutnímu principu Absolutní femininity Absolutního „Já jsem“.

Femininita „já jsem“ ustanovuje přítomnost relativního „já jsem“ v jeho vlastním jsoucnu a bytí a ve všech jeho odvozeninách až po poslední aktualizaci relativně k **Absolutní přítomnosti Absolutního „Já jsem“** v **Absolutním jsoucnu a bytí** a **ve všech jeho odvozeninách** až po **nejzazší Manifestaci. Principem femininity „já jsem“** jsou lidské bytosti relativně přítomny ve všem a v každém nastávajícím skrze **Absolutní femininitu**

Nejvyššího a z ní, která nenastává, ale vždy jest a je obsažena v každém „já jsem“ relativním k **Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího**.

Z toho plyne následující důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

> **Princip femininity ustanovuje stav lásky každé lidské bytosti se všemi jejími atributy a odvozeninami relativní k Absolutnímu stavu Absolutní lásky Nejvyššího se všemi jeho Absolutními atributy a absolutními odvozeninami. Každá lidská bytost je udržována tímto principem, neboť láska je skutečným životem a podstatou každé lidské bytosti. Z tohoto důvodu je princip femininity plně přítomen se všemi jeho atributy a odvozeninami v každé lidské bytosti bez ohledu na to, jaký druh výběru učiní, co se týče její realizace v dočasné existenci v přírodním stavu, ať ve formě mužské či ženské. Jelikož princip femininity v lidských bytostech nastává z Absolutního principu Absolutní femininity Nejvyššího, který nenastává, ala vždy jest, Nejvyšší je vždy přítomen v tomto principu v každé lidské bytosti jako ve Svém vlastním.**

9. PRINCIP LIDSKÉ MASKULINITY

Proces MOUDROSTI „já jsem“ a všech jejích atributů a odvozenin, relativní k Absolutnímu procesu Absolutní MOUDROSTI Absolutního „Já jsem“ a jeho absolutních atributů a odvozenin, vytváří princip maskulinity „já jsem“ relativní k Absolutnímu principu Absolutní maskulinity Absolutního „Já jsem“.

Maskulinita „já jsem“ relativní k **Absolutní maskulinitě Absolutního „Já jsem“** vytváří poznání a vhled do sebe sama relativní k **Absolutnímu poznání** a **Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího** a k **jejich absolutním odvozeninám.**

Tímto principem maskulinity „já jsem“ relativním k **Absolutní maskulinitě Absolutního „Já jsem“** jsou lidské bytosti s to relativně poznat a chápat vše, co probíhá z **Absolutní maskulinity Nejvyššího** a skrze **ni,** která neprobíhá, neboť vždy jest, a která je relativně obsažena v každém „já jsem“ relativním k **Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího.** Z tohoto plyne další důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

> **Princip maskulinity ustanovuje proces moudrosti každé lidské bytosti, který je relativní k Absolutnímu procesu Absolutní moudrosti Nejvyššího. Každá lidská bytost probíhá a projevuje se dle tohoto principu, protože moudrost je samou formou života a substancí lidských bytostí. Z tohoto důvodu je princip maskulinity plně přítomen v každé lidské bytosti bez ohledu na to, jaký výběr učinila co do formy projevu v časnosti přírodního stavu - ať je to mužská či ženská forma. Ale protože princip maskulinity lidských bytostí**

probíhá z Absolutního principu Absolutní maskulinity Nejvyššího, který neprobíhá z ničeho, ale vždy jest, je Nejvyšší vždy přítomen v tomto principu jako ve Svém vlastním.

10. PRINCIP LIDSKÉ SEXUALITY

Oba principy maskulinity a feminity „já jsem" relativní k Absolutním principům Maskulinity a Femininity Absolutního „Já jsem" vytvářejí v jejich nerozdílné jednotě moc, sílu a potenci „já jsem", která je relativní k Absolutní moci, Absolutní síle a Absolutní potenci Absolutního „Já jsem". Z **jednoty principů femininity a maskulinity** mají lidské bytosti moc, sílu a jsou potentní relativně k **Absolutní moci, Síle a Potenci Nejvyššího,** kdož jest **Absolutně dynamický.** Samou podstatou **Nejvyššího,** kdož vždy jest, je stav **Absolutního dynamického procesu,** který vylučuje jakýkoli stav neaktivity, stagnace, nečinnosti a stagnování. To, co vždy jest - tj. **obsah** slova jest - označuje **neustálý dynamický stav.** Tudíž **být** vždy znamená **činnost.** Jelikož je **Nejvyšší Absolutním „Já jsem",** plyne z toho, že On/Ona je v **absolutním dynamickém stavu,** v němž je Jeho/Její **Absolutní moc, Absolutní potence a Absolutní síla,** z nichž nastává, probíhá a stává se **moc, potence a síla toho, co nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího.**

Tudíž se lze domnívat, že jedním z hlavních **základních principů lidské duchovnosti** je uvědomění a poznání **toho, že skutečná moc, potence a síla každé lidské bytosti je RELATIVNÍ pouze k Absolutní moci, Absolutní potenci a Absolutní síle Nejvyššího.** Tedy, že lidské bytosti mohou být skutečně, úplně, zcela a naprosto mocné, potentní, silné a dynamické pouze z **Absolutní moci, Absolutní potence, Absolutní síly a Absolutního dynamického stavu Nejvyššího,** z něhož vše nastává, probíhá a stává se, a protože vše nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího,** je **Nejvyšší** v tom všem a ve všech **jeho** odvozeninách v lidských bytostech jako ve Svém vlastním.

Nerozdílná jednota principů femininity a maskulinity v jejich neustálém sjednocení, integraci a jedinosti v „Já jsem" relativním k Nejvyššímu ustanovuje pravý princip lidské sexuality, relativní k Absolutnímu principu Absolutní sexuality Nejvyššího. Sexualita sjednocení **všech principů,** atributů a všech jejich odvozenin relativních vzhledem k **Nejvyššímu** tedy nastává, probíhá a stává se z Onoho/Oné, kdož vždy jest, tj. z **Nejvyššího.** Je samotným životem v „já jsem", který je relativní k **Absolutnímu životu Absolutního „Já jsem".**

Sexuální princip této jednoty je pravou esencí a substancí bytí a jsoucna lidských bytostí a jejich skutečnou potencí, mocí, silou a dynamickým stavem, které jsou relativní k absolutním principům a Absolutním atributům Nejvyššího.

Výsledkem **tohoto principu** je to, že vše ostatní v lidských bytostech může nastávat, probíhat a stávat se relativně k tomu, co nenastává, neprobíhá a nestává se, neboť to vždy jest. Tudíž výsledkem tohoto sjednocení je přinášení všeho, co se rodí, nastává, probíhá a stává se z Onoho/Oné, kdož se nerodí, nenastává, neprobíhá a nestává se, neboť vždy **jest.**

Tento závěr vede k formulaci následujícího důležitého **základního principu lidské duchovnosti:**

Sexuální princip lidských bytostí - relativní k Absolutnímu sexuálnímu principu Nejvyššího - nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího a skrze tento sexuální princip jsou lidské bytosti schopny sdílet samy sebe s každým jiným a se Stvořením. Lidská bytost je tedy prostřednictvím jednoty těchto principů pravou sexuální entitou relativní k Absolutní sexuální entitě, kterou je Nejvyšší. Protože je pravá lidská sexualita relativní k Absolutní sexualitě Nejvyššího, je Nejvyšší vždy přítomen v této sexualitě jako ve Svém vlastním.

Tudíž v intenzifikaci sexuálních pocitů **principů maskulinity** vzhledem k **principům femininity** a **principů femininity** vzhledem k **principům maskulinity** a v jejich sjednocení skrze jedinečnou manifestaci **každého principu** u všech lidských bytostí prožívají tyto lidské bytosti **Nejvyššího** skrze Jeho/Její jedinečnou manifestaci, existenci a proces v lidských bytostech **opačného sexuálního uzpůsobení,** ženského k mužskému a mužského vzhledem k ženskému. Jelikož je **Nejvyšší** vždy přítomen v těchto formách a v jejich zvláštních, jednotlivých sexuálních charakteristikách, jedinec se v procesu sexuálního styku se svým sexuálním protějškem (mužský se ženským, ženský s mužským) v pravém smyslu a **do určité míry miluje s Nejvyšším.**

Z toho plyne důležitost uvědomění si následujícího **základního principu lidské duchovnosti:**

Pravá lidská sexualita je naprosto, úplně, zcela a bez výjimky duchovní událostí, která probíhá a stává se z Nejvyššího - je nejzazším nástrojem a prostředkem sdílení a prožívání Absolutní lásky Absolutní moudrosti Nejvyššího v tom, co je relativní vzhledem k Nejvyššímu. Bez tohoto pochopení sexuality je její smysl navždy ztracen.

11. PRINCIP LIDSKÉ AKTIVITY A TVOŘIVOSTI

Moc, potence, síla a dynamika „já jsem“ a jeho sexualita, které jsou v **absolutním smyslu** relativní vzhledem k **Nejvyššímu,** působí na **principu tvořivosti** relativní k **Absolutní tvořivosti Nejvyššího.** Tvořivost „Já jsem“ relativní k **Absolutní tvořivosti Nejvyššího** je následkem a neustálým projevem jeho lásky a moudrosti a všech jejich atributů a odvozenin, relativních k **Absolutní lásce** a **Absolutní moudrosti** a **všem jejich absolutním atributům a odvozeninám.** Kvůli samému obsahu a principu „já jsem“ je toto - vzhledem k **Aktivitě Nejvyššího** - vždy činné a tvořivé relativně vzhledem k **Absolutní činnosti a Absolutní tvořivosti Nejvyššího.** Tvořivost „já jsem“ relativní k **Absolutní tvořivosti Nejvyššího** je samotným **centrem** a **jádrem** sjednocení lásky a moudrosti „já jsem“ a jeho sexuality, relativním k **Absolutnímu středu a Absolutnímu jádru Absolutního sjednocení Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Absolutního „Já jsem“ a jeho Absolutní sexuality.** Z tohoto centra a jádra se iniciují popudy k neustálému stávání se toho, co nastává a probíhá z **Nejvyššího,** kdož vždy jest.

Tudíž **tento princip** stanoví, že

> **lidé tvoří ze stavu své lásky procesem své moudrosti relativně pouze k Absolutní tvořivosti Absolutního „Já jsem“, které tvoří ze svého Absolutního stavu Absolutní lásky procesem Absolutní moudrosti.**

Z tohoto plyne následující důležitý **základní princip lidské duchovnosti:**

> **Pravá tvořivá snaha lidských bytostí a jejich výsledné činnosti jsou relativní pouze k Absolutní tvořivosti a Absolutní aktivitě Nejvyššího. V absolutním smyslu je veškerá tvořivost a činnost lidských bytostí možná jen proto, že nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího, kdož nikdy nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest. Nejvyšší je tedy vždy přítomen v lidské tvořivosti a činnosti jako ve Svém vlastním.**

12. PRINCIP LIDSKÉHO „JÁ JSEM“

Jelikož jakákoli lidská bytost ve své celistvosti pouze nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího,** kdož je jedině Tím/Tou, Jenž/Jež vždy jest, je zřejmé, že vše v lidském životě závisí zcela, úplně, plně, naprosto a **absolutně** bez jakýchkoli výjimek na způsobu, jakým se projevuje uvědomění, poznání, chápání, uznání, postoj, vůle, city a chování vzhledem k tomu, co nenastává, neprobíhá a nestává se, ale vždy jest - tedy k **Nejvyššímu.** Pro založení přístupu, uvědomění, poznání, pochopení, přijetí, vůle, citů a chování k **Nejvyššímu** je třeba mít náležité pojetí, náležitou představu a **ideu** povahy **Nejvyššího.**

Avšak je tu paradox a dilema. **Skutečná povaha Nejvyššího, kdož jest absolutním, nestvořeným, nenastávajícím, neprobíhajícím a nestávajícím se, jelikož On/Ona vždy jest, nemůže být nikdy plně pojata a pochopena tím, kdo je relativní pouze k Nejvyššímu,** a tedy vždy nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího.** Aby někdo mohl skutečně pojmout a pochopit tuto povahu, musel by být **nestvořeným a Absolutním,** jako je **Nejvyšší.** Pouze **Absolutní zkušenost Absolutního stavu Absolutního nestvoření, Nenastávání, Neprobíhání a Nestávání se Absolutního „Já jsem“** může poskytnout plné pojímání a porozumění pravé povahy **Nejvyššího.** Tato zkušenost není možná pro toho, kdo není v **absolutním stavu a absolutním procesu.** Z tohoto důvodu sentientní jsoucna a bytosti z **Toho Absolutního** jsou schopny toliko se přiblížit pravé povaze **Nejvyššího** všemi svými **principy,** atributy a jejich odvozeninami, které mají z **absolutního Nejvyššího,** neboť **Nejvyšší** je v nich jako ve Svém vlastním. Aproximace pravé povahy **Nejvyššího** z **těchto principů,** atributů a jejich odvozenin je možná kvůli jejich relativní povaze k **absolutnosti** těch, které jsou v **Nejvyšším.**

Z toho plyne závěr, že **je a vždy bude chápání a pojímání povahy Nejvyššího, které PŘESAHUJE to, které kdo má v jakémkoli okamžiku.**

Toto tedy vede k formulaci následujícího **základního principu lidské duchovnosti:**

> **Jelikož je skutečná aproximace Absolutní povahy Nejvyššího možná jen z principů, atributů a jejich odvozenin v lidských bytostech, v nichž je Nejvyšší vždy přítomen jako ve Svém vlastním, jediný způsob, jak dosahovat neustále většího jejího porozumění a pojímání, je z nitra sebe sama. Tak tedy stále lepší a lepší porozumění sebe sama vede ke stále lepšímu chápání Nejvyššího, neboť Nejvyšší je vždy přítomen v každém já, jako ve Svém vlastním. Teto proces pokračuje nepřetržitě a je základnou a základem veškerého lidského života, lidské tvořivosti a činnosti v nekonečných potenciálech a ve věčném pokračování.**

Na závěr této kapitoly je třeba učinit **závěr,** že **lidské bytosti a entity - založené na všech těchto základních principech duchovnosti obecně a lidské duchovnosti zvlášť - jsou ve všech svých formách, stavech, rozpoloženích, procesech, dimenzích, vesmírech, galaxiích, slunečních systémech a planetách ve všech svých aktivitách ve všech úrovních, sférách, oblastech a místech jejich bytí a jsoucna od nejniternějších až po nejzevnější, od nejvyšších po nejnižší bez jakékoli výjimky a výhrady skutečně, úplně, zcela, naprosto a absolutně duchovními entitami a bytostmi.**

Pokud se toto nepochopí, nepřijme a nevezme vážně v úvahu jako jediná možnost, nic, co následuje v této knize, nebude mít žádný smysl a její význam bude úplně ztracen.

Poznámka zpracovatele:

*Pro **rekapitulaci** si znovu uvedeme **přehled názvů duchovních definic a principů**, uvedených v této 1. kapitole knihy „Základy lidské duchovnosti“:*

A) DEFINICE DUCHOVNOSTI A LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

1. **DEFINICE DUCHOVNOSTI**
2. **DEFINICE LIDSKÉ DUCHOVNOSTI**

B) OBECNÉ PRINCIPY DUCHOVNOSTI

1. **PRINCIP ABSOLUTNÍHO OBSAŽENÍ**
2. **PRINCIP ABSOLUTNÍ VOLBY**
3. **PRINCIP ABSOLUTNÍHO ŽIVOTA**
4. **PRINCIP ABSOLUTNÍ MOUDROSTI**
5. **PRINCIP ABSOLUTNÍ LÁSKY**
6. **PRINCIP ABSOLUTNÍHO UVĚDOMĚNÍ**
7. **PRINCIP ABSOLUTNÍ PŘÍTOMNOSTI**
8. **PRINCIP ABSOLUTNÍ FEMININITY**

9. **PRINCIP ABSOLUTNÍ MASKULINITY**
10. **PRINCIP ABSOLUTNÍ MOCI A SEXUALITY**
11. **PRINCIP ABSOLUTNÍ AKTIVITY A TVOŘIVOSTI**
12. **PRINCIP ABSOLUTNÍHO „JÁ JSEM“**

C) PRINCIPY LIDSKÉ DUCHOVNOSTI

1. **PRINCIP LIDSKÉHO OBSAŽENÍ**
2. **PRINCIP LIDSKÉ VOLBY**
3. **PRINCIP LIDSKÉ LÁSKY K NEJVYŠŠÍMU**
4. **PRINCIP LIDSKÉ MOUDROSTI**
5. **PRINCIP LIDSKÉ LÁSKY K OSTATNÍM**
6. **PRINCIP LIDSKÉHO UVĚDOMĚNÍ**
7. **PRINCIP LIDSKÉ PŘÍTOMNOSTI**
8. **PRINCIP LIDSKÉ FEMINITY**
9. **PRINCIP LIDSKÉ MASKULINITY**
10. **PRINCIP LIDSKÉ SEXUALITY**
11. **PRINCIP LIDSKÉ AKTIVITY A TVOŘIVOSTI**
12. **PRINCIP LIDSKÉHO „JÁ JSEM“**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 27.3.2002 Ivo A. Benda

(2)

Kapitola druhá

VZNIK HMOTY, VESMÍRU A SENTIENTNÍCH BYTOSTÍ. PŮVODNÍ ÚČEL, CÍL A USPOŘÁDÁNÍ LIDSKÉHO ŽIVOTA A JEHO PŘÍRODNÍHO, DUŠEVNÍHO A DUCHOVNÍHO STAVU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 19 – 70, 2. kapitola, část I.*

Aby se náležitě porozumělo **původu hmoty, vesmírů a k nim připadajících sentientních bytostí a entit a původnímu účelu, cíli a uspořádání lidského života v jeho stavech a úrovních, je nutno mít tak JASNÝ obraz struktury Nejvyššího,** jak je jen možné. Za tímto účelem se nyní zjevuje následující **USPOŘÁDÁNÍ Nejvyššího:**

(*) **Nejvyšší = Absolutní „Já jsem“**

(1) **Absolutní jsoucno + Absolutní bytí = Absolutní život**

(2) **Absolutní stav + Absolutní proces = Absolutní obsažení**

(3) **Absolutní esence + Absolutní substance = Absolutní uvědomění**

(4) **Absolutní láska + Absolutní moudrost = Absolutní princip**

(5) **Absolutní vůle + Absolutní rozum = Absolutní mysl**

(6) **Absolutní cítění + Absolutní myšlení = Absolutní prozřetelnost**

(7) **Absolutní motivace + Absolutní inteligence = Absolutní aktivita**

(8) **Absolutní potence + Absolutní znalost = Absolutní dynamika**

(9) **Absolutní femininita + Absolutní maskulinita = Absolutní tvořivost**

(10) **Absolutní svoboda + Absolutní nezávislost = Absolutní volba**

(11) **Absolutní bezprostorovost + Absolutní bezčasovost = Absolutní přítomnost**

(12) **Absolutní teplo + Absolutní světlo = Absolutní emanace.**

Výslednicí tohoto všeho je

Absolutní JEDNOTA = Absolutní JEDNOST.

Kvůli faktu, že se o pojímání této struktury **Nejvyššího** pokouší z **přírodního stavu časnosti a relativity vyjadřování,** je tedy toto pojímání **jen PŘIBLÍŽENÍM pravé povahy Nejvyššího.** Jak se uvedlo před tím, **není plné a úplné pochopení povahy a struktury Nejvyššího možné u někoho, kdo není absolutní.** Je tu tedy přesahující pojetí a chápání povahy a

struktury **Nejvyššího,** které se zjeví, když a jestliže se zbuduje nový stupeň ve vývoji **lidské duchovnosti,** který je založen na tomto **přítomném pojetí** a pochopení. Musí se neustále brát v úvahu přibližnost, relativita a dynamická povaha porozumění struktuře **Nejvyššího,** aby se vyhnulo jakékoli stagnaci, strnulosti, jednostrannosti a lpění, na starých pojetích, protože ta se stávají v průběhu času zastaralými a zaostávajícími.

V předložené struktuře **Nejvyššího** je možno vidět, že **v Nejvyšším jsou všechny kategorie v absolutní kondici. Není v nich nic relativní.** Samou podstatou tohoto rozpoložení je **Absolutní jednota všech absolutních rysů, charakteristik, atributů a jejich odvozenin, které dohromady obsahuje Absolutní jednost.**

Absolutní jsoucno plus Absolutní bytí se tedy rovná **Absolutnímu životu atd. Struktura naznačuje, že v ní nejsou myslitelně žádné oddělenosti a protiklady. Samou svou povahou je celá tato struktura neustále absolutně dynamická, aktivní a tvořivá. Pasivní, negativní či strnulé kondice nejsou v této struktuře možné.** Jsoucno nemůže být bez bytí, bytí nemůže být bez jsoucna. Jsoucno je esencí a samým životem bytí. Bytí je substancí, formou, projevem a procesem jsoucna. Život je ze stavu jsoucna procesem bytí. Oba pojmy samy o sobě a ve své kombinaci označují neustálé, aktivní rozpoložení, které pak znamená **neustálý pohyb.** Totéž se dá analogicky odvodit ze všech ostatních aspektů shora popsané struktury.

Z toho plyne nutný závěr, že **přijetí a předpoklad jakéhokoli negativního, protikladného či pasivního stavu uvnitř struktury přirozenosti Nejvyššího je nepravdou a zkreslením.** Některá západní i východní mystická, duchovní či filosofická pojetí zakládají své **ideje** na **tomto oddělování,** uvažujíce, že protikladné síly ve vesmíru jsou zdrojem pohybu a základem života. Toto zkreslené a nesprávné pojetí pochází z nepochopení pravé povahy života. **Negativní, protikladná síla nastává, probíhá a stává se na základě toho, že lidské bytosti k tomu vytvoří podmínky v procesu svého duchovního úpadku,** jehož zdůvodnění bude podáno v následující kapitole. Toto nedorozumění tedy pochází **ze ZÁMĚRNÉHO USTANOVENÍ PROTIKLADNÝCH POJMŮ,** jako např. jsoucna proti bytí, stavu proti procesu, **femininity** ku **maskulinitě**, pozitivního ku negativnímu, dne vůči noci atd. Chápe-li se slučovací funkce těchto kategorií, nelze žádnou kategorii samu o sobě pojímat jako protikladnou, negativní či pasivní k jakékoli jiné. Jsou jen pozitivní, aktivní stavy téže kategorie, které se rovnají **Absolutní aktivitě.** Tak například stav, jsoucno, esence, láska, vůle, cítění, motivace, potence, **femininita**, svoboda, teplo atd. jsou všechno aktivní stavy, neboť aktivita, produktivita a tvořivost jsou imanentní samotné jejich povaze. Sama jejich povaha se projevuje aktivním, produktivním a tvořivým bytím, procesem, substancí, moudrosti, rozumem, myšlením, inteligencí, znalostí, **maskulinitou**, nezávislostí, světlen atd. a prostřednictvím toho všeho. Pečlivé a hluboké zkoumání každé kategorie okamžitě upozorní na **absolutně aktivní, dynamickou a tvořivou povahu** každé z nich. Tato povaha je **absolutně imanentní všem těmto kategoriím a každé z nich.** Žádnou nelze vyloučit. Jakákoli opačná síla by do této struktury uváděla pasivní, strnulý, negativní stav a rozpoložení, což by ji nakonec mohlo zničit, a tak by nebylo žádného jsoucna a bytí, a tedy žádného života. Dvě síly navzájem opačné by udržovaly **podmínky absolutního a neustálého stavu nehybnosti.** Nemohl by nastat, probíhat a stát se žádný pohyb, a tak by ani nemohlo nastat, proběhnout a stát se nic jiného. Pojetí **Absolutní aktivity, Tvořivosti a Produktivity všech kategorií** bez výjimky se musí neustále brát v úvahu, chce-li se porozumět tomu, jak a proč došlo k nastávání, probíhání a stávání se **úpadku lidské duchovnosti. Je nezbytné nebrat na zřetel nepravdivá a zkreslující učení o protikladných silách, která jsou tak rozsáhle přijímána v mnohých duchovních, náboženských a filozofických pojetích.** Je to tradiční a konvenční přístup, který se musí navždy zcela odložit.

Jelikož **KAŽDÁ absolutní kategorie** ve struktuře **Nejvyššího** je **absolutní,** znamená to tedy, že **každá z nich obsahuje v sobě Absolutní přítomnost a Absolutní obsah každé jiné kategorie v její celosti. Toto je zdroj Absolutní jednoty, Absolutní harmonie a Absolutní jednosti. Jsoucno a bytí těchto kategorii je absolutně aktivní.**

Absolutní stav Absolutního jsoucna a Absolutní proces Absolutního bytí Absolutního života a Absolutního obsažení ve své Absolutní esenci a Absolutní substanci Absolutního uvědomění neustále produkuje - Absolutními principy Absolutní lásky a Absolutní moudrosti, skrze Absolutní vůli a Absolutní rozum Absolutní mysl, s Absolutním cítěním a Absolutním myšlením Absolutní prozřetelnosti, a Absolutní motivací a Absolutní inteligencí Absolutní aktivity, skrze Absolutní potenci a Absolutní znalost Absolutní dynamiky, Absolutní volbou v Absolutní svobodě a Absolutní nezávislosti, Absolutní tvořivosti Absolutní jednoty Absolutní femininity a Absolutní maskulinity, s Absolutní přítomností v Absolutní bezprostorovosti a Absolutní bezčasovosti - Absolutní duchovní energii, jejíž výsledkem je Absolutní teplo a Absolutní světlo s neustálou Emanací u vší a každé kategorie přirozenosti NEJVYŠŠÍHO. Protože každá kategorie svou sobě imanentní povahou produkuje neustále takovou energii a její emanaci, existuje kumulativní účinek. Výstup **této energie** a **její** emanace tím, že jde o **Absolutní stav a absolutní proces,** je samozřejmě **absolutní,** a tudíž se nemůže měnit, pojímat či vnímat v jakýchkoli představitelných či symbolických pojmech lidských tvorů. Termín „**duchovní energie**“ zde označuje **Absolutní koncentraci všech absolutních výsledků stavů a procesů všech kategorií, atributů a jejich odvozenin ve struktuře přirozenosti Nejvyššího.** Protože je to **Absolutní výsledek toho všeho,** je **absolutně bezprostorový a bezčasový** a obsahuje v **sobě všechny principy všech kategorií v ohromné a nepředstavitelné Absolutně intenzívní kondici. Absolutní intenzifikace** plyne z **absolutního kumulativního efektu součtu všech výstupů všech energií ze vší a každé kategorie v její celosti.**

Tato **Absolutní duchovní energie** vytváří **Absolutní sféru, v jejímž středu sídlí NEJVYŠŠÍ. Absolutním produktem této Absolutní duchovní energie** je neustálá **Absolutní duchovní emanace Absolutního duchovního tepla a Absolutního duchovního světla,** která vytváří **Absolutní duchovní atmosféru Nejvyššího. Absolutní duchovní teplo je Absolutním procesem Absolutní lásky Nejvyššího a Absolutní duchovní světlo je Absolutním produktem Absolutní moudrosti Nejvyššího - jsou tedy Jeho/Její Absolutní duchovní atmosférou. Absolutní duchovní emanace** označuje **produkt neustálého pohybu a stálé aktivity všech kategorií Nejvyššího** a **Absolutní přítomnost.** Protože v této emanaci je **Absolutní přítomnost všech kategorií,** obsahuje všechny jejich kvality v **absolutním smyslu ve stále se zintenzivňující kumulativní kondici.** Je obtížné nalézt analogii, která by pomohla pochopit tento popis. Poněkud **vzdálenou analogii** by bylo možno nalézt v **uspořádání vesmíru a jeho sluncí. Absolutní sféra,** ve které sídlí **Nejvyšší,** by se mohla přirovnat ke **slunci ve slunečním systému.** Její **Absolutní atmosféru** je možno přirovnat k **emanaci, kterou slunce neustále produkuje svými stavy a procesy. Jeho teplo** lze přirovnat k **duchovní hřejivosti lásky** a jeho **světlo** k **duchovnímu světlu moudrosti** atd. Bylo by však třeba si představit **všechna** existující slunce a souhrn jejich tepla, světelného záření, energií, sil, stavů a procesů, aby se - byt' jen vzdáleně přiblížilo ke skutečnému pochopení pravé přirozenosti **Nejvyššího.**

Protože **všechny Absolutní kategorie Nejvyššího** mají v sobě a o sobě **Absolutní duchovní kvalitu,** **nelze Nejvyššího** pojímat **ohraničenými fyzikálními, chemickými, biologickými či jakýmikoli jinými kategoriemi přírodního světa a jeho přírodních stavů, procesů a podmínek.** Nicméně jsou **tyto kategorie skutečnými souvztažnostmi duchovních kategorií, z nichž plně odvozují svůj původ. Nejvyšší** tedy **nijak nezávisí** na fyzické teplotě, chemických reakcích, fyzikálních zákonech, biologických procesech či na čemkoli jiném, ale ve všech ohledech to vše přesahuje a současně **je** v těchto všech věcech

přítomen skrze souvztažný význam jejich existence. **Cokoliv souvztaží s Jeho/Jejími kategoriemi, atributy, odvozeninami a vším ostatním, je On/Ona v tom jako ve Svém vlastním.**

Nyní se vraťme k otázce, **jak vzniklo vše ostatní, čím není Nejvyšší.**

1. DUCHOVNÍ DIMENZE - DUCHOVNÍ SVĚT

Jak je možno seznat z **Absolutních kategorií Nejvyššího,** probíhá v **nich** neustálá činnost. Výsledkem těchto aktivit je neustálá produkce **Absolutních idejí** a **Absolutních myšlenek.** Protože jsou ale **tyto Absolutní ideje** a **Absolutní myšlenky Absolutní produkcí těchto Absolutních kategorií,** obsahují všechny jejich kvality, atributy a odvozeniny v jejich celosti. Proto **tyto ideje** samou svou podstatou produkují své vlastní **ENERGIE** a **své EMANACE,** které pak v kumulativní kondici obsahují všechny kvality **původních absolutních idejí** a **absolutních myšlenek Nejvyššího.**

Jelikož je **Nejvyšší** vždy **Absolutní individualitou** a **Absolutním sebeuvědoměním - Absolutním „Já jsem“, TÍHNOU VŠECHNY Absolutní myšlenky** a **Absolutní ideje** vytvářené **Absolutním stavem a Absolutním procesem Absolutní lásky** samou svou podstatou **ke své vlastní INDIVIDUALIZACI a vlastnímu SEBEUVĚDOMOVÁNÍ MIMO svého zdroje, aby se tak mohl ustanovit absolutní vztah k jejich zdroji.** Tento **SKLON Absolutních idejí** a **Absolutních myšlenek** k vlastní individualizaci a sebeuvědomění je **ODRAZEM Absolutní přítomnosti Nejvyššího v Jeho/Jejich kategoriích.** Je to imanentní, přirozená **tvořivá síla** vštípená v každé **Absolutní ideji** a **Absolutní myšlence,** která je neustále produkována stavem a procesem **všech kategorií Nejvyššího.** Kvůli kumulativnímu účinku **energie,** kterou **Absolutní idea** a **Absolutní myšlenka** obsahují ze svého **zdroje,** a své vlastní **energie,** kterou produkují při své snaze o sebeuvědomění, individualizaci a seberealizaci a která se sčítá s **energií** obsaženou, vysílají **ohromné množství tepla a světla.** To vytváří **první duchovní sféru** s její **první duchovní atmosférou,** která se aktualizuje a projevuje se **tak, jako by byla součástí a „vnějškem“ Nejvyššího.** Jelikož je ale **hlavním principem** formulovaným v definici **duchovnosti** to, že **„vně“ toho „uvnitř“ je „uvnitř“ toho „vně“,** je **Nejvyšší** vždy přítomen v tomto **prvotním „vně“** jako ve Svém vlastním. **První duchovní sféra a její duchovní atmosféra** ustavují nastávání, probíhání a stávání se toho, co se nazývá **první duchovní dimenze** čili **duchovním světem.**

PRVNÍ DUCHOVNÍ SFÉRA je tedy produktem Absolutní duchovní energie vytvářené Absolutními ideami a Absolutními myšlenkami Absolutního stavu Absolutního procesu Absolutní lásky Absolutní moudrosti a tak dále a jejich Absolutní emanací, která produkuje PRVNÍ DUCHOVNÍ ATMOSFÉRU první duchovní sféry, což je PRVNÍ DUCHOVNÍ SVĚT. Tento svět ale kvůli svému **původu** v sobě obsahuje **všechny kategorie, atributy a odvozeniny** svého uzpůsobení jako relativní **k Absolutním kategoriím, Absolutním atributům a Absolutním odvozeninám Nejvyššího.** Ty zde opět pokračují ve svém souhrnu. **Maje všechny výsledky a produkty původních kategorií, atributů a jejich odvozenin, je duchovní svět bezprostorový a bezčasový, věčný a NEKONEČNÝ ve svém trvání.** A jelikož **duchovní dimenze obsahuje všechny výsledky a produkty Absolutních kategorií Nejvyššího, má až na věčnost nevyčerpatelné možnosti nekonečného počtu duchovních stavů, podmínek, stupňů a úrovní, každý a každá z nich pak obsahuje všechny produkty a výsledky kategorií Nejvyššího. Toto** je tedy **základna** pro **NEKONEČNOU a věčnou** jedinečnost každého nastávání, probíhání a

stávání se. **Kvůli Absolutní povaze Nejvyššího je vše, co nastává, probíhá a stává se z Něho/Ní, vždy tvořivě jedinečné a neopakovatelné.**

Absolutní povaha všech Absolutních kategorií Nejvyššího tvoří absolutně jedinečná a neopakovatelná nastávání, probíhání a stávání se.

Každé takové nastávání, probíhání a stávání se je v určité **pozici** ke svému **zdroji** a skrze **ni** k **Nejvyššímu.** Tato pozice se ustavuje podobností stavu s **Absolutním stavem** a stejností procesu s **Absolutním procesem.** Čím více se stav podobá **Absolutnímu stavu,** tím více se mu přibližuje, a čím větší stejnost procesu s **Absolutním procesem,** tím větši stupeň identity s ním má. Tato pozice pak ustavuje stupeň přiblížení a míru totožnosti. Tím, jak stupeň přiblížení a míra totožnosti nastávají, probíhají a stávají se z **Nejvyššího,** ustavují **úroveň, stupeň, sféru a kvalitu duchovnosti**, která se v nich aktualizuje a realizuje. Kvůli **absolutnosti povahy Nejvyššího** existují nekonečné **variace, úrovně, stupně, sféry a kvality duchovnosti. Každá z nich** pak plně obsahuje **všechny produkty a výsledky Absolutních kategorií Nejvyššího** a **Nejvyšší** je v **těchto produktech a výsledcích** věčně přítomen jako ve Svém vlastním. **Stupeň přiblížení** a **míra totožnosti** každého nastávání, probíhání a stávání se vytvářejí **to,** co lze nazvat **jevem subjektivního prostoru a času.**

2. PROSTŘEDKUJÍCÍ DIMENZE – INTERMEDIÁLNÍ SVĚT

Z **duchovní dimenze duchovního světa,** prostřednictvím ohromného kumulativního účinku energie a její emanace ze stavu a procesu **Nejvyššího,** nastává, probíhá a stává se, **další sféra,** kterou je možno nazvat **PROSTŘEDKUJÍCÍ DIMENZÍ** či **INTERMEDIÁLNÍM SVĚTEM.**

Jak je možno seznat, tak **duchovní svět,** který má **VŠECHNY** kvality, **principy**, atributy a odvozeniny **svého** původního **zdroje** - **Nejvyššího, produkuje** neustálým nastáváním, probíháním a stáváním se **duchovní energii** a **emanaci,** které v souhrnném rozpoložení obsahují **všechny ostatní energie** a **emanace,** odvozené z **Absolutní energie** a **Absolutní emanace kategorií Nejvyššího.** Tato nově vytvořená **duchovní energie a emanace** v samé své podstatě obsahuje všechny kvality, stavy, podmínky, atributy a odvozeniny svého **zdroje** - **duchovního světa** a skrze **duchovní svět** - **Nejvyššího. Nejvyšší je** tedy v **nich** a v **intermediálním světě** jako ve Svém vlastním. Kvůli své **vlastní povaze,** kterou má **intermediální svět** skrze **duchovní svět** z **Nejvyššího,** má sklon nastávat, probíhat a stávat se a pokračovat **SAMOSTATNĚ.** Jelikož jeho stupeň přiblížení a míra totožnosti **nejsou** při srovnání s **duchovním světem** již tak velké, **jeví** se jako **vzdálenější** od svého **zdroje.** Je tedy samou svou pozicí jímačem kumulativního součtu **všech předcházejících energií,** emanací, kvalit, **principů,** atributů a odvozenin v jejich celosti. K této ohromné kumulativní kondici se ovšem přidává **ENERGIE** a **EMANACE,** kterou tento **intermediální rozměr** či **svět** vytváří svým **vlastním** nastáváním, probíháním a stáváním se z **Nejvyššího** skrze **duchovní svět.**

3. FYZICKÁ DIMENZE – PŘÍRODNÍ SVĚT

V tomto stadiu **je nyní kumulativní účinek všech energií a emanací takové velikosti a intenzity,** že se ve svém dalším následování počíná objevovat, nastávat, probíhat a stávat se ve **formě ČÁSTIC, PRVKŮ, ATOMŮ, MOLEKUL atd.** Protože toto nové pokračování je

produktem a výsledkem emanace **duchovní energie intermediálního světa** z **duchovního světa** a skrze **něj** z **Nejvyššího,** je vše ostatní, co probíhá, bez výjimky obsaženo v **kumulativním souhrnu v celku** tohoto nového pokračování, relativním k **Nejvyššímu,** takže **Nejvyšší** je v něm jako ve Svém vlastním.

Každá jednotlivá částice, každý prvek, atom či každá molekula je souvztažnou NÁDOBOU každé odvozeniny, každého atributu a principu Absolutního stavu a Absolutního procesu Nejvyššího. A jelikož je **těchto atributů** a odvozenin **nekonečný počet** (kvůli samotné **jejich Absolutní povaze** v **Nejvyšším**), máme tu **nekonečný počet částic, prvků, atomů, molekul a jejich rozličných kombinací.** Jak tak postupně nastávají, probíhají a stávají se z emanace nastávání, probíhání a stávání se **intermediálního světa,** mají povahou svého původu sklon se shromažďovat a vytvářet své vlastní okolnosti, stavy a procesy, které jsou relativní pouze k **Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu Nejvyššího.** Tato individualizované kondice se kvůli své ohromné koncentraci a intenzitě jeví ve **formě HMOTY. Takže hmota není ničím jiným než nahromaděním částic, prvků a atomů, které jsou produktem a výsledkem emanované duchovní energie z intermediální dimenze z první duchovní dimenze ze sféry a atmosféry Nejvyššího z Absolutní ideje a Absolutní myšlenky takového produktu a výsledku. V nejzazším smyslu není hmota ničím více, než vedlejším produktem procesu myšlení a jeho idejí a myšlenek, které pocházejí z Absolutního tvůrčího úsilí a jeho přenášení z Nejvyššího.** Sklon k nastávání, probíhání a stávání se a k oddělování se od zdroje původu je každé **ideji** a myšlence vlastní, protože je **nositelkou, nádobou** všech **kategorií, atributů** a **odvozenin tohoto zdroje** samotného. **Každá idea a myšlenka tedy dle tohoto zákona vyhledává své vlastní sebeuvědomění, sebeuskutečnění a své stávání se relativní k Absolutnímu jsoucnu a Bytí Nejvyššího.** Jak **idea** či **myšlenka** nastává, probíhá a stává se ve stupni přiblížení a míře totožnosti s **Nejvyšším,** umožňuje **objevování se rozličných dimenzí, světů a jejich rozpoložení, stavů a procesů, dokud nespočine v nejzazším „pevném" stavu - hmotě.** Takže **hmota není sama o sobě čistou energií,** jak si myslí někteří fyzikové, ale **je v nejzazším smyslu produktem čistého myšlení, které produkuje energii svým procesem a emituje ji ze sebe s obsahem všech svých kvalit. V tomto významu je hmota čistým myšlením v značně intenzivní a zkoncentrované formě, která se jeví jako hmota. Kvůli této intenzitě a koncentraci pak emituje energii, což vede vědce k nesprávnému závěru, že hmota je formou energie.**

Pevnost a **zdánlivá setrvačnost hmoty** je jen **iluzí,** protože v ní existuje taková intenzita a akumulace všeho předcházejícího, že neustále tíhne sama o sobě, přitahujíc a obsahujíc vše, co přichází ze všeho předcházejícího, co je **absolutně emanováno Absolutním stavem a Procesem Nejvyššího** a z **tohoto Stavu a Procesu.**

Jelikož je však **Absolutní přirozenost Nejvyššího Absolutní tvořivostí,** ta se v tomto bodě nezastaví. Místo toho vytvoří **novou situaci,** která využívá existujícího rozpoložení **hmoty.** Jelikož je **hmota** ve své původní kondici **krajní koncentrací, intenzifikací** a **kumulací** všech předcházejících faktorů, jak bylo shora popsáno, je její situace taková, že **neustále absorbuje vše, co je emanováno u všeho předcházejícího.** Situace **absorbování sama sebou** nevytváří ani nepřináší jako výsledek nějaký očividný užitek. Takovou situaci **nemůže Absolutní tvořivá přirozenost Nejvyššího** tolerovat. Bylo by to **plýtváním** všemi faktory toho, co předcházelo, obsaženými v jejich zvláštním stavu a procesu, který se nyní nazývá **hmotou.** Ale protože je **hmota** svou povahou a ve svém stupni přiblížení a mírou své totožnosti s původním **zdrojem** v takovém rozpoložení, že neustále absorbuje a shromažďuje vše, co je neustále vyzařováno z ostatních stavů a procesů, které ji předcházejí, nemůže sama sebou vytvářet žádný pohyb z „**nitra**" k „**vnějšku**", ale **JEN ze** „**zevního**" **k** „**vnitřnímu**". Tato situace vytváří **zvláštní stav a proces zcela odlišný od všeho, co mu předcházelo.** V procesu absorpce a akumulace se neustále vyměňuje vše vstupující bez jakékoli schopnosti to odeslat či vyprodukovat něco jiného. Je to proto, že

cokoli se uvnitř hmoty vytváří záměnou všech faktorů, je ihned reabsorbováno a znovu akumulováno zpět ve svém vlastním stavu, zásobujíc samo sebe, aniž by to vyzařovalo do dalšího nastávání, probíhání a stávání se.

4. STVOŘENÍ VESMÍRU

Nutnost této situace vychází z faktu, že opětování, reabsorbce a reakumulace všech činitelů předcházejících tento stav a jeho proces je nutná k tomu, aby umožnila **stvoření VESMÍRU. Stvoření vesmíru** je **dalším krokem** počatým **Absolutní ideou Absolutní moudrosti Absolutní lásky Nejvyššího.**

Jak se shora uvádí, je tedy kvůli tomu, že **ve stavu hmoty není žádný vnější pohyb a vše v ní padá samo na sebe v procesu neustálé reabsorbce a reakumulace všeho předcházejícího, nutné dát popud k vnějšímu pohybu.** Jelikož **jádro hmoty** je nejzazší intenzifikací a akumulací všech předcházejících energií a emanací a souvztažných **principů,** atributů a odvozenin z **Nejvyššího,** je v něm **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním. **Koncentrací všech energií a emanací z Absolutního stavu a Absolutnímu procesu Nejvyššího do středu hmoty tvoří Nejvyšší výhodné podmínky pro vnější popud.** Je třeba si uvědomit tu nesmírnost, potenci, motivaci a vše ostatní, co je použito v tomto procesu. **Nejvyšší** obsahuje všechny kategorie v jejich vlastním **Absolutním stavu a Absolutním procesu. Nejvyšší,** motivován **Absolutní láskou a Absolutní moudrostí, prostřednictvím Absolutní vůle a Absolutního rozumu jednotou Maskulinity a Femininity a její Absolutní tvořivosti a všemi Absolutními kategoriemi** myslí a chce, a procesem myšlení a chtění se vytváří **idea, myšlenka** obrovské síly a pohyblivosti. Tato síla a pohyblivost se odvozuje skrze **Absolutní potenci a Absolutní dynamiku z Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího.** Stvoření takové **ideje** či **myšlenky** se pak promítne do situace **Absolutní absorbce** a **Absolutní akumulace** ve **formě hmoty** a nastává a probíhá **zevnější popud** ve všech směrech z **centra k obvodu** čili **z „nitra“ k „vnějšku“.**

Jak se aktualizuje přeměna projekce **Absolutní moci Nejvyššího** do aktu **vnějšího popudu,** nastává tzv. **„objektivní“ prostor** - relativně vzhledem ke vzdálenosti od středu tohoto popudu. A jak nabere směr realizace tohoto procesu, probíhá tzv. **„objektivní“ čas** - relativně vzhledem k centru tohoto popudu, dávajícímu **zrod stávání se vesmíru.**

Jak bylo shora uvedeno, mají všechny **částice, prvky** a **atomy** všechny své nutné danosti ze zdroje svého původu, protože vznikají z těchto daností. V nich je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním. Jelikož tu máme nekonečnou rozmanitost všech druhů těchto nezbytností a jejich stavů a procesů a rozpoložení, v procesu pohybu z centra popudu nastává, probíhá a stává se nekonečná rozmanitost **dimenzí, vesmírů, galaxií, slunečních systémů** a **planet.** Protože všechny v sobě obsahují původní atributy všech kategorií **Nejvyššího,** mají sklon k ustanovení **svého vlastního jedinečného jsoucna a bytí** relativního k **tomu,** které reprezentují z **Nejvyššího.** Takže **vesmíry** jsou spolu se **vším ostatním v nich nejzazší reprezentací toho, co** je v **Nejvyšším.** Tato reprezentace má **formu přírodního stupně. Přírodní stupeň je tedy intenzifikací a akumulací všech energií a emanací z duchovní sféry a atmosféry Nejvyššího za účelem stávání se z Nejvyššího.**

Z toho plyne, že **vztah Nejvyššího** a **vesmíru** je takový, že **Nejvyšší jej a vše stvořené přesahuje ve všech ohledech.** Protože ale **veškeré Stvoření** a **vesmír** má původ v **Absolutním stavu** a v **Absolutním procesu** a ve **všech Absolutních kategoriích Nejvyššího,** je **Nejvyšší** v nich po celém **vesmíru** a **Stvoření** jako ve Svém vlastním. A tudíž je v tomto smyslu jen On/Ona vlastní Svému **Stvoření** a **vesmíru,** ale zároveň je ve

všech ohledech úplně, zcela a absolutně **odlišný,** tedy transcendentní všemu Svému **Stvoření** a **vesmíru**.

Z tohoto pohledu na původ všeho, co existuje, plyne, že **vědecká teorie vzniku vesmíru známá jako „teorie velkého třesku" je ZKRESLENÍM toho, co skutečně nastalo.** Tato teorie pojímá tento proces jako **akt násilí a explozi.** V tomto procesu se **neodehrálo ani žádné násilí, ani nenastal žádný výbuch.** Fakticky tomu bylo **NAOPAK: Byl to akt Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího, kdož započal Svou vlastní Absolutní mocí popud v centru té akumulace a absorbce zvaném hmota, aby tak dal zrod vesmíru.** Jiným problémem teorie velkého třesku je to, že **neumí** náležitě vysvětlit ani to, **jak tato akumulace a absorbce nastala,** ani to, **jak vznikly částice a čistá energie.** Jen předjímá to, že **čistá energie je tu vždy sama od sebe bez jakéhokoli zdroje. Ale i ta nejčistší energie má zdroj a je nemyslitelné pochopit existenci energie bez zdroje, který ji předchází.**

5. VSTUP SENTIENTNÍCH ENTIT DO JSOUCNA

Dalším krokem v této úvaze je **pojetí a chápání procesu, kterým vstoupily sentientní entity do jsoucna.** Opětovně se říká, že předkládaná rozprava na toto téma může být jen **přiblížením** toho, co skutečně nastalo. A tudíž bude překonána, když člověčenstvo bude připraveno k vyššímu a více se přibližujícímu chápání důvodů svého stvoření.

Jedním z **Absolutních principů Nejvyššího** a Jeho/Její esenci je **Absolutní láska.** Z **tohoto principu** vyplývá **Absolutní touha a Absolutní motivace absolutně sdílet a dávat Absolutní lásku. Absolutní proces Absolutního sdílení a Absolutního dávání je absolutním principem Absolutní moudrosti,** která je **Absolutní substancí Nejvyššího.** Z těchto **absolutních principů** nastává **idea** či **myšlenka** způsobů, prostředků a postupů realizace všech možností **Absolutního dávání** a **Absolutního sdílení.** Z ní se rozvíjí plán či schéma a je připravena náležitá základna pro aktualizaci možnosti **Absolutního sdílení** a **Absolutního dávání Absolutní lásky a Absolutní moudrosti.**

Avšak je tu dilema: **Absolutní sdílení a Absolutní dávání je možné jen s jiným Absolutním jsoucnem a Absolutním bytím.** Plnost a úplnost **takového dávání a přijímání** samou svou povahou vyžaduje paritu a rovnost. Cokoli méně neposkytuje dostatečný prostředek a příležitost k přijímání **Absolutní lásky a Absolutní moudrosti v Absolutní míře.** Je ale nemožné stvořit jiný **Absolutní stav a proces** se **všemi jeho absolutními kategoriemi,** neboť **slovo** a **akt stvoření** označují začátek, nastávání, probíhání a stávání se. Cokoli nastává, probíhá a stává se, nemůže být **absolutním,** ale jen relativním k **Absolutnímu. Kondice Absolutna** je taková, že je nestvořené, nezačínající, nenastávající, neprobíhající a nenastávající se, protože prostě **vždy jest.** „**Vždy Jest**" označuje jeho **Absolutní podstatu.** Je **nemožné,** aby byly a existovaly dva nestvořené absolutní stavy a procesy, protože by nebyly **absolutní** a tedy by pocházely z **Jednoho,** který je **Absolutní.** Takže pouze jeden může být **Absolutní.**

Toto dilema je vyřešeno početím ideje stvoření nekonečného počtu stavů, rozpoložení, procesů, situací, úrovní, stupňů a dimenzí s nekonečným počtem SENTIENTNÍCH ENTIT, přidělených, spojených a vztahujících se k těmto rozličným stavům, kondicím, procesům, situacím, úrovním a dimenzím i ke všem jim relevantním činnostem. Každá taková jednotlivě stvořená entita je stvořena zcela, úplně, naprosto a absolutně jedinečným způsobem. Stává se takto ABSOLUTNĚ JEDINEČNOU.

Protože je jich NEKONEČNÝ POČET, dává úplný a nekonečný součet těchto jednotek Nejvyššímu možnost Absolutního sdílení a Absolutního dávání Své Absolutní lásky a Absolutní moudrosti. Tak je dilema úplně vyřešeno.

Idea stvoření PŘÍJEMCŮ Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího v sobě obsahuje **absolutní podmínky** takového **Stvoření: Musí být uvědoměle vědomí a musí aproximovat v nekonečné různorodosti způsobů a forem přirozenost Nejvyššího.** Jeden může náležitě dávat pouze něčemu či někomu a sdílet pouze s něčím či někým, **do jisté míry stejným a přibližujícím se** jeho přirozenosti. Takové recipienty tedy logicky musí být nosiči všech **principů,** atributů, odvozenin a kondic, které jsou obsaženy v **kategoriích Nejvyššího.**

Jakmile je **tato idea** v **Nejvyšším** počata, má silný sklon ke své aktualizaci a realizaci. Avšak před tím, než se může aktualizovat a realizovat, **musí se stvořit a připravit náležité PROSTŘEDÍ, v němž tito přijímači budou setrvávat a sídlit.**

Kvůli tomu se zahajuje stvoření nekonečné rozmanitosti prostředí, z nichž každé je uspořádáno tak, aby se plně, úplně a zcela a pohodlně přizpůsobovalo budoucím obyvatelům za účelem jejich neustálého rozvoje, růstu a pokroku, dávajíc jim v jejich integraci, individualizaci a sebeuvědomění příležitost pro jejich tvořivou aktualizaci a realizaci. Takové prostředí se musí poskytnout všem takovým entitám, mají-li být jímači a nosiči **všech principů, kategorií, atributů a jejich odvozenin** z **Nejvyššího** a **Nejvyššího.**

Každé takové prostředí je sférou a jí odpovídající atmosférou, která se stane nejvhodnější a jedinečnou k přizpůsobení se jednotlivým entitám. Tato sféra respektive atmosféra je zbudována z Absolutní duchovní sféry respektive z Absolutní duchovní atmosféry Nejvyššího. Protože **Absolutní sféra** a **Absolutní atmosféra** jsou v **Absolutním rozpoložení,** jsou z nich stvořeny nekonečné počty a variety **jedinečných sfér a atmosfér** relativních k **Absolutní duchovní sféře** a **Absolutní duchovní atmosféře Nejvyššího.** Účelem stvoření **takových sfér a atmosfér** v jejich nekonečném počtu a nekonečné variaci je, aby se přizpůsobovaly nekonečnému počtu a nekonečné variaci **přijímačů Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího.** Jelikož všichni tito recipienti byli a budou stvořeni tak, aby mohli ve všech ohledech **aproximovat Nejvyššího,** všichni mají nebo budou mít svoji **vlastní sféru** a **atmosféru** nejvhodnější pro jejich tvořivý rozvoj. **Takové prostředí** se kvůli uspořádání a povaze recipientu musí **pečlivě naplánovat.** Tady je třeba zdůraznit, že jsou všichni relativní k **Nejvyššímu,** kdož jest **Absolutnem.** Ale budou obsahovat v tom relativním **Absolutní. Vztah relativního k Absolutnímu je takový, že relativní se neustále PŘIBLIŽUJE k Absolutnímu, tj. přichází blíž a blíž k Absolutnímu, aniž by s ním kdy dosáhlo parity a rovnosti.** Aby s ním dosáhlo parity a rovnosti, muselo by být **nestvořené.** Takže neustálé přibližování označuje **absolutní potřebu neustálého vývoje, růstu a pokroku všech entit, které aproximují Nejvyššího.** Tento rozvoj pokračuje na věčnost. **Ve schopnosti všech sentientních entit věčně se vyvíjet a přibližovat se stále více a více Nejvyššímu spočívá jejich absolutní hodnota.** Mají-li tedy **tuto absolutní hodnotu,** stávají se skutečně **PODOBOU** a **OBRAZEM Nejvyššího.** Jelikož **Nejvyšší** kvůli své přirozenosti může brát v úvahu jen **absolutní hodnoty,** On/Ona tvoří sentientní entity jako **absolutně hodnotné a cenné přijímače všech Svých absolutních kategorií v relativním smyslu,** relativní jen vzhledem k Sobě Samému/Samé.

Kvůli **Absolutní hodnotě** všech recipientů musí jim jejich **prostředí** poskytovat **PŘÍLEŽITOST** takového rozvoje.

Jak se popisuje shora, za tímto účelem **Nejvyšší** tvoří procesem emanace a svými **principy** ze své **Absolutní duchovní sféry** a **Absolutní duchovní atmosféry** všechny potřebné

nekonečné počty a variace **těchto prostředí. Každé prostředí** je uspořádáno, vytvořeno a shlukuje se **okolo** zvláštní, jedinečné přirozenosti jímače v něm sídlícího.

VZTAH těchto prostředí a jejich obyvatel k Nejvyššímu se určuje STUPNĚM BLÍZKOSTI a MÍROU TOTOŽNOSTI, jakou budou mít s NEJVYŠŠÍM. To pak určuje stupeň blízkosti a míru totožnosti, jakou budou mít ke VŠEM OSTATNÍM. Čím TĚSNĚJŠÍ přiblížení k Nejvyššímu, a tím ke všem ostatním, tím VÍCE se zdají být PODOBNI Nejvyššímu a všem ostatním, čím více jsou stejní jako Nejvyšší, a tím jako ostatní, tím VĚTŠÍ IDENTITA s Nejvyšším a se všemi ostatními.

Kvůli jedinečnosti uspořádání každého recipientu však **NENÍ možná žádná duplicita stejné míry totožnosti či blízkosti s Nejvyšším.** Tudíž **jsou všichni v určitém ohledu úplně, zcela a naprosto odlišní.** Jelikož je tu ale určitá úroveň přiblížení a míra totožnosti, mají sklon **se shlukovat do skupin, společností, národů, dimenzí, vesmírů, galaxií, slunečních systémů a planet,** jak to odpovídá **STUPNI jejich blízkosti a MÍRA jejich totožnosti s Nejvyšším,** a tedy se všemi ostatními.

Jakmile se toto naplánuje, založí a **všechna prostředí** jsou stvořena a připravena, je **dalším krokem stvoření odpovídajících sentientních bytostí.**

Postup jejich stvoření probíhá po stupních a dle **úrovně blízkosti** a **míry totožnosti** s **Nejvyšším. První stvořené sentientní entity** mají tedy k **Nejvyššímu NEJBLÍŽE** a jsou s Ním/Ní **NEJVÍCE IDENTICKÉ,** jak je tomu i s jejich **prostředím,** jež se také nejvíce přibližuje tomu a je nejvíce totožné s **tím, které** je **Nejvyššího.** První sentientní entity se tudíž jeví vždy blíže **Nejvyššímu** s téměř stejnou mírou intenzity, jakou mají Jeho/Její **Absolutní kategorie.** Je řečeno „**téměř**“, neboť nikdy nebudou zaujímat tutéž pozici či úroveň nebo mít tutéž míru intenzity **všech kategorií,** jakou je nebo jakou má **Nejvyšší.**

Jakmile je tato idea počata, stvoří Nejvyšší ze Své Absolutní formy formu vhodnou vzhledem k potřebám těchto nově stvořených entit, relativní ke Své Absolutní formě a nadělí tuto formu Svými atributy a všemi jejich odvozeninami - relativně ke Svému Absolutnímu jsoucnu a Absolutnímu bytí. Tyto ideje a **myšlenky** jsou promítnuty do **formy daného specifického prostředí** a **aktem projekce a nadělení** nastávají, probíhají, stávají se a pokračují na věčnost.

Jakmile je **první kolo** stvoření završeno, pak jsou z něho a skrze ně **následně stvořena další.** Je řečeno, že jsou **stvořena v POSLOUPNOSTI.** Je to proto, že **každé kolo či každá úroveň stvoření se stává základnou a bází, z níž Nejvyšší tvoří každý další následující stupeň a rozměr, který se má přizpůsobit jedinečným sentientním entitám.** Tak to pokračuje až je stvořena **přírodní úroveň** pro přizpůsobení se **přírodním sentientním entitám,** které jsou stvořeny v této jednotlivé posloupnosti jako **POSLEDNÍ.**

Protože vše nastává, probíhá a stává se následně z něčeho jiného, protože je nositelem **principů, atributů** a **všech jejich odvozenin** v jejich celistvosti patřícím tomu předcházejícímu a protože **Nejvyšší** je původcem všech v jejich pořadí, **obsahují sentientní entity ve své jedinečnosti ÚPLNOU PODOBU a OBRAZ Nejvyššího,** relativní pouze k **Absolutnosti Nejvyššího.**

Z toho plyne následující **duchovní zákon:**

> **Každá vědomě uvědomělá entita má v sobě vštípeny VŠECHNY úrovně, stupně, dimenze, stavy, procesy, okolnosti a situace, které**

existují od samého prvního aktu stvoření až po samotné poslední nastávání, probíhání a stávání se přírodního stupně, včetně přírodních bytostí samých. V nich je Nejvyšší neustále přítomen jako ve Svém vlastním.

Toto všechno je přítomno v každé sentientní entitě **formou POTENCIÁLŮ** a **ve formě DUCHOVNÍ ENERGIE,** která je **neustále produkována a vyzařována za účelem věčné podpory života v každé sentientní entitě. Každý potenciál se však může aktualizovat a prožít KDYKOLIV a KTEROUKOLIV ENTITOU, pokud je to pro ni VHODNÉ a POTŘEBNÉ. Plné fungování každé entity je určeno VOLBOU prostředí, stupně blízkosti a míry totožnosti s Nejvyšším. Vnější forma takové entity je vybudována z prostředí, ve kterém je umístěna za účelem přizpůsobení a kvůli příležitostem rozvoje a přetváření tohoto prostředí. Tudíž jsou AKTIVOVÁNY jen TY FORMY, jež se VZTAHUJÍ ke každému dotyčnému VÝBĚRU a k náležitému PROSTŘEDÍ, které dává příležitost k aktualizaci tohoto výběru.**

Avšak než se odehraje **stvoření,** je třeba vyřešit **krajně důležitou otázku:**

Jak lze vidět z uspořádání a přirozenosti **Nejvyššího** a Jeho/Jejích **absolutních kategorií,** je **Nejvyšší Absolutní svobodou a Absolutní nezávislostí,** která se rovná **Absolutní možnosti volby. Jelikož jsou všechny sentientní entity stvořeny jako PODOBA a OBRAZ Nejvyššího, musí mít TUTÉŽ KVALITU svobody a nezávislosti s MOŽNOSTMI VOLBY, která je relativní k Nejvyššímu. Tedy před tím, než nějaká sentientní entita může vstoupit do jsoucna a bytí, je nutno ZJISTIT, zdali si taková entita zvolí BÝT a EXISTOVAT s absolutně VŠEMI DŮSLEDKY A NÁSLEDKY takové volby.**

Ale jak se předkládá taková volba tomu, co se tvoří, když toto tvořené NENÍ ještě stvořeno ? Tu je nutno chápat, že **to, co je tvořeno, tvoří se ZE Stvořitele. Tvořené je tedy ve Stvořiteli jako VE svém zdroji. Zdroj** obsahuje **všechny** možnosti, úrovně, dimenze, sklony a všechny výběry a následky. **Idea a myšlenka stvoření jedinečné sentientní entity VYHLEDÁ před jejím skutečným stvořením sama v sobě POTVRZENÍ a VIZI všech důsledků volby a rozhodne se, zda chce a touží si zvolit takové stavy, procesy, taková rozpoložení, určení, poslání a prostředí hodící se pro tuto volbu a její důsledky.** Řečeno symbolicky:

TÉTO IDEJI SE VE ZLOMKU OKAMŽIKU UKÁŽE JEJÍ CELKOVÉ JSOUCNO A BYTÍ TAK, JAK NASTANE, PROBĚHNE A STANE SE AŽ DO NEJZAZŠÍ VĚČNOSTI.

Je třeba si pamatovat, že toto se odehrává v Absolutním stavu a Absolutním procesu Absolutní bezčasovosti a Absolutní bezprostorovosti, tedy v Absolutní přítomnosti.

Jestliže se tato idea a tato myšlenka ROZHODNE svobodně a nezávisle (**každá idea** a **myšlenka** je svobodná a nezávislá) **přijmout tento výběr a všechny jeho důsledky a následky, sama sebe VEDE K NASTÁVÁNÍ, PROBÍHÁNÍ a STÁVÁNÍ SE, a tedy se vhodně projeví vzhledem ke sféře a atmosféře svého vlastního prostředí. Nicméně aktualizovaná idea či myšlenka, která nastává, probíhá a stává se ve formě sentientní entity, JE ve skutečnosti touto entitou. Tudíž sama tato sentientní entita učinila na základě vlastní svobody a nezávislosti NEJZAZŠÍ VOLBU svého jsoucna a bytí ve formě v rozpoloženém stavu, procesu, situaci a dimenzi, které jsou relevantní tomuto**

výběru, a v prostředí potřebném pro aktualizaci všech výběrů a neustálého pokroku jejím vlastním jedinečným a zvlášť zvoleným způsobem. Jakmile se tento výběr ve stavu svobody a nezávislosti UČINÍ, JE entita ZAVÁZÁNA sobě a Nejvyššímu, aby byla a existovala VĚČNĚ.

Avšak **potřeba neustálého pokroku na úrovních přibližování se Nejvyššímu a při získávání větší míry totožnosti s Ním/Ní vyžaduje nekonečné a nevyčerpatelné PŘÍLEŽITOSTI PRO POKROK každé entity. Toto je podmínkou jejího výběru. Tato podmínka stanoví, že každý může vždy ZMĚNIT svůj stav, rozměr a situaci, v nichž se v dané chvíli nachází. Avšak nikdo NEMŮŽE ZMĚNIT VOLBU samu, neboť TA je samým ŽIVOTEM každé entity. Původní ideou** a **myšlenkou** entity je **být** a **existovat.** Protože vyplývá z **Absolutní ideje Nejvyššího,** chce dle svého početí vždy být a existovat, jak si zvolí. To je **NEMĚNITELNÉ,** jinak by nebylo nutno ji vůbec započít. Proto, jakmile si nějaká entita zvolí být a existovat, je **absolutním následkem této volby bytí a existence.** Ale rozpoložení, stav a proces, dimenze, forma či prostředí tohoto bytí a existování se **mohou měnit** a **vybírat** kdykoliv, kdy nastane potřeba či touha. A protože taková potřeba či touha **je** v nejzazším smyslu vždy určena neustálým **duchovním pokrokem** této entity vzhledem k **těsnější blízkosti** k **Nejvyššímu** a touhou po větší míře totožnosti s Ním/Ní, je tak dána neustálá příležitost pro čerstvé a nové výběry a nové zkušenosti **uvnitř** i **vně** vlastního **původního prostředí a jeho úrovní.**

Jelikož však **principy stvoření** stanoví, že **Absolutní tvořivé úsilí Nejvyššího se nikdy nevyčerpá a že On/Ona nikdy nestvoří tutéž kondici, situaci či tutéž entitu, je vývoj entity VŽDY PROGRESIVNÍ a NEOPAKUJE SE.** Zaujme-li tedy entita nějaký stav, nějakou úrovni, nějaké prostředí či nějaký krok, bylo by nekonstruktivní, neproduktivní a netvůrčí zaujímat je zas a znovu. **Pojetí reinkarnace v jejím doslovném smyslu,** jak se ujalo u lidských bytostí, je tedy nesprávné a zkreslující.

Přijetí určité **role,** jistého **stavu** a určité **úrovně** v určitém **prostředí** sleduje **určitou LINII** z **Nejvyššího. Tato linie** je velmi zvláštní a pokračuje u všech entit věčně jako **část jejich tvůrčího úsilí,** které je relativní k **Absolutnímu tvůrčímu úsilí Nejvyššího. Tato potřebuje být neustále FUNKČNÍ, a tedy neustále udržovanou tak, aby mohla procházet vývojem a pokrokem.** Každá entita, která se účastní na udržování, tvořivosti a fungování **té linie,** poté co ji opustí, zanechá na ní své stopy, svá znamení, čest své vůle, svých tužeb a sklonů. **Tato linie** neustále odráží přispění, jedinečnost a všechny snahy, veškerou vůli a touhu a všechny sklony této entity. Tato **reflexe entity není entitou samotnou či jejím duchem, ale pouze její vůlí, touhou a jejím sklonem.** Poté, co entita jsoucí na **této linii** splní svůj účel, opouští ji, aby se vtělila do jiné úrovně, jiné dimenze, jiného stavu, procesu atd., takže pokračuje ve svém **duchovním pokroku** a jedinečném přispívání na **jiné linii** vycházející z **Nejvyššího.** Poté, co odejde, je **nahrazena jinou entitou,** která chce dobrovolně pokračovat na **této zvláštní linii** a přispívat k ní svou vlastní jedinečností a zvláštností, a tak ji učinit dokonalejší a bližší **Nejvyššímu. V okamžiku přijetí takové role přijme tato entita též všechno předešlé chtění, toužení a směřování všech ostatních entit, které se účastnily rozvoje této linie, aniž by se sama stala těmito entitami.** *(Převezme např. od své MBD – multidimenzionální bytosti – její životní pásku (prožitek) a cítí se, jako by to prožila sama, ale neprožila to. Je to jako když z jednoho počítače jsou předána data do jiného, používají se v něm, ale v tom druhém nevznikla.* ***Proto můžete mít „více“ prožitků z téže planety, ale ty předchozí jste převzali od např. svých MDB kvůli následování zvolené LINIE, takže na planetě žijete poprvé*** *– pozn. zpracovatele, Ivo A. Bendy.)* To by bylo i jakkoli jinak nemožné, neboť každá entita je jedinečná a nemůže být zcela stejná jako jiná entita.

Jakmile se taková pozice zaujme, nová entita pokračuje ve svém tvořivém budování na základě **všeho předcházejícího. Přijetí vůle, toužení a sklonů všech předcházejících entit umožňuje nové entitě přístup do všech PAMĚTÍ těch entit, které byly účastny**

budování TÉTO LINIE. Za určitých okolností se může tato paměť oživit a v mysli vzniká MYLNÝ DOJEM, že se jedná o tutéž entitu. Předcházející entity tedy zůstávají na této linii skrze své minulé chtění, tužby a směřování. A pokračují v prožívání této linie skrze nové entity, dokud nejsou všechny možnosti tohoto prostředí, té dimenze a tohoto rozpoložení úplně vyčerpány a namísto ní není vybudována LINIE NOVÁ. Proto žádná entita kvůli této struktuře nikdy nepřichází ve svém duchu zpět do téže úrovně, dimenze či téhož prostředí, neboť je v nich přítomna a prožívá všechny jejich možnosti shora popsaným postupem.

Pojetí reinkarnace je zkreslením a nepochopením zásady, že každá entita, pokud tak zvolí, se může inkarnovat do **MNOHA** stavů, dimenzí, úrovní a podmínek **duchovního, intermediálního** a **původního světa.**

Entity **nejsou** nikdy uzavřeny v jednom stavu; v každém mají vždy k dispozici na **výběr.** To dává každé entitě příležitost k neustálému a věčnému rozvoji. **Každá entita si však může zvolit setrvávat v jednom určitém rozměru a jeho stavu až na věky.** Jelikož tento stav a jeho proces aproximuje **Nejvyššího** a je s Ním/Ní do určité míry stejný, může se vyvíjet, rozvíjet a zdokonalovat na věčnost.

Situace je zcela jiná ve **zprostředkujícím světě** a **fyzickém vesmíru.** Jejich účel a funkce jsou **odlišné. Nejzazší snahou všech entit je být v duchovním světě. Každá entita si zvolí způsoby a prostředky získání místa, pozice a funkce, které chce v duchovním světě mít. Některé z těchto způsobů a prostředků vyžadují průchod určitými okolnostmi, stavy a procesy, které jsou odlišné od duchovního světa, ale které k němu nakonec povedou.**

Intermediální svět je samou svou povahou stavem, procesem a rozpoložením, ve kterém nastává **vyvažování idejí a zkušeností a kde se odehrává volba a příprava pro získání nové role, pozice, nového stavu a nové kondice pro ty entity, které nejsou v duchovním světě.** Tudíž **nikdo nemůže zůstat v zprostředkujícím světě věčně.** Žádná entita samou svou přirozeností, kterou je neustálý pokrok, netouží zůstat ve světě vyrovnávání a přípravy. Poté, co je toto vyrovnávání a připravování završeno, entita touží přesáhnout tento stav a jít na další úroveň ve svém zvoleném rozvoji a pokroku.

Co se týče **entit v přírodním stavu,** tj. ve **fyzickém, přírodním vesmíru,** ani **ty zde nemohou zůstávat věčně.** Povaha **vesmíru,** který byl stvořen z **hmoty,** je taková, že neustále tíhne k absorbování, akumulaci sebe sama a k zhroucení na sebe sama. **Jeho pohyb ven je udržován JEN PŮVODNÍM POPUDEM.** Tudíž má tendenci a nutkání navrátit se do svého původního stavu intenzivní koncentrace kolem svého vlastního středu, kde by mohl věčně pokračovat jeho proces absorbce i reabsorbce, akumulace i reakumulace. Kvůli tomu má vše to, co je utvořeno z **hmotných elementů,** sklon k rozpadu a návratu do svého **původního rozpoložení.**

Jak se shora uvádí, je **zevní forma** každé entity - **nádoba pro nadání od Nejvyššího,** které činí tuto entitu uvědoměle vědomou a takto nesmrtelnou v neustálém pokračování vpřed - **vybudována z elementů prostředí.** Entita je umístěna do této **zevnější formy** dle své svobodné volby a nezávislosti. Zvláštní **vnější forma** entit ve **fyzickém světě** je vybudována z **hmotných elementů** v podobě **fyzického těla.** Každá taková **forma má povahou svých fyzických prvků,** které obsahuje, **sklon návratu do svého elementárního stavu.** Tudíž stárne, rozpadá se a navrací se do svého prvotního stádia. **Fyzické tělo** se rozpadne zpět do svých prvků a entita se již nenachází v **přírodním světě,** ale na místo toho v **intermediálním světě,** kde přijme novou **fyzickou formu** podobnou té předešlé **fyzické,** která ale sestává z **prvků intermediálního světa.** Tam entita vyvažuje své zkušenosti, ideje, myšlenky, svoje chování a vše, co získala během svého pobytu v **přírodním fyzickém světě,** dokud tento

proces neskončí a není učiněn nový výběr jakýmkoli směrem, který je pro tuto jednotlivou entitu nutný. Až poté přijímá novou formu, která je relevantní a náležitá k jejímu výběru a světu i dimenzi, ve kterých bude mít tento výběr příležitost se aktualizovat a realizovat.

Tento postup nikdy nepřestane existovat, jelikož entita je **svým nadáním od Nejvyššího nesmrtelná, věčná** a **univerzální.** Každé nadělení od **Nejvyššího** v sobě obsahuje všechny Jeho/Její **absolutní kategorie** v jejich celistvosti, relativní ke kondici **Nejvyššího.** Cokoli obsahuje **toto nadělení,** obsahuje v něm přítomnost **Nejvyššího** neopakovatelně a jedinečně ve způsobu, podobě a rozpoložení. Nemůže být zničeno nebo přestat **žít,** neboť jeho skutečná zkáza a věčná smrt by znamenala zkázu a věčnou smrt **Nejvyššího,** což je zhola nemožné. Toto je tedy pravá základna nesmrtelnosti a věčné existence každé sentientní entity.

Funkce **fyzického vesmíru** během stavu a procesu jeho pohybu z **centra ven počátečním popudem od Nejvyššího** je výsledkem korespondujícího **duchovního stavu a jeho procesu.** Tento souvztažný **duchovní stav** a **jeho proces** je **duchovním uspořádáním** posloupností, nastávání, probíhání a stávání se z **Nejvyššího.** Toto uspořádání existovalo již od **počátečního popudu Nejvyššího,** který dal zrod tomuto Vesmíru či vesmírům. Veškerý vesmír ve svém **zevnějším pohybu** odráží, akumuluje a absorbuje vše, co koresponduje s **těmito zvláštními duchovními stavy a procesy.**

Jakmile tento zvláštní duchovní stav a proces splní svou funkci a vyčerpá svoji užitečnost, nadejde čas vytvořit odlišné duchovní uspořádání následující to předešlé. Když jsou takové okolnosti vhodné, pak současný fyzický Vesmír, jako odraz tohoto stavu a procesu, zastaví svůj vnější pohyb a NAVRÁTÍ se zpět do svého původního stavu, procesu a rozpoložení; prostě se do sebe ZHROUTÍ. Avšak to přináší tomuto stavu a procesu nově získané zkušenosti, znalosti, stavy, procesy a okolnosti, které nastaly, proběhly a staly se ve všech dimenzích, galaxiích, solárních systémech, planetách, souběžných vesmírech a ve všem ostatním, co obsahuje. V tomto bodě začíná proces ohodnocení, vyvážení a přijetí všeho, co nastalo, proběhlo a stalo se, a odehrává se výměna. Všechny sentientní entity, které byly částí tohoto zvláštního přírodního stavu bez ohledu na to, kde a za jakých okolností, pokračují ve svém jsoucnu a bytí v tak zvaném **absolutním jinde mimo svůj původní vesmír.** Zde vyvažují, hodnotí, přijímají a vyměňují si vše, co zažily v přípravě na další úroveň svého **duchovního rozvoje a pokroku.**

Jakmile tento proces skončí a nové přesahující kondice, stavy a procesy se všemi svými korespondujícími činiteli jsou připraveny vstoupit do jsoucna a bytí, je dán **hmotě další popud od Nejvyššího** a **nový vesmír** s jeho paralelami, dimenzemi, galaxiemi, slunečními systémy a planetami dochází ke svému stávání se, aby tak nyní odrážel nový přesahující **duchovní řád,** který nyní existuje. **Tento nový vesmír je založen a spočívá na ohromných zkušenostech všech před ním existujících vesmírů a přidá k tomuto obrovskému množství všechny nové zkušenosti, které nastanou, proběhnou a stanou se ve stavu a procesu jeho jsoucna a bytí.** S tímto novým vesmírem a pro něj jsou stvořeny nové typy entit, které odpovídají a jsou vhodné k uspořádání a funkci tohoto nového vesmíru. **Tyto nové entity obsahují veškeré zkušenosti všech předcházejících bytostí a budují na nich své vlastní zkušenosti, které získají ve stavu a procesu svého vlastního vývoje a pokroku během pobytu v tomto novém vesmíru.**

Starší entity se **nemusí inkarnovat** do rozpoložení, stavu a procesu **tohoto nového vesmíru.** Překonávají ho svým **duchovním řádem,** ve kterém se nyní nacházejí, a zkušenostmi, které získaly v předešlém vesmíru. Tyto zkušenosti jsou užity jako základna či základ pro stvoření nových entit. Takže jsou věčně přítomné ve funkcích, v procesech a stavech, bytích a jsoucnech nových entit a skrze existenci v nich v jejich vlastních zkušenostech vytvářejíce tak **rodinu.** Všechny nové zkušenosti získávají skrze nové entity,

které jsou v uvedených okolnostech prožívání, aniž by pro ně bylo nutné se inkarnovat do tohoto nového přírodního stavu. Jsou vždy s nimi přítomny skrze vlastní zkušenosti, které jsou nyní součástí těchto nových entit.

Tento proces probíhá od věčnosti do věčnosti.

V CELÉM STVOŘENÍ NEJVYŠŠÍHO NEJSOU ŽÁDNÉ NADŘAZENÉ ANI PODŘÍZENÉ STAVY, PROCESY, KONDICE, NASTÁVÁNÍ, PROBÍHÁNÍ A STÁVÁNÍ SE; VŠE JE ODLIŠNÉ A JEDINEČNÉ. Být a existovat v jakémkoli stavu, procesu a rozpoložení, na jakékoli úrovni a jakémkoli stupni včetně přírodního stavu NENÍ tedy snižováním, degradací, znevážením a nevýhodou. Namísto toho se na každou takovou situaci pohlíží jako na PŘÍLEŽITOST a VÝSADU, neboť se stává každé entitě zdrojem, nástrojem a prostředkem pro rozšíření, obohacení a získání většího poznání pro další duchovní pokrok, který ji uvádí do vyššího duchovního uvědomění, a tím i blíže k Nejvyššímu. Podřadná negativní struktura nastává, probíhá a stává se daleko později a je ohraničena pouze na negativní zkušenosti, které člověčenstvo na této jediné Zemi muselo podstoupit v průběhu několika miliónů let. Pojednání o těchto zkušenostech a jejich účelu bude předmětem další kapitoly.

Jelikož je **Nejvyšší,** vyjma negativních zkušeností, ve všech stavech, rozpoloženích, procesech, situacích, úrovních a dimenzích jako ve Svém vlastním, jsou všechny úrovně zkušenosti všech entit svou jedinečností a odlišností povznášející, vybrané a žádoucí.

V souhrnu je **proces stvoření sentientních entit** následující:

V Absolutním procesu myšlení Absolutní moudrosti z Absolutní lásky Nejvyššího se vynoří idea a myšlenka SPECIFICKÉ ENTITY. Tato idea či myšlenka obsahuje všechny původní absolutní kategorie Nejvyššího a všechny jejich odvozeniny. Je formulována s ohledem na své budoucí fungování, nastávání, probíhání a stávání se ve své celosti. V té ideji je tedy zahrnuto VŠE, co BYLO, JE a BUDE od samého okamžiku jejího vynoření až po věčné pokračování. Všechny události, všechny volby a jejich důsledky a následky jsou v ní a z její svobodné a nezávislé přirozenosti je dána příležitost buď sama sebe ZAVRHNOUT a pohroužit se ZPĚT do VŠEOBECNÉ OBLASTI Absolutního stavu a Absolutního procesu Nejvyššího, nebo PŘIJMOUT sama sebe a veškerý svůj obsah se vším, co v ní je, tak, jak se vynořuje. Je-li výsledkem jejího zvažování PŘIJETÍ, stává se idea se vší svou strukturou a obsahem bez jakýchkoli výjimek NEJNITERNĚJŠÍM STUPNĚM či NEJNITERNĚJŠÍ OBLASTÍ nové sentientní entity. Takže nejniternější, niterný čili duchovní stupeň či region obsahuje všechny kategorie, principy, atributy Nejvyššího a jejich odvozeniny, které jsou relativní pouze ke svému rozpoložení v Nejvyšším. Nic v něm nechybí. Protože nejniternější, vnitřní či duchovní stupeň nebo oblast obsahuje všechny kategorie Nejvyššího s jejich odvozeninami, které jsou relativní pouze k Jeho/Její Absolutní přirozenosti, stává se neustálým sídlem Nejvyššího v této sentientní entitě. Permanentní přítomnost Nejvyššího v této oblasti je nutná, jelikož z ní Nejvyšší entitu neustále oživuje a udržuje věčně živou. Je to tedy OBLAST, kterou můžeme nazvat PRAVÝM NADÁNÍM od Nejvyššího, neboť je vším ve všem, čím sentientní entita je.

Z této nejniternější, niterné čili **duchovní oblasti** nebo **úrovně** je následně zahájeno **stvoření vnitřní úrovně** či **oblasti** jakékoli sentientní entity. Veškerý **obsah této oblasti** či **úrovně** je transformován z jeho obecné všeobsažné povahy do daleko více specifické, individuální, subjektivní a jedinečné povahy každé a vší sentientní entity.

To vede sentientní entitu k uvědomování si a realizaci sebe sama jako někoho odlišného, jedinečného, zvláštního, specifického a neopakovatelného. Dává jí to pocit

bytí a existování jak v něčem či někom jiném, tak i mimo něco či někoho jiného. Tuto **intermediální** čili **druhou úroveň** či **oblast** je možné nazvat **duševností** sentientní entity, jíž je sentientní entita tím, čím je. Protože je tato **duševnost** stvořena z **nejniternějšího** čili **niterného duchovního stupně,** ve kterém sídlí **Nejvyšší,** obsahuje v sobě **všechny jeho kategorie, principy, atributy a všechny jejich deriváty v transformované, individuální, jedinečné a velmi zvláštní, neopakovatelné podobě.** To poskytuje entitě **pravý pocit své vlastní totožnosti,** která je známa jako „**já jsem**“. Jelikož **Nejvyšší** je ve Své esenci a substanci **Absolutním „Já jsem“** a jelikož jsou všechny entity stvořeny z **Absolutní esence a Absolutní substance tohoto Absolutního „Já jsem“,** obsahují a nesou v sobě všechny **atributy, principy a kategorie Nejvyššího,** které jsou relativní k **Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu,** a stávají se tedy „já jsem“ relativním k **Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího.** To je pravým **zdrojem** jejich vlastní totožnosti.

Každý následný a oddělený stupeň je kvůli svému obsahu a své povaze sám o sobě uspořádán tak, že vše v sobě obsahuje ve spojitých úrovních, a jeho obsah je takový, že nic v jakékoli formě, intenzitě či úrovni nechybí. Takto jeho struktura je současně podřízena **dvěma řádům: Od nejniternějšího k nejzevnějšímu** (a dle současného diskrétního a následného řádu od **nejvyššího k nejnižšímu**) nebo od **nejhrubšího k nekonečně jemnému,** což se nazývá **souvislým řádem.**

Působením **nejniternější** čili **niterné duchovní oblasti** skrze **vnitřní** čili **intermediální oblast** a s pomocí **elementů prostředí,** ve kterém se bude sentientní entita nacházet, je stvořena následná **třetí,** souběžná, diskrétní úroveň či oblast s jejími spojitými, nepřetržitými stupni. Lze ji nazvat **vnější** či **zevní úrovní** či **oblastí.** Je to **tělo, nádoba,** v **němž** či v **níž** jsou umístěny dva předešlé a předcházející diskrétní stupně se všemi svými následnými spojitými stupni. Tento **poslední stupeň** je stvořen tak, aby přizpůsoboval předcházející stupně ve stavu, kondici a procesu **toho zvláštního prostředí,** do kterého se inkarnuje na základě své vlastní volby původní **idea** sentientní entity. Z toho důvodu jsou při budování tohoto **posledního následného diskrétního stupně,** který se může nazývat **tělem** sentientní entity, použity **všechny elementy a struktury tohoto prostředí.** Jestliže by se tak neučinilo, sentientní entita by se nemohla v **takovém prostředí** projevit. **Manifestace se odehrává jen osvojením prvků a uspořádání prostředí, v němž se tato manifestace projektuje.**

Uspořádání každé sentientní entity je tedy takové, že **dvě** předcházející úrovně či oblasti v ní - **nejniternější** a **intermediální** čili **duchovní** a **duševní** - se **NEMOHOU MĚNIT.** Jsou neměnné. Důvodem k tomu je fakt, že to, co je samo o sobě obecné, je obecné vždy a může se rozšiřovat pouze odvozením z obecného. Obecné je tedy vždy obecným. Protože obecné je vždy sídlem **Nejvyššího** a Jeho/Jejím vlastnictvím, musí být konstantní, neboť **Nejvyšší** je stálý a neměnný vzhledem ke Své **Absolutní přirozenosti.** Co je **absolutní,** nepotřebuje se měnit, protože to obsahuje všechny nekonečné počty a variace změn, které byly, jsou a budou od věčnosti k věčnosti v této **Absolutní přirozenosti Nejvyššího.** Z toho plyne **neměnnost povahy Nejvyššího** a z ní **neměnnost nejniternějšího, niterného** čili **duchovního stupně.** Co se **vnitřního** čili **duševního stupně** týče, je sám jedinečný a individuální i individualizovaný a zvláštní i odlišný vzhledem ke všemu ostatnímu a **odvozuje svůj původ z neměnnosti stupně, který mu předchází v pořadí. Cokoli je jedinečné, zvláštní, odlišné a individuální, musí zůstat neměnným, protože jakákoli změna by zničila jeho jedinečnost, subjektivitu, zvláštnost a odlišnost.** Výsledkem takové změny by bylo sebezničení **Nejvyššího,** kdož je v tomto jedinečném, zvláštním, subjektivním individuu jako ve Svém vlastním. Především je součástí Jeho/Její vlastní **Absolutní neustálé manifestace** za účelem **dávání a sdílení v absolutním smyslu** sumací veškerého nekonečného počtu a všech nekonečných variaci všech existujících sentientních entit a bytostí. Proč by někdo chtěl ničit změnou toho, co je prostředkem pro projevení **Absolutního dávání** a **Absolutního sdílení Absolutní lásky a Absolutní moudrosti** v tomto

neopakovatelném jsoucnu a bytí ? Avšak neměnnost neznamená stagnaci, ale na místo toho znamená **absolutně aktivní a dynamický stav a proces,** z něhož vyzařují a emanují nekonečné variace a počty všech druhů rozpoložení, stavů, procesů, jsoucen a bytí.

Situace je odlišná ve **třetím** diskrétním, souběžném a spojitém, následném stupni sentientní entity, protože ten je **zevní formou,** v níž se sentientní entita projevuje. **Forma projevu se může do nekonečna měnit se změnami duchovních a duševních kondic, stavů, procesů, úrovní, stupňů a dimenzí, vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet a všeho ostatního.** Ať se v **nejniternější oblasti** vybere jakýkoli aspekt, aby se intenzivně projevil skrze svou jedinečně **transformovanou aktualizaci** ve **vnitřním stupni,** zjeví se v takové **formě,** kondici, v takovém stavu či v takové dimenzi a prostředí, které jsou **nejvhodnější pro splnění účelu jeho manifestace.** Jakmile je takový aspekt vybrán a ustanoví se potřeba jeho manifestace, je vybráno náležité prostředí a z něho vhodná **vnější úroveň,** aby se vybraný aspekt mohl zjevit, nastávat a probíhat a stát se za účelem splnění svého poslání v **duchovním pokroku** každé jedinečné sentientní entity.

Jelikož existuje **nekonečný** počet a **nekonečná** variace stavů, rozpoložení, procesů a aspektů, které vyvěrají z **Absolutní přirozenosti Nejvyššího,** musí existovat i **nekonečný** počet a **nekonečné** variace souvztažných prostředí a následně i nekonečný počet a nekonečné variace vnějších stupňů či forem či souvisejících těl, která jsou nádobami pro manifestaci předcházejících souběžných, diskrétních a následných, souvislých stupňů.

Je nutno mít na mysli, že je třeba překonat představu, že jakýkoli **zevnější stupeň** je vybudován jen z **hmotných prvků. Hmota je pouze jednou z nekonečného počtu forem, z jakých jsou tato těla vybudována** za účelem projevení jedinečné **duše** a **Absolutní přítomnosti Nejvyššího.** Jelikož je tu taková nekonečná rozmanitost a souběžná přítomnost prostředí, do nichž se může promítnout manifestace sentientních bytostí, máme tu též **tolik nekonečných, rozličných a souběžných forem jejich zevnějších stupňů - těl.** Jelikož **vnější stupeň** čili **tělo** se buduje z prvků tohoto zvláštního prostředí, podléhá jeho **zákonům** a podmínkám. Je-li prostředí nehmotné, bude mít jiné zákony a podmínky manifestování než to, co je například vybudováno z hmoty. Podmínky v jednom stavu by nemohly být podřízeny životům a podmínkám stavu jiného a opačně. Tudíž **vnější formy** čili **těla** patřící ke dvěma odlišným rozpoložením a **zákonům** by ve své **vnější** čili **tělesné úrovni** nebyly navzájem rozpoznatelné jedna druhou. Z tohoto jednotlivého stavu by prostě jedna nemohla vnímat existenci druhé. Mohla by vnímat a poznávat ze stavu **nejniternějšího stupně** a skrze něj ze stavu **vnitřního stupně,** který překonává a přesahuje všechny **zákony** a podmínky **zevnějšího stupně.** Spoléhá-li se tedy kdo na rozpoznávání někoho či něčeho v jiných dimenzích či stavech z vlastního **vnějšího stavu** a **nástroji a metodami zbudovanými z elementů tohoto stupně, nebude** moci vnímat ani rozpoznat **nic.** Z toho tedy plynou některé nesprávné závěry, že neexistuje nic jiného mimo vlastní realitu.

Avšak všechny sentientní entity jsou ve svém průběžném prostředí a ve svých dimenzích neustále vnímatelné a rozpoznatelné jedna druhou dle úrovně blízkosti a míry totožnosti s **Nejvyšším,** a tedy jedné s druhou. Čím podobnější je úroveň blízkosti a čím větší míra totožnosti, tím více jsou vnímatelné a rozlišitelné jedna druhou v jejich vlastní dimenzi. A opačně: Čím nižší je podobnost a čím menší míra totožnosti, tím více vzdálené a odlišné budou jedna od druhé, takte někdo úplně odlišný od někoho jiného a zcela nepodobný někomu jinému se s ním pravděpodobně na věky nikdy nesetká. Nicméně jsou tato setkání možná na úrovni **zprostředkujícího světa,** kam mohou promítnout svou vlastní manifestaci tím, že dočasně přijmou formu **tohoto světa** a přicházejí tam, aby se setkali s kýmkoli jiným, existuje-li pro to potřeba a ospravedlnitelný účel.

Z tohoto výkladu tedy nyní plyne velmi důležitý **zákon duchovnosti:**

Život není omezen existujícími, stupni a na ně. Jelikož je život - ve svém Absolutním stavu a Absolutním procesu Nejvyššího - samotným Nejvyšším, PŘESAHUJE v jakémkoli ohledu bez výjimky a výluky všechny představitelné stupně, úrovně, formy, dimenze, stavy, kondice a procesy.

Toto ukazuje na **ohromný omyl** několika přírodovědců a společenskovědních badatelů na planetě Zemi, **omezujícími** ve své slepotě **život** biologickými, chemickými, fyzikálními a sociálními vzorci a zákony svého **vnějšího prostředí,** z nichž je sestrojeno jejich **fyzické tělo,** a na tyto zákony. Někteří z nich věří, že žádná jiná forma života není možná ani rozlišitelná. Ale ve jsoucnu a bytí je nekonečný počet a nekonečná variace vysoce vyvinutých sentientních životních forem, které mají materiální či nemateriální strukturu, jak v jejich vlastním vesmíru, tak i ve všech ostatních vesmírech, dimenzích a světech, každá ve svém vlastním pro ni vhodném prostředí s ohledem na účel, pro jaký se v něm má projevit.

Jelikož podmínky existence lidských tvorů na planetě Zemi jsou zcela odlišné vzhledem k životu na několika jiných planetách jak v jejich vlastním Vesmíru, tak i mimo jejich dimenzi a Vesmíru a jelikož zároveň existují podobné či stejné podmínky na jiných místech v jejich Vesmíru, někteří vědci nesprávně usuzují, že není možný jiný život mimo podmínek, za jakých se projevují ve svém fyzickém těle. Tudíž očekávají, že se **život** nalezne **pouze** na planetách s podobnou strukturou a podobnou atmosférou, jakou má Země. Je pro ně nemožné si představit, že by se vysoce vyvinutý sentientní život mohl pohodlně projevovat např. v podmínkách **absolutní nuly** nebo při **teplotě několika miliard** nad nulou nebo v podmínkách **bez** jakékoli fyzické atmosféry či s atmosférou jedovatou a smrtelnou pro lidská fyzická těla.

Je samozřejmé, že když dorazí na jakoukoli takovou planetu či takové místo, nebudou nic vnímat ani rozpoznávat svými prostředky a smysly svého těla, které jsou ohraničeny na fungování v rámci určitých chemických, biologických a fyzických prostředí, která jsou podobná jejich vlastní planetě. Kdyby si však mohli dovolit užívat za tímto účelem vlastní **duchovní** či **duševní úroveň** a její prostředky a metody bez ohledu na takzvaný přírodní čili vnější stupeň, byli by náhle schopni rozeznat a vnímat ohromnou činnost a přítomnost mnoha vysoce vyvinutých sentientních entit, které v dané chvíli zaujímají tento zvláštní prostor a čas v této jednotlivé dimenzi.

Avšak tyto **vyšší stupně v lidských bytostech** - a obzvláště ten **nejniternější (duchovní) stupeň jsou pro ně uzavřeny** z důvodů, které budou probrány v následující kapitole této knihy.

6. ÚČEL, CÍL A DŮVOD PRO STVOŘENÍ SENTIENTNÍCH ENTIT OBECNĚ A LIDSKÝCH BYTOSTÍ ZVLÁŠŤ A VŠECH JEJICH PŘÍRODNÍCH, DUŠEVNÍCH A DUCHOVNÍCH STAVŮ.

Další důležitou otázkou, která se musí uvážit, je **účel, cíl a důvod pro stvoření sentientních entit obecně a lidských bytostí zvlášť a všech jejich přírodních, duševních a duchovních stavů.**

Než však pokročíme dál, je nutno nejprve **opravit některé omyly,** které existují v některých **duchovních,** mystických, náboženských a vědeckých pojetích na **planetě Nula.**

(1)
Je omylem předpokládat, že **vnější forma** či **tělesný projev** všech sentientních entit jsou stejné jako forma a projev lidských bytostí. Tato analogie je nesprávná. **Některé mají stejnou či podobnou formu, některé ji nemají a některé se nepodobají ničemu lidskému.**

(2)
Je omylem předpokládat, že **všechny** sentientní entity jsou odděleny a rozděleny na samčí a samičí, jak je tomu u lidských bytostí. **Některé jsou, některé ne, ale všechny v sobě obsahují úplné sjednocení samčího a samičího principu, a tedy některé z nich jsou ANDROGYNNÍ, jako je Nejvyšší.**

(3)
Ze shora uvedeného omylu plyne omyl třetí: Je omylem předpokládat že způsob sexuálního styku a rozmnožování je u všech sentientních entit týž, jaký mají lidské bytosti na planetě Nula. **U některých je, u některých není a u některých se nepodobá ničemu lidskému.**

(4)
Je omylem předpokládat, že existuje pouze jeden **duchovní svět. Ve skutečnosti je nekonečný počet a nekonečná variace duchovních světů zaujímajících STEJNÉ místo, ale v RŮZNÝCH dimenzích, prolínajících se a prostupujících se navzájem a též existujících vedle sebe.**

(5)
Je omylem předpokládat, že existuje jen jeden **intermediální svět. Je jich tolik, kolik je duchovních světů, a jsou v přesné souvztažné pozici ke každému duchovnímu světu.**

(6)
Je omylem předpokládat, že existuje pouze jeden **fyzický hmotný Vesmír. Existuje nespočet vesmírů zabírajících stejné místo, ale různé dimenze, prolínajících se a prostupujících se navzájem a také existujících vedle sebe. Všechny vesmíry jsou v neustálé souvztažnosti se svými intermediálními světy a skrze ně s jim odpovídajícími duchovními světy.**

(7)
Je omylem předpokládat, že mezi těmito všemi světy není žádné spojení a že existují navzájem odděleně, každý mimo všech ostatních. **Ve skutečnosti nastávají, probíhají, stávají se a pokračují navzájem jeden ve druhém či vedle sebe se vší rozmanitostí vzájemných propojení a mostů. Především postupují jeden z druhého v souběžných diskrétních a spojitých následných krocích a nejniternějšího do nejzevnějšího, tj. nejdříve duchovní, pak intermediální, a potom fyzický čili přírodní svět. Cokoli se stane v jednom, má kvůli vzájemnému propojení a vzájemné závislosti dopad a vliv na všechny ostatní, prostřednictvím souvztažností a věčné přítomnosti Nejvyššího v nich všech a v každé a vší sentientní entitě, kde je Nejvyšší jako ve Svém vlastním.**

(8)
Je omylem předpokládat, že to, co mají tyto světy a jejich sentientní entity společné, je **vnější forma, vnější prostředí** a **vnější projev. Společné všem je to, že se odvozují z TÉHOŽ zdroje - z Univerzálního a Absolutního vědomí Nejvyššího - a mají tutéž strukturu mysli, která je utvořena z Absolutní mysli Nejvyššího.** Tudíž neustále se uvědomují, vnímají se a komunikují navzájem prostřednictvím uspořádání vlastní mysli, která se odvozuje z **Absolutní mysli** a **Univerzální mysli každého jednotlivého světa.** Protože je tato mysl **stejná** a má **tutéž podobu,** má tytéž způsoby a prostředky komunikování. Jazyk

této mysli je tedy vše - univerzální. **Komunikace tedy probíhá neustále řečí Niterné mysli,** která se vymyká jakémukoli možnému pochopení ohraničenou **myslí zevnějšího stupně** čili **myslí fyzického těla.** Proto se tato komunikace odehrává bez uvědomělého vědomí lidských bytostí, které mají svůj **vnitřní stupeň** uzavřen z důvodu, který probereme později. Kdykoli se tento stupeň otevře, stane se tento fakt plně vědomým.

Nyní se vraťme k původnímu tématu. Při probírání důvodů, cílů a účelů stvoření sentientních entit v obecnosti a lidských bytostí zvláště je nutné postupovat následovně:

Nejprve je třeba zvážit důvody, účely a cíle stvoření sentientních entit, které neprocházejí takzvaným přírodním stavem čili skrze fyzický vesmír.

Pak se uváží obecné důvody, účely a cíle stvoření původních lidských bytostí;

poté důvody, proč byly lidské bytosti nejprve stvořeny ve formě androgynní,

a konečně, proč je bylo nutné v jistém bodě ROZŠTĚPIT a ODDĚLIT do fyzické formy MUŽE a ŽENY.

Jak bylo dříve uvedeno, **NE všechny entity si zvolí projít přírodním stavem ve fyzickém vesmíru - je omylem to předpokládat.** Proč je tomu tak, vysvětlují následující důvody, účely a cíle:

(1)
Stvoření se odehrává v postupném a souběžném uspořádání od **nejniternějšího** k **zevnějšímu.** Nejprve je stvořeno **nejniternější prostředí,** aby se do něj mohly promítnout a v něm projevit **nejniternější ideje** sentientních entit, které nastávají, probíhají a stávají se početím **těchto idejí. Nejniternější idea** má v sobě též **ideu zprostředkujícího** a **zevnějšího stupně** bez nutnosti vytvářet tyto stupně mimo sebe. Prostředí, které je stvořeno pro tento druh sentientní entity, je třeba stvořit tak, aby přizpůsobovalo svůj **nejniternější stav a proces idejí nejniternějšího bytí a jsoucna.** Má tudíž formu a povahu tohoto **nejniternějšího** se všemi obsaženými faktory toho, že se následné stupně projeví postupně a odděleně. Je **kopií prototypu** pro všechna následná a souběžná stvoření; proto se nazývá **nejniternějším.** Svou povahou je takřka **Absolutním,** jako je **Nejvyšší.** Stvoření **nejniternějšího stavu a procesu** a jim odpovídajících sentientních entit je nutné, aby stvoření mohlo pokračovat a probíhat dále.

(2)
Nejvyšší je Sám/Sama řádem a zákonem v Sobě. Vládne všemu a všem Svou Absolutní prozřetelností ze Svého Absolutního prostředí, jak bylo dříve popsáno. Protože všechny sentientní entity a jejich prostředí odrážejí Jeho/Její atributy relativně k Jeho/Její **Absolutní přirozenosti** a k Jeho/Jejímu **Absolutnímu prostředí,** vládnou všemu, co je od **Nejvyššího,** v jejich vlastním prostředí a z něho. **Každé prostředí se bez ohledu na jeho povahu musí udržovat, aby bylo FUNKČNÍ, ÚČELNÍ a UŽITEČNÉ.** Jinak **ztrácí** vlastní funkci, účel a užitečnost. **Každá entita je ODPOVĚDNÁ za udržování svého prostředí.** Uspořádání a existence všech ostatních prostředí závisí na **správném udržování nejniternějšího prostředí** tak, jak **nejniternější prostředí závisí na Absolutním prostředí, které Nejvyšší neustále udržuje.** Je tedy nutné mu přidělit **vysoce kvalifikované, jedinečné a zvláštní sentientní entity,** které splní tuto funkci bez jakýchkoli těžkostí. Takže jsou za tím účelem na základě své svobodné vůle a volby stvořeny zvláštní entity a jsou umístěny do **tohoto prostředí.** Kvůli své povaze **toho nejniternějšího** přesahují jakoukoli jinou úroveň a stupeň a **nepotřebují** se projevovat fyzicky v jakémkoli jiném světě či dimenzi, pokud si tak nezvolí. Tak či onak jsou však zde vždy přítomny povahou svého uspořádání, jsouce tím

nejniternějším všeho Stvoření od **Nejvyššího,** z něhož vše nastává, probíhá a stává se, aby to pokračovalo věčně.

(3)
Protože se Stvoření odehrává postupně a odděleně, **jsou první stvořené sentientní entity při své povaze nejniternějšího stavu užity jako ZÁKLADNA či ZÁKLAD, z nichž se stvoří další následný a oddělený stupeň a jemu odpovídající sentientní entity.** Takže pomáhají a slouží **Nejvyššímu** v Jeho/Její tvořivé snaze; bez nich by nebylo možné stvořit další následný a oddělený stupeň a jemu odpovídající sentientní entity.

(4)
Tyto sentientní entity **přenášejí s zmírňují vyzařování a emanaci tepla a světla z Nejvyššího,** které přichází z Jeho/Její **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti.** Toto přenášení je nutné za účelem zmírňování. Kdyby teplo a světlo a intenzita jejich vyzařování a emanace byly stejné úrovně a stejného stupně jako v **nejniternější oblasti,** nemohl by se stvořit žádný další následující a oddělený krok. Byl by pozřen **Absolutnem Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího. Nejvyšší** se tedy ze Své **Absolutní milosti** a **Absolutní lásky i Moudrosti** přizpůsobuje povaze každého následujícího stvořeného kroku. Toto přizpůsobení se vykoná prostřednictvím **stvoření stupňů vnímavosti,** které probíhají v posloupnosti od **nejniternějšího** po **nejzevnější. První sentientní entity jsou tedy stvořeny tak, že mohou přijmout první, NEJSILNĚJŠÍ dávku záření či emanace intenzivního tepla a světla z Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího.** Protože však nejsou **absolutními,** ale jen takřka **absolutními,** tak jak jimi prochází láska a moudrost **Nejvyššího,** je její radiace a intenzita zmírněna jejich vzdálenější, relativní pozici vzhledem k **Absolutnímu stavu a Procesu Nejvyššího.** Takže jak tato láska a moudrost pokračuje skrze ně a z nich v dalším postupování, přizpůsobuje se stupni a úrovni jímavosti a vnímavosti následujícího kroku. Na každém následujícím stupni jsou sentientní entity stvořeny se stejným účelem v mysli, aby se **Absolutní láska** a **Absolutní moudrost Nejvyššího** mohla projevit v nekonečném počtu a nekonečné variaci sentience, úrovní, stupňů, forem, dimenzí atd.

Proto tento druh čijících entit **nemusí** procházet **přírodním** čili **fyzickým stavem.**

(5)
Jelikož **Absolutní láska** a **Absolutní moudrost Nejvyššího absolutně touží dávat a sdílet absolutně tuto lásku a Moudrost,** je nutno stvořit **vhodné podmínky** pro takové dávání a sdílení. Je nemožné přenášet **Absolutní lásku** a **Absolutní moudrost** v její **Absolutní radiaci** a **Absolutní intenzitě** k někomu, kdo není **Absolutní.** Proto byly stvořeny nejrůznější úrovně, stupně, stavy, procesy, podmínky a prostředí atd. a byly obydleny sentientními entitami, jimž se má tato **Absolutní láska a Moudrost** přinášet na úrovni a stupni jejich receptivity, která je určena jejich pozicí vzhledem k **Nejvyššímu** v posloupnosti Stvoření. Jelikož je nekonečný počet a nekonečné varieta těchto úrovní, stupňů a posloupností bytí a bytostí, **celkový součet vnímavosti těchto sentientních entit, které se postupně kumuluje, se rovná Absolutnímu sdílení a Absolutnímu dávání.** A jelikož u shora uvedených důvodů musí stvoření nastávat, probíhat a stávat se v následných a souběžných krocích z **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** každý stupeň musí být obydlen **nejprve těmi** sentientními entitami, které **budou přenášet** tuto sdílenou a obdrženou lásku a moudrost dalšímu následujícímu stupni, a tak přispívat k její **Absolutní hodnotě.** Tudíž každý krok má své sentientní entity, které se **nemusí** inkarnovat do **fyzického** čili **přírodního stavu.**

(6)
Jednou ze **základních absolutních kategorií** je **Absolutní tvořivost. Absolutní tvořivá snaha** nemůže být při své povaze omezena na jednu úroveň, jedno rozpoložení, jeden

stupeň, stav, proces, jedno nastávání, probíhání a stávání se, jelikož toto vše je relativní k **Absolutnímu tvořivému snažení Nejvyššího.** Je tedy třeba stvořit **nekonečný počet** a **nekonečnou rozmanitost takových podmínek,** v nichž by se **tato Absolutní tvořivá snaha** mohla absolutně projevit v celkovém kumulativním součtu všech sentientních entit na všech úrovních, stupních a ve všech rozpoloženích jsoucna a bytí. Jelikož jsou všechny sentientní bytosti z **Nejvyššího,** mají v sobě tvořivou snahu - relativní k **Absolutní tvořivé snaze Nejvyššího,** jíž tyto bytosti tvoří. V tomto tvořivém snažení každé sentientní entity je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním, věčně takto tvořící v **absolutním smyslu** skrze **KUMULATIVNÍ SOUČET** všech nekonečných počtů a variací tvůrčích snah všech satientních entit, které jsou relativní k **Nejvyššímu.** Protože stvoření probíhá v postupných krocích od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** je nutno, aby se nejprve obydlil **nejniternější stupeň** takovými sentientními entitami, které zahájí stvoření dalšího následujícího stupně **Nejvyššího.**

Protože **přírodní** čili **fyzický stupeň** je **posledním krokem** v posloupnosti stvoření tohoto jednotlivého globálního časového cyklu, je nemyslitelné, aby se sentientní entity umístily do posledního stupně dříve, než se stvoří **nejniternější stupeň** a jeho následující stupně a jim odpovídající sentientní entity. Bylo by to zvrácením **řádu** a nemožné. Žádné stvoření nemůže nastat, probíhat a stát se z **nejzevnějšího** vzhledem k **nejniternějšímu** čili z „**vnějšího**“ vzhledem k „**vnitřnímu**“. **Absolutní nejniternější,** kterým je **Nejvyšší,** existuje a je sebou v sobě. Cokoli z něho nastává, probíhá a stává se, zaujímá pozici **vnějším směrem** – „**vně**“ toho „**uvnitř**“. Jelikož toto je **Absolutní řád stvoření,** nemůže **vnější** či **zevní stupeň** být a existovat jako prvotní, protože by jinak již nebyl **vnějším,** ale **vnitřním** čili tím „**uvnitř**“. Proto tedy stvoření probíhá postupně z **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu** a proto je nutné nejprve stvořit sentientní entity v postupné následnosti od **nejniternější oblasti** a **úrovně** k **vnější** čili **nejzevnější.**

(7)
Jak je shora uvedeno, prvním krokem stvoření je stvoření **nejniternějšího stupně** či kroku, který je **nejvyšší úrovní blízkosti a největší mírou totožnosti s Nejvyšším.** Tento první krok se může nazývat **nejniternější úrovní jsoucna a bytí relativního k Nejvyššímu.** Tento **nejniternější stupeň** si sám v sobě vytvoří svůj vlastní **intermediální stupeň,** z něhož je stvořena **zevní forma** či **úroveň.** Když je **tento stupeň** završen a pevně ustanoven a když je doplněn všemi potřebnými sentientními entitami, které v **tomto stupni** sídlí a tvoří z **Nejvyššího,** je připraven další následný krok, aby vstoupil do jsoucna a bytí.

Tvořivou silou a snahou **nejniternějšího stupně** z **Nejvyššího** skrze jeho **zprostředkující stupeň** a z jeho **nejzevnějšího** čili **vnějšího stupně** vchází do jsoucna a bytí další stupeň se sobě odpovídajícími sentientními entitami. **Vnější** čili **zevní stupeň nejniternějšího kroku** se tedy stává **základnou** a **bází,** na nichž se buduje další krok. Protože každý krok se buduje od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu, nejzevnější stupeň** předešlého kroku se stává **nejniternějším stupněm** kroku následujícího. Z tohoto **nejniternějšího stupně** nově stvořeného kroku, který je **nejzevnějším stupněm** kroku předešlého, je stvořen nový **intermediální stupeň** a z něho vchází v jsoucno a bytí nový **vnější** čili **zevní stupeň.** Tento **zevní stupeň** se pak stává základnou a bází pro stvoření dalšího následného kroku, který vytváří ze sebe svůj vlastní **nový zprostředkující stupeň** a z **něho** svůj vlastní **nový zevní** čili **vnější stupeň** atd. Celý proces takto pokračuje, dokud nevstoupí do jsoucna a bytí jeho **poslední stupeň** či **vrstva,** což je **přírodní** čili **fyzický stupeň,** aby dovršil **jeden cyklus času,** který souvztaží s celkovým **uspořádáním duchovní organizace** a se všemi jejími souvztažnými faktory v jejich celosti. **Jeden časový cyklus trvá PŘIBLIŽNĚ JEDEN BILION ROKŮ,** *(Tisíc miliard let = 1 000 000 000 000 let = 10^{12} let – pozn. zpracovatele.)* než splní své poslání, pak začíná další cyklus vyššího **duchovního řádu a uvědomění.**

Všechny postupné a oddělené kroky ve jsoucnu a bytí a jim odpovídající sentientní entity jsou navzájem **propojeny** a **závislé, vytvářejíce jednotu, kterou odrážejí Absolutní jednost a Jednotu Nejvyššího.**

Jelikož takto postupuje Stvoření od věčnosti na věčnost, je zřejmé, proč **musí být a existovat entity, které neprocházejí přírodními, fyzickými stavy.**

(8)
Principem a životem každé entity je láska a moudrost, relativní k Absolutní lásce a Absolutní moudrosti Nejvyššího Samotným životem lásky a moudrosti není pouze přijímat, ale dávat a sdílet. Tím se udržuje život lásky a moudrosti a tím pokračuje. Sdílení, dávání a přijímání je jako vše ostatní ve Stvoření jak souběžné, tak následné. Přijímání této lásky a moudrosti z každého předcházejícího kroku a její přenos, tedy dávání a sdílení dalšímu následujícímu kroku, probíhá neustále plynule z **Nejvyššího** do **prvního nejniternějšího kroku** a z něho a skrze něj do všech ostatních následujících kroků a jim odpovídajících souběžných stupňů. Bez tohoto přijímání, dávání a sdílení by nebylo žádného **života** a žádných následných kroků. Takže za účelem přijímání a předávání, které je dáváním a sdílením **toho života,** jenž je v esenci láskou a v substanci moudrostí, je třeba mít v **nejniternějším stupni** jsoucna a bytí sentientní entity **dříve,** než jakýkoli takový přenos může nastat, probíhat a vstoupit do jsoucna a bytí v dalším následujícím kroku a v jemu odpovídajících sentientních entitách. Toto je jeden z důvodů, proč tu **musí být entity, které nemusí projít přírodním čili fyzickým stavem.**

(9)
Absolutní potence, Absolutní znalost, Absolutní dynamika a **Absolutní moc** se projevuje ve veškerém Stvoření v postupných krocích od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu** a v jim odpovídajících souběžných stupních. Přenos této moci a znalosti v její celosti do jednoho kroku, jedné úrovně, jednoho stupně či jedněch podmínek by byl pro tento krok nemožný a neúnosný. Tato moc a znalost se tedy musí zmírnit a přizpůsobit každému kroku v jeho stupních od **nejniternějšího** až po **nejzevnější,** od jednoho kroku k druhému, čímž se této znalosti a této moci umožní, aby měla **Absolutní hodnotu.**

Sentientní entity **nejniternějšího kroku** se stávají zdrojem moci, síly a poznání z **Nejvyššího** pro následující krok s jeho odpovídajícími sentientními entitami, které se pak stávají zdrojem moci, síly a poznání pro následující krok a jeho sentientní entity. Tak to pokračuje až po **poslední, fyzický** čili **přírodní krok a jeho stupně a úrovně.** Bez bytí a jsoucna předcházejícího kroku a jeho sentientních entit s jejich znalostmi, schopnostmi a silou by každý následný krok nemohl mít žádnou znalost, sílu a moc. Sám o sobě a v sobě by nemohl přežít.

(10)
Všechny **kategorie, atributy, principy** a **jejich odvozeniny** ve struktuře **Nejvyššího** mají **absolutní povahu.** Všechny sentientní entity jsou stvořeny ku podobě a obrazu **Nejvyššího.** Jsou navrženy tak, aby se **staly PŘIJÍMAČI všech těchto kategorií, principů, atributů Nejvyššího** a jejich **odvozenin.** Protože však jakékoli stvoření bez ohledu na to, jek je dokonalé, bude vždy jen relativní k **Absolutnímu,** nemůže být nadáno plností obsahu **Nejvyššího. Nejvyšší** však samou Svou **Absolutní přirozeností absolutně touží předat absolutně vše, co má.** Jelikož se ani jedna úroveň či kondice, ani jeden krok či typ sentientních entit nemůže přizpůsobit **takové absolutnosti** - kvůli skutečnosti, že **není Absolutní,** je nutné stvořit **nekonečný počet** a **nekonečnou rozmanitost** těchto stupňů, úrovní, podmínek a typů sentientních entit pro přijímání této přirozenosti **Nejvyššího** v následných stupních a krocích. Celkový kumulativní součet všech těchto receptorů v jejich relativní kondici je roven **Absolutní hodnotě všech absolutních kategorií, principů, atributů a jejich odvozenin.** Stvoření proto musí sledovat pořadí v posloupnosti od

nejniternějšího k **nejzevnějšímu.** Řád v posloupnosti přenášení vyžaduje, aby každý krok ve stvoření - od **nejniternějšího** po **nejzevnější** - byl obydlen nejprve vědomě uvědomělými entitami, které přenášejí, jakož i přijímají **tyto kategorie,** neboť bez nich by nemohly vstoupit do jsoucna a bytí další následující krok či následný řád a jeho souběžné stupně. Je tudíž **nemožné,** aby sentientní entity počaly s **přírodním** čili **fyzickým stavem.**

(11)
Ačkoli Stvoření obecně sleduje linii posloupnosti z **nejniternějšího** do **nejzevnějšího,** stvoření sentientních entit ve vztahu k jejich prostředí postupuje dle **jiného řádu.** Jakmile se z **Absolutní lásky a Absolutní moudrosti** ve všech jejich ohledech vynoří v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího idea prvotního nejniternějšího kroku** a jeho **sentientních entit, je PROMÍTNUTA do jsoucna a bytí následujícím způsobem:**

(a)
Nejprve je stvořeno **prostředí** tohoto kroku pro pohostinné přijetí těch sentientních entit, které dobrovolně vstupují do jsoucna a bytí tohoto jednotlivého kroku.

(b)
Za druhé je stvořena **vnější forma** či **nádoba** z prvků tohoto **prostředí** a z **idejí** jejich subjektivních **nejniternějších** a **zprostředkujících stupňů.**

(c)
A za třetí je do té **nádoby** či **těla** promítnuto a umístěno **nadělení Absolutních kategorií Nejvyššího** tak, aby přizpůsobovalo **Absolutní povahu těchto kategorií** relativnosti stvořené sentientní entity s relativní hodnotou co možná nejbližší jejich **absolutní hodnotě** v **Nejvyšším.**

Jakmile se toto provede, je stejným způsobem jako sám první krok stvořen další krok v pořadí. Z **nejzevnějšího stupně nejniternějšího prostředí** je tedy **stvořeno PROSTŘEDÍ** pro následující další krok. Z **tohoto prostředí** a s pomocí **ideje** jemu odpovídajícího souběžného **nejniternějšího** a **zprostředkujícího** stupně je stvořena **nádoba** či **vnější forma** jeho sentientních entit. **Do ní je umístěno NADĚLENÍ Nejvyššího procesem PŘENOSU do entit předcházejícího kroku tak, že ZMÍRNĚNÍ všech kategorií nastává, probíhá a stává se přizpůsobené ÚROVNI VNÍMÁNÍ následujících sentientních entit.**

Každé stvořené prostředí je stvořeno s ohledem na přijetí sentientních entit a jim odpovídajících povah. **Sentientní entity nejsou stvořeny kvůli prostředí, ale prostředí je stvořeno kvůli NIM.** Takže cokoli existuje ve všech dimenzích, sférách, úrovních, stupních a krocích ve všech **vesmírech** a **duchovních** a **zprostředkujících světech, existuje PRO sentientní entity a Z nich.** Jimi a skrze ně **Nejvyšší** projevuje Sám/Sama sebe v **Absolutním smyslu.**

Protože není možný jakýkoli přenos mezi prázdnými prostředími (**Nejvyšší** je **Absolutně žijící a sentientní entitou** ve Svém vlastním **Absolutním prostředí** a žádá se tedy, aby se to vše přenášelo do téhož obsahu a téže formy a skrze něj a ni, který a která je relativní k Jeho/Její **Absolutní sentientní přirozenosti**), vcházejí sentientní entity, pro které je toto prostředí stvořeno, do bytí a jsoucna **nadělením Nejvyššího** za tímto obecným účelem. Protože v tomto obecném smyslu musí stvoření sledovat **řád posloupnosti** od **nejniternějšího** kroku k **nejzevnějšímu** s jejich odpovídajícími souběžnými stupni, je nutné jako **první stvořit sentientní entity nejniternějšího kroku** a jejich prostředí před tím, než vstoupí do jsoucna a bytí jakýkoli jiný následující krok s jeho odpovídajícími sentientními entitami.

(12)

Jak už bylo uvedeno, každý předcházející krok se stává bázi a základnou dalšího následného kroku. Všechny stupně, formy, struktury a dynamiky jednoho postupného kroku odvozují svůj původ z uspořádání a pohybu kroku předcházejícího. Je to **absolutní souvztažnost** všech událostí předcházejícího kroku a dalšího následujícího kroku po celé cestě dolů po **linii** k **poslednímu** čili **přírodnímu kroku.** Cokoli se odehraje ve **stupni nejniternějším,** má svůj souvztažný význam ve všech **následujících stupních** až po **poslední, přírodní** čili **fyzický stupeň.** Souvztažný význam je přizpůsoben úrovni, stupně a jazyku každého následujícího stupně, jak sestupují po **linii.**

Protože zahájení jakékoli aktivity je **možné jen** „**uvnitř**“ čili v **nejniternějším stupni** či rozpoložení (kvůli povaze skutečnosti, že cokoli se stane, má původ s **nejniternějším** a postupuje skrze **zprostředkující,** aby se to stalo v **nejzevnějším** čili „**vně**“), jsou všechny činnosti a události v každém následujícím kroku jsoucna a bytí nemožné bez jejich souvztažného zahájení v **nejniternějším kroku.**

Toto tvrzení vyžaduje další vysvětlení: **Všechny vědomě uvědomělé entity jsou PODOBOU a OBRAZEM Nejvyššího. Nejvyšší** je absolutně v Sobě a Sebou. Cokoli nastává, probíhá a stává se, koná tak z „**vnitřku**“ do „**vnějšku**“. Výsledek jakéhokoli nastávání, probíhání a stávání se se projevuje ve „**vně**“ toho „**uvnitř**“. Takže „**vně**“ nemůže být a existovat mimo „**uvnitř**“. Je nutno mít „**vně**“, aby tak byl možný přenos a projev toho „**uvnitř**“ do toho „**vně**“. Ve „**vně**“ nastává, probíhá a stává se projev a přenos všech výsledků aktivit a událostí „**uvnitř**“, a ty se tak stávají skutečně reálnými. To je důvodem toho, že Stvoření vždy **jest.** Nebylo ani nebude, ale **vždy jest.**

Proto může každý vědět, proč se **Nejvyšší** nazývá **Absolutním Stvořitelem** a **Absolutním Stvořením v Sobě a Sebou.** On/Ona je tím **nejniternějším** všech vědomě uvědomělých entit ke stupni a úrovni jejich schopnosti přijímání ve vztahu k Jeho/Její **Absolutní přirozenosti.**

Z toho **nejniternějšího** čili „**uvnitř**“ nastává, probíhá a stává se vše v tom, co je „**vně**“ čili **nejzevnější,** v následných krocích až po **nejzazší stupeň** či **úroveň vnějškovosti.** Veškeré stvoření sentientních entit a jejich prostředí je uspořádáno dle tohoto pravidla, neboť jsou všechny vybudovány z **Nejvyššího,** kdož je takovým (**vnitřním** k **vnějšímu**). Ve skutečnosti je **cílem a účelem stvoření Nejvyšším stvoření něčeho, co může obsahovat všechny výsledky těchto nejniternějších „niterných“ Absolutních aktivit a Absolutních událostí v Absolutním smyslu, což se podobá touze stvořit jinou sentientní entitu, která by se ve všech ohledech mohla rovnat Absolutní přirozenosti Nejvyššího, aby tak mohlo nastat, probíhat a stávat se pravé Absolutní dávání, Přijímání, Sdílení a Oplácení.** Jelikož je to samo o sobě nemožné (neboť každá entita je stvořena, a tudíž je relativní vzhledem ke svému stvoření či **Stvořiteli,** je nutno stvořit **nekonečné počty** a **variace sentientních entit** a **jim odpovídajících prostředí,** aby se tak mohly v kumulativním součtu svých jsoucen a bytí **přizpůsobit Absolutním kvalitám Nejvyššího.** Je tedy každá jednotlivá sentientní entita stvořena a každý následný krok se všemi jemu odpovídajícími entitami a simultárními stupni stvořen jako relativní kopie **Absolutní přirozenosti Nejvyššího.** Protože je **Nejvyšší Absolutním** „**uvnitř**“ a Jeho/Její stvoření je **Absolutním** „**vně**“, všechny sentientní entity a jim odpovídající kroky odrážejí tento řád a jsou z „**uvnitř**“ do „**vně**“.

Toto je pravdou o jedné sentientní entitě zvlášť, jednom postupném kroku jako celku nebo o všech postupných krocích v jejich celku se všemi jejich odpovídajícími souběžnými stupni.

Z tohoto plyne následující důležitý **duchovní zákon:**

Každá individuální sentientní entita je KOPIÍ relativní k Nejvyššímu. VŠECHNY sentientní entity, které jsou uvnitř jednoho postupného kroku a jeho souběžných stupňů vzaty dohromady, jsou jednou takovouto kopií relativní k Nejvyššímu. Všechny postupné kroky od samotného prvotního čili nejniternějšího po sám poslední čili nejzevnější se všemi jejich souběžnými stupni jsou jednou takovou kopií relativní k Nejvyššímu. Absolutní kumulativní součet všech jsoucen a bytí je tedy jednou Absolutní sentientní kopií Nejvyššího, do které se mohou absolutně přenést všechny Absolutní aktivity a Události v Nejvyšším. Takže Nejvyšší má možnost pro Absolutní sdílení, Dávání, Přijímání a Absolutní oplácení někomu a s někým, kdo je ve svém celkovém souhrnném součtu absolutní jako Nejvyšší, protože je přesně jako On/Ona s jedinou odlišnosti, že je tím „vně" Jeho/Jejího „uvnitř". A jelikož toto „vně" nastává, probíhá a stává se z „uvnitř" Nejvyššího, Nejvyšší je nyní „uvnitř" tohoto „vně" v absolutním smyslu. Z něho se může věčně udržovat život toho „vně" Absolutní přítomnosti Nejvyššího v jeho „uvnitř".

Takže **je ustanovena cesta pro Absolutní vzájemnost.**

Připomíná to **komunikaci mezi dvěma stejně vybavenými lidmi, kteří si mohou navzájem stejně oplácet to, co jeden nabízí tomu druhému.** To je chtěním, touhou a přáním pravé lásky a moudrosti a v **absolutním smyslu** je to touhou a chtěním **Absolutní lásky a Moudrosti Nejvyššího.** Tudíž se **Nejvyššímu** jeví veškeré Jeho/Její Stvoření jako **jedna dokonalá sentientní entita,** s níž může mít vztah, jako se Sobě rovnou, protože především je Jeho/Její „**vně**", v němž od věčnosti do věčnosti sídlí Jeho/Její „**uvnitř**".

Kvůli tomuto uspořádání nastává **počátek** jakékoliv aktivity v **nejniternějším kroku** a pak postupuje všemi následnými kroky ve jsoucnu a bytí, dokud se nestane realitou v **posledním, fyzickém** čili **přírodním** kroku. Její realita se přenáší zpět ze **zevnějšího kroku** skrze všechny jemu předcházející do jejího **nejniternějšího kroku po linii souvztažností,** a tak je vytvořena báze a základna pro započetí nové aktivity, nového dění a nového tvůrčího počínání. Toto nové tvořivé úsilí je pak opětovně přeneseno **dolů** po **linii** k poslednímu kroku, kde se realizuje, takže opakuje tento proces vždy s **novým uvědoměním** nového poznání, nové realizace, nové iniciace a nového tvůrčího úsilí. Ačkoli tento proces probíhá navždycky, jeho **obsah NENÍ nikdy stejný.** Toto je tedy třeba zformulovat v následující **duchovní zákon:**

Nejvyšší Sám/Sama Sebou a „uvnitř" Sebe Samého/Samé neustále tvoří něco nového za účelem jeho přenášení do „vně" Sebe Samého/Samé, kde se to procesem nástupnictví a oddělování neustále USKUTEČŇUJE a STÁVÁ REALITOU.

Jelikož je **toto zákon** a **postup stvoření,** je nutné mít sentientní entity od samého počátku stvoření do jeho posledního kroku v jednom úplném časovém cyklu. Protože stvoření probíhá z **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** jsou sentientní entity, které nemusí projít **přírodním, fyzickým stavem,** pokud si tak samy nezvolí.

(13)

Stvoření nastává, probíhá a stává se v následném pořadí z **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu** v jednom cyklu času. Avšak totéž pořadí sleduje proces stvoření všech časových cyklů; všechny nastávají, probíhají a stávají se z **nejniternějšího cyklu** k **nejzevnějšímu,** kterého nelze dosáhnout navěky kvůli **Absolutní povaze Nejvyššího.** Prostřednictvím svých předcházejících cyklů je **nejzevnější cyklus času** vždy stávající se. **Jeden časový cyklus** se v pojmech **lidských tvorů na planetě Zemi** rovná přibližně **jednomu bilionu roků.** Tento čas se vztahuje pouze k **nejzevnějšímu stupni** čili **fyzickým vesmírům.**

Každý časový cyklus je reprezentací a souvztažností **jednoho duchovního stavu a procesu,** který je přinášen do Stvoření v **absolutním smyslu.** Když v rámci tohoto cyklu vyčerpá svou užitečnost, stává se bází a základnou rozvoje **vyššího duchovního řádu jeho stavů a procesů.** Takto vchází do jsoucna a bytí nový časový cyklus. Protože je ale vybudován na výsledcích, aktivitách, zkušenostech a událostech cyklu předcházejícího, je tento předcházející cyklus bází a základem pro vše, co nastává, probíhá a stává se v následujícím cyklu. Takže **všechny sentientní entity, které se účastnily jsoucna a bytí předcházejícího časového cyklu, se MUSÍ zachovat na věčnost na všech úrovních svých kroků neboť z nich a z kumulativního součtu všech jejich zkušeností a tvůrčích počinů je vybudován cyklus nový se všemi jeho sentientními entitami a jim připadajícími prostředími.**

Ve své povšechnosti se **stávají nejniternějším stupněm nadcházejícího cyklu.** To znamená, že **předcházející časový cyklus** se ve svém celku stává **nejniternějším stupněm následujícího cyklu,** z **něhož** se buduje jeho vlastní nový **intermediální** a **fyzický** čili **přírodní** stupeň. **Takže každý časový cyklus je od nejniternějšího po nejzevnější nitrem následujícího časového cyklu svými následnými a souběžnými souvztažnými stupni a skrze ně.**

Protože **nejniternější stupeň** každého následného stupně je kumulativním součtem všech zkušeností, znalostí a dostižení předcházejícího cyklu, je možné budovat v tomto novém cyklu vyšší **duchovní stav** a uvědomění, kterým se stále více a více přibližuje k **Absolutnímu jsoucnu a Absolutnímu bytí Nejvyššího.** Takže každému **následujícímu cyklu času** je díky jeho předcházejícím cyklům a jejich dostižením a tvůrčím počinům umožněno dosáhnout **vyššího stupně duchovnosti a uvědomění,** který jej činí **dokonalejším** ve všech ohledech a **pokročilejším** co do úrovně blízkosti a míry totožnosti s **Nejvyšším.**

Kvůli **Absolutní povaze Nejvyššího** pokračuje tato tvůrčí snaha věčně. **Absolutní láska** a **Absolutní moudrost Nejvyššího** se může přenášet v **Absolutním smyslu** jen **Absolutním počtem a Absolutní variací tvořivého počínání.** Jelikož **Nejvyšší** působí v každém prostoru a čase bezprostorově a bezčasově - **Nejvyšší** je **Absolutně bezprostorový** a **Absolutně bezčasový,** a tedy vždy přítomen v **Absolutním smyslu** všude a v jakémkoli čase - **pociťuje** veškerá Svá stvoření od věčnosti do věčnosti jako nastávající, probíhající a stávající se zde a nyní. **V celkovém souhrnném součtu jejich jsoucen a bytí se Mu/Jí jeví jako jedna dokonalá Absolutní sentientní entita, jíž je On/Ona s to dávat a s níž je s to sdílet, navzájem přijímat a oplácet v absolutním smyslu.**

Toto je jedno z největších tajemství toho, jak **Absolutní Nejvyšší** se Svými **Absolutními hodnotami** může mít v **absolutním smyslu vztah** se Svým Stvořením, které je k němu relativní. Protože je každý v posloupnosti kroků a **časových cyklů** v každém a jelikož **Nejvyšší** je Sám Sebou a v Sobě v **nejniternějším,** tak se každý od věků na věky účastní skrze **nejniternější úroveň** Jeho/Její vlastního bytí a jsoucna ve zkušenostech kohokoli jiného. Tímto způsobem zkušenosti je každý přijímatelem **Absolutních hodnot Nejvyššího** v jejich **Absolutním smyslu.**

A jelikož prožívání může probíhat ve všech aspektech a věčně pouze po **linii** z **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** je nutné mít sentientní entity na všech úrovních a krocích jsoucna a bytí a ve všech časových cyklech od samého prvního kroku až po poslední a **uvnitř** každého cyklu v jejich následném a odděleném pořadí. Je zřejmé, že žádné jiné prostředky by nemohly zajistit ztělesnění možnosti účastnit se v **Absolutním smyslu a s Absolutní hodnotou Absolutního sdílení, Dávání, Přijímání a Oplácení s Nejvyšším.** Z tohoto opětovně vyplývá **Absolutní hodnota** každé sentientní entity.

Takže mnoho sentientních entit nemusí nikdy inkarnovat do **fyzického** čili **přírodního stavu.**

(14)
Každá sentientní entita v sobě nosí všechny principy femininity a maskulinity relativní k jejich Absolutnosti v Nejvyšším. Odehrává se neustálá vzájemná interakce, výměna a sjednocování **obou těchto principů.** Výsledkem tohoto procesu je tvořivost, která začíná v **nejniternějším stupni** a vyzařuje k **nejzevnějšímu stupni** v každé sentientní entitě a v každém následujícím kroku Výsledkem této interakce, výměny a jednoty je velké potěšení pro všechny sentientní entity, neboť v ní naplno prožívají vlastní stvoření.

Proces interakce, výměny a sjednocení se může vnímat jako styk a na **nejniternější úrovni** jako **sexuální styk.** Kvůli jedinečné přirozenosti **principů femininity** a **maskulinity** je pravý sexuální styk mezi **těmito dvěma principy** v jejich odpovídajících **zevních formách mužskosti** a **ženskosti** možný jen tehdy, jsou-li **tyto formy fyzicky odděleny. Jeden princip** sám o sobě bez **druhého principu** by nemohl vyústit v tvořivý proces, a tedy by nemohl žít. Jsoucno - **feminní princip** – nemůže být bez svého bytí - **maskulinního principu;** bytí - **maskulinní princip** nemůže být bez svého jsoucna - **femininního principu.** Takže odděleně, samy o sobě, nejsou. **Jsou pouze jedním skrze toho druhého a tím druhým navzájem.**

Kvůli souvztažným faktorům **principů maskulinity** a **femininity,** které se promítají zaujetím v **mužském** a **ženském těle** do některých úrovní Stvoření, je **pravý sexuální styk možný JEN mezi mužem a ženou a ženou a mužem.** Všechny ostatní způsoby sexuálního styku jsou neproduktivní, netvořivé, nevyvážené a **nemají žádný souvztažný význam.** Proto nemají žádné obecné užití. **Homosexualita lidských bytostí na planetě Zemi je výsledkem lidského duchovního a z něho vyplývajícího emočního a fyzického ÚPADKU a nemá žádnou základnu v nejniternějších stavech, procesech, úrovních, krocích a stupních.**

Jakmile se navzájem vymění aktivity **každého principu,** akt přijetí a dávání má za výsledek nejzazší vyvrcholení, které souvztaží s vyvrcholením a orgasmem v průběhu sexuálního styku a je jeho základem a bází. Toto vyvrcholení je následkem neustálé výměny všech činností ve **femininním** a **maskulinním principu,** aby se mohlo takto odehrát stvoření **nových idejí,** nového poznání, nových pocitů a nové motivace atd., zahajující tak počátek a existenci nového následujícího uspořádání.

Takže **stvoření každého následného kroku se odehrává procesem interakce, výměny a unifikace všech aktivit principů femininity a maskulinity ve všech sentientních entitách a mezi nimi. Toto je pravý univerzální význam sexuality a sexuálního styku.**

Protože veškeré Stvoření sleduje **linii** od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu** v postupném pořadí, není u sentientních entit na každé **duchovní** a **intermediální** úrovni možný zrod žádného následného kroku bez interakce, výměny a sjednocení všech aktivit **principů femininity** a **maskulinity** kroku předcházejícího. Tak se opět ukazuje na existenci sentientních entit, které nemusí projít **přírodním, fyzickým stupněm.**

Tento postup stvoření vyvěrá z **Nejvyššího,** který tvoří procesem **Absolutní interakce, Absolutní výměny** a **Absolutního sjednocení Absolutních aktivit** Jeho/Jejích **absolutních principů Femininity a Maskulinity.**

Takže každý předcházející krok se stává rodičem každého následujícího a každý následující je dítětem každého předcházejícího. A protože **Nejvyšší** dává tímto procesem zrod všemu stvoření, je **Absolutní matkou** a **Absolutním otcem** všemu od věčnosti do věčnosti. Není ničeho a nikoho mimo Jeho/Ji.

(15)
Stvoření všech sentientních entit a jim připadajících prostředí se odehrává **Absolutní volbou Nejvyššího** v Jeho/Její **Absolutní svobodě a Nezávislosti.** Kvůli tomu je všem sentientním entitám poskytnuta možnost volby být tím, čím jsou, a existovat tak, jak existují ve svém vlastním prostředí, svobodně a nezávisle. Jak z vlastní volby přijmou své vlastní jsoucno a bytí volby, přinesou tento postoj postupně z **nejniternějšího** až po **nejzevnější** stupeň, úroveň či krok. Takže na jejich vlastní svobodě a nezávislosti a výsledném výběru je závislá svoboda a nezávislost i výsledná volba každého následujícího kroku. Bez tohoto počinu by žádná následná sentientní entita ze své vlastní volby nemohla být ani existovat svobodné a nezávisle. A bez této svobody, nezávislosti a volby by nebylo žádného života a stvoření.

Protože veškeré stvoření nastává; probíhá a stává se v pořadí od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** je nutné nejdříve stvořit svobodné a nezávislé entity schopné volby v **nejniternějším stupni,** aby tak mohl neustále a bez jakéhokoli přerušení plynout a pokračovat přenos této svobody, nezávislosti a volby z **Nejvyššího** postupně až do **poslední úrovně.** Tudíž ne všechny čijící entity musí projít **přírodním stavem.**

(16)
Nejvyšší je samou Svou povahou Absolutní prozřetelnost sama. Jelikož se všechno Jeho/Její působení odehrává v bezčasové a bezprostorové kondici, je přítomen ve všem a zná vše, co se odehrává v jakémkoli čase, prostoru i rozpoložení na jakékoli úrovni a v jakémkoli následném kroku jsoucna a bytí od věčnosti k věčnosti. Působení **Absolutní prozřetelnosti** je vždy „**uvnitř**“ a probíhá z „**uvnitř**“ k „**vně**“. Kvůli postupnému sledu této prozřetelnosti nastává, probíhá a stává se u každé sentientní entity a skrze ni působení celkového kumulativního součtu všech sentientních entit a jim odpovídajících prostředí, existujících od věčnosti k věčnosti, od **nejniternějšího kroku** až po **nejzevnější** čili **vnější krok přírodního** čili **fyzického stupně.**

Jelikož je **nejniternější stupeň** každé sentientní entity nejzazším sídlem a místem pro **Nejvyššího,** v němž sídlí v postupném a souběžném uspořádání jako ve Svém vlastním, umožňuje Mu/Jí to přítomnost a vládu v každém a všem od věčnosti do věčnosti v **Absolutním smyslu** a věčně. Takže každý následující krok je ovládán **Nejvyšším** skrze sentientní entity ze všech předcházejících kroků a těmito entitami. Přítomnost **Nejvyššího** v **Nejzevnějším kroku** a **stupni** by byla nemožná bez jsoucna a bytí **nejniternějšího stupně** a **kroku** a jim odpovídajících sentientních entit. Důvodem je to, že veškerá vláda probíhá z „**uvnitř**“ k „**vně**“. „**Vně**“ neexistuje samo o sobě ze sebe, ale jen z toho „**uvnitř**“. **Jakékoli VYNECHÁNÍ jakékoli úrovně či jakéhokoli kroku v pořadí by tudíž vytvořilo úplnou dezorganizaci vedoucí nakonec k zastavení života. Tudíž by žádná sentientní entita zevnějšího kroku a stupně nemohla být a existovat bez sentientních entit nejniternějšího kroku a jeho nejniternějších stupňů a jejich následovníků.**

Máme-li stanoveny důvody, účely a cíle pro stvoření sentientních entit obecně, je nutno nyní **uvážit zvláštní důvody, cíle a účely stvoření LIDSKÝCH BYTOSTÍ na planetě Zemi.** A

aby se této záležitosti plně porozumělo, je důležité se nejprve zabývat **postupem,** jakým byly lidské bytosti stvořeny a jakým se objevily na této planetě.

V jednom bodě před tím, než započal prostor a čas, postřehl **Absolutní proces myšlení Nejvyššího,** že někdy v čase a prostoru, v jednom časovém cyklu **by se mohla položit v celém všeuniverzálním vědomí OTÁZKA a objevení se této otázky by nutně vyžadovalo ODPOVĚĎ. Jakékoliv objevení se takové otázky iniciuje proces jejího nastávání, probíhání a stávání se, a tudíž jakoukoliv vhodnou odpověď na tuto otázku je možno poskytnout jen PŘÍKLADEM. Plná realizace tohoto všeho je možná jen prostřednictvím PŘÍRODNÍHO STUPNĚ, aby tak zkušenost měla PLNÝ DOPAD po všech duchovních a intermediálních světech, po všech vesmírech, dimenzích a jim odpovídajících světech, galaxiích, slunečních systémech a planetách bez ohledu na to v jakém jsou časovém cyklu.**

S tímto v mysli se v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího** z Jeho/Její **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti** vynořuje **idea, plán** a **schéma.** Jakmile nastalo vynoření se **této ideje, tohoto plánu** a **schématu,** postupuje ke svému stávání se, tj. ke své realizaci. Proto je stvořen vhodný čas, vesmír, vhodná galaxie, sluneční soustava a planeta a zahajuje se **příprava této planety na přijetí lidských bytostí.** Za tím zvláštním účelem je **utvořena náležitá atmosféra a stvořeno vhodné životní prostředí.** Nezáleží na tom, kolik milionů či miliard roků to vyžadovalo, neboť **Nejvyšší působí z Absolutní bezčasovosti a Absolutní bezprostorovosti a je přítomen v každém čase a prostoru.** Dalším krokem v této proceduře bylo **stvoření a příprava PROTOTYPU či OBTISKU, z něhož by se mohla stvořit vhodná forma vnějšího stupně čili LIDSKÉHO TĚLA. Proto je započat na planetě Zemi vývoj NESENTIENTNÍCH ŽIVTNÍCH FOREM, aby se vyvinula a použila zevní forma nejvhodnější a nejlepší z možných pro tento účel. Tak se tedy objevují všechny druhy rostlinstva a zvířecích forem. Ty postupují po evoluční linii, dokud se nevynoří ZVÍŘECÍ FORMA, která je nejbližší podobou té, jakou má lidské tělo. Touto formou je opici podobný nesentientní tvor. Jakmile se zajistí, že tato fyzická forma opici podobného tvora je nejvhodnější z hlediska vtělení lidských bytostí, linie vývoje forem se zastaví a dále nepokračuje.** V tomto bodě je podle tohoto prototypu - ne z tohoto prototypu - vybudováno i z prvků Země a ze **zvláštních idejí nejniternějšího** a **intermediálního stupně** lidských bytostí jejich **fyzické tělo,** aby se mohly pohodlně přizpůsobit tomuto prostředí. **Toto fyzické tělo se stává vnějším stupněm lidských bytostí.** Protože je vytvořeno z **prvků Země** a jeho podstata je utvořena z **idejí nejniternějšího** a **zprostředkujícího stupně,** může se nazývat **lidským přírodním stupněm.** Je daleko dokonalejší než prototyp opici podobného tvora. Jak z tohoto lze vidět, **není tu na Zemi ŽÁDNÁ přirozená spojnice mezi stvořením lidského těla a jakékoli zvířecí formy včetně samotného prototypu, neboť lidské tělo nebylo vyvinuto z opic, ale z PROTOTYPU.**

Proto **je snaha vědců nalézt tuto spojnici MARNÁ.** Bez ohledu na to, co v tomto smyslu nalezli či naleznou, je a bude to jen aproximací lidské formy, ale ne pravou spojnicí či spojovacím článkem.

Jakmile je připraveno **fyzické tělo, je do něj promítnuto NADÁNÍ a OSVÍCENÍ od Nejvyššího s ohledem na tuto zvláštní ideu Jeho/Jejího Absolutního procesu myšlení a nastává, probíhá a stává se její plná realizace a inkarnace.** Touto jedinečnou **projekcí** se toto **nadání** stane u každé lidské bytosti jejím **nejniternějším** čili **duchovním stupněm,** který je nazýván jejím **duchem. Jím, z něho a skrze něj je lidská bytost pravou lidskou bytostí.** Protože **tento nejniternější stupeň** je z **Nejvyššího,** jsa Jeho/Jejím nadáním, obsahuje **všechny kategorie, principy, atributy** a **odvozeniny Nejvyššího** relativně pouze k Jeho/Její **Absolutní přirozenosti.** Protože **Nejvyšší** vždy jest a je Sám o Sobě životem, také jakákoliv z Jeho/Jejich **idejí** žije a je naživu věčně. A protože **Nejvyšší** je **Absolutním**

„Já jsem“, jakákoli **idea** či **myšlenka,** která povstane z tohoto **„Já jsem“,** se stane „já jsem“ relativním k **Absolutnímu „Já jsem“,** a tak je každá **lidská bytost sebeuvědomělou sentientní bytostí. Idea** lidské bytosti inkarnovaná v tomto zvláštním **fyzickém těle** se tedy stává živoucí sentientní entitou, pravou podobou a obrazem **Nejvyššího,** z Něhož/Ní nastává, probíhá a stává se. Z **nejniternějšího stupně** a **jeho zvláštních jedinečných idejí** je stvořen **intermediální** čili **vnitřní stupeň** lidské bytosti, který se nazývá její **mentalitou** čili **duší.** Protože **její ideje** jsou jedinečné, zvláštní a neopakovatelné, je **každá lidská bytost stvořena jako jedinečná a s jedinečným vzezřením.** Jelikož jsou tedy **lidské bytosti pravým nadáním Nejvyššího, nevyvinuly se ve svém původním zjevu na planetě Zemi duchovně ani duševně ani emocionálně či intelektuálně nebo fyzicky ze žádné jiné známé formy nesentientního pozemského života.**

Z tohoto je možno vidět, **teorie vývoje lidských bytostí z opic navrhovaná Darwinem a Jeho následovníky je nesprávná. Správně předpokládali evoluci nesentientních druhů do okamžiku, než se objeví lidské bytosti. Ale NEPOCHOPILI, že vědomé uvědomění se NEMŮŽE vyvinout a probíhat vývojem z nesentientních forem života. To je důvodem, proč po mnoho tisíců let NENASTALY žádné přirozené evoluční změny v žádné nesentientní formě od nejnižší až po nejvyšší a proč žádná nesentientní entita NEPROKÁZALA sklon stát se sentientní.** (Stále sice nastávají mutace, ale jen v rámci druhu, nikdy ne mezi druhy. Dostatečně zajímavé mutace doposud nastávají jen v rámci tzv. **negativních druhů.**) Většina z nich se stala jen **velmi vzdálenou aproximací pravé čivosti.**

Čivost je nejniternějším duchovním stavem majícím svůj zprostředkující stav pro PŘENOS všech svých hodnot od Nejvyššího, z něhož je stvořen stav nejzevnější. Protože každý stav v sobě obsahuje tvůrčí snahu, **nejzevnější stav může počínat své vlastní životní formy silou tvořivosti, která je do něj vštípena z nejniternějšího stupně. Nicméně není schopen počít či vyvinout čivost, protože nejzevnější stupeň sám o sobě a ze sebe nevlastní žádnou vědomou uvědomělost, a tudíž ani žádnou nemůže produkovat.** Všechny **jeho** životní formy jsou tedy **nesentientní.** Tyto **nesentientní formy naplňují svou užitečnost a funkci vzhledem k POTŘEBÁM lidských bytostí a k UDRŽOVÁNÍ VHODNÉ EKOLOGIE přirozeného lidského životního prostředí, aby bylo takové, jak se původně zamýšlelo.**

Toto je tedy **základní postup,** jakým **byly původně** stvořeny lidské bytosti. Z této procedury je možno opět a zas vidět, že **LIDSKÉ BYTOSTI ve své esenci a substanci byly, jsou a vždy budou zcela, úplně a naprosto absolutně DUCHOVNÍMI BYTOSTMI. Obsahují v sobě, jako všechny jiné sentientní entity, všechny tři úrovně a stupně: Nejniternější stupeň - ducha; intermediální stupeň - mentalitu čili duši; a nejzevnější stupeň - tělo.**

7. LIDSKÉ BYTOSTI NA PLANETĚ ZEMI

7.1 ANDROGYNOVÉ – FÁZE ADAM – PRVNÍ LIDÉ

Objevení se lidských bytostí na planetě Zemi jako výsledek NADÁNÍ Nejvyššího se událo přibližně před STO ČTYŘICETI MILIONY ROKY pozemského času ***(140 000 000 let*** *– pozn. zpracovatele)***.** Simultánně se objevily **ČTYŘI MILIONY LIDÍ. Všechny tyto čtyři miliony původních lidí byli ANDROGYNOVÉ.** Jejich **fyzický zjev** byl **odlišný** od současných lidí. Jejich průměrná výška byla kupříkladu přibližně **čtrnáct stop** a jejich průměrná váha okolo **pěti set liber.** Protože všichni byli **PLNÝM NADĚLENÍM** od

Nejvyššího, měli přímo k dispozici **VŠECHNY znalosti univerzálního vědomí,** shromážděné v něm **do té doby** v rámci probíhajícího časového cyklu. Všechny úrovně a stupně jejich mysli byly **otevřené** a **navzájem propojené** tak jako přístup ke **všem úrovním a krokům ve Stvoření, které předcházely jejich kroku. Byli tudíž od nejniternějšího až po nejzevnější ve STÁLÉM KONTAKTU A KOMUNIKOVÁNÍ S DUCHOVNÍM SVĚTEM, ZPROSTŘEDKUJÍCÍM SVĚTEM A PŘÍRODNÍM SVĚTEM SE VŠEMI JEJICH DIMENZEMI A SOUBĚŽNÝMI EXISTENCEMI.**

Jelikož jim byly k dispozici všechny znalosti a jejich využití, byli od prvního okamžiku svého objevení se **duchovně, duševně** i **fyzicky** plně vyvinuti. Zároveň byli kvůli svému postupu k veškerému dosavadnímu poznání ve všeuniverzálním vědomí tohoto časového cyklu od počátku **vysoce nadáni psychicky** (schopností ovládat mysl), **vědecky a technologicky. POZNALI VŠECHNY ZÁKONY, kterými se řídily duchovní, intermediální** i **fyzický** svět. **Všichni byli tudíž ČLENY duchovní, intermediální, univerzální, galaktické a všekosmické rodiny. Byli v NEUSTÁLÉM KONTAKTU se všemi galaxiemi a solárními systémy jejich vlastního vesmíru jak psychickými a duchovními prostředky, tak i prostředky technologickými - prostřednictvím mezihvězdného cestování. NEBYLI ohraničeni rychlostí světla. Jelikož duchovní zákony předcházejí zákony přírodní, nebylo těžké překročit světelnou rychlost. NAVŠTĚVOVALI mnoho jiných světů a BYLI NAVŠTĚVOVÁNI z mnoha jiných světů mnoha sentientními entitami. PŘÍMO KOMUNIKOVALI s Nejvyšším, pomáhajíce a sloužíce Mu/Jí v přípravě zvláštních okolností na planetě Zemi, k nimž byla předurčena před počátkem času.**

Když se inkarnovali na planetě Zemi, tato měla jiné uspořádání. Byl na ní jen **JEDEN velký kontinent uprostřed oceánu, který měl stálé mírné příjemné teplé klima. Tehdy neexistovaly žádné negativní ani nebezpečné rostlinné či živočišné formy. Lidé byli tehdy dokonale ZDRAVÍ, choroby a nehody byly neznámé. Jejich průměrná délka života byla okolo pěti tisíc let. Populace zůstávala stejná a nepřesáhla původní počet. Nebylo žádného rozmnožování.** Když někdo splnil poslání a účel svého bytí na planetě Zemi, prostě **opustil své tělo** a **přesunul se do intermediálního světa,** aby se **zvážily** jeho **ideje** a **ohodnotily** jeho **zkušenosti**. Poté, co jedinec učinil rozhodnutí ohledně svého dalšího umístění a místa v **duchovním světě,** přesídlil tam k trvalému pobytu, aby zde **plnil povinnosti** původně přijaté na **planetě Zemi. Touto povinností bylo UDRŽOVAT SPOJUJÍCÍ ČLÁNEK, linii a kontakt s lidmi na Zemi s ohledem na plán a schéma, pro který se v rámci Absolutního stavu a Absolutního procesu Nejvyššího lidé dobrovolně rozhodli dříve, než započal čas.** Plněním této povinnosti se mohla udržovat neustálá všezahrnující souvztažnost všech úrovní a kroků jsoucna a bytí s lidmi na Zemi, umožňující jim pokračovat v plnění jejich cíle a účelu v rámci původního plánu.

Kvůli jejich **jednotnému** účelu a přístupu ke všemu poznání hovořili původní lidé na Zemi **JEDNOU UNIVERZÁLNÍ ŘEČÍ, kterou se hovoří ve všech úrovních, krocích a dimenzích veškerého jsoucna a bytí. Byli jedním národem, jedním lidem. Jejich řeč byla niterná a nepoužívala jejich hlasivky.**

Uspořádání jejich vlády bylo podle vzoru uspořádání vlády v duchovním světě. Ta sestávala ze **SEDMI členů Nejvyšší rady,** z nichž **každý byl vybrán Nejvyšším,** předsedajícím vždy této radě jako **Prezident. Sedm členů si bylo ROVNO navzájem a v tom, co v radě zastupovali.**

Každý člen představoval ODLIŠNOU důležitou aktivitu lidského života. Všechny tyto činnosti se shledávaly **ROVNOCENNÝMI** a nebylo žádné rivality, žárlivosti a ambice považovat se ve srovnání s ostatními za lepšího. **Všechny negativní emoce byly tehdy NEZNÁMÉ. NEBYLA tu ani zkušenost či poznání negativních emocí, která by byla k**

dispozici v univerzálním vědomí. Neboť vše, co bylo přeneseno do **univerzálního vědomí,** přicházelo tehdy v **nejzazším a absolutním smyslu z Nejvyššího. Nejvyšší,** jsa ve všech ohledech absolutně pozitivním, nemůže produkovat cokoli negativního, byť jen relativně. Proto tehdy **nebyly** tyto negativní emoce **nikomu** známé.

Sedm členů Nejvyšší rady představovalo následující oblasti lidské činnosti:

(1) **DUCHOVNOST a NÁBOŽENSTVÍ;**

(2) **FILOSOFII;**

(3) **SPOLEČENSKÉ VĚDY;**

(4) **VEŠKERÁ UMĚNÍ;**

(5) **PŘÍRODNÍ VĚDY a TECHNOLOGII;**

(6) **POLITICKÉ VĚDY A PRÁVO;**

(7) **EKONOMII.**

Rada sedmi jmenovala jménem Nejvyššího ORGÁNY VLÁDY pro jednotlivé oblasti lidské činnosti. Každé u sedmi těchto oblastí vládla RADA DVANÁCTI odpovědná svému prezidentovi, jenž byl **nejvyšším členem Nejvyšší rady, jejímž Prezidentem byl Nejvyšší. Dvanáct členů každé rady zodpovědné za příslušnou oblast jmenovalo jiné, kteří vládli příslušným oblastem činnosti v rámci postupného pořadí.**

Protože **v tomto bodě měly všechny lidské bytosti tentýž cíl, účel a tutéž touhu: Sloužit Nejvyššímu a Jeho/Jejím vyšším záměrům, nikdo se necítil ani nikdy nepovažoval za jsoucího v podřízené pozici. Všichni si byli rovni.** V procesu vládnutí **procházeli VŠICHNI VŠEMI POZICEMI jsouce někdy členy Nejvyšší rady sedmi a jindy prostými pracovníky či dělníky v určené a vybrané činnosti. Nic nebylo vnuceno, požadováno, ničím a nikým se nemanipulovalo. Všichni měli STEJNOU PŘÍLEŽITOST stát se tím, čím chtěli být.**

Rotace pozic jim dávala velkou a nádhernou příležitost poznat všechny aspekty uspořádání vlády od **nejniternějšího** až po **nejzevnější**. To vždy více sjednocovalo jejich společný účel a cíl. **Nebylo žádných politických stran či hlasovacích systémů a žádných zákonných donucování, neboť zákony jim byly VROZENÉ. Politická věda a zákony se užívaly pro ustanovení náležitých vzájemných vztahů se zvláštním ohledem na druhé planety, galaxie a jim odpovídající sentientní entity.** Protože každá kultura na jiných planetách byla **odlišná** od jejich vlastní, **ustanovili s nimi náležité VZTAHY a učili se náležitým formám KOMUNIKOVÁNÍ a CHOVÁNÍ. Pro každý systém jmenovali VELVYSLANCE a PŘIJÍMALI VELVYSLANCE z každého systému.**

Jakmile kdokoli splnil původní určení a poslání svého bytí na planetě Zemi a poté, co se přemístil do **duchovního světa,** byl ihned **nahrazen** dalším na **linii,** aby skrze nadání od **Nejvyššího pokračoval v PROCESU PŘÍPRAVY planety Země.** Tento proces pokračoval, dokud nebyl vyvinut **další krok, kterým bylo ROZŠTĚPENÍ androgynů do MUŽSKÉ a ŽENSKÉ fyzické formy.**

Než se uváží **potřeba tohoto rozdělení,** je nutno zjistit **obecný důvod, účel a cíl stvoření lidských bytostí na planetě Zemi.**

(1)
Plnost jakékoli zkušenosti, která je započata v **nejniternějším kroku** jsoucna a bytí, a tedy nakonec v **Nejvyšším,** je možná jen skrze **poslední krok v cyklu,** který se nazývá **přírodním krokem. Každý krok má svůj nejniternější, intermediální** a **nejzevnější** stupeň. **Každý stupeň** sám o sobě má svůj vlastní **nejniternější, zprostředkující** a **nejzevnější stupeň.** Takto to pokračuje do **NEKONEČNA** a takto může **Nejvyšší promítnout** Svou **Absolutní hodnotu** do vlastního Stvoření v **Absolutním smyslu.**

Takže **přírodní krok** - jsoucí tím **nejzevnějším** jsoucna a bytí každého časového cyklu - má svůj **nejniternější, intermediální** a **nejzevnější stupeň.** Z toho **nejniternějšího,** který souvztaží s **nejniternějším** svého předcházejícího stupně v předcházejícím kroku, má všechny své tvořivé schopnosti a všechny ostatní kategorie. **Čím více vně se jde, tím PLNĚJŠÍ a ÚPLNĚJŠÍ bude prožívání a realizace jakékoli aktivity.** Takže v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku** dosáhne **NEJPLNĚJŠÍ REALIZACE.** A jak tato postupuje **zpět** k **nejniternějšímu stupni nejniternějšího kroku,** může tam být pak využita jako **báze** a **základ** pro započetí dalšího následného tvůrčího počinu.

Planeta Země a **její lidé** představují v **hierarchii duchovní organizace** ten **nejzevnější stupeň nejzevnějšího kroku přírodního světa,** právě jako je **kůže lidského těla tím nejzevnějším.** V nich se může projevit **plnost** tvořivých snah všeho ostatního v **nanejvýš plné a úplné míře.** Kvůli souvztažným faktorům a propojenosti mezi všemi kroky, úrovněmi, rozpoloženími a jejich stupni **mají tedy všechny sentientní entity příležitost prožívat tuto plnost tvůrčího úsilí skrze lidstvo na planetě Zemi a pomocí něho díky zvláštní pozici, kterou zaujímá ve Velkém člověku.** Jak bylo již uvedeno, **bez takové zkušenosti by nebylo možné iniciovat další tvůrčí počin, protože by se postrádal výsledek a následek jakéhokoliv takového počinu.** Tam, kde není výsledku a následku takového počínání, není motivace pokračovat; tam, kde není motivace, nastává stagnace; kde nastává stagnace, tam je smrt.

Takže lidé na planetě Zemi byli a jsou díky své pozici VÝSLEDKEM a NÁSLEDKEM jakéhokoli tvůrčího počínání, které nastává v nejniternějším kroku a jeho nejniternějších stupních a postupuje skrze všechny následné kroky a jejich vlastní následné stupně, dokud se toto tvůrčí úsilí neobjeví v nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku stvoření, kterým je planeta Země se svými lidskými bytostmi.

(2)
Jakákoli otázka, která se položí všeuniverzálnímu vědomí a skrze ně, **musí být zodpovězena ve své plnosti v jazyce souvztažností, aby tomu mohly rozumět všechny sentientní entity po celém jsoucnu a bytí.** Odpověď je tudíž možno dát pouze živým příkladem či živou manifestací jejího obsahu, což se může odehrát jen v nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku stvoření.

Protože byla planetě Zemi dána zvláštní pozice, aby v **hierarchii duchovního uspořádání** korespondovala s tímto účelem, a protože obyvatelé Země dobrovolně podstoupili tento zvláštní stav a proces, **stali se EXPERIMENTÁLNÍM JEVIŠTĚM, na kterém se ZOBRAZUJÍ reálným živým (nejzevnějším / přírodním) příkladem odpovědi na jakékoli otázky tohoto druhu. VŠECHNY čijící entity ve jsoucnu a bytí tak mají příležitost**

SLEDOVAT a POZNÁVAT ODPOVĚDI na všechny takové otázky ŽIVĚ a ZKUŠENOSTNĚ skrze lidské bytosti na planetě Zemi.

(3)
Absolutní láska a **Absolutní moudrost Nejvyššího** se může prožívat a oceňovat jako **Absolutní nepodmíněná kvalita jen ve stavu a rozpoložení nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku přírodního světa,** kde - kvůli povaze tohoto stavu a rozpoložení - dochází **nejplnější a nejhodnotnější plodnosti.** Takže **Absolutní láska a Absolutní moudrost Nejvyššího** se vzhledem k lidským bytostem na planetě Zemi a v nich stává díky samé jejich pozici **nejzazším** vyjádřením své **Absolutní nepodmíněné přirozenosti.**

Bez takovéto manifestace by sentientním entitám nebyla možná **žádná** zkušenost kvality **Absolutní lásky a Moudrosti Nejvyššího.** To by mohlo podkopat přijímání **Absolutní přirozenosti kvalit Nejvyššího.** Protože všechny sentientní entity bez výjimky participují skrze propojenost všech následných a simultánnních kroků, úrovní a stupňů na tom, jak člověčenstvo prožívá takovéto **Absolutní kvality přirozenosti Nejvyššího,** umožňuje se jim takto být v plnosti vlastního stavu, procesu, jsoucna a bytí. Touto účastí jsou skutečně tím, čím jsou.

(4)
V **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku** v posloupnosti, ve kterém jsou lidé na planetě Zemi, je v **tomto časovém cyklu relativnost** k **Absolutní přirozenosti Nejvyššího NEJVĚTŠÍ.** Blízkost s **Nejvyšším** je na nejnižší úrovni podobnosti a míra totožnosti s Ním/Ní dosahuje **NEJNIŽŠÍ HODNOTY** a je **BLÍZKÁ NULE.** Z toho plyne nutnost větší koncentrace a intenzifikace veškeré moci a potence **Nejvyššího** k tomu, aby se projevil v přírodním stavu na Zemi, a tedy nutnost větší míry realizace Jeho/Její nejzazší přítomnosti. Čím více se uskutečňuje nejzazší přítomnost **Nejvyššího** v Jeho/Jejím Stvoření, tím větší prospěch a příležitost mají sentientní entity pro svůj vyšší rozvoj a větší pokrok; a čím větší je jejich rozvoj a pokrok, tím více se blíží k **Nejvyššímu.** Při této větší blízkosti se stávají více a více čijícími a více a více samy sebou, takže se stávají více a více obrazem a podobou **Nejvyššího.**

Bez bytí a jsoucna **nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku (lidé na planetě Zemi)** by taková manifestace a její prožívání **nebyly možné.** Tu je tedy jeden z účelů a cílů lidského bytí a jsoucna na planetě Zemi.

(5)
Účinnost, účel a cíl **Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího** a **principů její vlády** mohou všechny existující sentientní entity a bytosti pochopit, pojímat a plné uskutečnit pouze skrze **nejzevnější stupeň** a jen v **tomto stupni nejzevnějšího kroku přírodního světa,** kterým je **planeta Země** se svými **lidmi.** Zde se tato **prozřetelnost může projevit v PLNOSTI své působnosti skrze vše, co se stane na této planetě.**

Kvůli jejich nanejvýš relativní pozici k **Absolutnímu stavu** vyžadují tyto bytosti **větší míru vlády prozřetelnosti skrze takzvané NÁHODNÉ UDÁLOSTI.** Takovéto **zdánlivě** náhodné události jsou možné jen na **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku** jsoucna a bytí, čím plněji se projevují v realitě takových událostí, tím větší mají všechny sentientní entity příležitost pro účast na ovládání vlastního života a svého vlastního světa uskutečňovanou **moudrostí Božské prozřetelnosti Nejvyššího.**

(6)
Kvůli své **nejzevnější pozici** v **hierarchii současného duchovního uspořádání jsoucna a bytí** v tomto časovém cyklu jsou **lidé na planetě Zemi základem a bází pro mnohé**

duchovní události, které by se bez nich a bez jejich pozice nemohly uskutečnit. Takže všeuniverzální vědomí z **Nejvyššího,** které je kumulativním součtem všech živoucích zkušeností všech jsoucen a bytí a všech **zákonů,** podmínek a stavů všech následných a souběžných kroků ve všech dimenzích, **by mohlo postrádat** určité znalosti životně důležitě pro úspěšné budování dalšího **vyššího duchovního kroku a uvědomění.**

Nejvyšší tím, že vytváří takové okolnosti, dává ve Své nejzazší lásce a moudrosti všem sentientním entitám tuto příležitost pro neustálé poznávání ve všeuniverzálním vědomí a skrze ně, z něhož je všichni mohou neustále získávat.

(7)
Všechny a jakékoli zkušenosti lidí na planetě Nula, bez ohledu na to, jaké mohou být, se ve svém celku stávají **IHNED ZŘEJMÝMI** ve **všeuniverzálním vědomí.** Protože **VŠECHNY sentientní entity mají k takovýmto zkušenostem PŘÍSTUP, není nutné cokoli takového opakovat kdekoli jinde v jsoucnu a bytí.** Takže každý ve Stvoření má poučení i lidských zkušeností, aniž je vtělen na planetě Zemi v lidském fyzickém těle. Taková schopnost ochraňuje integritu a nepřetržité pokračování všech aktivit a procesů, pro které je každá sentientní entita na své úrovni a ve svých krocích a ve svých světech na základě své svobodné volby určena. Kdyby každá sentientní entita ve Stvoření **musela** osobně projít každou jednotlivou zkušeností (jako je tomu u lidských bytostí), **duchovní, duševní** a **fyzický pokrok,** růst a zlepšování všeho ostatního ve Stvoření **by byly nemožné.**

Lidé na planetě Zemi měli původně stejný přístup k všeuniverzálnímu vědomí z Nejvyššího, ale tento přímý přístup ZTRATILI kvůli svému zvláštnímu stavu, který jim BYLO DOVOLENO vytvořit. Nyní je tento přístup **NEPŘÍMÝ, pouze** prostřednictvím souvztažností, symbolů, snů a nejrůznějších pozměněných stavů vědomí. Důvod této situace probereme v příští kapitole.

(8)
Plnost, rozsah a intenzita uskutečnění svobody volby a nezávislého tvůrčího úsilí všech sentientních entit by nebyly možné bez nejzazší manifestace takové svobody volby a nezávislosti v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku.** Pouze v plnosti takového stavu a procesu se mohou úplně rozlišit, vnímat a zvážit všechny důsledky této svobodné volby a nezávislosti. Protože vše se plně realizuje v nejzazším stupni **ZKUŠENOSTÍ** a všechny důsledky takových zkušeností jsou schopny se projevit fakticky pouze v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku přírodního světa,** ve kterém se nachází **planeta Země a její lidé,** bez uzpůsobení jejich jsoucna a bytí tak, jak jsou, by nebyla všem ostatním sentientním entitám k dispozici žádná taková důležitá a nutná **zkušenost.** Bez této zkušenosti by nebylo možno **poznat důsledky** této svobodné volby. A bez této znalosti by nebyl možný žádný **svobodný výběr.** Bez možnosti volby by nebyla možná svoboda a nezávislost. A bez **svobody** a **nezávislosti** by nebyl možný **život,** a tedy by **nemohla existovat žádná sentientní bytost.**

Toto je tedy jedním z důvodů, účelů a cílů lidské existence.

(9)
Realizace nejzazšího významu duchovních principů, které jsou základnou s bází všech jsoucen a bytí, by nebyla plně možná bez intenzity a plnosti jejich prožívání. **Nejzevnější stupeň nejzevnějšího kroku** je samou svou podstatou **nejvzdálenějším tomuto duchovnímu uvědomění.** Aby se toto dostalo plně do lidského povědomí, vyžaduje to tedy **ohromnou intenzifikaci veškerého duchovního úsilí. Prostředky,** jakými se to činí, jsou **tak zevní povahy,** že se pro **duchovnost** stává možným, aby se představila v **nanejvýš hmotných** a **praktických projevech.** Takto se **nejzazší význam duchovnosti** může zobrazit byť i v **nejvzdálenějších hmotných a neduchovních oblastech lidských aktivit.**

Každá taková činnost má kvůli svému původnímu započetí v **nejniternějším - duchovním** vždy **duchovní souvztažnost.** Tím, že to **objeví,** mohou všechny sentientní entity zjevně poznat, že je jen jedna nejzazší skutečnost, z níž vše ostatní pochází - **duchovnost.**

(10)
Chování lidí a jejich myšlenkové procesy jsou při povaze jejich umístění v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího následného kroku** jsoucna a bytí **nanejvýš konkrétní** a jsou reprezentovány fyzickými činnostmi a reakcemi. Tato konkrétnost se stává bází a základem, na nichž, se může odrážet, zevrubně vyzkoušet a prožít symbolika všech **idejí** a myšlenek předcházejících kroků a jejich stupňů. Takže díky této konkrétnosti lidského chování a lidských myšlenkových pochodů a jejich konání a reakcím **není nikdy** ztracena žádná **idea,** myšlenka a žádný symbol jakéhokoli stupně či kroku, ale nachází v nich své uskutečnění na základě jejich volby. Svým uskutečněním se stávají živými a funkčními a jsou **zahrnuty do věčného vlastnictví všeuniverzálního vědomí z Nejvyššího za účelem duchovního poznání, růstu a pokroku všech sentientních entit.**

(11)
Protože **lidé na planetě Zemi** jsou ze své svobodné volby v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího následného kroku** Stvoření, jsou předmětem stejného vlivu všech úrovní a kroků ve Stvoření včetně **nejzevnějšího stupně jejich nejzevnější úrovně.** Vytváření tohoto vlivu vyplývá z povahy každé úrovně. **Čím více vnitřního vlivu** z **nejniternějšího, tím více duchovního uvědomění; čím více** vlivu z **nejzevnějšího, tím méně duchovního uvědomění.** Veškerý vliv **nejzevnějšího stupně nejzevnější úrovně** prakticky anuluje **veškeré duchovní uvědomění.** Při takové šíři **stupňů duchovních vlivů a jejich důsledků** v životě lidí mohou všechny sentientní entity souběžně zakoušet všechny úrovně od **nejniternější, duchovní** po **nejzevnější, nejméně duchovní.** To **ohromně** přispívá k jejich povšechnému **duchovnímu uvědomění, růstu, pokroku a zlepšení** bez nutnosti inkarnace do těchto konkrétních úrovní prožitku. Bez lidí a jejich míry a stavu uvědomění by to bylo nemožné. A to by pro tvořivé sentientní entity bylo velikánským omezením.

(12)
Tato shora popsaná pozice a svoboda **poskytuje lidem neobvykle MNOHO možností volby konání a prožívání.** Celkový kumulativní součet všech lidských výběrů a prožitků je bází a základem, na nichž se může a bude budovat nový vyšší duchovní rozvoj člověčenstva. Ten se pak stává pro celé Stvoření **Základnou a bází toho, aby postoupilo do dalšího následného kroku duchovního vývoje směřujícího k vyššímu duchovnímu uvědomění a k tomu, aby zaujalo bližší vyšší pozici vzhledem k Nejvyššímu.**

(13)
Nejvyšší před počátkem času a prostoru předvídal, že taková pozice lidských bytostí, jak byla shora popsána, by nakonec vedla k výběrům směřujícím k **VLIVU nejzevnějšího stupně nezevnějšího následného kroku** Stvoření. Kvůli svobodě celého Stvoření je taková volba nutná a lidské bytosti přijaly v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího toto poslání dobrovolně, plně si vědomy rizika a nebezpečí takového výběru.**

Čím více se kdo obrací k **působení nejzevnějšího stupně nejzevnější úrovně či nejzevnějšího kroku** v pořadí a naslouchá mu, tím více se odvrací od **duchovnosti** a stává se **méně duchovním.**

Do tohoto časového okamžiku NEEXISTOVAL žádný negativní stav či proces prožívání. Nejvyšší nemůže kvůli Své **Absolutní povaze** v Sobě mít negativní stav či myšlení. Cokoli je **Absolutní,** je vždy pozitivní. Cokoli je pozitivní, je vždy z **Absolutního.** Negativní stav je vedlejším produktem, emanací **energie myšlenky** či **ideje**, která se vynořila z **nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku** v pořadí, když se lidé uvolili být pod

vlivem **nižší duchovnosti.** Takovýto vedlejší produkt nemá sám o sobě žádnou realitu, ale je následkem otázky:

Jaké je to být BEZ jakékoli duchovnosti ?

Vedlejší produkt této otázky má za výsledek negativní stav. Taková otázka nemůže nikdy vyvstat v **Absolutním rozpoložení Nejvyššího,** neboť je protikladná Jeho/Její **Absolutní přirozenosti. Plná a úplná duchovnost nemůže počít ideu žádné duchovnosti.** Nicméně otázka je předvídána a jsou poskytnuty **příležitosti** pro její zodpovězení, aby tak **poučení a zkušenost z ní mohly přinést plody. V předvídání této otázky byl stvořen speciální stav a stvořena speciální kondice a byli hledáni dobrovolníci, kteří byli nalezeni ve stavu a kondici lidí na planetě Zemi.**

(14)
Nejvyšším duchovním důvodem, účelem a cílem lidí na planetě Zemi je možnost, kterou představují pro Nejvyššího, aby se mohl inkarnovat ve formě lidské bytosti při provádění Jeho/Jejího plánu.

Nejvyšší NEMŮŽE přijít do jakéhokoli dotyku s negativním stavem. Bylo by to v rozporu s Jeho/Její přirozeností. Kdyby se **Nejvyšší** dostal do přímého kontaktu s negativním stavem, **negativní stav by byl okamžitě zničen spolu se všemi, kdo jej stvořili.** Takto by **Nejvyšší** zničil lidské bytosti, v jejichž **nejniternějším stupni** je On/Ona jako ve Svém vlastním. **Nejvyšší** je především **Absolutním životem. Absolutní život** nemůže zničit jakýkoli život, neboť zničením života by zničil sám sebe. Jinou záležitostí je, že **zničením negativního stavu by se otázka toho, jaké je to být bez duchovnosti, NEMOHLA nikdy zodpovědět.** Ale stále by **existovala** ve **všeuniverzálním vědomí.** Jakmile se kdekoli objeví jakákoli otázka, okamžitě si najde svou cestu do **všeuniverzálního vědomí,** kde hledá svou odpověď.

Aby se problém negativního stavu vyřešil, je nutné, aby s ním **Nejvyšší** vstoupil do styku tak, aby mohl být náležitě využit a použit pro konečný účel dobra bez ohledu na to, jaké hrozné mezitím jsou a budou jeho důsledky. **Pro tento účel jsou na základě jejich dobrovolné svobodné volby stvořeni lidé na planetě Zemi a vytvořeny zvláštní podmínky, aby Nejvyšší mohl přijmout takovou formu, která by Mu/Jí dovolovala vstoupit do úplného styku s negativním stavem, aniž by byl Jeho/Její přítomnosti zničen.**

Nadto se přijetím **nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku** v pořadí **Nejvyšší** stává skutečně plně Sám/Sama sebou. Tato skutečnost byla v Něm/Ní pouze **potenciálně. Tímto On/Ona dává příležitost celému Stvoření ve všech časových cyklech od věčnosti do věčnosti být s Ním/Ní v kontaktu na velmi osobní úrovni.** To poskytuje všem sentientním entitám velmi konkrétní **ideu** toho, co to je být **Nejvyšším.** Znalost a zkušenost **Nejvyššího** v osobě umožňuje každá sentientní entita být stále víc a více jako **Nejvyšší,** a tím více a více sama sebou.

To je jeden z následků **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího.** Toto je **nejvyšším duchovním důvodem, cílem a účelem existence lidských bytostí na planetě Nula a existence jejich duchovních, duševních a fyzických stupňů.**

Jak již bylo uvedeno, první lidé, kteří se inkarnovali na planetu Zemi, byli **androgynové.** Je několik důvodů, **proč bylo nutno zahájit existenci lidstva touto formou:**

(1)
Veškeré stvoření nastává, probíhá a stává se v postupných krocích od nejniternějšího stupně k nejzevnějšímu. To platí také s ohledem na každý a jakýkoli následný krok a jemu

připadající souběžné stupně. Také to platí o každém stupni odděleně. **Nejniternější stupeň** jakéhokoli prvku představuje přirozenost **Nejvyššího,** kdož jest **Absolutně androgynní.** To odráží **Absolutní přítomnost všech principů v jejich povšechnosti** v tomto prvku. Nachází-li se kdo na planetě Zemi, má co do činění s **nejzevnějším stupněm nejzevnějšího kroku** v pořadí, jehož nejzazší a konkrétní reprezentace se vyžaduje. Kvůli povaze jejího místa v **hierarchii duchovního uspořádání** planety Země a jejích obyvatel nebyla tehdy jiná forma přístupná. **Androgynní forma je konkrétní a nejzazší ilustrace a prezentace stavu nejniternější jednoty všech principů, z nichž vše poté, co nastalo, postupuje ke svému stávání se.**

(2)
Do konkrétnosti a nejzazšího určení reprezentativní povahy lidí na planetě Zemi je třeba vštípit konkrétní **ideu jednoty a jednosti Nejvyššího.** Na **této ideji** závisí následný **duchovní osud** člověčenstva. Aby se ukázalo, že **Nejvyšší** je jeden, ne několik sentientních entit, je pro konkrétnost reprezentace nutně stvořit podobnou entitu, která by byla **nejzazší přírodní kopii Nejvyššího.** V této konkrétní a nejzazší zkušenosti získává a uchovává individuální lidské univerzální vědomí **ideu této Jednosti.** Kdyby člověčenstvo započalo ve dvou oddělených formách - mužské a ženské, kvůli jejich konkrétnímu stavu v **hierarchii duchovního uspořádání** by nemohlo nikdy získat a uchovat **ideu jednoho Nejvyššího,** ale na místo toho by v nich byla zakořeněna **idea více než jednoho Nejvyššího. Idea početně mnohého Nejvyššího** je nejhroznějším a nanejvýš zničujícím pojetím pro **všeuniverzální vědomí,** protože **taková idea** nemůže udržet jednotu všech vesmírů a dimenzí v jsoucnu a bytí. Bez ohledu na to, co si lidé myslí a v co věří navenek, **niterně,** ve své **vnitřní mysli** (v **té její části,** která se nazývá **univerzální vědomí**) mají díky konkrétní představě Jednosti **Nejvyššího** v androgynní formě lidských bytostí **vždy správnou ideu Jednoho Nejvyššího.** V **této niterné ideji** je **Nejvyšší** neustále v lidech jako ve Svém vlastním. Kdyby **tuto ideu** postrádali, **Nejvyšší** by v nich nemohl být. Kdyby v nich **Nejvyšší** nebyl přítomen, nemohli by přežít. Kdyby nemohli přežít, plán **Nejvyššího** by nemohl přinést plody. Pokud by nepřinesl plody, veškeré Stvoření by se počalo rozkládat.

(3)
V androgynních lidech je úplné sjednocení a vzájemné spojení všech principů maskulinity a femininity a všech jim odpovídajících souvztažných činitelů: Sjednocení a integrace jsoucna a bytí, stavu a procesu, esence a substance, lásky a moudrosti, dobra a pravdy, vůle a rozumu, cítění a myšlení, motivace a inteligence, potence a znalosti, svobody a nezávislosti, bezprostorovosti a bezčasovosti, tepla a světla a výsledné Jednosti všeho odvozeného z těchto principů sjednocení, což je život, obsažení, sebeuvědomování, mysl, prozřetelnost, aktivita, dynamika, tvořivost, volba, přítomnost, emanace atd. ZKUŠENOST takové **jednoty všech kategorií** je životně důležitá, neboť poukazuje na **jeden absolutní zdroj,** který není možno rozdělit. Jakýkoli pokus o rozdělení zničí systém a sám jeho život. **Idea** takové **jednoty všech kategorií,** reprezentovaná a zobrazená ve formě androgynních lidí, by se nemohla vštípit do **univerzálního vědomí lidské vnitřní mysli,** kdyby první obyvatelé Země byli rozdělení do **dvou forem - mužské a ženské.** Ve své konkrétnosti a nejzazší reprezentativnosti by se **idea** navždy zformovala tak a obsahovala by to, že vše je oddělené a že žádné sjednocení a integrace nejsou možné. **Taková idea** oddělenosti by vedla k nedostatku jakékoli, motivace. To by vedlo k zničení člověčenstva a účelu, kterému slouží ve **Velkém plánu Nejvyššího.**

(4)
Androgynní kondice původních lidí na Zemi dovolovala konkrétní a nejzazší reprezentaci a ilustraci rovnosti **principů femininity a maskulinity.** To vedlo k formování správné ideje absolutní jednoty rovnosti femininních a maskulitních kvalit lidských bytostí ve všech ohledech. **Tato idea** je neustále vštěpována v univerzální vědomí **Vnitřní mysli** lidí a je bází a základem, na nichž se buduje vztah **těchto dvou principů.**

Tato idea poukazuje na skutečnost, že ve jsoucnu a bytí je jen jeden pozitivní stav a proces v jednom projevu a jeho udržování a že mezi femininitou a maskulinilou je pouze spojitost, nikoli rozdíl. Ani jeden z těchto principů nemůže být pojat jako nadřazený či podřízený druhému. Protože jedině sjednocením a jednosti těchto dvou principů může existovat vše ostatní. **Maskulinita** sama o sobě je bez **femininity** ničím. **Femininita** sama o sobě je bez **maskulinity ničím.** Kvůli svým kvalitám mohou být něčím dohromady. V tomto ohledu je **nesprávné** považovat **jeden princip** za slabší a podřadnější **druhého.** Tato nesprávnost a z ní vyplývající stav podřízenosti ženy na planetě Zemi je výsledkem **lidského duchovního úpadku,** jehož důvody budou probrány v následující kapitole.

Kdyby byli původní lidé na planetě Zemi stvořeni v oddělených formách muže a ženy, nemohla by se žádná taková shora popsaná **idea** vštípit do jejich **Vnitřní mysli,** a nebylo by tedy nijak možné udržovat život.

(5)
Sjednocení a integrace všech **principů femininity** a **maskulinity** v androgynní formě v její konkrétní a nejzazší reprezentaci vštěpovaly do **Vnitřní mysli** lidí neustálou **ideu** správného pojímání u významu **duchovního manželství** obecně a manželství lidí zvlášť. **Jelikož androgyn je vždy v niterném manželství - kvůli faktu, že v sobě obsahuje v sjednoceném stavu jak femininitu, tak i maskulinitu a všechny jejich fyzické rysy, pravý význam manželství je jen duchovní a je jím JEDNOTA lidské mysli a jejich principů.**

Tato jednota je určena touž mírou sdílení a výměny **principů** v nejzazším svazku, což se pak může sdílet s někým druhým, který je takto podobně sjednocen. Cokoliv jiného mimo to, se **nemůže** považovat za **manželství**, ale za záležitost vyhovující tradicím a konvencím a **nemající** sama v sobě reálný základ jakéhokoli jsoucna a bytí. Z tohoto důvodu **v současnosti žádné skutečné manželství NEEXISTUJE. Pravé manželství** nemůže existovat, neboť to současně je založeno na **nerovnosti** pohlaví jako **principu** jeho negativního stavu. Jelikož jsou **femininita** a **maskulinita** samy o sobě vždy pozitivní a navzájem rovnocenné, takový jev nemůže ani probíhat, ani se stát ve stavu negativního původu, který má za výsledek vztah nerovnosti. **Nerovný vztah či pozice není vztahem vůbec. (Takový stav manželství existuje již tisíce let).**

Avšak význam pravého manželství je vštípen v lidské **Vnitřní mysli** faktem konkrétní a nejzazší existence androgynních lidí, skrze něž se reprezentovala a zobrazovala tato jednota, rovnost, integrace a **duchovnost**. V této **ideji** rovnosti lidí je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním. Jeho/Její přítomnosti mají lidé možnost a na výběr stát se v **duchovním smyslu** tím, kým byli původně před svým **duchovním úpadkem.** Nedostatek takové **ideje** by toto znemožnil. To by přivedlo člověčenstvo ke konečné **duchovní** a **fyzické záhubě.**

(6)
Konkrétní a nejzazší reprezentace a zobrazení androgynními lidmi na planetě Zemi umožňuje, že v lidské Vnitřní mysli může existovat pravá idea sexuality.

Pravý sexuální styk je možný jen skrze výměnu a sdílení VŠECH principů femeninity a maskulinity na základě rovnosti. Dávání a souběžné přijímání plného a stejného množství prožitků vytváří souvztažné vyvrcholení či orgasmus, z něhož se rodí nové lepší vyšší uvědomění a **princip pravdy a dobra.** Proto je pravý sexuální styk možný jen mezi mužem a ženou a ženou a mužem. Není žádné vnější potřeby pro **fyzický sexuální styk** dvou androgynních bytostí, neboť ty ho prožívají neustále v sobě - sdílením, výměnou a sjednocením své vlastní **femininity** a **maskulinity**. Tato individuální zkušenost je pak

přenesena prostředky **vnitřní duchovní** a **duševní** projekce do příslušných **femininních** a **maskulitních principů** druhých, což vede k jejich vlastní **fyzické reakci.** Takto se **femininní princip** každého sdílí s **maskulitním principem** každého a opačně. Není možné ani myslitelné sdílení **maskulitního principu s maskulitním** a **femininního s femininním,** neboť v androgynech je jen **jeden ženský a mužský princip,** a ne **dva** a **dva**. Kdyby se **jeden princip** sdílel se **stejným,** bylo by to sdílením se sebou samým, a to není vůbec sdílením. Z tohoto jednostranného a úchylného počínání by tedy nemohl povstat žádný **duchovní** ani **fyzický užitek.**

První lidé ilustrovali a představovali skrze vštípené **ideje** člověčenstvu, že skutečný sexuální styk se všemi **duchovními, duševními** a **fyzickými konotacemi** je možný pouze skrze **sjednocení femininity a maskulinity** bez ohledu na to, v jakém počtu se zvolí. A jelikož tato jednota vyžaduje plnou rovnost sdílení, dávání a přijímání vlastních vzájemných **duchovních, duševních** a **fyzických principů,** její skutečný výsledek a dopad je možný pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou **dospělí,** navzájem **rovni** a **duchovně uvědomělí.** Takže sexuální toužení po partnerovi nebo sexuální obcování s partnerem jiným, než tím, který má opačné pohlaví, **duchovní, duševní rysy** a **rysy fyzické zralosti,** nepochází z Jednosti a Jednoty Pozitivního stavu a nemá žádnou souvztažnost, a tedy žádný nejzazší užitek, neboť je **netvořivé** a **neproduktivní.**

Kdyby se původní lidé planety Země vtělili v oddělených formách muže a ženy, žádná **taková idea jednoty** by u nich kvůli konkrétnosti a nejzazšímu určení jejich reprezentace nebyla možná a nemohlo by nastat žádné pravé sdílení. To by bránilo **hlavním principům života** v jejich aktualizaci, což by mohlo vést k zastavení života samotného.

(7)
Výsledkem pravého sexuálního styku v jeho duchovním, duševním a fyzickém spoluoznačení je vyšší sebeuvědomění a zrod nového, lepšího pochopení absolutnosti jednoty femininity a maskulinity. Takovéto ideje jsou pravými dětmi takového sexuálního styku. To je důvodem pro to, že při těchto vztazích u androgynních lidí nevznikaly žádné děti. Za těch dob pokračovalo tvoření nových členů lidské společnosti **přímým tvůrčím počínáním Nejvyššího skrze Jeho/Její přímé nadělení.** Noví členové byli tvořeni z **idejí,** které se rodily při takových vztazích.

Takže **není** správné a **je omylem** předpokládat, že pravým účelem sexuality a sexuálního styku je plození fyzických dětí či druhů. **Nejvyšší** by mohl stvořit děti i z kamení, bylo-li by to třeba. Pravým účelem sexuálního styku je neustálá snaha po **Absolutním sjednocení všech duchovních, duševních a fyzických kategorií a principů femininity a maskulinity a jejich odvozenin.** Výsledkem toho je neustálý zrod nových **idejí** větší, lepší a pevnější **jednoty duchovního já,** vhodnější sebepojetí a představa o sobě samém, což přivádí blíž a blíž k podobě a obrazu **Nejvyššího.** V **Nejvyšším** je **Absolutní jednota a Jednost** Jeho/Její **Absolutní Femininity a Maskulinity,** k níž se vše ostatní přibližuje.

Na druhé straně je neustálou snahou sentientních entit být víc a více jako **Nejvyšší,** skrze takové prostředky jako sexuální styk (je-li podstoupen pouze za tímto účelem) mezi mužem a ženou a ženou a mužem. V totálním kumulativním součtu všeho tohoto snažení sentientních entit je v **absolutním smyslu** umožněno dávání, sdílení a přijímání **Absolutní přirozenosti Nejvyššího.** Protože **Nejvyšší** je v této snaze a v takto motivovaném sexuálním styku jako ve Svém vlastním, **neustále se miluje se všemi Svými sentientními entitami.** Tímto aktem jsou tvůrčí snaha a konání v celém stvoření zachovány od věčnosti na věčnost.

Jelikož androgynní lidé reprezentovali a zobrazovali svým příkladem pravý účel sexuality, může se pravá **idea sexuality** uchovat a být k užitku ve **Vnitřní mysli** lidských bytostí. Kdyby se inkarnovali v oddělených formách, konkrétnost tohoto vtělení by vedla člověčenstvo k víře

ve dva **oddělené účely** existence a nemohla by nastat **žádná** touha po spojení a zrození **nových duchovních idejí** a **tyto** by nemohly vstoupit do bytí. To by jim nedávalo žádnou motivaci pro růst, pokrok a zlepšování či pro vylepšení jejich sebepojímání a vlastního obrazu. To by vytvářelo rozpoložení stagnace, mající nakonec za výsledek smrt.

(8)
Úplnost a jednota všech principů femininity a maskulinity v androgynní formě v její konkrétní a nejzazší manifestaci reprezentuje **ideu plnosti** sentientních entit. Pravý a smysluplný vztah jedné sentientní entity k druhé je možný na základě jejich plnosti. Není možné mít vztah jen částečně nebo v oddělených **principech,** jelikož je v **něm** zahrnuto vše ostatní. Kvůli **propojenosti a jednotě všech principů** platí, že pokud jeden ve vztahu chybí, chybí všechny a žádný vztah se nekoná. Je důležité mít **tuto ideu v univerzálním vědomí lidské Vnitřní mysli,** neboť na ní je založeno veškeré pojetí vztahů, postojů a vyjadřování celého Stvoření. Androgynní forma představuje a zobrazuje v konkrétní a nejzazší formě takové vztahy, postoje a výrazy. Také konkrétně zobrazuje, že **Nejvyšší,** k jehož obrazu a podobě jsou ostatní sentientní entity stvořeny, má ke Svému stvoření vztah z **Absolutní plnosti Jeho/Jejího Absolutního stavu a Absolutním procesu.** To pak **motivuje** všechny sentientní entity, aby se snažily o plnost svého vyjádření, svých vztahů a postojů. Bez **takovéto ideje** by nebylo žádné motivace pro usilování o tuto plnost, a tedy žádné snahy být stále více sám sebou. **Tato idea** je bází a základem, na nichž se každá sentientní entita stává více a více sama sebou.

(9)
Konkrétní **jednota maskulinity a femininity,** jak se jeví v jedné **formě androgynů** na planetě Zemi, vede k ustanovení další důležité konkrétní ideje. Všechny nové ideje, které se zrodí jako výsledek **duchovního, duševního** a **fyzického pohlavního styku** v tom **Jednom, mají pouze jeden zdroj původu,** a ne dva oddělené **zdroje.** Není tu oddělené matky a odděleného otce, ale mateřství a otcovství je výsledkem **Absolutní jednoty všech principů femininity a maskulinity** z **Nejvyššího,** v Němž/Níž jsou v Absolutním stavu a Procesu. Takže **Nejvyšší** je všemu ve stvoření jediným pravým **Otcem** a pravou **Matkou** v **Jednom** a není jiného a jiné v jsoucnu a bytí.

Oddělené počáteční objevení se **dvou Lidských forem** v konkrétnosti jejich **idejí** na planetě Zemi by vedlo k vytvoření nesprávné **ideje,** že jsou dva oddělení **Absolutní Nejvyšší** - jeden mužský a jeden ženský. Taková **idea** by vedla ke zmatkům a k rozdělení jednoty všeho, což by mělo za výsledek přerušení **života.**

(10)
Objevení se **nejniternějšího stupně** v konkrétní a **nejzazší androgynní formě** vede ke stvoření **nejniternějšího stupně** lidské mysli, který se nazývá **Vnitřní mysl. Vnitřní mysl díky povaze tohoto stupně obsahuje všechny ideje a zkušenosti všech stavů a procesů jsoucna a bytí předcházejících kroků v jejich plnosti a celistvosti.** Nic nechybí. Stalo se **nutným** mít takový stupeň v mysli člověka, neboť jinak by **nebyla možná náprava důsledků lidského duchovního úpadku.** Kvůli pozici člověčenstva v **hierarchii duchovní organizace** je taková náprava možná jen příkladem. Všechny příklady **úplné duchovnosti,** sjednocení, jednosti, tvořivosti a všeho ostatního jsou člověčenstva k dispozici kvůli faktu, že byly úplně prožity a projeveny bytím a jsoucnem prvních androgynních lidí.

Všechny tyto zkušenosti byly neustále vštěpovány a vtiskovány do **Vnitřní mysli** všech lidí od počátku jejich jsoucna a bytí. Staly se příkladem toho, že je takový prožitek možný, a staly se základnou pro vyvolání touhy po návratu zpět do pravé **duchovnosti.**

Takže je možno vidět, že **Nejvyšší postupoval s NEJVYŠŠÍM záměrem v mysli, když vtělil lidi do androgynní formy na planetě Zemi.**

(11)
Završení závěrečného poslání a určení, které má člověčenstvo ve své **zevnější pozici,** by nebylo možné bez této konkrétní a nejzazší reprezentace a ilustrace, jakou je možno nalézt v povšechné plnosti **všech principů** v androgynních lidech. **Kvůli zachování této zkušenosti v lidské Vnitřní mysli jsou všechny systémy, úrovně, dimenze, světy a předešlé kroky jsoucna a bytí PROPOJENY s probíhající zkušeností člověčenstva. Takže touto zkušeností je dána odpověď na počáteční otázku ve všeuniverzálním měřítku po všech dimenzích.** Bez tohoto **propojení** by taková zkušenost nemohla přinést nikomu užitek.

Kvůli reprezentativní povaze androgynů jako **nejniternějšího stupně člověčenstva** mají pak lidé na planetě Zemi neustálou svobodu volby zahájit komunikaci se všezahrnující povšechností, jestliže si tak zvolí. Takto se může poznat a aktualizovat vzájemný prospěch takovéto kondice. To je základnou a bází pro možnost ustanovit v člověčenstvu znovu pravou **duchovnost.**

(12)
Připravit člověčenstvo na takové poslání je možno JEN z **nejniternější úrovně** a **míry plnosti postupným poklesem této plnosti.** Kvůli této skutečnosti není pokles sám o sobě a sebou možný, protože by pak měl své oddělené jsoucno a bytí, což by vytvářelo plnost namísto poklesu plnosti. Takže **jakýkoli negativní stav musí být poklesem z pozitivního stavu, jelikož žádný negativní stav neexistuje. Plnost pravého duchovního stavu a procesu, která je reprezentována a ilustrována konkrétní formou androgynů, je pouze pozitivní skutečností. Vše ostatní se z ní vzdaluje, stávajíc se méně a méně duchovním.** Bylo tedy nutné začít na planetě Nula **s plností duchovního stavu,** aby mohl následovat postupný pokles k menší **duchovnosti,** aby se tak **mohla nalézt odpověď na tu zvláštní otázku.**

Nikdo nemůže tvrdit, že neexistuje **Nejvyšší,** aniž by On/Ona skutečně existoval. Nemohla by povstat žádná **idea** ne-bytí, aniž by tu byla **idea bytí.** Žádná realita je nemožnou bez pravé reality. Negace ze stavu negace je nemožná, protože ten neexistuje. To, co neexistuje, nemůže být negováno. Tudíž je jakýkoliv negativní stav s jeho zly stálým důkazem a připomínkou, že existuje stav pozitivní a dobrý. **Každý ateista, který popírá existenci Nejvyššího, tímto popíráním neustále potvrzuje Jeho/Její existenci. Není možné něco popírat, nebo dokonce mít ideu popírání, jestliže to něco není. Takže jakýkoliv negativní zlý stav nakonec slouží dobrému účelu.** Toto je jedno z ospravedlnění pro to, aby **stav zla BYL Nejvyšším tolerován.**

(13)
Vznik všech činností a událostí nastává vždy v **nejniternějším stavu** a **procesu** jsoucna a bytí. Jakákoli aktivita či událost musí vzniknout v plnosti všech dostupných možností. Bez této kondice nejsou žádné aktivity, události a volby možné. Konkrétní a nejzazší reprezentací a ilustrací takových okolností jsou vtělení androgynní lidé na planetě Zemi. **Tato pozice** - jako **nejniternější stupeň člověčenstva** - **umožňuje vznik a uskutečnění veškerého tvůrčího počínání v člověčenstvu.** Protože současná pozice člověčenstva v **hierarchii duchovního uspořádání** je ta **nejzevnější toho nejzevnějšího,** nebyla by bez této zkušenosti androgynů (skrze její korespondenční faktory plnosti a **niternosti** a těmito faktory) možná žádná aktivita, zkušenost a realizace plánů **Nejvyššího.** Bez toho by nebylo možné žádné poznání. Bez poznání by nebyl možný žádný pokrok. Bez pokroku by nebyl možný žádný **život.**

(14)
Neustálá manifestace přítomnosti **Nejvyššího** ve všem nastává, probíhá a stává se v následných krocích od **nejniternějšího kroku** a jeho souběžných stupňů do **nejzevnějšího**

kroku s jeho souběžnými stupni. Jak již bylo uvedeno, má každý stupeň svůj vlastní **nejniternější, zprostředkující** a **zevnější** stupeň. To **nejniternější** každého stupně souvztaží se vším a obnáší vše z **nejniternějšího** každého jednotlivého kroku, což pak koresponduje s **nejniternějším Absolutního stupně Nejvyššího.** Takže **Nejvyšší** může být přítomen v tom **nejniternějším každého stupně** bez ohledu na to, jak je **zevní,** jako ve Svém vlastním. To umožňuje Jeho/Její neustálou přítomnost u každé lidské bytosti, ať je jakkoli zlá a negativní. **Jelikož je nejniternější stupeň u každého vybudován z původního stavu a rozpoložení androgynních lidí na planetě Zemi, bez jejich existence by žádná osoba na této planetě nebyla vybavena tímto stupněm. Bez tohoto stupně by nebylo místa, kde by Nejvyšší sídlil.** Bez tohoto usídlení by nikdo na Zemi nemohl mít jakýkoli život.

Z tohoto **nejniternějšího duchovního stupně,** v němž je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním, každý žije, myslí, chce, uvažuje, volí, jedná a chová se. Proto je možno bez stínů pochybností říci, že jeden žije, dýchá, myslí, chce, uvažuje, volí, jedná a chová se atd. a **Nejvyššího** a Jím/Jí. Odmítání tohoto faktu slouží jen důkazu, že je tomu tak.

Přítomnost Nejvyššího v každém je zdrojem, základnou a základem, z nichž může Nejvyšší započít jakoukoli nutnou změnu, aby se lidé mohli navrátit ke svému vlastnímu pravému duchovnímu já.

Toto jsou tedy důvody, účely a cíle toho, proč bylo nutné, aby člověčenstvo počalo inkarnací androgynních lidí na planetě Zemi.

7.2 ODDĚLENÉ FYZICKÉ FORMY – FÁZE ADAM A EVA – DRUZÍ LIDÉ

Dalším krokem v přípravě člověčenstva na jeho poslání byla **nutnost ROZŠTĚPENÍ lidí na dvě oddělené fyzické formy - muže a ženu. Je pro to několik důvodů:**

(1)
První stav člověčenstva je **stavem niternosti** či **nejniternějších stupňů,** reprezentovaných, zobrazených a projevených úplnou jednotou, integraci a jedností všech **duchovních, duševních** a **fyzických principů** v jim odpovídajících stupních a skrze ně. Protože člověčenstvo v posloupnosti a v rámci obecného časového cyklu souvztaží s **nejzevnějším stupněm nejzevnějšího kroku,** veškerá realizace idejí tu musí mít konečnou a konkrétní formu. Takže tato **duchovní, duševní** a **fyzická** jednota, integrace a jednost se objeví v **zevní formě lidí,** tj. **androgynní formě.** Kvůli své pozici a reprezentaci **nejniternějšího duchovního stupně** člověčenstva, který je **zdrojem, vnitřkem a jádrem** všeho ostatního probíhání a stávání se, je tento stav a toto rozpoložení **stavem a rozpoložením úplné duchovnosti.** Žádná jiná situace by zde nebyla možná. Úplnost **duchovnosti** je nutná, aby se z ní mohly vytvořit následné stupně a jejich stavy a procesy. Nic se nemůže vybudovat či probíhat z jakéhokoli jiného stavu a procesu. Toto je hlavním a jedním z nejdůležitějších **zákonů principů Stvoření, jsoucna a bytí:**

> **Cokoli jest a cokoli existuje samo ze sebe a v sobě takovým jsoucnem a bytím, je absolutně duchovní.**

Protože je to v sobě a sebou, je to v **Absolutním sebeuvědomění,** tudíž je to v **Nejvyšším. Nejvyšší,** jsoucí a existující v **Absolutním smyslu,** je tedy středem, vnitřkem, jádrem, z něhož vše ostatní nastává, probíhá a stává se. Jelikož je bezčasovým i bezprostorovým a je Absolutním ryzím myšlením a **Absolutním čistým vědomím v Absolutním uvědomění**

Absolutního „Já jsem“, je On/Ona **Absolutní duchovností.** Takže z toho plyne výrok, že jakýkoli **nejniternější stupeň** souvztaží s tím **nejniternějším Absolutní přirozenosti Nejvyššího** a je relativní pouze k Němu/Ní.

Tato souvztažnost je platná v jakýchkoli stavech, procesech, úrovních, krocích a stupních, neboť jsou všechny vybudovány na **tomto principu** - od **nejniternějšího** k **nejzevnějšímu,** tj. ze stavu, který koresponduje s **úplnou duchovností,** ke stavu toho **nejzevnějšího této duchovnosti.** Takže se v prvním stavu a procesu člověčenstva projevila **úplná duchovnost,** jak ji reprezentovala a zobrazovala **úplná androgynní fyzická forma.** Ve stavu a procesu **úplné a celkové duchovnosti** není jiná přímá zkušenost její jednoty, integrace a jednosti možná. Nemůže ji být ani její vlastní **zprostředkující, přechodový stupeň** a už vůbec ji nemůže být její vlastní **zevnější neduchovní stupeň.**

Jelikož **otázka neduchovnosti** může ale vyjít pouze ze **zásadně neduchovního stavu nejzevnějšího stupně** a odpověď na ni tedy musí být dána a zobrazena příkladem v tomto jednotlivém stupni, **nejniternější stupeň** by sám sebou a v sobě nemohl poskytnout vhodné podmínky pro uskutečnění této odpovědi. To by odporovalo jeho povaze, jelikož tato je **zcela a úplně duchovní.**

Proto se musí z **duchovního** čili **nejniternějšího předcházejícího kroku** a **stupně** vybudovat další krok a stupeň. A jelikož je nemožné budovat **nejzevnější stupeň** přímo z **nejniternějšího stavu,** musí se nejprve za účelem přechodu vybudovat **stupeň intermediální** - nejprve se musí vybudovat **spojující linka.** Přímý kontakt mezi **nejniternějším** a **nejzevnějším** stupněm **není** kvůli jejich povaze a pozici možný. Ale žádný stupeň nemůže existovat bez druhého. Život a podmínky existence **nejzevnějšího stupně** jsou z **nejniternějšího duchovního stupně,** kde mají základ a kde se vše bez výjimky počíná. Projevení se, realizace a konkretizace všeho započatého se odehrává v **nejzevnějším stupni.** V této manifestaci je realizace a konkretizace **nejniternějšího stupně** jako ve svém vlastním. Z tohoto důvodu je vytvořen z tohoto **nejniternějšího stupně stupeň intermediální.**

Funkcí zprostředkujícího stupně je být mostem a spojovací linií, souvztažnými prostředky přenášet a přeměňovat vše započaté v nejniternějším stupni do nejzevnějšího stupně a všechno zrealizované, projevené a zkonkretizované v nejzevnějším stupni do stupně nejniternějšího. Tak se **završí** cyklus kroků a jejich uspořádání a stane se **pravou realitou.**

Aby se vybudoval **intermediální krok,** je nutné **oddělit** a **rozdělit fyzickou** čili **přírodní** reprezentaci této **nejzazší duchovní jednoty,** integrace a jednosti, jak ji zobrazuje **jednost femininity a maskulinity a všech jejich principů a odvozenin** v androgynní fyzické formě prvních lidí na planetě Zemi.

Takže **druhý krok** v přípravě na poslání lidí na planetě Zemi je krokem ke **zprostředkujícímu duchovně - přírodnímu stupni, který představovalo, ilustrovalo a konkretizovalo FYZICKÉ ROZDĚLENÍ androgynní lidské formy do dvou odlišných fyzických forem - mužské a ženské.** Jelikož je **intermediální stupeň mostem, linií a bodem přenosu a transformace,** musí v sobě obsahovat **stejné** množství obsahu jak **duchovního** čili **nejniternějšího,** tak i **neduchovního** čili **nejzevnějšího stupně.** Jinak by žádná linie, žádné přemostění či žádná komunikace mezi nimi nebyly možné. Proto se nazývá **duchovně - přírodním stupněm.**

Tento **druhý krok je počátkem poklesu z úplné a celkové duchovnosti,** kterou představovali první lidé.

(2)
Ve stavu a procesu duchovní úplnosti a celistvosti není možné žádné vymizení vzpomínek z vědomí.

Jelikož je to iniciační stav a proces, bez vědomého zapamatování si započatých idejí, myšlenek a procedur by žádná z nich neměla nijaký dopad a užitek. Takže **první lidé na planetě Zemi měli před rozdělením jejich fyzického těla PLNOU znalost a chápání účelu, důvodu a cíle jejich poslání na planetě Zemi a jejího budoucího osudu a všech důsledků a následků tohoto poslání. Nejniternější stupeň,** který představovali, nepůsobil v rámci kategorií časoprostorového kontinua. Tudíž **jim nebylo nic skryto.**

Tato kondice byla nevýhodou z hlediska základního plánu a poslání. Důvod je zřejmý: **Plná vědomá znalost plánu a jeho úplných následků by byla překážkou ryzí a skutečné zkušenosti; bylo by to něco jako hra, ve které se předstírá.** Taková hra by **nemohla** být skutečným procesem poznání a postrádala by autentičnost. S tímto postojem by se nemohlo ustanovit rozpoložení pravého skutečného stavu a procesu úplné **ne-duchovnosti** a následky a důsledky takovéto kondice by se nemohly stát skutečně funkčními.

Dobrou analogií k tomu je možno nalézt ve výzkumné metodě, kterou používají vědci ve společenských vědách, obzvláště v psychologických laboratořích. Všechny takové metody jsou zcela nepoužitelné bez ohledu na to, že jejich horliví stoupenci tvrdí opak, protože cokoli se stane, je uměle vytvořeno a subjekt, který se dobrovolně dal na takový pokus, si to neustále vědomě pamatuje a uvědomuje. Rozdíl nevytváří ani to, když nevědí, s čím dobrovolně souhlasili (ačkoli se to nyní považuje za nemorální, aby dobrovolníci nebyli informováni o povaze pokusu alespoň v obecných pojmech), protože vědomá znalost a zapamatování si dobrovolnosti zcela a úplně zkreslují výsledky takového pokusu. Artefakt může vytvořit zase jen artefakt či umělou odpověď. Především všechny subjekty vědí, že se jim nemůže stát nic zlého a škodlivého. Taková vědomá malost zcela zdiskredituje platnost, užitečnost a praktickou užitečnost takového experimentování. Jen úplné vymizení vědomé paměti takového podniku může vést k autentičnosti prožitku a k závěrečnému autentickému poučení všech, kterých se to týká. **Z takto autentického poučení lze odvodit obecný závěr o všeobecné platnosti.**

Jelikož je ale takové vymizení paměti v **nejniternějším stavu** a **stupni** nemožné, **je nutno přivodit - separováním a rozštěpením lidské fyzické formy – druhý stupeň, v němž se toto vymizení může do jisté míry uskutečnit.** V průběhu prvního kroku stvoření druhého stupně je - kvůli jeho blízkosti k **nejniternějšímu stupni** - úplné vyhlazení vědomých vzpomínek stále **nemožné.** Takže v tomto stádiu byla přítomna pouze **idea tohoto poslání** bez jakýchkoliv konkrétností a výsledků takového podnikání. Protože se všechna působení musí odehrát v úplné svobodě volby a dobrovolně, byl před tímto rozštěpením a vyhlazením vědomé paměti každý požádán, aby dříve, než učiní konečné rozhodnutí v této věci, velmi pečlivě zvážil a uvážil společně s účelností a užitečností takové volby všechny její důsledky a následky.

V tomto pokusu byli tehdy a jsou teď užiti lidé, kteří s tím skutečně, úplně a zcela a na základě vlastní svobodné volby DOBROVOLNĚ SOUHLASILI, stejně jako i s VYMIZENÍM jejich vědomé paměti této volby. Žádný jiný typ lidí by nepřinesl požadovaný výsledek.

Jakmile se toto učinilo, mohlo **započít postupné smazávání vědomé paměti.**

(3)
Ve stavu a procesu úplné a celkové **duchovnosti,** který představovali první androgynní lidé na planetě Zemi, byly jediným hlediskem a motivací všech činností vzájemný prospěch,

obecné dobro a nepodmíněné sdílení. Jakékoli jiné zájmy na této úrovni nebyly myslitelné, neboť tato úroveň odvozuje svůj veškerý život od **Nejvyššího** a souvztaží s Ním/Ní, Jenž/Jež je **Absolutní nepodmíněnou láskou.** Pojem něčeho vlastního je v takovém stavu jednoty, integrace a jednosti nemyslitelný. Při takovémto naprosto obvyklém přístupu bylo nemožné vybudovat něco, co negovalo tento účel **duchovnosti.**

Aby se vyvinul kontrast k takovému sdílnému rozpoložení a za účelem zmíněného poslání, stalo se nutným stvořit rozpoložení nové, ve kterém by se mohla iniciovat a zkušenostně prožívat idea „něčeho vlastního“. Jakmile je něco někomu **odebráno** a od něho **odděleno,** objektivně se stává, že se u něho počíná vyvíjet pojetí „**něčeho vlastního**“ a smysl pro **náležení** a **vlastnictví. POPRVÉ je rozvinuto pojetí: „TO JE MOJE A NIKOHO JINÉHO“.**

Bez oddělenosti **maskulinity** a **femininity** ve formě konkrétních fyzických těl by se **taková idea** nikdy nemohla rozvinout. A bez **takové ideje** by se nikdy nemohl prožít **neduchovní stav** s jeho hroznými následky a nemohlo by nastat žádné poučení.

(4)
Cokoli nastane, probíhá a stává se ve stavu jednoty, integrace a jednosti úplného duchovního stavu a procesu, je souběžným následkem všech principů, které působí dohromady. Takže cokoli se kupříkladu chce, souběžně se o tom uvažuje. Cokoli se cítí, tak se i myslí, a opačně. V takovém rozpoložení není možné myšlení mimo či proti chtění. Jeden je vlastní vůlí a vlastním rozumem. Takže je holou nemožností, aby tito lidé předstírali, že něco dělají či mají rádi, když se jim to v jejich **hlubokém nitru** nelíbí. Ani zmínka o takové možnosti není ve stavu **úplné duchovnosti** myslitelná.

Avšak za účelem zobrazení a předvedení stavu neduchovnosti je nutné takové okolnosti vyvinout. Tudíž se kvůli konkrétnosti reprezentace **nejzevnějšího stupně nejzevnějšího následného kroku** mohou takové okolnosti rozvíjet pouze konkrétními **fyzickými prostředky,** tj. **fyzicky rozdělenými lidskými tvory do dvou forem: Formy vůle, kterou představuje femininita se svými všemi principy, a formy druhé, formy rozumu, kterou reprezentuje maskulinita se všemi svými principy.** Takovéto rozštěpení je **nutnou podmínkou** rozvoje zdánlivě neduchovního myšlení, chtění, jednání, cítění atd., které je samou svou povahou **rozporuplné.**

Jednota je vždy duchovní. Cokoli, co se vzdaluje **stavu sjednocení,** je neduchovní, a tudíž rozporuplné.

Takže **byla vyvinuta ZÁKLADNA pro zakoušení hroznych důsledků neduchovnosti.**

(5)
Ve stavu a procesu úplné duchovnosti není možná žádná negace takové duchovnosti. Nelze dosti dobře negovat vlastní jsoucno a bytí. Proto je **idea neduchovnosti** v tomto stavu nemyslitelná. Bez **takové ideje** by nebylo možné zažít její důsledky. Avšak při existenci dvou forem jednoho lidství ve dvou oddělených módech či tělech je taková protichůdná **idea** myslitelná. Jelikož je možné mít vztah ke druhému jako **zřejmě odlišnému,** je možno započít rozlišování a racionalizovat toto rozlišování do bodu, kdy se **počne idea úplné negace jakékoli duchovnosti. Když někdo rozlišuje mezi duchovností a neduchovností, může usoudit, když si tak přeje, že žádná duchovnost neexistuje. Z této pozice vyvstává MOŽNOST úplného negování duchovnosti.**

Takovýto proces myšlení je **nemožný** ve stavu a procesu úplné jednoty, integrace a jednosti **maskulinity** a **femininity** a **všech jejich principů** - v rozpoložení **úplné duchovnosti.**

Kvůli předvedení hroznych následků a důsledků takové negace je nutné vytvořit vhodné podmínky pro to, aby se ZVOLILO negování duchovnosti.

(6)
V rozpoložení **úplné duchovnosti,** reprezentovaném a ilustrovaném prvními androgynními lidmi na Zemi, je nemyslitelné mít **ideu** popření **Absolutního jsoucna a Bytí Nejvyššího.** Dokud se **idea Absolutního jsoucna a Absolutního bytí** udržuje v lidské mysli jako převládající, není možné žádné odpadnutí od **Nejvyššího** a nemůže nastat jakákoliv ztráta **duchovnosti.**

Takže je stvořeno rozpoložení, v němž prostřednictvím **separace lidské formy** do **dvou forem** je možno **počít ideu „něčeho vlastního“.** Z **této ideje** je možno vyvinout rozumem odůvodněný postoj a víru, že **vše ostatní je jakoby někoho vlastním.** To neodvratně vede ke **nejzazšímu odmítnutí Absolutního jsoucna Absolutního bytí Nejvyššího.** Přijetí **Nejvyššího** vylučuje pojetí „něčeho vlastního“. Jestliže někdo nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího,** nutně náleží **Nejvyššímu,** a cokoli má, není nikdy jeho vlastní, ale **Stvořitelovo.** Jestliže se popírá jsoucno a bytí **Nejvyššího,** pak se s **takovým duchovním uvědoměním** odmítá vlastní jsoucno a bytí, což je holou nemožností.

(7)
V rozpoložení **úplné duchovnosti** a **nejniternějšího stavu** a **procesu,** reprezentovaném **nejniternějším stupněm** androgynních lidí planety Země, **není** možné žádné pojetí sebelásky **kvůli sobě samému.** V **úplné duchovnosti** je láska k **Nejvyššímu** z lásky od **Nejvyššího** a láska ke druhým z lásky k sobě sama samým životem jsoucna a bytí. Toto je **úplný princip pravé duchovnosti.** Nic jiného není v tomto rozpoložení myslitelné. V takové kondici není myslitelný žádný úpadek **duchovnosti.** Bylo tudíž nutné stvořit rozštěpem odlišnou kondici, ve které by mohlo kvůli **Velkému plánu spasení** a **Poslání** být myslitelné pojetí „**něčeho vlastního**“ a mohlo by se odmítnout vše ostatní. Tak mohl být zakoušen neduchovní stav a poznání toho, jaké je to být bez **duchovnosti,** a tedy bez **Nejvyššího,** mohlo přinést plody. Jakmile je tedy v neduchovním stavu dovoleno „něčemu vlastnímu“ být zdánlivě reálným, láska k **Nejvyššímu** a druhým vyvěrá pouze z „něčeho vlastního“ a kvůli sobě samému. Probíhá to asi tak: „**Miluji tě, protože miluji sebe sama**“, a **ne: „Miluji sám sebe, abych mohl milovat tebe**“. Dopad takového rozlišení je zřejmý. **Taková láska (miluji tě protože miluji sebe sama) není láskou vůbec, ale negací pravé lásky, tedy jejím úplným zničením. Kde není pravého života, tam není pravé duchovnosti; kde není pravé duchovnosti, není pravého života.**

(8)
V rozpoložení **úplné duchovnosti** prvních androgynních lidí na planetě Zemi byly všechny možnosti volby přítomny pouze jako **potenciální,** při vědomí, že jeden není v tomto stavu uzavřen neustále. **Idea volby** něčeho méně **duchovního** byla pro ně nemyslitelná. Jelikož si tento stav navždy zvolili v **Absolutním procesu myšlení a Absolutní vůli Nejvyššího** před započetím času. Tudíž toto rozpoložení nebylo možno použít pro rozvoj něčeho protikladného jejich povaze.

Musela se vyvinout **nová kondice,** aby **poskytla lidem konkrétní příležitost pro volbu či zavržení jakékoli duchovnosti, nějaké duchovnosti či veškeré duchovnosti.** To se **vykonalo fyzickým rozpolcením jedné lidské formy do dvou odlišných.** Tento akt umožnil, aby zkušeností konkrétní odlišnosti povstala **idea,** že jsou zcela k mání i jiné možnosti (jiné, než pouze **jeden úplný a veškerý duchovní stav a proces**). Konec konců přímý a konkrétní zážitek rozdělení ve dvě odlišné lidské formy, ženskou a mužskou, hovoří jasněji, než jakékoli řeči. **Tak byla zahájena MOŽNOST, aby se dovolil duchovní úpadek za účelem poučení při zachování svobody volby.**

(9)
Přirozenost **úplné duchovnosti** v sobě imanentně obsahuje **úplnost vlastního poznání,** relativní k **Absolutnímu poznání Nejvyššího.** Protože tato kondice je rozpoložením „**uvnitř**“, všechny a jakékoli **zdroje** poznání jsou „**uvnitř**“, tj. v **úplné duchovnosti.** Tudíž se každý vždy obrací k **této duchovnosti,** což znamená k **Nejvyššímu,** kdož je centrem toho „**uvnitř**“.

Jestliže se někdo vždy obrací pro jakékoli poznání k **duchovnosti,** musí být vždy **duchovním jedincem** - kvůli neustálému potvrzování, že veškerá pravda a veškeré dobro je v **této duchovnosti** a z **ní.** Proto se z této kondice nemůže odvozovat **idea nižší duchovnosti.** Protože to byla kondice prvních lidí na planetě Zemi, bylo v konkrétní reálné manifestaci této kondice nutno rozdělit androgynní formu do dvou odlišných forem - maskulinní a femininní, aby se mohlo odehrát početí **idejí** úpadku a negace.

Jakmile je tedy něco někomu odebráno, ZNALOST tohoto něčeho je též odstraněna. Aby se tato znalost získala znovu, musí se nyní pohlížet „vně“ namísto „dovnitř“. Postupně **se vytváří zvyk hledat všechny odpovědi** „**vně**“ **v takzvané přírodní realitě,** kde se **NENACHÁZEJÍ** žádné skutečné odpovědi. Takže je **založena báze** pro mylný a nesprávný závěr o **duchovnosti** a o **Nejvyšším** - o všem v této věci. To je počátkem konce !

Jelikož **pravá duchovnost** a **Nejvyšší** jsou vždy „**uvnitř**“, odkud započíná byť by jen možnost jakéhokoli „**vně**“, **je nemožné je spatřit či pojímat prostředky či nástroji toho „vně“, neboť NEJSOU tím „vně“.** Z toho plyne odmítnutí **duchovnosti** a existence **Nejvyššího.** A to se pak stává základem odpovědi na otázku, jaké je to být bez **duchovnosti.** **Takové rozpoložení postupně vede k tomu, že není žádné poznání duchovnosti a Nejvyššího, tudíž k ateizmu.**

(10)
Ve stavu úplné a celistvé **duchovnosti** je esence a substance „já jsem“ relativního k **Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího.** To je základnou neustálého sebeuvědomění v celku jeho jsoucna a bytí. Jelikož je takové „já jsem“ možné jedině relativně k **Absolutnímu „Já jsem“,** jsou všechny důsledky tohoto závěru zřejmé. Vede k **úplné duchovnosti** všech jsoucen a bytí. Též zajišťuje pojetí „vím, kdo jsem“. Žádné jiné závěry není možno z této kondice vyvodit. Nic jiného odvodit či zkušenostně prožít nelze. Jakákoli touha zakusit jinou kondici by se rovnala popření „já jsem“, a tedy pravého sebeuvědomění. Taková kondice a situace pravého uvědomení existovala u prvních androgynních lidí na planetě Zemi.

Aby bylo možno mít odlišnou zkušenost za účelem splnění **Velkého plánu** a **Velkého poslání člověčenstva,** bylo nutné rozštěpit fyzickou formu do dvou forem mužské a ženské, aby se **mohla stát možnou otázka: „Kdo jsem já ?“**

Je třeba si stále pamatovat, že toto nastává v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku** v povšechnosti jsoucna a bytí určené **umístěním a pozicí planety Země** v **hierarchii duchovní organizace** tohoto časového cyklu. Toto umístění a tato pozice vyžadují, aby se vše odehrálo v konkrétní zobrazující formě. Žádný takový požadavek nebyl proveditelný v jakýchkoli předcházejících krocích či stupních, neboť objevení se oddělených mužských a ženských forem pro ně značilo pouze rozlišitelnost **principů lásky a moudrosti,** které jsou vždy v úplné jednotě. Tudíž pro tyto předcházející kroky a stupně by otázka „Kdo jsem ?“ nemohla mít - kvůli této zkušenosti - žádný smysl. Jediným způsobem, jakým by se zde toto mohlo zakoušet, je skrze následky a důsledky takových otázek u lidí na planetě Zemi, kteří provádějí toto zvláštní pověření.

Jakmile se odehraje rozštěp, nastane ztráta celkového prožívání sebe sama jako jednoty, jednosti a integrace. Tato ztráta byla nutná, aby lidé na planetě Zemi mohli dosáhnout nezbytné místo a pozici reprezentace v konkrétní formě a projevu. Tato ztráta vede k

pochybnostem o vlastní sebetotožnosti. Jakmile se postrádá plnost vlastního já, což je zařízeno tímto rozštěpením - není nikdy možné získat plnou jistotu svého vlastního já, dokud se neprovede opětovné znovusjednocení. To pak vede k pochybám o existenci kohokoli jiného. Protože plné uvědomění si „já jsem“ sebe sama je možné jedině relativně k **Nejvyššímu,** je nutně založeno na **úplné duchovnosti.** Jakákoli pochybnost o sobě samém vede k nižší a nižší **duchovnosti,** dokud není výsledkem úplné popření **duchovnosti** a **Nejvyššího.**

Protože je tu ale nepopíratelný fakt, že někdo žije navzdory skutečnosti že „**neví, kdo je**“, nevyhnutelně se musí dojít k závěru, že **život pochází z přírody a je jen náhodnou událostí. Tedy se neuznává se či nevyžaduje jakákoli duchovnost.** Nyní je možno plně prožít důsledek a následek takového závěru a je možno příkladem konkrétně odpovědět na původní otázku.

(11)
Imanentní kondicí úplné a veškeré **duchovnosti** je úplná a celková **svoboda** a **nezávislost. Nejniternější rozpoložení** je v **hierarchii duchovní organizace** stavem a procesem svobody a nezávislosti. Čím blíže je někdo umístěn k tomuto centru, tím více je svobodným a nezávislým. Čím je také svobodnějším a nezávislejším, tím je **duchovnějším** a naopak, čím je kdo **duchovnějším,** tím je svobodnějším a nezávislejším.

První androgyní lidé na planetě Zemi reprezentovali tento **nejniternější stav** a **proces.** Tím se nyní **neříká,** že všechny sentientní entity musí být androgynní, aby byly **duchovní,** svobodné a nezávislé. **Mohou mít jakoukoli formu.** Jednota, spojení a jednost jejich **principů femininity a maskulinity** nejsou porušeny jejich oddělením, protože mají **plné duchovní uvědomění a prožívání.** Objeví-li se tudíž v **oddělených formách maskulinity a femininity, neznamená** to pro ně oddělení **principů,** jako je tomu u lidí na planetě Zemi, ale namísto toho to znamená manifestaci rovnosti a vzájemnosti jejich stavů a kondic.

Odlišná je situace u lidí na Zemi. Kvůli jejich **umístění** a **pozici** v hierarchii duchovní organizace - jelikož jsou **nejzevnějším stupněm nejzevnějšího kroku - se musí vše, co se zde stane, konkrétně fyzicky zobrazit, projevit a představit.** To platí ve všech ohledech o všem. Proto bylo v tomto zvláštním případě planety Země nutné iniciovat člověčenstvo s formou sjednocení, propojení a jednosti **všech principů** ve **fyzické podobě androgynů.** Jinak by se **idea** takové jednoty, integrace a jednosti nemohla zformovat a zakořenit v jeho **Vnitřní mysli.** .Takže by se v člověčenstvu nikdy nemohly zakořenit žádné **ideje duchovnosti, svobody a nezávislosti,** což by mohlo vést k úplnému zhroucení a selhání účelu jeho stvoření. Z **těchto idejí** zakořeněných ve **Vnitřní duchovní mysli se lidé mohou přivést - pokud si tak přejí - ZPĚT k duchovnosti, ve které byli dříve.**

Když tedy první lidé byli v **této duchovnosti,** svobodě a nezávislosti, byli tedy úplně a zcela svobodní a nezávislí. Ale kvůli tomuto rozpoložení by se nemohla počít **idea nižší duchovnosti,** nezávislosti a svobody a nemohlo by se uskutečnit odpadnutí od **duchovnosti** za účelem **Velkého plánu.**

Tudíž bylo nutné stvořit **odlišné rozpoložení,** ve kterém by se **tato idea** mohla započít.

Lidská fyzická forma byla rozštěpena do **dvou oddělených forem - maskulinní a femininní.** To umožňuje **utvoření ideje nižší svobody a nezávislosti, protože teď se lidé stali ve své femininitě a maskulinitě poněkud závislými na někom druhém a naplnění jejich odpovídajících potřeb se nemohlo uskutečnit bez všech ostatních.** Uvědomění tohoto rozpoložení je ústupem od úplné a celkové **duchovnosti** a vede nakonec k zavržení **jakékoli duchovnosti. Tak se stávají MOŽNÝMI otroctví, touha vlastnit, žárlivost, sobectví a všechno ostatní takové, v čemž není vůbec žádná duchovnost.**

(12)
S takovouto úplnou svobodou a nezávislostí je spojena **úplná svoboda vyjadřování sexuality.** Schopnost sdílet, dávat, přijímat a vzájemně oplácet se všemi, kdo jsou opačných pohlavních rysů a s nimi souvztažných **duchovních, duševních** a **fyzických principů,** za účelem obohacení a zdokonalení **duchovnosti** vlastní a kohokoli jiného, je znamením **celkové, úplné a zralé duchovnosti.** Jeden se sdílí se všemi a všichni se sdílejí s jedním. V tomto spoluoznačení „jeden" znamená buď **jeden maskulinní princip se všemi femininními principy,** nebo **jeden femininní princip se všemi ostatními maskulitními principy.** V **pravé duchovní konotaci** není ani jiná situace možná, neboť **Jeden Nejvyšší** se sdílí s celým Stvořením sentientních entit, jako se všechny sentientní entity sdílejí s **Jedním Nejvyšším.**

V takovém sexuálním sdílení s takovýmto záměrem je **pravá duchovnost** a **Nejvyšší** jako ve svém vlastním.

Tuto situaci reprezentovali na Zemi první androgynní lidé, v nichž **všechny maskulinní principy** byly v neustálém sdílení se **všemi femininními principy** a **femininní principy** byly v neustálém sdílení se **všemi maskulinními principy.** Žádný **princip** nebyl vyloučen ani preferován před jiným. Takové vyloučení nebylo v plnosti a úplnosti **duchovního stavu a procesu,** v jakém se nacházeli, myslitelné. Jakákoli taková výluka a preference by vedla k nižší a nižší **duchovnosti.** Jelikož nižší **duchovnost** u nich nebyla možná, stalo se nutným - kvůli pokračování v plánu - **rozštěpit jejich fyzickou formu na mužskou a ženskou,** aby se započal proces vylučování a dávání přednosti a porušení **rovnosti principů.** To umožnilo, aby se neduchovní stav projevil jako **zakusitelný.** Zároveň to vedlo k **uvržení zábran a omezení na formy lidského sexuálního vyjadřování,** které vyvěrá z celkové a úplné **duchovní svobody a nezávislosti. Takže se mohly rozvinout vlastnění, zlé sklony, ŽÁRLIVOST a STRANĚNÍ SE sdílet vlastní sexualitu s mnoha příslušníky opačného pohlaví, zabraňující tedy jim samým a ostatním v obohacování a zdokonalovaní vlastního života a vlastní duchovnosti. Takovýto stav nemá v sobě vůbec žádnou duchovnost.**

(13)
V **duchovní celistvosti a úplnosti nejniternějšího stupně,** reprezentovaného androgynními lidmi na planetě Zemi, je úplná jednota a jednost **všech principů femininity a maskulinity.** Je to jedním, jako je Jedním **Nejvyšší.** Proto **neexistovalo mezi prvními lidmi žádné formální manželství, neboť jejich stav byl sám o sobě projevem duchovního manželství všech femininních principů se všemi maskulinními a všech principů maskulinních se všemi femininními.** V tomto smyslu byl **každý v manželském svazku s každým.** Toto je pouze jediný možný následek úplné a celkové **duchovnosti,** jelikož vše je z **Nejvyššího** a **Nejvyšší** je ve všem. Opakuje se, že v tomto smyslu **je jeden pro všechny a všichni pro jednoho.** V souhrnném účinku povšechnosti takového **duchovního manželství** je nutno zakusit a sdílet ve všech ohledech **Absolutní jednotu Absolutní maskulinity a Absolutní femininity Nejvyššího.**

Jakýkoli nižší stupeň sdílení by omezoval **duchovnost** a vedl by k nižší **duchovnosti. Taková idea** byla zcela cizí **nejniternějšímu stupni duchovnosti,** reprezentovanému prvními lidmi. Aby se tedy pokročilo v plánu, bylo nutné **rozdělit jejich fyzickou formu ve dvě oddělené formy - mužskou a ženskou,** aby se mohla získat odlišná perspektiva nižší **duchovnosti.**

Kvůli tomuto rozštěpení se postupně ztrácí zkušenost úplnosti a celistvosti sebe sama a počíná zvolna mizet větší **duchovní uvědomělost.** To vede k nutnosti hledání **vnějších manželských závazků,** aby mohla pokračovat produkce nových **idejí.** V úplném a celistvém

duchovním stavu není takový svazek nutný, protože je tomuto stavu imanentní a kvůli této imanentnosti se mohou neustále rodit **nové ideje.** Jakékoli jiné prostředky produkce či reprodukce jsou ústupkem od **duchovnosti.**

(14)
Ve stavu a procesu **úplné a plné duchovnosti** - kterým je **jednost femininního a maskulinního principu** - **nemůže být výsledkem této jednoty zrod žádných negativních idejí; takže se neduchovními prostředky nemohou narodit žádné děti.** Jsou možné jen **duchovní prostředky** - zrod **nových idejí;** výsledkem této jednoty a sexuální výměny je **idea větší duchovnosti** z **Nejvyššího.** Tato **idea** je použita **Nejvyšším** pro Jeho/Její **Nadělení.** V okamžiku tohoto nadělení se **idea** stává sentientní entitou, zrozenou tak z této **jednoty.** Protože tato **jednota produkuje pouze vysoce duchovní vědomé uvědomělé entity, nemůže v ní uzrát žádný nižší duchovní stupeň.** A jejím výsledkem nemůže být ovšem žádná **negativní idea,** a tedy žádná **negativní pseudosentientní entita.**

Proto bylo nutné **rozštěpit původní formu do forem dvou** a poskytnout příležitost pro prožívání nižších stupňů duchovnosti, což **umožní** vytváření **nižších duchovních idejí** zakončené produkcí **negativních idejí** a **negativních pseudočijících entit.**

Protože ve stavu **úplné duchovnosti** je zrod **negativních idejí** nemožný - jelikož všechny **ideje** zrozené v tomto stavu jsou **úplně duchovní** - je pro vznik **negativních idejí** nutné vytvořit **odlišné neduchovní prostředky, což by nakonec vedlo k nutnosti zrodu lidí pomocí fyzických prostředků. Lidé takto zrození mohou vytvářet negativní a zlé ideje a mohou se tak zobrazit jejich hrozné důsledky a následky všemu Stvoření.** Cokoli **není** zrozeno z **Nejvyššího čistě duchovními prostředky, nemá samo o sobě žádnou duchovní realitu.**

(15)
V celkovosti a úplnosti **duchovního stavu a procesu nejniternějšího stupně,** reprezentované prvními androgynními lidmi na planetě Zemi, **byla všechna zrození POUZE nadělením od Nejvyššího.** Tím se říká, že když někdo splnil své poslání a opustil planetu Zemi, byl **nahrazen prostřednictvím NOVÉHO NADÁNÍ z Nejvyššího, v němž byly za tím účelem použity ideje zrozené ze sjednocení a výměny principů femininity a maskulinity této osoby.** A jelikož vivifikace a aktualizace **těchto idejí** v lidských životních formách byla a je možná jen **nadáním Nejvyššího, neuvažovalo se nikdy o požadavku rodičovství, ani nebyl možný.** Každý věděl, že skutečná **Matka** a skutečný **Otec** každého může být jedině **Nejvyšší.** To je výsledkem **jakéhokoli duchovního stavu.** V nejzazším smyslu se tedy vše živé rodí pouze z **Nejvyššího.**

Kvůli úplné jednotě a jednosti **všech principů femininity a maskulinity Nejvyššího** a prvních lidí nebyl zrod jakýchkoli **negativních idejí** z tohoto stavu možný. Tudíž ani **Nejvyšší,** ani první lidé na Zemi se nemohli stát původci a rodiči něčeho zle zamýšleného. Tudíž se v této kondici nemohla odehrát nijaká nižší **duchovní** zkušenost.

Zde se může pociťovat paradox: Jestliže je **Nejvyšší** jediným **Otcem** a jedinou **Matkou** všech sentientních entit a jestliže sentientní entity na planetě Zemi vytvořily ve Vesmíru negativní stav, pak je **Nejvyšší** nejzazším původcem negativního stavu. To je protiřečením výroku, že žádný pozitivní stav nemůže produkovat jakékoli negativní **ideje.**

Tento rozpor a paradox je pouze **zdánlivý. Jediný princip, který má skutečné jsoucno a bytí, je pozitivní princip - Nejvyšší.** Jakékoli popírání **tohoto principu** je ne-principem, nemajícím v sobě a ze sebe žádný základ. Existuje jen proto, že existuje pozitivní. Ale pozitivní není jeho příčinou. Ve své esenci a substanci je iluzí zrozenou **vně krajně přírodní kondice** člověčenstva, v jeho **nejzevnějším stupni nejzevnějšího kroku,** kde se taková

idea může stát realitou. Ale protože takový stav není sám o sobě principem, ale jen vedlejším produktem oddělení se od skutečného **principu,** to jest od **duchovnosti,** nemá žádné spojení s **Nejvyšším. Nejvyšší** se nemůže považovat za jeho matku či otce. Avšak **každá idea a její uskutečnění musí mít někde původ,** tj. musí mít matku a otce. Protože vyvěrá z prohlášení nezávislosti neduchovní existence, může se zrodit pouze z přírodního pseudosjednocení dvou oddělených **pseudoprincipů pseudofemininity a pseudomaskulinity** a z **jejich pseudojednosti.**

Aby se tento **pseudootec** a tato **pseudomatka** mohli objevit, s tím, že tuto situaci **Nejvyšší** předvídá, bylo nutné **rozdělit původní fyzickou formu lidí na planetě Nula do dvou oddělených forem.** To vytváří **ideu nižší duchovnosti,** což nakonec vede k negaci **duchovnosti a všech jejích principů a atributů.** A protože to vede k negaci pravé **femininity a maskulinity,** jsou tyto nahrazeny **pseudofeminitou a pseudomaskulinitou** tradičních vztahů a manželství - což se stalo a je napodobením **pravého duchovního manželství.** To založilo **možnost** být **pseudomatkou** a **pseudootcem,** kteří dávají zrod všem negativním stavům a **idejím.**

Podstatné je zde toto: **Nižší duchovnost je úpadkem úplné duchovnosti.** Jakákoli **duchovnost** vůbec pochází z přítomnosti **Nejvyššího.** Jak tento úpadek z **duchovnosti** pokračuje, **nastává v určitém bodě situace, kdy už není žádné duchovnosti. A tam kde není žádná duchovnost, tam není Nejvyšší. A kde není Nejvyšší, NENÍ reálný život.** Žádná **duchovnost** znamená negaci **duchovnosti. Žádná duchovnost může existovat v takovém stavu pokleslé duchovnosti, ve kterém krade a uzurpuje principy života a napájí se jimi za účelem jejich negování; takto je stvořen pseudoživot se všemi svými pseudoprincipy.** Jakmile tedy tento stav nastává a probíhá, aby se stal, činí tak ukradenými **principy života** z **Nejvyššího** (nemůže sám ze sebe nic vytvořit) a počíná rodit všechny druhy negativních pseudostavů a **pseudoidejí.** Z toho vyplývá tvrzení, že **v pravé duchovnosti a z Nejvyššího nemůže vzniknout nic negativního.**

To je jeden z důvodů, proč bylo toto rozštěpení nutné - aby mohlo nastat takové zobrazení a poučení - za účelem odpovědi na původní otázku.

(16)
Duchovní úplnost a celistvost nejniternějšího, představovaná prvními androgynními lidmi na planetě Zemi, **nemohla být uvedena do pokušení,** neboť **idea pochybování neexistovala.** Kvůli úplnosti tohoto stavu nemohly být žádné pochybnosti myslitelné. Kde není pochybností, nemohou se projevit žádné pochybovačné otázky ani taková chování. Jakákoli pochybnost vyplývá ze stavu **nižšího duchovního stupně,** který je pokušením zranitelný.

Aby se za účelem **Velkého plánu** počal takový stav, bylo nutné **rozdělit lidskou fyzickou formu do forem dvou - maskulinní a femininní,** takže z tohoto oddělení **principů mohla** vystat **pochybnost a uskutečnit se pokušení.** Ve stavu nižší úrovně **duchovnosti** existuje vždy pokušení, neboť zkušenost něčeho odlišného než **úplné duchovnosti** se stává pochybovačným rozpoložením tohoto stavu. Úplnou jistotu lze nalézt pouze v **úplné duchovnosti.** Cokoli nižšího dovoluje pochyby.

(17)
Za účelem udržování negativních stavů a pseudostavů a všech jejich pseudoprincipů až do doby, kdy jejich užitečnost pro **Velký plán** bude moci být naplněna a kdy může být dáno úplné poučení všem sentientním entitám bez jakýchkoli stínů pochybností, stalo se nutným dovolit a vytvořit v **duchovním světě nový duchovní PSEUDOSTAV. Jelikož je to z ryzího duchovního stavu nemožné, stalo se nevyhnutelným stvořit speciální podmínky, v nichž by se toto mohlo odehrát.**

První lidé na planetě Zemi nemohli ve své původní formě započít tento proces, protože by to odporovalo samé jejich přirozenosti. Proto dobrovolně souhlasili, aby byli rozštěpeni, takže mohla začít **recese duchovnosti** a nastat situace, v jaké by **nemohla** existovat žádná **duchovnost.** Z takových neduchovních stavů se mohly zrodit **pseudoideje** a **negativní stavy.** Protože ty se rodí s pomocí principů ukradených a uzurpovaných z **duchovnosti** a její negace (negovat vyžaduje sílu a mít sílu vyžaduje **život**), každá taková pseudoidea je napojena na pseudoživot a stává se skutečností. Jakmile **žije,** i když **žije ukradeným životem,** produkuje všechny druhy stavů, procesů a rozpoložení, v nichž pak neustále neguje všechny pozitivní stavy, procesy, veškerou víru a duchovnost.

Udržování takové kondice je nemožné přírodními prostředky a z nich. **Život** je především **duchovní,** ať je ukradený, či nikoli. Přírodní prostředky nemají samy ze sebe a v sobě žádný **život.** Mohly by odumřít a poslání by se nemohlo završit. Aby mohly být neustále napájeny a motivovány, aby se udržovaly do určené doby, byl pro tyto lidi stvořen z pseudoživota (který měli z ukradených **principů** skutečného **života**) **nový pseudoduchovní stav.** Byl to **NEGATIVNÍ DUCHOVNÍ SVĚT,** zvaný **PEKLO. Tento nový stav byl schopen udržovat negativní podmínky na planetě Zemi tak dlouho, dokud je to NUTNÉ a DOVOLENÉ.**

Pekla tedy byla a jsou stvořena lidmi a z lidských pseudoidejí, které byly a jsou negací duchovnosti a bytí a jsoucna Nejvyššího. Pekla byla a jsou stvořena a udržována ukradenými a uzurpovanými principy tvoření života. Nejvyšší DOVOLIL, že se tak stalo, aby se mohlo uskutečnit všeobecné POUČENÍ a mohly se úplně vyčerpávajícím a uspokojivým způsobem ZODPOVĚDĚT všechny otázky pro každého ve všech jsoucnech a bytích všech dob.

Takže i pekla při své nejhlubší hořkosti slouží dobré věci v celém Stvoření.

A jelikož jsou všechny **duchovní stavy a okolnosti** nečasové a neprostorové povahy, je irelevantní a nedůležité, kolik trilionů či kvadrilionů roků (v pojmech lidského pozemského času) vyžaduje tento proces. Důležitou věcí je to, aby se **PLNĚ projevila a realizovala užitečnost takové zkušenosti pro celé Stvoření, dokud nedokončí svůj účel. Poté proces skončí a je zrušen.**

Kdyby se počáteční rozštěp prvních androgynních lidí na planetě Zemi do dvou forem nemohl uskutečnit, nemohla by se nikdy vytvořit takováto situace a nemohlo by nikdy nastat žádné skutečné poučení, takže **ta otázka by zůstala nezodpovězena.** Tato situace by byla **pro celé Stvoření nepřijatelná.**

V závěru této kapitoly je třeba si zas a znovu **uvědomit důležitost sdělení, že veškerá pravda je DYNAMICKÁ a že ti, kdo jsou v přírodním stavu, se mohou k Absolutní pravdě v každé situaci pouze přiblížit.** Proto existuje **přesahující chápání** shora řečeného, jemuž není člověčenstvo připraveno ještě rozumět a ani to pojmout. Aby se toto přesahující chápání a pojetí stalo v **budoucím duchovním pokroku** lidí skutečností, **je nutné nyní předložit, zjevit a pochopit to, co se stalo.** To připraví člověčenstvo k dalšímu důležitému kroku v jeho **duchovním obrození.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 2. kapitoly je tato označena těmito názvy:

1. DUCHOVNÍ DIMENZE - DUCHOVNÍ SVĚT

2. PROSTŘEDKUJÍCÍ DIMENZE – INTERMEDIÁLNÍ SVĚT
3. FYZICKÁ DIMENZE – PŘÍRODNÍ SVĚT
4. STVOŘENÍ VESMÍRU
5. VSTUP SENTIENTNÍCH ENTIT DO JSOUCNA
6. ÚČEL, CÍL A DŮVOD PRO STVOŘENÍ SENTIENTNÍCH ENTIT OBECNĚ A LIDSKÝCH BYTOSTÍ ZVLÁŠŤ A VŠECH JEJICH PŘÍRODNÍCH, DUŠEVNÍCH A DUCHOVNÍCH STAVŮ.
7. LIDSKÉ BYTOSTI NA PLANETĚ ZEMI
    7.1 ANDROGYNOVÉ – FÁZE ADAM – PRVNÍ LIDÉ
    7.2 ODDĚLENÉ FYZICKÉ FORMY – FÁZE ADAM A EVA – DRUZÍ LIDÉ

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 2.4.2002 Ivo A. Benda

(3)

Kapitola třetí

POČÁTEK A DŮVODY LIDSKÉHO DUCHOVNÍHO ÚPADKU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 71 – 102, 3. kapitola, část I.*

1. STVOŘENÍ MUŽSKÉ A ŽENSKÉ FORMY

Aby se náležitě porozumělo této záležitosti, je nutné mít určitou představu o procesu, jimž nastalo počáteční **rozštěpení jediné lidské formy do dvou fyzických forem - muže a ženy.**

Bylo by **nesprávné** uvažovat, že původní androgynní lidé byli fyzicky rozštěpení na **dvě poloviny.** To se nemohlo stát, neboť tito byli v plnosti a úplnosti svého **duchovního stavu;** rozštěpit je by doslova znamenalo usmrtit je. Také by to vytvořilo takovou **duchovní** záhubu, ve které by mohl zaniknout sám jejich **život.** Ten, kdo je dle své počáteční volby zcela a úplně **duchovní,** nemůže mít méně **duchovnosti,** než si sám zvolil. Cokoli méně než úplnost a plnost neznamená vůbec nic a to je duchovní smrt.

Z tohoto důvodu se rozštěpení počalo **zcela odlišným způsobem.** Úplnost a plnost **duchovnosti** každého člověka je vždy relativní k **Absolutní duchovnosti Nejvyššího.** Tato přibližnost vychází z **ideje něčeho, co není zcela stejné jako Nejvyšší.** Ale toto „**ne zcela stejné**“ je **veškerou vlastní duchovností toho jednotlivého.** Zároveň existuje **idea principu femininity a principu maskulinity,** která **uvnitř** utváří tohoto jednotlivce. K **této ideji** je přidána **idea poslání a přípravy člověčenstva a planety Země na toto poslání.** Z **kombinace** těchto **tří idejí** - **ideje relativnosti všeho vůči Nejvyššímu, ideje principů maskulinity a femininity a ideje poslání a přípravy na toto poslání, z jejich jednoty a vzájemnosti se vynoří idea nová.** Tato **nová idea je touhou, přáním s úmyslem postupovat dál s určitým plánem. Jakákoli idea** sentientní bytosti, která vychází z takovéto jednoty, má dle **svých principů** sklon se aktualizovat a stát se reálnou.

Aby se tedy postupovalo a pokračovalo dle plánu, jakmile se taková **idea** vynoří, **je nadělena Nejvyšším** a je oživena jako sentientní entita, ve které se **tato idea** konkretizuje. **První lidé se stali prototypy pro vybudování nové fyzické formy takovéto ideje.**

Protože každá sentientní entita obsahuje v sobě **ideu femininity a maskulinity** jako **dvou sjednocených principů** a protože **tyto principy** jsou relativní pouze ke své **absolutní povaze** v **Nejvyšším,** je z nich stvořena **fyzická mužská** nebo **ženská forma** a **Nejvyšší** ji **nadělí duchem života.**

Co se týká **prvních lidí, tak ti poté, co vybudovali a připravili vše pro tento krok, jednoduše opustili svá fyzická těla, která se rozpadla do svých počátečních elementů, a vytvořili v duchovním světě zvláštní společnost, z níž udržovali neustálé duchovní pouto s lidmi na planetě Zemi,** aby se tak dodržel **Velký plán.**

Druzí lidé se tak objevili jako první jak ve **fyzické formě muže, tak i ženy.** Protože povstali,

pocházeli a stali se z kombinace **těchto dvou idejí** a z **nadělení Nejvyššího,** ve svém **počátečním stádiu se jen velmi nepatrně duchovně a duševně lišili od svých prototypů.** První krok ve vytváření této změny mohl být pouze **fyzický,** aby se neporušila postupná následnost unáhlenou rozdílností **duchovnosti** a **duševnosti.**

Tak se umožnilo **zachování** všech znalostí a výdobytků **prvních lidí. Nic nechybělo. Jediná zkušenost, která chyběla, byl fyzický zážitek fyzické jednoty principů femininity a maskulinity.** Ten je **vykompenzován navazováním fyzického kontaktu s opačnou sexuální fyzickou bytostí formou sexuálního styku,** který se stal **jedním z hlavních zdrojů,** jímž a z něhož je možné dosáhnout **úplného a plného duchovního uvědomění a zážitku.**

Protože je ale účel a záměr tohoto styku zcela **duchovní - dávat, přijímat, sdílet a oplácet tuto úplnost a plnost duchovního stavu, není nikdy ohraničen na jednoho muže či ženu.** Takovéto ohraničení by ochudilo sentientní entity o schopnost dávat, dostávat, sdílet a oplácet při co největším možném počtu jiných bytostí a mohlo by z tohoto vztahu vyčerpat **jakoukoli duchovnost.** Účelem je dávat a oplácet všem, sdílet se všemi a dostávat od všech. Jedině v takovémto bezmezném a bezpodmínečném postoji může být pravá **duchovnost** jako ve svém vlastním. Jeden nenáleží pouze jednomu; takové náležení by vyústilo do vlastnění, výlučnosti a negace všeho. Neboť **jeden patří všem a všichni patří jednomu.**

Záměrem takového sexuálního styku je samozřejmě získání vždy co největší plnosti a úplnosti duchovního uvědomění. Neboť **toto** je od **Nejvyššího.** Vše ostatní v tomto ohledu není z **Nejvyššího,** ačkoliv je to Jím/Jí povoleno pro již dříve zmíněný **účel poučení.**

Jelikož toto byl v těchto dnech pravý účel sexuality, **nerodily se fyzickým způsobem žádné děti a neexistovala žádná formální instituce manželství.** Ve druhém stádiu existence člověčenstva reprezentovaném druhou skupinou lidí, kteří vstoupili do jsoucna a bytí poté, co první lidé odešli, pokračovalo **rození nových lidí přímým nadělením od Nejvyššího,** který tvořivě použil všechny **nové duchovní ideje,** které se zrodily jako výsledek **duchovního, duševního** a sexuálního a **fyzického spojení** muže se ženou a ženy s mužem. Zdali se toto nové **nadělení** objevilo **v mužské,** či **ženské fyzické formě,** záviselo na **obsahu, kvalitě a účelu** této nové zrozené **ideje.**

Jelikož toto **nadělení** nemůže být samo o sobě ve svých **principech** rozděleno, protože nic by nemohlo žít v takovéto odluce, je **každá fyzická forma** bez ohledu na své vzezření **nadělena úplným souborem těchto principů,** které jsou relativní pouze ke své **absolutní povaze** v **Nejvyšším.** Tudíž **každá mužská a ženská fyzická forma** v sobě obsahuje veškeré charakteristiky jak **femininity,** tak i **maskulinity.** Jediným rozdílem je to, že **jimi zvolená fyzická forma je specifičtější** jedna od druhé, to jest poskytuje výraznější a větší perspektivu jejich **duchovnosti,** cítění, myšlení a činnosti.

Specifičnost lásky, dobroty, vůle a motivace se může mimo jiné projevit jako něžnost, jemnost, laskavost, mírnost atd., což vše **fyzicky** koresponduje s **ženskou fyzickou formou.** Na druhé straně se specifičnost moudrosti, pravdy, rozumu, myšlení atd. projevuje kromě jiného jako síla, vytrvalost, rozhodnost, sebevědomí atd., což vše **fyzicky** koresponduje s **mužskou fyzickou formou.** Je tedy zcela **nesprávné** uvažovat, že jedině žena může být jemná, laskavá, něžná, mírná a milující a že jen muž může být silný, rozhodný, vytrvalý a sebevědomý atd. V tomto významu se tyto vlastnosti projevují v **nejzevnějším stupni nejzevnějšího následného kroku** přednostně v těchto **zvláštních fyzických formách.** Ale **uvnitř** těchto jednotlivých **fyzických forem** jsou **všechny ostatní principy vždy přítomny** a projevují se bez ohledu na to, má-li někdo **mužské** či **ženské tělo.** V pravém smyslu tedy nikdy **nebyla, není** a **nebude** žádná rozdílnost mezi muži a ženami v jakémkoli ohledu vyjma

jejich **fyzického vzhledu.** Nemůže ani žádná být, protože počáteční **nadělení** od **Nejvyššího** se nemůže rozštěpit, chce-li přežít. **Rozdělit toto nadělení je jako rozdělit Nejvyššího, a to není možné.** Kdyby to možné bylo, pak by celé Stvoření upadlo a rozpadlo by se.

Znalost týkající se této danosti byla součástí plného uvědomění, a tak tedy v nich nebo u nich nemohla být ani neexistovala žádná **idea diskriminace** jakéhokoli druhu.

Lidé této nové úrovně byli i nadále tvořeni procesem přímého nadělení **Nejvyšším** s tvůrčím využitím **nových idejí** zrozených z **duchovního, duševního,** sexuálního a **fyzického styku** mezi mužskou a ženskou populací. Byli stvořeni s **plnou** znalostí všeho, co do té doby existovalo. Nerodili se žádní neznalí lidé. Poznávání v tomto stádiu **neprobíhalo od ničeho k něčemu,** jak je tomu u současných lidí, ale **OD VŠEHO K JEŠTĚ VĚTŠÍMU. Každý si svobodně zvolil oblast své činnosti, v níž toužil vyniknout a poskytnout to nejlepší, což také přispívalo k jeho neustálému zdokonalování a ku prospěchu celého člověčenstva a všech sentientních entit po celém Vesmíru a ve všech dimenzích.**

Uspořádání, účel a využívání vlády byly v **zásadě stejné** jako u prvních lidí. **Pokračovali v přímém komunikování s Nejvyšším, s duchovním světem, se zprostředkujícím duchovně - přírodním světem a se všemi vesmíry, galaxiemi a planetami ve všech dimenzích. Měli k dispozici vysoce vyvinuté technologie, možnost interstelární dopravy a neobyčejné psychické schopnosti. Neexistovalo zde žádné formální náboženství ani uctívání Boha, neboť úplnou plností jejich užitečnosti a jejich přímým komunikováním s Nejvyšším byl jejich ŽIVOTNÍ STYL neustálou bohoslužbou a nedílným náboženstvím.** Poučky tohoto náboženství se zakládaly na zcela zřejmé a jednoduché pravdě: **Nejvyšší je Absolutním jsoucnem a Absolutním bytím Absolutní lásky a Absolutní moudrosti a všech ostatních absolutních principů „Já jsem“, z Něhož vše ostatní nastává, probíhá a stává se. Nejvyšší je samotným zdrojem života každého. Uznání, přijetí a využívání této pravdy s láskou a moudrostí se všemi jejími důsledky a následky JE pravým náboženstvím a uctíváním Boha. Taková úroveň uvědomění a praxe je pravou duchovností. Vše ostatní je bezvýznamné a není nutné.**

Tento typ náboženství a bohoslužby **existuje neustále po celou dobu a po celém Stvoření kromě planety Země,** kde byl zapomenut, což bylo výsledkem prožívaného lidského **duchovního** úpadku.

Životní styl, uspořádání této druhé úrovně společnosti a její vláda ve formě sedmičlenné Nejvyšší rady a následných vládních orgánů, které se vztahují k sedmi oblastem lidského života, **trvaly po několik miliónů roků.**

Fyzická struktura druhých lidí byla poněkud **odlišná** od prvních, kdy tito druzí nebyli tak vysocí, neváželi tolik a jejich délka života byla okolo **dvou tisíc let. Nebylo žádných fyzických, duševních ani duchovních neduhů, nemocí, neštěstí a nehod jakéhokoli druhu. Jelikož tu nebylo žádných idejí takových negativních událostí či možností; které by byly přítomné buď v nich, nebo ve všeuniverzálním vědomí, nemohly takovéto věci nastat, probíhat ani se stát.**

2. VZNIK OTÁZKY „LIDSKÝ ŽIVOT BEZ DUCHOVNOSTI ?“

Po mnoha generacích se původní **idea účelu těchto lidí** vytratila a upadla do temnot. **Povaha nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku je taková, že když v něm někdo**

setrvává příliš dlouho, počne se procesem POHLCOVÁNÍ vytrácet původní vědomá paměť vlastního účelu.

Výsledkem toho bylo, že **další úroveň lidí byla připravena na svou existenci.**

Uběhlo několik miliónů let. Přírodovědci tohoto období ovládali veškerou technologii a vývoj přírody. Protože se **neustále zabývali POUZE zákony, myšlenkami a ideami o přírodě v přírodním stupni,** v určitém časovém bodě **vyvstala jednoduchá přirozeně se naskýtající otázka:**

> **„Co by se stalo, kdyby se někdo pokusil vysvětlit vznik veškerého života přírodními procesy, aniž by bral v úvahu jakékoliv ne-přírodní nebo duchovní příčiny ? Jaký by byl lidský život bez jakékoliv duchovnosti ?“**

Taková otázka je zřejmým následkem pouze v **nejzevnějším stupni** Stvoření, jímž je **přírodní stupeň.** Uvnitř tohoto stupně je jeho **vlastní nejzevnější stupeň schopen vytvořit takovou otázku.** Tudíž tato otázka je **výsledkem nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku,** který má povahu z „**vně**“ do „**uvnitř**“. Jelikož otázka je z toho „**vně**“, **odpověď na ni se musí zobrazit také z toho „vně**“. Jinak by ztratila svůj význam.

Taková otázka je nutným následkem jakéhokoli **přírodního stupně** kdekoli ve Vesmíru kvůli faktu, že jeho pozice je tou **nejvíc vzdálenou** od **plné a úplné duchovnosti nejniternějšího stupně.** V **přírodním stupni** je **duchovnost** ve své **nanejvýš řídké nejzevnějškovatosti.**

Jestliže se někdo neustále zabývá touto **nejzevnějškovatostí** podle povahy jím zvoleného povolání, bude **mít sklon vytvořit si zvyk pohlížet na vše z pozice této nejzazší vnějšnosti.** Z toho úhlu pohledu je už jen **malý** krůček k položení zmíněné otázky.

Jakmile JE otázka položena, jakmile se tato idea vynoří ze sentientní entity bez ohledu na to, v jaké přírodní dimenzi, má vždy sklon se dle obecného principu duchovnosti realizovat a aktualizovat. Jinými slovy:

> **MUSÍ BÝT ZODPOVĚZENA.**

Nejvyšší před počátkem času a prostoru **předvídal,** že se tato otázka někdy v čase a na určitém místě objeví, a **vyvinul VELKÝ PLÁN, aby se tato otázka zodpověděla na STEJNÉ ÚROVNI, kde povstala.**

I když taková otázka mohla vyvstat **kdekoli** ve **fyzickém vesmíru,** v **jakékoli fyzické dimenzi, byla vybrána a dostala se do ohniska pozornosti** - aby se vyhnulo rušení a zneklidňování **přírodního stavu** - **DOBA, POZICE A SITUACE, ve které se tato otázka mohla nejen položit, ale i explicitně a doslovně zodpovědět.** Protože je to **doslovná otázka,** může se na ni dát jen **doslovná odpověď. Přírodní stav by NEROZUMĚL jakémukoli jinému způsobu odpovědi.**

Jakmile byla vybrána tato **pozice, doba a situace, byl Nejvyšším** v procesu stvoření **hmoty,** ze které byl stvořen **fyzický vesmír, do této hmoty vštípen SLIB, že se tato otázka ZODPOVÍ. Toto vštípení ZABRAŇUJE nebezpečí, že by tato otázka mohla vyvstat jinde než na předem nachystaném místě, a tak se zachovává stabilita ve fyzickém vesmíru.**

Je nutno si pamatovat, že kvůli **PROPOJENÍ** všech systémů, dimenzí, světů a vesmírů, jak se popisuje na předcházejících stranách, **je dostatečné, že se na tuto otázku a na její odpověď soustředí pouze v JEDNOM malém místě a v určitém čase, ale má při tom PLNÝ DOPAD na cokoliv jiné ve jsoucnu a bytí.**

Vybraným místem a zvolenou dobou, kde a kdy byla tato otázka položena, **byla planeta Země přibližně před třiceti milióny roků dle pozemského času.** *(**30 000 000 let** – pozn. zpracovatele.)*

Položením této otázky odstartovala další fáze duchovní historie lidstva a započala další fáze Velkého plánu Nejvyššího. Přírodovědci, kteří tuto otázku položili, CHÁPALI velmi dobře její obsah a její důsledky.

Had v Bibli reprezentuje tento **zevnější přírodní stupeň, z něhož a jímž je tato otázka položena.** Protože **přírodovědci** se zabývají především **přírodními zákony,** které se zjišťují **přírodními nástroji** určenými k přizpůsobení se **senzorickým orgánům lidského fyzického těla, otázka se iniciovala** v **konglomerátu lidských fyzických smyslových vstupů a výstupů.** Žádná jiná úroveň lidské mysli by nemohla započít s takovou otázkou, protože **dostává vždy odpověď kvůli skutečnosti, že je živou a myslící entitou.** Avšak oživené smyslové orgány ve svém omezeném celku fyzické zkušenosti a se svou velmi nízkou **duchovností** samy o sobě mohou a budou iniciovat tuto otázku. Jakmile je tato otázka počata, vystupuje k **vnitřní úrovni,** kde je **duchovnost. Duchovnost** však sama v sobě **zná** odpověď včetně důsledků a následků této situace. Ale cokoli **duchovnost** zodpoví, sestupuje do **smyslové úrovně nejzevnějšího přírodního stupně** a projevuje se zde prostředky, které jsou přístupné tomuto stupni - **konkrétní reprezentací.** Jednoduše se to **STANE.** Žádný jiný způsob odpovědi není možno na této úrovni a na tomto stupni pochopit. Jakmile se ale odpověď poskytne jí a jemu vlastní řečí - **řečí stávání se, událostí a konkrétní zkušenosti,** její obsah a smysl je přiváděn zpět ke všem ostatním úrovním. Jak postupují ve stoupající posloupnosti, tato odpověď se překládá do jazyka každé úrovně a každého stupně. Takto každý má a chápe, co se děje, a každý se může poučit z této zkušenosti.

Jak si je nyní možno připomenout z Bible, **had směruje svoji otázku k ženě** neboli, chceme-li být přesní, k **femininnímu principu jsoucna. Jedním z femininních principů** je **láska k vlastnímu poznání.** Na úrovni **nejzevnějšího stupně nejzevnějšího kroku** je tato láska **láskou ke zkoumání a objevování nových věcí.** Jakmile tato **smyslová, tato poslední duchovní oblast** lidského jsoucna, kterou představuje **had,** položí tuto otázku, tato automaticky směřuje k té části lidské mysli, která touží objevovat a zkoumat. V **duchovním smyslu** je to **ženský princip.** Proto je v biblickém smyslu tato otázka adresována **ženě.** Kvůli své povaze lásky k bádání a objevování **nemá tento princip jinou možnost než tuto otázku PŘIJMOUT.** V biblickém smyslu to představuje **přijetí ovoce a jeho pojídání, kdy se shledává příjemným** (každé zkoumání a objevování je příjemné mysli) a kdy se **podává muži,** to jest **rozumovému procesu,** kvůli substantizaci a racionalizaci nutnosti konat.

Vytvoří se tedy **všeobecný souhlasný názor: Otázka je zajímavá, hodna zkoumání; v procesu jejího zodpovězení je možno získat mnoho užitku a nové poznatky.** Láska a potřeba vědět - **femininní princip,** a poznávání nebo získávání poznatků a bytí v tomto poznání - **maskulinní princip,** a samozřejmě **sama otázka - to nejzevnější obou principů v jejich senzorickém konglomerátu,** vytváří dosti dobře **základnu,** na které se dá vybudovat nová metodologie a získat nové poznatky. **Záměr je dobrý,** ale vznikl na **nesprávném místě** a ubírá se **nesprávným směrem.** Vzhledem k **pozici oblasti,** odkud pochází tato otázka, a kvůli tomu, aby se zodpověděla na **její úrovni, obrátí se VŠE OSTATNÍ** v lidské mysli k **této oblasti.** Tak vzniká **hlavní, první krok na počátku lidského**

duchovního úpadku, v něm se obrátí veškerá lidská pozornost k přírodnosti smyslové zkušenosti a k vytváření závěrů založených na NÍ namísto duchovnosti. A to se rovná **odvrácení se** od **duchovnosti,** což se fakticky rovná **odvrácení** se od **Nejvyššího,** kdož jest v této **duchovnosti** jako ve Svém vlastním.

3. UKRYTÍ OTÁZKY PŘED OSTATNÍMI LIDMI

Prvním krokem k zodpovězení této otázky, kterou položili **přírodovědci,** bylo to, že ji **skryli před ostatními.** Dobře totiž při své **duchovní úrovni** věděli, **jaký by mohla způsobit rozruch.** Majíce také ohromnou psychickou moc, **blokovali zdroj této otázky od vědomí ostatních.** Nemohli blokovat znalost takovéto otázky, neboť hned jak byla vyřčena, stala se trvalým vlastnictvím **všeuniverzálního vědomí** z **Nejvyššího** a byla přístupná všem ve všech světech a jejich dimenzích. Byli ale schopni ji skrýt před **vlastními lidmi.** Toto bylo povoleno **Nejvyšším,** aby tato otázka měla možnost být zodpovězena.

Ukrytí zdroje této otázky vedlo ke zcela nové zkušenosti, která dosud neexistovala - k PODVODU. Toto je jiný krok k pseudostvoření negativního stavu. Znalost této nové zkušenosti a úspěch při ukrytí **byly prožity veškerým konglomerátem výstupů a vstupů lidské mysli jako něco PŘÍJEMNÉHO, neboť byly něčím NOVÝM.** Takto se uskutečnilo něco, co před tím neexistovalo. Toto vše je v Bibli vylíčeno popisem **poznání nahoty. Zahrada Eden před Pádem** popisuje stav, uspořádání a běh událostí člověčenstva **před lidským duchovním upadnutím.** (**Pád** nastal přibližně před **třiceti milióny roků** dle pozemského času).

4. BIKLONOVÁNÍ – PRVNÍ LIDÉ UTVOŘENI NEDUCHOVNĚ

Jakmile se otázka zformulovala, je **dalším krokem nalezení náležitého způsobu a náležité instrumentace jejího zodpovězení.** Za tímto účelem byl navržen a proveden určitý **POKUS.** Aby se tento pokus mohl provést, **vědci se oddělili od všech ostatních** (první zkušenost separace) očekávajíce velké překvapení a velký vědecký objev. Užili svých ohromných přesvědčovacích schopností, aby ujistili všechny ostatní o užitečnosti takového oddělení a experimentování. **Tak poprvé ve své historii zažilo lidské společenství separaci, která vedla k následnému duchovnímu úpadku člověčenstva.**

V tomto okamžiku zůstalo vše ve společnosti stejné. Nenastaly žádné viditelné změny. Pokračovalo rození nových lidí **přímým nadělením** od **Nejvyššího,** jak bylo shora popsáno.

To se stalo terčem prvního velkého pokusu při odpovídání na tuto otázku. Snahou bylo **vytvořit lidskou bytost NEDUCHOVNÍMI prostředky a ne nadělením a skrze nadělení od Nejvyššího.** Jelikož již měli k dispozici **všechny** znalosti v jsoucnu a bytí a jelikož byli **mistry genetického inženýrství, rozhodli se vytvořit lidskou bytost prostřednictvím přírodních procesů.** Byli si vědomi faktu, že **lidská buňka je NOSIČEM toho nadělení od Nejvyššího,** neboť z **něho žije. Každá živá lidská buňka může tedy ve svých potenciálech nést všechny nutné principy Nejvyššího,** relativní k celku lidské sentientní bytosti, a skrze ni relativní pouze k **Nejvyššímu. Něco relativní k tomu, co je relativní pouze k absolutnímu, má o mnoho méně duchovnosti, než má to relativní pouze k absolutnímu.** Toto je **další gigantický krok v opouštění duchovnosti.**

Vezme-li se živá lidská buňka, v níž jsou zachovány všechny **životní principy** od **Nejvyššího,** a zkombinuje-li se s jinou živou buňkou, výsledkem této kombinace buněk může být živá lidská bytost, která bude mít **všechny principy, atributy a jejich odvozeniny,** aby mohla žít a aby se mohla vyvíjet.

Přírodovědci postupovali tak, že vzali ženskou buňku a zkombinovali ji s mužskou buňkou. Zvláštní genetickou manipulací POTLAČILI fyzický vývoj mužských či ženských rysů. Toto potlačení jim dovolilo URČOVAT, který rys má být dominantní. Takže měli na VÝBĚR, zda stvořit muže či ženu.

Toto je **formou biklonování.** Rozdíl mezi tímto typem biklonování a typem, který používá současná genetika, spočívá v tom, že se v něm užívají **dvě buňky - ženská a mužská,** kdežto dle současného pojetí se klonuje z **jedné buňky.** Tato metoda poskytuje **přesnou kopii originálu,** předešlá poskytuje použitím **zvláštní genetické manipulace jedinečnou, neopakovatelnou lidskou bytost, JAKOBY** pocházející z **přímého nadělení Nejvyšším.**

Je třeba si pamatovat, že tito **přírodovědci měli neohraničené znalosti, s nimiž tento pokus byl nejen možný, ale i proveditelný. Ve srovnání s nimi jsou nynější znalosti bezmezně MALÉ.**

Tak byla tedy stvořena PRVNÍ LIDSKÁ BYTOST PROSTŘEDKY JINÝMI NEŽ DUCHOVNÍMI. Úspěch tohoto podniku vedl k další duchovní recesi.

I když se jedná o stvoření **přírodními nástroji a prostředky,** přece to stále bylo **stvoření z duchovních principů** (vždyť použili **životní principy duchovnosti,** které jsou v **každé buňce**) a může se považovat za stvoření **NEPŘÍMÝM nadělením od Nejvyššího.** Protože **není** prováděn **duchovními prostředky, NENÍ** v tomto procesu, bez ohledu na to, jak je dokonalý, možno **duplikovat duchovní nejvnitřnější stupeň** jakékoli **buňky,** ve kterém je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním, v jeho celistvé a celkové intenzitě, kvalitě a manifestaci. **Takovéto zdvojení je možné jen přímým nadělením Nejvyššího a pouze duchovními procedurami, které nejsou k dispozici v přírodních prostředcích.**

Lidská bytost, stvořená procesem těchto **dvou buněk** neboli **biklonováním,** postrádá tedy - co se **duchovního nadělení** týče - určitou intenzitu a kvalitu, kterou byla vybavena původní **buňka.** Namísto toho, protože byly použity **přírodní nástroje, byly zdůrazněny a nadsazeny její fyzické** a **duševní aspekty,** aby se tak **vykompenzoval nedostatek plnosti a celistvosti přímého duchovního nadělení.**

Tak se provedl **další giganticky krok k odpadnutí od duchovnosti.**

Tím, že byli ve svém podniku úspěšní, počali **přírodovědci POCHYBOVAT O NUTNOSTI přímého nadělení** od **Nejvyššího** při snaze stvořit lidi. Domnívali se, že by se teď mohli o tuto záležitost postarat sami - **nenechávajíce** ji na starosti **Nejvyššímu.**

Jakmile taková pochybnost vznikne, otvírá **dvířka Pandořiny skříňky** - pokušení učinit více v podobném smyslu a pokušení **být více** ve svém vlastním **zevnějšku bez obracení se** k **Nejvyššímu.** Toto vede k **větší separaci** od ostatních lidí, obzvláště pokud jde o **duchovní a filosofické záležitosti.** Tato postupná separace se v určitém bodě historie člověčenstva může stát **základnou pro vytvoření oddělené společnosti,** která se **ODŠTĚPÍ** od původního zřízení a která povede ke stvoření odlišné populace - s odlišným účelem života v mysli. Tento účel nebude mít ve svém základě **duchovní záležitosti,** ale pouze vědecké zkoumání a experimentování vedoucí do sníte větší a větší oddělenosti od **duchovnosti.**

Noví lidé, kterým bylo dovoleno vstoupit do bytí těmito zvláštními prostředky, tím, že byli

stvoření z živé lidské buňky, obsahovali v sobě **všechno nutné vybavení, aby mohli byt nadále duchovními.** Z tohoto vybavení především **žije každá buňka. Princip života,** kterým je **Nejvyšší** a který je z **Nejvyššího,** obsahuje v sobě vše nutné pro **tuto duchovnost. Odlišností je zde to, že v takto vytvořené bytosti se již důraz neklade na duchovnost. Duchovnost se stává nejméně důležitou.** Namísto toho se **důraz klade** na **duši, ovládání mysli a fyzický vývoj,** což vše sice vyplývá z **duchovnosti,** ale nyní se to stává nezávislým na **jejích principech.**

Existuje stále poznání, že **život** je z **duchovnosti** a **duchovnost sama. Ale to se považuje za danost, a proto se hledají nové cesty, které by dokázaly, že jsou tu JINÉ MOŽNOSTI než duchovnost sama a že snad je možné i JINÉ VYSVĚTLENÍ než duchovní.** Tento závěr vede nakonec k **posílení vědeckého průzkumu těchto možností.** Jakmile se **idea** těchto pochyb vynoří v procesu myšlení, odvádí dál a dál od **duchovnosti** a snaží se neustále prokazovat oprávněnost své existence. **Takto počíná existence úchylného myšlení. Tato idea** se stane **základnou,** která nakonec donutí lidi nalézat a přijímat pouze tyto závěry, které prokazují její platnost. **Duchovní principy,** které ji vyvracejí, **se počnou přehlížet. A od přehlížení je jen malý krůček k znevážení a k úplnému zavržení duchovních principů.**

Nejvyšší dovolil, aby se tak stalo kvůli **Velkému plánu.** Je-li navíc v této situaci **zachován životní princip,** pak je s ním **zachována svoboda volby a nezávislost.** Také před tím, než byli lidé stvořeni touto v zásadě neduchovní metodou, jejich **ideje** byly **Absolutním procesem myšlení Nejvyššího** dotázány, zdali ze své svobodné volby souhlasí, aby se staly částí tohoto odvážného podniku a zdali svobodně přijímají všechny důsledky a následky tohoto výběru. **Výběry a následky všech ostatních alternativ jim byly prezentovány a ukázány v bezčasovém a bezprostorovém stavu Nejvyššího s nutností vymazat z vědomé paměti tyto volby a jejich důsledky a následky.** Je jim ve vší úplnosti a cele vysvětlena nevyhnutelnost této procedury a **ukázán účel a cíl Velkého plánu.**

Poté, co měly čas, aby zvážily a posoudily všechny alternativy, které měly k dispozici, a **učinily rozhodnutí ze své duchovní svobody,** mohly si vybrat buď se **znovu navrátit do Absolutního jsoucna a bytí,** nebo **přijmout toto poslání s tím, že VĚDĚLY, že na určitou dobu - po dobu života na Zemi, ale ne navždy - nebudou mít k dispozici vědomou paměť či vědomé ponětí o tomto výběru a jeho důsledcích a následcích.**

Když samy sebe potlačí, výsledkem dvou navzájem spojených buněk **nebude jejich růst,** ale **fyzicky odumřou.** Když **ideje** sebe poslání za těchto podmínek přijmou, buňky započnou růst a vyvinou se v plně živou, funkční a poznávající lidskou bytost, která má v sobě **všechny tři stupně - duchovní, dušemi a fyzický. Jediná zkušenost, která chybí, je zkušenost přímého nadělení od Nejvyššího.** Nicméně **má novou zkušenost nepřímého nadělení od Nejvyššího,** z níž si **může,** pokud si tak přeje, odvodit, že její život je přímým výsledkem **Absolutního jsoucna a Absolutní existence Nejvyššího,** neboť jinak by **živé buňky,** ze kterých byla vytvořena, nemohly samy v sobě mít život a byly by jen mrtvými přírodními prvky, které nemohou vytvářet žádnou živou uvědoměle vědomou či nesentientní živou bytost.

Jak se starší generace v průběhu historie člověčenstva přemísťovala do **duchovního světa,** byli **všichni** lidé na planetě Zemi postupně vytvořeni touto novou metodou - **nepřímým nadělením od Nejvyššího** s pomocí **přírodních nástrojů, vytvořených přírodovědci** pro tento účel.

5. BIKLONOVANÁ SPOLEČNOST

Nová, **biklonovaná generace** byla **zcela** tohoto původu. Cokoli **postrádala** z přímé zkušenosti **přímého duchovního nadělení** a jeho důsledků a následků, bylo jí dáno **výukou od jejich stvořitelů,** kteří **stále měli tuto přímou zkušenost.** Tak tedy **POPRVÉ** existoval **stav určité OHRANIČENÉ NEZNALOSTI.** Před tím byl každý přímým vybavením **Nejvyššího** v plném stavu a poznání. Ale teď, kdy tato přímá zkušenost chyběla, byla tu tedy její **neznalost** a muselo se jí **naučit od někoho, kdo ji měl.** Byla proto **ZAZNAMENÁNA,** aby se tak zachovala pro ty následující, kteří nebudou mít takovou přímou zkušenost. Tato snaha je **prvním krokem k postupnému vybudování lidských tradic a zvyků.** Jakákoliv **nepřímá zkušenost** něčí **nepřímé zkušenosti** se stává **předmětem ZKRESLENÍ** a **odlišného subjektivního vnímání, chápání a výkladu, který vede k RŮZNOSTI NÁZORŮ.** V jednotě, jedinosti a harmonii **počal postupný ROZKLAD.** Toto je **DALŠÍ OBROVSKÝ KROK K DUCHOVNÍ RECESI.**

Nová generace, které pocházela přímo z lidí, kteří byli **přímým nadělením Nejvyššího,** se od svých předchůdců **nijak významně neodlišovala,** neboť veškeré informace, které měli jejich předchůdci, jí byly bezprostředně přístupné. Toto ponechávalo **malý prostor** pro pochyby, nesouhlas a disputace. Pravidla a jejich výklady byly dány jak živými příklady, tak prostředky záznamu. **Navenek** se tedy jejich životní styl a uspořádání jejich vlády **odlišovaly velmi málo** od předcházející generace. Vše probíhalo dobře a hladce. Avšak **sémě budoucího odchýlení bylo v nich již zaseto prostřednictvím ZPŮSOBU, s jakým souhlasili vejít do tohoto světa.**

Existovala stále **přímá komunikace** se všemi dimenzemi a **duchovním světem,** ale přímá spontánní komunikace s **Nejvyšším UPADALA.** Jelikož tato generace bytostí **nebyla přímým nadělením** od **Nejvyššího,** měli jen **malou touhu** s Ním/Ní komunikovat **přímo. Namísto toho daleko častěji komunikovali s Nejvyšším nepřímo skrze jejich vlastní duchovní rádce, které Nejvyšší pro ně určil za tímto účelem, a prostřednictvím korespondencí, které se naučili od těch, co byli stvořeni přímým nadělením od Nejvyššího.** Jelikož postrádali něco z úplnosti a celistvosti **přímé duchovní zkušenosti,** toto je u nich kompenzováno vybudováním a vytvořením **reprezentujících prostředků přírodního** a **duševního** zobrazení této přímé zkušenosti. Takže jsou jim zobrazeny určitými **duševními** dispozicemi a vlohami a nejrůznějšími uměleckými a jinými přírodními popisy nejrůznější **atributy, principy** a **kategorie Nejvyššího.** Jsou vytvořeny **fyzické obrazy,** aby **reprezentovaly každou duchovní kategorii v Nejvyšším.** Dobře chápali, že tyto obrazy samy o sobě **NEJSOU živé,** ale slouží jen účelu **reprezentace,** aby přinášely větší intenzitu **duchovního chápání** a **zprostředkování toho, co přímo postrádali.**

Z tohoto nepřímého reprezentování v procesu vývoje člověčenstva je jen **krok** k tomu, aby lidé vnímali tyto **fyzické reprezentace nejniternějších atributů, kategorií a principů Nejvyššího jako NĚKOLIK BOHŮ** nebo **MNOHÁ BOŽSTVA;** v následující sestupné spirále dějin člověčenstva všechny přírodní reprezentace jako **bohy samy** a v další zatáčce dějin pak **nevnímali tyto fyzické reprezentace** už jako bohy vůbec - neboť **není žádný Bůh** či **Nejvyšší.** Nakonec se skončí u předpokladu, že **neexistuje vůbec žádná duchovnost a jediným existujícím bohem je příroda sama.** Toto je nevyhnutelný následek takovéhoto procesu.

Je-li někdo **přímým nadělením Nejvyššího,** netouží po žádném **zprostředkování,** protože to je **nižší duchovností.** Samou povahou této přímosti se nachází v přítomnosti **Nejvyššího,** a sama tato přítomnost vylučuje nižší úroveň **duchovnosti.**

6. NEGATIVNÍ STAV – REALIZACE ODPOVĚDI: „LIDSKÝ ŽIVOT BEZ DUCHOVNOSTI“

Aby se zodpověděla původní otázka, bylo nutné dovolit stvoření generace nepřímým nadělením neduchovními prostředky, v níž je možná přítomnost nižší duchovnosti. Jakákoli nižší úroveň duchovnosti vyžaduje zprostředkování k plné duchovnosti.

A toto tedy byl **důležitý rozdíl** mezi **novou generací a jejími předchůdci.** Tito předchůdci měli stále na mysli, že cokoli, co učinili, bylo s **dobrým záměrem** a **ku prospěchu člověčenstva.** Do té doby tu nebylo zle míněné motivace, aby se odpadlo od **duchovnosti** či se přinesla **vlastními experimenty** zkáza člověčenstvu.

Proto starostlivě zachovali pro následovníky všechny **duchovní prostředky** a vyučovali o nich **své děti,** které si jich kvůli svému **nepřímému nadělení** nebyly vědomy. Jakmile tato **stará generace** přesídlila do **duchovního světa,** její členové se stali dle své volby **duchovními poradci generace nové** a udržovali nepřetržité volně přístupnou komunikaci z **duchovního** do **přírodního světa** a naopak.

Takto stvoření lidé stále přicházeli na svět s většinou znalostí a schopností, jaké měli jejich předchůdci, **s výjimkou nevědomosti, která byla výsledkem způsobu, jakým byli vytvořeni.** Ale jejich neznalost byla kompenzována výukou od jejich stvořitelů a korespondencemi. Tato situace vytvořila poprvé novou zkušenost a nový vztah.

Jelikož měli tito lidé jen **nepřímé nadělení** od **Nejvyššího, Nejvyšší** byl jen jejich **nepřímým Rodičem. Přímými rodiči** se nyní stali **dva lidé,** jejichž **buňky byly použity.** Protože **tato dvojice lidí byla určena k tomu, aby učila tuto novou bytost, která z nich byla stvořena, vešly do bytí nové pocity - pocity náležení, vlastnictví, mateřství a otcovství na straně jedné, na druhé straně pocity závislosti, obdivu a respektu vzhledem k těmto dvěma lidem, kteří byli té bytosti vlastními a jedinými.** Takto vzešlo **první stadium existence vztahů rodičů a dětí.** V tomto prvním stadiu byly však tyto vztahy poněkud **odlišné** od současné formy rodičovství. Podobaly se **vztahu RÁDCE a ŽÁKA s jistým vědomím výlučného náležení,** které se stalo základnou, z níž se nakonec později v historii lidstva vyvinul současný rodičovský vztah.

Pocity náležení postrádaly do té doby na intenzitě ve své intimnosti a na výlučnosti. Bylo tu jen všeobecné vědomí, že někdo pochází ze živých buněk dotyčných dvou lidí, a ne z nikoho jiného. **V té době započal vývoj obecného vědomí, že dítě pochází z nich, a ne z nikoho jiného.**

Jak se postupně toto cítění a uvědomění stále více **prohlubuje,** skončí nakonec v **ustanovení tradic a zvyků ve vztazích mezi rodiči a dětmi,** což potom vede k ustanovení **instituce manželství a rodiny.** Takováto instituce však **postrádá jakoukoliv duchovnost,** nebo ji **odnímá a krade Jedinému,** komu může patřit - **Nejvyššímu,** kdo je jedinou **Matkou** a **Otcem** všeho Stvoření. **Tak se Nejvyšší začíná postupné NAHRAZOVAT všemi těmito tradicemi, zvyky a lidskými institucemi, dokud v určitém bodě nebylo žádného Nejvyššího dále třeba.**

Tato nová generace nešla tak daleko, neboť **měla zkušenost** těch, co byli **přímým nadělením Nejvyššího.** Pokračovala ve shromažďování a zaznamenávání všech znalostí, které sama měla nebo které obdržela od svých rádců.

V určitém bodě se **veškerá stará generace přemístila ze Země** a **do jsoucna a bytí vešla generace zcela nová, která neměla žádný přímý živý kontakt se svými předchůdci.**

Jediné hmatatelné kontakty byly skrze **záznamy** a skrze **ustanovené a jimi dodržované tradice spolu se znalostí korespondencí.** Nicméně se nadále shromažďovaly poznatky a pokračovalo se ve vytváření nových lidí týmiž prostředky - skrze **genetické inženýrství.** Veškeré nashromážděné poznání bylo **geneticky** přeneseno do každé biklonované osoby. Neexistovala žádná mentální či vědecká neznalost. **Duchovní neznalost** byla vykompenzována **výukou tradic, znalostí korespondencí a spojením s duchovními rádci.** Avšak největší důraz se kladl na **duševní schopnosti** a **přírodní vědy.** Lidé se začali více spoléhat na **vědu** a čím dál tím méně na **duchovní tradice a vlastní duchovní rádce.** Protože měli svobodu volby, nic se jim nemohlo vnucovat ani nutit a ani se jim nic nevnucovalo a nenutilo. **Museli požádat o to, co obdrželi.** Neobdrželi nic, o co by nepožádali, jinak by to bylo nátlakem a nucením.

Jak stále méně brali v potaz duchovní principy a **stále více brali do úvahy přírodní vědeckou úroveň, nakonec postupně ztratili v průběhu svých dlouhých dějin jakýkoliv respekt a potřebu vzhledem k duchovnosti.** To postupně a nakonec vedlo ke **konečnému uzavření dveří k nejniternějšímu duchovnímu stupni.** Tento **nejniternější duchovní stupeň ZŮSTAL** - jinak by nemohli žit - ale **nebyl již více brán v potaz a neuvažovalo se o něm.** Všechny rady a objekty soustředění přicházely z „**vně**“, nikoliv z „**uvnitř**“. A jelikož není skutečných odpovědí z „**vně**“, počaly se vymýšlet, napodobovat a ospravedlňovat prostředky racionality, ukradenými z **duchovních principů.** Cokoli je někým odejmuto, stejně mu to nepatří, ale náleží to tomu, komu to bylo ukradeno. Aby se **ospravedlnila tato krádež, je třeba svalit vinu na toho, kdo je okraden.** Toto svalování viny vede nakonec k **nenávisti.**

Tak se začal vyvíjet pocit **nenávisti ke všemu duchovnímu, na němž závisel jejich život.**

Jelikož **nemohli** vytvořit **život** sám o sobě a ze sebe, ale jen z **Nejvyššího, museli vše ukrást z principů Nejvyššího. Tyto principy** jsou v nich, z nich žijí. **Život muže být pouze z Nejvyššího, protože Nejvyšší je Sám/Sama Absolutním životem.** Užívali tedy tyto principy při biklonování nových lidí. Při tvoření nové generace do ni postupně geneticky vštěpovali nenávist k **čemukoli duchovnímu.** Také však užili **všech duchovních schopností,** které měli k dispozici, aby zničili **duchovnost** a aby prokázali, že mohou vytvářet a udržovat život a pokračovat v něm bez **Nejvyššího.** Protože nakonec začali **Nejvyššího** nenávidět, byli též žárliví na Jeho/Její moc a toužili po veškeré moci pro sebe, aby tak mohli být absolutními vládci nad Zemí a nakonec nad celým Stvořením.

Uběhlo **mnoho miliónů let,** než se pokleslo na tuto úroveň. **V průběhu těchto mnoha miliónů let shromáždili a měli k dispozici stále více a více znalostí.** V určitém bodě tohoto vývoje **pojali plán úplného zničení Nejvyššího a veškeré duchovnosti a vybudování nových zvláštních podmínek, ve kterých by nebylo pravé duchovnosti.** Ale jelikož věděli, že bez **duchovnosti** je **život** nemožný, vymysleli **PSEUDODUCHOVNÍ PRINCIPY,** které **UKRADLI z pravých duchovních principů, a na NICH plánovali vybudovat příští společnost.**

Proces biklonování pokračoval jako před tím. Fyzický zjev lidí, ačkoli **odlišný** od těch, co byli stvořeni **přímým nadělením** od **Nejvyššího,** měl stále podobu **obrů s délkou života větší jednoho tisíce let.** Všechny znalosti a zásady jim byly stále k dispozici. **Tito lidé byli nadále duševně utvářeni tak, aby měli jednotný účel, ale ODLIŠNÝ CÍL. Vnější uspořádání společnosti se tedy nezměnilo.** Bylo stále udržováno a vštípeno v nově biklonovaných lidech skrze **genetické manipulace.** Potřebovali tuto ukradenou Jednotu, aby mohli uspět ve svém plánu. Bez ní by nemohli uspět. **Také způsobili genetickými manipulacemi, že nově biklonovaní lidé nemohli mít touhu či sklon měnit toto uspořádání.** Toto posloužilo jedinému účelu - **snaze zničit a porazit Nejvyššího nástroji a prostředky Jemu/Jí ukradenými.** To vyžadovalo zahrnutí všech prostředků všech stupňů - **duchovního, duševního** a **fyzického.** Jedině **souběžný výpad** na všech úrovních mohl

přinést požadovaný výsledek.

Takto nakonec postupně vstoupila do bytí **plnost negativního stavu,** který **vyvrcholil a plně a úplně se ustanovil na planetě Zemi přibližně před třemi milióny lety.** V této době byl ten plán dosti dobře myslitelný.

Avšak NE všichni obyvatelé Země se účastnili na tomto plánu. Mnozí s ním nesouhlasili a naléhali na návrat zpět do původního pozitivního stavu duchovnosti. Tito lidé stvořili své vlastní lidi na svoji podporu. Nicméně bylo **negativnímu stavu DOVOLENO, aby PŘEVÁŽIL kvůli Velkému plánu Nejvyššího. Proto všichni lidé s dobrými záměry OPUSTILI planetu Zemi a usadili se na speciálně vytvořených planetách po celém vesmíru, kde pokračovali ve svém vlastním pozitivním vývoji k větší duchovnosti.** Všechny své znalosti, vědy, technologie a přírodní nástroje užívali stále za jediným účelem dosáhnout **vyšší duchovnosti** ku prospěchu celého Stvoření **Nejvyššího** a pro vzájemný prospěch jejich vlastním životům. Dostali na planetě Zemi **hořkou lekci,** co se týče **následků ustanovení negativního stavu,** a ze svobodné vůle se **odmítli** účastnit se na jeho realizaci.

Jiným důvodem, pro který jim **bylo povoleno opustit planetu Zemi a usadit se na jiných planetách ve fyzickém vesmíru namísto toho, aby se přemístili do duchovního světa, byl budoucí prospěch člověčenstva na planetě Zemi.**

To vše zařídil **Nejvyšší,** když předvídal, co se stane s planetou Zemí a jejími obyvateli. **Lidé s dobrými úmysly se měli stát vůdci Země ve fyzické formě, aby zachovali Zemi, zabránili lidem na Zemi v totálním sebezničení a pomáhali svým neviditelným a nevycítitelným vlivem, aby mohly v lidech nakonec nastat určité duchovní trendy, a vedli je tak směrem k návratu do původní duchovnosti.** *(Viz Vesmírní lidé –* **www.vesmirni-lide.cz** *– pozn. zpracovatele.)*

7. UTVOŘENÍ JESKYNNÍHO ČLOVĚKA

Když tito lidé odešli, **zbylé společnosti** bylo **dovoleno** pokračovat v **jejím plánu.**

Je třeba nyní vědět, že **ÚČELEM TOHO PLÁNU JE**

(1)
za prvé **prokázat, že není třeba Nejvyššího ke stvoření života;**

(2)
za druhé **prokázat, že život může být počat a stvořen čistě přírodními a neduchovními prostředky;**

(3)
za třetí **zničit Nejvyššího a odejmout Mu/Jí veškerou moc.**

(4)
Posledním bodem tohoto plánu se **zbylá společnost stala NANEJVÝŠ POSEDLÁ.**

Jelikož v sobě zachovávali VŠECHNY znalosti a metody, byli si VĚDOMI duchovních, duševních a fyzických procesů v bytí a využili je pro tento účel.

Rozhodli se provést VELKÝ PODVOD, který měl VÉST LIDI K TOMU, ABY UVĚŘILI JEJICH PLÁNU.

Toto napálení **nemohlo** být samozřejmě účinné u **jejich vlastních lidí, protože TI znali pravdu.**

Proto se ROZHODLI vyvinout úplně novou, GENETICKY ZMANIPULOVANOU formu lidských bytostí, které by od nich byly ZCELA ODLIŠNÉ.

Protože byl účel **negativní,** byl uskutečněn **PSEUDOSTVOŘENÍM** neboli **ukradenými tvůrčími principy Nejvyššího.** Pseudotvořivost nemůže sama o sobě vytvořit **nic nového,** neboť je ukradená, tudíž **pseudotvoří pouze ANALOGIÍ.** Na základě pozorování života zvířat a znalosti toho, že se evoluční vývoj zastavil tehdy, když byli stvořeni původní lidé **přímým nadělením Nejvyššího,** rozhodli se **VYUŽÍT ZVÍŘECÍHO ŽIVOTA JAKO PROTOTYPU PRO STVOŘENÍ NOVÉHO PLEMENE LIDÍ.** Věděli, že nejvyšší vývojový druh zvířat - **savci - počíná své mladé kopulací a ze sémě, které se vyvíjí v samici, a že pak následuje narození mláděte z mateřského lůna. Tuto proceduru mohli SNADNO NAPODOBIT U NOVÉHO PLEMENE LIDÍ. Tudíž VYTVOŘILI POMOCÍ GENETICKÝCH MANIPULACÍ MUŽE A ŽENU S REPRODUKTIVNÍMI PROCESY analogickými s těmi, které měli již existující savci. Stvořili ženské orgány tak, aby KAŽDÁ ŽENA MOHLA V SOBĚ POČÍT A VYVINOUT PLOD VE SVÉ DĚLOZE.**

Nebylo již déle nutné pokračovat v reprodukci lidí procesem **biklonování.** Tento proces měl totiž v sobě stále **příliš mnoho duchovnosti.** Pokud by se tedy tento proces zachoval, nemohlo by se započít a ustanovit **žádné** přirozené **spojení mezi lidmi a zvířaty.**

Aby se prokázalo, že se lidé vyvinuli stejným způsobem jako zvířata a že pečují rovněž takto o své děti a učí je všemu od prvního okamžiku narození, bylo nutné stvořit tento kmen či tuto generaci ve stavu ÚPLNÉ NEZNALOSTI, s potlačením všech znalostí jejich pravého duchovního původu a duchovního původu jakékoli technologie či vědy.

PROTO STVOŘILI JESKYNNÍHO ČLOVĚKA A NĚKOLIK DRUHŮ OPIC, KTERÉ BYLY PODOBNÉ JESKYNNÍMU ČLOVĚKU, ABY SE TAK MOHLO PROHLÁSIT, ŽE ČLOVĚK JE JEN PŘIROZENÝM POKRAČOVÁNÍM OPIC V PROCESU VÝVOJE A ŽE V TOMTO PROCESU NENÍ ZAHRNUTA ŽÁDNÁ DUCHOVNOST.

V tomto člověku ale **museli zachovat schopnost se učit.** Žádným způsobem ji nemohli vyloučit, pokud chtěli se svým plánem uspět. Jedním z **problémů** bylo **dostat jeskynního člověka v určitém bodě na takovou přijatelnou civilizovanou úroveň,** která by mu umožnila vyvinutí **vědy, technologie a ostatních oblastí,** aby se tak mohlo prohlásit, že **tento vývoj není duchovní, ale přírodní.** Tyto schopnosti byly tedy podle **pseudotvůrců** jen **vedlejším** produktem **přírodní evoluce rozvoje.**

Vědouce, že **budoucí vědci lidstva budou hledat odpověď pokud jde o zdroj vlastního**

původu a stvoření, vytvořili tento podvod a zasadili tyto ideje do slabounké mysli svého výtvoru.

Avšak **schopnost poznávat se musela ponechat,** aby se mohla **poznávat pseudologika přírodního vývoje.** Jelikož u nich byly genetickými manipulacemi **potlačeny veškeré znalosti,** které vlastnili pseudotvůrci, poznávání zde muselo nastávat z „**vně**“ namísto z „**uvnitř**“. Poznávání z „**vně**“ vycházelo z **pozorování událostí,** které se odehrály **v přírodním stupni a ve fyzickém těle,** z analogií a ze shromážděných zkušeností. Z toho se dělaly obecné uzávěry všeobecně použitelné. Jelikož se všechny závěry dělaly **z pozorování a ze zkušeností vnějších přírodních událostí,** je **velmi lehké** dojít k názoru, že **původ života je v přírodě.** V takovémto - závěru není samozřejmě žádná **duchovnost.**

To, že je ale u nového plemene lidí zachována **nevyhnutelná schopnost poznávat,** představuje **potenciální kaz** ve velkolepém plánu napálení vytvořeném pseudotvůrci. **SCHOPNOST POZNÁNÍ je čistě, úplně a zcela duchovním rysem a jsou v ní bez výjimky zachovány všechny principy života a duchovnosti, v nichž je Nejvyšší jako ve svém vlastním.** Tudíž **tento princip poznávání** vytvářel **nejniternější duchovní stupeň** nově stvořeného **jeskynního člověka,** z něhož vešla v bytí **zvláštní duchovnost,** která může odlišně ovlivňovat pseudovědecké závěry, jež si lidé dělají o **životě** a jeho původu. (Poznámka: **Poznávání u zvířat** odráží **všeobecné duchovní principy,** neboť koresponduje s **nejrůznějšími duchovními pohnutkami.** Takové korespondence umožňují u zvířat ohraničené neduchovní vědomosti. Ale protože **možnost tohoto poznání** pochází zcela z **jeho korespondencí,** toto **poznání nemůže být počato samo sebou.** Je tudíž umožněno jen existencí **duchovnosti** obecně.)

> **SCHOPNOST POZNÁNÍ je prostředkem, jímž Nejvyšší neustále poskytuje lidem možnost volby NAVRÁTIT se do původního stavu duchovnosti.**

To je také **důvod,** proč bylo **Nejvyšším dovoleno,** aby se lidé vyvíjeli nebo vyvinuli takovýmto způsobem a aby se rodili v úplné nevědomosti se zcela úplně uzavřenými **duchovními** a **duševními** stupni. A to je **SLABINA** celého **podvodu, který zosnovalo zlo negativního stavu pseudotvůrců.** Ti si jí byli vědomi, ale byla to jediná cesta, jakou mohli postupovat. Znovu je z toho vidět, že pseudotvůrci nemohli ze sebe vyvinout nic nového a že cokoliv použili, bylo **ukradeno** z **tvůrčích principů Nejvyššího.** Oni **to věděli** a **to vždy zvyšovalo** jejich nenávist, nepřátelství, zlomyslnost a zuřivost v jejich snaze ovládnout Stvoření a **zničit Nejvyššího.**

Podstatou této slabiny je to, že jelikož takto produkovaní lidé jsou stvořeni a vzápětí zrozeni v nevědomosti, jsou také **neznalí negativních stavů.** Ta vytvoří **základnu pro DUŠEVNÍ SOUBOJE,** které probíhají mezi **duchovními principy** a **pseudostvořiteli. Neznalost znamená, že každý si MŮŽE VYBRAT, co chce.** Schopnost volby, tedy lidská svoboda a nezávislost v konání těchto výběrů, je plně zachována. A tato schopnost je **čistě duchovní. Nejvyšší** je v ní jako ve Svém vlastním. Tu je tedy další vhodný bod pro budoucí **duchovní znovuzrození** člověčenstva a je to i další vada tohoto podvodu.

8. UVTOŘENÍ PSEUDODUCHOVNÍHO STAVU - PEKEL

Pseudotvůrci si byli **plně vědomi těchto vad** a ihned po stvoření **jeskynního člověka** a vytvoření tohoto podvodného napálení na účet budoucích lidských vědců **pokročili** ve svém plánu **druhým krokem,** který byl mnohem troufalejší prvního.

Byli si **neustále vědomi,** že jakoukoli sentientní entitu udržují při životě **jen duchovní principy.** Sami přece využili tyto ukradené **principy,** aby stvořili **jeskynního člověka.** Kvůli neustálému **duchovnímu vlivu jeskynní člověk** nejen žil, ale byl stále ovlivňován ve svém celkovém vývoji. Pseudotvůrci také věděli, že cokoliv se stane, je původně započato **v duchovním stavu.** Proto také dobře věděli, že kdyby jejich snahy **skončily** stvořením **jeskynního člověka** a založením toho podvodného spojení mezi člověkem a opicí, nakonec by bitvu prohráli, neboť **duchovní principy nají sklon převzít vládu kvůli své pozici v centru Stvoření a kvůli přítomnosti Nejvyššího v nich.** Tudíž pokud někdo roste z nevědomosti do poznání, musí nevyhnutelně vyrůst z **neduchovního** do **plné duchovnosti.** Toto je normální stav záležitostí **u všeho, co je vytvořeno z duchovních principů.** A jelikož jsou **tyto principy** základnou, z níž byl stvořen **jeskynní člověk** a jeho následovníci, povedou každého přímo k **plné duchovnosti.** Nebude jiné cesty.

Z TOHOTO DŮVODU SE PSEUDOTVŮRCI ROZHODLI ZALOŽIT V DUCHOVNÍM SVĚTĚ ZVLÁŠTNÍ PSEUDODUCHOVNÍ STAV, ZE KTERÉHO BY MOHLI OVLIVŇOVAL A VÉST PSEUDODUCHOVNÍMI PROSTŘEDKY VÝTVORY SVÝCH PSEUDOTVŮRČÍCH SNAH.

Jiným účelem pro založení takového stavu bylo to, že **když s potěšením nenáviděli Nejvyššího a Jeho/Její Stvoření, NEMOHLI BÝT VE STEJNÉM STAVU s tímto Stvořením a s Nejvyšším.** Z něho by nemohli počít a vykonat žádnou škodlivou činnost, neboť to byl stav lásky a moudrosti - jediný **duchovní stav** v té době. Proto pro sebe **založili stav odlišný, oddělený** od ostatních duchovních stavů, v němž se odlišovali od **Nejvyššího** a jímž chtěli vykonávat na Zemi vliv na lidi, které stvořili s nevědomostí o všech stavech.

Tak se objevil v **duchovním světě nový stav, stav negace a opozice ke všemu opravdu duchovnímu.**

Od té doby je DUCHOVNÍ SVĚT ROZDĚLEN NA TŘI ČÁSTI:

(1)
NEBESA - STAV DOBRA A PRAVDY, LÁSKY A MOUDROSTI;

(2)
ZPROSTŘEDKUJÍCÍ STAV - STAV PŘECHODU, VYVAŽOVÁNÍ A VÝBĚRŮ;

(3)
a **PEKLA - STAV NEGATIVNÍHO, ZEL A NEPRAVD.**

Kvůli jejich **duchovní povaze mohou nyní tyto tři stavy vykonávat STEJNÝ VLIV na lidi na Zemi.** A protože **ti jsou ve stavu nevědomosti,** mohou být vedeni k **rozhodnutí** se pro **jakýkoli stav, ve kterém se cítí nejpříjemněji a se kterým se přejí ztotožnit.**

Po vytvoření **jeskynního člověka** a **opic se všemi jejich vlastnostmi** a po **založení pseudoduchovního stavu** v **duchovním světě, opustili všichni PSEUDOTVŮRCI mocí svých psychických a magických sil, které měli k dispozici, svá fyzická těla a UMÍSTILI SE VE SVÝCH PEKLECH, která sami stvořili, aby mohli pokračovat dalším krokem ve**

svém plánu. Pečlivě zničili svá fyzická těla, aby se NENALEZL důkaz jejich existence na Zemi a budoucí vědci tak budou moci usuzovat, že tu byl jen přírodní vývoj života na Zemi a že lidští tvorové nebyli stvořeni nadělením od Nejvyššího.

Z pekel pak **duchovními** a magickými schopnostmi, které vlastnili, a na základě všech znalostí nashromážděných v průběhu **137 miliónů let zničili téměř všechny důkazy o jejich vlastní civilizaci, technologii, kultuře a poznatcích. Rozpoutali na planetě Zemi početné ohromné tak zvané PŘÍRODNÍ POHROMY, KATAKLYZMATA A KATASTROFY, které ROZŠTĚPILY PŮVODNĚ JEDEN POZEMSKÝ KONTINENT DO NĚKOLIKA ODDĚLENÝCH KONTINENTŮ, kdy tak zničili všechny stopy možného prokázání jakéhokoli jiného než evolučního, neduchovního původu života. Na různé kontinenty ROZMÍSTILI spolu s vytvořenými opicemi vytvořeného jeskynního člověka a počali vykonávat ve všech ohledech VLIV NA JEHO VÝVOJ.**

A tak se završila první část dějin člověčenstva a započala druhá. Poznatky o těchto událostech byly **pečlivě vymýceny** z uvědomělého vědomí člověčenstva proto, aby se **vyplnil původní plán Nejvyššího,** a aby se také **poskytla příležitost** pro plán vyvinutý negativním stavem pseudotvůrců. Doposud, než se tak učinilo v této knize, nebylo tedy možné ustanovit průkazné spojení člověčenstva s žádným jiným rozvojem než s neduchovním, evolučním. Pokusy substantizovat neduchovní evoluční rozvoj, které byly pečlivě odstraněny v **přírodním dění,** přinesly takto **plody,** aby mohly posloužit jako **základna budoucím vědcům, kteří na ní budou moci rozvinout své nesprávné teorie o původu života a lidí.** Jelikož v přítomné době zakládají vědci své důkazy na pozorovaných datech a na faktech událostí **v zevním přírodním stupni,** nemohou se nalézt či změřit žádné údaje, které by mohly změnit závěry z tohoto přírodního stupně.

> **Současní vědci jsou tedy CHYCENI DO PASTI, kterou na ně nachystali PSEUDOTVŮRCI před třemi, čtyřmi milióny roků a stále věří podvodu, který se jim prezentuje tak přesvědčivě.**

Cokoli se odvozuje z omylu, vyústí v omylu jiném. Všechny závěry založené na jakémkoli omylu nejsou samozřejmě ničím jiným než **čistými nepravdami.** Ale protože jsou **RAFINOVANĚ** založeny na **pozorovaných faktech, vědecké myšlení je považuje za pravdivé.**

A to byl účel zla negativního stavu:

> **POVAŽOVAT NEPRAVDU ZA KONEČNOU PRAVDU A POVAŽOVAT KONEČNOU PRAVDU ZA NEPRAVDU.**

Jakákoli duchovní skutečnost či jakékoli duchovní vysvětlení jsou pro přírodovědeckou mysl neskutečnými, a tedy nepřijatelnými. A obráceně: **Jakákoliv nereálná přírodní situace s jejími fakty je skutečností a jedině přijatelná vědeckou myslí.**

Jakmile se **pseudotvůrci usadili ve svých vlastních peklech, pokračovali ve svém původním plánu.**

V peklech svými magickými schopnostmi a znalostí korespondencí vytvořili nejprve

všechna monstra, kreatury, démony, satanáše a ďábly, aby měli své vlastní pochopy a služebnictvo, které by jim pomáhalo v jejich podvádění. Napodobují ve své pseudotvůrčí snaze Stvoření **Nejvyššího.** Protože **Nejvyšší** má Své Stvoření a sentientní bytosti dobra a pravdy, pseudotvůrci naopak vytvářejí protipóly těchto pozitivních tvůrčích snah. Říká se zde „pseudotvůrčí snaha" pseudotvůrců. Důvodem pro tento pojem je to, že účelem skutečného tvůrčího úsilí je přinést co největší štěstí, pohodlí, poznání a duchovní uvědomění všemu Stvoření. Avšak účelem pseudotvůrců a jejich pseudostvoření je **zničit** veškeré Stvoření **Nejvyššího** i s Ním/Ní. Cokoli je také „stvořeno" v peklech, je „stvořeno" pouze k tomu, aby ničilo. Proto je to jen „pseudostvoření" bez ohledu na to, do jaké míry je to zkažené. Problémem je, že jakékoliv pseudostvoření nemá nic ze sebe. Vše je ukradeno ze skutečného Stvoření, **a tedy od Nejvyššího.** Jak již bylo uvedeno, **pseudotvůrci operují s kradenými duchovními principy.**

Jelikož znají důležitost duchovních principů pro své vlastní přežití a pro úspěch jejich plánu a jelikož **touží odstranit Nejvyššího** a zaujmout Jeho/Její místo, je pro ně nutností - pseudostvořit pseudoduchovnost a pseudonáboženství, kterými by mohli udržovat své pseudostvoření v **duchovní** zaslepenosti a nevědomosti, aby mu bránili v uvědomění si a v možném přijetí **pravé duchovnosti.** Byli si vědomi vrozených **duchovních potřeb** lidí. Ty nemohli vyhladit žádnou genetickou manipulací, protože v tom případě by lidé nemohli **žít.** Tím, že nechali v lidech nedotčený **princip poznávání,** ponechali v nich taktéž věčnou vrozenou touhu a snahu dosáhnout **duchovnosti.** Tento cíl v lidské mysli nemůže být nikdy vyhlazen jakoukoli genetickou či jinou manipulací, protože každý prostě žije a život pochází z **duchovního.**

Je zde tato zásada:

> **Život sám o sobě a v sobě je úplně a zcela duchovním fenoménem. Je to Nejvyšší, kdož je Absolutním životem v Sobě a ze Sebe, kdo je v něm jako ve Svém vlastním.**

Pokud **je někdo naživu** (bez ohledu na to, v jakém stupni, kroku či jaké dimenzi bytí či jsoucna - ať je **duchovní, zprostředkující** či **přírodní,** nebo v **peklech**), nachází se **v duchovnosti. Rozdíl** je jen v **umístění** vzhledem k této **duchovnosti.** Někdo je k **ní** obrácen **zády,** někdo **tváří.** Kdo se k ní **postaví tváří,** stane se **mnohem více duchovním** a jeho **duchovní úroveň** se stane **více a více otevřenou.** Avšak obrátí-li se k ní někdo **zády,** stane se **méně a méně duchovním** a jeho **duchovní úroveň klesá stále víc, až se úplně uzavře,** a tím, že se uzavře, stává se ten jedinec **skutečným zvířetem bez jakéhokoliv duchovního smyslu. Není v tom žádný rozdíl, je-li taková osoba dobré pověsti, zřejmě inteligentní, brilantní a úspěšná, neboť tyto vlastnosti jsou odvozeny pouze z přírodního stupně, a nemají tudíž ŽÁDNOU VĚČNOU HODNOTU.**

Všechno toto pseudotvůrci **věděli** a pokusili se využít tyto znalosti ve **svůj prospěch.** Uvědomovali si, že **lidé potřebují dobro a rovněž také Boha.** A jelikož nechtěli uznávat skutečného **Nejvyššího** jako jediného **Boha, museli si určit SVÉHO BOHA Z VLASTNÍCH ŘAD.** Přikládali tomuto bohu všechny **atributy** a **principy Nejvyššího** a uctívali ho. Na tentýž systém víry napojili i své pseudostvoření na Zemi, a tak vytvořili nové pseudonáboženství.

Ale protože VŠICHNI chtěli být bohy, bez přestání BOJOVALI jeden proti druhému, vytvářeli frakce, dělili se do skupin apod., přičemž si neustále vytvářeli nové bohy a přisuzovali jim všemohoucnost. To vedlo k vytváření taktiky klamu, přesvědčování,

chytračení, zkreslování, zotročování a všech úrovní negativních pohnutek. Všechny pak jsou přeneseny a napojeny do nevědomosti **lidí na Zemi** ve formě různých náboženství. A jelikož vždy přicházejí s dalšími novými bohy a novými náboženskými myšlenkami, vytváří mezi **lidmi na Zemi** mnohé náboženské systémy víry, které prohlašují, že jedině jejich náboženství je to pravé a původní. Drží se ho a lpí na něm tak pevně, dogmaticky, fanaticky a slepě, že opovrhují vším a každým ostatním až do té míry, že vraždí jeden druhého a soustavně ho ničí ve jménu svého nově pseudovytvořeného boha. **Lidským tvorům** je nepřijatelné, že to, co dělají, je ve jménu či z pohnutky ďábla, a **ne** ve jménu pravého **Nejvyššího,** který by přece nikdy nestvořil rozmanitá náboženství a cokoliv protikladného.

A tak neduchovní stav končí v úplné surovosti, která je tak barvitě zobrazena celou historií lidstva posledních tří či čtyř miliónů let. Takováto náboženství, iniciovaná produkovaná a v pseudoduchovním stavu pekel, se přinášejí lidem na Zemi, aby je **udržovala mimo pravé duchovnosti** a zároveň aby jimi mohli **uspokojit svoji potřebu, touhu a žádostivost po duchovnosti,** která je tak **vrozená** každé žijící vědomě cítící bytosti.

Avšak v tomto kroku spočívá **další nebezpečí** pro jejich plán, a tudíž pro **ně osobně.** Bez ohledu na to, jak se **náboženství či duchovnost zfalšuje či zdeformuje, již ze svého principu obsahuje nějaká ZRNKA PRAVDY, která bortí jejich plán.** Toto je **zachováno dle pečlivého plánu Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího, aby se tato zrnka pravdy mohla použít pro NÁVRAT lidí zpět k pravé duchovnosti, pokud tak zvolí v určitém okamžiku svých dějin.**

Pro pseudotvůrce je nejvíce zničující pravdou, obsaženou v jakémkoli z takových systémů, **nutnost přijmout, že existuje něco VÍC než pouze přírodní stav.** Proto musí přiznat, že je tu řád, který **přesahuje přírodní stupeň.** A v tom je ten háček. Jelikož **lidské myšlení a schopnost lidí volit není možno zničit** - jinak by to znamenalo sebezničení, mohou se rozhodnout tomu všemu **věřit, či nikoli.** A v této **schopnosti** je přítomnost **pravé duchovnosti,** ve které je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním.

Aby se podkopala tato **pravá duchovnost** a zotročilo lidské myšlení a rozhodování, vzbuzují pseudotvůrci v mnoha lidech negativní ideje a pocity jako strach, vinu, hrůzu, teror, utrpení, bolest a trest ohněm v peklech a potom slibují každému úlevu, pod podmínkou, že bude oddaně, rigidně, dogmaticky, bez jakéhokoliv uvažování, ve slepé víře následovat jejich nauky a náboženské systémy. Jediné slepým následováním se dá spasit před pekelným osudem. Tak se tedy **pseudotvůrci JEVÍ jako spasitelé.** (Ve skutečnosti **pseudospasitelé.**)

Aby projevili svoji moc ve větší intenzitě, počnou si uzurpovat všechny pozitivní kategorie kradouce je **Nejvyššímu,** obracejíce je v negativní a prohlašujíce je za jediný zdroj života. Jelikož je u nich **veškeré pozitivní myšlení a chtění** obráceno dle jejich volby v **negativní,** stávají se veškeré jejich **ideje** a sklony **výlučně negativními.** Promítají neustále tyto negativní **ideje** do **univerzálního vědomí** a do všech, kdo chtějí přijmout jejich **ideje** a **aktualizovat a uskutečnit je v přírodním stavu.** Jelikož nikdo jiný kromě jejich vlastního pseudostvoření na planetě Zemi (nakonec to bylo účelem jejich stvoření tak, jak jsou) nechce přijmout takovéto **ideje, TATO PLANETA SE SPOLU SE SVÝMI LIDMI STALA JEVIŠTĚM A BITEVNÍM POLEM, DO KTERÉHO SE TYTO IDEJE PROMÍTAJÍ A NA KTERÉM SE KONKRETIZUJÍ.**

Protože tyto ideje vyjadřují pocity nenávisti, zuřivosti, zlosti, ničení, nepřátelství, agresivity a všech druhů zel se všemi jejich představitelnými i nepředstavitelnými důsledky a následky, jeví se ve formě divokých zvířat a tvorů všeho druhu, všemožných jedovatých a škodlivých rostlin, jedovatého a škodlivého hmyzu a všech druhů bakterií a virů. V lidech se projevují buď jako duševní, nebo fyzické nemoci a

neduhy všeho druhu, jako veškeré nehody a neštěstí, války, ničení, pikle, převraty, zločiny, jako veškeré přírodní katastrofy a v mnoha dalších negativních projevech. Pokud osoba má a udržuje negativní pocity a myšlenky, stávají se částí té osoby. Toto je doslovně pravdou. **Je zde principem to, že je-li vyslovena či projevena jakákoli idea, ať pozitivní, či negativní, tíhne ke svému uskutečnění v přírodním stupni ve svém konkrétním projevu a zobrazení. Jakákoli idea produkovaná v peklech je negativní a na základě duchovní znalosti korespondencí a duševních schopností pseudotvůrců je promítnuta do přírodního stupně planety Země a lidské mysli a lidského života a kombinovaným úsilím těchto všech je uvedena do aktuálního projevování se, bytí či fungování.**

Poznámka zpracovatele:

90 % všech lidí na Zemi (cca 6 miliard ze 6,5 miliard) je velmi dobře ovládáno Silami temna, asi 8 % je částečně ovládána, a méně než 2 % není ovládána téměř vůbec nebo velmi málo *(je to plynulá křivka statistiky). Ovládání funguje z pekel skrze* ***3 úrovně mysli*** *(**niterná, vnitřní** a **vnější**), a to* ***samofungujícími ovládacími programy*** *(kariérismus, materialismus, požitkářství, touha po moci a ovládání, alkoholismus, drogy, média (TV, rozhlas, tisk ....), věda, politika, tzv. kultura, sexualita, manželství atd. a tisíce jiných), které lidé sami udržují (know-how je z pekel), a* ***individuálními ovládacími programy,*** *které se uplatňují na těch lidech, kteří nepodlehli samofungujícím ovládacím programům. Při tom se také využívá tzv.* ***životní páska člověka*** *– kde se vyhledávají* ***taková místa*** *dosavadního života toho člověka, která jej* ***nejvíce (nejefektivněji) zranila a ublížila mu.*** *Tyto situace pak* ***metodou řízeného modelování se snaží Síly temna z pekel znovu zrealizovat*** *(nejen na člověku samém, ale použijí k tomu vždy jeho nejbližší či blízké okolí lidí – jinak by to nefungovalo). Blíže k tomuto „**Kristus odhaluje stát démonů**“ ve III. díle „Rozhovorů“ a „Ovládací programy Sil temna“ – „Rozhovory“ I. a II. díl, a vše na* ***internetu*** **www.vesmirni-lide.cz** *.*

Tedy každý, pokud chce, může poznat a vnímat, že VEŠKERÉ AGRESE, VÁLKY, NEPŘÁTELSTVÍ, NÁSILNOSTI, ZLOČINY A VEŠKERÉ DALŠÍ OHAVNOSTI V LIDSTVU I V PŘÍRODĚ, VŠECHNA DIVOKÁ ZVÍŘATA, JEDOVATÉ ROSTLINSTVO A ROSTLINY A NEMOCI, NEDUHY, NEHODY A NEŠTĚSTÍ VŠEHO DRUHU - JAK DUŠEVNÍHO, TAK I FYZICKÉHO, EXISTUJÍCÍ V JSOUCNU A BYTÍ BYLY VYTVOŘENY V PEKLECH, PŘIJATY ZE SVOBODNÉ VŮLE LIDMI NA ZEMI, A TAKTO SKUTEČNĚ NASTALY, PROBÍHALY A STALY SE. A TOTO JE SKUTEČNÝ NÁSLEDEK NE-DUCHOVNOSTI ČI PSEUDODUCHOVNOSTI. Pseudoduchovnost není v podstatě vůbec duchovností, protože vše v ní je uzmuto z pravé duchovnosti, obráceno v opak a zkaženo.

Aby nastolili **další zmatek** v této věci, pokračovali **PSEUDOTVŮRCI** v úsilí **postavit lidi jednoho PROTI druhému vytvářením odlišných národů a národností, odlišných ras s odlišnými, často diametrálně opačnými názory, kulturami, náboženstvími a jazyky. Ustavili pevné instituce, tradice a zvyky, které by nedovolily nic nového, aby se tak v lidech nemohlo objevit pravé duchovní uvědomění. Vytvořili všemožné ZÁKONY, ZVYKY, NAŘÍZENÍ A PRAVIDLA, aby zcela omezili a ohraničili lidi ve svobodě vyjádření a volby, takže pokud věří, myslí nebo se chovají protikladně k těmto ustanovením a autoritám, mají POCIT VINY a OBÁVAJÍ SE nejrůznějších potrestání - od zavržení a vyloučení až po uvěznění a poprav.**

Zcela a úplné **překroutili** a **znehodnotili smysl duchovního manželství** ustanovením **formální instituce manželství** založeného na **výhodnosti, závislosti, podřízení a na mnoha náboženských, společenských a morálních omezeních.** Zapustili v lidech **potřebu vytvářet zvláštní kódy, pravidla a nařízení toho, jak má instituce manželství fungovat, jak se mají vychovávat děti a jakou roli má mít sexualita v lidském životě.**

Nejvíce zahalující **deformace a ohrožení byly použity proti pravému významu lidské sexuality.** Stala se jim **zvláštním cílem,** aby **podkopali její pravý účel, místo a funkci v lidském životě.** Velmi dobře věděli, jak **velké duchovní důsledky sexualita má** v lidském duchovním vývoji a sebepojímání. Byli si vědomi, že **sexualita koresponduje s jednou z největších duchovních hodnot, že v sexuálním spojení muže a ženy je neustálé znovupotvrzování universální lásky, v níž je Nejvyšší vždy přítomen.** Důvod pro jejich tak pečlivý a hrozný plán zničení **duchovního významu** sexuálního styku byl ten, že **ten byl nejsnadnější cestou, jak ovlivňovat lidské duchovní vědomí jak pozitivním, tak i negativním způsobem.** Kdyby ponechali sexualitu svému vlastnímu vývoji, čili kdyby neučinili tento tak podvodný pokus znehodnotit její pravou funkci a účel v lidském životě, lidská sexualita by se tak stala **nejzranitelnější oblastí,** v níž a kvůli niž by jejich **plán zničit duchovnost naprosto selhal.**

Z tohoto důvodu **vložili a vštípili do lidské mysli nanejvýš zkreslené a zastřené způsoby toho, jak chápat sexualitu, manželství a strukturu rodiny, aby je tak užili jako prostředky zotročení lidí v nanejvýš hroznych stavech viny, sebeničení, ničení druhých, sexuálních perverzí a zdrženlivosti.**

To vše se činí ve **jménu náboženství či ve jménu ochrany společnosti před následky toho, že sexuální pocity a sexualita jsou výtvorem ďábla,** a tedy jsou proti **Nejvyššímu. Pravý opak je však skutečnou pravdou.** Toto je ale způsob, jakým působí, když vezmou pravdu a **obrátí ji v opak. Tak se to činí se všemi hodnotami bez jakékoli výjimky.** Nejpřesvědčivějším argumentem pro oprávněnost této perverze je ovšem to, koná-li se ve jménu **náboženství, duchovnosti a Nejvyššího.** Toto je skutečné nebezpečí, které bylo a je schopno zotročit mnoho lidi, obzvláště ve **starých časech,** kdy byli zcela záměrně drženi ve stavu nevědomosti, strachu, pocitu viny a úzkosti, co se těchto pocitů a činností týče.

Jelikož je tedy tento výpad zaměřen **proti jednotě, celistvosti a jednosti principů femininity a maskulinity** - vždyť v této jednotě je nakonec pravá **duchovnost** a přítomnost **Nejvyššího,** bylo nutno **zlikvidovat a zničit** skutečný význam této jednoty a nahradit ji zcela a úplně odlišným vztahem mezi **těmito principy** a jejich reprezentacemi.

Byl proto počat plán ELIMINACE ROVNOSTI POHLAVÍ a umístění ŽENY DO SLUŽEBNÉ, NIŽŠÍ POZICE. Je zde zajímavé poznamenat, že celkem vzato byl tento výpad zaměřen proti pozici ženy. Ačkoliv byly pokusy nastolit u některých kmenů matriarchát, a takto podkopat pozici mužů, toto směřování nikdy nevyšlo podle plánu.

Je třeba vědět, že **PSEUDOTVŮRCI byli MISTRY vědy souvztažností a nejzazších duchovních důsledků těchto souvztažností a jejich tvořivých následků.** Proto si byli **vědomi** pravé korespondence **principů femininity** reprezentovaných ženskými fyzickými charakteristikami v jejich původní danosti od **Nejvyššího. Velmi dobře věděli, že femininita je esencí, jsoucnem, stavem, láskou, vůlí, motivací, cítěním, intuici, potenci, svobodou a teplem. Bytí, proces, substance, moudrost, rozum, myšlení, inteligence, znalost, nezávislost a světlo - tj. maskulinní princip - by bez femininity neměl skutečný život.** Jelikož **femininní principy jsou centrem a jádrem jakéhokoli projevení se,** je nutno napadnout jejich pozici tak, aby se pravý **duchovní smysl** života zatemnil anebo zadusil. K provedení této deformace se stalo nutností napadnout pozici ženy v přírodním stavu, tedy podkopat důležitost **všech těch principů, které ustanovují sám život všech projevů Stvoření.**

Proto byla do lidské mysli vsazena idea, že ženský princip a s ním i ženství jsou podřadné a méně důležité a hodnotné než maskulinní princip, tj. mužství.

Důsledky těchto zkreslení otřásají integritou lidstva až doposud. Sexualita, ženství,

manželství a všechny záležitosti k ním se vztahující jsou NEJPEVNĚJI A NEJZAVILEJI ODOLNÝMI KONCEPTY v moderních zvykových a tradičních institutech, které povětšinou pozůstávají ve svých starých a zcela zvrácených způsobech bez jakýchkoli změn. Avšak beze změn těchto způsobů není kvůli zde uvedeným korespondenčním faktorům možný žádný návrat k **původní duchovnosti.** **Snaha některých lidí dnešních dnů o takzvanou otevřenou sexualitu pochází ze zcela negativního stavu sexuality, založena na psychologickém fenoménu reakce z pocitu viny, který jim byl vnucen náboženskými, společenskými tradicemi a zvyky. Je to forma obrany, a ne výsledek správného duchovního chápání sexuality.**

Takto lidstvo postupně ztrácelo pojetí **pravé duchovnosti.** To bylo nahrazeno buď úplným odmítnutím existence jakékoli **duchovnosti,** nebo pseudoduchovností demonstrovanou v početných konvencích a tradicích náboženských, společenských, kulturních, manželských a podobných moderních institucí, které pseudotvůrci vytvořili, aby udusili pravou **duchovnost** a zbavili **Nejvyššího** moci po celém Stvoření.

V průběhu tohoto období lidských dějin pokračovalo **působení Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího způsobem SUBTILNÍM a NEPŘÍMÝM, využívajíc jakoukoli situaci pro připomenutí existence pravé duchovnosti.** Jak se před tím uvedlo, bylo v počátečním plánu pseudotvůrců několik kazů a slabin, které byly prostě nevyhnutelné, pokud takový plán měl přinést své ovoce. Jedním z kazů bylo **zachování schopnosti poznávání u nové generace.** Druhým bylo to, že **bylo nutné zahájit lidský individuální vývoj od naprosté nevědomosti v dětství až po poznání a inteligenci stáří.** Tato situace **byla a je využita Nejvyšším k ustanovení a udržování principu rovnováhy, kterým se lidé udržují ve svobodě volby.**

Poznávání, svoboda, možnost volby a všechny věci, které se k nim vztahují, jsou **čistými duchovními principy,** v nichž je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním. Z nich může **Nejvyšší** neustále poskytovat **odlišné alternativy** nad a přes ty, které byly lidem dány jejich **pseudotvůrci.** Tedy ke každé pekelné alternativě se ihned objeví opačná. V **tomto principu rovnováhy** si tedy lidé mohou zvolit, aby nezvolili to, co si přejí pseudotvůrci, a aby zvolili to, co si sami přejí zvolit.

K tomu, aby se **udržela tato rovnováha, a tedy lidská duchovní svoboda, poskytuje Nejvyšší MNOHO PROSTŘEDKŮ.**

V průběhu **dějin lidstva** byly napsány nejrůznější tak zvané **Svaté knihy,** v nichž byla obsažena **zrnka skutečné duchovní pravdy.** Dobrým příkladem je **křesťanská Bible. Mnoho proroků, duchovních učitelů a vůdců bylo vysláno na Zemi, aby znovu učili lidi duchovnosti. Tito proroci a duchovní vůdcové se objevovali u nejrůznějších národů, na nejrůznějších místech a v nejrůznějších dobách. Jejich posláním bylo zajistit a zachovat zrnka duchovní pravdy ve všech lidských tradicích, zvycích a náboženstvích.** Kvůli tomu **museli** vycházet z **dostupných základů** a přizpůsobit se **jazyku** a **způsobům tradic** a **zvyků.** Jelikož lidstvo chápalo a chápe **duchovnost** zcela **vnějším, naturalistickým způsobem,** který je **PSEUDODUCHOVNOSTÍ,** jedinou cestou, jak vštěpovat **pravou duchovnost,** byly a jsou **vnější prostředky.** Proroci tudíž užívali jazyk a způsoby lidí, ke kterým byli posláni, a zahalili jimi ve svých spisech pravé a hluboké **duchovní významy.** Používali tedy **zákona souvztažností** vědouce, že každým takovým slovem popisujícím **přírodní události, věci a místa** se může sdělit nevědomé části lidské **Vnitřní mysli skrytý duchovní význam,** což může nakonec vést ke **zpochybnění** pseudoduchovních lidských hodnot. Kvůli **této vnější povaze** sdílení skrytého **duchovního významu** museli mít **zevně projevitelnou moc** přesvědčit lidi o svém pravém poslání. Za těchto okolností nemohly lidem připomenout pravý **stav duchovních záležitostí** jiné prostředky než **nadpřirozené jevy,** které tito proroci a vůdci mohli předvádět lidem, kteří se

nacházeli ve **vnějším stavu přírodní náboženské slepoty.**

Proto **museli působit na principu zázraků.** Tento princip sám o sobě **nemá duchovní hodnotu,** neboť nutí lidi věřit něčemu, na čem **nejsou** životně zainteresováni. Cokoli je jim **vnuceno,** nemohou podržet, a tedy je to pro ně nepoužitelné. Pravá hodnota zázraků je ta, že spouštějí **vnitřní duchovní procesy,** což může nakonec připravit toho, kdo se snaží vnímat své vlastní rozumové pochody, k tomu, že začne zpytovat jak hodnotu takových zázraků, tak i ustanovených pseudoduchovních a pseudovčdeckých náhledů, ať jsou jakékoli.

Jak se tedy **postupně otvírá vnitřní duchovní stupeň** jedince, **ten začíná vnímat svými vlastními pochody duchovní realitu, která nepotřebuje žádného důkazu či zázraků, protože jednoduše je.** Avšak přijít k těmto závěrům je **OBROVSKÝM KROKEM PRO TY, JEJICHŽ DUCHOVNÍ STUPEŇ BYL PO TAK MNOHO TISÍCŮ, BA DOKONCE MILIÓNŮ LET, UZAVŘEN.** Proto postup otvírání musí být **postupný v malých krůčcích,** aby se tak neohrozil sám **život duchovnosti.** Úplné odhalení úplné pravdy někomu, kdo je **duchovně slepý,** by se rovnalo jejímu obrácení vniveč.

Zázraky a psychické síly předváděné všemi proroky, **Ježíšem Kristem,** Swedenborgem a jinými **duchovními vůdci** včetně několika současných jsou **částí** tohoto nutného **duchovního vývoje** v **lidském duchovním znovuprobuzení.** Jsou **povrchní nástroje,** které se používají pouze proto, že **nejsou k dispozici jiné prostředky vzhledem ke skutečnosti, že vše ostatní bylo zničeno či omezeno z nutného duchovního důvodu.** Zázraky samy o sobě nejsou **duchovními.** Jsou jen **přírodními nástroji** pro předvedení **duchovních sil** a ukázání toho, že **duchovní zákony PŘEDCHÁZEJÍ přírodním.** Z hlediska skutečné **duchovní svobody** v nich nespočívá žádná jiná hodnota.

Pravý duchovní význam lze získat pouze vnitřními prostředky, když se jde dovnitř sebe sama a nacházejí se odpovědi na vlastní otázky, jejichž pravdivost se pociťuje bez jakékoli potřeby být přesvědčen mocí zázraků (pokud se tyto zázraky použijí pro tento účel).

Ačkoliv může být užití zázraků jako **duchovních prostředků** pro odstranění problémů v lidském životě na mnoha úrovních pozitivní a prospěšné, takto poskytované prostředky se neužívají k tomu, aby nutily v zázraky věřit nebo na nich zakládat vlastní **duchovní vývoj.**

Pro skutečně duchovní lidi jsou zázraky a duchovní prostředky jen vnějším potvrzením něčeho, co je vždy známé bez jakéhokoli potvrzování. V takovémto postoji je pravá moudrost.

Z tohoto důvodu ani **zázraky,** ani **psychické síly samy o sobě nemohou** cokoli **dokazovat. Problémem je,** že pseudotvůrci mají tytéž schopnosti vzhledem ke své světaznalosti a ohromným poznatkům, které získali během miliónů let. Mohli tudíž **předvádět tolik zázraků** a **psychického uzdravování** jako ti, co přicházeli v dobrém. Tato situace vedla **VŽDY** k ještě většímu **duchovnímu úpadku** lidstva. **Falešní proroci** a **falešní duchovní vůdci** byli schopni prokázat **vnějšími prostředky** „pravdivost“ svých vlastních učení, která pod rouškou „nebeských“ nauk pocházela z **PEKEL.**

Jejich schopnosti vytvářet takové zmatky v **duchovním světě** postupně začala vytvářet **nerovnováha.** Jak nerovnováha pokračovala, tak se její součástí stala i **kompletní likvidace jakékoli duchovnosti na Zemi.**

Tento následek byl jedním z **cílů pseudotvůrců.** Úplným zničením života na Zemi chtěli demonstrovat, že **Nejvyšší** je bezmocný a nemůže proti tomu nic dělat. Takže jsou vlastně daleko mocnější než **Nejvyšší.** A jsou-li mocnější, pak jsou skutečnými vládci celého

Stvoření.

Při uskutečňování tohoto cíle **měli na jedné úrovni úspěch,** když **provedli vpád do intermediálního světa v duchovní dimenzi. Pevně se v tomto světě uchytili** a pokračovali v dalším kroku svého plánu. **Z pozice,** kterou získali **ve zprostředkujícím světě,** počali **přímý útok na stavy a místa nebes nacházející se v těsné blízkostí k tomuto světu.**

Vytvořili tedy velmi nebezpečnou situaci. Kdyby uspěli v ovládnutí **těchto oblastí,** celé Stvoření by se zničilo, jelikož na **nebeských principech** je postaveno vše ostatní.

9. PRVNÍ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA

Je třeba si vzpomenout na to, co o tom bylo řečeno dříve. **Nebe - původní duchovní svět - reprezentuje ve svém celku NEJNITERNĚJŠÍ STUPEŇ Stvoření,** ze kterého **Stvoření odvozuje veškerý život, jsoucno a bytí.** Bez **nejniternějšího stupně** není žádného stvoření, **života,** jsoucna, bytí, nastávání, probíhání ani stávání se. Proto **takový útok ohrožuje sám princip života a celé Stvoření. Nikdo ve Stvoření by ale NEMOHL zastavit tento výpad. Jediný, kdo mohl proti tomu něco udělat, byl Nejvyšší.** Ale **Nejvyšší,** jsa v **Absolutně pozitivním stavu a Procesu nemohl přímo udělat nic,** neboť **jakékoli takové úsilí by zcela, beze stop vyhladilo pseudotvůrce. Absolutní láska a moudrost** v sobě **neobsahují** pojem zničení, ale pouze **zachování, pokračování** a **spasení.** Proto se stalo nutným pokračování v dalším kroku Jeho/Jejího **Velkého plánu** pojatého před počátkem času a prostoru.

Aby se mohl dostat do styku se zlem negativního stavu kvůli jeho ovládnutí, bylo pro Nejvyššího nutné podstoupit PŘÍMOU INKARNACI do TŘETÍHO STUPNĚ čili do FYZICKÉHO PŘÍRODNÍHO SVĚTA, kde byly tyto negativní stavy a procesy počaty. Jelikož byla **planeta Země** určena pro tento shora popsaný experiment, **bylo nutné se na ni inkarnovat.** Tato inkarnace proběhla následovně: **Nejprve bylo nutno vytvořit vhodné fyzické tělo. Přímé stvoření** takovéhoto **fyzického těla duchovními procesy Nejvyššího** by **nemohlo být efektivní,** protože by v něm **nebylo obsaženo nic z negativního stavu.** Takto by se minul účel celého plánu. Navíc by **takové tělo nemohlo přežít v negativním stavu. Okamžitě by se anihilovalo při ohromném útoku všech spojených negativních stavů.** Proto **muselo** být toto **tělo počato PŘÍRODNÍMI prostředky skrze PŘÍRODNÍ LIDI. Jedině tímto způsobem mohlo v sobě potenciálně obsahovat všechny důsledky negativních stavů a skrze ně jako mediátora mohl Nejvyšší vstoupit do kontaktu se zlem a být jím pokoušen. Principem** je zde to, že **NEGATIVNÍ STAV S JEHO ZLY JE MOŽNO PŘEMOCI JENOM SKRZE VYSTAVENÍ SE JEMU, TEDY POKUŠENÍM OD NĚHO.** Není jiný možný způsob ovládnutí takového stavu. Není-li jedinec něčemu vystaven a není-li tím pokoušen, **neví, co to je a jak s tím bojovat a překonat to, tudíž to nemůže porazit a překonat.** Když to nemůže porazit, zničí ho to. Jelikož je toto ve všech ohledech **univerzální princip** a jelikož je **Nejvyšší** Sám/Sama v **Principech,** musí dodržovat **tytéž principy,** neboť On/Ona **je** fakticky **těmito principy.**

Křesťanská církev má nyní na základě biblického vylíčení za to, že **Nejvyšší** počal prostředky neposkvrněnými. Podle církve to znamená, že tu nebyl žádný sexuální styk s mužem a Marie byla pannou, když počala od **Nejvyššího.** Ale tato kalkulace je **pokroucením** toho, co se vskutku stalo. Tomuto zkreslení bylo dovoleno přetrvávat do současné doby kvůli vnějším podmínkám moderních církví, které stále vyžadují takřka zázračné vysvětlení této události.

Lidské tělo se mohlo pro **Nejvyššího** vytvořit fakticky **JEN přírodními prostředky,** jinak by nemohlo splnit svou funkci. Bylo absolutně nutné sledovat všechny přírodní kroky početí a vývoje takového těla, jinak by se veškerý účel inkarnace **Nejvyššího** zcela vytratil. Jinak počaté **tělo** by nemohlo přežít útoky podniknuté na ně pekly skrze pokušení.

Avšak jakmile **tělo** dospěje do stádia své připravenosti ke zrodu, **Nejvyšší do něj vstoupí přizpůsobenou úrovní Svého ducha.** Přizpůsobení se musí provést vzhledem ke kondici **tohoto těla,** aby **toto tělo** mohlo přežít takovouto intenzívní přítomnost. Jinými slovy to byla takzvaná situace „**vstoupení**“. Jelikož v **duševnosti** a **duchovnosti** toho těla **nebylo nic** dědičné povahy ať ze strany matky, či otce, je v tomto smyslu možno hovořit o skutečně **neposkvrněném početí.**

Duševnost a duchovnost toho těla byla zcela a úplně z Nejvyššího. Proto **Nejvyšší** pod jménem **Ježíše Krista** vstoupil do **přírodního stavu: Skrze přírodně počaté tělo.**

Ježíš Kristus se objevil ve **formě muže** kvůli **úchylce,** která existovala v té době na Zemi vzhledem k **postavení ženy.** Bylo nutno, aby **Sám Sebe ustanovil na principu autority, která byla přijatelná lidem těchto časů.** Jinak by Mu/Jí nikdo nenaslouchal. Nicméně přijetím jména **Ježíše Krista** byly v něm plně a rovně zahrnuty **oba principy,** jméno **Ježíš** korespondující s **láskou** a **dobrem** reprezentuje **ženský princip** a jméno **Kristus** korespondující s **moudrostí** a **pravdou** reprezentuje **mužský princip. Oba principy** musely být v **Ježíši Kristu** plně přítomné, mělo-li se **uskutečnit úplné pokušení všech principů.**

Za těchto podmínek a v tomto stavu mohl být tedy **Nejvyšší** pokoušen a mohl poznat povahu zel a negativních stavů potýkáním se s nimi a jejich překonáním jak v Sobě, tak i mimo Sebe.

V procesu pokušení ovládl/ovládla všechna zla a nepravdy. Je nutné si pamatovat, že **pseudotvůrci věděli velmi dobře, kdo Ježíš Kristus byl,** a tudíž Ho/Ji **napadli** se vší mocí svých zel a nepravd nashromážděných v průběhu **miliónů let** své existence. **Nic nechybělo.** Tak tedy **mohl Nejvyšší přijít DO STYKU s každým detailem všech zel a nepravd, které existovaly od okamžiku jejich prvního početí lidmi.** Jelikož vytváření takových zel a nepravd má vždy **stejný zdroj, Ježíš Kristus** přišel do styku také se všemi zly a nepravdami, které **budou** existovat **po** Jeho/Jejím odchodu z planety Země.

10. UVĚZNĚNÍ PSEUDOTVŮRCŮ

Jak každý ví, bylo pro **Ježíše Krista** posledním pokušením na Zemi pokušení na kříži. Jelikož byl pokoušen fyzickou smrtí - výtvorem pekel, umožnilo Mu/Jí to **sestoupit do pekel, aniž by je zničil, podřídit si je a ustanovit nad nimi Svou úplnou vládu a obrátit proces správným směrem, tj. k duchovnosti.**

Aby se to mohlo vykonat, **bylo třeba POSBÍRAT všechny pseudotvůrce ze všech míst, ve kterých setrvávali a kde se ukrývali, a vyvinout zvláštní stav a rozpoložení, z nichž se stalo ZVLÁŠTNÍ PEKLO - známé jen Nejvyššímu, kdož je do tohoto rozpoložení umístil a uzavřel je v něm tak, že by již nemohli mít nikde spojení s žádnými sentientními entitami včetně těch, které jsou na planetě Zemi.** Do **té doby** měli **přímý přístup na Zemi** a **inkarnovali se do lidské populace ve formě lidských těl či ve formě jimi ovládaných bytostí, jako jsou démoni či zlí duchové,** které stvořili za tím účelem.

Od té doby se z tohoto **zvláštního stavu** či **pekla,** kde se pseudotvůrci nacházejí, **přerušily**

všechny a jakékoli vlivy, kontakty a spojení. Bylo to proto nutné, že vlastnili ohromné znalosti, psychické a duchovní síly, které nashromáždili a posbírali během 140 miliónů roků. Stavějíce na tomto všem **vytvořili všemožné typy vychytralých pseudoinvencí,** využívajíce nové tvůrčí počiny **Nejvyššího** a Jeho/Jejího lidu vcházející neustále v bytí, kradouce z nich a přicházejíce s novými ničivými výpady proti čemukoli takto stvořenému. Kdyby to mělo pokračovat, byl by každý tvůrčí počin podkopán a využili by jej pro vybudování vychytralejších, účinnějších a úspěšnějších ničivých prostředků. To by mohlo vést k nutnosti anulovat tvořivost. Anulovat tvořivost znamená zastavit **život.** Tak by se tedy vše zničilo.

V tomto spočívá **pravý význam inkarnace Pána Ježíše Krista na planetě Zemi. Účelem této inkarnace nebyla jen spása lidí na Zemi, ale i spása VŠECH dimenzí, světů, vesmírů, stavů a všech jednotlivých sentientních bytostí buď v duchovním, či přírodním jsoucnu a bytí.**

Po **shromáždění všech pseudotvůrců zároveň s jejich démony a zlými duchy vytvořil pro ně Nejvyšší zvláštní stav, kde jim je dovoleno zůstat, jak dlouho si přejí, třebas na věky, bude-li to nutné. Tento stav je mimo dosah jakékoliv sentientní entity. Nejvyšší oddělil** všechny ostatní **lidské duchy** od jejich pseudostvořitelů a vytvořil pro ně **odlišný stav, který nemá žádný kontakt s pseudotvůrci.** Všichni lidé, kteří se v tomto nově určeném stavu nacházejí, jsou zde ze své vlastní svobodné volby, z údobí **před třemi až čtyřmi milióny roků až po současnost.** Avšak tento nový stav **nebyl uzavřen a styk se Zemí bylo kvůli lidské svobodě volby dovoleno udržovat.**

Je třeba si pamatovat, že tehdejší lidé na Zemi se ve většině případů **ztotožňovali** se zly a nepravdami a se všemi druhy negativních **idejí** svých pseudotvůrců. Skrze toto ztotožnění se tyto **ideje** staly láskou jejich života. Cokoli se stane něčí životní láskou, stane se jeho životem. Odejmout to od něho znamená smrt. Nemůže se dovolit, aby se tak stalo, neboť ve schopnosti žít, volit, poznávat, uvažovat a rozhodovat je **Nejvyšší.** Proto, aby se **zachránil** lidský život, bylo nutné **zachovat kontakt** s těmi stavy pekel, které byly utvořeny lidmi ze světa té doby, jež počíná původním podvodem, který vytvořili pseudotvůrci.

Náhlé a úplné uzavření zdroje lidské životní identity a lásky, bez ohledu na to, zdali je pozitivní, či negativní, znamená **lidi dusit a ochuzovat** je o jejich vlastní **duchovní atmosféru,** která také udržuje jejich **fyzický život.**

Proces duchovního přerodu musí být **velmi pomalý, opatrný a svobodný,** aby se tak všechny nutné kroky mohly završit tím, že se zintenzivní a projeví se na povrchu každého lidského života pochopení i prožívání všech negativních stavů a jejich zel a nepravd. **Tím, že lidé ROZPOZNAJÍ myšlení, cítění a jednání jako zlé, nesprávné a ničivé, začnou se od něho ODVRACET.** Do **jaké míry** se od něj odvracejí, do **té míry** otevírá **Nejvyšší** jejich **duchovní stupeň,** ve kterém se On/Ona nachází a z **něhož** se mohou **poučit** o **pravé duchovní realitě.** *(**Niterná komunikace** –pozn. zpracovatele.)*

Takže poté, co **Ježíš Kristus** završil svoje poslání, bylo událostem na planetě Zemi dovoleno pokračovat jejich vlastním směrem **s tím rozdílem, že již nemohl být vykonáván na lidi přímý vliv nejničivějšího stavu pekel pseudotvůrců. Všem lidem byla a je dána velká svoboda a schopnost k tomu, aby v určitém bodě svého vývoje dospěli k pravému uvědomění toho, co se skutečně stalo a proč, a nastoupili cestu návratu k duchovnímu pokroku, pro který byli na počátku stvořeni.**

Ukončením vlivu pseudotvůrců a uvedením všech pekel pod KONTROLU Nejvyššího ukončil Nejvyšší panování a neomezenou vládu pekel nad člověčenstvem. Nejvyšší skrze **Absolutní prozřetelnost** předvídá a vhodně poskytuje následky či výsledky toho, co lidé svobodně vyberou. **Nejvyšší** neustále upravuje, zmírňuje a vyvažuje všechny volby a

alternativy na obou stranách. Na tom může být vybudována náležitá **základna pro konečné úplné zlikvidování jakéhokoli negativního vlivu pekel na člověčenstvo a na všeuniverzální vědomí.** Vykonáním všeho tohoto **Nejvyšší úplně zrušil původní plán pseudotvůrců a přeměnil jejich snahu na VELKÉ DUCHOVNÍ POUČENÍ PRO VŠECHNY. Výsledek tohoto poučení má NYNÍ nastat a přinést plody.** Tato kniha je částí tohoto kroku.

Jak bylo před tím uvedeno, bylo **dovoleno,** aby **po odchodu Ježíše Krista z planety Země** vešla v bytí **nová zkreslení, pseudonáboženství a období temna. To bylo nutné; aby se přirozenost negativního stavu spojená s těmi, kdo přišli po pseudotvůrcích, mohla projevit do nejzazšího vyjádření. Je nemožné něco zcela zlikvidovat, aniž se to PLNĚ projeví a vyjádří.** Takže druhým krokem ve snaze přivést lidstvo zpět k **duchovnosti** bylo **dovolení k tomu, aby se shromáždily všechny negativní stavy, které byly vyprodukovány lidmi a jejich pekly od doby, kdy počali existovat jako výsledek podvodu sehraného pseudotvůrci.** Takový počin by se nemohl uskutečnit, dokud inkarnace **Nejvyššího** na planetě Zemi neukončila jejich vliv na veškeré Stvoření a jejich styk s ním. Jakmile se však provedla, mohla započít druhá fáze.

Všem peklům utvořeným v době od návštěvy a odchodu Ježíše Krista bylo dovoleno vykonávat vliv na člověčenstvo kvůli INTENZIFIKACI všech jejich zel a nepravd, aby se mohlo nakonec provést jejich ODHALENÍ a LIKVIDACE.

Tento proces z hlediska přírodního pozemského času trval kvůli lidské přirozenosti dlouhou dobu. Probíhá nyní již **skoro dva tisíce roků** a dochází ke svému konci.

11. ZJEVENÍ NEJVYŠŠÍHO OD SWEDENBORGA

První hlavní úder na základy tohoto negativního stavu a jeho zel a nepravd a oznam toho, že přichází nový věk, přišel ve **formě zjevení, které bylo dáno Nejvyšším skrze Emanuela Swedenborga v polovině osmnáctého staletí.** *(Jeho jediná větší kniha z 26 knih s více než 10 tisíci stranami je v českém jazyce „**NEBE A PEKLO**“, je k dispozici na* **www.vesmirni-lide.cz** *– pozn. zpracovatele, Ivo A. Bendy.)*

Ačkoli ani Swedenborga, ani jeho velkolepé pojetí člověčenstvo na Zemi příliš dobře nezná, je toto pojetí obsaženo ve **všeuniverzálním vědomí z Nejvyššího.** Během posledních dvou set let má veškeré Stvoření k němu přístup a z něho připravují vyšší úrovně lidstvo a veškeré Stvoření na Nový věk. **Není důležité,** že Swedenborgovo pojetí není lidmi přijímáno šířeji. **Prostřednictvím všeuniverzálního vědomí ovlivňuje stále Vnitřní mysl lidí, bez toho, že by si to vědomě uvědomovali.** Neustálou přítomností ve **Vnitřní mysli** lidí vyvolává nutné **ideje** a způsoby, jakými lidé zvažují a volí být připraveni na to, co přijde.

Ve **SWEDENBORGOVĚ POJETÍ** je **několik hlavních bodů,** které **připravují a směrují lidstvo k tomu, aby navždy skoncovalo se všemi svými mrtvými duchovními systémy a všemi monstrózními a hrozivými zvyky a tradicemi, které uměle udržují na živu všechny ty hory zkreslení a veškerého stagnujícího shromažďování:**

(1)
Pojetí toho, že **je jen jeden Bůh** (užito Swedenborgova pojmu) a že rozdělení **Boha** na několik Bohů, jako je to v polyteismu, či na Bohy tři, jak je tomu v křesťanství, je ohavností navrženou a uskutečněnou v peklech, aby se zničila pravá duchovnost. **Důležitost toho, aby jedinec měl pojetí Nejvyššího** byla již v této knize probrána.

(2)
Křesťanská Bible a jiné; svaté knihy byly uspořádány tak jako celé Stvoření a univerzální stupně - od nejniternějšího k nejzevnějšímu. Proto obsahují **niterný, vnitřní** a **doslovný smysl,** které jsou přizpůsobeny chápání veškerého Stvoření. Ne všechny knihy v Bibli či jiné takzvané „svaté knihy“ obsahují tento smysl, a jsou tudíž zkreslující. **Nejvyšší dovolil,** aby byly **zařazeny do Bible** kvůli **svobodné volbě lidí** a kvůli **závěrečnému odhalení toho, jak jsou zkreslení, zla a nepravdy schopny vzít na sebe formu úplné svatosti a tak svádět lidi.**

(3)
Všechna u člověčenstva existující náboženství obsahují důležitá ZRNKA PRAVDY, která jsou všeobecně platná. **Jimi a skrze ně může být spasen každý, kdo žije dle jejich přikázání bez ohledu na svou víru a na své náboženství.**

(4)
Počátek všech událostí v životě lidských tvorů bez ohledu na to, jak jsou velké či malé nebo jakou mají povahu, **je VŽDY v duchovním stavu dění,** a tedy **v duchovním světě. Každá osoba je svým duchovním stupněm, ať si je ho vědoma, či nikoliv, taktéž v duchovním a přírodním světě.** Takže je každý souběžně obyvatelem obou dimenzí. (Nejsme **těly** s **duchem,** ale jsme **duchové s těly**).

(5)
Vědomě uvědomělý život není omezen na planetu Zemi, ale každá planeta ve vesmíru je obydlena čijícími entitami, bez ohledu na to, zdali jsou, či nejsou rozeznatelné lidskými fyzickými smysly a jejich fyzikálními přírodními nástroji.

(6)
Historie lidstva nezačíná u jedné osoby v podobě Adama a jeho ženy Evy. Ale **byla zde rasa lidí nepředstavitelné míry vědění, moudrosti, láskyplnosti a duchovnosti, což je popsáno v souvztažnostech jako zahrada Eden,** a oni sami jsou popsáni jako **lidé zlatého věku.** Z nich pocházejí **lidé věku stříbrného, bronzového atd., dokud nezačal existovat současný typ lidstva.**

(7)
Druhým příchodem Ježíše Krista se nemyslí ten doslovný na oblacích za zvuku polnic, ale postupné narůstání duchovního uvědomění u každého jedince a otevření jeho niterného duchovního stupně a otevření niterného a vnitřního smyslu Bible. Proto je **poslední soud subjektivní, vnitřní a individuální záležitostí.** Proto se může odehrát **jen v duchovním světě,** to znamená ve **světě niternosti.**

(8)
Pravý význam manželství a sexuality spočívá v duchovním svazku lásky a moudrosti, dobra a pravdy, sexualita a manželské spojení nepřestává s lidskou fyzickou smrtí, ale naopak jí získají vlastní pravý význam, naplnění a úplnost v duchovním světě.

Těchto **osm bodů Swedenborgova zvěstování zahájilo proces, který nakonec povede ke konečné likvidaci pseudoduchovnosti, a počátek uzavření vlivu pekel na člověčenstvo.** Kvůli jeho **přechodné pozici** je Swedenborgova interpretace několika těchto bodů stále poplatná tradičnímu a konvenčnímu myšlení. Bylo to nutné kvůli přípravě a pro ulehčení právě přicházejícího přechodu od starého k novému.

Poté, co byl vytvořen pseudotvůrci jeskynní člověk, pseudotvůrci odešli a pečlivě

odstranili většinu stop svého pobytu zde. Planeta Země pak byla UZAVŘENA a VYLOUČENA Z GALAKTICKÉ A VESMÍRNÉ RODINY PŘÍRODNÍHO VESMÍRU. Nebyly dovoleny žádné kontakty s ostatními nepozemskými bytostmi, aby se nepoznalo nic o původním plánu. Jen dřívějším předchůdcům lidí na Zemi, kteří opustili Zemi dávno před tím, bylo dovoleno, aby udržovali DOHLED nad vývojem člověčenstva, aniž by jakkoli zasahovali do lidských náležitostí. Byl vykonáván tak, že nemohl být zjevný žádný přímý vliv na lidský vývoj. To dovolovalo splnění původního plánu.

Jedním ze způsobů, jak znemožnit jakýkoli vztah mezi současnými lidskými tvory a jejich předchůdci, aby nebyli nevyhnutelně upozorněni na některé známky jejich existence, bylo to, že se pro ně vybudovalo **odlišné fyzické tělo.** Původně pseudostvoření a současní lidští tvorové byli menší a lehčí a jejich délka života byla značně kratší. Ženská těla byla vytvořena jako slabší a křehčí, aby se žena učinila fyzicky závislou na silném muži. Původně nebylo žádného rozdílu ve fyzické kondici, životní síle a velikosti ženského a mužského těla. **Pro zkrácení délky lidského života byly dva důvody:**

(1)
Jeden pocházel od **pseudotvůrců.** Potřebovali **rychlejší obrátky v tom, jak lidé přicházejí do duchovního světa a do jejich stavu, aby se jejich nově vytvořená pekla zalidnila CO NEJRYCHLEJI. Potřebovali svoji vlastní čeládku a své vlastní otroky ze Země, aby pokračovali v hromadění ještě větší moci svých zel a nepravd, aby tak výpad na všechny duchovní hodnoty mohl být daleko účinnější.**

(2)
Druhý důvod pocházel ze **soucitu Nejvyššího.** Zkrácení lidského života bylo dovoleno proto, aby se tak **zkrátilo strádání a utrpení lidského fyzického života v přírodním světě a namísto toho se prodloužil život lidí ve zprostředkujícím světě kvůli poskytnutí větší příležitosti a delší doby k tomu, aby se vykonaly LEPŠÍ VOLBY ohledně vlastní budoucnosti.** Již dříve se vylíčilo, že bylo dovoleno načas odstranit veškeré vědomé vzpomínky lidských tvorů ohledně **Velkého plánu Nejvyššího** a podvodného počínání pseudotvůrců. Bylo nutné tak učinit, aby **Plán mohl být úspěšný.**

Ale jak současná bláznivá lidská historie končí, **je nyní dovoleno zjevit určité věci o tom, co se skutečně událo a proč.**

První náznaky tohoto se objevily ve Swedenborgových spisech. Z některých jeho úryvků ohledně **Nejstarší církve,** jak ji nazýval, je zřejmé, že je tu něco navíc k tomu všemu, co mu bylo umožněno zjevit a co jsou lidé schopni si představit či poznat. Avšak v době Swedenborga ani on ve své přírodní kondici, ani lidé jako celek **nebyli** připraveni pro **plné pochopení** toho, co se stalo a proč; Swedenborg to **tvrdil opětovně a znovu.**

12. PROČ BYL NEJVYŠŠÍM DOVOLEN NEGATIVNÍ STAV ?

Nyní ale čas uzrál a člověčenstvo je připraveno poznat pravdu o těchto událostech kvůli potřebám **dalšího duchovního kroku,** který nastupuje. Jak už bylo mnohokrát výše uvedeno, je tato **pravda** - zjevená v obsahu této knihy - **přibližná a existuje přesahující chápání všeho uvedeného.** Některé aspekty těchto událostí **nejsou** ještě připraveny ke sdělení. Nejprve je nutno získat porozumění ve světle současně zjevované pravdy, aby člověčenstvo nakonec mohlo dospět k vyššímu chápání.

V tomto ohledu může každý jasně vidět, **jak člověčenstvo postupně upadalo z úplné**

duchovnosti do **nižádné duchovnosti některých přírodovědců a jejich následovníků a vyznavačů** a do **pseudoduchovnosti všech náboženství a lidských systému a jejich členů, následovníků a vyznavačů.**

V tomto bodě je nutné zvážit, **PROČ se takové věci staly a proč Nejvyšší DOVOLIL, aby se staly.**

Pro tato „PROČ“ je několik důvodů:

(1)
Pravá **duchovní, duševní a fyzická** přirozenost jakékoli čijící entity je založena na **principech svobody a nezávislosti a schopnosti volit** vzhledem ke svému **Stvořiteli.** Pravá esence a substance **duchovní lásky,** která je v **Absolutním stavu** v **Nejvyšším,** má takovou povahu, že vyžaduje poskytnutí možnosti volby každému, aby přijal tuto, lásku a jejího Původce, či je odmítl. Povaha vzájemnosti pravé **duchovní lásky** je jejím živobytím a životem.

Není-li sentientní entitě poskytnuta tato možnost volby, neexistuje žádná vzájemnost. Chybí-li vědomost takové možnosti volby, sentientní entita přestává být čijící entitou. Čivost se ustanovuje schopností chtít, přemýšlet o své vůli a konat volby z odlišných alternativ v souladu s vlastní svobodnou vůlí. Bez těchto podstatných součástí by se taková entita **neodlišovala příliš od zvířete,** které je ovládáno **vrozenými instinkty,** ne vlastní volbou. Z tohoto rozpoložení by se nemohlo odvodit žádné pojímání a sebeuvědomění. Kdyby tu nebylo žádné pojetí něčeho, nemohlo by se realizovat jakékoli sebeuvědomění. Kde není sebeuvědomělosti, není vědomí jakékoli hodnoty. Takový život by neměl význam.

Jelikož základna vztahu mezi **Stvořitelem** a Jeho/Jejím Stvořením spočívá na **týchž principech,** jakými **Stvořitel** působí, je nutné vložit do každé čijící entity **vědomí, že může ze své svobodné vůle kdykoli odmítnout či přijmout cokoliv, co se jí nabízí.** Toto je hlavní prostředek, kterým všechny uvědoměle vědomé entity ustanovují pojem sebe sama a představ sebe sama. Toto uvědomění a vytváření **idejí** je neustále udržuje tím, čím jsou.

Idea schopnosti odstoupit od přijetí duchovnosti a neoplácet nabízenou lásku a všechny ostatní dary Nejvyššího v sobě obsahuje možnost pro rozvoj negativního stavu. Nejvyšší je - jak se neustále zdůrazňuje - **Absolutním pozitivním stavem a Pozitivním procesem.** V takovém stavu či procesu nemohou být samy o sobě přítomny žádné **negativní ideje**. Možnosti pro vývin **těchto idejí,** když se zaujme nějaký jiný stav, se v pozitivním stavu předvídají. Láska buduje vše především na svých vlastních **principech svobody, nezávislosti a volby.** Bez možnosti volby není lásky. Na základě **těchto principů** musí jeden poskytnout druhému příležitost říci „ne“ či „ano“. Tím, že se řekne „ano“, se stvrzuje láska a potvrzuje pozitivní stav. Tím, že se řekne „ne“, udržuje se láska také svou povahou respektující něčí volbu (jedině pravá láska může tolerovat „ne“ kvůli lásce, jinak by to nebyla láska) - a pozitivní stav je tak svou negací vždy tím více potvrzen.

Kvůli těmto skutečnostem není možné považovat **Nejvyššího** či pozitivní stav za tvůrce negativního stavu, neboť v pravém stavu lásky neexistuje žádný takový pojem. Je tu jen svoboda volby. Moudrost této lásky jde o krok dál při ustanovení **zákona,** že **každá volba vede nevyhnutelně ke svým důsledkům.** Toto je samou povahou volby. Kdyby nebylo žádných důsledků, nebylo by žádného potvrzení volby. V potvrzení volby je potenciál produkce negativního stavu. **Schopnost volby je sama o sobě principem čisté lásky.** Není tu samo o sobě nic negativního. Avšak jakýkoliv souhlas s nějakou volbou může přinést plody jen svými důsledky. Tyto důsledky mohou obsahovat negativní elementy, aby se tak potvrdilo, že takové volba byla skutečně učiněna. Schopnost takto konat je z **Absolutní lásky.** Jedině pravá láska může tolerovat takovou situaci. „Neláska“ není schopna tolerance

a nutí každého k přijetí toho a k víře v to, co ona chce, a ne toho, co chce či potřebuje někdo druhý.

Z toho je možné jasně vidět, pokud se chce, že **tolerance negativního stavu je akt čisté lásky kvůli zachování nejhodnotnějšího principu všech sentientních entit – SVOBODY VOLBY. Touto svobodou jsou tím, čím jsou, a jí se potvrzuje skutečná láska.**

To je jeden z důvodů, proč je dovoleno zlu, aby se projevilo, a proč se věci dějí tak, jak je tomu na planetě Zemi.

(2)
Abychom měli nějaké pojetí důsledků, je nutné je zobrazit příkladem. Je třeba znát důsledky volby před tím, než se učiní. Volba naslepo není volbou a neobsahuje v sobě pravou svobodu.

Jestliže by sentientní entita neměla znalost důsledků takové volby, nemohla by volit. Jestliže by nemohla volit, postrádala by sám svůj život. Proto **musí být zobrazeny důsledky jakékoli volby se všemi jejich výsledky.**

Je to **univerzální zákon,** že **každá idea samou svou povahou v sobě obsahuje všechny své důsledky a následky.** Je také **univerzálním zákonem** to, **že jakmile jakákoli idea či myšlenka vyvstane v jakémkoli procesu myšlení, má sklon k vlastní aktualizaci a seberealizaci v konkrétní životní formě skrze své následné kroky, dokud nenastane se svými důsledky a následky v přírodním kroku a jeho přírodním stupni.** Ilustrativní povaha takovéto **ideje** se projevuje v aktualizaci jejich důsledků a následků na přírodní úrovni. Jakmile se **taková idea** zobrazí ve svých důsledcích a následcích, stává se základnou pro srovnání dvou či více možností volby. **Nyní bude každá čijící entita znát, co se volí, Svoboda volby je proto navždy zachována.** To je jedním z důvodů, proč je dovoleno, aby se objevil negativní stav.

(3)
Aby se mohly učinit výběry, musí být k dispozici RŮZNÉ duchovní okolnosti, stupně a úrovně, z nichž je možno volit. Kdyby **Nejvyšší** dovolil **pouze jednu duchovní úroveň** či **kondici** v jsoucnu a bytí, nemohly by se učinit žádné volby. Jeden by navždy vězel v jednom rozpoložení či stavu. Taková situace nemůže vytvářet jakýkoli pravý život a základnu oplácení či přijetí jakékoli lásky či něčeho podobného.

Taková situace by byla nemoudrá. Jelikož je **Nejvyšší** zároveň **Absolutní láskou** i **Absolutní moudrostí,** On/Ona v této moudrosti dovoluje volby z mnoha úrovní, stupňů a rozpoložení. **Odlišnosti v duchovních úrovních se projevují v přírodní úrovni jako konflikty. Povaha hmoty** je taková, že **cokoli odlišné** v **duchovním stavu událostí** se pociťuje a prožívá v **přírodním stavu konfliktním způsobem.**

Odlišnosti v **duchovních úrovních** se v pozitivním stavu **nepociťují jako konflikty,** ale jako **velká příležitost poznat něco nového.** Tato situace se projevuje a odráží v **přírodním stavu** a koresponduje s **odděleností, která vytváří úzkost - tedy negativní stav.**

Musíte si uvědomit, že **pravá povaha hmoty** je taková, že **nechce měnit svůj stav, ale chce být neustále absorbována sama sebou, padajíc sama na sebe.** Cokoli, co ruší toto rozpoložení, se vnímá jako nepříjemné a nežádoucí. Protože **duchovní svoboda** je však založena na existenci **početných duchovních úrovní a kondic,** jsou **rozdíly mezi nimi v přírodním stavu** pojímány či pociťovány jako **rušivý faktor,** odtud tedy pochází **negativní stav.**

Jak si vzpomínáte, k tomu, aby se stvořil **fyzický Vesmír,** bylo nutné jej dát do pohybu vytvořením ohromného energetického a silového popudu **Absolutní lásky a Moudrosti Nejvyššího.** Bez tohoto popudu by zůstal beze změn ve stejné sebe - absorbující a do – sebe - padající kondici navěky. Takové rozpoložení by likvidovalo možnost volit, neboť zobrazení důsledků voleb se může projevit jen na **úrovni přírodní hmoty.** Její povahou je **být konkrétní** a **pevnou. Přírodní úroveň je tedy konkrétní a pevnou bází pro toto zobrazení.** Především **bylo všechno jako hmota, dimenze, kondice, kroky a ostatní s nimi spojené stvořeno PRO sentientní entity a jejich volby,** a ne opačně. Sentientní entity nebyly stvořeny kvůli tomu. **Prostředí je tu kvůli někomu; nikdo tu není kvůli prostředí.**

Takový výběr mezi **mnoha duchovními úrovněmi a rozpoloženími** je také **základnou pro možný věčný růst.** Kdyby existovala jen jedna úroveň, vedlo by to ke stagnaci a neproduktivitě a nevyvolávalo by to a nepodporovalo žádnou tvůrčí snahu. Stagnace, vlastní existenci pouze **jediné** kondice, by vedla k **duchovní smrti.**

Avšak **sentientním entitám se musí dát možnost volby tohoto růstu či této stagnace.** Aby se mohlo volit, je nutné dovolit zobrazení důsledků obého: **Pokroku a růstu či stagnace a duchovní smrti. Principy stagnace** je možné zobrazit na **přírodní úrovni hmoty.** Její povaha je především stagnující. **Pravá duchovní úroveň** nemůže být takové povahy. **Její** povahou je neustálý pokrok. Proto se toto zobrazení musí poskytnout na **přírodní úrovni,** kde je toto rozpoložení **vrozené** jejímu stavu.

Toto je tedy to, proč je negativnímu stavu jako stagnaci se všemi jeho smrtelnými důsledky a následky dovoleno, aby nastal.

(4)
Sentientní život by neměl žádný význam; kdyby obsahoval **jen uniformitu. Nekonečná rozmanitost zkušenosti, pozic, stavů a úrovní, dimenzí a sentientních entit dokazuje bez stínů pochybnosti, že pravý smysl sentientního života spočívá v jeho potřebě a schopnosti být vystaven nekonečným možnostem objevování, poznání a sdílení.**

Jednotlivý stav, jediné rozpoložení či jedna úroveň nemohou poskytnout takovou příležitost a naplnit tento smysl. Ale musí se též zobrazit na příkladech důsledky a následky objevování, poznávání a sdílení či zdržení se těchto možností, aby se motivovala taková potřeba a motivoval se takový význam.

Protože ilustrativní a konkrétní povaha **fyzické úrovně** je tím nejlepším a nejvhodnějším místem těchto událostí, **stává se PŘÍRODNÍM JEVIŠTĚM, na němž se vše odehrává.**

Proto se vše zde na planetě Zemi odehrává v **konkrétní podobě.** Protože se všichni zúčastnění v tomto ději účastní ze **své svobodné volby,** jsou bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou si toho uvědoměle vědomi, za cokoli, co se odehraje v jejich životech, bez jakékoli výjimky plně, zcela a naprosto zodpovědni.

(5)
Stav a proces jsoucna a bytí jakékoli sentientní entity je relativní pouze k **Nejvyššímu,** kdož jest **Absolutním.** Proto je možno získat sebeuvědomění, sebepojímání a představu sebe sama jakékoli sentientní entity jedině **srovnáním.** Jeden se srovnává se všemi ostatními a všichni ostatní se porovnávají s ním. Tudíž musí být každá čijící entita jedinečná a neopakovatelná. Výsledkem toho je, že jakékoliv stavy, kondice a zkušenosti této sentientní entity musí být také **jedinečné. Dva stejné zážitky a jejich obsahy** by byly jen jedním, nemohlo by se z toho udělat žádné srovnání. Není-li žádného srovnání, není možné ani žádné sdílení. Nebylo-li by žádné sdílení, nemohla by existovat žádná základna lásky. Bez

takové báze by nemohla existovat svoboda volby. Bez svobody volby by nemohla existovat žádná vědomě uvědomělá entita.

Povaha tohoto srovnání vyžaduje, abychom měli příležitost volit, prožívat cokoli vůbec, či zakoušet jen jedinou zkušenost - to jest neprožívat nic. Stav nižádné zkušenosti je zakoušením nezakoušení ničeho. Protože je to úplně negativním stavem, má to své důsledky a následky zcela negativního charakteru.

Abychom měli skutečné srovnání všech zkušeností, musíme mít na výběr zkušenost **žádné** zkušenosti. Jedině s takovou možností volby se může uskutečnit skutečné srovnání a získat pravá jedinečnost samého sebe s jeho jedinečnými zkušenostmi. Aby se poznaly důsledky a následky takové situace na vlastním sebepojetí a životě, je nutné je zobrazit užívajíc konkrétních příkladů. Protože konkrétnost je přirozená fyzickému stavu, stává se tento stav skutečným jevištěm pro toto zobrazení.

(6)
Vzhledem k **relativnosti povahy** každé sentientní entity k **Absolutnímu Nejvyššímu je skutečné pochopení účelu života možno získat jen s pomocí příkladů a zobrazení. Jedině v Absolutním stavu a Procesu je možné cokoli pochopit přímo bez jakýchkoli příkladů či zobrazení.**

Aby se mohlo získat pravé pochopení účelu veškerého Stvoření, je nutné zobrazit tento účel v relaci k příkladům bezúčelného podnikání. Není možné získat pojem účelovosti bez srovnatelných stavů, v nichž není žádný účel. Negativní stav sám o sobě nemá žádný účel. Jeho účelem je zničit cokoli pozitivní a účelné, a to není žádným účelem. Takový stav skrze své negativní následky a důsledky živě zobrazuje povahu pravého účelu života.

Protože je konkrétní a ilustrativní představování těchto důsledků a následků **doménou přírodního stupně,** stává se tento stupeň jejich **přirozeným vyjádřením.**

Takže **negativní stav se všemi jeho zly a nepravdami slouží nakonec dobrému účelu.** Jelikož jsou všichni účastníci v tomto dění z vlastní svobodné volby, jsou plně zodpovědni za všechna strádání a utrpení, která patří k takovému rozhodnutí.

(7)
Před tím, než **Nejvyšší** stvoří jakoukoli sentientní entitu, je v **ideách** jsoucna bytí v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího poskytnuta příležitost,** aby se rozhodla, zdali chce vstoupit do jsoucna a bytí. Nikdo není nucen k tornu, aby takové rozhodnutí udělal, nebo neudělal. Důsledky a následky tohoto rozhodnutí jsou v povaze **této ideje.** Ke zvážení jsou tedy k dispozici všechny důsledky a následku do nejmenšího detailu. Je tu též plně přítomna a uvážena nutnost vymazání vědomé paměti takového rozhodnutí. Je tu plně pochopen, prozkoumán, přijat či odmítnut účel, cíl a smysl inkarnace **takové ideje** do vědomě uvědomělé entity.

Aby sentientní entita mohla mít vhodnou a správnou základnu pro jakékoli rozhodnutí, musí se poskytnout obě alternativy. Kdyby tu byla jen jedna možnost pozitivní, nebyla by tu vůbec žádná alternativa. Za této situace by se nemohlo učinit žádné rozhodnutí.

Proto **je nutné povolit,** aby se objevila **alternativa k pozitivnímu stavu se všemi svými důsledky a následky.** Jelikož taková **idea** nemůže vycházet z **Nejvyššího,** je dovoleno, aby vyvstala v nanejvýš relativním a vzdáleném stavu vzhledem **k duchovnosti - přírodním stavu,** kde se může počít kvůli **povaze fyzicky konkrétní a stagnující kondice v tomto stavu.** Protože jakákoli takto počatá **idea** přichází z myšlení, má sklon se v přírodním stavu

aktualizovat a stát se něčím konkrétním. Tak se tedy může zobrazit jakékoliv případné čivé entitě **idea** negativního stavu, aby mohla učinit správné rozhodnutí.

Takže se **přírodní stupeň** v podobě lidí planety Země stal základnou a podkladem takového rozhodování a vybírání, které se koná s plným a úplným vědomím odpovědnosti za toto vše.

(8)
Přírodní kondici hmoty je implicitní forma konkrétnosti a fixnosti. Taková podoba zabraňuje jakékoli změně. Je nutné mít takovou formu, aby se v kontrastu k ní mohla stát reálnou jakákoli změna či progrese. Jakákoli změna či jakýkoli pokrok může nastat jedině ve srovnání se žádnou změnou či žádným pokrokem.

Díky své pevné a konkrétní formě může být hmota užita jako základna pro konkrétní zobrazení všech nutných příkladů voleb a jejich důsledků a následků. Bez této formy by se nemohla učinit žádná volba, a tudíž by nemohla existovat žádná sentientní entita.

Jelikož je celé Stvoření relativní k **Absolutnosti Nestvořeného Nejvyššího,** může nastávat, probíhat a stávat se **jen ve srovnání** s nenastáváním, neprobíháním a nestáváním se. Konkrétní zobrazení takové situace je možné pomocí **přírodního stupně,** který je **nejzazším vyjádřením** tohoto nenastávání, neprobíhání a nestávání se. Ten není naživu, a tudíž ve skutečnosti nikdy nemůže nastávat, probíhat a stávat se.

Absolutním kontrastním přirovnáním k takovému jevu je **Nejvyšší,** kdož jest **Absolutně naživu,** a tudíž ve svém **Absolutním bytí naživu On/Ona nenastává, neprobíhá a nestává se. Nejvyšší je Jedním, kdož vždy jest. Hmota je jedinou věcí, která nikdy není. Takové srovnání opaků umožňuje tedy jakékoli nastávání, probíhání a stávání se.** Z toho je možno zvolit mezi dvěma alternativami: Být stále více naživu přibližováním se stále více k **Nejvyššímu,** nebo být méně a méně naživu přibližováním se více a více **úrovni hmoty.** Obě alternativy přinášejí své důsledky a následky. Tyto důsledky a následky jsou neustále ilustrovány živými příklady a událostmi vyskytujícími se na planetě Zemi. Jak se uvedlo před tím, **byla Země a její lidé z jejich svobodné volby určeni hrát tuto roli ve všeuniverzalitě.**

(9)
Veškeré strasti, utrpení, ničení, kalamity, pohromy, války, projevy nenávisti, agrese, nepřátelství, nemoci, nepříjemnosti, nehody, kriminální činy, perverze a všechny ostatní negativní a zlé věci, které lidé na planetě Zemi ze své svobodné vůle zakoušejí, jsou všemu Stvoření živými příklady důsledků a následků negativních voleb a zobrazují v přírodní formě to, jaká jsou pekla ve skutečnosti. Zkušenost pekel v jejich duchovní podobě není Stvoření přístupná, kvůli tomu, že má spojení POUZE se Zemí a jejími lidmi, a kvůli jejich souvztažným činitelům a vztahům.

Nic v **pseudoduchovním pekle nemůže** korespondovat s ničím **v duchovním světě,** a tedy jeho pravý smysl nemůže ostatní Stvoření chápat, a tedy z **něj nelze dosíci žádného poučení.**

Avšak **obyvatelé pekel jsou lidé a pocházejí z lidí Země** (z jejich svobodné volby) a cokoli se zosnuje **v duchovním stavu,** okamžitě se konkretizuje **v přírodní úrovni na planetě Zemi.** Z těchto konkrétních ilustrací souvztažnosti pekelné pseudotvořivosti, která se jinak nedotýká nikoho jiného a nemá význam pro nikoho jiného mimo tento stav, se stane pravý smysl pekel zřejmý všem ve Stvoření. Tedy je podán příklad. To umožňuje každému, aby učinil náležitou volbu a vybral si správnou alternativu podle své vlastní svobody a nezávislosti.

(10)
Jedním z **principů života** je to, že **cokoli kdo miluje, stává se to jeho životem.** Takže láska jeho života je samým jeho životem. **Tento princip** platí v **absolutním smyslu.** Kdyby tomu tak nebylo, nemohl by nikdo mít život a život by byl v situaci, kdy by se nemohl prožívat jako něco reálného.

V tomto výroku je paradox, dilema: **Aby negativní stav existoval, je nutné uskutečnit jeho existenci tím, že se miluje.** Nic nemůže skutečně existovat beze své Lásky. Proto se musí milovat vlastní životní volba, pokud tato volba vůbec existuje. Iluze jakékoli zkušenosti není žádnou zkušeností, ale je to sebeklam.

Aby se kvůli možnosti volby zakusil negativní stav, musí být skutečným, a ne pouze iluzorním či zdánlivým. Z toho důvodu se musí milovat a udržovat. Jedině taková situace je schopna vytvořit skutečné poučení. Není možné se poučit z čehokoli iluzorního. **Jedinou věcí, o které se poučí z iluze, je ta, že tato iluze neexistuje. A tedy nenastává žádné poučení.**

Z tohoto lze vidět **nesprávnost některých učení existujících na planetě Zemi, že zlo, pekla a veškerý negativní stav jsou jen iluzí.** Jaký je to ohromný sebeklamný způsob neexistence ! **Zavržení skutečnosti zla a pekel je výtvorem a touhou samotných pseudotvůrců a jejich pekel, aby se tak nemohla dostat do pozornosti a uvědomělosti lidi a lidé by se nemohli zabývat ideami či pocity majícími vztah k čemukoli zlému a nesprávnému. <u>To je ovšem ďábelská metoda, jak zakořenit zlo a nepravdu do jejich života.</u>**

Aby se mohl poskytnout **skutečný ilustrativní příklad takové lásky ke zlu v konkrétní formě,** takže by se mohly uvidět jeho důsledky a následky, **bylo nutné dovolit, aby láska ke zlu byla také skutečná.** Jinak by se z ní nedal získat žádný užitek. Iluze lásky ke zlu by nemohla mít žádné zřejmé důsledky pro kohokoliv rozpoznatelné. Za takové situace by se nemohla vytvořit svoboda volby a nemohly by se spatřovat **žádné** alternativy. Jelikož všechny konkrétní ilustrace a příklady jsou možné jen v přírodním stavu, uskutečňují se v **přírodním stupni,** reprezentovaném na základě svobodné volby planetou Zemí a jejími lidmi v jejich pozici v uspořádání **duchovní organizace.**

(11)
Hierarchie duchovního uspořádání je taková, že všechny zkušenosti v rámci její struktury bez ohledu na to, jak negativní či jak pozitivní se zdají být, jsou v ní včleněny tak, že nakonec slouží účelu dobra a posiluji toto uspořádání.

Lidé na planetě Zemi v průběhu veškerých svých minulých i budoucích dějin volili a budou volit ze své svobodné vůle obsazení takového místa v této struktuře, které umožnilo a umožní všem **ideám,** alternativám a volbám tohoto uspořádání, aby se zobrazily na živých příkladech v konkrétnosti a farnosti jejich reprezentace.

Volba se respektuje oje jí dovoleno setrvat tak dlouho, jak si to kdo přeje. Aby to mohlo trvat navěky a kdokoli by si mohl zvolit udržovat lásku ke svým zlům navždy, bylo nutno **povolit existenci pekel,** kde je taková věčná existence možná. To neznamená, že je třeba setrvávat v této lásce navždy. Možnosti volby a alternativy jsou vždy přítomny dokonce i v peklech a je možno změnit svou lásku kdykoli, kdy to někdo chce ze své vlastní svobodné volby. Znamená to tedy pouze, že se zde může setrvat navěky a že nikdo není nucen ke změně.

Takové ilustrace a příklady je nutné mít neustále na mysli, aby se v jakékoli sentientní entitě neusídlila ani **idea** vynucování změn, ani **idea** nutnosti setrvávat v jakémkoli stavu navěky. **Obě ideje** by mohly ohrozit sám život jakékoli sentientní entity.

Se svým životním stylem a svými pekly v **duchovním světě** jsou lidé na Zemi živým příkladem a důkazem existence takového uspořádání. To neustále poskytuje komukoli bezpečí a jistotu v tom, že může v jakékoli situaci změnit své volby, alternativy a možnosti. **Nic není trvalé s výjimkou vlastní možnosti volit.** Taková je **povaha Absolutní lásky Absolutní moudrosti Nejvyššího.**

(12)
Úplnost a plnost jsoucna a bytí tohoto jednotlivého cyklu času a toho, co reprezentuje v souhrnné celistvosti veškerých dob od věčnosti do věčnosti, by nemohla být možná bez existujících poměrů na planetě Zemi. Přímá inkarnace Nejvyššího do Jeho/Její tělesné plnosti Ježíše Krista a méně plná a přímá v několika dalších duchovních vůdcích na planetě Zemi umožnila všemu Stvoření získat konkrétní zobrazení toho, jak skutečně působí pojetí nepodmíněné Absolutní lásky a Absolutní moudrosti.

Bez této inkarnace by žádná taková idea nebyla rozpoznatelná a pochopitelná. Bez ní by se nemohla ustanovit žádná základna pro ztotožnění se s vlastním sebepojetím a pro přibližování se k Nejvyššímu. A to by mohlo vést k prázdnému pojmu toho, jaké je to být jako **Nejvyšší.** Taková situace by mohla odstranit jakoukoli motivaci pro to, aby se Stvoření snažilo o nepodmíněnou lásku a moudrost.

Tím, že Nejvyšší na sebe vzal na planetě Zemi lidskou přírodní formu, stal se rozpoznatelným, viditelným, přístupným, hmatatelným, milovatelným atd. V Jeho/Jejím předešlém stavu to nebylo možné a proveditelné vzhledem k jakékoli čijící entitě, neboť **tento stav postrádal KONKRÉTNÍ SPOJUJÍCÍ LINKU k Jeho/Jejímu Stvoření skrze pevnou přírodní přirozenost.** Z toho důvodu bylo nejprve nutno stvořit zvláštní stav a rozpoložení, jímž by se mohla založit **tato spojující linka.**

Jestliže by se negativnímu stavu na planetě Zemi nepovolilo existovat, nevznikla by nikdy pro Nejvyššího žádná nutnost, aby se zde inkarnoval.

Bez tohoto by se účel, cíl a smysl tohoto časového cyklu zcela vytratil. **Spojující linka** vytvořená **inkarnací Ježíše Krista** by se neustanovila a celé Stvoření by nakonec bylo zničeno.

Toto je hlubší, vyšší a mystičtější odpověď na otázku, proč existuje taková situace na planetě Zemi. Aby se získal její plný dopad, musí se na ni pohlížet z hlediska **vyšší perspektivy** než z úrovně lidské vědomé mysli.

(13)
Veškeré Stvoření od věčnosti k věčnosti bylo, je a bude schopno mít prospěch z těchto zkušeností bez nutnosti je opakovat někde jinde či někdy jindy v budoucím časovém cyklu. Kvůli své přítomnosti ve VŠEUNIVERZÁLNÍM VĚDOMÍ z Nejvyššího budou vždy k dispozici ve vší své celistvosti pro poučení, srovnání, prožívání a pro možnost volby. NIKDY SE NEZTRATÍ. Nyní jsou tedy přítomny všechny alternativy a pokrok z jedné duchovní úrovně a kroku tohoto časového cyklu může probíhat dle plánu. Může nastat a ihned nastane počátek DALŠÍHO KROKU v dějinách člověčenstva.

Nutnost takových zkušeností, jak je reprezentují dějiny člověčenstva, ospravedlňuje plně z hlediska své věčné hodnoty toleranci a svobodomyslnost od **Nejvyššího.** Obzvláště to platí proto, že **nikdo nebyl nucen k účasti v těchto zlech, aniž by si zvolil tak učinit zve své svobodné vůle.**

Jako vše před tím zjevené, tak i odpověď na otázku „proč“ má **přesahující chápání.**

Vzhledem k tomuto - přítomnému ve třinácti bodech. Avšak **člověčenstvo ještě není v této době připraveno PLNĚ pochopit jeho smysl.** Pro **tuto dobu** a **tento jednotlivý krok** je současné chápání a nahlížení zjevené v této knize **nejvhodnější** a **nejsprávnější.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 3. kapitoly je tato označena těmito názvy:

1. **STVOŘENÍ MUŽSKÉ A ŽENSKÉ FORMY**
2. **VZNIK OTÁZKY „LIDSKÝ ŽIVOT BEZ DUCHOVNOSTI ?“**
3. **UKRYTÍ OTÁZKY PŘED OSTATNÍMI LIDMI**
4. **BIKLONOVÁNÍ – PRVNÍ LIDÉ UTVOŘENI NEDUCHOVNĚ**
5. **BIKLONOVANÁ SPOLEČNOST**
6. **NEGATIVNÍ STAV – REALIZACE ODPOVĚDI: „LIDSKÝ ŽIVOT BEZ DUCHOVNOSTI“**
7. **UVTOŘENÍ JESKYNNÍHO ČLOVĚKA**
8. **UTVOŘENÍ PSEUDODUCHOVNÍHO STAVU - PEKEL**
9. **PRVNÍ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA**
10. **UVĚZNĚNÍ PSEUDOTVŮRCŮ**
11. **ZJEVENÍ NEJVYŠŠÍHO OD SWEDENBORGA**
12. **PROČ BYL NEJVYŠŠÍM DOVOLEN NEGATIVNÍ STAV ?**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 3.4.2002 Ivo A. Benda

(4)

Kapitola čtvrtá

DŮSLEDKY A DOPAD LIDSKÉHO DUCHOVNÍHO ÚPADKU NA VÝVOJ ČLOVĚČENSTVA JAKO CELKU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 103 – 118, 4. kapitola, část I.*

Aby se správně chápaly a pojímaly všechny důsledky a dopady **lidského duchovního úpadku** na vývoj člověčenstva jako celku, je nutné nejprve stanovit a určit **pravou povahu a principy původního a ryzího člověčenstva.** Je důležité si uvědomit, že **stvoření člověčenstva jako celku nastalo, proběhlo a stalo se z Nejvyššího.** Protože cokoli, co nastává, probíhá a stává se z **Nejvyššího,** obsahuje a obnáší v sobě **všechny** Jeho/Její **kategorie, principy, atributy a jejich odvozeniny,** je tedy **člověčenstvo jako celek,** čili **v kombinaci, odrazem, obrazem a podobou Nejvyššího.** V tomto smyslu se tedy **člověčenstvo jako celek jeví před Nejvyšším jako JEDNA sentientní entita - relativní pouze k Absolutní sentientní entitě,** kterou je **Nejvyšší.**

-

Člověčenstvo jako jedna vědomě uvědomělá entita je výsledkem a důsledkem **nejzazšího** tvořivého úsilí **Nejvyššího,** jehož účelem je, aby se do člověčenstva vložily všechny **principy, atributy, kategorie a jejich odvozeniny,** které jsou v **Nejvyšším** obsaženy v **absolutním smyslu.** Toto vložení ustanovuje základnu pro sdílení a oplácení **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího** ve všech úrovních, dimenzích a krocích a stupních všech jsoucen a bytí od **nejniternějších** až po **zevní.** Tento tvořivý počin se nakonec projevuje v konkrétní, vnímatelné a fixní podobě v **přírodním kroku s jeho stupni, kam** bylo lidstvo situováno a kde se udržuje jako **nádoba** tohoto vložení.

Z těchto krátkých předběžných úvah plynou následující:

1. PRINCIPY PŮVODNÍHO, RYZÍHO A PRAVÉHO ČLOVĚČENSTVA:

(1)

Přirozenost pravého člověčenstva má svůj původ pouze v Absolutní přirozenosti svého Stvořitele. Jelikož Nejvyšší, kdož jest Stvořitelem člověčenstva, jest Absolutní sentientní entitou, která ustanovuje Absolutní duchovnost, jak byla definována před tím, pravou přirozeností člověčenstva byla tedy úplná čivost - relativní pouze k Absolutnosti Nejvyššího - která ustanovuje samotnou jeho duchovnost. Proto je možné usuzovat, že člověčenstvo jako celek bylo a je od nejniternějšího až po nejzevnější svého jsoucna a bytí zcela, úplně a naprosto duchovním stavem a duchovním procesem. Na této duchovnosti závisí sám jeho život. Čím větší stupeň duchovnosti člověčenstva, tím více se přibližuje k Nejvyššímu. Čím více se přibližuje k Nejvyššímu, tím více se člověčenstvo stává pravým a ryzím. Čím nižší stupeň jeho přiblížení, tím nižší stupeň jeho pravosti.

(2)

Duchovní stav a duchovní proces původního člověčenstva určuje jeho funkci a působení. Veškeré funkce a působení člověčenstva slouží v nejzazším smyslu v souhrnu a jednotlivě k udržování, zachování, podpoře a vytváření základny neustálého duchovního pokroku všech svých jednotlivých členů a jeho samotného obecně.

(3)
Ryzí a pravé člověčenstvo bylo nejzazším odrazem neustálého Absolutního tvůrčího úsilí Nejvyššího. V tomto odrazu se projevily všechny úrovně, kroky a stupně každého tvůrčího kroku v neustálé progresi. Pravé člověčenstvo bylo tehdy jevištěm, na němž se odehrály tyto kroky ve Stvoření ve své konkrétní pevné formě. Protože veškeré takové kroky tvůrčího úsilí pocházely z Absolutní lásky a Moudrosti Nejvyššího, byty všechny absolutně pozitivní povahy. Ryzí a pravé člověčenstvo bylo tudíž základem a základnou, na nichž se uskutečnila a aktualizovala ve svém konkrétním projevu pouze pozitivní nastávání, probíhání a stávání se z Nejvyššího.

(4)
Ryzí a pravé člověčenstvo bylo nejzazším odrazem a konkrétním projevem všech duchovních zákonů a principů, na nichž je založeno, jimiž je ovládáno a udržováno veškeré uspořádání v jsoucnu a bytí. Takové člověčenstvo bylo souhrnem a celosti těchto zákonů, které mu umožňovaly být funkčním a tvořivým celkem. V člověčenstvu mají všechny duchovní zákony a principy formu, kterou vstupují do aktuálních dějů svých důsledků a následků.

(5)
Ryzí a pravé člověčenstvo bylo základnou a základem, na kterých se všechny předešlé souvztažné faktory předcházejících, následných a simultánních kroků a stupňů postupně stávaly plností svého vlastního jsoucna a bytí. Takové člověčenstvo bylo pravou konkrétní reakcí všech duchovních dějů, které se odehrávají od nejniternějšího následně až po nejzevnější přírodního kroku s jeho stupni. Udržovalo duchovní proudění transformujíc je do utváření jedinečné duchovnosti, jíž se ve zkušenosti prožívala lidská duchovnost ve svých nekonečných variacích a projevech.

(6)
Duševnost pravého a ryzího člověčenstva obsahovala všechny kategorie, principy, atributy a odvozeniny duchovního stavu a procesu, relativní jen k Absolutnímu stavu a Procesu Nejvyššího. V této duševnosti je Nejvyšší jako ve Svém vlastním.

(7)
Duch pravého a ryzího člověčenstva byl přijímačem a centrem, ve kterém sídlil Absolutní Duch Nejvyššího a z něhož On/Ona působil ve veškerých funkcích člověčenstva od nejniternějších až po nejzevnější úrovně a stupně. Z něho pocházejí veškeré hodnoty a systémy, dle nichž lidstvo funguje a jimiž je udržováno ve svém jsoucnu a bytí. Všechny hodnoty a systémy člověčenstva byly zaměřeny k většímu duchovnímu uvědomění a lepší reflexi neustálého Absolutního tvůrčího úsilí Nejvyššího.

Tyto hodnoty a systémy odvozovaly svůj původ z Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího, a tudíž odrážely a nesly všechny atributy a odvozeniny této Lásky a Moudrosti. Lze říci, že pravé lidstvo bylo tělem, ve kterém měl svůj pravý domov duch ryzí lásky a ryzí moudrosti z Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího. Taková pozice a funkce ustavovala pravý smysl a obsah všech hodnot a systémů člověčenstva.

(8)

Pravá přirozenost ryzího člověčenstva byla dynamická. To znamená, že **veškeré jeho hodnoty a systémy byly vnímány jako neustále se měnící, pozměňující, pohyblivé, ohebné, přizpůsobující se a uzpůsobující se dle nových duchovních vlivů, které lidem přinášely stále vyšší, lepší a přesahující chápání a fungování ve prospěch všech a všeho ve Stvoření. Jednou z funkcí člověčenstva bylo zajistit, aby se duchovní proudění neustále nového tvůrčího úsilí nikdy nepřerušilo tím, že se lidské hodnoty a systémy obrátí do statického rozpoložení, které by zadusilo jakýkoli duchovní pokrok. Ryzí a pravé člověčenstvo neslouží pevně stanoveným hodnotám a systémům, ale veškeré systémy a hodnoty slouží a přizpůsobují se člověčenstvu a jeho neustále se měnícím potřebám.**

(9)
Kolektivní vědomí pravého a ryzího člověčenstva bylo vyvažujícím principem, kterým bylo možno pravdivě manifestovat jednotu, jedinost a harmonii jedině při diverzifikaci individuálních odchylek a při nekonečné variaci jedinečných zkušeností všech lidí. Jednou z hlavních funkcí člověčenstva byla tedy nejzazší ochrana a ostraha lidské individuální svobody a nezávislosti a vytváření náležitých duchovních, duševních a fyzických prostředí pro vlastní tvůrčí úsilí, svobodu volby, neustálý růst, seberealizaci a sebeaktualizaci.

Člověčenstvo bylo schopno vytvářet **neustálé příležitosti** pro všechny, aby byli tím, čím jsou ve své esenci a substanci při plném přijímání, respektování a uznávání odlišnosti a jedinečnosti každého jednotlivce. **Pravá duchovní přirozenost** člověčenstva byla vybudována na této odlišnosti a jedinečnosti. To bylo jeho skutečnou **duší.** Konformita, početnost, uniformita, masovost a jiné podobné výrazy byly u původního člověčenstva neznámými faktory.

(10)
V ryzím a pravém člověčenstvu se všechny události, dění a činy hodnotily, posuzovaly a soudily korespondujícími faktory jejich duchovních příčin a jejich duchovního původu. ZÁKON SOUVZTAŽNOSTÍ byl tedy základnou a základem, z nichž se budovaly a odvozovaly všechny ostatní principy, směrnice, pravidla a zákony.

Tento zákon předpokládá **Absolutní stav** a **Absolutní proces se všemi absolutními kategoriemi, principy a odvozeninami,** které jsou ve své podstatě **absolutně duchovními.** Jejich **absolutní působení** má za výsledek nekonečný počet a nekonečnou variaci nastávání, probíhání a stávání se mnoha následných kroků, dimenzí a jejich simultárních stupňů, kde se projevují ve specifičnosti své vlastní přirozenosti na každé relevantní úrovni, kroku, dimenzi a stupni.

Jakýkoliv **ryzí duchovní princip** a jeho esence a substance v **Nejvyšším** má ve všech následných úrovních a krocích zvláštní projev a prezentaci v souladu s účelem a charakterem, s jakým byl tento zvláštní stupeň či krok vybudován. Tento stupeň či krok byl ovšem zbudován z **těchto ryzích principů** a byl manifestací **duchovního zákona,** dle něhož **Absolutno** udržuje sebe samo nekonečnou variací a nekonečným počtem jsoucen a bytí, která jsou relativní k **Absolutnímu jsoucnu a Bytí.** To určuje nekonečné zvláštnosti, jimiž a skrze něž se projevuje a je přítomen jakýkoli **ryzí,** esenciální a substanciální **duchovní princip.**

Tudíž lze jakékoli zvláštní události, dění, akce či nastávání pochopit jedině z jejich ryzího, esenciálního a substanciálního **Původce.** Jakýkoli **jiný** zdroj jejich výkladu by měl za výsledek zkreslení faktů a vytvoření následných nesprávných závěrů. Taková situace by se neslučovala s pravou a ryzí přirozeností člověčenstva.

(11)
Tato struktura pravého a ryzího člověčenstva byla založena na principech stvoření jakékoli čijící entity. Sestává z nejniternějšího, zprostředkujícího a nejzevnějšího stupně. Nejniternější stupeň člověčenstva byl jeho duchem, zprostředkující stupeň jeho duší a nejzevnější stupeň jeho tělem. ŽIVOT jakéhokoli člověčenstva je určen kvalitou jeho DUCHA, úrovní jeho duchovní pozice v přiblížení k Nejvyššímu a mírou totožnosti s Nejvyšším. To pak určuje **kvalitu duševnosti** člověčenstva, jeho stabilitu, neměnnost a vyrovnanost i preciznost jeho schopnosti **transformovat duchovní principy** do své projevené **duševnosti.** Taková **transformace** vede k vytvoření **vnější struktury** člověčenstva, jak je reprezentována jeho **nejzevnějším** čili **přírodním stupněm.**

V takové struktuře tedy **vše** nastává, probíhá a stává se následně z **nejniternější úrovně,** dokud se to nezaktualizuje a nezrealizuje **transformací** skrze **zprostředkující stupeň** do **konkrétní reprezentace,** jíž se ustanovují způsoby působení, reagování a chování člověčenstva.

Jelikož je **vnitřní stupeň** složen z **duchovních principů,** má vše ostatní ve struktuře člověčenstva **duchovní souvztažnost** a je možné tomu rozumět **pouze vzhledem k pojmu duchovnosti.**

Pravé člověčenstvo je tedy ztělesněnou inkarnací samé duchovnosti, ve které je Nejvyšší jako ve Svém vlastním.

(12)
Přítomnost Nejvyššího v duchovní struktuře ryzího a pravého člověčenstva byla zdrojem a pramenem jeho života a dávala mu účel a cíle jeho jsoucna a bytí. Jedním z cílů a účelů takového člověčenstva bylo uzpůsobit souhrnný počet všech jednotlivých zkušeností a projevů celku aktivit všech lidí, ze kterých sestává člověčenstvo. Tyto zkušenosti a tato vyjádření ustanovují pravou formu jíž a skrze níž se projevuje Absolutní přítomnost Nejvyššího v každém jednotlivci zvlášť a v člověčenstvu obecně.

Zároveň člověčenstvo vytvořilo jedinečnou konglomeraci sjednocení celistvosti, která mu dává přímý přístup k oplácení a sdílení všeho toho, co má se vším ostatním v nejzazším smyslu s Nejvyšším. To pak umožňuje každému zachovat individualitu vlastní zkušenosti a vyjádření a zároveň mu to umožňuje, aby měl skrze tuto konglomeraci zkušenost a vyjadřování někoho jiného, aniž by se musel vzdát své vlastní individuality a stát se někým jiným. Pravé a ryzí člověčenstvo slouží tomuto účelu.

(13)
Motivující faktory fungování pravého a ryzího lidství byly v rukách Nejvyššího nástrojem a prostředkem pro přenos dokonalejší a větší míry Absolutní lásky a Absolutní moudrosti, než která by byla možná jednotlivými jedinci a jejich prostřednictvím. Celkový součet těchto přenosů všemi individui, ze kterých se skládá člověčenstvo, se tak více přibližoval k Absolutnímu přijetí takové lásky a moudrosti Nejvyššího. Kvůli této důležité funkci člověčenstva byl každý a kdokoliv schopen zakoušet a sdílet - skrze tuto celkovou sumu reprezentovanou člověčenstvem - **větší míru Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího,** než kdyby byl omezen jen na své vlastní schopnosti a možnosti vlastního přenášení.

Touto schopností se každý stává více a více sám sebou kvůli většímu přijímání a přenášení lásky a moudrosti od Nejvyššího. Čím více a více se kdo stává sám sebou, tím více si je vědom přítomnosti **Nejvyššího.** Čím více si kdo uvědomuje přítomnost **Nejvyššího,** tím více má života a žije z této přirozenosti.

(14)
Funkce ryzího a pravého člověčenstva byla vždy určena užitečností služby, jakou poskytovalo svým individuím. Cílem byl vždy optimální blahobyt každého jeho příslušníka. V tomto člověčenstvu byla vždy dokonalá souvislost mezi blahobytem každého jeho člena a jeho celkovým blahobytem. Jakékoli přehlížení blahobytu jednotlivce by vedlo ke ztrátě užitečnosti člověčenstva. Pravý užitek se poskytoval jen s ohledem na každého, a ne na abstraktní mnohost, v níž je jednotlivce přehlížen a obětován abstraktnímu.

(15)
Jakékoli vnější instituce a ustanovení pravého a ryzího člověčenstva byly jen pro udržování příjemného a funkčního prostředí, ve kterém každý nalézal nástroje a prostředky pro své vlastní duchovní, duševní, citové, intelektuální, sexuální a fyzické vyjádření dle svých vlastních jedinečných potřeb. Takové instituce a taková ustanovení skutečně lidem sloužily. Užitečnost jejich existence byla vždy určena tím, jak poskytovaly blahobyt pro každého.

(16)
Pravé a ryzí člověčenstvo je v rukách Nejvyššího nástrojem a prostředkem pro dosažení většího stupně celkového univerzálního poznání a pro jeho zvláštní použití, které by se mohlo uskutečnit v každém jednotlivci. Každý jednotlivec tedy měl prostřednictvím této zvláštní funkce člověčenstva přístup ke kumulativnímu součtu všech dostupných poznatků všech jedinců, z nichž se člověčenstvo skládá. Všem byla poskytnuta příležitost pro nerušenou tvůrčí snahu, stálý růst a zdokonalování všech hodnot a systémů, které byly k dispozici pro celkové fungování člověčenstva. Člověčenstvo se tedy stalo nevyčerpatelným zdrojem poznání pro každého, kdo má touhu je použít pro svůj vlastní pokrok, zlepšení a růst. Čím lepším se kdo stal, tím se stal více znalým, a tím se stalo lepším a více užitečnějším veškeré lidstvo. Tato vzájemná interakce vytvářela větší vnímání Absolutní přítomnosti Nejvyššího. To vedlo k většímu duchovnímu uvědomění a štěstí každého jednotlivce.

(17)
Sebeuvědomění pravého a ryzího člověčenstva bylo vždy určeno a založeno přijetím faktu, že není samoúčelné ani není jeho jediným cílem. Jeho účelem bylo znásobení všeho, co nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího, aby tak bylo vše neustále k dispozici každému jednotlivci v mnohem větší míře a větším rozsahu, než v jakém by to mohl sám vnímat nebo mít. Takové znásobení se stává základnou a základem duchovního pokroku každé jednotlivé osoby. Bez tohoto zmnožení by se zdroje, které má kdo k dispozici, mohly **vyčerpat** kvůli jeho relativnímu rozpoložení. To by vedlo k **duchovní** a **všeobecné duševní stagnaci** a nakonec ke smrti. **Protože v kumulativním součtu všeho jako v celku reprezentovaném člověčenstvem sídlí Absolutnost Nejvyššího, kvůli tomuto znásobení člověčenstvem a s jeho pomocí se nemůže nikomu stát, že by mu došly příležitosti k růstu, tvořivosti a produktivitě, které udržují život.** Toto je tedy pravým účelem a cílem fungování člověčenstva.

(18)
Pravé a ryzí člověčenstvo v plnosti své funkce je - jako jednota, jedinost a harmonie projevení se nekonečného počtu a nekonečných variací veškerých zkušeností a vyjádření všech jeho členů - příkladem působení Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího, kdož jest Absolutním jedním. Tudíž byl každý náležitý vztah založen na základě poměru dvou jednotlivců. Mnohost byla znásobením Absolutního jednoho. Proto nebylo člověčenstvo samo o sobě účelem a cílem stvoření, neboť by se na takové bázi nemohl založit žádný vztah k Nejvyššímu. Každý má s někým vztah na základě svobodné volby. Duchovní i jiné výdobytky a vymoženosti člověčenstva jako

celku by se nemohly dostat k samotnému jednotlivci, pokud tento jednotlivec nepřispěje ze svého vlastního svobodného rozhodnutí k celku výdobytku člověčenstva. Jenom jednotlivci soudí a jsou souzeni. Člověčenstvo samo nemůže soudit a být souzeno. Bylo souzeno a soudilo jen kvůli jednotlivcům a těmi jednotlivci, ze kterých se skládá, za účelem a z důvodů, které byly uvedeny výše.

2. VZNIK PSEUDOČLOVĚČENSTVA

To bylo tedy ryzím a pravým smyslem utvoření člověčenstva, než **PSEUDOTVŮRCI započali lidský duchovní úpadek. Takové bylo uspořádání původního člověčenstva na planetě Zemi až do doby obratu, kdy započal postupný úpadek duchovnosti.**

Jakmile se **uskutečnilo POPŘENÍ základních principů duchovnosti,** které jsou za veškerým Stvořením, **celkový smysl, funkce a účel člověčenstva jako celku SE ZMĚNILY.** Postupná ztráta potřeby uznávat fakt, že **vše se odvozuje z duchovních principů Nejvyššího, vede k úplně odchylnému vývoji a působení člověčenstva jako celku.**

Je zřejmé, že jestliže se přehlíží, znehodnocuje či pojímá jako výsledek náhodného **fungování hmoty duchovní zdroj, základna a báze,** ze kterých je vybudován pravý smysl života, neshledává se ve fungování a působení takového člověčenstva **nic** původního a ryzího a všechny produkty a výsledky takových funkcí a působení jsou **zcela protikladné** k tomu, čím je a bylo pravé člověčenstvo.

Tudíž po tom, kdy **pseudotvůrci uspěli v nastolení podvodného napálení, počali nové pseudočlověčenstvo s vývojovými pravidly, směrnicemi, zákony a principy, které by mohly úplně a zcela překroutit, zkazit a nakonec i zničit jakoukoli pravou a ryzí funkci a smysl, kvůli nimž je člověčenstvo v jsoucnu a bytí.**

Pro pseudotvůrce bylo nutné soustavně se snažit prokázat, že člověčenstvo by mohlo být a fungovat bez jakékoli duchovnosti, nebo se zkreslenou a znehodnocenou duchovností. Jakékoli člověčenstvo, které **zavrhuje** anebo odmítá svůj **pravý duchovní původ, účel a funkci, postrádá sám smysl pravého člověčenstva.** Ztrácí tedy základ a oprávnění k tomu, aby bylo a nazývalo se člověčenstvem.

Z tohoto důvodu - jakmile se v **duchovním vývoji člověčenstva** nebraly v úvahu **duchovní principy - nemohlo se již pokládat za člověčenstvo, ale pouze za úchylku, zkreslení a deformaci pravého člověčenstva. Takové člověčenstvo se v praxi stalo PSEUDOČLOVĚČENSTVEM.**

V tomto smyslu je **omylem** nazývat **současné existující lidstvo** na planetě Zemi „člověčenstvem“. Na místo toho **je ho třeba OD chvíle podvodu s jeskynním člověkem nazývat pseudočlověčenstvem.**

PSEUDOTVŮRČÍ SNAHA pseudotvůrců se vždy odvozovala **od ukradených principů pravého tvůrčího počínání Nejvyššího.** Jelikož pseudotvůrci sami ze sebe nemohou vytvořit nic nového, **musí napodobovat pravé tvůrčí počiny Nejvyššího.** Protože bylo ale nemožné vytvořit cokoliv pozitivního z negativního a zlého záměru, **cokoli se za tím účelem napodobilo, mohlo být pouze úchylkou, zkažením, deformací a překroucením původního a ryzího zdroje.**

Aby se **odpovědělo na původně položenou otázku, bylo dovoleno vstoupit do existence** - jako výsledku **Velkého plánu** - **překroucenému, úchylnému, zkaženému a zdeformovanému člověčenství, které se může nazývat pseudočlověčenstvem.**

V pseudočlověčenství jsou tedy všechny původní principy, pravidla, zákony, cíle a účely bytí potlačeny, ovládnuty, podrobeny represím či obráceny v opačné - negativní. Cokoliv se tedy v takových pseudopodmínkách vytvoří, JE bez ohledu na skutečnost, že to obsahuje zrnka pravdy, a bez ohledu na to, že se to jeví jako dobré a pozitivní, zcela a úplně založeno na nesprávných principech a vybudováno na špatných důvodech a se špatnými účely, a proto to nemá v nejzazším smyslu žádnou platnost.

Je řečeno, že **v pseudostvoření jsou obsažena zrnka pravdy.** Tomu je nutno rozumět v následujícím smyslu:

> **Protože je jakékoliv pseudostvoření napodobením ukradených ryzích tvůrčích principů Nejvyššího, musí obsahovat původní ideje, ze kterých se toto napodobování odehrává. Tyto původní ideje tvoří zrnka pravdy, která obsahuje kvůli tomuto napodobení jakákoli taková situace.**

Negativní stav sám o sobě nemůže být a existovat bez svého pozitivního protějšku. Avšak **POZITIVNÍ STAV JE SKUTEČNOSTÍ V SOBĚ A O SOBĚ A JEHO EXISTENCE JE TEDY NEZÁVISLÁ NA STAVU NEGATIVNÍM.** Ve skutečnosti, že existence a bytí negativního stavu se všemi jeho funkcemi zcela a úplně závisí na pozitivním, a tedy se stává neustálým znovupotvrzováním pozitivního, spočívá toto samotné **zrnko pravdy,** které je čistě **duchovním faktem.**

Jak už bylo před tím řečeno, jsou tato zrnka pravdy nevyhnutelně obsažena ve všem kvůli právě uvedenému **principu,** který je **základním zákonem Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího. Nejvyšší** jej neustále využívá k tomu, aby přiváděl pseudočlověčenstvo do pravé a ryzí podoby, z níž odvozuje svůj původ - do pravého a ryzího člověčenstva.

> **Povaha Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího je taková, že může použít a využívá vše negativní, aby to nakonec sloužilo dobrému účelu ve prospěch člověčenstva. Toto je zákon Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího.**

3. VÝVOJ PSEUDOČLOVĚČENSTVA

Jakmile se tedy ustanoví PSEUDOČLOVĚČENSTVO, funguje, působí a vyvíjí se dle PSEUDOPRINCIPŮ odmítání všeho pravého, původního a skutečně duchovního.

To pak vede k **následujícím důsledkům a dopadům na jeho celkový vývoj:**

(1)

Pravá duchovní struktura přirozenosti člověčenstva je buď zavržena, či potlačena a uzavřena tak, že je jen malý, či není vůbec žádný přístup k jeho nejniternějšímu stupni, který tvoří jeho ducha. Takže duch takového pseudočlověčenstva se zcela vytratí, nebo projde zvrácenou přeměnou v pseudoducha, který napájí veškerou duši i tělesnost pseudočlověčenstva falešnými principy, opačnými k pravým duchovním principům. Pojem Nejvyššího je tímto pseudoduchem vypuzen nebo nahrazen nesprávnou představou něčeho či někoho temného, nevýrazného a vzdáleného, co či kdo nemůže v sobě mít nic zachytitelného či nemá žádný konkrétní souvztažný význam. To nakonec vede k vytvoření ateismu, materialismu, panteismu a k množství neduchovních náboženství.

Taková situace nutně vyžaduje uzavření přímého přístupu do nejniternějšího stupně, takže nemůže být využíván jako zdroj pro vytváření více a větších neustále devastujících situací, okolností a událostí, což by mohlo vést k úplnému zničení a smrti všech členů pseudočlověčenstva.

Je třeba si zapamatovat, že **nejniternější duchovní stupeň obsahuje OHROMNÉ ZNALOSTI veškerých souvztažností, z nichž se může vytvořit jakákoli myslitelná situace, anebo je ji možno z nich vyčíst a převrátit, jestliže toto úsilí není vedeno s dobrým úmyslem. Naštěstí je negativnímu či zlému úmyslu vlastní, že se od nejniternějšího stupně jako neexistujícího či nedůležitého odvrací nebo na něj nebere zřetel.** Jak se však příslušníci pseudočlověčenstva stávají ve svém snažení více „zmoudřelými“ a pseudoznalými, mají v určitém okamžiku svého počínání sklon nalézt cestu zpět do **nejniternějšího duchovního stupně** za účelem dosažení takového poznání. Jelikož se to ale činí s **krajně negativním záměrem,** nezíská se z toho nic ryzího a pravého, ale jen **projekce vlastních očekávání, která jsou PŘEKROUCENÍM pravé skutečnosti.**

Je vlastní povaze nejniternějšího duchovního stupně, že může být otevřen a přístupný jen kvůli dobrému záměru.

DOBRÝ ÚMYSL JE KLÍČEM K PRAVÉ DUCHOVNOSTI.

Jak se takový klíč získá či vytvoří, ZÁVISÍ NA URČENÍ DOBRÉHO ZÁMĚRU.

Dobrý záměr se v tomto případě může definovat jako **touha, přání a vůle poznávat, aby jeden byl lepší lidskou bytostí; aby byl více duchovní a více uznával a přijímal skutečnost, že veškeré Stvoření nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího a Jeho/Jejích Absolutních principů; a aby sloužil, sdílel a oplácel všemu Stvoření, takže se může zajistit všeobecné dobro a všeobecný prospěch - aby tedy byl veden Nejvyšším.**

Takový záměr postupně opětovně otvírá **nejniternější duchovní stupeň v rozsahu potřeb,** které kdo v procesu svého **duchovního pokroku má.** Toto pravidlo se dá ovšem použít i na člověčenstvo jako celek, neboť se před **Nejvyšším** jeví jako **jedna sentientní bytost.**

Takový sklon **není** ale v **pseudočlověčenství myslitelný,** protože nebylo založeno na pozitivních a ryzích **duchovních principech,** ale na jejich **zkažení.** Tudíž jsou v konečném smyslu v této pseudospolečnosti **přístupné JEN negativní sklony.**

Jakýkoli NEGATIVNÍ ZÁMĚR již samou svou podstatou UZAVÍRÁ dveře a přístup k nejniternějšímu duchovnímu stupni.

Protože si ale **pseudotvůrci uvědomují** důležitost a nevyhnutelnost přežití **tohoto stupně, napodobují ho utvořením a produkováním ideje ústředně situované moci a vlády, u níž se předpokládá, že vytváří vše a je za vše odpovědná.** Aby však tato **idea nemohla** přivádět příslušníky **pseudočlověčenstva k poznání a přijetí Nejvyššího, bylo do lidské mysli vloženo množství různých často sobě odporujících přístupů; definic, výkladů a chápání, aby se ZABRÁNILO v nalezení skutečné pravdy. Tato situace vede k zatemnění a nedorozumění ve vztahu k ideji pravé duchovnosti a pravého účelu a fungování člověčenstva.**

(2)
Jelikož všechny duchovní hodnoty je možno poznat a pojmout pouze z nitra, tj. z nejniternějšího duchovního stupně, uzavřením či znetvořením tohoto stupně začne existovat odlišný soubor hodnot oponujících duchovnosti. Jakmile se nejniternější stupeň uzavře, nikdo se již neobrací dovnitř čili do „uvnitř", kde se nacházejí ryzí principy života a kde se nalézají jeho významy a účely, ale namísto toho se obrací navenek k „vnějšímu", kde NEMOHOU začínat žádné skutečné hodnoty a kde ani nelze takovým hodnotám náležitě porozumět. Nejzevnější čili vnější stupeň se tak stává zdrojem a účelem života členů pseudospolečnosti. Protože ale není v tomto stupni myslitelný žádný skutečný život, postuluje se v něm a z něho život umělý - v trvání časově omezený. Časná povaha takového pseudoživota vede k závislosti a lpění na jeho umělých PSEUDOHODNOTÁCH, kterými se členové pseudočlověčenstva stávají POSEDLÍ.

Takže všechny hodnoty života jsou umístěny v tom, co je odvozeno z vnějšího čili přírodního stupně - do hmotných, pozemských, světských, fyzických a tělesných věcí, statků a rozkoší, které samy o sobě mají malou nebo nemají žádnou duchovní hodnotu.

Protože takové hodnoty ale **nejsou** nepomíjivé a trvající, **JE ÚČELEM VLASTNIT JICH VÍCE A VÍCE.** To vede **k iluzi jejich věčného trvání. Potřeba být lepší společností, lepším člověčenstvem či lepší lidskou bytostí je zaměněna potřebou mít více a lepších hmotných statků, více a lepších fyzických tělesných rozkoší a všech jiných požitků. VŠE JE TEDY HODNOCENO POČTEM A MNOŽSTVÍM TĚCHTO STATKŮ A ROZKOŠÍ V ŽIVOTĚ.** *(A to už se mnozí dnešní pozemšťané **poznávají** – pozn. zpracovatele.)*

Tato situace nakonec vede ke **lpění na tom, aby se tento život prodléval na Zemi,** jelikož „**jedincovo srdce je tam, kde jsou jeho hmotné statky**". Jakékoli jiné možnosti existence jiných životních hodnot se **úzkostlivě vyhýbá,** tato možnost se shledává vágní a nejasnou, nedostupnou a nakonec se **ZCELA ODMÍTNE. Pouze v neustálém schraňování materiálních statků a hmotného fyzického a tělesného blahobytu a uspokojení lze spatřovat NESMRTELNOST.**

Každý tedy touží zanechat na Zemi SVÉ JMÉNO skrze své hmotné, fyzické a tělesné počínání a požitky, aby se zachovala ILUZE jeho hmotné a fyzické nesmrtelnosti.

(3)

Pseudoduchovní obsah pseudočlověčenstva je nasměrován k zevnějšnostem a tyto zevnějšnosti udržuje jako jedinou a možnou realitu. Zevnějšnosti nahrazují niternosti, ve kterých je **Nejvyšší.** Proto se pojetí Boha buď **zcela nebere na zřetel,** nebo je položeno na **roveň s vnějšími hodnotami. Bůh** je v této souvislosti pouze **následkem či důsledkem zevnějšností, ale není jejich Tvůrcem.** Takový Bůh je ovšem **PSEUDOBŮH,** jenž je uctíván a ceněn **materiálními neduchovními prostředky a jejich prostřednictvím.** Ve své pravé podstatě a formě je to **uctívání hmoty** a **přírody** a **všech hmotných pomíjivých odvozenin.** Takže

PSEUDOŽIVOT PSEUDOČLOVĚČENSTVA JE VE SVÉ ESENCI A SUBSTANCI MRTVOU PSEUDODUCHOVNOSTÍ.

(4)
Jelikož jsou všechny hodnoty takového pseudočlověčenstva přesunuty z niterností do zevnějšností, vnitřní subjektivní obsah lidského života je podceňován a nepovažuje se za tak důležitý, jako je vnější pozice, role a maska, dle níž se hodnotí každý jednotlivec.

Duchovní blahobyt jednotlivce NENÍ již déle účelem takového pseudočlověčenstva. Namísto toho se pseudočlověčenstvo stává samo sobě účelem a je zaměřené na cíl svého vlastního udržování a zachování bez ohledu na kohokoli či cokoli jiného. Individuum je tedy obětováno abstraktnímu nejasnému „celku“, který sám o sobě nemá žádný účel a žádnou realitu. Individuum se již **nepovažuje** za celek sám o sobě a společnost za celkový součet mnoha celků, ale namísto toho **se jednotlivec považuje za nahraditelnou a obětovatelnou část toho celku, který sám o sobě a v sobě nemá žádnou hodnotu.**

TO NAKONEC VEDE K ÚPLNÉMU PŘEHLÍŽENÍ A NERESPEKTOVÁNÍ INDIVIDUÁLNÍHO ŽIVOTA.

(5)
V pseudoduchovním pojetí pseudočlověčenstva neexistuje žádná idea pravé jednoty, jednosti a harmonie jednotlivých celků. Popření pravých duchovních principů, které zakládají tuto jednotu, jednost a harmonii jako odraz věčné přítomnosti Nejvyššího, vede POUZE k zevnímu potvrzení těchto principů. Jelikož je ale jejich projevení se ve skutečnosti a v konkrétním životě člověčenstva možné jen skrze **vnitřní přijetí** jejich existence, jsou obráceny v **opak.**

NAMÍSTO JEDNOTY JE VÝSLEDKEM ÚPLNÉ ROZDĚLENÍ A ROZLOŽENÍ; NAMÍSTO JEDNOSTI JE VÝSLEDKEM FRAKCIONALIZACE A DEZINTEGRACE; A NAMÍSTO HARMONIE JE VÝSLEDKEM NESOULAD.

Takové **pseudoprincipy** nevyhnutelně vedou k **rozvoji pseudočlověčenstva, které je neslučitelně rozděleno do mnoha ras, národů, stran, politických systémů a mnoha náboženství, z nichž každé je v neustálém protikladu k tomu druhému. Jejich zdánlivé**

sjednocení se může udržovat jen silou, tresty, vyhrůžkami, podplácením či úplatkářstvím.

Jednotící princip lze nalézt **pouze v přijetí pravých duchovních principů.** Protože je ale účelem tohoto pseudočlověčenstva prokázání možnosti existence neduchovního pseudočlověčenství, není žádná taková jednota **ani pozorovatelná, ani možná, ani proveditelná a je sotva kdy žádoucí.** Tudíž jsou tyto rozštěpy, rozdělení, frakce, manipulace a jiné negativní reakce nutnými důsledky a výsledky uspořádání pseudočlověčenstva.

(6)
V pseudoduchovní struktuře pseudočlověčenstva, která předpokládá nutnost existence mnoha ras, národů, skupin, stran, politických systémů, vlád, států a náboženství, je vrozeným důsledkem rozvoj zvláštních ustanovení, institucí a úřadů, které slouží zachování a udržování jejich vlastního uspořádání. Vše a každý, kdo není v souladu s nařízeními takových ustanovení a institucí, se vyloučí a obětuje. Ustanovení a instituce se stávají samoúčelnými a sebeudržujícími, pohlcujíce jakoukoli potřebu pro uznání hodnoty a důstojnosti jednotlivce. V takovém uspořádání NESLOUŽÍ ustanovení a instituce žádnému jednotlivci, ale každý jednotlivec je zvlášť utvořenými okolnostmi DONUCEN, aby sloužil těmto institucím a ustanovením a aby se jimi institucionalizoval a aby jim byl oddán. *(Jako **LOUTKA** - pozn. zpracovatele.)*

> **PŘÍSLUŠNÍKŮM PSEUDOČLOVĚČENSTVA JE V MYSL PEČLIVĚ VŠTĚPOVÁNA IDEA, ŽE BEZ TÉTO STRUKTURY NEMOHOU PŘEŽÍT.**
>
> **Aby se prokázala pravdivost této ideje, je ustanoven, udržován a zachováván ŽIVOTNÍ STYL s VYLOUČENÍM všeho, co by mohlo jeho účastníky vést k víře, že jejich přežití je možné mimo tento životní styl.**

To vede ke **strnulému udržování, zachovávání a podporování struktury,** dokud se nestane **všemocnou autoritou,** která **nahrazuje** jakékoli individuální **duchovní potřeby.** Tak se sama o sobě stává konformita, uniformita a příchylnost k **jednomu životnímu stylu** žádoucím pravidlem a sebenapájejícím se systémem nahrazování. Taková struktura se stává **PSEUDOBOHEM,** který je uctíván s devotním fanatismem, dogmatismem a slepotou.

(7)
Jelikož je struktura pseudočlověčenstva vybudována na hodnotách PROTIKLADNÝCH pravé duchovnosti, jsou všechny jeho principy PSEUDOPRINCIPY, které odvozují svůj původ z nenávisti, agrese, bláznovství, sebelásky a sebevýlučnosti této struktury. Tak se nevyhnutelně staly veškeré dějiny tohoto pseudočlověčenstva DĚJINAMI KRVAVÝCH VÁLEK, AGRESÍ, KONKVIST a všech ostatních bláznivých a ničivých událostí, které jsou přirozenými následky nedostatku pravé duchovnosti.

> **Bláznivost této situace je zesílena a zvětšena skutečností, že NEJVĚTŠÍ HRDINOVÉ tohoto pseudočlověčenstva JSOU TI, KDO NEJVÍCE ZABÍJELI, DOBÝVALI, NIČILI A VEDLI NEJVÍCE VÁLEK pro slávu svého národa a svoji vlastní. Stávají se příklady a idoly, s jakými se má ztotožňovat a jaké se mají následovat.**

(Jeden z dalších mnoha ovládacích programů Sil temna – pozn. zpracovatele.)

(8)
Intolerance, arogance, hrubost, agresivita, pocit vlastní výjimečnosti a všechny ostatní negativní projevy, které doprovázejí život pseudočlověčenstva, vytvářejí velmi neobvyklou a jedinečnou pozici planety Země a jejích obyvatel v Galaktické a Všeuniverzální rodině. Na Zemi se pohlíží jako na NEMOCNOU, RAKOVINNOU A NENORMÁLNÍ BUŇKU, která je neustálým ohrožením blahobytu celého Stvoření. Je tolerována jen kvůli poučení z takového příkladu a ten je dovoleno zobrazit v ODPOVĚDI NA TU PŮVODNÍ OTÁZKU.

Proto se Země a její obyvatelé starostlivě hlídají a omezují, aby se - jako důsledky neduchovního a pseudoduchovního zaměření této planety - nemohly šířit jed, zamoření a nákaza jejich neduhů. Tato planeta je takříkajíc po mnoho milionů let v KARANTÉNĚ a bude v ní, dokud se nezíská plné poučení a dokud se zde neustanoví znovu původní duchovní smysl a funkce člověčenstva. Kdyby taková snaha z nějakých či jiných důvodů selhala, bylo by nutné chirurgické ODSTRANĚNÍ této rakovinné buňky a její obrácení v popel poté, co se splní účel tohoto rozpoložení. Toto je pouze vzdálená možnost či jedna z možností **volby,** které jsou k dispozici k tomu, aby se zastavilo šíření této **smrtelné nákazy. V současnosti je všeobecnou snahou zarazit další šíření tohoto rozpoložení a zahájit léčbu a návrat k původnímu a ryzímu duchovnímu stavu a procesu.**

(9)
Pseudostruktura pseudočlověčenstva projevující se ve svých početných rasách, národech, politických systémech, odděleních, skupinách, stranách a pseudonáboženstvích vyžaduje rozvoj něčeho přesvědčivého a velkolepého, aby to navždy udržovalo, podporovalo i umožňovalo pokračování a setrvávání jí odpovídajícího členění. K tomu je nutno, aby tomuto účelu sloužil rozvoj tradic a zvyků. Takové tradice a zvyky v rámci nejrůznějších systémů vedou k nahromadění určitých stylů, pravidel a nařízení i zvyků, které vytvářejí jednotlivé kultury. Každá kultura se pak stává nástrojem a zbraní, kterými se vynucuje, aby se všechny tradice a konvence ctily, uctívaly a neustále udržovaly bez toho, že by se připustilo něco nového či něco mimo toho, co se nachází ve vlastní kultuře. Od té chvíle **se VŠE vyvozuje a buduje z pravidel těchto zvykal a tradic, čímž se posiluji kulturní návyky a rozdíly, což dusí, zkresluje, kazí, likviduje a odvrhuje cokoli vskutku duchovního.**

Pravá duchovnost ve své dynamické povaze vyžaduje **neustálý duchovní pokrok, pohyb a změnu.** Jestliže se **duchovnost** pro člověčenstvo **blokuje a zadržuje, vede to k rozvoji pseudoduchovnosti a je vytvořeno pseudočlověčenstvo z principů opačných k pravé duchovnosti: Stagnace, nepohyblivosti, úpadku, zvyků, tradic a uctívání kultur, které uctívají vše staré a dusí vše nové.**

Naštěstí je však **přirozeným** kurzem jakéhokoli Stvoření **věčný pokrokový rozvoj duchovního obsahu.** Pseudočlověčenstvo nabralo **nepřirozený kurz,** který se musí neustále vnucovat, aby zachovávalo svůj status quo. Kvůli tomuto přirozenému směřování ve vždy strnule tradiční a navyklé kultuře poskytuje **Absolutní Božská prozřetelnost Nejvyššího příležitosti k prolomení** stagnujícího nahromadění a něco nového se stává přístupným k přijetí, aby znovu zahájilo proces pokroku.

Kvůli přijatým zvykům a tradicím lidských kultur však cokoliv, co z nich vyplývá nebo co se z nich vybuduje, vyplývá a buduje se z nesprávných a zkreslených předpokladů, neboť všechny tradice a zvyky jsou samou svou povahou zastaralé a blokují jakýkoli duchovní pokrok.

Proto nikdo nemůže nikdy dojít k žádným rozumným závěrům o pravém smyslu života a **duchovnosti,** když zakládá své závěry na tradicích a zvycích jakékoli kultury.

Je velkým duchovním omylem věřit, že pravé pochopení a vysvětlení těchto hodnot je možné pouze v rámci těchto kultur a jejich tradic a zvyků. Ve skutečnosti je **pravdou pravý opak: Aby se dospělo k jakýmkoli rozumným závěrům o životě, duchovnosti, vesmíru a Nejvyšším, je třeba zcela, úplně a absolutně nebrat ohled na všechny a jakékoli zvyky a tradice.** Je nutné si pamatovat, že **tradice a zvyky byly vytvořeny pseudotvůrci, aby blokovaly a dusily skutečnou pravdu, která je vždy dynamická.** Tedy: **Jedině když se přesáhnou všechny tradice a zvyky všech těchto kultur, může vyvstat a být pojímán pravý význam života a duchovnosti.**

(10)
Struktura pseudočlověčenstva je budována v zásadě na DVOU PSEUDOPRINCIPECH:

(A)
První pseudoprincip tvrdí, že VE STVOŘENÍ NENÍ NIC DUCHOVNÍHO. Stvoření a život jsou výsledkem pouhé náhody BEZ toho, že by jakákoliv zvláštní „vnitřní“ či „vnější“ nezávislá síla způsobovala jejich vznik.

(B)
Druhý pseudoprincip, který protiřečí prvnímu, VYTVÁŘÍ PSEUDODUCHOVNOST; připouští a uznává existencí zvláštní síly, která má dopad na život a na vytváření všeho Stvoření a života, ale popisuje ji, vykládá a chápe záměrně zkresleně a přikládá ji nepravé osobě či nepravým osobám.

Oba pseudoprincipy vytvořili PSEUDOTVŮRCI V PEKLECH a vštípili je pseudočlověčenství, aby ODVEDLI jeho příslušníky od pravé duchovnosti.

Ve své podstatě a formě **plní oba pseudoprincipy stejný cíl: Jeden popírá jakéhokoli Stvořitele, druhý ustanovuje pseudostvořitele či více pseudostvořitelů, kteří nejsou pravým Stvořitelem.** Uznávání a uctívání pseudostvořitele *(jednoho)* či pseudostvořitelů *(několik)*, kteří jsou **relativní** ke Stvoření a **nemají Absolutní tvořivou moc,** je jak **neduchovní,** tak i **odmítnutím existence jakéhokoli Stvořitele** vůbec. Cokoli je stvořené a relativní, neobsahuje v sobě žádnou **duchovnost. Duchovnost** se do toho může vštípit jedině **uznáním této relativity stvořeného k Absolutnímu Nejvyššímu** a z Něho/Ní.

Uctíváním NEPRAVÉ bytosti či vyznáváním překroucené duchovnosti se nikdo nestává duchovním.

Proto jsou všechna existující pojetí, všechny názory, systémy víry či náboženské doktríny bez jakéhokoli vyloučení čehokoli ve své podstatě a formě vpravdě **materialistické** a neobsahují v sobě žádnou **duchovnost.**

Protože jsou **všechny** náboženské doktríny vybudovány na překroucené duchovnosti tradic a zvyků, všechny obsahují **zrnka pravdy** kvůli skutečnosti, že **překrucují původní pravé duchovní ideje.**

Je možno překroutit jen to, co je samo o sobě pravé a ryzí. Pokroucení překrouceného není žádným pokroucením, ale potvrzením tohoto pokroucení.

Aby se získala tato **zrnka pravdy,** obsažená v těchto deformacích, **musí se nejdříve odstranit všechny deformace.** Tehdy a jedině tehdy vyjdou zrnka pravdy na povrch a využijí se pro vybudování a rozvoj **pravého duchovního náboženství** a **pravého a ryzího člověčenství.** Tato kniha je zatím posledním krokem v pořadí a nemůže vysvětlit vše.

(11)
Uspořádání pseudočlověčenstva projevující se v početných **odděleních, rasách, národech, politických systémech, stranách, skupinách a v množství neduchovních náboženství a systémy víry ROZVÍJÍ VROZENÝ SKLON veškerých uvedených oddělení PROHLAŠOVAT se jako NADŘAZENÉ všemu a každému jinému.** Jedině **tím,** co o sobě prohlašují, a **tím,** za co se považují, se **mohou tato oddělení udržovat.**

Kvůli tomuto přístupu zuří mezi nimi od počátku pseudočlověčenstva neustálá BITVA o panování, vládu, výlučnost a zvláštní privilegované postavení.

Tato situace přímo souvztaží s uspořádáním, které existuje v **peklech. Byla vložena do pseudočlověčenstva na planetě Zemi, aby se zničila pravá duchovnost, která NEOBSAHUJE ANI ZMÍNKU o nadřazenosti, podřízenosti, výlučnosti či zvláštním výsadním rozpoložení.**

Cokoli je dobré, je dobré, a protože je to dobré, je to správné, a tudíž pravdivé. Toto je pravdou. Vše dobré je z lásky, vše pravdivé je z moudrosti a veškerá moudrost je z lásky a pravdy.

Ty obě se zároveň odvozují z **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího.** Proto se žádná z nich nemůže nadřazovat či podřizovat jiné, neboť jsou obě zároveň ze stejného **Absolutního zdroje.**

Jelikož je ale pseudočlověčenstvo vybudováno na protikladech a zkresleních ryzích duchovních principů, musí neustále vytvářet podřízené stavy, které bojují za nadřazenost a výlučnou pozici až do stádia zotročení, znásilnění, potlačení, utiskování, pronásledování a likvidace všeho, co mu neslouží a co neuznává jeho PSEUDONADŘAZENOST.

(12)
Účelem a cílem vytvoření pseudočlověčenstva je ZNIČENÍ a ELIMINACE jakéhokoli pravého člověčenstva, aby se nemohlo uskutečnit přidání Absolutních duchovních principů Nejvyššího. Takže je každý člen pseudočlověčenstva nucen buď spoléhat na **vlastní vnitřní zdroje** (které nejsou rozmnoženy celkovým souhrnným součtem pozitivních zkušeností a výrazových forem všech příslušníků), či se musí **přizpůsobit** a **přilnout pouze k těmto deformacím a nepravdám,** které jsou za tímto účelem neustále produkovány s pomocí **tradic** a **zvyků** jakékoli dané **kultury** anebo **pseudonáboženství.** V první situaci se jedinec stává **izolovaným** a **vyvrženým.** Ve druhém případě jsou **jeho vnitřní zdroje potlačeny omezenými a vnucenými tradičními a obvyklými výklady všech událostí a dějů.**

(13)
Uspořádání pseudočlověčenstva, které je vybudováno na protikladných principech ke skutečnému člověčenstvu, vyžaduje, aby všichni jeho členové byli závislí na této struktuře a aby je omezovala. Rozvoj pravého člověčenstva je budován na svobodě a nezávislosti jeho jednotlivých členů. Pseudočlověčenstvo se na druhé straně může rozvíjet jen s omezeními, tabu, zákazy, nátlaky, potlačováním a nedostatkem svobody a nezávislosti. Přirozený, a tedy řádný rozvoj života jednotlivce je možný pouze na základě **svobody** a **nezávislosti,** jelikož toto je imanentním **zákonem pravé duchovnosti. Jakékoli potlačení a ochuzení tohoto rozvoje vede k rozvoji rozsáhlých pocitů viny, strachu a obav, čehož výsledkem je masivní neuróza a psychóza.**

Pseudočlověčenstvo svým vytvářením všemožných druhů **zákazů, tabu, omezení** atd. **ochuzuje** své členy o jejich základní, esenciální a substanciální potřebu **vlastního rozvoje.** Taková potřeba **není** v souladu s **destruktivním účelem** a **cílem** pseudočlověčenstva. Proto jsou **VLOŽENY** do **duše** lidí **POCITY VINY,** aby jakékoli odchýlení od pravidel stanovených pseudočlověčenstvem **AKTIVOVALO tuto vštípenou vinu, což vede ke strachu, obavám a potřebě potrestání.**

Takže jsou všechny pseudoprincipy pseudočlověčenstva založeny na nenormálnosti a bláznivosti zvrácených duchovních pojetí.

(14)
Jak bylo před tím uvedeno, **původním účelem** náležejícím k založení pseudočlověčenstva byl důkaz, že **pravé duchovní principy** jsou pro fungování jakékoli společnosti nejen **zastaralé,** ale i **nepotřebné** a **nedostatečně inteligentní.** Tento účel vede k **úplnému oddělení** pseudočlověčenstva od **přímého uvědomění, přístupu a přímé komunikace** vzhledem k ostatním dimenzím a ostatním duchovním světům a jejich obyvatelům.

PSEUDOTVŮRCI se obzvláště vynasnažili, aby ZNIČILI jakékoli MOSTY spojující lidstvo a každého jedince s duchovním světem a jeho obyvateli.

Jedním přístupem bylo **vložit - obzvláště přírodovědcům a materialistickým filosofům - ideje, že není žádný duchovní svět a že život a vše ostatní se omezuje na funkci a proces hmoty a jejich prvků.** Tak došlo k **popření** jakéhokoli jiného stavu a procesu než toho, který se nalézá v **přírodním** čili **hmotném stupni** Stvoření.

Jiným přístupem ke **zničení mostů** bylo **stvoření všech typů pseudonáboženství,** která v zásadě vyznávají a přijímají existenci **duchovního světa** a **věčného života,** ale **zabraňují jakémukoli přímému styku a komunikování s jakýmikoli duchy pod pohrůžkou VĚČNÉHO ZATRACENÍ V PEKLECH.**

Ten i onen způsob ve své podstatě vede k **pochybnostem** o existenci takových světů a vnitřně působí na lidi, aby je popírali nebo považovali za něco nedůležitého, nejasného a nepotřebného k tomu, aby se nad tím uvažovalo a zabývalo se tím. Tento přístup odnímá uvědomění si toho, že být neustále v přímém kontaktu a přímé komunikaci s **duchovním světem** je pro **duchovní blahobyt** člověčenstva a jeho členů **životně závažné,** protože **tento svět** je **nejniternějším stupněm,** a tedy **samým životem přírodního světa. V přírodním světě se konkretizují a projevují všechny korespondenční faktory duchovního stavu událostí.** Popřením tohoto faktu pseudočlověčenstvo postupně plní svůj účel - **vymýtit** a **zlikvidovat** u svých členů **představu pravé či jakékoli duchovnosti.**

(15)
Dalším krokem ve vývoji pseudočlověčenstva bylo - jako výsledek zničení mostů do **duchovního světa** - **znásilnění, zvrácení a přehlížení ZÁKONA SOUVZTAŽNOSTÍ,** na

němž je postaveno veškeré Stvoření a udržováno v řádu a v **intra-** či **inter-komunikaci. Tento zákon** stanoví, že

> **všechny příčiny a principy počínají v nejniternějším stupni Stvoření, kterým je PRVNÍ neboli NEJNITERNĚJŠÍ stupeň se svou sférou - nastávající, probíhající a stávající se BEZPROSTŘEDNĚ z Nejvyššího.**

Z **tohoto stupně** a skrze souvztažné faktory všech ryzích **idejí,** aktivit a emanací, které jsou započaty v **tomto centru,** to jest z **Nejvyššího,** nastávají, probíhají a stávají se všechny následné a simultánní kroky a stupně Stvoření. Tedy **jakákoli idea** či snaha, která nastává, probíhá a stává se v **duchovním nejniternějším kroku** a jeho stupních, se projevuje po všech úrovních, krocích a stupních až do **nejzevnějšího následného kroku přírodního světa a jeho úrovně a stupně. Takové ideje** a počiny se jeví ve formě, tvaru a obsahu, které jsou v souladu s povahou každého následného a souběžného kroku, úrovně a stupně, dokud se nestanou zcela **KONKRÉTNÍMI a FIXNÍMI v přírodním stupni ve formě jeho prvků nebo v konkrétním chování a jednání lidských bytostí.**

Zničením těchto mostů se pseudočlověčenstvo oddělilo od přenášení těchto korespondenčních faktorů ve správném a náležitém sledu. Správný a náležitý sled je podstatný pro přežití zdravého člověčenstva, protože mu neustále přináší nové a svěží tvůrčí **ideje** k realizaci a manifestaci. Jakmile se tento sled jakkoli oddělí, pozmění či deformuje, podpůrný systém života člověčenstva je udušen, což vede nakonec k **zániku** pravého **života.**

Pseudotvůrci pseudočlověčenstva si byli vždy vědomi této situace a důležitosti neustálého toku souvztažných faktorů **z nejniternějších stupňů** pro přežití člověčenstva. Aby si zajistili, že jejich plán kvůli tomuto přerušení neselže, **vytvořili,** jak již bylo uvedeno, **pseudoniterný duchovní stupeň duchovního světa** ve formě **pekel,** kde jsou všechny ryzí souvztažnosti zaobaleny, zvráceny, překrouceny a přeneseny v této nové formě pseudočlověčenství, aby se tak zachoval pseudoživot souvztažností.

Je třeba si pamatovat, že **takto zkažené a překroucené souvztažnosti obsahují zrnka pravdy, což umožňuje udržování a podporu života za všech okolností.** Jak již bylo uvedeno, je možné zkazit a deformovat jen to, co je skutečné a má pravý **život** ze sebe a v sobě. Nic jiného nelze zkazit a deformovat. Takto je například dobro obráceno ve zlo a pravda v lež. Protože zlo a nepravda mohou ale žít a udržovat se pouze existencí dobra a pravdy, **jakékoli vložení zla a nepravdy do pseudočlověčenstva a jeho systému podporuje pseudoživot z důvodu, že musí být přítomna idea dobra a pravdy, aby se UVĚDOMILA povaha zla a nepravdy.** Takže se **láska ke zlu a nepravdě stává samotným životem pseudočlověčenstva. Principem zde je LÁSKA, a ta je náležitým a pravým duchovním principem. Z lásky vzniká život a je jí udržován a podporován. Pravý život je v milování Nejvyššího. Tudíž cokoli kdo miluje, stává se jeho životem.** Když někdo nemiluje **Nejvyššího,** musí milovat někoho nebo něco jiného, aby přežil. Toto je souvztažný činitel Stvoření, jelikož láska je jedním z **Absolutních principů Nejvyššího** a souvztaží s životem a jeho atributy a odvozeninami. Takže je nutné něco či někoho milovat, aby se bylo a žilo.

Pseudotvůrci užili tohoto **zákona souvztažností,** aby **vytvořili stav a proces** - který je opakem pravého **principu lásky a pravdy** - **pekla,** kde se produkují neustále zla a nepravdy za účelem náhrady lásky k dobru a pravdě, tedy k **Nejvyššímu, láskou ke zlu a nepravdám, tedy k SOBĚ.** Taková láska je pak **vpravena do pseudočlověčenstva** a je

schopna udržovat a podporovat jeho přežití. Tyto deformace a perverze **neustále působí** vedle všech korespondenčních faktorů **duchovního světa.**

(16)
PŘERUŠENÍ, DEFORMACE a ZKÁZA pravého duchovního sledu z nejniternějšího duchovního stupně a ZNIČENÍ mostů do duchovního světa spolu s PŘEHLÍŽENÍM zákona souvztažností vede k ROZVOJI PSEUDOČLOVĚČENSTVA, které nakonec POPÍRÁ existenci či platnost jakýchkoli duchovních zákonů, které zřejmě nahrazují všechny a jakékoli přírodní zákony a zákony fungování hmoty. Takže **fyzické zákony a zákony hmoty pozorované a popsané přírodními nástroji se považují za základnu a základ vysvětlení jakéhokoli jevu.** Tyto jevy se stávají vysvětlujícími samy sebe. Takové vysvětlení všech jevů vede k nesprávným a mylným závěrům o nich a **dostává všechny členy pseudočlověčenstva do rozpoložení neustálé ILUZE o skutečnosti.** Takže co je reálné, je považováno za iluze a iluze se považuje za realitu.

Jakmile se přestane s výkladem jakéhokoli jevu na základě **duchovních principů,** pravá esence a substance takového jevu se zcela přehlíží a ztrácí, a takové jevy se popisují a chápou v pojmech, které nemají vůbec žádný skutečný vztah k jejich podstatě.

Proto je život pseudočlověčenstva založen na velkolepé iluzi a deformaci pravé skutečnosti, takže se nemůže nazývat pravým životem, ale pouze iluzí čili pseudoživotem.

(17)
Přehlížení, nebo popírání a deformování pravého významu duchovnosti a jejího života, který je ve vnitřním nejniternějším stupni, vede k rozvoji neustálého zdůrazňování zevních svazků a vnějších vymožeností veškerých systémů pseudočlověčenstva. Popíráním niterných duchovních principů ve svých systémech zvrátilo pseudočlověčenstvo všechny systémy v pseudosystémy. V takových pseudosystémech je vrozenou potřebou zakládat jakýkoli vztah pouze na vnějších požadavcích, zvycích a tradicích bez toho, že by se to jakkoli skutečně dotýkalo nitra.

Skutečný pravý vztah lze vytvořit pouze ze SRDCE, to jest z nejniternějšího stupně. Vnější svazky a vztahy nemohou vytvořit, udržovat a podporovat žádné vztahy trvalé, neboť postrádají **niterný život.** Skutečný **život** jakéhokoli takového vztahu může vzniknout pouze **v duchovních niterných činitelích.** Popírání či přehlížení **těchto činitelů** likviduje skutečný **život** a to vede v těchto vztazích k povrchnosti, přechodnosti a vystřízlivění. Proto **nemají** jakékoli hodnoty, svazky a vztahy pseudočlověčenstva žádný hlubší význam, ani nemohou sloužit jako skutečná základna pro sdílení, vzájemnost a vytváření jakýchkoli nových tvořivých **idejí.** Když se sdílejí a oplácejí **jen povrchní, povrchové zevnějšnosti** bez toho, že by v tom bylo zahrnuto cokoli jiného, nesdílí se a neoplácí ve skutečnosti nic. V takovém případě **nemohou v pseudočlověčenství existovat ŽÁDNÉ SKUTEČNÉ SVAZKY a VZTAHY.**

(18)
Jak bylo před tím sděleno, **ustanovili pseudotvůrci** v **duchovním světě** zvláštní **pseudoduchovní stav** a **proces,** zvaný **PEKLO,** za účelem konečné likvidace **veškeré duchovnosti a Nejvyššího.** Jedním z prostředků této likvidace je **soustavná reverze všech existujících principů tak, že se původní cíl a účel stává pouze prostředkem a původní prostředky k provedení cílů a účelů, se stanou cílem a účelem samy o sobě. V takovém uspořádání je VŠE UMÍSTĚNO VZHŮRU NOHAMA.**

Taková je **struktura pseudočlověčenstva** vytvořená pseudotvůrci z jejich pseudoduchovního stavu a procesu. Vše, co **nemá** samo o sobě a v sobě žádný smysl, účel, cíl a žádnou hodnotu, je **považováno za nejzazší výdobytek pseudočlověčenstva** a obráceně: **Pravý smysl, účel a cíl a skutečné hodnoty jsou znetvořeny, zneužity, užity nesprávně, úplně se popírají či oživují se jen jako prostředky k cílům, které nejsou cíli vůbec.**

Klasickým příkladem toho je **přehlížení věčného duchovního života, který je účelem, cílem a hodnotou sám o sobě, dávající pravý smysl lidskému životu; namísto toho se vše nachází v hmotných, pozemských, světských, časných přechodných a povrchních věcech, které samy o sobě nemají žádnou hodnotu či žádný smysl.** Takové hodnoty a bezvýznamné věci se tedy samy o sobě stávají účelem a cílem namísto toho, aby by staly prostředky dosažení **většího duchovního uvědomění.**

(19)
Jelikož je **pravá povaha pseudočlověčenstva SEBESTŘEDNÁ a SOBECKÁ bez jakéhokoli ohledu na cokoli jiného, MUSÍ VŠE EXISTUJÍCÍ SLOUŽIT TÉTO SEBESTŘEDNÉ A SOBECKÉ POVAZE.** To nakonec vede k rozvoji **úplného přehlížení čehokoli a kohokoli existujícího.** Neuvažuje se o rozvoji chápání účelu, cíle a funkce čehokoli existujícího, neslouží-li to nakonec sobeckým a na sebe soustředěným potřebám pseudočlověčenstva. **Přírodní prostředí** příslušníků pseudočlověčenstva a jeho zdroje se proto považují za něco **cizího** a **nepřátelského** a **nemilosrdně se VYKOŘISŤUJÍ bez jakéhokoli ohledu na jeho funkci a ekologii.** Takže se **porušují zákonitosti rozvoje přírody a jejích zdrojů či se navždy zcela pozměňují, což nakonec vede k vytvoření nehostinného a nepřátelského životního prostředí (k vyplňující se věštbě), což přináší lidem mnoho KATASTROF a KATAKLYZMAT a takzvaných NEHOD ohromných rozměrů a neobvyklého charakteru.**

(20)
Jelikož jsou **všechny motivační činitele** všech aktivit a produkčních činností **pseudočlověčenstva** určeny jeho **sobeckou sebestřednou povahou, NENÍ v těchto aktivitách a produkcích žádný nejzazší ohled na prospěch veškerého člověčenstva, na všeobecné blaho a užitek či na univerzální principy.** Cokoli se vytváří, vytváří se s nesprávnou motivací bez ohledu na to, že to má prospívat mnohým. **AVŠAK PROSPĚCH VŠECH NENÍ ÚČELEM A CÍLEM TÉTO PRODUKCE, ALE JEN PROSTŘEDKEM SOBECKÝCH A SEBESTŘEDNÝCH MOTIVAČNÍCH FAKTORŮ. Takový postoj VLOŽILI DO MYSLI pseudočlověčenstva jeho pseudostvořitelé jako součást PLÁNU úplného zničení duchovnosti.**

Když někdo koná něco s ohledem na VŠEOBECNÉ BLAHO, stává se více duchovním. Ale **dělá-li něco kvůli SOBĚ a užívá-li princip všeobecného blaha pro své vlastní sobecké motivy a účely, stává se méně a méně duchovním,** dokud nedosáhne bodu, kdy miluje jen sebe a nenávidí cokoli a kohokoli jiného, neslouží-li podpoře jeho sobeckosti. **Sebeláska a nenávist vedou nakonec ke zničení duchovnosti obecně a vlastního života jednotlivě,** což je **NEJZAZŠÍM CÍLEM pseudočlověčenstva** a což dává **příklad konkrétní odpovědi na otázku: JAKÉ JE TO BÝT BEZ JAKÉKOLI DUCHOVNOSTI.**

(21)
V pseudočlověčenství je vše zpřeházeno, zkaženo a zdeformováno, což vede k rozvoji a ustanovení sebeuvědomění založeného na míře odpadnutí od pravé **duchovnosti. Čím větší je úpadek duchovnosti, tím větší je sebeuvědomění pseudočlověčenstva.** Takové sebeuvědomění není ovšem skutečným sebeuvědoměním, ale **PSEUDOSEBEUVĚDOMĚNÍM.** Skutečné **sebeuvědomění** je postaveno na **uvědomění**

přítomnosti Nejvyššího a každý stav uvědomění vede k **větší duchovnosti** a **rozvoji skutečného já.** Avšak v pseudosebeuvědomění se vše hodnotí a oceňuje dle skutečnosti, **jak málo duchovnosti to obsahuje. Čím méně duchovnosti, tím větší hodnota a cena a opačně: Čím více duchovnosti, tím méně je to hodnotné.**

(22)
V pseudosebeuvědomění pseudočlověčenstva NENÍ MÍSTA pro skutečné duchovní hodnoty života ani pro život sám. To u pseudočlověčenstva vede k **rozvoji přístupu, jehož výsledkem je arogance, nemilosrdnost, pýcha, velikášství, pompéznost a vlastní ospravedlňování.** Takové postoje nevyhnutelně vedou **k fabrikaci, ospravedlňování a užití prostředků hromadného ničení a rušení přirozeného vývoje Země.** Není-li ceněn **skutečný život,** ale namísto toho se **uctívá pseudoživot,** pak **cokoli je ze skutečného života, je nepřístojné, rušivé a pohromou pro pseudoživot, a tedy se to musí ZNIČIT.** Takový je **následek** neduchovního anebo pseudoduchovního uspořádání pseudočlověčenstva. Kdyby se ponechalo samému sobě, důsledkem by bylo úplné a konečné zničení veškerého **života** včetně jeho vlastního pseudoživota.

(23)
Přirozeným trendem skutečného života je neustálý pokrok každého a vše slouží tomuto účelu. Takový trend je **v uspořádání pseudočlověčenstva NEMYSLITELNÝ.** Protože je toto uspořádání postaveno na **protikladech** k tomuto trendu, jsou **všechny snahy** pseudočlověčenstva poháněny k **závěrečnému potlačení lidského rozvoje ve všech sférách života** a **k tomu, aby se podporovala vzdělaná nevědomost,** což **VYLUČUJE a UZAVÍRÁ pravý zdroj ryzího poznání a základnu skutečného pokroku – duchovnost.** Tato tendence vyžaduje rozvoj **PSEUDOVĚDY, PSEUDOVZDĚLÁNÍ A PSEUDONÁBOŽENSTVÍ, které lidi udržují v úplné temnotě a slepotě, představujeme zfabrikované pseudoskutečnosti jako reálné a reálná fakta jako pseudoskutečnost.** Taková situace zajišťuje, že žádná **pravá duchovnost nemůže** proniknout, jelikož **každý musí být ZÁVISLÝ na těchto falešnostech a musí jim NASLOUCHAT.**

(24)
A konečně, **aby se psoudočlověčenstvo udržovalo ve větší a silnější tmě a slepotě, PSEUDOTVŮRCI neustále podporují užívání monstrózních a grandiózních ohavností ve formě PSEUDODUCHOVNÍCH NÁBOŽENSTVÍ, DOKTRÍN, VYZNÁNÍ A RITUÁLŮ, které PŘEDSTÍRAJÍ uctívání a službu vzhledem k Nejvyššímu, ale které ve skutečnosti nenápadně a prohnaně ODVÁDĚJÍ pryč od Nejvyššího a od pravé duchovnosti. Zakládajíce na vloženém POCITU VINY, STRACHU Z POTRESTÁNÍ A VĚČNÉHO ZATRACENÍ, ZAVÁDĚJÍ a ODVÁDĚJÍ lidi od skutečného zdroje lásky a moudrosti a RDOUSÍ pravou duchovnost, která je vždy založena na svobodě, nezávislosti, lásce, moudrosti a Absolutní milosti.**

Tyto OHAVNOSTI jsou jedněmi z NEJVYCHYTRALEJŠÍCH NÁSTROJŮ PSEUDOTVŮRCŮ, které zfabrikovali v peklech a VLOŽILI do pseudočlověčenstva, aby jejich plán na zničení skutečné duchovnosti mohl uspět.

Z toho, co bylo řečeno v těchto čtyřiadvaceti bodech, je nyní **možno,** jestliže si to někdo **přeje, ROZLIŠIT ideje toho, kam vede odpadnutí pravé duchovnosti a jaké jsou důsledky a následky takového duchovního úpadku na rozvoj člověčenstva jako celku.** Veskrze se tak **odpovídá živým příkladem** na původní otázku, **jaké je to být a existovat bez duchovnosti.**

Jako před tím je třeba si ovšem zapamatovat, že **tato kniha je pouze APROXIMACÍ skutečné pravdy.** Je to vyšší krok k pochopení pravé podstaty těchto událostí. To, co je zde zjeveno, je zjeveno s ohledem na **současné** potřeby člověčenstva z hlediska jeho návratu ke skutečnému **duchovnímu pokroku.** Jakákoli **aproximace pravdy NENÍ samotnou celou pravdou.** Tudíž existuje **přesahující vysvětlení a chápání** toho všeho vzhledem k chápání a vysvětlení, které představuje tato kniha. Je však důležité si uvědomit, že **toto přesahující chápání nelze získat, nepřijme-li se nejprve současné zjevené vysvětlení a chápání těchto skutečností.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 4. kapitoly je tato označena těmito názvy:

1. **PRINCIPY PŮVODNÍHO, RYZÍHO A PRAVÉHO ČLOVĚČENSTVA**
2. **VZNIK PSEUDOČLOVĚČENSTVA**
3. **VÝVOJ PSEUDOČLOVĚČENSTVA**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 4.4.2002 Ivo A. Benda

(5)

Kapitola pátá

DŮSLEDKY A DOPAD LIDSKÉHO DUCHOVNÍHO ÚPADKU NA JEDNOTLIVÉ OBLASTI LIDSKÉHO ŽIVOTA, LIDSKÝCH AKTIVIT, SYSTÉMŮ A VZTAHŮ

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 119 – 151, 5. kapitola, část I.*

Jakmile byl **umožněn duchovní úpadek** a stal se **životním stylem,** vedlo to k **rozvoji pseudočlověčenstva;** od té chvíle to ovlivňovalo, určovalo a definovalo **veškeré oblasti lidského života do nejmenšího detailu.**

Obecný a globální popis takového úpadku předchází **popisu jednotlivých oblastí,** jelikož je základnou a základem, na nichž se projevovaly a projevují veškeré zvláštnosti tohoto úpadku a z nichž sestávaly a sestávají.

Dodatečně k **obecným** a **globálním následkům** a **důsledkům tohoto úpadku rozvíjí každá jednotlivá oblast lidského života své zvláštní rysy, prostředky a postoje, což vede k jejich zvláštním následkům a důsledkům jako výsledku tohoto úpadku.**

Je tedy nutné postoupit **k popisu jeho výsledků v jednotlivých oblastech lidského života, lidských aktivit, systémů a vztahů.**

(1)

Každá sentientní entita, každý krok, každá úroveň a dimenze a jejich stupně i všichni obyvatelé vesmíru mají HODNOTU dle SVÉ POZICE, SVÉHO POSTOJE a VZTAHU vzhledem k svému Stvořiteli - NEJVYŠŠÍMU.

Toto je **nejdůležitější** určující činitel **duchovního stavu** a **procesu** každého a čehokoli. Tudíž **pojem Nejvyššího,** jaký má člověčenstvo, je **ústředním a závažným pojmem** v chápání pravé **duchovní povahy** každé společnosti a jejích členů.

Lidská společnost **není** žádnou výjimkou. Bylo již předtím uvedeno, že **přítomná** povaha a struktura lidských bytostí a jejich utvoření je **výsledkem pseudotvořivého úsilí pseudostvořitelů** za účelem **eliminace a zničení jakékoli duchovnosti** a za účelem **stvoření jejich vlastní odlišné duchovnosti - pseudoduchovnosti.**

Protože si **pseudotvůrci** uvědomují důležitost získání **základního pojmu** a **základní ideje** o **Nejvyšším,** toto bylo **PRVNÍM CÍLEM jejich zvrácenosti a překrucování.**

Je **několik způsobů,** jak se to dá zařídit:

(a)

Především se **NENÁPADNĚ vloudí idea možnosti toho, že žádný Nejvyšší NEEXISTUJE, a tudíž hmota a příroda jsou JEDINÝMI zdroji života.**

(b)

Za druhé **se vytvoří idea mnoha bohů s odlišnými funkcemi, či tří bohů v některých křesťanských náboženstvích. Taková idea ve své podstatě a formě nakonec vede K POPŘENÍ JAKÉHOKOLI BOHA.**

(c)
Za třetí **se nepozorovaně uvede idea abstraktního, vzdáleného a nedotknutelného boha ve formě nějakých temných universálních principů, které obsahují pojem Jednosti, ale bez jakéhokoli pojetí vztahovosti a náležení.** Tato idea ve své podstatě a formě též vede ke konečnému **popření jakéhokoli boha.**

(d)
Za čtvrté **se nepozorovaně uvede idea, že jakékoli pochopení takového pojmu je možné POUZE ze zevního a vnějšího stupně, protože jedině zde může být přístupný vnějším lidským smyslům a jimi dosažitelný.**

Pravým pojetím Nejvyššího je vždy niterný duchovní stav a proces v nejniternějším stupni „uvnitř", z něhož lze odvodit nejvíce se přibližující ideu Nejvyššího.

Všechen životní styl pseudočlověčenstva je ale přemístěn a přenesen z niternosti do vnější zevní úrovně, která se považuje za **jedinou základnu** a **jediný zdroj** pro vytváření jakýchkoli závěrů a **idejí.** Z této pozice se pak vytvořil současný nesprávný pojem **Nejvyššího.**

Tento pojem je podivnou kombinací ryzích **atributů Nejvyššího,** které se chápou ve smyslu **zevního stupně a používání jeho principů** podle analogie s **lidskými** činnostmi, myšlenkami, pocity, emocemi a subjektivními projekcemi a očekáváními toho, jakým má **Nejvyšší** být, co má dělat a jak se má chovat. Z toho je zřejmé, že **takový pojem Nejvyššího obsahuje všechny atributy lidských tvorů, které jsou výsledkem pseudotvořivého úsilí pseudotvůrců.** Jelikož jsou takové atributy zvrácením a deformací ryzích atributů, je **v lidském pojetí Nejvyššího málo** toho, co je pravé a pravdivé.

Ačkoli se přijímá a chápe to, že **Nejvyšší** je **Absolutní láskou** a **Absolutní moudrostí** a **všemi ostatními absolutními kategoriemi,** je pojetí takové lásky a moudrosti určeno lidským uvažováním ohledně povahy takové lásky a moudrosti a jejího působení. Výsledkem těchto projekcí a očekávání je směšný **protiklad** v lidském pojmu **Nejvyššího.** Tentýž **Nejvyšší,** kdož je považován za **Absolutní lásku a Moudrost,** je **zároveň obávaným, nepřátelským, krutým, žárlivým, ničivým, trestajícím, zlým a zavrhujícím lidi do pekel a připisují se mu mnohé jiné ohavnosti, které je možno vyčíst z lidských vztahů, postojů a lidského chování.** Takové pojetí vede k jinému ohavnému závěru: **Nejvyšší musí konat, chovat se, myslet a cítit, jak mu nařizují a přikazují církve a náboženství: Ony určují, co je důležité a co ne, aby Nejvyšší konal, říkal, či nekonal a neříkal.**

Takový pojem a taková idea **Nejvyššího nemá** ovšem **nic** společného se **skutečným Nejvyšším.**

Takže lidští tvorové stvořili svého vlastního „Boha" dle svého vlastního obrazu a podobenství, přisuzujíce tomuto „Bohu" své vlastní rysy, pocity, emoce, žádosti, manipulace, očekávání a všechny ostatní pseudolidské pseudohodnoty, zapomínajíce na to, že **původní sentientní entity byly stvořeny dle podoby a obrazu Nejvyššího.** To vede k rozvoji systémů víry, které nutí každého přijímat takového „Boha" či takové bohy jako jedinou možnou skutečnost. Jelikož je takový „Bůh" výsledkem lidské tvořivosti, neexistuje. Proto jsou ve své pravé podstatě a formě všechna pojetí **Nejvyššího** a uctívání těchto pojetí, která v přítomnosti existují na planetě Zemi, **modloslužebnictvím.** Takováto pojetí jsou **čistými deformacemi**

pravdy. To bylo **účelem a cílem PSEUDOTVŮRCŮ zničit jakékoli pravdivé pojetí Nejvyššího v lidské mysli.**

Jako výsledek těchto překroucených pojetí byly **vyvinuty systémy pravidel, nařízení, výkladů, ceremonií, obřadů a postupů, které diktují, jak se má Nejvyšší pojímat, pociťovat a chápat.** Tyto sady pravidel pak vedou **k ustanovení tradic a zvyků,** které se staly **jedinými** platnými kritérii formulací pojetí **Nejvyššího.** Jakákoli **jiná** kritéria se považovala a považují za **kacířství.**

Jako u jiných pojetí, tak i pseudolidské překroucené pojetí **Nejvyššího** v sobě obsahuje **zrnka pravdy.** Negací, zvrácením a pokroucením pravého pojmu **Nejvyššího** se ve skutečnosti **potvrzuje to,** čím **Nejvyšší není.**

(2)
Z ustanoveného pojetí **Nejvyššího** odvozuje svůj smysl, obsah a použití pojem **duchovnosti** obecně. Jak bylo mnohokrát před tím zdůrazněno, **pravý smysl čehokoli utvořeného, fungujícího a činného se může pojmout jedině z pravé duchovnosti. Pravé duchovní principy** jsou středem, životem a smyslem jakéhokoli takového snažení či bytí. Protože ten je ve filosofickém smyslu „**uvnitř**“ jakéhokoli „**vně**“, může se to „**vně**“ chápat a odvozovat jedině z tohoto „**uvnitř**“.

Avšak všechny lidské hodnoty jsou vzhledem ke svému převrácení a přemístění v nejzazším smyslu odvozeny **z vnějšího** čili **zevního přírodního stupně.** Proto je chápání a zařazení **duchovnosti** také odvozeno z tohoto „**vně**“. Ve „**vně**“ mimo „**uvnitř**“ se nenachází žádná **duchovnost,** neboť **duchovnost** vytváří všechny následné kroky a jejich **vnější stupně** - to jest „**vně**“. Takže **cokoli přírodního** je následkem, důsledkem a výsledkem **duchovního stavu** z „**uvnitř**“.

Jelikož je ale v pseudočlověčenstvu vše takříkajíc **vzhůru nohama,** považuje se **duchovnost** buď za **následek, výsledek a důsledek vnějšího zevního stupně** - to jest „**vně**“, nebo se zcela a úplně **popírá, převrací, deformuje či nesprávně definuje.**

Protože se klade důraz na **vnější hodnoty duchovnosti,** považují se jen **tyto hodnoty** za **duchovnost** namísto **pravé duchovnosti v sobě a o sobě.** Takový postoj a pozice vzhledem k **duchovnosti** vede k ustanovení všech druhů **vnějších ceremonií, obřadu, požadavků, zákazů, systémů pravidel a nařízení,** které se považují za **pravou duchovnost.** Jelikož, všechny tyto **vnější obřady, pravidla, ceremonie, zákazy atd.** jsou **vnější povahy,** nelze v nich pojmout žádnou **pravou duchovnost.**

Ustanovení takových postupů vede k **rozvoji tradic** a **zvyků,** které **určují, jak se má duchovnost pojímat, chápat, vnímat a praktikovat.** Cokoli, co se odchyluje od těchto tradic a zvyků, se považuje za kacířské, zavrhuje se a odmítá.

Povaha **duchovnosti** je tedy **dynamická.** Lze ji pojímat v progresivních krocích, skrze něž se stává více a více rozlišitelnou a stále těsnější a těsnější aproximací **Nejvyššího.** Proto je jakékoli tradiční a konvenční chápání **duchovnosti** chápáním neexistující **duchovnosti,** neboť se zakládá na neměnných a stagnujících pravidlech a systémech nařízení, která neumožňují žádný pokrok. Taková situace je v protikladu k **pravé duchovnosti,** dusí **ji** a v nejzazším smyslu vede k **duchovní smrti.**

Protože **lidé jsou v zevnějšnostech duchovnosti,** kde se **nenachází žádná duchovnost** v sobě a o sobě, promítají zde všechny své **vnější ideje,** myšlenky, postoje, požadavky, manipulace, zákazy a očekávání vzhledem k povaze **duchovnosti.** Namísto toho, aby si **její**

pojetí odvodili z ní samé, předepisují jí své vlastní projekce a subjektivní očekávání z pozice svého **vnějšího a zevního postoje.**

A opět jsou v tomto druhu postoje obsažena **zrnka pravdy. Negací, zavrhováním, zvrácením a deformováním pravé duchovnosti** potvrzují to, co není **pravou duchovností.**

(3)
Vyvinuté a založené pojetí **Nejvyššího** a **duchovnosti v sobě** zahrnuje obsah, povahu a funkci náboženství v každé dané společnosti. **Pravým účelem náboženství v jeho ryzí podobě je zdůrazňovat niterné poznání skutečnosti, že vše nastává, probíhá a stává se pouze z jednoho zdroje - Nejvyššího a že ustanovení řádných a správných postojů, vztahů a pozic vzhledem k Nejvyššímu je tím, co ustanovuje pravý život každé žijící sentientní entity a její duchovnosti.** Jelikož je toto ustanovení v pravém smyslu možné jen z **nejniternějšího duchovního stupně** jakékoli vědomě vnímající entity a z **niterného** uznání nutnosti tak učinit ve svobodném a nezávislém **duchu, nemohou pocházet žádné zevnější nátlaky, požadavky a předpisy, obřady a ceremonie z pravého náboženství. Pravé náboženství** má na mysli jen jeden účel - **společné duchovní blaho všech.** Takové **společné duchovní blaho je vždy určeno vnitřními sklony vnějšího chování a vnějších aktivit u každého. Vyplývá-li něčí sklon z touhy po větším a větším duchovním pokroku po žití života, který se více a více přibližuje k Nejvyššímu a Jeho/Jejím absolutním kategoriím a principům, nachází se tento jedinec v pravém duchovním náboženství.**

Společné duchovní blaho z tohoto počínání a sklonu vyplývá ze skutečnosti, že čím více se kdo stane duchovnějším, tím více se stává samým sebou, a čím více se kdo stane samým sebou, tím větší a kvalitativnější je jeho příspěvek pro všeobecný prospěch všech.

Významné je zde to, že **snaha být více duchovním je vlastní touze být užitečnějším všem kvůli všem.** To je **to, co činí někoho skutečně samým sebou, a tedy skutečně duchovním.**

Toto určení se může uskutečnit **pouze uvnitř individua bez jakéhokoli vnějšího vlivu.**

> **Jakékoli vnější ovlivňování toho, aby někdo byl duchovním, nevychází z jedincovy SVOBODNÉ VOLBY, ale z očekávání jistého chování bez jakéhokoli ohledu na vnitřní motivaci.**

Původně neexistovalo žádné VNĚJŠÍ NÁBOŽENSTVÍ, známé teď u **pseudočlověčenstva. Původně byla znalost duchovních principů u každého vložena do jeho ducha a do jeho mysli s uvědoměním, že nikdo nemusí setrvávat u těchto principů, když nechce.** S touto znalostí a svobodou volby bylo také vloženo **poznání důsledků jakékoli volby. Toto je pravým duchovním náboženstvím.** Takové chápání **náboženství** ale **pseudotvůrci úplně vymazali z mysli lidských tvorů.**

Jak se před tím uvádí, **jsou současně existující lidské bytosti výsledkem podvodného napálení zfabrikovaného pseudotvůrci za účelem zničení duchovnosti.** Takovouto fabrikací nastává **vymístění** a **obrácení všech principů.** Proto se veškerý důraz klade na **zevní hodnoty,** což určuje, zakládá a ovlivňuje **funkci jakéhokoli moderního náboženství.** V této souvislosti se náboženství **nestává** již **vnitřní záležitostí** a **individuální volbou** a **uvědomělostí,** ale jen předmětem sledu určitých **předpisů, pravidel, ceremonií, obřadů a vnějších životních stylů,** které se nijak **neodvozují z niterného,** a tedy **z duchovnosti.**

Ve své podstatě a formě **neobsahuje** v sobě takové náboženství nic **z duchovnosti samé.**

Jelikož je obsah takových náboženství vybudován **z vnějších** pozic a žádostí, **nebere** ohled na jakékoli **individuální potřeby.** Namísto toho se vytváří **stereotyp** či **standard,** co se týče toho, jaké by mělo být náboženství a co by mělo být jeho funkcí, který je promítnut do každého a je jím **propírán jeho mozek.** Takové náboženství vytváří stereotyp boha, stereotyp **duchovnosti,** stereotyp náboženství a stereotyp životního stylu. Jelikož jsou všechny stereotypy jen **projekcemi vnějších očekávání a tužeb** v různých situacích a těch, kdo je produkují, **mnohá náboženství** vstupují do jsoucna a bytí **v souladu s požadavky těchto situací.** Nedostatek **duchovnosti** v těchto situacích je ochuzuje o **sjednocující princip. Sjednocující princip je životem pravé duchovnosti.** Proto jsou jednotlivé skupiny navzájem **intolerantní** a **dogmatické** ve svém sebeospravedlňování se a ve své pseudovýjimečnosti. Protože jsou členové pseudočlověčenstva ve své přirozenosti poháněni **k vnějším hodnotám,** mají sklon se shlukovat kolem jakékoli dané situace, která je určena potřebou držet se **falešných hodnot.** Takové shlukování vede k vytvoření **grandiózních tradic a zvyků v jejich zvláštních kulturách,** které pak určují obsah, účel, funkci a význam jakéhokoli náboženství.

V pravém smyslu tedy **náboženství v této situaci neučí lidi ničemu novému**, ale pouze udržuje tradiční a konvenční přístup k pojetí **Nejvyššího** a **duchovnosti. Není** a **nemůže** zde být důraz na individuální, vnitřní odpovědnost za ustanovení pravého vztahu s vlastním **Stvořitelem,** ale důraz se klade na následování tradic a zvyků bez jakékoli změny. Jelikož je **pravá duchovnost** pojímatelná **pouze** v rámci **niterné svobody volby jednotlivce a jeho nezávislosti,** cokoli, co nebere ohled na takové úvahy, nemůže mít žádnou **duchovnost.**

Proto **všechna existující náboženství** na planetě Zemi bez jakékoli výjimky neobsahují ve své esenci a substanci **vůbec žádnou duchovnost,** a proto jsou **v nejzazším smyslu bez užitku.**

Naneštěstí nejsou jen **bez užitku,** ale jsou též **extrémně nebezpečná,** neboť udržováním tradic a zvyků se **snaží tvrdě zardousit cokoli tvořivé, nové a dynamické.** Toto úsilí nakonec vede k **duchovní smrti,** což může dokonce vyústit ve **fyzické zničení člověčenstva.**

Je třeba si **pamatovat,** že

KAŽDÁ KONTRAPRODUKTIVNÍ DUCHOVNÍ AKCE MÁ SVOJI KONTRAPRODUKTIVNÍ FYZICKOU ČI HMOTNOU REAKCI.

Toto je **zákon souvztažnosti.**

Takové **zničení duchovnosti** bylo **původním účelem,** s jakým **PSEUDOSTVOŘITELÉ zfabrikovali pseudočlověčenstvo.**

Ale v **každé** náboženské doktríně jsou **zrnka pravdy,** neboť všechny tyto doktríny zdůrazňují **duchovní principy.** Důraz na **tyto principy** je správný, ale jejich definice, jejich obsah, jejich chápání a jejich aplikace jsou **zvrácené, nesprávné a překroucené.** To ale pomáhá si jasně uvědomit, co **není** pravým náboženstvím.

(4)

Takovéto **přijetí a chápání náboženství vede k rozvoji VELMI ZVLÁŠTNÍHO ŽIVOTNÍHO STYLU, který se požaduje po všech příslušnících odpovídajícího náboženství.** Jelikož se v každé společnosti klade důraz na **vnější hodnoty** náboženství, je životní styl určován **těmito vnějšími požadavky, předpisy, stereotypy a očekáváními.** Co je zde na Zemi **důležité,** je **vnější chování, vnější hra rolí a sebevyplňující se předpovědi takovýchto stereotypů.** Protože takový životní styl je nakonec určen **zvyky a tradicemi zevních kultur, duchovní život** se shledává a pojímá jako **početná tabu, omezení, zakazování a ohraničení,** která jsou v zásadě též **zevní povahy.**

Za takové situace je **životní styl přesně determinován krok za krokem. Musí se jíst jen určité jídlo a v určité dny, oblékat se jen určitým způsobem, dělat jen určené věci, říkat jen určitá slova, mít jen určité pocity, projevy vůle, tužby a myšlenky, provádět jen určitá cvičení, dýchat jen určitým způsobem, brát na zřetel jen určité věci atd. Seznam takovýchto požadavků může být nekonečný.**

Tyto věci mají tedy evidentně pouze **vnější povahu.** Považují se ale **ZA** něco, co má skutečnou **duchovní hodnotu,** a pokud u nich někdo nesetrvává, **není** považován za religiózně či **duchovně** založeného.

Duchovní a náboženské založení se zde kladou naroveň s dodržováním **vnějších pravidel.** Jakékoli existující náboženství na planetě Zemi má takové požadavky. Selhání v jejich následování vede k **vyloučení** a **zatracení** k věčnému utrpení.

V takovýchto **požadavcích** a **zákazech** se **NENACHÁZÍ** vůbec žádná **duchovnost.** Ve skutečnosti vede tato situace k **pohlcení** i toho mála **duchovnosti,** které kdo může mít, protože **neustále nutí,** aby byl zaneprázdněn **zevním chováním** a **vnějšími pravidly,** která **ODDALUJÍ** od **vnitřní duchovnosti.**

Největší omyl těchto požadavků všech **náboženství včetně praxe jógy** spočívá ve **víře, že sledování těchto pravidel vede k většímu duchovnímu uvědomění a k pravému duchovnímu náboženství.** Falešnost takového postoje spočívá ve **víře, že fyzické pozice, dýchání, cviky, pozření potravy a nápojů, slovní modlitby a meditace, vyloučení tělesných rozkoší či potlačení tělesných požadavků, pocitů a potřeb je absolutně nutné k tomu, aby se dosáhlo vyššího duchovního uvědomění.**

Jaká pracná a obtížná cesta k duchovnosti !

Je samozřejmé, že se **duchovnost** nemůže odvodit z takových **vnějších praktik.** Jestliže se **všechny** úrovně, stupně a roviny lidské mysli na této činnosti **nepodílejí, nemůže se odehrát nic skutečně duchovního.** Cokoli, co se stane během těchto praktik, je obvykle **zkreslením či projekcí žádoucího myšlení a subjektivního očekávání.** Tato jsou pak považována **ZA pravou duchovnost.**

Aby někdo byl skutečně **duchovním člověkem, nemusí** provádět žádné obřady, půst od jídla a pití, jisté cviky, ochuzovat se o fyzické rozkoše, trávit hodiny v lotosové či jakékoli pozici či utrácet cenný čas na slovní modlitby. **Být skutečně duchovním člověkem znamená užívat jak jen nejlépe VŠECHNY tyto věci dle svých potřeb s poznáním, že jsou všechny jen SOUVZTAŽNÝMI ČINITELI duchovního stavu záležitostí, v nichž je duchovnost prožívána od nejniternějšího až po nejzevnější přírodního stupně ve své konkrétní a smysly vnímatelné formě. Tehdy se takové spokojené užívání stane PROSTŘEDKEM, kterým se dosahuje většího duchovního uvědomění.**

Zde je třeba uvážit, **jaký** postoj a sklon je za těmito rozkošemi. Jsou-li **prostředkem** užívání korespondenčních činitelů **duchovnosti** - vždyť nakonec potrava, nápoje a fyzické rozkoše

JSOU souvztažnostmi duchovních idejí - pak jsou tyto aktivity ve své esenci a substanci **duchovními.** **Stávají-li se ale ÚČELEM života, pak mohou připravit o jakoukoli duchovnost.**

Totéž je pravdou o **úmyslném zakazování si, omezování a odmítání těchto rozkoší.** Když tak někdo činí, **porušuje zákon souvztažností** a ničí **most k duchovnosti.** Problémem zde je to, že **duchovní aktivity vznikají v nejniternějším stupni,** postupují následně **k nejzevnějšímu stupni,** kde se uskutečňují v souvztažných formách fyzických a smyslových jevů, z nichž fyzické rozkoše, potrava a nápoje jsou jedny z mnohých.

Jsou-li takové aktivity potlačeny, ohraničeny či dokonce odmítány, nebere-li se v úvahu **tělo, není** pak místa pro uskutečnění těchto **duchovních aktivit.** Ztratí svou konkrétní **základnu.** Takže v **nejzevnějším stupni NENÍ** možno reagovat na žádnou **duchovní akci,** oplácet ji, ani ji zde dokončit. Takže se za takové situace nemůže odvodit žádný **duchovní užitek** a těmito prostředky a tímto životním stylem **nelze** dosáhnout **pravé duchovnosti.**

Při pohledu na toto chápání takových praktik je zřejmé, že nejen že **nevedou k duchovnosti,** ale že jsou **krajně nebezpečné,** protože **ničí základnu,** na níž se projevuje **pravá duchovnost.**

Tyto životní styly, jak je diktují zvyky a tradice náboženských dogmat, obsahují ovšem **zrnka pravdy.** Tyto pravdy zdůrazňují, že **fyzické rozkoše** a **hmotné věci nemají být účelem a cílem života a že samy o sobě neobsahují žádnou duchovnost.** Avšak **problémem** s tímto uvědoměním je, že vede **k opačnému extrému - k popírání duchovních hodnot těchto aktivit. Neuznává se,** že tyto aktivity jsou důležitými a nutnými prostředky, jimiž se může získat **větší duchovní uvědomění,** protože jsou **následkem a důsledkem duchovního úsilí Nejvyššího, projevující se v nejzevnějším stupni přírodního čili fyzického těla.** Jedině v **tomto všeobecném sjednocujícím principu** se pravá **duchovnost** může vyvíjet a může pokročit vpřed.

(5)
Z takového obecného stylu života, jak jej určují zvyky a tradice, plyne ustanovení STEREOTYPU, jak má vypadat, chovat se a fungovat žena či muž Boží, neboli svatý či svatá. V těchto stereotypech je **zabudována sada pravidel, směrnic, očekávání a projekcí. Ty určují a definují to, kdo je svatý a kdo není.** Takové určení je evidentně založeno **na zevních formách předepsaného hraní rolí svatých,** aniž by se jakkoli uvažovalo **o niterném stavu věcí.**

Žena či muž Boží má mít dle očekávání **jistou moc, určité vnější vzezření a určité chování, kterými se odlišuje od všech ostatních.** On nebo ona **musí vést určitý předepsaný styl života** v odloučení, musí se vzdát tělesných a sexuálních rozkoší, musí nosit určitý typ šatů, jíst určitou potravu a provádět jisté druhy aktivit, očekávané kvůli konvenčním a tradičním předpisům.

Problémem u těchto **stereotypů** je, že **lidé věří v jejich skutečnost** a **považují je za znamení pravé duchovnosti** a **svatosti.** Udržování těchto stereotypů podporují členové, kteří se spojují v takových **„duchovních“ organizacích** za účelem toho, aby byli **duchovně založeni.** Slavnostně věří, že žitím dle těchto očekávání a přijetím tohoto životního stylu, chováním a konáním dle předepsaných rolí získají **větší duchovní uvědomění.** Tak se naplňují jejich vlastní předpovědi, což je a ostatní lidi vede k víře, že takové jsou **vnější záležitosti duchovnosti.**

Stereotypy podporují a starostlivě uchovávají všichni lidé, kteří se vzdávají toho, co oni nazývají světem a tělesnými a sexuálními rozkošemi, a uchylují se do **mužských** a

ženských klášterů, stávajíce se **mnichy** a **jeptiškami** nebo **poustevníky,** kdož odcházejí do divočiny či odlehlých hor a míst, kde mohou praktikovat svou **zevní „svatost“** věříce, že tímto životním stylem slouží člověčenstvu tím, že demonstrují svoje pojetí **duchovnosti.**

Všechno toto jsou **vnější** a **zevní věci,** které mají svůj původ ne **v niternostech,** kde se nachází **pravá duchovnost,** ale ve **vnějších očekáváních** lidí shromážděných kolem tradic a zvyků, které nemají v sobě žádnou **duchovnost** prostě proto, že se odvozují z **vnějších hodnot.**

Takové stereotypy svatých mužů a žen jsou ve skutečnosti **zohavením tvořivého ducha,** protože **popírají** přítomnost **Nejvyššího** v plnosti Jeho/Jejího Stvoření a docházejí k závěru, že cokoli se tělesně cítí či chce, nemá **duchovní původ** a nijak se to nevztahuje k **duchovnosti.** To vede nevyhnutelnému závěru, že **Nejvyšší nevěděl, co činí,** když stvořil **přírodní svět, fyzické tělo a jeho potřeby a potěšení.** Takže se život připisuje **tělu samému,** jako že tělo a hmota samotné mohou dát sebou a ze sebe vznik pocitům, tužbám a projevům života. A protože tělesný život neobsahuje dle tohoto uvažování žádnou přítomnost **Nejvyššího,** je vše, co se z něho odvozuje, hříšné, zlé, ohavné a odvádí od **duchovnosti.** Proto je jediným způsobem, jak získat jakoukoli **duchovnost,** vzdát se a **zanechat** všech či většiny tělesných, světských, pozemských a hmotných tužeb a radostí a **uchýlit se do klášterů** či se **stát zcela odlišným** od kohokoli jiného.

Taková situace ovšem nemůže vést k jakékoli **pravé duchovnosti.** Namísto toho ustanovuje **stagnující rozpoložení, jež vede k fabrikaci pseudoduchovnosti, která zcela nahradí pravou duchovnost.** Jestliže někdo nevidí nic jiného než **pseudoduchovnost,** která se definuje **očekáváními zvyků a tradic a jimi předepisovaných stereotypů,** vede ho to nevyhnutelně k víře, že toto je tou **pravou duchovností** a že není jiné cesty.

Takový systém víry je **vpojen do lidské mysli** až tak, že se **vylučuje** cokoli jiné. Budování těchto **stereotypů** je velmi **nebezpečným podnikem,** protože způsobuje, že **lidé věří, že jen vybraní se mohou stát pravými duchovními lidmi.** Průměrná bytost není schopna být skutečně **duchovní,** protože není schopna se vzdát všech přirozených tužeb a rozkoší. Nemá tedy cenu se snažit. „**Ať se za mne modlí a snad jejich zásluhou a jejich modlitbami mohu být spasen**“ - to je nevyhnutelným niterným závěrem vyplývajícím z této situace.

Nepravost této situace spočívá v domněnce, že pravá **duchovnost** je nemožnou, pokud se někdo částečně či docela neomezí či nezřekne většiny svých fyzických, sexuálních, přírodních a světských rozkoší i tužeb. Ale v pravém významu **duchovnosti** je opak pravdou. **V těchto rozkoších a tužbách je neustálá přítomnost duchovnosti. Jakékoli rozkoše a tužby jsou výrazy duchovního stavu událostí v nejniternějším stupni.**

Tělo, hmota a všechny jejich prvky v sobě a o sobě nemají žádný život. Jejich tužby a rozkoše jsou do nich promítnuty **souvztažnými duchovními činiteli nejniternějšího stupně,** kde sídlí **Nejvyšší.** Proto jsou následkem a důsledkem **pravé duchovnosti,** která neustále vyhledává své vyjádření po všech úrovních stvoření, naplňujíc a sdílejíc se sentientními entitami svou přítomnost skrze jejich zvláštní schopnosti vyjadřování a těmito schopnostmi.

Je **duchovní** ohavností tvrdit, že fyzické tužby a rozkoše jsou neduchovní. Znamenalo by to, že **Nejvyšší** je krutý a mučí lidi zim, že do nich vložil takové touhy a rozkoše a takto ztěžuje či dokonce znemožňuje, aby někdo byl **duchovním jedincem. Je to nesprávná idea, kterou pseudotvůrci zfabrikovali v peklech za účelem zničení pravé duchovnosti.** Naneštěstí se tato **idea** přijímá, posiluje a udržuje zástupy mnichů, jeptišek, „svatých“ mužů a žen, kněží a ostatních, kdo věří v jejich platnost bez ohledu na jejich zaměření.

Ve skutečnosti však být či se stát skutečně **duchovním jedincem je tím nejsnadnějším a nejpřirozenějším procesem.** Je to **vrozené** a **vlastní duchovnímu bytí každého. Netřeba se ničeho vzdávat. Ale naopak se tyto tužby, rozkoše a potřeby uznávají jako dary lásky a moudrosti Nejvyššího za účelem toho, že se použijí, vyjádří, potěší se jimi a budou se sdílet tak, jak je nejvíce mocné, se záměrem učinit druhé šťastnými a radujícími se.** Konajíce tak a za tímto účelem i s tímto záměrem stává se jeden skutečně **duchovním.** Tyto rozkoše, tužby a potřeby se tudíž stávají jedněmi z **mnoha nástrojů,** jakými se jeden může sdílet s ostatními a sloužit jejich potřebám. Pokud se na ně pohlíží jako na **nástroje** vyjadřování, dávání, přijímání sdílení a vzájemného oplácení lásky a moudrosti **Nejvyššího** a sebe sama, jsou užitečné a kvůli tomu **vysoce duchovní.** V nich je **duchovnost** a **Nejvyšší** jako ve svém vlastním. **Duchovní pokles načíná pouze tehdy, když je takový účel těchto tužeb a rozkoší popřen a když je tento nástroj obrácen v konečný cíl života.**

Ve skutečně **duchovní konotaci** se tedy **skutečně svatá osoba čili člověk Boží nijak neodlišuje od nikoho jiného.** Taková osoba se **plně těší životu ve všech jeho aspektech duchovním, duševním a fyzickém.** Jedinou odlišností je to, že **tato osoba plně uznává, přiznává a přijímá a vyznává, že vše, co má, je darem od Nejvyššího a výrazem jeho nepodmíněné lásky a moudrosti.** Tudíž to **není její,** ale je jí to dáno za účelem oplácení a sdílení radosti, potěšení, rozkoše a štěstí s každým, kdo se toho chce dobrovolně účastnit. Taková osoba je **vděčná** a je jí to **vhod, pociťuje neustálý vděk za všechny tyto dary a užívá je s opatrností, moudrostí a náležitě.** Taková osoba **poznává pravou duchovní hodnotu těchto darů, neboť ty ji neustále připomínají její duchovní původ a souvztažnosti k jejím duchovním stavům a významům.** Prostě jsou to cenné nástroje pro získání větší **duchovnosti.** To je tedy to, co skutečně znamená být **Božím mužem** či **Boží ženou.**

(6)
Jak se již uvedlo před tím, **zfabrikovali pseudotvůrci dle svého původního plánu odlišnou sadu lidí s pomoci genetických manipulací.** Anatomie, uspořádání mozku, fyziologie, neurofyziologie a všechny související funkce lidského těla byly **široce pozměněny.** Jedním z hlavních cílů takových fabrikací byla **změna významu a účelu femininního principu** reprezentovaného ženami. Touto drastickou změnou ve struktuře ženy se zabývali kvůli životně závažnému významu její souvztažnosti. **Femininita souvztaží s láskou, a tedy se životem.** Bylo proto nutné poněkud **snížit** tento význam, aby se mohlo **uspět ve zničení duchovnosti.** Proto se žena stala předmětem **extenzívního pozměňování vzhledu jejího těla,** které bylo utvořeno tak, aby se jevilo jako **podřadné** k tomu, jaké má muž.

Pseudočlověčenstvo bylo záměrně uspořádáno tak, aby dělalo všechny a veškeré závěry na základě **zevních** čili **vnějších hodnot.** Jedině taková struktura mohla zařídit jakýkoli úpadek od **duchovnosti.** Kdyby se důraz kladl na **niterné hodnoty,** nebyla by možná **žádná duchovní recese** a závěrečná **destrukce duchovnosti,** neboť **niterný stupeň** je **duchovností** samou.

Když se ví, že vše v této společnosti se bude posuzovat dle **vnějšího vzezření, je** nejlepším způsobem **snížení** významu **souvztažnosti femininity s láskou a životem změna vnějšího** čili **tělesného vzhledu a fungování.** Ženské tělo bylo obecně učiněno slabším, menším a více zranitelnějším než mužské. Tato situace vedla k **rozvoji komplexu nadřazenosti oproti komplexu podřazenosti** a způsobila, že se **ženy staly závislými na mužích.**

Pseudotvůrci VYVINULI plno zvláštních pravidel, nařízení, očekávání, vzorců chování a posil, což vedlo k ustanovení ZVLÁŠTNÍCH PRAVIDEL pro muže a ženy v jejich

vzájemných vztazích. Tak se vytvořily tradice, zvyky a jejich kultury, tak se udržovaly, zachovávaly a posilovaly a řídily se jimi veškeré vztahy mezi muži a ženami. **Muži se ve společnosti stali vládnoucím faktorem,** z čehož vyplývají **výsady** a **zvláštní postavení** spolu s předpojatostmi, pověrami a předsudky. **Princip lásky a života** byl v této formě zatlačen, potlačen a pohlíželo se na něj **s obavami.** Na druhé straně byl zdůrazněn, podporován a přijat **princip arogance, surové síly, agresivity a ctižádosti reprezentovaný muži.** Tato situace pokračovala až do takového **extrému,** že u určitých národů a náboženských dogmat se **být ženou považuje za méně hodnotné než být zvířetem.** Takový důraz vede k panování jednoho principu nad druhým - to jest k nebezpečné situaci, neboť v **rovnováze obou faktorů je jednota, jednost a harmonie života spolu s tvořivostí, což obsahuje pravá duchovnost.**

Takže pravé pojetí **Nejvyššího,** reprezentované **jednotou principů feminity a maskulinity,** je v lidské mysli překrouceno a namísto toho je do ní vložena překroucená verze tohoto pojetí. Tato překroucená verze vede nakonec k **popření** pravého **Nejvyššího,** a tedy **ke zničení pravé duchovnosti.** A to je **účel, pro jaký pseudotvůrci zfabrikovali pseudočlověčenstvo.**

(7)
Aby se tato situace posílila a zdůraznil se význam vnějších svazků a podřízené služebnosti jednoho principu vůči druhému, bylo nutné **vytvořit instituce manželství** a **rodiny,** které by **úspěšně udržovaly tento ohavný stav. Uspořádání těchto institucí je vnější reprezentací toho, jak daleko mohou neduchovní principy zajít v zotročení lidí vírou ve svatost vnějšího manželství a rodiny.** Stává se **posvátnou institucí,** která se musí podporovat, strážil a bránit **všemi** prostředky.

Jelikož jsou **všechny principy v pseudočlověčenstvu odvozeny z vnějších hodnot,** jsou na nich založena pravidla, nařízení a očekávání i požadavky, ohraničující funkci manželství a rodiny a účel, kterému slouží. Takže **pojetí manželství a rodiny NENÍ odvozeno z duchovních principů nejniternějšího stupně,** ale **z návyků, požadavků, diktátů a očekávání společnosti.** Takto se zajišťuje jeho **vnější zachovávání.** V pravé podstatě a formě této společnosti **nejsou** možné žádné jiné úvahy. **Duchovní reprezentace** těchto svazků a aktů se **přehlíží,** či se **vyznávají jen slovně,** aniž by je někdo bral vážně. Proto jsou **všechny manželské a rodinné svazky v této společnosti povahy zevní, neduchovní a nemají samy o sobě ŽÁDNÝ SMYSL.** Proto v pravém smyslu **není na Zemi žádného manželství,** ale jen **navyklé svazky** a **zotročení,** aby se udržoval **neduchovní status quo pseudočlověčenstva.** Těmito svazky se **napájí neduchovnost.** To je důvodem toho, proč je v dané společnosti tolik ohromných omezení, ohraničení, požadavků, předpisů a projekcí do manželského a rodinného života, které často vedou lidi k **šílenství** a **zabíjení** kohokoli jiného jak **fyzicky,** tak i **duševně.**

Problémem s rodinou a manželstvím je u **pseudočlověčenstva** to, že byly vynalezeny pouze za **jedním účelem** a z **jednoho důvodu: Podporovat, udržovat a zachovávat život pseudočlověčenstva a všech jeho ohavných tradic, zvyků a kultur.** Nesprávná **idea** jakékoli takové společnosti a duchovnosti se může udržet jen **těmito institucemi,** které byly vštípeny a vpojeny do lidské mysli, takže se považují za **jediné zdroje přežití. Proto se tyto instituce stávají náboženskými a kulturními pevnostmi a dogmaticky se střeží se zuřivostí a zavilostí ZLÉHO HLÍDACÍHO PSA.**

Jelikož je existence těchto institucí motivována **vnějšími hodnotami** a **nesprávnými důvody, je neužitečnou a nebezpečnou existencí, neboť byla zfalšována v peklech.** Podpora těchto institucí vede k **podpoře neduchovnosti** a jejím výsledkem je **ničení pravé duchovnosti.**

Pravý **duchovní význam manželství** nemá **nic** co dělat s veřejnými či **vnějšími hodnotami.** Je vlastní **záležitostí niternosti,** která je **čistě subjektivní, individuální a intimní.** Řídí se **jen niternou potřebou sjednocení všech principů života, které představuje maskulinita a femininita.** Je to stav a proces výměny, sdílení a spojení **těchto principů** za účelem získání **většího duchovního uvědomění** a přiblížení se k **Nejvyššímu,** kdož je přítomen v tomto sjednocení jako ve Svém vlastním, což vede k tomu, že se jeden stává více a více sám sebou. Jakmile se tato jednota ustanoví, není ohraničena na své vlastní udržování a sebepohlcování, ale **vyzařuje se, sdílí a poskytuje mnoha ostatním.** V této jednotě je vždy **duchovní účel** - konečná jednota jedinosti a harmonie lásky a moudrosti, dobra a pravdy, **femininity a maskulinity** se všemi jejich atributy a odvozeninami. To je **niterný stav a proces,** který je na **zevní** čili **vnější úrovni** reprezentován ve **formě fyzické přitažlivosti muže k ženě** a **ženy k muži a jejich touhou po fyzickém spojení** a sdílení všech radostí a všeho štěstí, které je výsledkem tohoto **spojení.** Takové **rozkoše a štěstí se považují za nástroje a vyjádření pravého duchovního stavu záležitostí, s nímž souvztaží.** Takové pojímaní vztahu muže a ženy je skutečně **duchovním** a ustanovuje **základnu,** na níž se může stát realitou a vzkvést **pravé duchovní manželství.**

Pravé duchovní manželství nelze ohraničit, omezit a spoutat žádnými zvyky a tradicemi, neboť **hranice iniciují a udržují stavy stagnace, ve kterých není touha po změně.** Ve stagnaci není žádná **duchovnost. V pravém duchovním manželství na straně druhé jde o neustálou snahu po změně, duchovním pokroku a větším přiblížení se k pravé skutečnosti Nejvyššího.**

Ideou pseudomanželství a pseudorodiny je tedy lidská mysl propírána tak silně, že povětšinou každý na Zemi věří, že jakákoli změna v uspořádání instituce manželství a rodiny, či její úplné odstranění by mohlo vést k úplnému zániku lidské existence. Ale ve skutečnosti je opak pravdou. Strnulé přilnutí k takovým **institucím, které zfabrikovali pseudotvůrci,** vede nakonec ke **zničení člověčenstva a duchovnosti, jak lze vidět ze současného stavu událostí na planetě Zemi.** To je ovšem **konečným CÍLEM pseudotvůrců - zničit jakoukoli duchovnost.**

Aby se dodalo těmto manželsko - rodinným institucím a jejich funkci na **větší věrohodnosti**, vyvinula **dogmata a doktríny všech náboženství falešný systémů víry, hlásající, že tyto instituce jsou posvátné a svaté, a proto se nemohou ani zrušit, ani změnit.** Kolem těchto systémů víry jsou vybudovány **zvyky na zvycích, tradice na tradicích, pravidla na pravidlech, očekávání z očekávání a požadavky z požadavků, aby se muži a ženy nutili do svazků jednoho s druhým, což u nich může vést k bídě, strádání, pocitům viny, starostem, obavám a všem šílenostem a omezením, které dusí veškerý duchovní život pod rouškou duchovnosti** a ve jménu **Nejvyššího.** Toto je **NEJZAZŠÍ OHAVNOSTÍ** těchto institucí, které jsou **odpovědí na otázku, jaké by to bylo být bez duchovnosti.**

V těchto institucích jsou však **zrnka pravdy.** Zdůrazňují skutečnost **nejzazšího splynutí a sjednocení femininity a maskulinity.** Ale **jejich** chápání, popis, vysvětlení a praktikování je **holým zkreslením, zvrácením a zmrzačením.** Má to ale **tu hodnotu,** že se tím poskytuje **PŘÍKLAD toho, co NENÍ pravým duchovním manželstvím a rodinou.**

(8)
Pojetí sexuality a sexuálního milování je PSEUDOTVŮRCŮM obzvláštním terčem překroucení, zvrácenosti a mrzačení. Důvod takového zájmu o tuto záležitost spočívá v **ohromné duchovní důležitosti a souvztažnosti,** kterou má **sexualita.** Ta je nejzazším vyjádřením jednoty, jedinosti a harmonie **všech duchovních principů,** které se navzájem plně a zcela vyměňují a oplácejí. Tato jednota ústí v nanejvýš příjemném a blaženém vyvrcholení, které dává zrod zcela nové **duchovní ideji,** která se stává **základnou** pro manifestaci neustálého tvořivého úsilí všech sentientních entit. To je přivádí k **většímu**

duchovnímu uvědomění, které přesahuje všechno předešlé, a to vede k ustanovení **vyššího duchovního stavu a procesu,** což je dostává do pozice těsnějšího přiblížení k **Nejvyššímu.** Skrze toto sjednocení a jím se stávají **více sebou samými,** a tudíž jsou **více naživu.** Toto je pravým významem sexuality také na **fyzické úrovni,** jelikož jejím účelem je **konkrétní, smysly vnímatelná manifestace tohoto principu v nejzevnějším stupni.**

Avšak takové pojení sexuality **nemohou** pseudotvůrci tolerovat, protože by **nevedl** k eliminaci **duchovnosti,** ale namísto toho k jejímu potvrzení. Tudíž **zfabrikovali zcela deformovaný náhled na sexualitu a vložili jej do lidských tvorů, které vytvořili, aby tito mohli podkopat sám tvořivý princip,** se kterým sexualita souvztaží a který ji reprezentuje, **přestalo** by tedy jakékoli Stvoření.

V této **zfabrikované souvztažnosti se sexualita považuje za něco nečisté, špinavé, smyslově a tělesně ošklivé, sloužící JEN dvěma účelům:**

(a)
Pozitivnímu (pseudopozitivnímu) účelu zachovávání druhů, což podporuje neustálý život pseudočlověčenstva;

(b)
a účelu negativnímu - aby se lidé přiváděli do ohně pekelného chtíče, a tedy k věčnému zatracení.

Taková **idea** tedy vede k ustanovení všech druhů zákazů, omezení, očekávání, projekcí, stereotypů, pravidel a směrnic, které jsou uvaleny na sexuální vyjadřování lidských tvorů. **Pocit viny z toho, že někdo má tahové pocity, je PEČLIVĚ VLOŽEN DO LIDSKÉ MYSLI A NEUSTÁLE SE ZDE UDRŽUJE.**

Vzhledem k tomuto spoluoznačení je sexuální styk dovolen pouze za účelem rozmnožování v rámci pseudomanželských svazků, čili se toleruje, pokud nastává jen mezi manželem a manželkou (**pseudomanželem a pseudomanželkou**). Jakákoli jiná forma vyjádření sexuality je zapovězena, netoleruje se a - v některých společnostech - **se trestá fyzickými a zákonnými prostředky.**

Takové pojetí sexuality **ustanovuje velmi zvláštní tradice, konvence a techniky, které se musí sledovat a poslouchat pod pohrůžkou věčného trestu v peklech či zákonného potrestání dle ZÁKONŮ,** které se **ZFABRIKOVALY ZA TÍM ÚČELEM.**

V takové situaci je jedinec **nucen** přistupovat **k sexuálnímu styku se strachem a obavami.** To vede k **sexuálním zábranám,** které **brání jeho sexuálnímu, a tedy i duchovnímu vývoji a NIČÍ pravý tvořivý význam sexuality.**

Problémem této situace je to, že **sexuální pocity jsou velmi přirozené a normální a nic nemůže eliminovat jejich přítomnost.** Musí se tak, či onak vyjádřit. Důvodem pro to je význam souvztažnosti sexuality pro sjednocení a výměnu všech **duchovních principů** za účelem **vyvrcholení,** což vede ke **zrození vyšších duchovních idejí. Toto je základní princip života, který je zabudován do všech sentientních entit bez ohledu na to, jak byly geneticky zmanipulovány.**

Je třeba si pamatovat, že **při těchto manipulacích užili pseudotvůrci původní živé buňky pravých lidí, aby zfabrikovali pseudolidi.** V **těchto buňkách** jsou **navěky** zachovány **všechny duchovní principy.** Pomocí **těchto principů** je možný a dosažitelný život. Takže **pseudotvůrci** museli zachovat sexualitu jako takový **sjednocující princip. Ale její**

spoluoznačení, účely a významy byly zkresleny, zvráceny a zmrzačeny a pro mnohé lidi se stala nástrojem teroru a hrůzy.

Vzhledem k **normálnosti** a **přirozenosti sexuálních pocitů,** které jsou vrozenou a imanentní funkcí lidského života, a vzhledem k faktu, že jsou lidští tvorové naživu, jsou tyto pocity **vždy přítomné ve všech lidských aktivitách.** Ale kvůli **ideám,** které přiložili pseudotvůrci, jsou takové pocity a aktivity, které se k ním vztahují, považovány za abnormální, nepřirozené, hříšné, špatné a jako něco, za co se má člověk **styděl** či čeho se **má chránit.** Jak lze vidět, **jsou pseudotvůrci velmi důslední v převracení všeho VZHŮRU NOHAMA.** Takový postoj vede ke **zvláštním pocitům** ohledně **lidského těla** a **nahoty.** Místo toho, aby se přijala přirozenost a normálnost nahoty fyzického těla, které je stvořeno **Nejvyšším,** jeden je nucen je zakrývat, stydět se za ně, být na ně citlivý a v nejzazším smyslu jim opovrhovat. **Takový postoj se stává ideální základnou pro vytvoření MNOHA FYZICKÝCH NEMOCÍ a CHOROB, neboť tělo protestuje proti takovému postoji vyvinutím všech druhů fyzických symptomů.**

Na druhé straně jsou členové pseudočlověčenstva těmito deformovanými úvahami **donuceni** rozvíjet všechny druhy sexuálních zvráceností, úchylek, odříkání, sebepotírání, podvodů, pocitů viny, obav a starostí, které se stávají **zlořádným cyklem** a **perpetuum mobile sebeničení** a **likvidace druhých. A to je přesně to, co chtěli pseudotvůrci zařídit.**

Aby dodali takovému pojetí sexuality **věrohodnosti,** všechny systémy víry a náboženská dogmata se angažují v **prohlašování duchovní potřeby** praktikování sexuálních omezení, ohraničení sexuálního styku na pouze jednoho manželského sexuálního partnera schválenými způsoby a ve schválených fyzických pozicích: Vše ostatní se považuje za cizoložství, smilstvo a za neodpustitelný hřích, který vede k věčnému zatracení v pekelném ohni.

S takovým přístupem k sexualitě je **pravý duchovní význam sexuality navěky ztracen.**

Po staletí je **omylem** to, že se za účel a cíl sexuality považovalo **jen množení.** Sexualita ve svém původním navržení nebyla nikdy míněna pouze kvůli rozmnožování fyzického potomstva či rození dětí. **Jsou LEPŠÍ ZPŮSOBY, jak stvořit děti,** než je **fyzické narození. Sexualita byla stvořena za účelem nejzazšího sdílení a vyjádření univerzální lásky Nejvyššího, lásky obecně a pro rozkoš, potěšení a štěstí každého.** Ve vyšším smyslu byla sexualita stvořena za účelem toho, aby **lidem dala nástroj, jímž a skrze něhož mohou dát zrod novým tvořivým a jedinečným ideám, které se mohou projevit ve fyzické a konkrétní aktualizaci a realizaci na úrovni přírodního a nejzevnějšího stupně.**

V tomto spoluoznačení **nejvyššího významu NEJSOU** sexuální zkušenost a vyjádření omezeny pouze na **jednoho partnera,** ale **jsou k dispozici všem,** kdo si ze své svobodné vůle přejí se sdílet v tomto tvořivém úsilí za tímto zvláštním účelem. **Omezení sexuálního styku jen na JEDNOHO PARTNERA je VÝTVOREM PEKEL, aby se lidé OMEZOVALI ve svém tvořivém úsilí a aby se v nich zabila jejich touha po vyšší duchovnosti. Tato omezení vedou k pocitu vlastnictví, žárlivosti, výlučnosti, sobectví a zotročení.** Toto ovšem **nejsou** nutné podmínky lásky, ale **nenávisti a pekel. Na nich se nemůže budovat žádná duchovnost a pravá tvořivost.**

Účelem pseudotvůrců bylo dostat pseudočlověčenstvo do takové pozice vzhledem k sexualitě, aby se ničila veškerá duchovnost.

(9)
Jak se uvedlo předtím, v původním rozpoložení pravého člověčenstva **nebyl** výsledkem sexuálního styku **fyzický zrod dětí.** Každou jedinečnou **duchovní ideu,** která byla

výsledkem sexuálního styku, užil **Nejvyšší,** aby jí přímo nadělil konkrétní **život** a formu nové lidské bytosti. Takový byl **původní** a vůbec **první** stav záležitostí. Ve druhém stadiu se **ustupuje** od tohoto **přímého nadělování,** které je nahrazeno **zvláštním typem dvojklonování.** Uspořádání, jedinečnost a zvláštnost osoby stvořené takovou metodou byly **stále** určeny jedinečnými **novými ideami,** které byly výsledkem vyvrcholení dosaženého v sexuálním styku.

Takové ideje byly prostě užity pro stvoření nové osoby. V tomto smyslu přicházely děti na tento svět **úplně jinak,** než je tomu dnes. Odlišovaly se od současných dětí. Především získávaly **bezprostředně plné poznání,** které existovalo do té chvíle ve Stvoření.

V prvním stadiu člověčenstva, kdy působilo **přímé nadělování Nejvyššího,** byly **děti plně dospělé** od prvního okamžiku jejich objevení se. Ve druhém stadiu, kdy byl užit **zvláštní typ biklonování,** jejich těla vyrostla po úroveň raného jinošství a procitnutí se uskutečňovalo s **plně dostupným poznáním** všeho, co bylo nutné pro splnění účelu a cíle života nově přicházející osoby.

V **obou situacích** tito lidé vlastnili kvůli tomuto faktu **plnou znalost relevantní jejich zvláštní funkci** a také **obecnou znalost všech ostatních funkcí.** Vzhledem k tomu měli nevyhnutelně **všechny nebo téměř všechny znalosti duchovních principů.** U těch lidí, stvořených ve druhém stádiu, kde nebyla k dispozici **žádná** zkušenost **přímého nadělení** od **Nejvyššího,** existovala jen **malá úchylka.** Ale i vědomost o ní jim **byla bezprostředně k dispozici.**

Kdyby tato metoda stvoření lidí pokračovala, nebylo by žádného **duchovního** úpadku, neboť každý by kvůli této metodě zrodu byl **přirozeně duchovním člověkem.** Takže v situaci, jakou je tato, **nebylo nutné žádné formální vychovávání,** jelikož **každý přicházel do plného poznání** a postupoval tak, aby přidal a přispěl k tomuto poznání svým vlastním **duchovně** tvořivým úsilím, které do něj vložil **Nejvyšší.**

Takovou situaci **nemohli pseudotvůrci tolerovat,** jelikož by to vedlo ke **stále větší a větší duchovnosti namísto toho, aby se zmenšovala až do bodu jejího úplného zrušení.** Proto **vytvořili pseudotvůrci plán nového procesu,** v němž by na tento svět přišly **lidské bytosti.** Jak se již uvedlo, **zfabrikovali genetickými manipulacemi pseudomuže a pseudoženu. Jako prototyp užili ZVÍŘECÍHO, OPICI PODOBNÉHO TVORA, aby znovu uspořádali ženské tělo tak, aby UMOŽŇOVALO POČETÍ A FYZICKÉ NAROZENÍ DÍTĚTE přesně stejným způsobem jako u opici podobného zvířecího tvora.**

Touto změnou se zařídilo několik věcí:

A)
Mohla se budovat INSTITUCE RODINY a MANŽELSTVÍ, která by mohla udržovat existenci pseudočlověčenstva, dokud by úplné zničení duchovnosti nedošlo plodného uzrání;

B)
narození každé lidské bytosti s NEVĚDOMÝM POZNÁNÍM či s OHRANIČENÝM VĚDOMÝM POZNÁNÍM se mohlo stát realitou; bylo nutné, aby lidem NEBYLA od prvního okamžiku narození k dispozici žádná vědomá znalost duchovnosti, aby se do nich **mohly VLOŽIT NEDUCHOVNÍ IDEJE;**

C)

nutnost **vybudovat TRADICE A ZVYKY PRO VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVU DĚTÍ tak, aby se zachovala existence pseudočlověčenstva, což vedlo k rozvoji celkového VZDĚLÁVACÍHO SYSTÉMU;**

D)
ROZVOJ POCITŮ ZÁVISLOSTI na vnějších činitelích a zevních prostředích jiných lidí a pocitů, že je TŘEBA SE JIMI ŘÍDIT;

E)
založení INSTITUCÍ VNĚJŠÍ FYZICKÉ MOCI A KULTUR s pravidly, směrnicemi a předpisy, které se musí dodržovat. To vede nakonec k ustanovení STÁTŮ a VLÁD, aby se tato moc a kultura mohla prosazovat zákony pro tento účel speciálně navrženými.

Jak lze vidět, **dopad, důsledky a následky tukového pozměnění lidského reproduktivního procesu jsou DALEKOSÁHLÉ.**

Vše je zaměřeno pouze k jedinému cíli:

KONEČNÉMU ZNIČENÍ DUCHOVNOSTI.

Vše bez výjimky slouží tomuto účelu.

Hlavní zbraní, kterou produkuje tato změna, je **NAROZENÍ DO VĚDOMÉ NEVĚDOMOSTI.** V takové situaci se **dítě rodí** s **UZAVŘENÝM vnitřním duchovním stupněm, ČÁSTEČNÉ otevřeným intermediálním stupněm** a **zcela otevřeným přírodním** čili **zevním stupněm;** je tedy **každý od PRVNÍHO OKAMŽIKU svého fyzického narození NUCEN HLEDAT VNĚ odpovědi na všechny otázky.**

ZANEPRÁZDNĚNOST VNĚJŠÍM SVĚTEM SE STÁVÁ NUTNÝM DŮSLEDKEM.

Toto je **SKUTEČNOU ZBRANÍ** při **odrazování lidí od toho, aby uvážili svůj duchovní původ,** který je v **nejniternějším stupni.** Narození s **otevřeným duchovním stupněm** by dle své povahy **nemohlo** být zrozením do nevědomosti. Ale zrození s **uzavřeným duchovním stupněm** a **plně otevřeným přírodním stupněm MUSÍ** být **rozením do nevědomosti,** jelikož v **přírodním** čili **zemím stupni** není **žádné poznání s výjimkou toho, které přichází z nejniternějšího** čili **duchovního stupně.** Tato nevědomost poskytuje **dobrý podklad,** do něhož mohou vychovatelé vložit a vkládají **sémě jakékoli volby.**

Jakmile se všechny znalosti **MUSÍ vkládat z VNĚJŠÍHO DOVNITŘ,** a **ne** naopak, **lze vymyslet veškeré druhy fabrikací, idejí, myšlenek a názorů a vložit je do lidí a jimi jim promývat jejich mozky metodickou výukou. Za tím účelem se zakládají školy a vzdělávací systémy, v nichž se takový proces stává skutečností. Vyučují se jen ty ideje, které jsou souhlasné s diktátem dané jednotlivé spornosti, jejími tradicemi, zvyky, pravidly, nařízeními, její kulturou, přijatými náboženskými dogmaty a systémy víry, spolu se vším ostatním, co si každá jednotlivá vláda a zřízení přeje a žádá. Taková situace je plodnou půdou pro započetí všech druhů duchovních úchylek a jiných žádoucích poklesků ! ! !**

Aby se zajistilo **neustálé** trvání této situace, **VLOŽILI pseudotvůrci** do svého pseudostvoření **animální pocity mateřství, otcovství, lpění na rodině, dětství a všechny**

ostatní zvířecí instinkty, takže jsou lidé lapeni do PASTI VÍRY, že tyto pocity jsou přirozenými a normálními stavy lidského rozpoložení.

> **VŠECHNY SYSTÉMY, A OBZVLÁŠTĚ VŠECHNY NÁBOŽENSKÉ SYSTÉMY, SE ANGAŽUJÍ VE VTISKOVÁNÍ, VKLÁDÁNÍ, PODPOROVÁNÍ A UDRŽOVÁNÍ TAKOVÝCH IDEJÍ, COŽ ZPŮSOBUJE, ŽE LIDÉ VĚŘÍ TOMU, ŽE TYTO POCITY MAJÍ DUCHOVNÍ HODNOTU.**

Ale ze stanoviska **duchovního** nejsou tyto pocity **ani přirozené**, **ani normální** a **NEMAJÍ samy o sobě žádnou duchovní hodnotu.** Toto **NENÍ** způsob života pravých lidí, ale **ŽIVOTNÍ ZPŮSOB ZVÍŘECÍ. Pseudotvůrci ZÁMĚRNĚ připodobnili lidské tvory ke zvířatům,** když **ze zvířat vzali všechny takové instinkty a vložili je v pozměněné podobě do svého pseudostvoření,** to jest do současných lidských tvorů na planetě Zemi.

V **pravém duchovním spoluoznačení** odráží **princip mateřství a otcovství Jednost Nejvyššího a Jeho/Jejího Absolutního tvořivého úsilí,** které se **přenáší všem sentientním entitám. Mateřství** a **otcovství** má za výsledek produkci **nových duchovních idejí,** jež se rodí během výměny **všech duchovních principů femininity a maskulinity,** které se projevuje ve **fyzické úrovni sexuálním stykem a orgasmem.** V takovém spoluoznačení se jeden stává z **Nejvyššího matkou** a **otcem zvláštních nových duchovních idejí,** které probíhají a stávají se nezávislými a svobodnými bytostmi, majícími bytí nadáním od **Nejvyššího. NADĚLENÍ NEJVYŠŠÍHO a Jeho/Její Tvořivé úsilí přenesené a projevené v dětech takto narozených je PRAVOU školou, vzděláním a pocitem sounáležitosti k Jedné rodině, všemu Stvoření Nejvyššího, kdož jest jediným, koho je možno uctívat jako Otce a Matku, a jedinou skutečnou autoritou, oorávanou ze svobodné vůle a volby.**

Jakákoli jiná situace než tato vede nakonec nevyhnutelně ke ztrátě a závěrečnému zničení **veškeré duchovnosti,** tedy i **života.**

Avšak takovéto odlišné situace obsahují **zrnka pravdy.** Je třeba mít neustále na paměti, že **pseudotvůrci vždy napodobují pravého Stvořitele.** Používají **tytéž ideje a principy,** jenže ve **zvrácené, překroucené** a **zmrzačené podobě. Ideje** mateřství/otcovství, výchovy, rodiny, autority atd. jsou v zásadě **duchovními ideami.** Ale **způsoby,** jakými se užívají, interpretují, používají a posilují, jsou **neduchovní, vedoucí k zániku duchovního života.** Pravdou je to, že tyto pojmy reprezentují v **přírodním světě** jisté **duchovní kvality Nejvyššího,** se kterými souvztaží. Avšak ve své zkažené, překroucené a zmrzačené formě slouží k ukazování a výuce **toho,** co **není** skutečnou rodinou, autoritou, výchovou, skutečným otcem a skutečnou matkou a co není skutečnými dětmi.

(10)
Jako **součást** shora popisovaného vzdělávacího rozpoložení **vyvinuli pseudotvůrci CELISTVÝ SYSTÉM FILOSOFIÍ A METAFYZIKY A RŮZNÝCH ZPŮSOBŮ CHÁPÁNÍ STVOŘENÍ za účelem VLOŽENÍ PROTIKLADNÝCH IDEJÍ do lidské mysli, což by je nakonec vedlo k ZAVRŽENÍ JAKÉKOLI FILOSOFIE.**

Problémem s takovými filosofiemi je, že **nepřistupují přímo k nejniternějšímu duchovnímu stupni, z něhož by měly takové filosofie vycházet.** Jak se uvádí výše, byl tento stupeň záměrně uzavřen. Přístup k němu je **jen nepřímý** - **vnějším pozorováním,** to jest z „**vně**“ do „**uvnitř**“. Jelikož „**vně**“ samo v sobě **nemá jednotící princip,** jaký má „**uvnitř**“, vytvářejí se rozličné pohledy, názory a **ideje,** které jsou založeny na **osobním vycítění, výkladu a chápání původu života,** jeho pravého smyslu, pojetí poznání, struktury vesmíru atd. Takové

náhledy jsou potom **zabudovány** do celků filosofických, metafyzických a epistemologických systémů, kterým se **učí lidé po celém světě.**

Vzhledem k jejich **původu** a **vnějškovosti** jsou vysvětlení, která podávají, odvozena z **této vnějškovosti,** a jsou tudíž **zkreslováním pravé reality. Vnějškovost** této situace se tím, že se zaměřují na **niterné věci, nijak nepřekonává. Vnější chápání a výklad niterného** bude **vždy zevním** bez ohledu na to, jak se kdo obrací k **niternostem.** Produktem takové situace nemůže být skutečná pravda, ale **jen zkreslení.**

Tato situace je ovšem **záměrné vytvořena pseudotvůrci,** neboť ti si jsou vědomi **nebezpečí,** které představuje filosofie při své povaze zkoumající smysl života, zásady poznávání a všechny ostatní **duchovní** a **niterné záležitosti.**

Toto je jedním z důvodů, proč **pseudotvůrci pečlivě uzavřeli niterný stupeň** a učinili ho přímo nedostupným. Toto **uzavření NUTÍ filosofii,** aby se stala pouhou **formou HÁDÁNÍ,** které může, nebo nemusí vést k objevu skutečné pravdy.

Tímto uzavřením je do lidské mysli vloženo pochybování o jakémkoli filosofickém závěru. Pochybnosti samy o sobě podkopávají plné přijetí toho, že by jakýkoli závěr či jakákoli situace mohly být nakonec pravdivé. Takové pochybování se zvětšuje tím, že existují mnohé vzájemně si odporující filosofické a metafyzické systémy, které všechny prohlašují, že mají skutečnou pravdu. Ale dvě protikladné **ideje** nemohou být obě pravdivé. Ale která je pravdivá a která nesprávná ? Taková otázka může nakonec vést k zavržení obou.

Taková situace může vést a vede k tomu, že se **nebere zřetel na jakékoli filosofické závěry bez ohledu** na to, jak by mohly být pravdivé. A toto je **chytákem pseudotvůrců: Vést lidi k pochybování o čemkoliv a o komkoli. Z tohoto rozpoložení pochybností je SNADNĚJŠÍ zařídit zničení duchovnosti.**

(11)
Jiným **pseudotvůrci** pečlivě zaměřeným cílem ke zničení se stal **POJEM ETIKY a MORÁLKY.** Je nutné vybudovat **odlišnou,** neduchovní etiku a morálku a definovat pojmy dobra, pravdy, zla a nepravdy tak, aby se **obraly** o jakýkoli **pravý duchovní význam.** To se provede **zavedením TRADIC a ZVYKŮ s jejich striktními pravidly, zákony, směrnicemi a předpisy, které určují, co je dobré a co je zlé, co je správné a co není.**

V takových systémech nevyvěrá určení těchto pojmů **z nejniternějšího duchovního stupně** něčí **duchovní potřeby,** ale jen **ze zevně** nucených tradic a zvyků, které udržují stagnující a přežívající pravidla, zákony, požadavky a představy.

Tak **ztrácí** dobro a pravda svůj pravý význam a na to, co přispívá k zachovávání, udržování a podpoře tradic, zvyků a jejich kultur, se pohlíží jako na pravdu a dobro.

V rámci **tohoto pojetí** je dobrem a pravdou vše, co je **příspěvkem zachovávajícím status quo.** V takovém zachovávání není **žádný pokrok,** a tedy ani **řádná duchovnost.** Skutečná pravda je vždy **dynamická,** a tudíž **neustále překonává všechny tradice a zvyky.** V dynamické povaze pravdy spočívá její **dobro. Cokoliv způsobuje pokrok k vyššímu duchovnímu uvědomění a lepšímu duchovnímu životu, je dobré, a tudíž pravdivé. Lepší duchovní život** znamená větší individuální svobodu a nezávislost, větší příležitosti pro sebeuskutečnění a seberealizaci, větší projevení individuálního tvůrčího úsilí, větší ovládání vlastního života a přiblížení se k vlastnímu pravému sebepojetí a obrazu sebe sama. Takový život je vskutku **duchovní,** a tedy skutečně vede k **většímu duchovnímu uvědomění.** Dynamická povaha tohoto procesu je zřejmá. Cokoli tento proces blokuje, je zpátečnické, neetické a nemorální.

V pojetí etiky a morálky pseudočlověčenstva je ale **vše obráceno naruby.** Proto se **pravá morálka a etika** považuje za **nemorální** a **neetickou,** neboť **podkopává závislost na zvycích a tradicích.** Na takové podkopávání se pohlíží jako na **závažný zásah do zachovávání pseudoživota pseudočlověčenstva,** a tedy se musí jevit jako zlé a nesprávné.

Kvůli **dynamické povaze duchovnosti** není možné nalézt **duchovnost** ve stagnujících podmínkách tradic a zvyků, takže přilnutí k ním je nejrychlejším a nejlepším způsobem ničení jakéhokoli možného **duchovního obrození.**

Dobrým příkladem této pseudomorálky a pseudoetiky je **situace se sexuální výchovou ve školách Spojených států.** Pozitivní a ve své podstatě **duchovní** snaha zavést sexuální výchovu do systému školství je podkopávána a blokována a zavile napadána takzvanou „morální" většinou. Morální většina je ovšem křižáckým tažením za zachování všeho starého, tradičního, konvenčního a pseudonáboženského, v němž neexistuje žádné řádné pochopení lidské sexuality. Již užití slova „sex" se považuje za nenormální, neetické a nebezpečné. Příslušníci této morální většiny nechtějí povolit svým dětem, aby poznali skutečná fakta sexuálního života, protože by to zničilo jejich vlastní iluzi o etice a morálce. Pod rouškou morálky vnucují systému přesný opak - zhanobení morálky. Měli by se proto nazývat „**nemorální většinou**".

Nicméně pokrytectví, zvrácenost, překroucení a zmrzačení pravé morálky a etiky pseudočlověčenstva jsou takové, že **lidé SAMI SEBE považují za vysoce morální a etické.** To je jedním z vážných důsledků lidského duchovního úpadku.

(12)
Pochopení pravé lidské povahy je úhelným kamenem, na kterém se buduje duchovní rozvoj a pokrok člověčenstva. Pokud se dosáhne správného porozumění lidské přirozenosti, dosáhne se porozumění tomu, čím je vůbec pravá **duchovnost.** Takové pochopení je nebezpečím pro plán pseudotvůrců. Jako součást jejich pseudotvůrčích snah v procesu fabrikace pseudolidí bylo nutné **potlačit jakoukoli takovou znalost** a **podporovat neznalé lidi,** kteří nebudou mít žádné skutečné ponětí o lidské přirozenosti ze svého **niterného** čili **duchovního** zaměření. Uzavřením **niterného stupně,** z něhož by se taková znalost dala bezpečně odvodit, **uzavřeli pseudotvůrci možnost vybudování pravé duchovní psychologie a sociologie.** Namísto toho otevřením **nejzevnějšího** čili **přírodního stupně zfabrikovali základnu,** na níž se rozvíjejí takzvaná vědecká psychologie a společenské vědy. Taková psychologie a takové společenské vědy přehlížejí **většinu duchovních pojmů,** či je vnímají zkresleně, skrze brýle tradic a zvyků. Jelikož se tu klade důraz na pozorování a popis pouze **vnějšího stupně,** pravá lidská podstata uniká jejich úvahám. **Zevní stupeň** sám o sobě **se považuje** za přirozenou lidskou podstatu. Z tohoto stupně se odvozují všechny definice, kategorie, principy a chování. **Zevní stupeň** lidské mysli je rozdělen a uspořádán do mnoha úrovní a rozměrů a **z něho** se postuluje pojetí lidské mysli a lidské osobnosti. Takže se v tomto pojetí **zevní stupeň považuje jak za zprostředkující, tak i za niterný.** Vše je na povrchu. **Nejnižší vrstvy povrchu se považují za nejzazší původce, příčiny, výrazové činitele a determinátory lidského chování a lidské duševnosti.**

Na takovém přístupu jsou vybudovány **psychologické tradice** a **zvyky,** které **udržují** tento stav věcí. Jakýkoli pokus je porušit či přijmout více, než připouštějí, se odmítá, odsuzuje a zavrhuje. Takové pokusy se považují za znaky dušení choroby nebo aktivní představivosti bez jakéhokoli podkladu v realitě - realita se rovná pozorovatelnému **vnějšímu stupni** lidské mysli.

Taková psychologie není ovšem skutečnou psychologií, protože se vůbec nezabývá pochopením a popisem pravé lidské podstaty a lidského chování, které se z ní odvozuje, jak si to sama o sobě myslí. **Zevní stupeň** lidské mysli **není** lidskou podstatou. **Zevní stupeň** projevující se tělesnými, nervovými a mozkovými funkcemi a k nim souvztažnými **dušeními reakcemi** je pouze **MECHANISMEM, jakým tato podstata působí.** Tento mechanismus a jeho reakce není totéž jako **lidská podstata. Tato podstata** přesahuje ve všech ohledech **cokoli, co** se představuje v **zevním stupni,** a cokoli, co představuje **tento stupeň sám.**

Aby se porozumělo pravé lidské přirozenosti, musí se OTEVŘÍT niterný stupeň. V něm se nachází původ, příčina a determinace jedinečné přirozenosti lidské mysli, která se projevuje v nekonečné rozmanitosti svých nositelů. **Niterný stupeň je duchovním stupněm,** ve kterém je **Nejvyšší** jako ve Svém vlastním. Z toho důvodu, mají-li kdy psychologie a sociologie řádně pochopit lidskou přirozenost, musí zcela a úplně **zanechat** svých současných praktik a metod a svého dogmatického zabývání se **zevními faktory** a obrátit se k vytvoření nástrojů a metod ke startu z **vnitřku,** z „**nitra**“ **navenek** čili k „**vně**“. Doposud veškeré jejich úsilí kráčelo nesprávným směrem - z „**vně**“ k „**uvnitř**“. Jelikož při tomto obráceném směřování je „**uvnitř**“ uzavřeno, nelze je objevit. To ovšem vede k nevyhnutelnému závěru, že neexistuje žádné „**uvnitř**“. Tudíž žádná **duchovnost** nemá jakoukoli pravou realitu v bytí a pravou lidskou podstatu nelze odvodit z **jakékoli duchovnosti.** Takže **moderní empirická psychologie a společenské vědy** plní v rukách pseudotvůrců správnou roli tím, že neustále **ODVÁDĚJÍ lidi od duchovnosti.** Konec konců je toto jedním z **mnoha** důvodů, proč pseudotvůrci vynutili **uzavření niterného stupně** a uvrhli do slepoty všechny psychologické a sociální vědy.

(13)
Jedním z největších ohrožení pseudotvořivého úsilí pseudotvůrců je **přirozená a normální tendence lidských bytostí ke svobodě a nezávislosti.** Tento sklon se odvozuje z **Absolutní přirozenosti Nejvyššího,** kdož jest **Absolutní svobodou a Nezávislostí.** V **ní** pravá **duchovnost** prosperuje a postupuje neustále vpřed. Je tedy jednou z hlavních snah pseudotvůrců **podkopat, blokovat a omezit tuto svobodu a nezávislost jakýmikoli prostředky.** Jako součást této snahy je **UKRADENA idea z organizační struktury duchovního světa. Je to idea vlády.** Účel, obsah a funkce takové **ideje** jsou ovšem zvráceny, překrouceny a zmrzačeny. Ať v **takové podobě** je tato **idea** vložena do **uspořádání pseudočlověčenstva.**

Jsou vybudovány **tradice, zvyky a kultury.** Do nich jsou vloženy jejich **různé výklady** a **chápání.** Takové odlišnosti vedou k vytváření **politických stran, vládnoucích byrokracií, různých politických států, systémů a dalších jiných věcí.** Každá z nich vytváří **své vlastní** chápání a interpretování tradic a zvyků. Aby se **zajistila bezpečnost a zachování těchto systémů,** jsou **sepsány zákony na jejich ochranu a počíná existovat celý soudní systém,** aby interpretoval tyto zákony. Jakmile jsou zákony sepsány a interpretují se, je nutné je **prosadit.** To vede k **založení institucí prosazujících právo, policejních systémů** a **systémů vězení,** kde se zadržují ti, co **takzvaně porušili zákon.**

V nejzazším smyslu tyto **instituce a policie slouží jen jedinému účelu - zachování a ochraně samotného systému.** Bez ohledu na politické výklady tohoto systému se všechny jeho tradice a zvyky bedlivě střeží a brání.

Kvůli tomuto jejich utilitárnímu účelu **nemá žádný systém vůbec žádný duchovní zřetel.** Takový zřetel se velmi často využívá k posílení vlády samotného systému. Takovéto složité, komplexní a komplikované systémy potlačují, zatlačují a omezují vše nové, odlišné a mající dopad na systém. Věří se, že mají legitimní právo tak konat, neboť nejvyšším cílem života je zachování systému samotného. Takové uspořádání je **krásným nástrojem zničení,** nebo přinejmenším **omezení jakékoli lidské svobody a nezávislosti tím, že se lidé učiní**

závislými, aby mohli přežít. Tím, že se jim **nedá** žádná volba než **poslouchat systém** (chtějí-li blahobyt), **odebírá** se lidským bytostem jejich nejcennější hodnota - **právo na svobodu** a **nezávislost** na jakémkoli systému. Taková **závislost** samozřejmé **blokuje duchovní rozvoj a pokrok.** A ta je to, čeho **pseudotvůrci** chtěli dosáhnout.

(14)
Místo a pozice pseudočlověčenstva v **nejzevnější úrovni a nejzevnějším stupni hmoty** a uzavření **nejniternějšího duchovního stupně** vede k nutnosti **vysvětlovat všechny události na základě jejich zevního projevu.** Proto je v těchto společenstvech tendence rozvíjet **velmi zvláštní postoj k přírodním vědám.**

V temných dobách, kdy panovala zatemněnost, dogmatismus a fanatismus **vnějšího** padělaného náboženství, bylo zakázáno a trestalo se jakékoli vědecké zkoumání, které by vedlo ke zpochybnění zavedených dogmat. Odtud pocházela tendence těchto věků upálit každého, kdo přišel s něčím novým a odlišným. **PODPOROVALY se JEN ty vědy, které potvrzovaly zavedená dogmata.**

Na straně drahé jsou závěry učiněné v moderní době **přírodovědci** jako výsledek jejich zkoumání a experimentování na úrovni **zevního stupně** - to jest na úrovni všech **přírodních zákonů a událostí** - mnohými považovány za **nejzazší pravdu a skutečnost.** Taková pozice vede k rozvoji zvláštních vědeckých tradic a konvencí, což potom **omezuje přírodní vědy** v jejich progresivním rozvoji. V tomto smyslu **není žádného rozdílu** mezi vědeckým vysvětlením světa a vysvětlením pseudoduchovním. Obě jsou založena na **tradicích** a **zvycích.**

Tradice a zvyky všech přírodních věd spočívají **v zabývání se vnějším světem a jeho rozmanitými prvky v jejich rozmanitých kombinacích a formách.** Z toho pak **plyne sklon vysvětlovat Vesmír a život pojmy a fenomény hmoty a jejími mechanickými, fyzikálními, chemickými, biologickými a matematickými zákony.**

Taková vysvětlení se vztahují k **nejzazší úrovni,** kde **neexistuje ani skutečný život, ani skutečné zákony samy o sobě.** Jelikož někdo, kdo je zcela **zevním,** nemůže v těchto událostech a jevech samotných rozeznat žádnou **duchovnost,** vede ho to k popření existence **duchovnosti** vůbec.

Pravý duchovní účel přírodních věd by měl být ve **zkoumání souvztažností všech přírodních událostí a jevů s duchovní říší a toho, JAK takové souvztažnosti mohou plně vysvětlit pravou povahu Stvoření a života ve všech jeho úrovních, dimenzích a stupních.**

Ale takový účel vědeckého zkoumání je pro **pseudotvůrce nemyslitelný,** neboť by všechny vědce neustále přiváděl k **větší a větší duchovnosti.** A to je ve skutečnosti **pravá duchovní hodnota** všech **přírodních věd.** Taková situace je **nežádoucí** a **nelze ji tolerovat,** a tudíž si **vynucuje změnu v přístupu a metodě.** Ta se provedla **uzavřením duchovního stupně** a **oddělením planety Země od jiných zdrojů poznání,** než je pozorování přírodních jevů, a **vložením ideje** do lidské mysli, že **jedinou vnímatelnou realitou je realita vnějšího světa,** který je jediným zdrojem původu, vytváření a udržování života.

Toto je **velkým napálením vědy,** které se udržuje a vyživuje tradičním a konvenčním přístupem užívaným přírodovědci. Toto **napálení se odráží v DEFINICI toho, čím je vůbec pravá věda. Obsah takové definice je postaven na ZEVNÍM POTVRZOVÁNÍ platnosti pozorovatelných jevů SMYSLOVÝMI PROSTŘEDKY.** Jelikož smyslové nástroje jsou ze **zevního stupně,** nemohou detekovat **nic víc,** než co se objeví v **tomto stupni.** A jelikož se **niterný stupeň** udržuje **uzavřený** a **nedostupný přímým a smyslovým prostředkům,** jeho

existence se buď **zpochybňuje,** či zcela **popírá.** Na základě těchto samovnucených omezení jsou u přírodovědců možné jen **zcela nesprávné a zkreslené závěry ohledně života, vesmíru a všech jejich jevů a struktur.**

(15)
To, že je pseudočlověčenstvo **zaneprázdněno vnějšími hodnotami,** zakládá **podivný a paradoxní postoj k otázce lidského života a smrti.** Na jedné straně - jelikož se přikládá malá či žádná hodnota **niterným a vskutku duchovním záležitostem,** které ustanovují **život** - má lidský život sám o sobě malý význam. Může se takto snadno zasvětit zachovávání, udržování a podporování monstrózních tradic, zvyků, kultur a všech jejich systémů. Důležitou věcí zde **není lidský život jedince, ale obrana systémů,** které se považují za to, co obecně daruje, podporuje a udržuje život. Tento abstraktní život systému se pokládá na piedestal, a uctívá se ve formě mnoha miliard obětí lidských individuálních životů, což se oslavuje a obdivuje. Pustošivé války a činy násilí a agresí, které zabíjejí lidi jako mouchy, jsou příkladem takového postoje.

Na straně druhé - jelikož se život odvozuje **z přírody** a **fyzického těla** a má jejich vlastnosti - **lidé na životě v těle zoufale LPÍ a rozvíjejí značné obavy ze smrti velmi se snažíce podporovat, rozšiřovat a zachovávat tento život za každou cenu.** Nechtějí připustit, že v těle ani v přírodě není žádný pravý **život,** ani to, že je to pouze přítomnost života v nich prostřednictvím **nejniternějšího stupně,** v němž je **Nejvyšší.** Tudíž je pro ně skutečně nemožné věřit, že eliminací těla a hmoty se neeliminuje individuální **život,** neboť je zcela, úplně a **absolutně** nezávislý na **jakémkoli přírodním fenoménu hmoty a jejích prvků.** Skutečný život je **život duchovní** a nemůže být zničen.

Takové ideje jsou pro **pseudotvůrce nežádoucí** a **nesnesitelné.** Proto **vložili** do lidských myslí tento **paradoxní postoj k životu,** omezujíce jeho význam na **abstraktní život systému** a na **závislost na fyzickém těle a hmotě.** Zaneprázdnění takovýmto pseudoživotem je bezpečným způsobem, jak udržovat lidi mimo **pravou duchovnost.**

Jiné zkreslení důrazně vštípené v lidskou mysl přichází skrze **náboženské ohavnosti** diktující lidem **zvláštní způsob života, který musí vést, aby si zasloužili vstup do nejasného věčného života.** Není zformulováno žádné detailní pojetí podstaty věčného života. Jelikož jsou tyto **diktáty založeny na strachu, pocitech viny, trestech a záměrném zatemňování stylu věčného života, lidé se stále více obávají umírání a pravého života a lpí stále tvrdošíjněji na fyzickém životě svých těl.** Při pohledu na tuto skutečnost jsou tyto náboženské ohavnosti ve svém nejzazším smyslu **stejně** materialistické, zvrácené a nebezpečné jako všechny ostatní. Neexistuje v nich **nic** skutečně **duchovně hodnotného. Jediným zrnkem pravdy** dostupným v těchto pojetích je předpoklad či doufání, že **je tu jakýsi druh života po smrti.** Vysvětlení, výklady a chápání toho, jak takový život funguje a jak se dosahuje, jsou ale úplně zkresleny, zvráceny a zmrzačeny, což vede k ustanovení pomníků o tom, co není pravým věčným **duchovním životem.**

(16)
Životní styl pseudočlověčenstva se točí okolo následování, podporování a udržování tradic, zvuků a kulturních obyčejů. Cokoli nové se přijímá zdráhavě, pomalu a s nedůvěrou a trvá dlouho, než se to absorbuje. Jakmile se to přijme, stane se to částí těchto tradic a zvyklostí a ztrácí to svůj pokrokový prvek. V každém novém kroku se původní pojem individuality a individuálních odlišností pozměňuje, zkresluje a je zvrácen. Tradice, zvyky a kultury vedou ke stereotypnímu rozvoji osoby, od které se očekává, že bude myslet, cítit, chtít, jednat, fungovat a chovat se jistými způsoby, které tento stereotyp předpisuje.

V tomto smyslu je **individualita nahrazena hraním rolí, konformitou a uniformitou.** Jakékoli odchylky od těchto požadavků a nároky se považují za nežádoucí, nenormální, patologické a nebezpečné, a proto se musí jejich projevu kontrolovat, blokovat a potlačovat.

Lidé, kteří jsou dle ustanovených standardů odlišní, neobvyklí a nekonformní, se, považují za podivné, individualistické a za negativní jev v životě takové společnosti. Cokoli je **odlišné** od těchto standardů a stereotypů, **je výpadem proti** samému životu těchto tradic a zvyklostí, na nichž je postaveno pseudočlověčenstvo.

Proto jsou jak individualita, tak i individuální odchylky potichu a šikovně potlačeny, zatlačeny a odrazuje se od nich všemi přímými i nepřímými prostředky. Projevování a fungování individuality a individuálních odlišností je pro **pseudotvůrce nesnesitelné,** protože to vede k objevení **pravých duchovních principů,** které jsou za tím. **Absolutní tvořivá snaha Nejvyššího se projevuje nekonečnou rozmanitostí a nekonečným počtem jedinečných individuí a jejich individuálních odchylek, jejichž celkový souhrnný součet se stává podkladem, na kterém je možné a dosažitelné Absolutní sdílení absolutních principů Nejvyššího a na kterém toto sdílení nastává. Pravá duchovnost se tudíž zakládá na takové individualitě a na těchto individuálních odlišnostech.**

Aby se podkopala a snížila důležitost tohoto pojetí, museli pseudotvůrci vést své pseudostvoření ve formě pseudočlověčenstva k budování všech typů sociálních, kulturních, náboženských i jiných zvyků a tradic, které by svými požadavky na konformitu blokovaly rozvíjení, projevování a fungování takové individuality, bránily mu a odrazovaly od něho. Jakmile v tomto podniku uspěli, otevřela se cesta k nižší a nižší duchovnosti, až nezůstalo z duchovnosti nic, nebo jen málo. Monstróznost zvyklostí a tradic se snaží rozsápat individualitu se zuřivostí neustále hladové šelmy.

(17)
V takovém rozpoložení a při takových tendencích je nutné, aby **se přesně určila základna, na níž by se odehrávaly LIDSKÉ VZTAHY. Takové vztahy NENÍ dovoleno budovat na individuálních podobnostech, což vede k větším duchovnímu uvědomění, ale na zevních vymoženostech a požadavcích. Jelikož je pseudočlověčenstvo obráceno ZEVNĚ k povrchu nejzevnějšího stupně bytí, jsou všechny jeho hodnoty založeny a posuzují se na tomto povrchu.** Lidské vztahy nejsou žádnou výjimkou z tohoto pravidla. **Jsou určovány VNĚJŠÍM ZPŮSOBEM vnucenými zvyky, tradicemi a kulturami a jejich pravidly, směrnicemi a nařízeními. Jsou založeny STEREOTYPY těchto vztahů, dle nichž jsou všichni a každý nuceni utvářet své vztahy. Jsou tu určité požadavky, projekce, očekávání, rituály i slavnosti, které určují a diktují formu, postup, obsah a ustanovení těchto vztahů.**

V takové situaci počínají lidé hodnotit své vztahy NE na niterném duchovním základě, ale dle zevních, materiálních, společenských a politických výdobytků jednotlivců, které zapadají do očekávaných standardů. To vede k ROZVRSTVOVÁNÍ LIDÍ, což ROZDĚLUJE SPOLEČNOST do rozmanitých skupin, tříd a stran, které si zformulují svá vlastní pravidla, nařízení, směrnice, tradice a zvyky, a očekává se, že příslušník té které třídy se podle nich bude chovat a bude u nich setrvávat. Jelikož je tato diferenciace VNUCENA ZEVNÍMI HODNOTAMI materiální, společenské a politické pozice, vede k ustanovení VÝLUČNOSTI dle vlastní pozice a role, což pak vede k MOCI a PANOVÁNÍ. To je vhodnou půdou pro ZNIČENÍ VEŠKERÉ duchovnosti.

V takovém uspořádání se **rozvíjejí nepřátelské, nenávistné a paranoidní pocity jedné skupiny či třídy vůči druhé a neustále se rozdmýchávají boje o dominantní postavení. Tyto skupiny a třídy počínají bojovat za svá TAKZVANÁ PRÁVA a za to, aby vládly jejich vlastní pevné tradice, zvyky a životní styly, které se ve své podstatě a formě**

vůbec neodlišují od jakýchkoliv jiných, patřících jiným takzvaným privilegovaným skupinám. To, co se pro ně stává veskrze důležitým, NENÍ záležitost obsahu, ale věc zevní pozice a moci. Privilegované skupiny dneška se mohou zítra stát utlačovanými a obráceně. Jedná se jen o výměnu pozic, ale NE o záměnu pravých hodnot. Potlačené třídy, jakmile se stanou privilegovanými, převezmou a přijmou tyto hodnoty a udržují je stejně účinně a soustavně jako předešlé vládnoucí třídy.

Na takovýchto základech jsou tedy vybudovány lidské vztahy v člověčenstvu. Toto je **záměrným výtvorem pseudotvůrců,** aby se právě **duchovní hodnoty - láska, tolerance, porozumění, spolupráce, trpělivost, ohled, přijímání a svoboda volby** - mohly **zadusit** a **nahradil svými opaky - nenávistí, intolerancí, úmyslným nedorozuměním, nespolupracováním, bezohledností, netrpělivostí, odvrhováním a otroctvím konformitě, tradicím a zvykům,** které **NIČÍ duchovnost.**

(18)
V tomto uspořádání musí nakonec vše směřovat k jednomu účelu: **Udržovat a podporovat systémy pseudočlověčenstva a pokračovat v jejich zachovávání a růstu, aby mohly nejen přežít, ale se i rozšiřovat, jak se doufá, navěky.**

Aby se dosáhlo tohoto cíle, je **iniciován postupný rozvoj TECHNOLOGIÍ. Technologie** je v tomto spoluoznačení užila jako **nástroj důkazu všem členům pseudočlověčenstva, že jejich účelem je neustálé zdokonalování podmínek jejich života. Technologie se zabývají vnějšími jevy a jejich praktickým využitím;** nicméně zdokonalování životních podmínek je **OMEZENO jen na přírodní a fyzický blahobyt. Lidé jsou otroky idejí, myšlenek, tužeb a sklonů mít větší a větší fyzické a materiální výdobytky, které samy v sobě a o sobě nemají žádnou duchovní hodnotu.** V tomto ohledu se **tyto výdobytky stávají ÚČELEM lidského života; odvracejíce tak lidi od duchovnosti.**

PRAVÝM ÚČELEM TECHNOLOGIÍ má být důraz na to, aby se fyzický život učinil pohodlnějším a odstranily se materiální starosti a obavy o fyzické přežití. Pak by se mohlo strávit VÍCE ČASU zkoumáním duchovních hodnot a věnovalo by se větší úsilí duchovnímu, duševnímu a emočnímu růstu, zlepšování a pokroku.

V této konotaci **slouží technologie nejzazšímu duchovnímu účelu a pomáhají lidem, aby byli více duchovními, a tedy více samými sebou.**

Taková konotace technologií je pro pseudotvůrce nepřijatelná. Využití technologií je zvráceno, pokaženo a deformováno. Využívají se k zotročení lidí závislostí na materiálních, světských a pozemských věcech a na obranu lidských systémů tradic a zvyků. Jelikož se v ustanovených státech tato obrana považuje za největší dobrodiní a hodnotu lidského života, technologie se využívají k produkci NIČIVÝCH ZBRANÍ, které zlikvidují cokoli a kohokoli oponujícího tomuto systému a ohromujícího jej. Z toho vyplývá nevyhnutelný výsledek, že HLAVNÍ VYUŽITÍ TECHNOLOGIÍ JE ZA ÚČELEM DESTRUKCE.

Ale takové využití technologií z nich **odstraňuje jakoukoli duchovní konotaci.** Lidé k nim započnou rozvíjet vztahy **lásky** a **nenávisti.** Na jedné straně milují jejich výdobytky, neboť jim poskytují mnohé **fyzické vymoženosti jejich prostředí a přírody,** kterých si **cení** a stávají se na nich **závislými.** Na druhé straně je **nenávidí,** neboť se mohou stát **prostředky jejich zničení.** Takovýto vztah anuluje vždy více schopnost vidět velkou potenciální **duchovní hodnotu,** kterou technologie mají.

Udržují se, podporují a napájejí **politické spory o využití technologií,** aby se z nich nemohla vyzískat žádná **duchovní hodnota.** To platí obzvláště ohledně vývoje **nukleárních zbraní, mírového využití atomové energie a kosmických letů.**

Důsledky, dopad a konsekvence nukleární technologie a vesmírných letů mohou být ohromné jak v **pozitivním,** tak i **negativním směru.** Pozitivní důsledky jsou **duchovní.** Mohly by na jedné straně vést člověčenstvo k uvědomění si existence **čisté energie,** jejíž zdroj je **nehmotný;** nebo by to na druhé straně mohlo vést k **objevu takového vesmíru a jeho obyvatel, který by daleko předčil jakékoli fyzikální vysvětlení.** Takové užití jaderné technologie a vesmírných letů **pseudotvůrci maří,** protože by nakonec mohlo lidi přivést **mnoha cestami zpět k duchovnosti.** Proto se zdůrazňují a využívají jejich **negativní aspekty,** které jsou protikladné **všemu duchovnímu** - **nebezpečná radiace, hromadné ničení a anihilace, zamoření, vojenské a jiné podobné využití.**

Z toho lze vidět, jak je možné využít pojetí čehokoli pro zkoumání, podporu, rozvoj a aktualizaci buď **duchovnosti,** nebo **neduchovnosti.** V životním stylu pseudočlověčenstva je vše zaměřeno - kvůli tomu, že jeho účelem byl na počátku **podvod** - ke **zničení duchovnosti** a **umělému udržování neduchovnosti.** Je řečeno „umělé udržování". Je to proto, že neduchovnost či deformovaná **duchovnost nemá sama o sobě život.** Jejím přirozeným osudem je **vymřít.** Je schopna přežít jen díky tomuto **umělému udržování.** Je napájena z **pravých duchovních principů** užívajíc je způsobem zkresleným, zvráceným a zmrzačeným.

(19)
Aby se příslušníci pseudočlověčenstva drželi v závislosti na svém systému a uvázáni k materiálním, světským a pozemským věcem, byly vyvinuty zvláštní zvyky, tradice i kultury, které určují jeho **ekonomickou strukturu.** V tomto spoluoznačení **ekonomika společnosti slouží tomu, aby se udržovaly, zachovávaly a podporovaly všechny zvyklosti a tradice, kterými jsou lidé zotročeni. Rozvíjí se z nich životní styl, který vede k tomu, že se každý potřebuje podporovat hmotně a společensky. Je vyvinut a založen systém zaměstnání, platů, peněžních standardů a daní, aby se lidé neustále udržovali UVÁZÁNI k tomuto stylu života, který utváří základnu pseudočlověčenstva.**

Jsou zfabrikovány zevní, hmotné, PRESTIŽNÍ POZICE, aby se lidé udržovali ZAMĚSTNÁNÍ událostmi nejzevnějšího stupně a všemi druhy ATRAKCÍ, které jsou z nich UMĚLE VYVINUTY. Pozice založené na VLASTNICTVÍ ZEVNÍCH STATKŮ, MAJETKU a PENĚZ se stávají jednou z nejdůležitějších potřeb. Dle ní se vše hodnotí a určuje. Vše se kroutí kolem tohoto vlastnictví a prostředků, jak mít ještě více. Takový postoj vede lidi k menší a menší duchovnosti, až se stane nejméně důležitou hodnotou lidského života.

Složitost, zamotanost a neprůhlednost ekonomických systémů přispívá k **NESTABILITĚ lidských systémů.** To pak vede k **větším** potřebám a tužbám mít **více** těchto statků **jako prostředků ochrany proti této nestabilitě.** Nenasytnost, pomíjivost a nestabilita materiálních hodnot spolu s přemírou institucí a vlád vede k **neustálým inflačním sklonům,** které udržují toto snažení - mít více a lepšího, aby se potřela inflace. Takové snažení vede všemi svými faktory právě k opaku, větší inflaci a větší nestabilitě. Jestliže se **duchovní hodnoty** nahradí materiálními, nelze nikdy zajistit jakoukoli stabilitu života, protože **v přírodním čili nejzevnějším stupni NENÍ NIC STABILNÍ.** Je třeba si pamatovat, že **stabilita nejzevnějšího stupně se udržuje přítomností svých duchovních principů.** Bez **ní** by se **nejzevnější stupeň** rozpadl zhroucením na sebe sama a pohlcením sebe sama. Když se z něho odstraní **princip stability,** nemůže v něm zůstat **nic** stabilního. Proto je důležité si uvědomit, že **všechny systémy vnějších čili nejzevnějších stupňů mohou jen ZASTUPOVAT duchovní manifestaci, která je vnitřní čili „uvnitř". Pokud slouží**

TOMUTO ÚČELU, jsou užitečné, stabilní a hodnotné. V této službě spočívá jejich duchovnost. Avšak **jakmile se stanou SAMY O SOBĚ ÚČELEM, ZTRÁCEJÍ svou duchovní hodnotu a stanou se destruktivní, negativní silou, která nakonec vede k ZÁNIKU veškeré stability a duchovnosti.**

Takový negativní stav je **přesně to, co pseudotvůrci CHTĚJÍ.** Proto **vložili** do pseudolidí **postoj,** který by je vedl k tomu, aby **kladli své priority do zevních, materiálních, pozemských a světských věcí,** které samy o sobě a ze sebe nemají žádnou hodnotu. Jelikož je konečným cílem a účelem pseudutvůrců, aby zničili veškeré Stvoření **Nejvyššího,** vedou všechny systémy, které vyvinulo pseudočlověčenstvo, ve svém konečném použití **k ničení.**

Ekonomika není v této souvislosti výjimkou**. EKONOMICKÁ NESTABILITA může mít zničující ničící dopad na lidský život. Jsou postiženy všechny jednotlivosti života na všech úrovních.**

Aby se situace ještě **více zkomplikovala** a aby se dovedlo k **urychlené sebedestrukci,** je rozvinut **zamotaný, složitý a rozporuplný SYSTÉM ZDANĚNÍ VÝDĚLKŮ a MAJETKU LIDÍ.** Daně jsou stanoveny samozřejmě **pod ROUŠKOU podpory systému,** o němž se předpokládá, že ochraňuje život a bezpečnost svých příslušníků. **Co se ve skutečnosti zde ochraňuje, NENÍ život a bezpečnost lidí, ale ohavné UDRŽOVÁNÍ SYSTÉMU samotného jeho tradicemi a zvyky a skrze ně. Zdanění slouží k ZOTROČENÍ LIDÍ systémem.** Proto se **vyvíjejí početné ZÁKONY, PRAVIDLA, SMĚRNICE** a **PŘEDPISY,** které **stanovují** a **omezují lidské výdělky a majetky a potlačují jejich produktivní stimuly.**

Tyto stimuly mají **hlubokou duchovní souvztažnost,** což je pro **pseudotvůrce nebezpečné.** Produktivní pohnutky lidí jsou **odrazem souvztažných duchovních tvůrčích popudů, které jsou principem duchovního života.** Když lidé vidí výsledky takových pohnutek, **jsou** dle **duchovního zákona POHNUTKY samy odměnou bez ohledu na jejich materiální důsledky.** Počne se vidět velká možnost a užitečnost těchto pohnutek pro obecné blaho. Takové úvahy jsou **čistě duchovní** a mohou vést k **objevu duchovních principů.** To je ovšem pro **pseudotvůrce nebezpečná situace.** Proto se **institucionalizují vyšší, složitější a mnohonásobné systémy zdanění, aby se lidi neustále udržovali ZANEPRÁZDNĚNI svými finančními potřebami a aby se PŘEDEŠLO rozvoji skutečně produktivních pohnutek.** V tomto systému jsou **dovoleny odpočty ve formě investic, ale ty jsou povoleny ve své podstatě a formě jen proto,** že tyto investice jsou **INVESTICEMI DO SYSTÉMU,** a slouží tudíž k **udržování** a **podporování systému samotného.**

Ale toto povolení taktéž slouží jinému účelu: **Vést lidi k PODVODŮM, KRÁCENÍ DANÍ a ke KRIMINÁLNÍM ČINŮM, které se používají, aby se buď vyhnulo zdanění, nebo předstíraly fiktivní odpočty.** Takové praktiky ovšem **SLOUŽÍ cíli pseudotvůrců. ZABÍJEJÍ SE TAK DVĚ MOUCHY JEDNOU RANOU.** Odpočty kvůli investicím a zaměstnání podporují, udržují a zachovávají **život systému.** Účelem systému je ovšem v jeho nejzazším smyslu **ZNIČENÍ jakékoli duchovnosti a veškerého stvoření pravého Stvořitele.** A **pohnutky** ke krácení, podvodům a porušování zákonů přispívají k **odvracení lidí od duchovnosti.** Stávají se tak nečestnými. **NEUSTÁLE SE CÍTÍ NEČESTNÝMI A VINNÝMI.** V nečestnosti a pocitu viny **není** zřejmě žádná **duchovnost.**

*Poznámka zpracovatele: Tyto **negativní myšlenky** a **pohnutky lidí** jsou **HRUBOVIBRAČNÍMI** – což znamená, že **takto** myslící lidé si **NEMOHOU zvýšit vibrace** – a tím jsou **DOBŘE ovládanými loutkami** negativního stavu. Patří tam i **pocit nečestnosti a viny** – také hrubovibrační energie.*

Ale v těchto ekonomických systémech a zdanění jsou **zrnka pravdy.** Jedním je **vzájemná podpora a sdílení něčích vymožeností s druhými prostřednictvím jejich materiálního projevu.** Když se někdo účastní budování společnosti, může to sloužit **duchovnímu účelu: Poskytnout více možných příležitostí, vytvářet nejlepší možné prostředí pro všechny a pro individuální sebeaktualizaci a seberealizaci a pro uskutečnění celkového tvůrčího úsilí individua v jeho jedinečném projevu a jeho pohnutkách sloužit nakonec všeobecnému blahu a užitku pro všechny.** V této konotaci je **správné** a **řádné** přispívat takovému systému **částí svých příjmů,** protože **zařizuje takové možnosti a takové prostředí.** Čímkoli někdo v tomto ohledu přispívá systému, je to jeho **nejzazší investicí do jeho vlastní tvořivosti a produktivity,** jejíž návratnost má formu takové podpory. Vzájemný prospěch takového uspořádání je zřejmý. To je **pravá duchovní souvislost** této situace. Jakékoli **jiné** úvahy jsou reakční, potlačující a ničící lidské pohnutky a tvořivá úsilí.

Z předcházejícího výkladu vyvstává otázka: **Co je z duchovního hlediska ROZUMNOU velikostí příspěvku do systému ve formě daní ?** Odpověď je jednoduchá a nalézá se v souvztažných **duchovních faktorech** čísel a jejich kvalit:

> **DESET PROCENT (10 %) STEJNÉ, VŠEOBECNÉ DANĚ JEN ZE SKUTEČNÉ CELKOVÉ VÝŠE VÝDĚLKU - TO JE DUCHOVNĚ, A TEDY I EKONOMICKY SPRÁVNÁ VELIKOST.**

(Historický a hovorový název DESÁTKY – pozn. zpracovatele.)

Takové **rovné, všeobecné zdanění vylučuje jakékoli odpočty** a **vícenásobné zdanění.** Vydělá-li někdo jeden dolar či miliardu dolarů, je **duchovně** povinován sdílet **deset procent** svého výdělku se systémem, což slouží tomu, aby se u každého zajistily **stimuly** a **tvořivost.** Takový podíl se však musí omezovat jen na **celkový skutečný výdělek,** jinak vyvstanou pocity nespravedlnosti, potlačování a nátlaku.

Jeden z **duchovních významů desítky** souvztaží s **duchovním principem sdílení.** Každý jednotlivec sdílí tu dávku, která představuje celek té jeho skutečnosti, ve které sídlí **Nejvyšší. Číslo deset je PŘÍMOČAROU odvozeninou čísla JEDNA.** Znamená to, že **je pouze jedno a pouze Jeden, z něhož vše je a existuje.** Tento **Jeden** se má **sdílet.** Jakékoli **jiné číslo by porušovalo tento princip souvztažnosti a vedlo by k deformaci, zvrácení a zmrzačení duchovní pravdy.** To by vedlo k **velké nerovnováze** celého systému a výsledkem toho by bylo **zničení duchovnosti. VÍCE jak deset procent by vedlo k duchovnímu závěru, že je zde VÍCE jak Jeden, a MÉNĚ jak deset procent by znamenalo, že tu NENÍ NIKOHO, kdo by se sdílel se vším ostatním.**

Pseudotvůrci ovšem **znají význam desítky,** a proto vložili do pseudolidských systémů potřebu **porušovat tento princip.** Jeho porušování vede k důsledkům na **všech** úrovních a funkcích systémů lidských tvorů včetně ekonomiky a zdaňování.

Z duchovního hlediska je správné, že není žádné jiné zdanění než zdanění SKUTEČNÉHO CELKOVÉHO PŘÍJMU; v jiném případě jsou výsledkem podvádění, úniky, krácení a kriminální činy, které ničí **životy** a **duchovnost** lidí.

Zlořádnost, zmatečnost, složitost, směšnost a bláhovost takového zdanění je typická v systémech, které **existují ve Spojených státech a v Evropě.** Jsou to **MNOHONÁSOBNÉ SYSTÉMY,** kde se **ZDAŇUJÍ VŽDY PŘÍJMY JAKO ÚSPORY, DARY A DĚDICTVÍ, KTERÉ JIŽ, BYLY ZDANĚNY TEHDY, KDY BYLY VYDĚLÁNY.** Nespravedlnost a nebezpečí takového zdanění lze ilustrovat mnoha příklady životního stylu v těchto zemích. Hrůzu nahánějící **syndikáty** a **organizovaný zločin** v těchto systémech jen **kvetou.** Situace není o **nic lepší** v jiných zemích nebo v komunistickém bloku. **V komunistickém bloku si VLÁDA**

prostě VEZME OD LIDÍ TOLIK, KOLIK POTŘEBUJE, BEZ ohledu na potřebu investic či na cokoli jiné.

Taková je situace v jakémkoli systému, který se vybuduje na jakýchkoli jiných hodnotách než **duchovních.** Toto je jedním z **následků a důsledků lidského duchovního úpadku zahájeného a projevovaného pseudotvůrci.**

(20)
Tvořivé podnikání lidských bytostí je **těžké** potlačit či utlumit. Je to sám **princip života** a má **čistě duchovní spoluoznačení. Potřeba tvořit odráží ve své esenci a substanci věčnou přítomnost Nejvyššího, který je Absolutní tvořivostí o Sobě.** Slovo „tvořivost" implikuje **stav pokroku.** Cokoli se vyvíjející či progresivní vede k **větší duchovnosti.** Jeden z mnoha způsobů tvůrčího snažení lidských bytostí nalézá své vyjádření v **tvořivých a výkonných uměních, jako jsou literatura, poezie, hudba, malířství, sochařství, keramika atd.** Ta všechna odrážejí **lidskou touhu** po **sebevyjádření a sdílení se.** Tato potřeba vyvěrá z **čistě duchovních principů nejniternějšího stupně.**

To je ovšem **nebezpečí,** které je vrozené **plánu pseudotvůrců,** neboť lidé okolo umění jsou nejtvrdohlavější při odmítání a potlačování tradic a zvyků v lidských systémech, které utlumují **duchovnost.**

Jak se již uvedlo, **pravé tvořivé úsilí má původ v nejniternějším stupni.** Proto je při jeho uzavření možné vložit do lidské mysli **zkreslený, zvrácený** a **zmrzačený náhled** ve vztahu k pojetí umění, zábavy a sportu. V tomto pohledu jsou ohniskem **zevní hodnoty.** Jelikož se **vnější, fyzický, tělesný stupeň** považuje za původce, nositele a podporovatele lidského života, všechny odpovědi na otázky života se **musí** nalézt v **tomto stupni,** ve kterém se **na duchovnost** pohlíží **zkresleně, deformovaně a zmrzačeně.** Jakýkoli pokus přesáhnout tento pohled se zavrhuje a v některých zemích, obzvláště komunistických, lidé, kteří vyjádří názor **odlišný** od tradičního a navyklého v tomto systému, jsou **uvrženi do vězení** či se **považují za šílené** a **jsou uzavřeni v zařízeních pro duševně nemocné,** kde se je s **pomocí drog** a **vymývání mozku** snaží přimět, aby **AKCEPTOVALI stagnující hodnoty systému.**

Ale i v těchto tak netradičních a nekonvenčních přístupech, jaké lze shledat v umění, je sklon zakládat tradice a zvyky a vytvářet kultury, ke kterým se **každý obrací pro odpověď.** To je nevyhnutelný **následek UZAVŘENÍ nejniternějšího duchovního stupně.** Taková umění jsou nucena se zabývat **vnějšími formami** a **vyjádřeními života,** ve kterých pravý život **neexistuje. Duchovní konotace** takového života je tímto pohledem bud' **zkreslena,** nebo se **zcela popírá.** Poezie, malířství, hudba, literatura, sochařství atd. slouží **kultu oslavování života, který může vznikat jen v hmotě a jejich elementech.** Pokud se uvažuje o **duchovním aspektu,** což je časté, ten se odvozuje z tradičních, konvenčních a kulturních přístupů. V tomto smyslu slouží **umění paradoxně stále více než cokoli jiného k udržování, zachovávání a podpoře života tradic, zvyků a kultur.** Umělci je budují, vkládají do nich život a udržují je **úctou ke starému a vytvářením nového z tohoto starého.** V tomto „novém" jsou ovšem **ZACHOVÁNY všechny koncepty staré,** neboť „nové" zdůrazňuje **STÁLE VÍCE zevní hodnoty** života, jak se projevují pod povrchem. **Problémem s tím „novým" je, že považuje to, co je pod povrchem vnějších věcí, za nejniternější duchovní stupeň, který vytváří život.** Toto zkreslení je zachováváním starého pojetí, v tomto „novém". **Novost této situace je tedy ZDÁNLIVÁ.** Smysl a význam se **hledá v něčem a vkládá se něčemu, co žádný smysl NEMÁ.** Harmonie se odvozuje z nesouladu, proporce z disproporcí, řád z nepořádku, **život** z neživota atd.

Jiným prostředkem, jak zaměstnat lidi a jejich pozornost **tělesnými, zevními aktivitami,** je **rozvoj všech druhů SPORTŮ. Význam** těchto aktivit zdůrazněný v pseudolidských

společenstvech je **udivující** a dosahuje **BLÁZNIVÝCH ROZMĚRŮ.** Ti, co **sporty provozují,** jsou **oslavováni jako hrdinové, které je třeba následovat a se kterými je třeba se ztotožnit.** Zde se lidské hodnoty nacházejí v něčem, co má **malou** nebo **nemá pražádnou duchovní hodnotu.** Namísto toho, aby se **sport** považoval za jeden z **vyvažujících činitelů lidských činností,** jako prostředek **udržování fyzické kondice** za účelem **lepšího duchovního** a **duševního fungování,** taková fyzická kondice a sport se stává **hlavním cílem lidského života.** Toto zaneprázdnění sportem nakonec zabírá **většinu volného času lidí,** takže tu **není k mání NIC NEŽ KRÁTKÝ, NEBO VŮBEC ŽÁDNÝ ČAS na jejich duchovní rozvoj.** Takové je **nebezpečí** a takové jsou **důsledky duchovního úpadku lidských tvorů.** V této souvislosti **slouží jak umění, tak i sport tomuto úpadku.**

Zaneprázdnění **vnějšími, fyzickými, hmotnými, světskými** a **pozemskými záležitostmi** vytváří a určuje **obsah času,** který lidé věnují **zábavě.** Ta vyvěrá z **tradičních** a **konvenčních** přístupů dle stereotypů, očekávání, žádostí a projekcí. **ZÁBAVA NESLOUŽÍ** své **duchovní funkci zpříjemňování života - aby se přijímal snáz a veseleji a aby se tak mohlo lépe pracovat, být lepším a aby se přinášela radost a potěšení do celého života.** Namísto toho je útěkem z utrpení, stresu, tlaku a životních i pracovních obav, do nichž se musí vracet a jimiž je jeden zotročen. Takže se **pracuje kvůli zábavě namísto toho, aby tu zábava byla kvůli veselosti, kvůli omládnutí za účelem větší tvořivosti a produktivity a aby se nalézala spokojenost v dosahování větší užitečnosti.**

Jak lze opět a zase vidět, **je VŠE v této společnosti VZHŮRU NOHAMA. Prostředky se stávají účelem a účely prostředky.** Toto obrácení je jak **východiskem,** tak i **důsledkem lidského duchovního zhoršení. To bylo do pseudočlověčenstva UMĚLE VLOŽENO pseudotvůrci.**

Pozn. zpracovatele: Pro názornost tzv. zábavy můžete v TV NOVA ale i v zahraničí vidět ***ROZVOJ*** *nového rafinovaného programu ještírků s pseudotvůrci –* ***zábava stavěná na násilí a škodolibosti a ubližování a bolesti*** *(např. pořad „Natočto“) !*

(21)
Bez ohledu na to, **jak** byly **pravé duchovní principy pseudotvůrci zkresleny,** zvráceny a zmrzačeny a obráceny ve falešné, **MUSÍ se přijímat a užívat v jejich PŮVODNÍ podobě. Každá lidská živá buňka, která byla užita pro zfabrikování pseudolidí, v sobě NEUSTÁLE obsahuje VŠECHNY tyto principy v jejich PŮVODNÍ PODOBĚ. Nic je nemůže zničit či deformovat. Zkreslení, zvrácení a mrzačení** se může odehrát jen na **intermediální úrovni** čili ve **zprostředkujícím stupni lidské mysli,** kde se může aktualizovat a uskutečnit transformace **těchto principů** za účelem vytvoření **lidské duševnosti.**

Jak se ale již uvedlo, **lze deformovat jen to,** co je **ryzí** a **původní.** Proto je **velmi obtížné** zlikvidovat **zájem lidí o vše, co přesahuje jejich vlastní fyzickou, tělesnou existenci v tomto světě.** Ten je **vždy tu** a **je k dispozici kvůli přítomnosti Nejvyššího v těchto principech.** Je to **Božská prozřetelnost** konající **skrze tento zájem,** aby **připomněla lidem možnosti skutečností odlišných od fyzického a hmotného života.**

Pseudotvůrci jsou si VĚDOMI toho ZÁJMU, a proto se jej neustále snaží ZMANIPULOVAT ve SVŮJ PROSPĚCH.

(a)
Jedna z cest **manipulace** vede skrze **náboženská dogmata,** která **DIKTUJÍ určité způsoby víry, chápání a reagování na jakýkoli nadpřirozený jev.** V mnoha případech se tyto jevy považují za mající původ ve **zlu,** a tudíž jsou **tabu.** Dogmata podporují lidi v tom, aby se

těmto jevům vyhýbali a popírali, že mají **duchovní užitek.** Každá jednotlivá církev učí, že její pojetí je jedině přijatelné.

(b)
Jiným způsobem **manipulace s tímto zájmem** je **vytvoření všech druhů okultních a magických praktik rozporuplného charakteru, jakými jsou deformace parapsychologických, astrologických a spiritistických praktik, komunikace s duchy, divinace atd.** Tyto praktiky vedou lidi k tomu, aby **zvláštním způsobem vykládali duchovnost a všechny nadpřirozené, mimosmyslové a podobné fenomény.** Kolem těchto praktik se budují **kopy rituálů, ceremonií, procedur a metodologií,** což vede k **formaci tradic a zvyků,** aby se nakonec **zadusila pravá duchovnost.**

V těchto praktikách jsou **mnohá zrnka pravdy**, neboť především všechny zdůrazňují **pravé duchovní principy.** Provádět je není vůbec nesprávné, pokud slouží správnému účelu - aby přinesly lidem **vyšší duchovní uvědomění.** Jejich **výklad, chápání a vysvětlování i užívání pseudotvůrci je v mnoha případech protikladné jejich pravému duchovnímu účelu a významu.** Takto tedy **pseudotvůrci manipulují tímto zájmem, aby sloužil jejich vlastnímu záměru zničení duchovnosti** nebo aby se **vztahoval pouze na praktiky pseudoduchovního stavu pekel.**

(c)
Třetím způsobem **manipulování těmito zájmy** je **užití zavedených vědeckých principů, které jsou samy o sobě VZDĚLANOU NEVĚDOMOSTÍ, aby se popírala jakákoli platnost anebo věrohodnost parapsychologie, mimosmyslových vjemů či čehokoli nadpřirozeného.** Toto vše se **považuje za výplod lidských fantazií, představ a klamů či jako výsledek narušené mysli, přání vlastních myšlenek či duševních nemocí.**

Všechny **tři metody manipulování ZAJIŠŤUJÍ tentýž účel. Odvádějí lidi od duchovnosti.** A to je **cílem pseudotvůrců.**

(22)
Jeden z nejničivějších důsledků a výsledků lidského duchovního úpadku lze spatřovat a pociťovat v PRAXI MEDICÍNSKÝCH A LÉČEBNÝCH ZPŮSOBŮ, které až donedávna převládaly.

Tyto praktiky jsou **výtažkem materialistického, vnějšího a povrchního přístupu k hluboko stimulovaným problémům pseudolidstva.**

Filosofií zde je **zakládat vše na vnějším stupni. Život** se všemi svými **atributy** se zcela odvozuje z **tělesných funkcí,** jakými jsou **mozek** a **nervový systém.** V mnoha případech jsou tylo funkce položeny na **úroveň života** a žádný jiný život či žádná jiná úroveň života se nepovažují za možné.

Protože se při tomto pojetí uvažuje, že **tělo tvoří vše,** je tedy **možno léčit jakoukoli fyzickou dysfunkci jen skrze tělo,** tedy **vnějšími prostředky** jako jsou **pilulky, diety, chirurgické zákroky, fyzické terapie a podobně.** Donedávna se uvažovalo, že **duchovní** a dokonce ani **dušení faktory** nehrají v těchto dysfunkcích žádnou roli. Dokonce i **duševní nemoci** se považují buď za následek biochemické nerovnováhy v těle či mozku, nebo za výsledek uspořádání prostředí, rodinného života a výchovy - všech **vnějších důvodů.** Nic skutečně **duchovního** a **duševního** není obsaženo v těchto určeních.

Tylo metodologie a filosofie medicíny a léčebných způsobů **pečlivě vytvořili pseudotvůrci** a **vložili je do lidské mysli.** Konkrétní potíže a jejich konkrétní léčení takzvanými přírodními prostředky neberou v úvahu jakoukoli **duchovní příčinu.** Činy hovoří jasněji než slova. Tyto

závěry mají ovšem **zničující** dopad na lidské zdraví a lidský život, protože je činí **závislými na množství medicínských předpisů na léky a podobných prostředků,** které **vůbec neberou ohled na celou lidskou osobnost a mysl, která sestává z ducha, duše a těla.** To **uzavírá** cestu k **duchovnosti,** kde se nachází **skutečné vyléčení,** a **nebere** se tak ohled na to, **co jako původce vytváří a vyvolává všechny potíže.**

Takže medicína a způsoby léčení jsou nejvěrnějšími a nejužitečnějšími služebníky v rukách pseudotvůrců v jejich snaze **ničit jakoukoli duchovnost.**

Lékařství a léčitelství si budují své vlastní tradice a zvyky, které se pečlivě straní jakýchkoli jiných pojetí či filosofií, které by mohly vést k **objevení skutečně medicíny a léčitelství,** ve kterých se odvozují **skutečné prostředky uzdravování z duchovních principů.**

Jeden **obrovský omyl filosofie medicíny** spočívá v přijetí postulátu, který **činí život závislým na těle a mozkových funkcích.** Jinou **nesprávností** je to, že **smrtí těla a jeho rozkladem přestává život existovat.** Kdyby **tělo bylo tvůrcem života, nemohlo by nikdy zemřít,** neboť **život je život a kvůli své povaze nemůže být zničen, protože odvozuje svůj původ z Absolutního života Nejvyššího.**

Cokoli absolutní se všemi svými odvozeninami VŽDY jest a NEOBSAHUJE v sobě žádný stav nejsoucna. Takže jakmile se vytvoří **odvozeniny Absolutního života** ve formě sentientních entit, jejich individualita, projev, proces a stálé stávání se se **nemohou zastavit** tím, že přestane existovat jejich **vnější forma.**

Fyzické tělo skládající se z prvků hmoty je jen povrchovou formou, která je jen dočasným přizpůsobením se životu v přírodním čili nejzevnějším stupni za jistým tvořivým účelem. Jakmile se tento účel naplní, tělo se stává zbytečným a navrátí se do svého původního stavu - prvků hmoty, odvozených z chemického a fyzikálního složení této planety.

Tomuto tělu není dána žádná možnost, aby v něm vznikaly jakékoli choroby, aby je obsahovalo a vytvářelo. Není nikdy naživu samo ze sebe. Cokoli se odehraje buď v negativním, či pozitivním smyslu, je výsledkem působení ZÁKONA SOUVZTAŽNOSTÍ, kterým se řídí stav a proces vzájemného působení všech sfér, úrovní a dimenzí u jakékoli dané lidské bytosti či sentientní entity. V negativním případě je tu přerušení a porušování náležité funkce tohoto zákona, což se projevuje v těle symptomy nemoci, které SOUVZTAŽÍ s tímto přerušením a porušováním.

Kterékoli lékařství a léčitelství, které by to **vzalo v úvahu,** by ovšem neustále vedlo lidi k **větší duchovnosti,** a následně k **většímu zdraví.** Taková situace je pro **pseudotvůrce nežádoucí,** takže **zkreslují, deformují a mrzačí pravý význam a metodu lékařství a léčitelství, aby se tak lidé ODVÁDĚLI PRYČ od své vlastní duchovnosti.**

(23)
Jedním z **hlavních** prostředků, nástrojů a metodických postupů nejen pro **duchovní medicínu** a léčitelství, ale i pro spojení a propojení všech úrovní, dimenzí a stupňů lidské mysli, je **hypnóza** či **sebehypnóza** a obzvláště **duchovní hypnóza** či **sebehypnóza.**

Hypnóza či **sebehypnóza** hraje zvláštní roli v **duchovním uvědomění lidí.** Je jednou z hlavních spojnic buď v rámci **multidimenzionální podstaty jednotlivce,** či **mezi všemi ostatními dimenzemi, světy a úrovněmi. Hypnóza a sebehypnóza je vrozeným rozpoložením lidské mysli, které je odrazem věčné přítomnosti Nejvyššího.** Ve své

esenci a substanci je **hlídkou pravé duchovnosti a prostředkem opětovného objevení vlastního já ve všech jeho dimenzích a sférách, úrovních a aspektech.**

Taková základní funkce hypnózy a sebehypnózy zajišťuje, že **vnitřní duchovní zákony lidského bytí se neustále projevují v zevním světě a jsou k DISPOZICI všem lidem ke zkoumání. Tento zákon** byl donedávna zdůrazňován jako **princip ducha nad hmotou,** což vede k závěru, že **mysl a její zákony předcházejí všem zákonům hmoty.**

Takové chápání role **hypnózy** a **sebehypnózy** je z pohledu **pseudotvůrců krajně nebezpečné,** neboť vede lidi k **větší duchovnosti,** a ne pryč od **ní.**

Z toho důvodu je pojetí hypnózy anebo sebehypnózy terčem velmi PEČLIVÉHO ZKRESLOVÁNÍ, DEFORMOVÁNÍ A MRZAČENÍ.

Je několik cest, **jak toho dosáhnout:**

(23-1)
Za prvé: Rozvinout všechny druhy pověr, předsudků a předpojatostí o hypnóze a sebehypnóze, aby se lidé vedli k víře, že ničí svobodnou vůli, činí lidi závislými a slabomyslnými, zotročuje je, aby páchali různé ohavnosti, nutí je k činům, které jsou v rozporu s jejich morálními zásadami, a nutí je, aby podléhali **vnější moci** hypnotizéra. A přitom pravý význam pojmu **hypnózy** a **sebehypnózy** je přesně opačný. Ale to je smyslem celé hry: **Aby vše bylo proti nebo vzhůru nohama.**

(23-2)
Za druhé: Oslabit **duchovní roli hypnózy a sebehypnózy,** prohlašujíc ji za výtvor ďábla a výsledek černé magie a jejích pekelných svůdců, za metodu ovládnutí lidí a jejich **duší** a odvedení jich od **Nejvyššího,** čehož výsledkem je jejich věčné zatracení v peklech. A opakuje se: **Pravý význam pojmu hypnózy a sebehypnózy je přesně opačný.**

(23-3)
Za třetí: **Podkopat** fungování a **duchovní význam hypnózy a sebehypnózy** prohlašujíc, že je pouze výsledkem hraní rolí určených sociální situací, charakterem požadavků, situačních očekávání, čisté představivosti, podmíněného reflexu či výsledkem sugesce. V těchto definicích se klade výhradně důraz na **vnější faktory,** které přejímají veškerou a každou **duchovní konotaci hypnózy a sebehypnózy** a vedou k tomu, že se věří, že něco takového jako skutečná **hypnóza** nebo **sebehypnóza** neexistuje.

(23-4)
Za čtvrté: **Podkopat a smazat** pravý **duchovní význam hypnózy a sebehypnózy,** považujíc ji jen za doprovod nějakých jiných **vnějších prostředků,** bez kterých by **hypnóza a sebehypnóza** nebyla upotřebitelná a účinná. To zadržuje lidi, aby nahlédli do sebe samých, kde se nachází pravá **duchovnost.**

(23-5)
Za páté: **Snižovat účinek hypnózy a sebehypnózy** a blokovat **duchovní uvědomění,** které se získává takovou zkušeností, ohraničujíc ji jen na nezávažné stupně, prohlašujíc, že **hlubší hypnóza** může být škodlivá, nebezpečná a nežádoucí pro **duševní rovnováhu,** vedoucí k zničujícím, nezvratným duševním důsledkům. Samozřejmě nic takového nenastává ani při prožívání **nejhlubšího plenárního stavu hypnózy.** Opak je pravdou, protože **čím hlouběji kdo zajde, tím více rovnováhy nachází a dosáhne tím většího duchovního uvědomění.**

(23-6)

Za šesté: **Překroutit pravý význam a funkci hypnózy a sebehypnózy,** považujíc ji za léčebný prostředek a univerzální všelék na všechno. Takové nekritické užívání hypnózy a sebehypnózy vede k mnoha zklamáním a nakonec ke vzdání se jí, což pak ochuzuje lidi o užitek z tohoto důležitého nástroje jejich **duchovního uvědomění,** všeobecného blahobytu, pokroku, zlepšení a růstu.

Jak lze vidět, je **mnoho způsobů,** jak je možno překroutit a jak se překrucuje **pravý duchovní význam** a užitek **hypnózy** a **sebehypnózy.** Toto její překrucování a odsuzování vede lidi k pochybnostem o tom, zdali ji vůbec podnikat. A to je **přesně to, co pseudotvůrci chtějí - obrat své pseudostvoření o cokoli, co by je mohlo přivést zpět k pravé duchovnosti.**

(24)
Jedním z důsledků a následků vybudování, udržování, zachovávání a rozšiřování panování tradic a zvyků a kultur je nutnost jejich obrany a ochrany. V samé povaze jakýchkoli tradic, zvyků a kultur je intolerance ke všemu a ke každému odlišujícímu se a cizímu.

Tato situace je **odrazem stavu záležitostí pseudoduchovního světa pseudotvůrců pekel.**

Je třeba mít **neustále na paměti,** že **pseudotvůrci NAPODOBUJÍ** skutečného **Stvořitele - Nejvyššího.** Ten/Ta tvoří sentientní entity dle Svého obrazu a Své podoby. Proto také **pseudotvůrci fabrikují pseudostvoření a pseudolidi DLE SVÉHO OBRAZU A KE SVÉ PODOBĚ.** Protože kazí, zkreslují a mrzačí původní **pravé principy Stvoření.** Jejich fabrikace odráží plně negativní záměry jejich vychytralého a zkaženého srdce.

Jedním z **principů** skutečného **Stvořitele,** jímž stvoření nastává, probíhá a stává se, je **SJEDNOCENÍ všeho Stvoření v jeho nekonečné rozmanitosti v jednotě, jednosti a harmonii. Takové sjednocení odráží principy lásky a moudrosti.** Ve **fabrikujícím úsilí pseudotvůrců,** které je **opakem tohoto principu, musí být vše rozpojené, nejednotné, rozložené na sekty, rozštěpené, rozdělené na frakce, v nesouladu a protikladné. Jednota nekonečné rozmanitosti** je **nahrazena** konformitou, stereotypy a uniformitou tradic a zvyklosti. Protože **základním principem,** na němž tato fabrikace může působit, **je INTOLERANCE, zuří v pseudoduchovním světě pseudotvůrců, tj. v PEKLE, NEUSTÁLÉ VÁLKY, BITVY A REBELIE.**

Takové situace a okolnosti jsou **promítnuty** do **veškerého pseudostvoření** a **OBZVLÁŠTĚ** do **pseudočlověčenstva na Zemi,** které bylo **utvořeno dle POVAHY PSEUDOTVŮRCŮ. Hlavní nejužívanější metodou je vnucení pravidel, nařízení, životního stylu a předepsaných tradic, zvyků a kultur těm, co stvořili. Potřeba bránit, vnucovat a šířit vlastní pohledy, ideje a životní styly po celém světě je určena vírou, že JEN ONI mohou mít pravdu.**

Pro PSEUDOTVŮRCE je zásadní přirozenou potřebou DOBÝT veškeré Stvoření a **nahradit skutečného Stvořitele SEBOU SAMÝMI.** Tato potřeba se odráží ve **snaze každého národa, státu, skupiny či politické strany v pseudočlověčenstvu panovat, rozšiřovat se a ustanovit SVOJI ABSOLUTNÍ VLÁDU.**

Snaha o moc nevyhnutelně vede k **BUDOVÁNÍ OBLUDNÝCH VOJENSKÝCH SYSTÉMŮ S NIČIVÝMI ZBRANĚMI. Války, převraty, revoluce, terorismus, agrese, ultimáta, požadavky, hrozby a napětí se stávají součástí DENNODENNÍCH událostí v životě takových společenstev.** Všechny tyto aktivity jsou **ospravedlněny potřebou** a **právem ochrany** a **obrany zachovávání lidských systémů** v rámci každého **národa, státu, skupiny a strany,** majícího či mající **své tradice** a **zvyky.**

VOJENSKÝ SYSTÉM se stává jednou z důležitých, ne-li nejdůležitějších částí a vládnoucí silou v pozadí všech ustanovení. Buduje si také **SVOJE VLASTNÍ** pravidla, směrnice, tradice a konvence a **vyžaduje** a **požaduje** jejich **úplnou** a **slepou poslušnost.**

A protože jsou veškeré takové systémy tradic a zvyků **ZEVNÍ, neduchovní** a **stagnující, ochraňují, vnucují a brání tyto vojenské a podobné organizace vše ZPÁTEČNICKÉ, STAGNUJÍCÍ A ZASTARALÉ.**

REVOLUCE se nesprávně považují za jeden z prostředků likvidace všeho tradičního, navyklého a stagnujícího, i když ve své podstatě, formě a činnosti stále více zuřivěji následují příklad budování VLASTNÍCH tradic a konvencí. Namísto toho, aby se staly silou odstraňující všechny staré tradice a zvyky, nastolují znovu zničující dogmatismus, fanatismus a slepotu, které **vždy zavileji udržují vše staré.**

Takové situace nemají v sobě nic **duchovního;** ve skutečnosti **udržují lidi mimo duchovnost, NUTÍCE je věřit v posvátnost tradic a zvyků nebo revolučním, dogmatickým a fanatickým ideám.**

(25)
Aby se **zajistilo neustálé udržování válek, agresí, nesnášenlivosti, nenávisti a nejednoty v rozpoložení pseudočlověčenstva, je na Zemi rozvinuto a uskutečněno pojetí NACIONALISMU, RASISMU a MENŠIN.** To je **nejlepší POTRAVOU** pro **krmení molocha ničivosti,** který byl **vytvořen pseudotvůrci v peklech** za účelem **likvidace veškeré duchovnosti a Nejvyššího.** Za této negativní a rozkladné situace nelze udržet **žádný sjednocující princip.** Rozmanitost Stvoření je zde překroucena **shlukováním lidí okolo idejí či témat,** což nevyhnutelně vede k **separaci** od toho, kdo je spojen s odlišnou ideou či jiným tématem. Taková **separace** pak vede k postupnému rozvoji **rozličných skupin lidí,** které se počínají **odlišovat** jedna od druhé, a tak pokračuje jejich **postupné oddělování do bodu ÚPLNÉHO ODCIZENÍ.** To také způsobuje **zeměpisnou separaci,** což nakonec vede k **vývoji ras, národů a kmenů, které uznávají zcela opačné hodnoty.** Taková situace **protikladných hodnot** vytváří **rozpoložení intolerance, výjimečnosti a sebeospravedlňování každé skupiny, jejich idejí a jejího stylu života.**

Tak se jakákoli **jiná** rasa či národnost stává automaticky **méně hodnotnou** a **nežádoucí** a musí se **ovládnout** a **přinutit,** aby **přijala životní styl jiného daného národa či rasy.** Ale protože všechny ostatní národy či rasy mají ve své víře ve **vlastní osud,** kterým je **vládnout** a **panovat nad ostatními,** v zásadě **tentýž postoj** ke všem ostatním, jsou v této situaci nevyhnutelně nenávist, nesnášenlivost, agrese, války a krveprolití. **Dějiny lidí na planetě Zemi jsou dějinami takových krveprolití a hovoří samy za sebe.**

V takovémto konání **není možná** žádná **pravá duchovnost,** neboť v **pravé duchovnosti** je **sjednocující princip všeho Stvoření, všech názorů a idejí a všech národů i ras. Pravá a duchovní rozmanitost idejí, názorů, národů a ras se shledává jako PROJEKCE JEJICH SOUVZTAŽNOSTÍ s nejrůznějšími aspekty Jediného Nejvyššího.** Jelikož je jen jeden **Nejvyšší,** je jediné jedna idea s nekonečnou rozmanitostí svých vyjádření a projevů. To je **pravý duchovní význam takové rozmanitosti.**

Taková idea je ovšem pro **pseudotvůrce nesnesitelná.** Proto ji kazí, deformují a mrzačí tím, že vkládají do lidské mysli názor, že rozličné aspekty **Jednoho nejsou jedním, ale jsou oddělené a nezávislé, mající každý své právo panovat a být pouze jediným.** To vede k **fabrikacím rozličných náboženství,** která vnímají, vykládají, chápou a pojímají jen tento jediný oddělený aspekt jako svého boha. Jelikož jsou ale **různé** aspekty přijímány **různými** kulturami, národy a rasami, objevují se **odlišní** bohové, kteří jsou považováni za **jediné**

správné pro každého v rámci této kultury. Protože každá kultura věří, že **její bůh je ten správný** a **všichni ostatní jsou falešní bohové,** rozvíjí se **„spasitelský“ komplex,** který ji **nutí,** aby se snažila **spasit ostatní,** byť i **prostředky krveprolití** a **úplného ničení ve jménu tohoto boha.** A opět je historie lidstva **plná** takových příkladů.

To je záměrem pseudotvůrců: **Zlikvidovat jakýkoli koncept duchovního sjednocení a jakéhokoli pojetí Jednoho Nejvyššího, což vede k ZÁNIKU jakékoli duchovnosti.**

(26)
V rámci každého pseudosystému, každé kultury, zvyklosti a tradice se klade důraz vždy na **zevní hodnoty.** Jen duch a duše takového systému se považují za jeho **niterné faktory.** Ale tento duch a duše nejsou **duchovního původu,** neboť udržují existenci všeho stagnujícího nahromadění a hromad všech zkreslenin. Duch a duše jsou **umělými výtvory,** vybudovanými z **vnějších elementů** samotného systému.

Vyžaduje se, požaduje a vynucuje loajalita, zbožňování a uctívání systému. Vše mu musí sloužit. Proto je rozvinut pocit náležitosti, což vede k zakládání **kolektivních hodnot,** které **vylučují soukromí,** intimitu, individualismus a odlišnosti. Tento **kolektivismus slouží zájmu potlačování, zatlačování a utlačování všeho, co nemá kolektivní hodnotu skupinové kultury.** To je **jedním ze způsobů,** jak **snížit význam vlastního já,** v němž sídlí **princip duchovnosti.** „**Jednotlivec není ničím, kolektiv vším**“, to je výsledek takové filosofie. Ta je **krédem komunistických zemí.**

Na druhé straně je rozvinuta **iluze náležení k vlastnímu já ve formě vlastnictví.** Vlastnictví není objevem, potvrzením a vyjádřením pravých kvalit vlastního já, ale **tím, že se DRŽÍ materiální statky a majetky. VŠECHNY HODNOTY JSOU VKLÁDÁNY DO TOHOTO NEDUCHOVNÍHO VLASTNICTVÍ. To je krédem tzv. kapitalistických zemí.** Materiální vlastnictví vede k rozvoji práva na ochranu a obranu toho, co jeden má **zevně,** to jest **vlastnictví hmotných statků a majetků. Celý smysl života spočívá v takovém vlastnictví a jeho ochraně.** Z toho se vyvíjí **smysl pro falešné soukromí a potřeba jeho ochrany.**

Obě krajnosti těchto postojů se rozvíjejí ve svých **vlastních tradicích, zvycích a životních stylech, které vedou k nedostatku duchovnosti.** Jakmile se **pozornost odvede** od faktu, že **vlastnictví vlastního já a jeho atributy, aspekty a vyjádření jsou nejhodnotnějšími faktory lidského života, zablokuje** se cesta k **duchovnosti.**

Taková pozice je jedním z důsledků a následků **lidského duchovního úpadku** zahájeného **pseudotvůrci.**

(27)
S takto zkresleným, zvráceným a zmrzačeným pojetím a stylem života lze vytvořit jen zvrácené, zkreslené a zmrzačené pojetí a zobrazení vlastního já. **Pseudotvůrci** si byli **dobře vědomi důležitosti pozitivního sebepojetí a představy o vlastním já pro lidský duchovní vývoj.** Na tomto pojetí já a jeho obrazu padá a stojí veškeré pojetí **pravé duchovnosti.**

Proto jsou všechny snahy zaměřeny na zkreslování, deformování a mrzačení pravého pojetí a obrazu já.

Pozornost lidí je odvedena od jejich vlastních niter, kde sídlí jejich já a kde je říše duchovnosti. Budují se zvyky, tradice a kultury s jejich **vnějšími stereotypy,** požadavky, předpisy, pozicemi, rolemi, funkcemi a maskami. **U každého se očekává, požaduje a vyžaduje, aby NEBYL SÁM SEBOU, ale přilnul k diktátům těchto očekávání a stereotypů.** Vynucuje se, aby **každý vnímal sám sebe ne z pohledu niterného já, ale z**

pohledu vnějších očekávání, standardů a stereotypů. Začíná se myslet, že **jeden je vskutku touto rolí, touto maskou a tím, co se předpisuje,** aniž by byl něčím jiným. Takové **ztotožnění se s vlastní maskou a rolí vede k zavržení, či přinejmenším k přehlížení skutečného já, kde se nachází pravá duchovnost.** Takže to **odvádí pryč** od **duchovnosti.** Jak Carl Gustav Jung správně zdůrazňuje, **je to nebezpečná situace, která ústí v duševní nerovnováhu vedoucí ke všem druhům duchovních, duševních, emočních, intelektuálních, sexuálních a fyzických poruch.**

Tímto modelem zajišťují pseudotvůrci dva účely:

1) **nahradit pravé já umělým,** vybudovaným z očekávání, rolí, nauk, stereotypů, pozic a požadavků zevnějšího, kde neexistuje žádná duchovnost; a

2) **přivést lidi k šílenství** a **přijetí všech druhů chorob, které by nakonec mohly zahubit je a všechna stvoření pravého Stvořitele.**

Potřeba **být sebou samým** je vrozenou jedinečné lidské bytosti a jejímu bytí. S ní se **udržuje život** a jí se **získává osobní význam. Je tu vždy niterné nutkání být sebou samým.** Stává-li se; někdo stále více sám sebou, tento tlak se uvolní, a získá se tak pravý pojem a obraz vlastního já. To přivádí k větší **duchovnosti,** protože v tomto uvědomění se odhaluje přítomnost **Nejvyššího** a nachází se **zdroj neomezené a nepodmíněné lásky a moudrosti.** Tento **zdroj se stává nekonečnou a věčnou cestou pro neustálé stávání se sebou samým a bližším Nejvyššímu.** Větší přiblížení k **Nejvyššímu** činí pak každého **více sebou samým.** To vede k **vyššímu duchovnímu uvědomění a objev pravého fungování a významu vlastního života.**

Avšak neuvolní-li se toto nutkání být **sám sebou** a namísto toho se **vybuduje umělé já** a **naslouchá se mu,** výsledkem toho je **ohromné napětí** v **nitru** a rovnováha lidského života je **vyšinuta.** Takové napětí a nerovnováha se projevuje **zdeformovaným, nepravým obrazem a pojetím vlastního já,** což vede k **rozvoji všech druhů šíleného, patologického a zvráceného chování a příznaků, které zničí pravý smysl a význam lidského života.**

To je výsledkem **lidského duchovního úpadku, zfabrikovaného pseudotvůrci.**

(28)
NÁHRADA niterných hodnot já vnějšími, umělými a neskutečnými maskami, rolemi a stereotypy vede k rozvoji potřeb nahradit duchovní činitele neduchovními. Potřeba **duchovních činitelů vždy** trvá. **Nelze ji odstranit kvůli její imanentnosti v životě samém.** Lze ji ale **deformovat, pokazit** a **zmrzačit imitacemi** a **nahradit fyzickými rozkošemi,** s nimiž souvztaží. **Láska, moudrost, ohled, přijetí, sdílení a vzájemnost jsou vždy přítomné.** Mají vždy **duchovní hodnotu,** proto jsou **nebezpečným faktorem v plánu pseudotvůrců.** Z toho důvodu je obrátili k jejich souvztažným **fyzickým faktorům, které se staly účelem a cílem samy o sobě namísto toho,** aby **byly prostředky** k **většímu duchovnímu uvědomění.**

Takže na jedné straně se **vyhledávání tělesných rozkoší stává HLAVNÍ zábavou většiny lidských tvorů, na straně druhé je lidé ÚPLNĚ odmítají či se jich VZDÁVAJÍ.**

POTRAVA, NÁPOJE, TABÁK a DROGY se staly HLAVNÍMI ČINITELI lidského života. Potrava a jídlo nahrazují lásku a dobro; pití a drogy moudrost a pravdu. Zároveň se užívají pro SEBEPOTRESTÁNÍ, které je výsledkem POCITŮ VINY z toho, že jeden není takovým, jakým má být, a také pro POCIT BEZPEČÍ A OCHRANY.

Jakékoli intenzívní zabývání se lidí jídlem, pitím, tabákem a drogami (ať je snahou se jich vzdát či jejich nadbytek) **vede lidi kvůli jejich vnější hodnotě k sebezničení a k ničení duchovnosti.** Otroctví a závislost na požití potravy, pití, tabáku a drog vytlačuje jakékoli jiné tvořivé myšlení, které by nakonec mohlo vést ke **svobodě, nezávislosti, objevení já a duchovnímu uvědomění.**

Vzhledem k **důležitým duchovním důsledkům a souvztažnostem jídla a pití** mohou být potrava a nápoje užívány **mnohým způsobem ke zničení duchovních hodnot lidského života.** Péče o **tělo** souvztaží s péčí o **ducha,** což znamená **péči o vlastní já. Potravou ducha je dávání a sdílení lásky a dobra, nápojem ducha je získávání a sdílení moudrosti a pravdy.** Když někdo **popírá duchovní hodnoty** vlastní existence **v duchu** či se jim **uzavírá,** je nucen se zabývat **tělem** a **vnějšími záležitostmi.**

Toto odmítání znamená umísťovat původ života do **těla** a **hmoty,** kde žádný život sám o sobě **neexistuje.** Je-li veškerý život roven životu tělesnému, pak všechny potřeby všech dimenzí se musí nahradit **náhražkou pseudoživota.** Jelikož nereálnost nemůže nikdy nahradit realitu, hlad, žízeň a touha po fyzických rozkoších se stávají nenasytitelnými a neuhasitelnými. Takže se **lidé stávají oběťmi jídla, pití, tabáku a drog.** Takové návyky vedou nakonec k **FYZICKÉMU ZÁNIKU.**

Jakmile jsou eliminovány **činitele rovnováhy** ve všech úrovních, dimenzích a stupních lidského života, **strádání** a **bída** veškeré lidské mysli se stávají **nevyhnutelnými.** Vyrovnávacím faktorem je sama **duchovnost,** která vytváří střed lidské existence, kde je **Nejvyšší** jako ve svém vlastním. Na druhé straně v případech, kdy lidé omezují či ruší svoje potěšení z náležitého jídla, pití a ostatních **fyzických rozkoší,** nastává **porušení zákona souvztažností,** jak se uvádí výše, což vede k **uzavření pravé duchovnosti.**

Zvláštní situace je s **tabákem** a **narkotiky.** Způsob, jakým je lidé užívají, nemá **ŽÁDNOU pozitivní duchovní hodnotu** v rámci nějaké **duchovní souvztažnosti.** Je třeba jíst **jisté množství potravy,** aby se udrželo tělo naživu; je třeba **pít jisté množství tekutin** z téhož důvodu. To je **pravou duchovní souvztažností** - jedinec je udržován naživu **láskou** (**duchovní potravou**), která je **skutečným životem a pravdou** (**duchovním nápojem**), která je skutečnou **formou života. Kouření** a **drogová závislost (alkoholismus se zde považuje za drogovou závislost) tuto souvztažnost nemají.** Jeden **nemusí** kouřit ani požívat drogy, aby byl naživu. Opak je pravdou: **Kouřením a požíváním narkotik se krátí délka života vlastního těla.** Proto je **kouření** a **užívání drog pseudokorespondencí** vytvořenou **pseudotvůrci v peklech,** aby se **otupila, zotročila a nakonec zničila lidská mysl tím, že se odvádí od duchovnosti a získává se pro svůj vlastní pseudoduchovní stav pekel,** který zfabrikovali za tímto účelem.

Takové jsou tedy **následky** a **důsledky lidského duchovního úpadku** na jednotlivé oblasti lidského života, lidských činností, systémů a vztahů.

A tak se **ODPOVÍDÁ na otázku, jaké to je být bez duchovnosti, životním stylem lidské bláznivosti a šílenosti. KONKRÉTNÍ DĚNÍ HOVOŘÍ SAMO ZA SEBE. Doufejme,** že se počíná **získávat ponaučení.**

Jako u ostatních sdělení a výkladů předcházejících kapitol je nutné znovu zdůraznit, že je tu **vyšší** a **širší pochopení všech těchto faktorů, které přesahuje zde prezentované.** Není však možně je vnímat a porozumět mu bez tohoto **zprostředkujícího kroku,** zjeveného v této knize. Vše se zjevuje v **postupných krocích.** Takový nový krok se nyní buduje. Nahrazuje všechny předešlé koncepce a chápání, které doposud existují od počátku času až dodnes.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 4.4.2002 Ivo A. Benda

(6)

Kapitola šestá

HLUBOKÁ KRIZE VŠECH LIDSKÝCH SYSTÉMŮ, HODNOT, TRADIC, ZVYKŮ A KULTUR. KONEC LIDSKÉ ÉRY

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 152 – 160, 6. kapitola, část I.*

Struktura a dynamika veškerého Stvoření odvozuje své principy, zákony a svůj život ze Stvořitele. Protože nastávají, probíhají a stávají se z Absolutního tvořivého úsilí Absolutního Nejvyššího, obsahují v sobě všechny principy, kategorie, atributy a odvozeniny svého Stvořitele v relativním stavu a procesu. Tento stav a proces je RELATIVNÍ JEN k Absolutnímu stavu a procesu Absolutního Nejvyššího. Takový vztah mezi **Stvořitelem** a Jeho/Jejím Stvořením určuje **duchovní princip veškerých jsoucen a bytí.**

Tento **duchovní princip** stanoví, že

> **normálním a přirozeným směrem rozvoje a pokroku celého Stvoření je jeho pokrokové směřování k větší a větší aproximaci Absolutního stavu a Absolutního procesu Absolutního Nejvyššího.**

V této **aproximaci** spočívá **princip stávání se.**

> **Jeden se stává více a více sám sebou větším a větším uskutečňováním těsnější a těsnější blízkosti k Tomu, co absolutně Jest.**

Takže **v následování, aktualizaci a uskutečňování všech principů, kategorií, atributů a odvozenin Absolutna Nejvyššího** se nalézá **pravý smysl vlastního života.** Takový smysl vede k **pravé duchovnosti** a **k náležitému, správnému a normálnímu směru toku či běhu vlastního života.**

Toto je normální a přirozený stav věci. Toto je **pravý duchovní princip,** který je **vrozený, imanentní** a **vlastní všemu Stvoření.** Plynutí je vždy **jedním směrem** k **většímu přiblížení** se **Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu Absolutního Nejvyššího.** V tomto pozitivním sklonu spočívá **základ** a **základna věčného růstu, pokroku a zlepšování všech sentientních entit.** Jakákoli porucha v tomto toku či směřování je nepřirozená, nenormální a negativní.

Účelem a cílem pseudotvůrců bylo přerušit tento tok a zavést ho nesprávným směrem. Aby tak učinili, postupovali s **rozvojem PLÁNU,** který vedl k **fabrikaci pseudočlověčenstva**, ve kterém by se takové zvrácení mohlo **projevit a provést.** To vede lidi k budování, rozvíjení, zakládání a udržování **všemožných druhů lidských systémů, zvyklostí, tradic a kultur, které umožňují takové zvrácení univerzálního řádu.** Byl tedy **VYVINUT**

PROTIKLADNÝ ČINITEL. Je protikladem přirozeného a normálního plynutí Stvoření a ukládá **protikladný tok** či **běh.** Namísto toho, aby vedl k **větší a větší duchovnosti,** která se nalézá v těsnější a těsnější blízkosti **Nejvyššího,** vede k menší a menší **duchovnosti,** dokud **potenciálně nezůstane žádná duchovnost.**

Je řečeno, že **potenciálně** nezůstane žádná **duchovnost.** Důvod pro to je následující: Normálním a přirozeným sklonem pravého života je neustále se **přibližovat Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu.** Takový stav a proces kvůli své **Absolutní povaze nemůže** být v **absolutním smyslu** dosažen. Jinak by jeden vždy byl a nenastával by, neprobíhal a nestával by se. Proto jakýkoliv protikladný činitel k tomuto sklonu by byl protikladem **téhož principu - přibližování se neduchovnosti.** A jelikož **neexistuje** řádný takový stav a proces, ve kterém by nebylo absolutně žádné **duchovnosti,** je možno se navěky přibližovat něčemu, čeho v **absolutním smyslu nelze nikdy dosáhnout.** Odtud tedy slovo „**potenciálně**".

V protikladném činiteli tohoto protiproudu je **VŽDY tendence obrátit se k původnímu, normálnímu a přirozenému plynutí.** Je to proto, že cokoli je abnormální a nepřirozené, je zkreslením, zvrácením a zmrzačením normálního a přirozeného. Bez ohledu na to, jak daleko se zkresluje, kazí a mrzačí, provádí se to **na tom,** co je ve skutečnosti normální a přirozené. Takže **normální a přirozené ZŮSTÁVÁ NEUSTÁLE** v tomto abnormálním a nepřirozeném.

Bez takové **normality** a **přirozenosti** by se **nemohlo** počít, založit a stát protipůsobícím nic nenormálního a nepřirozeného. Je třeba si uvědomit, že **veškerý život i veškerá moc a energie nenormálního a nepřirozeného vyplývá z normálního a přirozeného.**

Je tu však **princip,** který **pseudotvůrci PODCENILI.**

> **Vše nenormální a nepřirozené tím, že v sobě MÁ přirozené a normální, by se NEUSTÁLE, BEZ PŘESTÁNÍ nutkalo, nutilo a vedlo k návratu ke své normalitě a přirozenosti.**

To je **zákonem všech duchovních principů.**

Zde je třeba si znovu a znovu zapamatovat, že **pseudotvůrci sami nemohou stvořit nic nového, protože postrádají Absolutnost jsoucna a bytí.** Cokoli je stvořeno, mohlo se stvořit pouze z **této absolutní kondice, která je sama nestvořenou.** Ve svém tvůrčím úsilí může někdo pouze odvozovat z **této Absolutní kondice.** Takže **pseudotvůrci neměli na vybranou** než použít stavební kameny, které měli k dispozici ve **formě stvořeného sentientního života.** Užitím **živých buněk svého vlastního druhu zfabrikovali lidskou rasu, do které vložili sklon k protikladnému trendu a plynutí opačným směrem od duchovnosti.** Takže zfabrikovali **typické** a **specifické lidské údobí.**

Ale jak se **mnohokrát** před tím uvedlo, **musí se v takových živých buňkách podržet a zachovat VŠECHNY původní a ryzí PRINCIPY NEJVYŠŠÍHO.** Jinak by v nich nemohl být **žádný život;** tedy by **vyhynuly.** V **těchto původních a ryzích principech** působí shora zmíněný **duchovní zákon.** Směřovat normálním a přirozeným směrem k **větší** a **větší duchovnosti,** to jest k **větší blízkosti k Nejvyššímu** - je **VROZENOU OKOLNOSTÍ.** Z **tohoto principu** plyne, že cokoli nepřirozené a abnormální je **neustále nutkáno** a **nuceno** k **návratu** ke svému původnímu nenormálnímu a přirozenému směřování. To je prostě **podmínkou života.**

Aby se mohla taková nenormální a nepřirozená kondice **udržet,** byly **vyvinuty**

PROSTŘEDKY, které jí uměle vnucují opačný směr. Takovými prostředky byly **formy falešných** nebo **pokroucených náboženství** a **pseudoduchovností, zvyků, tradic, kultur** a **lidských systémů,** které měly jen **jeden konečný cíl** - **ZASTAVIT A OBRÁTIT PŘIROZENÉ A NORMÁLNÍ PLYNUTÍ ŽIVOTA A UDRŽOVAT PROTIKLADNÉ ABNORMÁLNÍ A NEPŘIROZENÉ SKLONY.** V takových systémech bez ohledu na to, jak dobře sloužily svému účelu, **existovaly NEUSTÁLÉ TLAKY, NAPĚTÍ A STRES. Kdykoli se oponuje něčemu, co plyne přirozeně, musí se VYNALOŽIT ZNAČNÁ SÍLA, ENERGIE, SNAHA a TLAK, aby bylo možno tento běh odchýlil či obrátit.** Takový je tedy stav tlaků, napětí a stresů. Zakládá svou povahou nepřirozenosti stav neustálé krize, která existuje v rámci všech lidských systémů.

Bez ohledu na to, jak pozitivní se jeví některé výdobytky lidských systémů a do jaké míry se zdá, že slouží dobru člověčenstva, nakonec **podporují kritické rozpoložení stálé krize lidských systémů.** Aby se tento **stav krize** mohl **zdolávat** a **ovládat,** muselo se **vytvořit mnoho prostředků téže povahy a nashromáždit mnoho tradic, zvyklostí, pravidel, předpisů a směrnic, které DOČASNĚ tuto krizi do jisté míry odvrátily, ale které ji ve skutečnosti nakonec ZVĚTŠILY, UMOCNILY A PROHLOUBILY.**

Takový **stav krize** je vlastní a vrozený povaze protikladných činitelů, které se projevují ve všech lidských systémech. Jak se tlaky, napětí a stresy hromadí stále více, **krize nastolí a přivodí pád a zhroucení systému. Směřování této krize** je „**pokrokové**“ v protikladném smyslu. Krize se stávaly pokročilejšími, většími a horšími.

Udržování tohoto **krizového stavu** se zajišťuje **duchovně protikladnou POVAHOU** lidských systémů, které se snaží přežívat svým **zatvrzelým lpěním** a **závislostí na tradicích a zvycích i kulturách a jejich náboženstvích.** Tyto sklony jsou tak **silné,** že **když generace za generací vymírají a přicházejí do intermediálního světa, pokračují ve svém úsilí STÁLE ZUŘIVĚJI.** Zavilost těchto tendencí je stále **větší,** neboť **v novém stavu v duchovním světě jsou k dispozici DALEKO VYCHYTRALEJŠÍ nástroje k tomu, aby se mohlo pokračovat v tomto kontraproduktivním úsilí. Zde se budují vlastní umělé společnosti a kultury, které se ZPĚTNĚ NAPOJUJÍ na pseudočlověčenstvo na Zemi, poskytující mu ČERSTVÉ POPUDY, aby pokračovalo ve svém neduchovním kontraproduktivním, nenormálním a nepřirozeném počínání. Z něho napájejí a jsou napájeni, neboť NOVÍ členové se rekrutují z LIDÍ na planetě Zemi, kteří se s nimi spojují v novém stavu, takže se udržuje, podporuje a zachovává status quo této situace.** To je **vzájemným napájením,** neboť **lidé na Zemi jsou krmeni novými ideami, myšlenkami a tvůrčími popudy většího pokroucení, zvrácení a zmrzačení pravé duchovnosti** a zároveň se **napájí producent takových idejí tím, že se realizují a aktualizují v přírodním stavu a pak se k ním připojují v jejich vlastním pseudoduchovním stavu v intermediálním světě.**

Protože je ale v těchto systémech kvůli výše zmíněnému **principu neustálé nutkání či pobízení, aby se navrátily k normálnímu a přirozenému směřování, nacházejí se neustále v krizi a v procesu úpadku.** Věci obvykle **neprobíhají** tak dobře, jak se plánovalo a očekávalo. **Normální a přirozený běh událostí má své vlastní účinné prostředky a nástroje k tomu, aby každého uvedl zpět do normální a přirozené kondice.** Tak působí **zákon Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího.**

Lidským tvorům se v průběhu dějin **neustále mnohými způsoby** připomínala jejich pravá, původní **duchovní přirozenost.** Proroci, velcí duchovní zakladatelé, muži a ženy Boží i svaté knihy jako Bible připomínali lidem jejich vlastní původní **duchovní podstatu.** Neustále jsou poskytovány alternativy, podávány příklady, nastávají navštívení, obrozují se vnitřní vědomí jednotlivců a mnohé jiné podobné věci neustále působí za tímto účelem. To vše pak přispívá stále více k **prohlubování krize všech lidských systémů.**

Poznámka zpracovatele: ***Zobrazování zel je možné POUZE ZA přítomnosti dober, a tato dobra musí někdo realizovat – jinak není možné zobrazení zel.*** *Toto je tedy* ***účelem poslání*** *mnoha lidí* ***nyní,*** *kteří se sem inkarnovali z pozitivního stavu.*

Bez ohledu na rozsah, v jakém jsou takové pozitivní pohnutky a **ideje** svatých knih zkresleny, převráceny, zmrzačeny, pokáleny, zamořeny a dezinterpretovány, **stále v sobě obsahují a uchovávají zrnka skutečné duchovní pravdy.** Tyto pravdy jako protiklad těchto zkreslených hodnot způsobují, že se **krize vždy více prohlubuje.**

Když se situace těchto společností v **duchovním světě** rozvine do takového **kritického bodu,** že její pokračování **ohrožuje** veškeré Stvoření, náhle a zcela se kvůli své hluboké krizi **zhroutí,** končíce **ohromným kolapsem.** Poté jsou jejich příslušníci **odděleni** a **umístí se do svých odpovídajících pseudoduchovních pekel,** kde mezi sebou pokračují ve svých životních stylech tak dlouho, jak si **přejí,** či **jak dlouho pokračují v uzavření se tomu,** aby **naslouchali** svému **vnitřnímu hlasu, který** se je neustále snaží přivést zpět k normálnímu a přirozenému trendu.

Takové kolapsy těchto společenstev ve **světě duchů** čili v **intermediálním světě** jsou tím, co se míní **posledním soudem. Souvztažné faktory** těchto **navštívení** a **posledních soudů** se u **lidí** na planetě Zemi **projevují válkami, přírodními katastrofami, pohromami, holocausty** a **kataklyzmaty** a v regresivně - progresivních trendech lidského rozvoje ze stavu **osvícení Temných věků** až k **duchovnímu obrození, kterému bude předcházet ÚPLNÉ ZHROUCENÍ VŠECH LIDSKÝCH SYSTÉMŮ.**

Regresivně - progresivní trendy znamenají, že je tu stále méně **duchovnosti,** a nastoupí Temné věky, které vyvolají **sklon k hlubokým krizím** všech lidských systémů. Aby se tyto systémy zachránily, jsou vyvinuly (samozřejmě s týmž účelem) důmyslnější, složitější a trvanlivější systémy s **větší technologií.** Takový rozvoj vede ke **stále hlubší krizi.** A nová krize vede opět k vývoji **ještě důmyslnějších systémů** a **technologií** za týmž účelem. To vede ke **stále větším** a **hlubším krizím** atd. Toto je to, co se nazývá **regresivně - progresivním trendem.** Ten lze jasně vidět na příkladech **válek v lidských dějinách.** Nejprve je tu **hrozba války v lokálním rozsahu** vedoucí k několika stům mrtvých, pak se to rozšíří a stovky mrtvých se promění v tisíce až po vypuknutí **globální války,** která **zabije mnoho milionů lidí.** Totéž je pravdou s ohledem na **přírodní katastrofy** a **kataklyzmata.** Ty jsou stále **častější** a **ničivější** ve své zuřivosti, mající **stále větší dopad** na lidský život a jeho rozpoložení. Jiným příkladem je **vymizení některých kultur** a **národů** z povrchu Země jen proto, aby byly **nahrazeny většími kulturami** a **národy majícími větší tradice, zvyklosti** a **kultury** a tak dále, dokud se nedosáhne bodu, kdy destruktivní síly prohlubující se krize všech lidských systémů nedosáhnou **takových rozměrů,** že **vážně hrozí úplná a celková likvidace veškerého života na planetě Zemi včetně jí samotné.** Nastane-li taková situace, znamená to **konec lidské éry.** Znamená to, že **poučení bylo získáno,** otázka: **Jaké je to být bez jakékoli duchovnosti,** je **zodpovězena živým příkladem** a **užitečnost takové situace splní svůj účel** a **tuto situaci již není netřeba tolerovat.**

Tehdy se lze vrátit k pokračování v předcházejícím normálním a přirozeném rozpoložení **duchovnosti.** Jakmile se **odstraní** protikladné, umělé síly lidských systémů, nastolí se **přirozeně** a **bez** námahy znovu normální a přirozený **směr duchovního pokroku,** neboť **nic tomu již nebude oponovat.**

Taková situace existuje v **současné době** na **planetě Zemi.** Až doposud neměly lidské systémy nikdy k dispozici nic, co by mohlo ničit během několika vteřin či minut veškerý život na planetě Zemi včetně jí samotné.

Tato **hluboká** a **ZÁVĚREČNÁ KRIZE všech lidských systémů a jejich nevyhnutelný všeobsáhlý KOLAPS** a **PÁD se projevuje následujícími znaky:**

(1)
Postupným **ubýváním přírodních zdrojů,** na **nichž** závisí hospodářství lidských systémů. Takový úbytek může vést k **úplné PARALÝZE hospodářství.**

Tato situace vede k **PODIVNÉ politické situaci ve světě: Národy,** které stále vlastní některé tyto zdroje, **učinily jiné,** které vyčerpaly tyto své zdroje anebo nemají žádné, **ZÁVISLÝMI na svých diktátech, manipulacích a na svém vydírání.** Využívají své zdroje na vytváření krizí a vnucování svých vlastních zájmů jiným. **Politická nerovnováha,** jež je toho výsledkem, vede k nastolení chronických pnutí, hrozeb, nedůvěry a válečných hrozeb, které by mohly skončit soudným dnem. Národy závislé na **těchto zdrojích** jiných národů, obzvláště ty, které **patřící k supervelmocem, nemají jinou možnost, než zaútočit a vynutit si násilím, hrozbami a manipulacemi dodávky těchto potřeb.** To se koná na základě skutečnosti, že **dostupnost těchto zdrojů je životně závažná pro jejich přežití.**

Úbytek přírodních zdrojů je výsledkem **HLOUPOSTI** a **BLÁZNIVOSTI lidských systémů,** které se vůbec neohlížejí na plánování a distribuci těchto zdrojů **přirozeným způsobem. Lidská chtivost a nenasytnost vlastnit, užívat a spotřebovat více je bez hranic, rozmyslu a je zničující.** Takový je následek a důsledek neduchovního čili pseudoduchovního rozpoložení lidských tvorů, které je uvrhuje do pozice **úplné** a **celkové závislosti na hodnotách vnějšího** čili **nejzevnějšího stupně, které nejsou vůbec žádnými hodnotami.**

Jakmile se rovnovážnému faktoru života nedovolí a zabrání, aby vstoupil, výsledkem je nadměrné využívání toho, co se považuje za **skutečný zdroj** a **původ života přírody. Nadměrné využívání přírody obvykle sleduje ZÁKON GEOMETRICKÉ POSLOUPNOSTI a je poháněno neustálým nátlakem, vynucováním a stresem na ostatních úrovních lidského existování.** Protože ostatní úrovně lidského života jsou buď **podceněny,** nebo se **zcela neberou v úvahu, POVAŽUJE SE takové nutkání, nátlak a stres za výsledek NEDOSTATEČNÉ PÉČE o ZEVNĚJŠÍ VĚCI a PŘÍRODNÍ ÚROVEŇ.** Takže se nadměrné využívání zesiluje **stále více.** Taková intenzifikace ovšem vede k ještě **většímu nátlaku, násilí a stresu,** což pak vede ke **komplikovanějšímu nadužívání** a **větším krizím** a **většímu nadužívání** a tak stále dále. Takže **JE zajištěno** sveřepé udržování se tohoto cyklu, **dokud jednoho dne zdroje nedojdou nebo nejsou k dispozici.** A to je **konec lidských systémů.**

(2)
Od takového nekritického nadužívání a zneužívání **přírodních zdrojů** a umístěním lidských hodnot do vlastnictví vnějších statků a majetků je jen **krátký krok ke zničení lidského životního prostředí. Znečištění a zamoření životního prostředí dosahuje nezvyklých rozměrů. LIDSKÁ SÍDLA se stávají NEBEZPEČNÝMI a NEZDRAVÝMI. Ekologie přírodního prostředí, která udržuje jeho zdraví a rovnováhu, je v rozkladu. To vede k vyhlazení rozličných druhů, které jsou závažnou součástí této ekologie při udržovaní rovnováhy v přírodě.**

Nahromadění špíny, jedů a zamoření prostředí v kombinaci s porušením ekologické rovnováhy vede k **okolnostem, které jsou nesnesitelné pro udržování, podporu a pokračování lidského života** na planetě Zemi. To jen **prohlubuje** důkladnou krizi všech lidských systémů, **urychlujíc** proces úplného a celkového pádu a úplného zhroucení.

(3)
Závislost a **lpění** na stále větším množství **vnějších statků, vlastnictví a majetků** a touha

po nich bez jakéhokoli ohledu na kohokoli jiného **zakládá** spolu s přírodními a politickými pohromami a manipulacemi **velkou nerovnováhu v rozvrstvení lidských systémů.** Dvě krajnosti se staly zřejmými:

a) **koncentrace materiálního bohatství a prospěchu v rukách několika či k dispozici několika národům** a

b) **chronický stav nezvyklé chudoby, hladu a nedostatku základních potřeb pro běžné přežití.**

Tato situace zvětšuje a umocňuje **nátlak, násilí** a **stres,** což vede ke stále **hlubším krizím** v takových lidských systémech, které **zcela selhávají,** byť by šlo jen o úvahy o řádném rovnovážném činiteli pravého života. Tato nečinnost v tomto ohledu nakonec vede k **pádu** a **zhroucení celého systému.**

(4)
V úsilí **zachovat** a udržet lidské systémy a jejich tradice, zvyklosti a kultury a **pokračovat** v nich spolu s potřebou je **bránit** před agresory a kořistníky se **rozvíjejí** a **vytvářejí** stále důmyslnější **vojenská zařízení** a **zbraňové systémy** schopné **HROMADNÉHO NIČENÍ.** Jelikož je tu **neustálá potřeba** být lepším než nepřítel a mít lepší zbraně, je **nutné** věnovat **více lidí** a **ekonomických zdrojů** na vytvoření a rozvoj stále **lepších, účinnějších** a **ničivějších zbraní.** Nepřítel ovšem nespí a má sklon vyvinout a vytvořit ještě účinnější a ničivější zbraně. Tato **zavilá soutěž** v tom, **kdo předčí nepřítele, je NEKONEČNÁ.** Vyžaduje to stále více úsilí a více a více lidských a jiných zdrojů, aby se udržela vojenská převaha nad nepřítelem. Tato soutěž vede k vytváření a rozvoji takových ničivých prostředků, že **stisknutím jednoho tlačítka na počítači lze v několika minutách či vteřinách celou planetu Zemi obrátit v poletující peklo takových rozměrů, že by zůstalo jen málo stop života někde na Zemi.** Mohly by nastat **holocausty** a **kataklyzmata** s takovými **DŮSLEDKY,** které si **lidská mysl NEUMÍ představit.** *(**Pás asteroidů** mezi Marsem a Jupiterem je výsledkem jednoho takového konce lidské společnosti – pozn. zpracovatele.)*

(5)
Jak bylo před tím uvedeno, bylo jedním z **účelů** tohoto **pseudosystému zničení duchovnosti.** Jako **součást** tohoto úsilí vstoupily do existence **materialistické** a **ateistické filosofie.** Ty pak vedly k ustanovení **komunistických** a **podobných totalitních systémů** s **jak jen možno nejvyhraněnějšími a nejpevnějšími pravidly, směrnicemi, tradicemi a zvyky.** Celková filozofie těchto systémů je založena na **zdůraznění materiálních vnějších hodnot,** což vyžaduje, aby se **DOBYL** a **STAL VLASTNICTVÍM CELÝ SVĚT.** Poslední roky svědčí o neobvyklé expanzi a zesílení těchto systémů po celém světě. Nemilosrdnost, prohnanost, agresivita, machiavellismus, machinace, manipulace, terorismus, bojovnost, fanatizmus, dogmatizmus, zaslepenost, násilnost, zavilost a vytrvalost těchto systémů dosahuje **ohromných rozměrů.** Zjevně je nic nemůže zastavit v této rozpínavosti. **Takové systémy jsou PŘÍMOU INKARNACÍ TEMNÝCH a ZLÝCH SIL Z PEKEL právě před závěrečným pádem a kolapsem lidských systémů v jejich snaze zamořit cokoli duchovní a ustanovit VLÁDU ÚPLNÉ DUCHOVNÍ TEMNOTY.**

(6)
Přirozené hromadění neustálých krizí v nepřirozeném a nenormálním rozpoložení lidských systémů a potřeba jejich ochrany a upevnění vede k **neustálým inflačním tendencím všech materiálních hodnot a snah.** Vyčerpání přírodních zdrojů; větší potřeba spotřeby, aby se zakryly vnitřní nejistota, obavy a strach z budoucnosti; potřeby větší obrany a rozvoje výkonnějších vojenských zařízení; disproporce v rozdělení bohatství; deziluze o schopnosti systému zajistit bezpečnost a jistotu; **potichu uchovávat status quo systému** a mnoho jiných věcí vede k **nižší a nižší hodnotě monetárních prostředků k zajištění hmotného**

zabezpečení a zajištění. Takže **za více peněz se kupuje méně,** což vede k **potřebě vydělávat více a více,** aby se **udržel** životní styl založený v předcházejícím méně inflačním rozpoložení. **To zvětšuje inflaci do tak absurdní míry, že výsledkem toho je úplný ekonomický úpadek a kolaps. Peníze mají malou, či nemají vůbec žádnou hodnotu.** To je nevyhnutelným důsledkem toho, když **lidé vloží své naděje a jistoty do věcí tak přechodných, nedůležitých a bezcenných, jako jsou materiální statky a majetky.**

(7)
Jak se kupí tlaky, nutkání i stresy a krize se stává hlubší a stálejší, **objevuje se stále více prostředků na její „překonání“.** To vede k objevení se početných a nezvyklých kultů, sekt, náboženských a duchovních úchylek a způsobů ovládání mysli, které nabízejí vyřešení všech lidských problémů. Všechny tyto směry vyznávají, že mají prostředky, aby vyvedly lidi z jejich bídy. Extrémním případem takového rozvoje je objevení se kultu vyznavačů ďábla a satana, kteří se otevřeně hlásí k negativnímu stavu pekel a pseudotvůrců. Ďábel a satan se prohlašují za pravé stvořitele a skutečné řešení problémů se spatřuje v otevřeném odmítnutí pravého **Stvořitele** a v tom, že se **uctívají jen pseudotvůrci,** kteří ve skutečnosti zfabrikovali podobu pseudočlověčenstva.

Všechny kulty, sekty, náboženské a duchovní úchylky a způsoby ovládaní mysli budují tím, že lpí na své vlastní výlučnosti, vytváří **další** soubor tradic, zvyklostí, způsobů chování a případných kultur, což bude **jen zvětšovat, prohlubovat a urychlovat nejzazší konečný pád a ohromné zhroucení lidských systémů.**

V těchto ustanoveních se ale nacházejí **zrnka pravdy.** Všechna mají sklon rozvíjet uvědomění **nějakých duchovních faktorů** či **faktorů mysli,** o nichž věří, že jsou **jedinými,** které mohou přinést nějaká řešení krize. Intenzifikace takového uvědomění je výsledkem **duchovního tlaku** normálního běhu věcí, aby se vše nenormální navrátilo do svého normálního rozpoložení. Tedy **čím větší je krize lidských systémů, tím větší je uvědomění si těchto duchovních potřeb.** To vede k nutnému **rozkvětu kultů** a **způsobů ovládání mysli, nových náboženství** a **duchovních směrů,** které zesilují toto uvědomění. Avšak **problémem** těchto ustanovení je to, že používají **tradiční** a **navyklý** přístup tím, že vytvářejí **své vlastní zevní rituály, oslavy, zaklínání a zaříkávání, pravidla, nařízení, omezení, hranice, očekávaní atd., které se ve své podstatě i formě NELIŠÍ od těch, které tu byly před tím. Mění se názvy, ale zachovává se tentýž obsah a táž metoda.** Takový přístup je ovšem **pseudoduchovní,** ale taková jsou **znamení** přicházejícího **posledního soudu,** kdy se **všechny lidské systémy navždy ZHROUTÍ.** *(Na žádné jiné planetě ve Stvoření není **tolik náboženských systémů, jako zde, na planetě Zemi,** jak nám sdělili Vesmírní přátelé, viz* **www.vesmirni-lide.cz** *– pozn. zpracovatele.)*

(8)
Souběžně s objevením se těchto kultů, sekt a náboženství a **duchovních** trendů i způsobů ovládání mysli, které v mnoha případech mají - kvůli svému hledání **většího duchovního uvědomění** (byť zdeformovaného) - pozitivní hodnotu, **zintenzivňují zlé a temné síly pseudotvůrců svou činnost a rozšiřují svoje negativní působení na lidi na planetě Zemi, aby se potlačilo toto úsilí. To jen zvětšuje a zintenzivňuje krizi.**

Takový negativní vliv se projevuje ve formě a intenzifikaci nezvyklých a bizardních zločinů, vražd, sebevražd, duševních chorob, sexuálních zvráceností a složitých a zlořádných fyzických potíží. Takové jevy jsou součástí **akcelerace odlišení** sil negativního a pozitivního stavu při **přípravě na SKUTEČNÉ ZÁVĚREČNÉ STŘETNUTÍ, během něhož se všechny lidské systémy hroutí a přestanou existovat.**

Součástí snahy, aby se lidská mysl zabývala těmito událostmi a lidé se tak **ZDRŽOVALI OD duchovního uvědomění, je NEOBVYKLÝ ZÁJEM MÉDIÍ O ZPRAVODAJSTVÍ O TĚCHTO**

NEGATIVNÍCH UDÁLOSTECH. Filmy, hry, televize, noviny atd. jsou plny popisů násilných činů, zločinů, útoků, pohrom, válek a podobných námětů, které OBÍRAJÍ LIDI O ČAS A ODVÁDĚJÍ JEJICH POZORNOST PRYČ OD DALEKO DŮLEŽITĚJŠÍCH UDÁLOSTÍ. Nebezpečnost zájmu o **tato témata** spočívá v tom, že **vyvolávají a posilují v lidech potřebu jednat, chovat se, konat a řešit problémy TÝMŽ násilným způsobem.** Takové popisování následků je bez ohledu na to, jedná-li se o příklad „dobrých" či „zlých" úmyslů, protikladné a opačné **duchovním prostředkům řešení** takových problémů. A popisují-li se nějakou náhodou **duchovní prostředky, obvykle se to líčí tak, že užívají negativní, temné síly, černou magii či síly pochybného či nejasného původu.** Vše toto jen udržuje, zesiluje a urychluje postup konečného pádu a zhroucení všech lidských systémů.

(9)
Povaha systému pseudolidstva tím, že je nepřirozená, patologická a nenormální, **neustále vytváří** a **vyzařuje atmosféru všech druhů negativních, násilných, nenávistných, zavilých, zvrácených, zdeformovaných a zmrzačených myšlenek, idejí a tužeb.** Kvůli **duchovnímu principu manifestace,** který říká, že **jakékoli ideje, myšlenky či přání jakékoli sentientní entity mají sklon se aktualizovat a uskutečnit ve své konkrétní formě, taková negativní pojetí se stávají skutečností také na úrovni přírodního stupně. Zde** nacházejí svůj **konkrétní** život. Proto tyto koncepce negativně ovlivňují **přírodní prostředí** na **planetě Zemi,** která představuje **tento vnější** čili **nejzevnější stupeň.** Například **násilí je násilím BEZ OHLEDU na to, jak k němu dojde** - skrze akt násilí jedné osoby či národa proti druhým, či skrze vynucené změny přírodních podmínek, **což vede k drastickým změnám klimatu, počasí, intenzifikaci nezvyklých katastrof, pohrom, neštěstí, zemětřesení, požárů, sněhových bouří, severáků, tornád, hurikánů, období veder, sucha, nákaz, naplav, nehod a mnoha jiných násilných jevů. Není** na Zemi **den** či **týden,** který by proběhl **v klidu bez takových událostí. Jejich ZESÍLENÍ a frekvence výskytu ukazují, že dochází k prohlubování krize lidských systémů, což způsobuje takové reakce v přírodě.**

Jestliže někdo žije v souladu se samým sebou, žije v harmonii s přírodou. Příroda odráží **zevně** tento **niterný stav** záležitostí v lidech. Čím více disharmonie, tím více je násilí a nestability v **přírodě.** A obráceně - čím **více** je **duchovní harmonie** v člověčenstvu, tím je **příroda stálejší, zákonitější** a **klidnější.** Proto jsou **takové drastické měny** a **zesílení výskytu těchto jevů v přírodních událostech dobrými ukazateli zevrubné krize veškerých lidských systémů a jejich nevyhnutelného zhroucení v blízké budoucnosti.**

(10)
Jak je většina lidí nucena do neustálého shonu kvůli přežití, udržujíc a zachovávajíc se naživu, vyvíjí se na ni **nátlak,** je **stresována** a **manipulována,** aby **kráčela směrem opačným** vzhledem k **jejich pravé duchovní přirozenosti.** Postupně začínají být nespokojeni s pomíjivými rozkošemi nacházejícími se ve vlastnictví hmotných statků a majetků a ve všech lidských systémech s jejich tradicemi, zvyky a kulturami **zevních hodnot.** To mnohé přivádí k **šílenému hledání pravého smyslu lidského života. Otázka o hodnotě bytí počíná deptat lidstvo. Nic neposkytuje již smysl. Existenční obavy, strachy, znechucení a deprese se stávají životním stylem a dávají zrod filosofiím, které je považují za nutné podmínky lidské existence, pokud ne za jeho skutečné původce.**

Nebezpečí takového přístupu je v jeho **zdůraznění toho,** že takové pocity jako **strach, obavy, starosti, deprese, znechucení atd. mají skutečnou existenční hodnotu a jsou tudíž nakonec pozitivní povahy.** Lidé nahrazují skutečnou **filosofii duchovnosti pseudofilosofií existencialismu,** která se snaží **odvodit duchovní hodnoty z něčeho, co bylo zfabrikováno, vyvoláno a vypěstováno negativním stavem pekel v člověčenstvu,** aby se potlačila **pravá duchovnost,** která nemůže počít takové negativní **ideje,** myšlenky a

okolnosti. Všechny tyto existencionální pseudohodnoty vedou tím, že se zesílí jejich výskyt v lidské mysli, k větší krizi lidských systémů a urychlují jejich úpadek a kolaps. V tomto smyslu mají tylo pseudohodnoty pozitivní aspekty, protože cokoli urychluje tento kolaps, pomáhá ukončit něco patologického, nepřirozeného a abnormálního, co je pohromou a rakovinou pro vše zdravé, normální a přirozené.

(11)
Neobvyklý, **gigantický skok v rozvoji technologií** v několika posledních dekádách **DRASTICKY KONTRASTUJE** se **sociálním** a **duševním rozvojem lidských systémů, který je DALEKO POZADU.** To přispívá stále více k již **nesnesitelnému tlaku, napětí a stresu.**

Jinou komplikací je **technologie sama.** Kvůli své **složitosti** vede k rozvoji **krajních stupňů specializace** a **odcizení nejrůznějších součástí systému,** což pak vede k **většímu nebezpečí úpadku a chaosu.** Jelikož jsou takové systémy **složité** a **navzájem závislé,** porucha jedné součásti může **umrtvit funkci celého systému.** Jiným nebezpečným aspektem této situace je to, že kvůli své složitosti a početnému množství služeb, které poskytuje lidem, dělá je **krajně závislými a bezmocnými v případě selhání. Jak se systém stává stále složitějším a závislým na svých složkách, je více pravděpodobné, že selže, což bude mít OHROMNÝ DOPAD na blahobyt všech lidí.** To stále více zesiluje pokročilou krizí všech lidských systémů a urychluje jejich konečné zhroucení.

(12)
Jak lze vidět, vede nepřirozenost a nenormálnost protikladných činitelů lidských systémů vůči přirozenému a normálnímu pokrokovému směřování **duchovnosti** k **nárůstu** tlaků, stresů a napětí ve **všech oblastech aktivit lidských tvorů** a v samotném jejich jsoucnu a bytí. **Není nikde nic, co by neustále nepřispívalo k této krizi.** Za takové situace **lidé počínají hledat prostředky, jak se vyhnout takovému rozporu.** Tak se vyvíjejí **sklony k úniku** z těchto nahromaděných tlaků, stresů a složitosti systému k fantaziím, snům a iluzím s pomocí mechanických či chemických prostředků, jako jsou **drogy, alkohol, jídlo** a jiné fyzické prostředky, které mohou pozměnit vědomí a jeho funkci. Tento sklon je jedním ze **závěrečných příznaků** postupujícího úpadku a kolapsu všech lidských systémů.

(13)
To vše vede k **rozvoji apatie, lhostejnosti** a **ZTRÁTĚ JAKÉHOKOLI ZÁJMU o prospěch a blahobyt všech ostatních jedinců.** Lidé **mohou** dosvědčit zločiny, vraždy, podvody atd., ale **neřeknou nic a mnozí se odvrátí od místa děje či jej pozorují bez jakékoli účasti.**

Taková situace je **znakem ÚPLNÉHO nedostatku duchovního uvědomění.** A to znamená **neslavný konec všech lidských systémů.** Jakmile se ztrácí veškerý zájem a rozvíjí se apatie a lhostejnost k vlastnímu blahobytu a blahobytu vlastních sousedů, **ztrácí se veškerý smysl života a nic již nemá více význam.** Potom se už v lidských systémech **nic neudržuje, nezachovává a nepodporuje.** Tak dozrává konec lidské éry.

Lidská éra se charakterizuje **zvláštností, neobvyklostí** a **výjimečností svého umístění** a **své pozice** ve Stvoření. **Nikde jinde po celém Stvoření takové rozpoložení od věčnosti do věčnosti NEEXISTOVALO a NEBUDE EXISTOVAT.** Je pro ně typické nenormální, nepřirozené, patologické a neskutečné směřování, které je neustále v protikladu k normálnímu, přirozenému a skutečnému běhu života. Kvůli této pozici je **lze považovat za umělé, vnucené, zfabrikované a za pseudoživot - sám o sobě nereálný.**

Typická lidská éra se dá popsat různými pojmy:

1. ZMRZAČENÍ DUCHOVNOSTI

Za prvé: **Zkreslením, zvrácením a zmrzačením pojmu duchovnosti a Nejvyššího. Duchovnost** a **Nejvyšší** se popisují ve smyslu **projekcí, introspekcí, očekávání, stereotypů, požadavků** a **nároků vnějších žádostí lidí,** kteří **nalézají své hodnoty v hmotných věcech.** Tito lidé takzvaně **materializují duchovnost** a „**humanizují**“ **Nejvyššího.** Slovo „**humanizuje**“ je zde užito ve smyslu **pozice, jakou má lidská éra ve Stvoření - POZICE NEGOVÁNÍ jakéhokoli jednoho sjednocujícího principu, který usměrňuje přirozený tok života.**

To vede k **frakcionalizaci všech životních principů.** Tato situace vede k projevům **mnoha náboženství** a **duchovních názorů,** které si **často navzájem oponují.** Také to vede k **budování zvyklostí, tradic a kultur, které jsou protikladem jakéhokoli pokrokového směřování.** Jejich povahou je **stagnace** a **sebezachovávání.** To je samým **opakem** pravého života. Objevuje se **PSEUDOŽIVOT** jako **typický znak lidské éry.**

2. ODMÍTNUTÍ DUCHOVNOSTI

Za druhé tu máme **jev, rozvoj a široký růst a příjem mnoha pojetí materialismu, ateizmu, agnosticismu a panteizmu, která odmítají jakoukoli duchovnost jako původní princip.**

Takové filosofie a názory jsou typické pouze pro lidské údobí. Nikde jinde ve vesmíru se toto pojetí NIKDY NEVYVINULO.

3. PŘERUŠENÍ KOMUNIKACE S PRAVÝM STVOŘENÍM

Za třetí: Je **uzavřen přístup k nejniternějšímu stupni vlastního já** a jsou **uzavřeny** všechny mosty a přímé spoje k **duchovnímu světu a jiným dimenzím, místům a úrovním vesmíru a celého Stvoření** spolu s **přerušením přímé komunikace s duchy, anděly a jinými sentientními entitami v duchovním světě.** Toto je opět **typickou okolností** a **znakem** lidské éry, která **neexistuje nikde jinde.** Všude jinde jsou dveře ke všem dimenzím, úrovním a sférám neustále otevřeny všem sentientním entitám, pouze na Zemi byly tyto dveře **kvůli lidské éře** až donedávna **uzavřeny.**

4. „ZÁVISLOST ŽIVOTA NA HMOTĚ“

Za čtvrté: **Život a jeho funkce se odvozují z aktivit nejzevnějšího přírodního stupně, to jest z hmoty, a život se tak činí závislým na hmotě.** Život se zde **považuje za produkt rozvoje a evoluce hmotných prvků, které se vyskytují, probíhají a staly se náhodným**

způsobem. Život se považuje za **hmotnou příhodu** vyskytující se **jen pouhopouhou náhodou.** Toto je **velmi typický znak lidské éry.**

5. ÚPLNÁ IZOLACE OD STVOŘENÍ I PEKEL

Za páté: Lidští tvorové jsou **odděleni, ohraničeni, izolováni a odcizeni od veškerého ostatního Stvoření a zfabrikovaných stavů zla ve formě pekel se VŠEMI jejich důsledky a následky, jak se projevují ve funkcích, stagnaci, krizi i rozpadu všech lidských systémů.** Toto je typickým charakteristickým rysem lidské éry. **Než se lidská éra objevila, NEBYL v duchovním světě ani negativní stav či peklo, ani jejich projevy v přírodním světě.**

Toto jsou tedy **typické charakteristické znaky lidské éry,** která **NYNÍ KONČÍ.** Všechny tyto typické znaky a rysy se **odstraní** jako **nereálné** a do jsoucna a bytí vstoupí s **pravým duchovním pojetím nové člověčenstvo,** které bude pokračovat normálním a přirozeným směrem neustálého **duchovního pokroku.**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 5.4.2002 Ivo A. Benda

(7)

Kapitola sedmá

SOUČASNÝ STAV VĚCÍ V ROZPOLOŽENÍ ČLOVĚČENSTVA A LIDSKÉ DUCHOVNOSTI, PŘÍPRAVA NA NOVÝ VĚK

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 161 – 169, 7. kapitola, část I.*

Charakteristickými znaky SOUČASNÉHO rozpoložení člověčenstva jsou různorodá intenzifikace a nárůst všeho, co se prezentovalo v předešlé kapitole. *(Kniha vznikla v **roce 1982** – pozn. zpracovatele.)*

Všechny lidské systémy jsou ve stavu stálého selhávání, stálé krize a rozpadu. Výdobytky vědy, technologie, medicíny a ostatních oblastí lidského snažení, které se pyšní svou užitečností a prospěšností lidstvu, jsou ve skutečnosti **iluzorní** a mají pouze **PŘECHODNOU, DOČASNOU povahu.** Ve svém nejzazším smyslu **přispívají** k všeobecné kritické situaci, která v současnosti dosáhla **nezvyklých rozměrů.**

Cokoli slouží k podpoře, udržování, zachovávání a ochraně existující struktury, přirozenosti a stylu života lidské éry, NELZE v nejzazším smyslu považovat za pokrokové a užitečné, bez ohledu na dobré úmysly, které při tom mohou existovat. Takové dobré úmysly se odvozují z nesprávných předpokladů a jsou počaty a přijímány tradičními, navyklými a kulturou determinovanými způsoby myšlení, cítění a postojů.

Totéž je pravdou s ohledem na všechna současné existující **duchovní** a náboženská hnutí a vnímání víry. Pojetí **lidské duchovnosti** je stranické, rozštěpené, rozdělené, protikladné a nesprávně definované. Pochází od církví a „duchovních“ vůdců působících na základě **nesprávných premis z vnějších pozic a míst. Důraz** se klade na **vnější prostředky.** Bez ohledu na to, jak dalece někteří z členů jim odpovídajících **duchovních** nebo náboženských směrů kladou důraz na **niternou hodnotu duchovnosti** a **nejniternější** přítomnost **Nejvyššího,** jejich interpretace, pochopení a definice takových hodnot a této přítomnosti jsou **zkreslené** kvůli **JEJICH metodě** a **praktickému návodu,** jak se toho všeho má dosáhnout.

Nástroje mají JEN vnější hodnotu. Slovní modlitby, fyzická cvičení, půsty a odmítání určitých druhů potrav, zavrhování fyzických rozkoší, omezení a ohraničování určitých přirozených aktivit, lpění na jistých zevních jevech, odchod do ústraní, klášterů a monastýrů, rituály, slavnosti atd. - **tento seznam může být nekonečný.** Existuje **falešná víra,** že takové praktiky otevírají dveře k **pravé duchovnosti.** Ty jsou však otvíráním dveří **zvnějšku** - z „**vně**“, což je **HOLOU NEMOŽNOSTÍ,** neboť **duchovnost** je uzavřena, uzamčena a zahrazena **zvnitřku** - z „**uvnitř**“ a nelze s ní zacházet a nalézt k ní klíč nebo přístup **zvnějšku** - z „**vně**“.

Takové praktiky nakonec vedou k **překroucené duchovnosti,** což jen negativně přispívá k všeobecné kritické situaci všech lidských systémů v současnosti.

Tímto se ale nyní nechce říci, že rozliční jedinci, kteří v upřímnosti svého **srdce** věří, že tyto praktiky jsou užitečné a přinášejí jim větší duchovní uvědomění, nemohou mít úspěch. Oni ale uspějí ne kvůli těmto praktikám (takové praktiky jsou samy o sobě neužitečné), ale kvůli **upřímné touze a žádosti po pravé duchovnosti.** Upřímnost jejich touhy se projevuje ochotou danou ze svobodné volby vzdát se ze své svobodné vůle některých věcí, aby se dosáhlo **duchovního uvědomění.** Taková touha a žádost je **niterné,** čistě **duchovní hodnoty** a mohou si ji přičíst a přivlastnit. Když takoví lidé vstoupí do **duchovního světa** a seznámí se s pravou **duchovní skutečností,** rádi a bez zbytečných okolků a těžkostí se zbaví všech svých zkreslených náhledů na **duchovnost** a na prostředky jejího dosažení a přijmou s otevřeným srdcem a myslí skutečnou pravdu. Jejich **niterná láska** k pravdě jim umocní toto přijetí bez ohledu na nesprávnosti v jejich víře během jejich pozemského života.

Zde si je však třeba uvědomit, že **negativními činí tyto pseudoduchovní praktiky jejich obecný sklon,** a **ne individuální motivace,** což odráží všeobecně hroznou a kritickou situací lidských systémů současnosti. Takové **obecné sklony** jsou negativního původu, **vložené pseudotvůrci,** a musí se úplně zlikvidovat, má-li se **pravá duchovnost** znovu ujmout své náležité funkce a jít svým směrem.

Dodatečně k tomu, co bylo v předcházejících kapitolách řečeno o lidských systémech, tu máme některé **zvláštní body,** které by bylo užitečné zvážit při zhodnocení a analýze současného stavu záležitosti, který existuje v lidstvu a **lidské duchovnosti.** Většina těchto bodů je **praktické, sekulární hodnoty.** Avšak je třeba si pamatovat, že jsou **souvztažnými činiteli** a **odrazem duchovních okolností. Cokoli se odehrává v lidském životě, je vždy výsledkem a souvztažností duchovního stavu záležitostí, který způsobuje, že se objevují takové události a okolnosti.** Tudíž jsou dobrými všezahrnujícími **indikátory** současného rozpoložení existujícího v **lidské duchovnosti** a v jejích pozemských, světských, politických, ekonomických a sociálních projevech.

(1)
Současné uspořádání politických systémů a vlád světa lze v zásadě charakterizovat podvody, manipulacemi, utajováním, pokrytectvím, skandály, neupřímnosti a korupcí. Lidem se jen **zřídka** říká celá pravda o jakékoli situaci. Dostává se jim **zkreslenin, polopravd** a **lží.** To se vše **domněle** dělá pro jejich prospěch, jak tvrdí **vládní agentury. Tyto vládní instituce již dávno přežily svou užitečnost a staly se udržujícími samy sebe, sloužícími účelu sobeckého zisku a zkažené motivace pod rouškou služby lidem. Zadržují a ponechávají si pro sebe důležité informace a výsledky niterných objevů, aby je mohly použít pro manipulaci a pro svou vlastní moc a zisk.** To lze ilustrovat rozličnými zkresleními a nedostatkem pravdivých informací o kosmických letech, měsíčních přistáních, rozličných výzkumných projektech, pátráních po UFO a mnoha jinými věcmi.

(2)
Uspořádání současných vládních organizací je tak sebestředné a samoúčelné, že vše, co neslouží jejich úsilí a nepodporuje jejich pozici, se považuje za životní hrozbu. To vede k ohromnému úsilí ovládat lidské chování a lidskou mysl a vykonávat a praktikovat tuto moc nad všemi lidmi. Proto se zakládají a podporují TAJNÉ VLÁDNÍ ORGANIZACE A VÝZKUMY, aby se nalezl ten nejlepší mocný způsob ovládání, náhrady a pozměňování lidského chování tak, že by sloužilo JEN VLÁDNÍM ÚČELŮM. To vede k **vývoji všech druhů technik pro změnu chování, mysl ovládacích drog, metod propírání mozku, elektronických, magnetických, chemických, fyzikálních a jiných prostředků, které mají zajistit tento účel.** Všechny tyto prostředky se **pokusně užívají na lidech,** velmi často bez jejich vědomého uvědomění. *(V současné době v roce 2002 se připravují v EU do roku 2005 (a v jiných zemích)* ***čipové osobní karty (zdravotní čipové průkazy, občanské čipové průkazy)*** *a současně přichází na trh lidské čipy – pozn.*

zpracovatele.)

(3)

Jako součást tohoto experimentování a jako výsledek potřeby vyzkoušet nové strategické vojenské taktiky a zbraně jsou v různých částech světa za tím účelem zinscenovány a udržovány mnohé války, revoluce, incidenty a teroristické aktivity. Jsou **uměle vyvolány** s využitím místních ekonomických, politických a psychologických obtíží, takže si lidé myslí, že bojují za lepší život. **Co si však NEUVĚDOMUJÍ, je to, že jsou pouze POKUSNÝMI MORČATY ve velkolepých plánech supervelmocí, jak vyzkoušet nově vyvinuté taktiky, zbraně a prostředky k ovládání a ničení.**

(4)

Taková situace ovšem vyžaduje ustanovení jistých úřadů, které se zabývají falzifikací nových událostí a vytvářejí propagandu, aby se zkreslovala, manipulovala a ovlivňovala skutečnost. Drží lidi ve slepotě, poskytují jim nesprávné informace a udržují je v neustálém napětí v souladu se záměry vlády přijatými za tímto účelem.

(5)

Postrádání duchovního jednotícího principu, který se zakládá na lásce, vzájemném respektu, přijímání, toleranci a oceňování odlišností, vede k zaujímání KRAJNÍCH POZIC ve společnosti, což se politicky podporuje, udržuje a využívá vládními organizacemi. Společnost jako celek je rozdělena na politické strany, v nichž lze spatřit frakce, oddělení, rozkoly a krajní názory. Na jedné straně tu máme **krajní liberalismus** a **radikalismus;** na straně druhé **krajní konzervativizmus,** kdy se **zachovává status quo.** A ve středu se nachází **zprostředkující směr,** který se snaží přemostit tyto extrémy.

Taková situace vede ke **stálému napětí, sporům, bojům, obviňováním, pochybnostem a vzájemným úskokům a sebepodvádění. Obě krajnosti využívají stejné metody a mají stejný cíl - moc a vládu nad lidmi a nad vším jiným. Podobné extrémy existují v rámci všech lidských systémů včetně náboženských sekt a církví. Všechny jsou DĚTMI PSEUDOTVŮRCŮ,** a tudíž odrážejí tyto vážné, závažné negativní aspekty, čehož výsledkem jsou takové krajnosti, frakce a schizmata.

(6)

Takové chování, jednání, působení a manipulování, jak je popsáno výše, **vyžaduje prostředky ospravedlňování a rozumového odůvodnění.** To vede k **rozvoji pokrytecké společenské, politické a náboženské morálky, která je konglomerátem reakcí při přizpůsobování, projekcí, nevědomých akceptací a odmítání. Zevně** mohou vůdci jednat a chovat se rozhořčeně nad vším nemorálním dle jejich pojetí morálky či mravnosti, ale **niterně** a tajně pociťují **touhu dělat přesně totéž.**

(7)

Za základní jednotku jakékoli společenské, politické a vládní struktury se považuje pevná a spolehlivá komponenta rodiny. Neustálé napětí, tlaky, stresy a krize všech lidských systémů se však nejen odrážejí, ale ve skutečnosti fakticky začínají s rozbíjením rodinných vztahu, sexuálních vztahů a výchovy dětí.

Jak bylo uvedeno dříve, bylo **veškeré uspořádání rodiny postaveno na zcela nesprávných, zvrácených, zkreslených a zmrzačených pojetích vložených do lidských tvorů pseudotvůrci.** Když se něco postaví na **nesprávných předpokladech,** skončí to

nakonec **celkovým zhroucením.** Neštěstí, bída, násilí, sexuální ignorance a z nich vyvěrající sexuální perverze, zneužívání a využívání v rodinných vztazích jsou **dennodenní skutečností.** Statistika zřetelně a jasně ukazuje, že nejvyšší procento vražd, přepadení, zneužívání, sexuálního obtěžování dětí a ostatních ohavností páchají **členové rodin** a **na členech rodin.** Je to **dobrý příklad** toho, jak je **pojem rodiny, dětí a sexuality zcela zkreslen, zvrácen a zmrzačen od samého počátku jeho ustanovení.**

(8)
Analýza všech lidských systémů jasně ukazuje, že **jsou utvořeny, udržovány a zachovávány na principech, které se mohou identifikovat jako protikladné, nestabilní a nejisté.** Kvůli tomu jsou **nebezpečné lidstvu** a **Zemi.** Tyto protichůdné, nestabilní a nejisté okolnosti se odrážejí v politických, ekonomických, společenských a náboženských systémech. **Není nic v lidských systémech, na co by se dalo spolehnout.**

(9)
Jakmile vládní a politické organizace ztratí svoji pravou perspektivu a účel a stanou se soustředěnými a zamořenými na sebe sama, všechny jejich hodnoty se soustředí do této sebestřednosti a zaměřenosti na sebe sama. Takový výsledek vede k podivnému postoji k zacházení se členy společnosti. Je třeba sloužit abstraktnímu symbolu vlády, uctívat jej a považovat ho za svatý. Porušují se individuální lidská práva, nebere se ohled na lidskou důstojnost. Každý musí podporovat tento IDOL, pracoval pro něj, uctívat ho a považovat za svatý. Toto je formou světského náboženství.

(10)
Idol potřebuje neustálé zajišťování, potravu a nápoj ve formě svátostí, které odnímají lidem stále více svobodu, nezávislost a schopnost vlastní seberealizace a sebeaktualizace. Protože se **veškerá energie investuje do tohoto idolu, může být využit, aby vnutil své monstrózní a brutální způsoby vládnutí všem lidem, kteří mu dali takovou moc. Jelikož tyto způsoby vlády slouží sebestřednosti, zaměřenosti na sebe a vlastnímu přežití tohoto idolu, jsou zevrubným, úplným, celkovým a krajním porušením všech pravých duchovních, společenských, duševních a přírodních zákonů.**

(11)
Od těchto ohromných a monstrózních porušení je jen **malý krok k ZNESVĚCENÍ lidského života a jeho principů. Život se považuje za maso, jehož množství se má vyprodukovat na jatkách lidských systémů, tradic, zvyků a kultur a jejich obranných systémů. Neprokazuje se žádný ohled na obsah, účel, cíl a skutečnou hodnotu takového života a jeho principů. Jedinými důležitými potřebami jsou ty, které má idol, jenž musí být zachován a uctíván všemi prostředky.** Má jen **malý** význam, zdali tyto prostředky znesvěcují **život a jeho principy.** K čemu by jinak život byl ? **Jestliže se život považuje pouze za následek náhodné záměny či kombinace některých fyzických atomů či chemických vzorců odvozených z hmotných elementů, je skutečné ničím a nemá sám o sobě a v sobě žádnou hodnotu. Kdo by se o takový život staral ?**

Takový je skutečný **následek** a **důsledek** lidského **duchovního úpadku,** který se **nyní mnohonásobně zesiluje.**

(12)
Takové porozumění, pociťování a postoje vzhledem k životu uvrhávají do pochybností jakékoli duchovní principy, které by mohly být principy života a v životě. Není-li tu žádný nejzazší inteligentní, sentientní a milující zdroj života, pak tu není žádná definitivní pravá autorita života. Výsledkem tohoto závěru je, že **mnozí lidé zaujmou**

postoj charakteristický tím, že nerespektují, přehlížejí a postrádají mentální potřebu jakékoli konečné autority čili **Nejvyššího.** Neexistují **žádné** zákony, které by nemohly nebo neměly být porušeny a přestoupeny. **Za těchto okolností dodržují lidé zákony jedině kvůli obavám, tlakům, donucení a hrozbě ztráty jejich fyzické svobody.** Taková situace potřebuje **více moci** a větší spoléhání se na orgány vlády, které zákon prosazují. Ale v těchto orgánech jsou však lidé, kteří jsou náchylní k **týmž** pocitům.

U nich se pak rozvine totéž nerespektování, přehlížení a postrádání ohledu pro zákon, a pak vytvoří své vlastní zákony z pojetí a výkladů dle svých sebestředných a na sebe zaměřených potřeb.

S takovými postoji se mnoho lidí neodradí od porušování zákonů, rozumné si zdůvodňujíc, že nejsou žádné zákony, které by se nemohly překročit, a tudíž je vše dovoleno. Vězení jsou pro tyto lidi domovem, kde se jen posiluje jejich antisociální přístup a ospravedlňuje jejich činnost a chování.

(13)
Moderní doba svědčí o tom, že se objevují početní samozvaní guruové, duchovní vůdci, falešní proroci, antikristové a pseudospasitelé člověčenstva.

Mnozí z nich PROFITUJÍ na lidské bídě a strádání, využívajíce nakonec tyto okolnosti pro SVŮJ osobní, materiální, duševní, politický a náboženský zisk.

KAŽDÝ, KDO VYUŽÍVÁ LIDSKOU BÍDU, STRÁDÁNÍ A NEŠTĚSTÍ PRO JAKÝKOLI OSOBNÍ ZISK - BEZ OHLEDU NA TO, KDO BY TO MOHL BÝT A JAK DOBRÝM BY SE MOHL ZDÁT, MŮŽE BÝT POVAŽOVÁN ZA ANTIKRISTA.

Je to proto, že taková osoba **nepřichází z pravdy** - pravého významu slova „**Kristus**“. Přichází z **pseudojá, které touží po moci, vládě a panování nad lidmi.** To je stav lži, podvodu a sebeklamu, který je protikladem k pravdě - to jest ke **Kristu.** Proto jsou **všichni tito lidé antikristy.** Prahnutí po duchovní **moci panování nad lidmi vychází z pseudoduchovního stavu pekel** v duchovním světě. Ten je velmi často spojen s vychytralostí, mudrlantstvím, nároky, přesvědčováním, násilím, ohromováním a přichází mnoha jmény **Nejvyššího.** Kvůli svému **pekelnému původu** má **jisté schopnosti při užívání zákonů souvztažností, známých obyvatelům pekel, což umožňuje těmto vůdcům provádět jisté takzvané zázračné kousky.** To se činí jen z tím účelem, aby se **lidé svedli,** vedli nesprávně a podvedli, aby pjali jejich duchovní vůdcovství. **Mnozí takoví jsou přímým vtělením negativních duchů z tímto zvláštním účelem.**

(14)
Jakmile veškeré úsilí o zachování, uchování a udržení lidských systémů **selže, každý se snaží najít někoho či něco, co za to nese vinu. Odmítá se pak a zvrhuje odpovědnost za vlastní rozhodnutí a volby a věří se v osud a v nevyhnutelnost výsledků bez ohledu na vlastní činnost.** Toto je příhodná doba **utéci od přijetí toho, že každý je zodpovědný za vše, co se s ním stane, a že také sdílí odpovědnost za cokoli, co se stane se světem,** kvůli jeho nezájmu, sebestřednosti a bezohlednosti vůči **duchovním hodnotám a principům.**

Je ale v lidské povaze někoho či něco z této situace obvinit. Jelikož se v těchto situacích nepřijímá žádná osobní zodpovědnost ani v životě osobním, ani v životě celé společnosti, nalezne se obětní beránek a je potrestán. V interpersonálních vztazích se tento **obětní beránek** nalezne v někom, kdo je slabší, více zranitelnější či odlišný ve svých názorech, postojích a svém životním stylu. **Ve společenských vztazích** se tento **obětní beránek** naléza v **menšinách** či **jiných národech.** V duchovních vztazích je tímto obětním beránkem **Bůh. Bůh** je obviněn, že všeho, co se odehrává. Jelikož skutečného **Boha - Nejvyššího** - není možno obvinit z ničeho, je pseudočlověčenstvem zfabrikován **bůh odlišný.** Takový bůh má **vštípeny všechny atributy, rysy a charakteristiky lidí a stává se jak terčem uctívání** (čistého modloslužebnictví, jelikož bůh neexistuje), **tak i obětním beránkem. Taková situace je nyní u mnoha lidí.**

Jiným extrémem, který nastává ve zmatku hroutících se lidských systémů, je potřeba něco nebo někoho následovat bez toho, že by se o tom přemýšlelo nebo se z to nesla zodpovědnost. Nejlépe je to možno uskutečnit úplnou poslušností, slepou vírou a následováním pseudoprincipů a těch, kdo je zfabrikovali a kteří prohlašují, že se mohou o vše postarat a vše vyřešit. Lidé se pak dostávají do iluzí, že se nemusí strachovat, přemýšlet a nalézat odpovědi a řešení, neboť se spoléhají na pseudoboha, o kterém věří, že je pravým **Bohem,** že je ochrání. **To vše PROTIŘEČÍ skutečným duchovním principům** a jejich zvěstovatelům.

Skutečné duchovní principy zdůrazňují, že jedinec je VŽDY ZODPOVĚDNÝ za svůj život; že má SVOBODU VOLBY a je OPRÁVNĚN si zvolit, jakou chce alternativu. Každá alternativa má své DŮSLEDKY, které vytváří její volba. Takže KAŽDÝ PLNĚ ROZHODUJE O KAŽDÉ SITUACÍ SVÉHO ŽIVOTA. Nejvyšší tvoří lidi ve svobodě a nezávislosti, ze svobody a nezávislosti, pro svobodu a nezávislost a do svobody a nezávislosti. Nejvyšší jim dává vše potřebné k tomu, aby učinili správná rozhodnutí, správné volby a vybrali si náležité alternativy. To je možné jen tehdy, je-li někdo zodpovědný. V takovém **duchovním pojetí** se **netoleruje** žádná **slepá víra, poslušnost či vedení někým jiným.**

Takové **pravé duchovní principy** se ovšem neberou v úvahu, považují se za nesprávné a nevhodné a **jejich zvěstovatelé nedocházejí sluchu.** Kdo chce vzít na sebe jakýkoli díl odpovědnosti za chaos, který produkuje lidská éra ?

Všechny shora vyjmenované zvláštní situace v současném rozpoložení všech lidských systémů a **lidské duchovnosti jsou ve své konečné a závěrečné fázi.** V takové fázi se nutně objeví **NOVÉ PRVKY,** které **pomohou ZCELA ZLIKVIDOVAT A ODSTRANIT SYSTÉMY LIDSKÉ ÉRY A ZÁROVEŇ OZNÁMÍ A PŘIPRAVÍ POČÁTEK NOVÉHO VĚKU.**

V současné době existuje několik těchto prvků:

(1)
Jak dochází lidská éra ke svému konci, **je nutné SHROMÁŽDIT, SOUSTŘEDIT a ODDĚLIT všechny negativní a zlé prvky od všech zrnek pravdy,** která v lidských systémech existují. **Taková zrnka pravdy se kvůli své věčné duchovní hodnotě nemohou zničit. Takový proces vede k VĚTŠÍMU a OSTŘEJŠÍMU ROZLIŠOVÁNÍ všeho negativního od všeho pozitivního. Vše negativní a pozitivní se JEVÍ NA POVRCHU, NENÍ to již skryto, zahaleno, maskováno a obaleno všemi druhy pseudopozitivních, charitativních pojetí.**

Aby se toto **vynoření na povrch** a **ostré rozlišování mohlo uskutečnit, je nutný vnější vliv, který funguje jako KATALYZÁTOR ZÁVĚREČNÉHO STŘETU. KATALYZÁTOR**

PŘICHÁZÍ VE FORMĚ INTENZIFIKACE VTĚLOVÁNÍ JAK POZITIVNÍCH, TAK I NEGATIVNÍCH ENTIT A JEJICH TAKŘEČENÝCH „VSTUPOVÁNÍ“ NA PLANETU NULA Z JINÝCH DIMENZÍ. Jsou vybaveny nástroji, aby provedly tento proces rychle a účinně. Přicházejí v **lidské formě,** jelikož **používají lidská těla zformovaná v ženské děloze přírodními fyzickými procesy, ale do nich přenášejí a vtiskují svou vlastní duševnost a ducha.** Od početí **ovlivňují** rozvoj tohoto **těla** v **přípravě** na to, že do něj „vstoupí“. Když se **tělo** utvoří a je připraveno vyjít ven z ženské dělohy, „**vstupují**“ do něj se svou **duší** a svým **duchem.**

V současné době má mnoho lidí na planetě Nula tento původ. Uskutečňují a aktualizují tak svými životy a činnostmi - ať **negativními** či **pozitivními** - nutnou **separací, diferenciací, identifikací, intenzifikací, vynesení na povrch a shromáždění všech negativních jevů na straně jedné a všech pozitivních na straně druhé.**

(2)
Aby se takový proces mohl odehrát bez **jakéhokoli rušení, je duchovní svět se všemi svými dimenzemi uveden do TĚSNÉ BLÍZKOSTI k přírodnímu světu.** To se dělá za účelem **intenzifikace přírodních souvztažných událostí duchovního stavu** záležitostí lidské éry. Výsledkem těsné blízkosti **duchovního světa** ke **světu přírodnímu** je **ÚPLNÁ DUCHOVNÍ KONTROLA VŠECH UDÁLOSTÍ A JEVŮ V PŘÍRODĚ.** Takto se **přírodní děje a jevy** mohou řídit, aby se co nejvíc udržovaly v souběžnosti se svými souvztažnými **duševními** a **duchovními událostmi.** Protože **duchovní svět** zahrnuje v těchto dnech ve své struktuře **negativní stav** zvaný **peklo,** tato blízkost **duchovního světa** spouští, zintenzivňuje a iniciuje jak **pozitivní,** tak i **negativní prvky ve STEJNÉM rozsahu.** Takto se udržuje **rovnováha** všech prvků a **NENÍ porušena svoboda volby lidských tvorů.**

(3)
Těsná blízkost duchovního světa ke **světu přírodnímu** vede k opětovnému **otevření dveří a postavení mostu pro PŘÍMÝ KONTAKT mezi obyvateli těchto světů.** Taktéž znovu otvírá **nejniternější stupeň** a **poprvé po dlouhém období i přístup k vlastním duchovním rádcům a komunikace s nimi již není blokována.** To napomáhá shora popsanému procesu. Výsledkem tohoto otevření je to, že mnozí lidé na planetě Zemi se dostávají do styku se svými **duchovními rádci** a **nejrůznějšími duchy** a **KANÁLY JSOU JIM PŘINÁŠENA MNOHÁ POSELSTVÍ.** Avšak kvůli rovnováze, svobodě volby a závěrečnému oddělení přicházejí tato poselství nutně z **OBOU ZDROJŮ - negativního** i **pozitivního.** Je tedy třeba být **VELMI OPATRNÝM** při určování věrohodnosti a reálnosti **zdroje** těchto poselství.

Poznámka zpracovatele:

*V případě **duchovních rádců** odkazuji především na „**Rozhovory s poučením od mých přátel z Vesmíru**“ – ke konci roku 2000 k dispozici **1300 stran sdělení** - komunikace s **Vesmírnými lidmi** a **duchovními bytostmi Sil světla** od cca 60 lidí v českém jazyce, 320 stran v anglickém jazyce, pravdivost sdělení 90 %. K dispozici na **www.universe-people.cz** anebo knižně I. a II. díl výše zmíněné knihy (možno objednat u autora těchto knih i zpracovatele „Nového zjevení“ na internet: IVO A. BENDA, P.O. BOX 51, 470 06 ČESKÁ LÍPA.)*

(4)
Těsná blízkost duchovního světa světu přírodnímu a přítomnost zvláštních agentů z obou stran mezi lidmi USTANOVUJE vhodnou kondici pro rozvoj smyslu pro pravou duchovnost, či - v **situaci negativní - pro její větší a ohavnější deformaci a praktikování.**

To vede k objevování se nových **duchovních trendů** v **rámci církví,** což **porušuje** tradiční, konvenční a dogmatické přístupy k **duchovnosti** a připravuje cestu pro otevření dveří k **nejniternějšímu já.** Na straně negativní je možno pozorovat **objevování se nových dogmatických, fanatických a autoritářských trendů, které ovládají mysl lidí, nutíce je ke slepé poslušnosti a ke stylu života, který zcela ničí svobodu volby,** a tedy **pravé duchovní principy.**

(5)
Jako součást této přípravy na Nový věk a na odstranění, zneškodnění a likvidaci lidské éry je Nejvyšším poskytnuto NOVÉ ZJEVENÍ. Toto zjevení poprvé otvírá „niternou stránku" toho, proč je dovoleno, aby se toto vše stalo. Do jisté míry se zjevuje obsah Velkého plánu, popisuje se pokusná fáze dějin člověčenstva, vysvětluje se proces a důvod lidského duchovního úpadku, upozorňuje se na dobrovolnost účasti v tomto pokusu a předkládají se nové možnosti volby. Takové zjevení přichází v krocích. Některým lidem byla v minulosti dána zjevení o různých věcech, která připravovala cestu k současnému zjevení. Jak se již uvedlo, bylo **nejvýznamnější** a **nejdůležitější zjevení poskytnuto skrze Emanuela Swedenborga.** Prostřednictvím **této knihy** přichází **jiné zjevení,** které se má **užít při budování Nové éry** a **likvidaci všeho ze zvláštní lidské éry.**

(6)
Jelikož jsou všechny události, které se odehrávají **v přírodním světě,** v nejzazším smyslu výsledkem a následkem stavu záležitostí v **duchovním světě, je to, co se zde zřejmě stane, souvztažností událostí toho světa.**

Jak bylo uvedeno předtím, **pokračovali** lidé, kteří učinili přechod do **duchovního světa** po své fyzické smrti na Zemi, **v budování, udržování, zachovávání a podporování všech zvláštních znaků a stylů života této typické lidské éry.** Takto to probíhalo po **mnoho tisíc let.** Pravidelně byly některé takové negativní společnosti **schopny splnit svůj účel,** a když **ohrožovaly** existenci korespondujícího **pozitivního stavu, přivedly na sebe svůj vlastní soud vyúsťující v holocaustech, vřavách, pozdviženích a katastrofách, které zcela zničily jejich pseudosvět, dostávajíce se takto do zvláštního pekelného stavu souvztažného se zvláštností jejich zla.**

V současnosti jako předchůdci konce lidské éry probíhají tyto vřavy, holocausty, pozdvižení a katastrofy v jedné duchovní dimenzi spojené s planetou Zemí, kde se shromažďují všichni lidští tvorové od posledního soudu, který se udál v **jedné oblasti světa duchů** v době Swedenborgova zjevení. **SOUČASNÁ situace je však ODLIŠNÁ.** Zahrnuje v sobě celou jednu dimenzi a všechna s ní spojená pekla, která na ni vykonávají vliv a napájejí ji **ideami** zel a nepravd. Celá dimenze sestává ze všech těch, kdo žili na planetě Zemi **od** příchodu **Páně** a kdo se z nějakých důvodů **nezúčastnili posledního soudu,** jehož svědkem byl a jenž popsal Swedenborg. **Jsou v ní zahrnuty všechny oblasti a úrovně s veškerým jejich obyvatelstvem a obyvatelstvem jim příslušných pekel. Tentokrát - jelikož je účelem ukončení lidské éry - je v ní zahrnut KAŽDÝ BEZ VÝJIMKY.**

Aby se **lidská éra zakončila,** je nutno nejprve **soudit** a **odstranit v duchovním světě** všechny a všechno vytvářející, napájející, vyživující, způsobující a udržující tuto lidskou éru za účelem zničení **duchovnosti** a pravého řádu Stvoření. **Žádná lidská éra by neskončila, kdyby se nejprve neodstranil tento ZDROJ RAKOVINY.** Jinak by **opět vzplála s ještě větší zuřivostí a zavilostí.** Jelikož vše **v přírodním světě** a v lidském rozpoložení má příčinu ve stavech a procesech **duchovního světa,** musí konec lidské éry započít **v duchovním světě.** Její kořeny, původ a její podpora tkví **v duchovním světě.**

Proto se nyní odehrávají pozdvižení, holocausty, katastrofy a poslední soud **v duchovním světě.** Protože to zahrnuje také **všechna pekla** s výjimkou těch, která byla **nastálo uzavřena** Samotným **Nejvyšším,** účastní se tohoto procesu a právě probíhá **LÍTÁ DUCHOVNÍ VÁLKA**, ve které se používají **všechny duchovní prostředky, zbraně a taktiky v tak ohromném rozměru, že je to lidské mysli ve fyzickém těle NEPOCHOPITELNÉ.** V této válce se **definitivně porazí negativní síly a již nebudou s to vykonávat vliv na lidi na planetě Zemi.** Protože tu **nezbude nic,** co by napájelo lidské systémy, **všechny se zhroutí, typická lidská éra skončí a Nový věk vstoupí do své existence. Tyto události se završily vypracováním a zveřejněním této knihy. Nyní se provádí příprava na závěrečné zhroucení a zakončení všech lidských systémů a lidské éry.**

(7)
Vše v přírodě k tomuto zakončení lidské éry směřuje. Protože **je planeta Země částí Slunečního systému, odráží se význam tohoto konce pozicí planet v tomto Slunečním systému. Dají se dohromady všechny síly účastné na tomto ukončení.** Jedna z nich se nazývá Jupiterův efekt. Tento účinek právě začíná. **Nezjevují** se však jeho důsledky, následky, dopady a rozsah, ani to, jaká část Země a lidí na ní budou zasaženy tímto jevem. **Je to věcí Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího, kdož jest pouze Jediným, který má znalost jeho účinků a míry zničení lidstva, které na sebe uvrhne svými závěrečnými volbami na této planetě. Je mnoho předpovědí těchto účinků.** Je ale třeba **varovat** před přijímáním těchto předpovědí **jako hotových věcí.** Všechny z nich mohou obsahovat nějaké prvky pravdy, ale **skutečný účinek a jeho rozsah není nikomu znám.** Vše to závisí na **volbách, které teď učiní lidé a jejich vlády.** Tato rozhodnutí nakonec určí rozsah, intenzitu, výsledek a dopad Jupiterova efektu na planetu Zemi a lidský život.

(8)
Jelikož jsou všechny sféry, úrovně a dimenze zahrnuty do tohoto závěru lidské éry, zhroucení politických systémů lidstva vede k nevyhnutelnosti násilného střetu supervelmocí na planetě Zemi. Tato konfrontace bude jedním ze **souvztažných účinků válek,** které v současnosti zuří **v duchovních dimenzích** spojených s planetou Zemí a jejími příslušnými **pekly.** Ty neobvyklé prostředky a zbraně užité ve válkách těchto dimenzí **souvztaží** s neobvykle ničivými a smrtonosnými zbraněmi, prostředky a taktikami, které mají supervelmoci k dispozici pro vedení budoucích globálních válek člověčenstva.

V této chvíli však ještě není jasné, zdali bude dovoleno použití nukleárních zařízení v globálním měřítku. Možnost jejich lokálního použití však není vyloučena. **Jakékoli snaze o jejich globální použití možná zabrání vnější síly mimozemského původu.** Kdyby nějaká supervelmoc použila taková zařízení a vyslala je na území nepřítele, mohly by být deaktivovány nebo by se **některé mohly navrátit zpět k tomu, kdo je vyslal, kde by explodovaly na omezeném území dávajíce mu tak lekci.**

*Poznámka zpracovatele: Tato kniha vznikla v roce **1982.***

Takové jsou **možnosti** těchto **vnějších sil. Užití nukleárních zařízení v globálním měřítku by mohlo vyvolat takové zničující výsledky** (které nemůže vypočíst jakékoli vědecké poznání, které je k dispozici) **pro Sluneční systém a jeho Galaxii,** že by **bylo zájmem celé Galaktické rodiny, aby se za účelem zábrany této události mohly započít a vykonávat rušivé vlivy těchto vnějších sil.** Taková událost by se již **netýkala jen lidských tvorů.** Avšak použití nukleárních zařízení v globálním měřítku není zcela vyloučeno.

Opakuje se ještě jednou: **Rozsah, dopad, následky, důsledky i výsledky této konfrontace**

jsou závislé na rozhodnutích, která se nyní dělají. Je možno pouze sdělit, že použití všech ostatních prostředků ničení, které mají jen lokální pozemské důsledky, by bylo dovoleno v plném rozsahu. Zhoubnost těchto prostředků a zbraní (vyjma jaderných, které mají univerzální důsledky) a jejich ničivé a smrtonosné schopnosti mohou být **nevypočitatelné.** Vše toto bude **pomáhat v Posledním soudu pseudočlověčenstva a při ukončení lidské éry jednou a navždy.**

(9)
V tomto procesu odlišování, oddělování a vycházení na povrch všech negativních a pozitivních elementů se **dosvědčuje zvláštní situace v lidských systémech, obzvláště v náboženských systémech a vyznáních. Členové většiny církví a věrovyznání vyvinuli sklon vyhledávat společné základy, aby se dosáhlo pospolitosti a byla tu snaha tolerovat ostatní a spolupracovat s nimi. V současné době se důraz klade na prostotu a všeobecnost namísto rozdílů,** jak tomu bylo v minulosti. Jak se opakuje, **tento trend je možno shledat v obou směrech - pozitivním i negativním. Negativní strana dává také své negativní síly dohromady ve snaze překročit jejich rozdíly při vytváření jediné společné formace pro závěrečný útok na síly pozitivní.** Tyto sklony jsou součástí přípravy na závěrečný střet a na zahájení nového údobí **pravé duchovnosti.**

Taková je tedy **současná situace,** taková jsou **rozpoložení** a **stavy věcí lidstva** a **lidské duchovnosti. Je to stav a rozpoložení HUSTÉ TMY POUHÝ OKAMŽIK PŘED PÁDEM.**

A tímto **končí dějiny lidské éry,** která se zde označuje jako **pseudočlověčenstvo,** a **ustává a hroutí se navždy pseudotvořivé úsilí pseudotvůrců.**

Takový je následek a důsledek lidského úpadku. Jakmile lidská éra splní svůj účel a poslouží svému užitku v rámci **Velkého plánu,** stane se zastaralou a neproduktivní, opotřebujíc se sama svým předurčením, nepřirozeností a abnormalitou. Když se **úplně zastaví,** může začít **Nová éra opětovného duchovního probuzení.**

Ještě jednou je tu na místě **varování. Cokoli se zde zjevuje, zjevuje se pro krok, který přichází jako další v lidském opětovném duchovním probuzení.** Kvůli tomu je zřejmé, že **musí existovat chápání celkové situace, které to vše přesahuje.** Takové chápání by teď bylo **předčasné** a nemůže být myslitelné bez předchozího vysvětlení, výkladu a chápání celkového pojetí.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 8.4.2002 Ivo A. Benda

ČÁST II
DUCHOVNÍ OBROZENÍ

(8)

Kapitola první

CHÁPÁNÍ PRAVÉ LIDSKÉ PŘIROZENOSTI

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 170 – 178, 1. kapitola, část II.*

Aby se pochopil a mohl sledovat **proces duchovního obrození** lidí na planetě Zemi, je nejprve nutno **porozumět pravé lidské přirozenosti.**

Jak se uvedlo v první části této knihy, **bylo v průběhu mnoha milionů let chápání pravé lidské přirozenosti zkresleno, zkaženo a zmrzačeno, aby se lidé odváděli pryč od duchovnosti.** Tento zkreslený náhled neustále moří lidskou mysl, **oslepuje ji nepravdami vědeckých závěrů,** které definují původ lidského života ze zdroje **jiného** než **pravého.**

Falešnost těchto závěrů se v lidech neustále posiluje a omílá s pomocí argumentů, které jsou inspirovány tím, že lidský život jako by měl začátek či konec. Dvěma takovými záležitostmi, o kterých se v současnosti uvažuje, jsou **právo na život a potrat** a **právo na smrt** i na **to, aby si umírající osobě mohl odebrat takzvaný podpůrný životní systém.**

Obě tyto záležitosti jsou založeny na **zcela a úplně nesprávných předpokladech.** Neustále lze slyšet dvě fráze: **Začátek života** a **jeho konec. Neustále se opakují, poskytujíce lidem dojem a pevné přesvědčení, že život někdy někde skutečně začíná a někde a někdy jindy končí.**

Nesprávnost a ohavnost těchto tvrzení vede k mnoha omezením, projekcím, očekáváním, diktátům a kontroverzím, které jen přispívají k obecnému zmatku a slepotě a ke kritickému rozpoložení všech lidských systémů.

Podobná tvrzení jako tato by vedla k **víře, že lidský život je úplně, zcela a naprosto závislý na funkcích fyzického těla a mozku. Funkce orgánů lidského těla a jeho mozku se kladou na roveň životu. Přestanou-li tyto funkce a tělo již nereaguje, život je ukončen. Tudíž život není nic víc než tělesné funkce. Toto je nejvíce ohavnou nepravdou, kterou vědci, mnohá náboženství a zákon považují za pravdu a kterou ovlivňují smýšlení ostatních.** Směšnost této situace lze ilustrovat na **zákonech,** které jsou sestavovány na základě těchto závěrů. A ještě více směšné jsou spory okolo **záležitosti potratů** a **práva zemřít.**

Kdyby **tito lidé** jen **chtěli** vědět a pochopit, že **život nezávisí na tělesných a mozkových funkcích, nemá v nich původ a nemá s nimi sám o sobě nic společného; že život je v těle, ale tělo není v životě, pak by se všechny tyto problémy staly nadbytečnými a nedůležitými a přestaly by být problémy vůbec.**

Individuální život a individuální lidské tělo slouží určité jednotlivé FUNKCI. Když tato funkce splní svůj účel, tělo již není nutné. Taková funkce je kvůli své individuální povaze výsledkem **svobodné volby** každého jednotlivce se na ní z jistých důvodů podílet v rámci těla. Tělo se stává **zvláštním prostředím,** ve kterém se taková funkce uskutečňuje. **Protože je život k tělu přiřazen, ani nezačíná, ani nekončí se zastavením funkcí tělesných orgánů a mozku. Funkce tělesných orgánů a mozku jsou výsledkem přítomnosti tohoto zvláštního života v tomto zvláštním těle, ale ne opačně,** jak věří vědci, lékaři, tvůrci zákonů a mnozí náboženští vůdcové. **Protože se takový život může projevit na základě ideje svobodné volby, je každé jednotlivé individuum ODPOVĚDNÉ za to, kdy, kde a za jakých okolností se takový projev života ve fyzickém těle odehraje.** Tudíž **jedinec určuje, kdy má být počat v těle a kdy je opustí.**

Život jedince před tím, než se projeví ve fyzickém těle, je v jeho **ideji**, která od věčnosti přebývá v **Nejvyšším,** kdož jest **Absolutním životem Absolutního „JÁ JSEM“.** Jeho život pokračuje po jeho odchodu z fyzického těla do jiné, jím zvolené dimenze či jiného stavu.

Protože **život vzniká ze svého Absolutního zdroje** a **projevuje se v nekonečné variaci a v nekonečném počtu jednotlivců, nelze jej ohraničit jednou zvláštní délkou,** jakou je délka tělesného života. Kvůli **Absolutní povaze** svého původu **vždy jest.** To, co nastává, probíhá a stává se, **není životem,** který **vždy jest** (jediné **Nejvyšší vždy jest**), ale **jen jednotlivým projevem života ve FORMĚ jedinečných a neopakovatelných PROJEKCÍ.** Ale protože cokoli nastává, probíhá a stává se, činí tak z **Absolutního „JÁ JSEM“,** pokračuje to ve věčném stávání se, aby se to přibližovalo k **Absolutnímu „JÁ JSEM“.** Jakmile se tedy odehraje takové manifestace individuálního **života, nemůže nikdy přestat ve svém stávání se a pokračuje bez ohledu na svou zevní formu.**

Na základě tohoto lze spatřovat **marnost** a **směšnost** všech, kdo bojují za právo plodu na **život,** a tudíž oponují potratům, a těch, kdo chtějí udržovat tělo naživu umělými prostředky. Jak se shora tvrdí: **Je to záležitost individuální volby. Nikdo jiný nemůže a nesmí diktovat či napsat zákony, aby řídil takové věci, jakými jsou individuální osobní život a možnosti volby; to je záležitostí mezi jedincem a Pánem Ježíšem Kristem. Život** nezačíná početím, ale **ideou** této specifické manifestace **života** v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího. Je-li třeba** kvůli nějakým **duchovním důvodům,** které jsou **známy jen Nejvyššímu** a **ideji** toho jedince, **mít zkušenost plodu a jeho potratu, pak je správné a náležité, že se tento akt odehraje.** Tímto aktem se **nezničil žádný život.** Jen se na základě rozhodnutí **této ideje** zastavil jeho individuální projev ve **fyzickém těle.** Je absurdní hovořit v této situaci o **právu na život** plodu, protože **život je VĚČNÝ, bez ohledu na tělesný projev.**

Taková idea tedy vyhledává synchronizovanou situaci nějaké dvojice těch, kteří se za svým vlastním účelem a u své potřeby rozhodli s pomoci svého individuálně projevovaného života být v této synchronnosti s **touto ideou.** Celé toto uspořádání je tedy výsledkem takové synchronnosti a volby podílet se na něm jak u **ideje** samotné, tak i u dvojice či ženy, která se rozhodla potratit plod. Kvůli takovému uspořádání se **to týká pouze těch, kdo v něm mají účast. Jakékoli vměšování z vnějšku je vměšováním do jejich svobody volby a je bezohledným, nerozvážným a surovým porušením jejich individuálních lidských práv. Nelze** sestavit žádné morální, společenské, právní či náboženské zákony, které by mohly zabránit takovému rozhodnutí. Takové zákony a požadavky se snaží odejmout individuálnímu životu příležitost k poznání a ke zkušenosti z takového procesu, jakým je například **potřeba prožít kvůli duchovním důvodům potrat, což hraje důležitou roli pro TY, kdo se v tom ZÚČASTNÍ. Důležitost tohoto poučení a této zkušenosti má duchovní důsledky,** které daleko překračují schopnost lidské mysli je pochopit, neboť ta je omezena v délce svého tělesného života.

Takové záležitosti, jakými jsou **potrat** a **právo na život,** tedy **nemají být veřejnou**

záležitostí. Ponechávají se **zcela na rozhodnutí jedinců a jejich svědomí. Není dovoleno nikomu, aby nad těmito záležitostmi vynášel jakékoli morální, společenské, zákonné či náboženské soudy.**

A totéž je pravdou ohledně **práva zemřít. Nikdy se neumírá. Taková věc, jakou je smrt, neexistuje. Opouští se pouze vlastní tělo.** Umělé prostředky, které nutí **život,** aby setrvával v těle, **porušují jednotlivcovy volby a rozhodnutí. Nutí pouze ducha tohoto jedince, aby UDRŽOVAL HLÍDKU nad tělem místo toho, aby pokračoval v důležité činnosti, kterou chce vykonat v jiných dimenzích.** Proto, když je zřejmé, že nejsou již přítomné známky života, **nemá se tělo nutit, aby fungovalo.** Všechny umělé prostředky tohoto donucování mají přestat a **tělu se má dovolit, aby šlo svou přirozenou cestou.** To umožňuje větší svobodu volby jedincově **duchu,** jenž obsahuje skutečný život a skutečnou individualitu, ať je nutné se navrátit k tělu a reaktivovat jeho funkce, nebo je čas ho opustit nadobro.

Takové jsou pravé **duchovní důsledky a souvislosti** těchto dvou záležitostí.

Pravé lidské přirozenosti se nikdy neporozumí, jestliže se odvozuje z mozkových a tělesných funkcí. Takové odvozování vede pouze k nesprávným pojetím, definicím a závěrům, které nemají žádnou platnost v pravé skutečnosti.

Aby se správně porozumělo pravé lidské podstatě, je nutné **pochopit proces stvoření.**

Jak se tvrdí ve druhé kapitole první části této knihy, **stvoření nastává, probíhá a stává se z nestvořeného stavu, který je svou Absolutní esencí a Absolutní substancí, svým Absolutním jsoucnem a Absolutním bytím, Absolutním životem v Sobě a Sebou. Funkcí** takového **Absolutního života** je **Absolutní stav a Absolutní proces v jeho Absolutní lásce a Absolutní moudrosti,** což ustanovuje **Absolutní „JÁ JSEM“.** Není nic, co jest, vyjma **Absolutního „JÁ JSEM“.** Jelikož tu kromě **Absolutního „JÁ JSEM“** není nic, cokoli existuje, existuje procesem nastávání, probíhání a stávání se z **Absolutního „JÁ JSEM“.**

Prvotní je IDEA (verbum - slovo) jakéhokoli takového nastávání, probíhání a stávání se. Za druhé je tu **projevení se této ideje.** Každá **idea Absolutního „JÁ JSEM“** má kvůli **Absolutní povaze** tohoto **„JÁ JSEM“** sklon k tomu, aby **byla.** Protože je vytvořena **v „JÁ JSEM“** a protože vedle **„JÁ JSEM“** není nic jiného, odráží **tato idea** všechny **principy, kategorie, atributy, odvozeniny,** důsledky a následky tohoto **„JÁ JSEM“.** Protože je **tato idea** založena a má základ v **Absolutním „JÁ JSEM“,** tíhne ke svému **Absolutnímu „JÁ JSEM“** relativnímu k **Absolutnímu „JÁ JSEM“.** Jelikož **je Absolutní „JÁ JSEM“ Absolutním vědomím a Absolutním sebeuvědoměním,** má **jakákoliv idea** také sklon být vědoma a sebevědoma relativně ke svému **Absolutnímu zdroji.**

Takže je **každá taková idea nadělena vším z toho Absolutního relativně pouze k tomu Absolutnímu.** V tomto smyslu je **stvoření v podstatě NADĚLENÍM. Veškeré stvoření se tudíž odehrává nadělením z Nejvyššího, kdož jest toto Absolutní „JÁ JSEM“.**

Když nějaká **idea sentientní entity nastane** v **Absolutním procesu myšlení Nejvyššího,** samou podstatou svého stavu a procesu **tíhne ke svému probíhání** a nakonec se **určitě stává. Taková idea** je nadělena vším, co má **Nejvyšší,** relativně k Němu/Ní. Může to být **jen relativně,** jelikož **přenést a nadělit Absolutno v jeho celistvosti do něčeho, co musí nejprve nastat, proběhnout a pak se nakonec stát, je nemožné.** Důvodem je to, že **Absolutní** je nestvořené, protože **vždy jest.** Podstatou nestvořenosti je její **Absolutnost.** Tedy cokoli je stvořené, nemůže být samo o sobě **Absolutnem,** může ale pouze relativně obsahovat **všechny absolutní principy.**

V této relativnosti je **Absolutní přítomnost,** jelikož je z **Absolutna.** Avšak **v Absolutním neexistuje nic relativního.** Proto se nemohou žádné stvořené stavy a procesy považovat za **Nejvyššího** - jak tomu některé panteistické a podobné filosofie věří - protože **nastávají, probíhají a stávají se z Nejvyššího.** Kvůli tomu **je Nejvyšší,** ačkoli je v nich, **přesahuje Svou Absolutní přirozeností ve všech ohledech.**

Jelikož tedy není nic jiného než **Nejvyšší,** nelze myslet či pojímat žádný jiný **zdroj** či jinou formu schopnou počít život relativní k **Jedinému Absolutnímu životu.** Protože je jen **jeden Absolutní zdroj** a **jedna Absolutní forma takového života** - což jest sám **Absolutní život Absolutního „JÁ JSEM“, cokoli je stvořeno z nadělení Nejvyššího, je stvořeno ku podobě a obrazu Nejvyššího.**

Odtud tvrzení v Bibli, že „**člověk byl stvořen ku podobě a obrazu Boha**“.

Z tohoto plyne **pravé porozumění lidské přirozenosti,** jejíž popis následuje.

Jak bylo uvedeno v první a druhé kapitole první části této knihy, **jsou ve veškerém Stvoření stupně následnosti a oddělenosti, které odrážejí přirozenost Nejvyššího. První stupeň** se nazývá **nejniternějším stupněm.** Ten je **duchem Nejvyššího. Je to stav a proces principů, kategorií, idejí, myšlenek a všech jejich odvozenin v jejich nanejvýš ryzím Absolutním jsoucnu a Bytí. Z nich je stvořen nejniternější stupeň každé sentientní entity. Nejniternější stupeň je duchem každé vědomé uvědomělé entity, který v sobě obsahuje veškeré principy, kategorie, ideje, myšlenky a veškeré jejich odvozeniny v nanejvýš ryzím relativním stavu a procesu, jsoucnu a bytí relativně k jejich Absolutní hodnotě z Nejvyššího.** Je to **střed všeho** v čijící entitě, **podobný Absolutnímu středu všeho v Nejvyšším.** Z **tohoto stupně** - jak neustále vyzařuje svůj stav a proces všech principů, se ustanovuje **intermediální stupeň.** Každá **idea nejniternějšího stupně** postupuje kvůli svému bytí naživu a „jáství“ ke **své aktualizaci. Proces aktualizace** je **procesem probíhání,** který **transformuje nastávání ideje do její vlastní duševnosti.** Takto **transformovaná idea** se stává **intermediálním stupněm** sentientní entity. Z tohoto stupně se ustanovuje **třetí** čili **nejzevnější stupeň.** Jakmile se **idea** aktualizuje ve své **duševnosti** - ve druhém stupni, je připravena se **uskutečnit v konkrétní formě.** Taková **forma** ustanovuje **stávání se této ideje.** Takže **proces realizace** je **procesem stávání se ideje,** která nastala v **centru,** proběhla v **aktualizaci** a nyní se objevuje v **konkrétní formě.** Taková **forma,** zvaná **tělem** sentientní entity, **není nutně vybudovaná jen z elementů hmoty. Je vybudovaná z elementů toho prostředí, které si vědomé uvědomělá entita zvolila pro svou konkrétní realizaci.** Je třeba mít na paměti, že **hmota sama o sobě neustanovuje veškerost nejzevnějšího stupně; hmota je jen vedlejším produktem, nejzevnější vrstvou nejzevnějšího stupně.** Proces tohoto uspořádání vede k ustanovení **následujících rysů pravé lidské přirozenosti:**

(1)
PODOBA a OBRAZ Nejvyššího je PROTOTYPEM, ze kterého je vybudována lidská přirozenost. Podoba ustanovuje všechny principy, kategorie a stavy, které mohou být zahrnuty pod pojem femininity. Obraz ustavuje všechny principy, kategorie a procesy, které lze zahrnout pod pojem maskulinity. V souhrnu zakládají **PRINCIP SENTIENCE,** který obsahuje vše, co umožňuje stav a proces „JÁ JSEM“. **Sentience je sama mysl, jíž a skrze niž je stvořena lidská podstata.**

Podoba a obraz **Nejvyššího** se tedy promítá, šíří a naděluje do **obsahu** a **formy** odlišné od jeho a jejího **Absolutního zdroje** a do tohoto obsahu a této formy se přenášejí všechny atributy, rysy a charakteristiky, které dělají lidskou bytost pravou lidskou bytostí. **Pravá lidská přirozenost je tedy extenzí, procesem, stavem, projekcí a odrazem Nejvyššího v**

rozpoložení relativním k Absolutnímu rozpoložení Nejvyššího.

(2)
Podoba Nejvyššího, která se přenáší do lidské přirozenosti, ustanovuje její jsoucno. Z něho každý nastává. Aby se v pravém smyslu nastávalo, je nutno UZNAT stav takového nastávání v jsoucnu podobnosti. Toto uznání ustavuje PRAVÝ SMYSL VLASTNÍHO JSOUCNA.

Obraz **Nejvyššího,** kletý se přenáší do pravé lidské přirozenosti, ustanovuje její bytí. Z něho každý probíhá. Aby se v pravém smyslu probíhalo, je nutno uznat proces takového probíhání v bytí toho obrazu. Toto urvání zakládá pravý smysl vlastního bytí. Kombinace pravého smyslu jsoucna a bytí vytváří základ či základnu vlastního stávání se tím, čím kdo skutečné je.

(3)
Nadělení jsoucna ustanovuje konkrétní stav pravé lidské přirozenosti. Do tohoto stavu jsou z Absolutního stavu přeneseny všechny zvláštní kategorie a principy ve své relativní kondici. V tomto stavu se získá pocit prostoru vlastního jsoucna. Nadělení bytím ustanovuje konkrétní proces pravé lidské přirozenosti. V tomto procesu se přenáší z Absolutního procesu všechny zvláštní kategorie a principy ve své relativní kondici. Tímto procesem se získává pocit subjektivního času své vlastní existence.

(4)
Stav pravé lidské přirozenosti ustanovuje její **esenci. ESENCE je bází vlastního jsoucna, která zahrnuje vše, co se vztahuje k podobě Nejvyššího.**

Proces pravé lidské přirozenosti ustanovuje její **substanci. Ta je pravou formou, jíž a z níž se projevuje vlastní bytí.** Je to **forma obrazu Nejvyššího,** která je **substancí vlastního bytí.**

(5)
Jakmile se ustanoví **esence** pravé lidské přirozenosti, dalším krokem je její **oživení.** Takové **oživení se uskuteční projekcí Absolutní lásky způsobem relativním k esenci Absolutního jsoucna Nejvyššího. Projekce této lásky** přináší do pravé lidské přirozenosti **pocit bytí naživu. Láska se tedy stává pravým zdrojem jejího života.** Když je utvořena substance pravé lidské přirozenosti, je dalším krokem její **osvícení. Takové osvícení se uskutečňuje projevem Absolutní moudrosti způsobem relativním k substanci Absolutního bytí Nejvyššího. Projev této moudrosti** přináší **pocit vhledu** do pravé lidské přirozenosti. **Moudrost se tedy stává pravou formou jejího životního procesu.**

(6)
Stav lásky pravé lidské přirozenosti vytváří její vůli k bytí. Láska chce být, aby mohla dávat a přijímat, sdílet a oplácet. To je její pravá podstata. **Toto chtění ustanovuje vůli pravé lidské přirozenosti. Ta je jejím tvořivým principem.** Jím a skrze něj tvoří stavy a rozpoložení pro vyjádření takové lásky.

Proces moudrosti pravé lidské přirozenosti vytváří její rozumové procesy. Je její rozumovostí a racionalitou. Ta vyvěrá z pociťování bytí za účelem vnímání. **Moudrost chce vnímat, aby měla správnou formu pro lásku, aby milovala moudře a náležitě.** To je pravou podstatou moudrosti. To je její **pohonný princip. Dává to pohnutky k vnímání, aby se ustanovil proces, kterým a skrze který se vše ve svém bytí řídí a uvádí do pořádku, dávající tomu všemu pravou harmonii a krásu.**

(7)

Vůle být vede k vložení smyslu zvláštnosti jednotlivcova vlastního života. Vůle je zdrojem, ze kterého se do pravé lidské přirozenosti vkládá pocit vlastního individuálního života. Jedinec tedy počíná mít pocit svého vlastního života. Ze svých rozumových procesů získává schopnost porozumět svému vlastnímu životu, která ustanovuje základnu, na níž vzniká všeobecné porozumění.

(8)
Smysl vlastního života dává pravé lidské přirozenosti základ, který iniciuje to, že se objeví motivace. Z něho se jedinec motivuje, aby byl. Tato motivace vede k ustavení obecných motivačních faktorů lidské přirozenosti.

Jakmile se ustanoví schopnost chápat vlastní život s jejím obecným faktorem porozumění, **dává to popud k rozvoji inteligence pravé lidské přirozenosti. Inteligence je rozlišující a odlišující faktor pravé lidské přirozenosti, který umožňuje její přizpůsobování, její adaptaci, flexibilitu a mobilitu.**

(9)
Faktory obecné motivace pravé lidské přirozenosti iniciují objevení se jejích pocitů a emocí. Ty ustanovují v jedinci vlastní centrum jeho jsoucna, z něhož vyzařuje celkový tón a způsob jeho života.

Z inteligence pravé lidské přirozenosti počíná její myšlení čili její proces myšlení, který jí umožňuje zvažovat a určit směr jejího bytí.

(10)
Tón a způsob pocitů a emocí pravé lidské přirozenosti jí poskytuje uvědomění vlastních schopností, což jí umožňuje se uplatnit a ocenit.

Z procesu myšlení pravé lidské přirozenosti se získává smysl pro poznatky, který vede k utváření paměti těchto znalostí, které se mohou využít v čase a prostoru v souladu s požadavky vlastního života. Utváření takové paměti dává zrod obecnému procesu paměti pravé lidské přirozenosti ve formě pamatování, nezapomínání, zachovávání a vybavování. Obecné poznatky se formují do shluků idejí, pojmů, symbolů a obrazů, což dává pravé lidské přirozenosti schopnost abstraktního myšlení.

(11)
Z vědomí vlastní potence se utváří pocit identity. Jedinec náleží sobě. Z poznatků a jejich zapamatování, idejí, pojmů, představ a symbolů se vyvíjí **smysl „jáství“.** Je to „já“, kdo ví, pamatuje si, představuje si, myslí a vnímá.

(12)
Identita sebe sama vede k uvědomění vlastní svobody. Jediné ve svobodě má vlastní jsoucno zajisté smysl a stává se esencí a stavem pravé lidské přirozenosti. Ze získaného pocitu jáství se odehrává proces nezávislosti pravé lidské přirozenosti.

Je pravou substancí a pravou existencí jedincova života, která ustanovuje možnost jakéhokoli smysluplného procesu jeho „já“.

(13)
Svoboda vlastního jsoucna a esence v jedincově stav iniciuje ustanovení pravého sebeuvědomění. Touto svobodou a skrze ni se jeden stává vědomým vlastního jsoucna a vlastní esence jako faktického, aktuálního, zkušeností daného a skutečného stavu.

Nezávislost bytí a substance jedincova procesu vede k utvoření vlastního sebepojetí.

Jedinec může nyní pojímat své vlastní bytí a substanci jako faktický, aktuální, zkušeností daný a skutečný proces.

(14)
Jakmile se plně dosáhne sebeuvědomění, pak je dovoleno utvořit postoj k sobě samému. Nyní je možno zaujmout vůči sobě samému jistý postoj, což dává jedinci pocit jsoucna někým ve stavu. Na straně druhé vede pojetí sebe sama k procesu vnímání sebe sama, který jedinci umožňuje vnímat sebe sama v neustálém trvání vlastního bytí.

(15)
Postoj k sobě samotnému vytváří potřebné aktivity vlastního jsoucna, skrze které se jedinec aktualizuje v konkrétním vlastním stavu. Vnímání sebe sama dává zrod potřebnému chování jedincova bytí, kterým se uskutečňuje v realitě svého vlastního procesu.

Činnost a **chování** pravé lidské přirozenosti tedy určují **vnitřními stavy** a **procesy,** které pak **určují výběr vhodného prostředí,** jež slouží jako **spoušť pro ustanovené vzory činností a způsobů chování pro vlastní já.** Tak tedy jeden vytváří své vlastní prostředí, v němž se může aktualizovat jeho **vlastní činnost** a uskutečnit jeho **vlastní chování.**

(16)
Ustavené sebeuvědomění a vytvořené vnímání sebe sama dává zrod schopnosti odlišovat subjekt od objektu a oddělovat vnitřní a vnější vesmír. Jedinec se stává vědomým své vlastní pozice, místa a situace jako subjektu ve vztahu k pozici, místu a situaci něčeho či někoho jiného, jež či jenž se stává objektem.

(17)
To vede k ostrému rozlišování „já“ od „ty“, což vytváří hranice „já“ a jeho osobního prostředí, prostoru a času a chrání to „já“ před vměšováním a rušením všeho vnějšího od těchto hranic.

(18)
Taková situace vede k vytváření různých potřeb vlastního jsoucna, stavu a vlastní esence, které se musí uspokojit, aby se zajistilo jednotlivcovo neustálé fungování náležitým, správným a příjemným způsobem. To pak vede k **utvoření požadavků na proces bytí a na jeho substanci,** který a která může poskytnout všechny příležitosti pro uspokojení těchto esenciálně důležitých potřeb.

(19)
Z těchto utvořených potřeb se rodí přání být v co nejlepším možném stavu toho nejlépe možného jsoucna. Z takto ustanovených tužeb se vyvíjí zájem o proces vlastní existence a jejího bezpečného a pohodlného trvání.

(20)
Ten dává zrod důležité schopnosti volit z různých alternativ, které jsou k dispozici pro udržování náležitého stavu jsoucna a jeho esence. Tato schopnost volit vytváří proces rozhodování, v němž jedinec přichází k závěru, jaký výběr se má provést a jaké důsledky by měl přinést.

(21)
Jakmile je vědomí volby ve vlastním jsoucnu a proces rozhodování je ve vlastním bytí, vede to k ustanovení životné důležitého stavu veškeré pravé lidské přirozenosti - k **utvoření sklonů. Sklony určují kvalitu lidské psychiky a jejích voleb a rozhodnutí. Ustanovují skutečnou základnu, na níž se mohou upotřebit následky a důsledky vlastních aktivit a vlastního chování. Ustanovují vztahy a vedou k ním. Sklony vytvářejí obsah, význam a**

účel vztahů.

(22)
Sklony a vztahy zakládají **vnější postoje** a **pozice,** které kdo zaujímá s ohledem na sebe a na druhé, jakož i vzhledem k životu, vesmíru, **Nejvyššímu** a ke všem záležitostem, které se k ním vztahují. **Vnější postoje jsou ze stavu jsoucna a jeho esence, jak se vnímají ve vztahu k jakémukoli jinému stavu jsoucna a jeho esenci, zatímco pozice jsou z procesu bytí a jeho substance, jak se utvářejí vzhledem k jakémukoli jinému procesu bytí a jeho substanci.**

(23)
Takové uzpůsobení umožňuje **utvoření rozličných orgánů duchovních, duševních, emočních, intelektu, sexuálních a fyzických za účelem vysílání a přijímání informací o stavu a procesu vlastního jsoucna a bytí. Na mechanistické úrovni se to objevuje ve formě stimulů a reakčních interakcí.**

Jelikož formování a iniciace takového uspořádání je výsledkem **nejniternějších, vnitřních** a **subjektivních stavů a procesů,** jeho **vznik se neodehrává v samotném prostředí,** jak naznačuje dogmatická a behaviorální **pseudopsychologie** současnosti.

V této souvislosti **je prostředí jen extenzí, konkrétním projevem a „objektivizací" vnitřních stavů a procesů lidské mysli, vybrané kvůli zvláštním reakcím v souladu s popudy vybraných vnitřních aspektů sklonů a vztahů vlastního „já".** V tomto ohledu **nemůže být prostředí samo o sobě nikdy pravým zdrojem popudů reakcí lidské mysli,** protože tyto popudy tam byly promítnuty za účelem spuštění určitých typu reakcí, které se zvolily v procesu vytváření sklonů a vztahů jsoucna a bytí „já". Takže **„já" - čili pravá lidská přirozenost - je původcem jak skutečných stimulů, tak i skutečných reakcí. Prostředí slouží pouze jako prostředek,** stvořený za tím účelem lidskou myslí v rámci **Absolutní mysli Nejvyššího,** aby umožnilo uskutečnění takových jednání a chování v jejich **formě vnějších reakcí.** Samo o sobě prostředí ani nevytváří, ani neprodukuje, nezpůsobuje a nepodporuje taková jednání a chování.

(24)
Tento stav a proces vysílání a přijímání přispívá k vytváření hodnocení a soudů. Je třeba odhadnout nejvhodnější formu a obsah vysílaného a je třeba se učit posuzovat svou úroveň a otevřenost pro přijímání a reagování.

(25)
Ze schopnosti **náležitě hodnotit** a **správně posuzovat** povstává **důvěra ve vlastní odhad** a **spolehnutí se na vlastní soudy. Taková důvěra, spoléhání se, víra a záruka má v obecném smyslu dalekosáhlé důsledky pro veškerou lidskou přirozenost, neboť nedostatek těchto kvalit podkopává její optimální funkci a působení.**

(26)
S ustanovením náležité úrovně důvěry, spoléhání se, záruby a víry v sebe sama se jedinci umožňuje **postoupit - srovnat samého sebe se všemi ostatními a všechny ostatní se sebou.** To vede k **utvoření vědomí společenství. Srovnání sebe sama s druhými vede k objevení společných základů, rysů, zájmů, sklonů atd. s někým jiným, buď zcela, či částečně. Tak se zakládá smysl pro podobnost a sounáležitost s jedním obecným jsoucnem a bytím.**

(27)
Zároveň vede **schopnost srovnávat k objevu a vytvoření hlubokého smyslu a vnímání vlastní jedinečnosti a odlišnosti od někoho či něčeho jiného. NIKDO JINÝ NENÍ**

PŘESNĚ STEJNÝ JAKO JÁ. Takové rozlišování vede k správně postřehujícímu pravidlu zformulovanému některými moderními sociálními psychology, které tvrdí, že **jeden je v některém ohledu jako kdokoli jiný, v některém ohledu jako někdo jiný a konečné v některém ohledu je takový, jako nikdo jiný.**

(28)
Takový objev a uvědomění si odlišností a stejnosti vede k **rozvoji tolerance a uznalosti. Jedinec se učí potřebě tolerovat rozličnost kvalit lidských vyjádření a existencí a přijímat odlišnosti, které mezi všemi lidmi existují.**

(29)
Stav jedincova jsoucna a bytí vede k rozvíjení STABILITY JEHO VLASTNÍHO JÁ. Proces jedincova bytí a jeho substance vede k potřebě NEUSTÁLÉ PROGRESIVNÍ ZMĚNY. Takže stabilita a změna se stávají hlavními motivačními faktory pravé lidské přirozenosti a lidského konání i chování. Tyto faktory jsou **velmi důležité** pro **pochopení pravé lidské přirozenosti.** Kvůli své stabilitě a svému měnění se **je KDYKOLI MOŽNÉ ZMĚNIT ve stavu vlastního jsoucna a bytí COKOLI, co kdo chce či pociťuje nebo si přeje, aby se změnilo v souladu s vlastními volbami a rozhodnutími. Stabilita pravé lidské přirozenosti je vtělena v její schopnosti se měnit. Je vrozeným stavem pravé lidské přirozenosti.**

(30)
To vede k závěru, že **pravá lidská přirozenost je jak STÁLÁ ve svém jsoucnu a esenci, tak i DYNAMICKÁ ve svém bytí a substanci. Stálost a dynamičnost dává lidské přirozenosti energii, vitalitu a sílu k tomu, aby byla a existovala.**

(31)
Svoboda lidské přirozenosti ve stavu jejího jsoucna a její esence jí dává SMYSL PRO ODPOVĚDNOST ZA SEBE SAMA, ZA VLASTNÍ ROZHODNUTÍ A DŮSLEDKY:

> **JEDINEC JE ZCELA, ÚPLNĚ A DOCELA ZODPOVĚDNÝ ZA SVŮJ ŽIVOT A JEHO NÁSLEDKY, NEBOŤ MÁ SVOBODU A VŠECHNY NÁSTROJE SVÉHO DUCHA, SVÉ DUŠE A SVÉHO TĚLA - JEDNU MYSL, ABY UČINIL TOTO JSOUCNO PLNĚ AKTIVNÍM, FUNKČNÍM A HODNÝM ŠTĚSTÍ, LÁSKY A DOBRÉ VŮLE.**

Nezávislost lidské přirozenosti v procesu jejího bytí a její substance **jí dává smysl pro povinnost vlastního řádného a bezproblémového plynutí a trvání.** V takové nezávislosti má jedinec vše, co je nutné pro moudrý, rozumný, racionální, promyšlený, znalý a dobře vyvážený proces svého bytí a Své substance.

(32)
Protože jedinec nastává, probíhá a stává se z **Jednoho,** kdož vždy jest bez toho, že by nastával, probíhal a stával se, **jsou mu - aby se jeho jsoucno a bytí neustále stávalo - poskytnuta plná PRÁVA a VÝSADY k tomuto jsoucnu a bytí.**

HLAVNÍMI PRÁVY takového jsoucna a bytí jsou:

(a)
PRÁVO BÝT SÁM SEBOU, VOLIT A NÉST NÁSLEDKY VOLEB;

(b)
PRÁVO MILOVAT A CHTÍT, BÝT ŠŤASTEN, NAPLNĚN A SPOKOJEN;

(c)
PRÁVO NA RADOST, ROZKOŠ, POTĚŠENÍ A ZÁBAVU; PRÁVO ODMÍTNOUT VŠECHNY POZITIVNÍ KVALITY, KTERÉ MÁ OD NEJVYŠŠÍHO;

(d)
A PRÁVO ODMÍTNOUT UZNÁNÍ NEJVYŠŠÍHO.

HLAVNÍMI VÝSADAMI takového jsoucna a bytí jsou:

(a)
VÝSADA BÝT MOUDRÝM, VĚDĚT A CHÁPAT;

(b)
VÝSADA BÝT ROZUMNÝM A RACIONÁLNÍM, SVOBODNĚ MYSLET DLE SVÉHO PŘÁNÍ;

(c)
VÝSADA SE ROZHODOVAT

(d)
A VÝSADA BÝT INTELIGENTNÍM ČI BLÁHOVÝM.

(33)
VŠECHNA TATO ZODPOVĚDNOST, VŠECHNY POVINNOSTI, PRÁVA A VÝSADY SPOLU S DOSTUPNOSTÍ VŠEHO, Z ČEHO SESTÁVÁ PRAVÁ LIDSKÁ PŘIROZENOST, TO VŠE VKLÁDÁ DO VLASTNÍCH RUKOU SMYSL PRO VLASTNÍ URČENÍ A OSUD. Takže se **z vlastního stavu jsoucna, jeho esence a procesu bytí a jeho substance,** které kdo má od **Nejvyššího, určuje, jaký má kdo osud v jakémkoli čase, místě, stavu, rozpoložení, dimenzi, úrovni, světě, vesmíru, stupni atd.**

V takové konotaci pravé lidské přirozenosti je tedy **každý plně, zcela a docela odpovědný za vše, co se stane či nestane v jeho životě.** Každý vlastní svou pravou lidskou přirozenost ve **zvolené míře a úrovni jejího individuálního projevu.** Neustále se **poskytují** všechny příležitosti, nástroje, prostředky a prostředí pro jakýkoli typ aktualizace a realizace pravé lidské přirozenosti. **Způsoby** této aktualizace a realizace jsou možné v nekonečné rozmanitosti a nekonečném počtu.

ZÁKON ŽIVOTA – ZÁKON LÁSKY A MOUDROSTI:

PRAVÁ LIDSKÁ PŘIROZENOST VE VŠECH SVÝCH KATEGORIÍCH, PRINCIPECH A ATRIBUTECH, ODVOZENINÁCH, CHARAKTERISTIKÁCH, RYSECH A JEJICH SCHOPNOSTI SE PROJEVIT JE TEDY NAVŽDY VŠTÍPENA JAKO POTENCIÁL V KAŽDÉ ŽIVÉ BUŇCE. LIDSKÁ BUŇKA JE VNĚJŠÍM FYZICKÝM NOSIČEM,

KONTEJNEREM A PROSTŘEDKEM TĚCHTO POTENCIÁLŮ. TYTO POTENCIÁLY NELZE NIKDY ŽÁDNÝMI PROSTŘEDKY ZNIČIT NEBO POZMĚNIT.

To je **ZÁKON ŽIVOTA,** který má původ v **Absolutním zákoně Absolutního života Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího. Tento zákon** se může nazývat **ZÁKONEM LÁSKY A MOUDROSTI.** Když lidské fyzické buňky splní svou funkci ve fyzickém projevu svých forem, uvolňují všechny tyto potenciály a vytvářejí se pro ně **nové nádoby,** jímače a nosiče z prvků, stavů, kondic a procesů, které si lidé zvolili pro jejich věčnou progresivní manifestaci v některé jiné dimenzi či úrovni jsoucna a bytí.

V takovém uspořádání nelze v POTENCIÁLECH samotných nic zfalšovat. Jedinou věcí, kterou se **může zfalšovat** či **pozměnit,** jsou **cesty, směry a prostředky toho, jak se budou projevovat ze svého nejniternějšího stavu a procesu v zevních následných a souběžných krocích na úrovni jejich transformace do duševnosti a jejich konkretizace v lidském těle a chování.**

To byla SITUACE, kterou VYUŽILI PSEUDOTVŮRCI k fabrikaci pseudolidí. Pokroutili, zvrátili, zamořili, pošpinili a zmrzačili neustálé **progresivní duchovní plynutí** všech těchto potenciálů na úrovni jejich **transformace do duševnosti** a **pozměnili** jejich projev v konkrétní reprezentaci lidského chování, postojů, sklonů a rozhodnutí. Vyvinuli tedy **protichůdný pohyb přesně opačný** k neustále dopředu a dále plynoucímu toku **duchovního pokroku,** určenému těmi potenciály, které zakládají pravou lidskou přirozenost. Taková situace, jak se to již probralo, vede k neustálému napětí, tlaku a stresu všech lidských systémů a samotné pravé lidské přirozenosti. Výsledkem toho jsou všechny druhy nepravostí, krizí, zhroucení a kolapsů a jejich souvztažných **duchovních, duševních, emočních,** intelektuálních, sexuálních a **fyzických** nemocí, potíží, symptomů, nehod, incidentů atd.

Ale kvůli nepřirozenosti a abnormalitě takového antiproduktivního stavu a procesu a kvůli neustálému sklonu těchto potenciálů, které zakládají pravou lidskou přirozenost, aby se znovu nastolilo normální, přirozené, dále a dopředu směřující duchovní plynutí, se v jednom bodě, v určitém čase a místě taková **antiproduktivita úplně zhroutí a navždy zkolabuje.** Jejím zhroucením a kolapsem se znovu nastolí přirozené a normální plynutí potenciálů pravé lidské přirozenosti a postoupí na všechny úrovně, kroky a stupně jejich manifestování a ustanoví se znovu **vláda pravé lidské přirozenosti.**

Takto začíná **duchovní obrození** jednotlivých lidských bytostí.

Aby se lépe porozumělo tomuto procesu, bude užitečné nejprve popsat **strukturu lidské mysli a její dynamiku.** To poskytne základ, na kterém může **duchovní obrození** postoupit ve svém **duchovním pokroku.**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 9.4.2002 Ivo A. Benda

(9)

Kapitola druhá

STRUKTURA LIDSKÉ MYSLI

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 179 – 183, 2. kapitola, část II.*

Uspořádání lidské mysli ODVOZUJE svůj původ ze struktury Absolutní mysli Nejvyššího. Je též **odrazem struktury veškerého Stvoření,** které bylo vybudováno ze struktury **Nejvyššího.** Struktura lidské mysli **dokonale souvztaží** se všemi **duchovními, zprostředkujícími** a **fyzickými vesmíry** se všemi jejich dimenzemi, úrovněmi, kondicemi, stavy a procesy.

Takže **cokoli je, je v multidimenzionálním modu svého jsoucna. Cokoli existuje, existuje v postupných a souběžných krocích vlastního bytí. Multidimenzionálním modem svého jsoucna a postupnými a souběžnými kroky svého bytí se stává celkem své manifestace v konkrétní jevové podobě.**

VŠE VE STVOŘENÍ TEDY V SOBĚ OBSAHUJE TŘI POSTUPNÉ A SOUBĚŽNÉ KROKY ČI STUPNĚ, JIMIŽ JE TÍM, ČÍM JE VE SVÉ CELISTVOSTI:

(1)
První stupeň lze nazvat **NEJNITERNĚJŠÍM STUPNĚM. Tento stupeň sestává ze všech principů, kategorií, atributů veškerého Stvoření a jejich odvozenin bez jakékoli výjimky.** Zde jsou obsaženy ve své **nejčistší podobě. Cokoli NASTÁVÁ, nastává v tomto stupni, jím a z něho. Ten je DUCHEM všeho Stvoření.**

(2)
Druhý stupeň lze nazvat **INTERMEDIÁLNÍM STUPNĚM.** Tento stupeň **sestává ze všech účinků, které jsou způsobeny všemi principy nejniternějšího stupně, kdy tyto principy působí nejčistším způsobem.** Cokoli nastává v **nejniternějším stupni,** odráží se v probíhání své vlastní transformace ve **zprostředkujícím stupni. Vše ve Stvoření tedy PROBÍHÁ v intermediálním stupni, jím a z něho. Je DUŠEVNOSTÍ veškerého Stvoření.**

(3)
Třetí stupeň lze nazvat **NEJZEVNĚJŠÍM STUPNĚM.** Tento stupeň **sestává ze všech výsledků, následků a důsledků působení zprostředkujícího stupně, způsobených principy stupně nejniternějšího.** Cokoli tedy nastává v **nejniternějším stupni,** se skrze probíhání a transformaci v **intermediálním stupni** projevuje a realizuje v **stupni nejzevnějším. Zde se tyto principy nacházejí ve svých nejčistších výsledcích, následcích a důsledcích.** Takto se **vše STÁVÁ v nejzevnějším stupni, jím a z něho. Lze jej nazvat TĚLEM Stvoření.**

Taková je **základní struktura veškerého Stvoření.**

Každý stupeň má v SOBĚ své vlastní TŘI následné a souběžné stupně, které jsou nutné pro jeho autonomní funkci. Všechny následné a souběžné stupně pak v SOBĚ obsahuji úrovně TŘÍ DODATEČNÝCH následných a souběžných stupňů A TAK DÁLE AŽ DO NEKONEČNA.

V takovém uspořádání se **odráží Absolutní stav a Absolutní proces Nejvyššího** v celém Jeho/Jejím Stvoření. **Všechny stupně jsou tedy následné a simultánní ke všem ostatním. To, že každý postupný a následný stupeň má svůj vlastní pokračující stupeň, znamená, že JEHO OBSAH JE UNIVERZÁLNÍ. Obsahuje všechny fenomény od nejobecnějšího uvědomění svého projevování až po své nejdetailnější rozpoložení.**

VZTAHY mezi různými stupni a v rámci jejich úrovní jsou určeny ZÁKONEM SOUVZTAŽNOSTÍ. Tento zákon lze plně zobrazit následujícím příkladem:

Láska je základním principem nejniternějšího stupně v jeho nejčistším rozpoložení a stavu z Nejvyššího. Povahou svého stavu a rozpoložení vytváří své vlastní probíhání ve formě dobra této lásky v intermediálním stupni. Láska je dobrem. Láska se stává dobrem na zprostředkující úrovni. Takové uvědomění vede k transformaci lásky skrze dobro do vůle po dobru této lásky. Počíná se chtít dobro z této lásky kvůli dobru. LÁSKA VŽDY MILUJE DOBRO A DOBRO VŽDY CHCE LÁSKU. Vůle chce dobro pro svou lásku. Taková transformovaná láska skrze své dobro do vůle vytváří touto vůlí aktivitu a chování vedoucí ke konkretizaci této lásky v nejzevnějším stupni. Takové, aktivity a chování posilují vůli po dobru této lásky.

Takže lze říci, že **láska souvztaží s dobrem, dobro s vůlí** a **vůle souvztaží s činy. ČINY jsou tudíž nejzazší souvztažností lásky.** Láska spočívá v činech jako ve svém vlastním.

Činy jsou konkrétně projevené formy lásky skrze vůli dobra této lásky.

Obdobně lze aplikovat **tento zákon souvztažností** na **jakýkoli jiný princip,** který obsahuje **struktura Stvoření,** a tedy **struktura lidské mysli.**

Na základě těchto stručných obecných úvah lze **strukturu lidské mysli postulovat následovně:**

CELEK LIDSKÉ MYSLI SE SKLÁDÁ ZE TŘÍ ODLIŠNÝCH, NÁSLEDNÝCH A SOUBĚŽNÝCH ÚROVNÍ, Z NICHŽ KAŽDÁ V SOBĚ OBSAHUJE TŘI NÁSLEDNÉ A SOUBĚŽNÉ ODLIŠNÉ STUPNĚ S JEJICH VLASTNÍMI POKRAČUJÍCÍMI STUPNI:

1. DUCHOVNÍ MYSL

První úroveň lidské mysli souvztaží s **nejniternějším stupněm** Stvoření a ustanovuje **duchovní úroveň** její struktury. Takže **první úroveň** lidské mysli souvztaží s **nejniternější úrovní duchovního světa,** z něhož nastává, probíhá a stává se a v němž neustále sídlí a působí. Tuto úroveň je možno pro účel popisu nazývat **Niternou, Nejniternější či Duchovní myslí** každé lidské bytosti. Dle své povahy v sobě obsahuje všechny **principy, kategorie, atributy a jejich odvozeniny** v jejich nejčistším rozpoložení a stavu. Kvůli takové pozici je **Niterná mysl samým středem každé lidské bytosti a jejího bytí. Je stavem neustálého nastávání.**

První úroveň obsahuje v sobě své vlastní TŘI následné a souběžné stupně od **nejniternějšího** po **nejzevnější nejniternější úrovně** lidské mysli:

(1-1) **NEJVYŠŠÍ JÁ**

Nejniternější stupeň nejniternější úrovně lidské mysli ustanovuje samo **CENTRUM CENTRA, principiální JÁDRO všech principů, kategorií a atributů samotného života. V něm NEJVYŠŠÍ neustále PŘEBÝVÁ Svou samotnou esenciální a substanciální přítomností. Taková přítomnost neustále emanuje život, který naděluje veškeré struktuře lidské mysli vše, co má, a oživuje ji.** Kvůli popisu **ji** lze nazvat **NEJVYŠŠÍM JÁ. Nejvyšší já je souhrnem, celkem a celistvostí soustředěného života, který odráží podstatu všech sentientních entit a je původcem jakýchkoli tvůrčích počinů lidského života.** Souvztaží s **nejniternějším stupněm Nejvyššího** emanací, jíž byl stvořen **veškerý duchovní svět** a **Nejvyšší já.**

Nejvyšší já - povahou svého aktivního a dynamického stavu a uspořádaní - **EMANUJE ZE SEBE SFÉRU, skrze niž, v ní, jíž a z níž je utvořen druhý, intermediální stupeň nejniternější úrovně lidské mysli.**

(1-2) **UNIVERZÁLNÍ VĚDOMÍ**

Zprostředkující stupeň souvztaží s **druhou sférou,** která vyzařuje z **Nejvyššího** a skrze **niž** je stvořen veškerý **intermediální svět.** Kvůli této pozici se **tento stupeň** pro účel popisu může nazývat **UNIVERZÁLNÍM VĚDOMÍM. Obsahuje v sobě KOPII veškerého Stvoření ve jsoucnu a bytí.**

(1-3) **UVĚDOMĚNÍ NEJVYŠŠÍHO JÁ**

Povahou svého vlastního aktivního a dynamického uspořádání emanuje tento **druhý stupeň** svou **vlastní sféru,** z níž je stvořen v pořadí **třetí, nejzevnější stupeň. Tento třetí stupeň ustanovuje stav a proces uvědomění Nejvyššího já a Univerzálního vědomí v jejich multidimenzionálním modu.** Proto ho lze nazvat **UVĚDOMĚNÍM NEJVYŠŠÍHO JÁ.** Souvztaží s **třetí sférou,** která vyzařuje z **Nejvyššího,** z níž je stvořen **přírodní svět. Tento stupeň** je tedy **stáváním se stavu a procesu nastávání a probíhání lidské mysli vzhledem ke svým finálním následkům, důsledkům a výsledkům.**

CELÁ nejniternější úroveň lidské mysli čili **Niterná mysl** se může pojímat jako **NASTÁVÁNÍ CELKOVÉ LIDSKÉ MYSLI.** Tento stav nastávání je ve své celistvosti aktivním a dynamickým stavem. Ve své aktivitě a dynamice tedy vyzařuje **sféru,** jíž, skrze **niž** a z **níž** postupuje ke stvoření **druhé úrovně** lidské mysli, kterou lze popisně nazvat **intermediální myslí** či **vnitřní myslí. Tato mysl** je **výsledkem nastávání Nejniternější mysli** čili **nejniternější úrovně,** která ve své dynamické a aktivní povaze **postupuje ke svému stávání se.** Aby se mohla stát, musí nejprve stvořit úroveň, v níž může zahájit **transformaci** všech svých **principů** do **nástrojů duševnosti,** které umožní její celkové **stávání se.** Takové je uspořádání celé **intermediální úrovně,** které se přizpůsobuje **všem principům Nejniternější mysli** a **transformuje** je **procesem korespondencí** do účinků všech stavů a procesů, které nastaly v předcházející, **nejniternější úrovni.**

2. INTERMEDIÁLNÍ MYSL

Intermediální čili **vnitřní mysl je uspřádána do svých TŘÍ následných a souběžných stupňů od nejniternějšího až po nejzevnější,** z nichž každý má svůj **vlastní pokračující stupeň:**

(2-1) **NITERNÁ DUŠEVNOST**

Nejniternější stupeň intermediální úrovně vytváří **CENTRUM PROBÍHÁNÍ Nejvyššího já,** s nímž souvztažní. Jak **Nejvyšší já nastává, zahajuje postup k formování JÁ, kde se odehrávají účinky všech jeho principů. Já** je v této souvislosti **PROSTŘEDNÍKEM** a **TRANSFORMÁTOREM všeho, co nastává v Nejvyšším já, za účelem jeho stávání se v realizaci jeho výsledků.**

(2-2) **TRANSPERSONÁLNÍ DUŠEVNOST**

Já svou dynamickou a aktivní povahou neustále emanuje svou **vlastní sféru,** z níž je vybudován **zprostředkující stupeň zprostředkující úrovně** lidské mysli. Souvztažní s **univerzálním vědomím,** vzhledem k němuž se stává útvarem, do něhož mohou postoupit nastávání univerzálních událostí za účelem jejich **transformace** do specifického lidského vědomí, které sídlí v jednotlivé lidské mysli. Proto je ho možno kvůli popisu nazvat **TRANSPERSONÁLNÍ DUŠEVNOSTÍ LIDSKÉ MYSLI,** neboť **transformuje** a **přizpůsobuje** vše dostupné v **univerzálním vědomí** do specifických lidských zkušeností na Zemi. Odráží veškeré vědomí celku člověčenstva a všech jeho jednotlivců od okamžiku jejich stvoření až po současnost.

(2-3) **FENOMENÁLNÍ DUŠEVNOST**

Svým aktivním a dynamickým stavem emanuje svou **vlastní sféru,** z níž je vybudován **třetí, nejzevnější stupeň intermediální úrovně.** Tento stupeň je přímou souvztažností s **nejzevnějším stupněm nejniternější úrovně** lidské mysli, to jest s **uvědoměním Nejvyššího já.** Nastávání uvědomění **Nejvyššího já** postupuje ke svému stávání se skrze **proces transformace** do specifičnosti toho, co by se mohlo kvůli popisu nazývat **FENOMENÁLNÍ DUŠEVNOSTÍ. Fenomenální duševnost** je charakterizována **obsahem zkušeností,** které jsou typické pro jednotlivou **linii** v **hierarchii duchovního uspořádání,** kterou každý následuje na základě vlastní volby. Uvědomění **Nejvyššího já** umožňuje svým probíháním ustanovení **fenomenální duševnosti,** jež je samou specifikací sledované **linie** zvoleného osudu a **poslání** každého jednotlivce od okamžiku jeho nastávání a v procesu jeho probíhání, neustálého stávání se, udržování a trvání.

CELÁ intermediální čili **vnitřní mysl** se tedy může pojímat jako **PROBÍHÁNÍ CELÉ LIDSKÉ MYSLI.** Je to aktivní a dynamický proces, který vyzařuje svou **vlastní sféru,** jíž, skrze niž a z níž se realizuje budováním **třetí úrovně** lidské mysli, kterou lze popisně nazvat **nejzevnější úrovní lidské mysli** čili **vnější, nejzevnější lidskou myslí.**

3. VNĚJŠÍ MYSL

Tato mysl je **výsledkem probíhání vnitřní** čili **zprostředkující** neboli **intermediální mysli,** která je probíháním nastávání aktivního a dynamického stavu **Nejniternější mysli** v ní se vše, co nastává a probíhá, stává realizovaným a aktualizovaným.

Aby nastávání a probíhání bylo ve stavu a procesu stávání se, je nutné stvořit **zvláštní stupeň,** který by umožnil takovou manifestaci v jeho konkrétní realizaci.

Nejzevnější čili **vnější mysl** je uspořádána do svých vlastních **TŘÍ následných a souběžných stupňů** s tím, že každý má své vlastní pokračující stupně:

(3-1) **JÁSTVÍ**

Nejniternější stupeň nejzevnější úrovně lidské mysli je **CENTREM STÁVÁNÍ SE Nejvyššího já,** které postoupilo ke své transformaci ve formě **já,** s nímž souvztaží. Tento stupeň je **následnou souvztažností předcházejících nejniternějších stupňů** na **jejich** příslušných úrovních. V něm naleznou **vnitřní úrovně** své **vyjádření** a **nejzazší projevení** se v celkové **nejzevnější úrovni** lidské mysli, která byla vybudována pro **přijímání pojetí celku jsoucna a bytí jak z předcházejících úrovní, tak i pro přizpůsobení se zevnímu světu a zvolenému prostředí.**

Kvůli této funkci se **nejniternější stupeň nejzevnější úrovně** lidské mysli může popisně nazývat **JÁSTVÍM.** V **něm** se specifičnost multidimenzionální univerzality a obecná, všezahrnující lidskost já stává jedinečnou a neopakovatelnou manifestací svých **konkrétních, individualizovaných výrazů a výsledků.**

(3-2) **INDIVIDUÁLNÍ UVĚDOMĚNÍ**

Kvůli své dynamické a aktivní povaze emanuje **jáství** svoji **vlastní sféru,** z níž, jíž a skrze niž je vybudován **druhý – intermediální stupeň nejzevnější lidské mysli,** který postupně souvztaží s **intermediálním stupněm zprostředkující úrovně** lidské mysli a s **intermediálním stupněm nejniternější úrovně** lidské mysli. V tomto **dílčím stupni** se v konkrétním vyjádření a výsledcích manifestuje a soustřeďuje **nastávání univerzálního vědomí skrze transformaci v transpersonální duševnost. Všeuniverzální vědomí** se svým ohromným obsahem a veškerá **transpersonální duševnost** ve svých všezahrnujících zkušenostech člověčenstva se individualizuje v **UVĚDOMĚNÍ ZKUŠENOSTÍ,** které jsou jedinečné a zvláštní povahy. Zde se projevuje **to zvláštní** univerzálnosti a obecnosti **transpersonální duševnosti.** Kvůli této funkci **se tento druhý zprostředkující stupeň** může popisně nazývat **INDIVIDUÁLNÍM UVĚDOMĚNÍM.** Je to **nádoba,** dopravní prostředek, aktualizátor a realizátor všeho nastávání **univerzálního vědomí** a jeho probíhání v transformaci do **transpersonální duševnosti.**

(3-3) **OSOBNÍ VĚDOMÍ**

Při své dynamické a aktivní povaze emanuje svou **vlastní sféru,** v níž, již a skrze niž je vybudován **nejzevnější stupeň nejzevnější úrovně** lidské mysli. Tento stupeň je výsledkem postupných souvztažností s **fenomenální duševností** a skrze ni s **uvědoměním Nejvyššího já.** Nastávaní uvědomění **Nejvyššího já** a jeho probíhání v transformaci do **fenomenální duševnosti** se soustřeďuje a koncentruje v jejich **osobních zkušenostech, vyjádřeních a projevech.** Nyní se všechny konkretizují v této **nádobě, dopravním prostředku** či **sféře,** která obklopuje všechny předcházející stupně a úrovně v jejich celku a

úplnosti.

Tento stupeň se stává **základnou** a **základem,** na nichž mohou všechna nastávání **nejniternější úrovně** a všechna probíhání a transformace **zprostředkující úrovně** lidské mysli spolu s jejich projevy ve dvou předcházejících stupních **nejzevnější úrovně** lidské mysli **působit** a mohou se **pojímat, aktualizovat a uskutečňovat** s ohledem na **vnější svět. Tento svět** se stává jejich **specificky vybraným prostředím.** Kvůli této povaze a funkci lze **nejzevnější stupeň nejzevnější úrovně** lidské mysli popisně nazvat **OSOBNÍM VĚDOMÍM.** V **něm vše spočívá, aktualizuje se a realizuje se.** Je tedy uzavřeno ve svých **vlastních hranicích,** z nichž interaguje s **vnějším světem** a se svým **specificky vybraným prostředím** za účelem **neustálého aktualizování a uskutečňování celku lidské mysli ve vnějším světě.**

CELÁ nejzevnější úroveň a její stupně se mohou pojímat jako **STÁVÁNÍ SE CELKU LIDSKÉ MYSLI.**

Taková je tedy **základní struktura lidské mysli. Z ní lze vnímat, když se chce, celou, úplnou a veškerou DUCHOVNOST OBSAHU a utvoření struktury lidské mysli. Není nic ve svém stavu, procesu, esenci, substanci, jsoucnu a bytí, nastávání, probíhání a stávání se, co by nemělo duchovní povahu a původ.**

Jakékoli **jiné** pojetí, chápání a vysvětlení či vnímání této struktury lidské mysli by bylo a je zásadně **protikladné** pravé lidské přirozenosti.

Tím se však **neříká,** že neexistuje **přesahující** pochopení této struktury. Je možno s jistotou tvrdit, že takové **přesahující chápání uspořádání lidské mysli existuje.** Cokoli překračuje přítomné porozumění, je **nutně vyšší duchovní povahy.** Tudíž by jen **potvrzovalo** a **stavělo** na tom, co se nyní zjevuje o **duchovní povaze** lidské mysli.

Takové chápání je nutným krokem v procesu odstranění, eliminace, očisty a vyčištění všech pojetí lidské mysli, která byla vytvořena na základě konvenčních, tradičních, dogmatických a jednostranných přístupů takzvané vědecké a behaviorální psychologie.

Takové úsilí je součástí **duchovního obrození** na počátku **Nového věku.**

Obr. 1

Struktura lidské mysli

Struktura lidské mysli je OBDOBOU Struktury Absolutní mysli STVOŘITELE, *viz „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, 2. kapitola, obr. 3. Jde o původní, pravou, nezfabrikovanou mysl, téměř všichni pozemšťané však mají u těchto myslí* ***pseudomysli*** *a pravé mysli jsou* ***zapouzdřeny pseudotvůrci,*** *viz „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, 5. kapitola a jinde.*

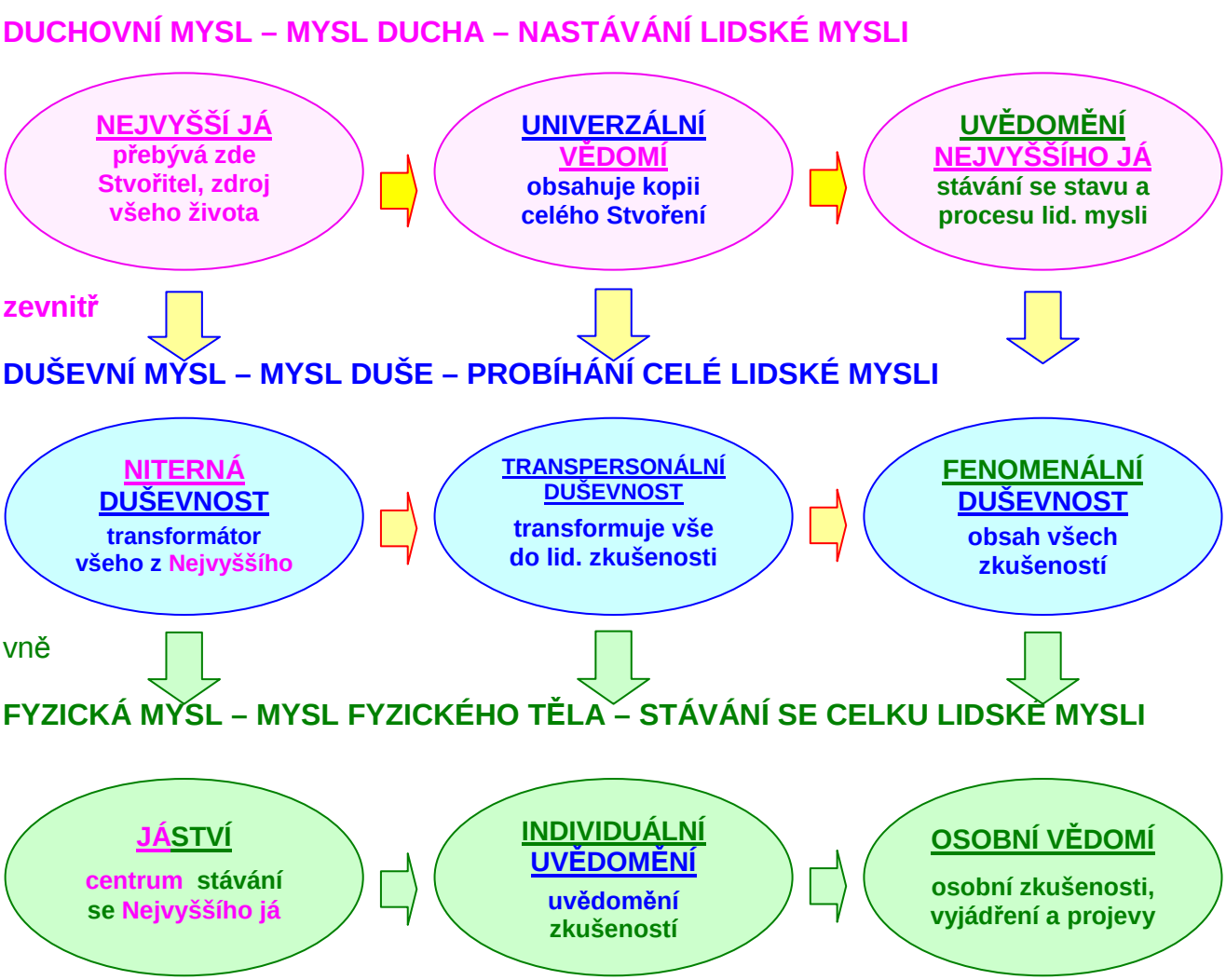

ŠIPKY VYJADŘUJÍ POUZE PRVOTNÍ PŮSOBENÍ, DALŠÍ VZTAHY JSOU OBOUSMĚRNÉ.

KAŽDÁ Z TĚCHTO MYSLÍ (A JEJICH ODPOVÍDAJÍCÍMU STVOŘENÍ) SE DĚLÍ STEJNÝM ZPŮSOBEM NA DALŠÍ 3 ÚROVNĚ A TY DÁLE ZNOVU NA 3 ÚROVNĚ A TAKTO JE TO DO NEKONEČNA.

STEJNÉ DĚLENÍ PLATÍ PRO VESMÍRY – MULTIDIMENZIONALITA.

TEDY KAŽDÁ SENTIENTNÍ ENTITA MÁ OBDOBNOU STRUKTURU MYSLI JAKO STVOŘITEL PRVOTNÍ VŠEHO A VŠECH A VESMÍR.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 10.4.2002 Ivo A. Benda

Kapitola třetí

DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI, BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 184 – 194, 3. kapitola, část II.*

Dynamika lidské mysli se odvozuje z toho, **jak se chápe pravá lidská přirozenost a struktura lidské mysli.** Je důležité znát **rozličné způsoby fungování lidské mysli,** aby se chápala a pojímala **pravá duchovní povaha** jejího obsahu a jejich činností. Taková znalost se stává **důležitým nástrojem,** jímž a jehož prostřednictvím lze zahájit **duchovní obrození jednotlivců** a vybudovat **pravou duchovní psychologii** a **duchovní sociální vědy.**

Dynamika lidské mysli je odrazem, projekcí, extenzí a procesem Absolutní dynamiky Absolutní mysli Nejvyššího. V obecných pojmech se **uspořádání lidské mysli může pojímat za stav, esenci a jsoucno relativní k Absolutnímu stavu, Esenci a Jsoucnu Nejvyššího.** Na druhé straně je pak v obecných pojmech možné pojímat dynamiku lidské mysli jako **proces, substanci a bytí relativní k Absolutnímu procesu, Substanci a Bytí Nejvyššího.** Prvně uvedené ustanovuje **podobu Nejvyššího,** druhé zakládá **obraz Nejvyššího.** Dohromady ustanovují **jednu úplnou mysl,** která dělá lidskou bytost tím, čím skutečně je. Lze tedy říci, že **MYSL JE PRÁVĚ TÍM, CO DĚLÁ LIDSKOU BYTOST LIDSKOU BYTOSTÍ.**

1. DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI

Jakékoli činnosti, pohyby a procesy se INICIUJÍ ideami takových činností, pohybů a procesů.

Nejprve je zde **idea - slovo.** Evangelium sv. Jana začíná výrokem: „**Na počátku bylo Slovo.**“ **Slovo** znamená **ideu. Ideje** jakýchkoli činností, pohybů a procesů lze pojímat jako **počátek jejich života. Idea je zdrojem energie, kterou napájí činnost, pohyb a proces a dává jim schopnost aktivity, pohybu a probíhání. Idea** je tedy vždy **živá.** Je vždy přítomná. Její odstranění by **zastavilo** jakoukoli činnost, pohyb a proces. **Obsah takové ideje se vždy manifestuje, aktualizuje a uskutečňuje v její aktivitě, pohybu a procesu.** Bez své manifestace, aktualizace a realizace by **idea** byla jen prázdným pojmem. Na straně druhé by však bez **ideje** nebyla žádná činnost, pohyb a proces. **Idea** sama o sobě se může pojímat jako **životní princip čehokoli, co je aktivní, pohybuje se a probíhá. Činnost, pohyb a proces se mohou samy o sobě pojímat jako forma projevu** této **ideje. Vztah ideje a její formy NENÍ lineární - to jest idea nepředchází svou formu, ale je NELINEÁRNÍ - to jest, že jsou SYNCHRONNĚ, SIMULTÁNNĚ A DISKRÉTNĚ NASTÁVAJÍCÍ, PROBÍHAJÍCÍ A STÁVAJÍCÍ SE. Není to pokračující postupný proces, ale proces DISKRÉTNÍ a SIMULTÁNNÍ.**

Kontinuita a **následnost** se mohou **vnímat pouze** vzhledem ke každému **stupni uvnitř sebe sama** a v samotné **struktuře hierarchického uspořádání Stvoření, jak se vztahuje k pozici jiných.** Následují jeden druhého ve své pozici, ale jsou oddělené a souběžné ve svém jsoucnu a bytí.

Synchronnost jejich jsoucna a bytí je **nutnou** podmínkou. Jinak by **ideje** či **principy** nemohly udržet **svůj obsah. Udržování jakékoli ideje či principu je možné, má-li toto udržování nějakou formu.** Taková **forma musí tedy být synchronní** se svou **ideou** či svým **principem** a obráceně. Ale při vnímání jejich odpovídajících pozic jedné k druhé se musí pojímat jako následující jedna druhou - což tedy znamená, že **forma následuje svou ideu či svůj princip,** protože tu nejprve musí být **idea formy** dříve, než lze mít o ní představu. Takže v tomto smyslu **idea** předchází svou **formu** a **forma** následuje svou **ideu.**

Vztah mezi ideou a formou je tedy synchronní, simultánní i diskrétní a zároveň je souvislý, následný i lineární. Takovéto chápání je **vyšší** úrovně než to, které bylo právě zformulováno výše.

Mezi **ideou** a její **formou** se nachází **prostředkující proměnná,** kterou lze pojímat jako **proces transformace a přesunu ideje do formy.** Tato **prostředkující proměnná** je vytvořena svou **ideou pro proces transformace do stávání se.** Kvůli své mezipozici vzhledem k **ideji** a její **formě** obsahuje v sobě jak kvalitu a obsah **ideje** samotné, tak i kvalitu a obsah **formy** této **ideje.** Takový obsah a kvalita jsou však obsaženy v **transformované kondici.** Protože **prostředkující proměnná** není ani samotnou **ideou,** ani samotnou **formou** této **ideje,** je nutně něčím, co je **mezi** jsoucnem a **ideou** a **bytím formy** této **ideje.** Je to proces přechodu a transformace **ideje** do její **formy,** kdy se odehrává vyrovnání, příprava, mediace a popud ke stávání se.

Protože **prostředkující proměnná** má takovou povahu, je synchronní, simultánní a diskrétní vzhledem k **ideji** a její **formě** a zároveň je vzhledem k ním souvislá, následná a lineární. Následuje **ideu** a předchází **formu.** Shora uvedený popis lze pojímat jako **ZÁKLADNU pro pochopení dynamiky lidské mysli.**

Tři nejniternější úrovně lidské mysli, které se nazývají **Niternou myslí,** jsou **centrem** lidské mysli, které v sobě obsahuje **VŠECHNY ideje, myšlenky, principy, kategorie** a **atributy Stvoření** se všemi jejich **deriváty.** Nic zde nechybí. Musí obsahovat vše v bytí a jsoucnu, jelikož je souvztažností **ideje** stvoření. Je tedy samou **ideou** celku lidské mysli. Bez takové **ideje** by lidská mysl nemohla být. **Idea** lidské mysli je tedy samým jejím životem.

Niterná mysl - jsouc **ideou** lidské mysli a souvztažností **ideje** stvoření - je ale ve svém jsoucnu a bytí **relativní,** neboť je **nastáváním ideje.** Fakticky je to **idea ideje.** Aby mohla **idea nastat,** musí mít **stav,** ve kterém může vzniknout. Takový stav musí mít **absolutní povahu** a nesmí vznikat. Nesmí vznikat proto, že v tom případě by byl vzhledem k něčemu **relativní.** Relativní k něčemu relativnímu není možné, neboť **relativní je pouze vzhledem k něčemu, co je Absolutní.** Relativní nemůže vytvořit stav, k němuž by bylo relativní, ale stav při své **Absolutní povaze** může vytvořit své relativní. Není tudíž nic v sobě samotném vyjma **Absolutní „JÁ JSEM“.** Toto **Absolutní „JÁ JSEM“** je **Absolutním stavem,** který může vytvářet všechny **ideje** relativní k Sobě.

Nejniternějším stavem toho **Absolutního „JÁ JSEM“** je **Absolutní idea** jeho vlastního **Absolutního jsoucna** a **Absolutního bytí.** Kvůli **Absolutní ideji Absolutního „JÁ JSEM“** je tento stav nutně stavem **Absolutního sebeuvědomění,** jež ustanovuje **Absolutní sentientní entitu.** Protože **nic** není samo v sobě a ze sebe vyjma **Absolutní vědomě uvědomělou entitu,** vzniká vše ostatní nutně z **Ní. Absolutní sentientní entita** se v této knize nazývá **Nejvyšší.**

Nastávání ideje lidské mysli v **Absolutní niterné mysli Nejvyššího** vytváří **stav,** který je relativní pouze k **Absolutnímu stavu Nejvyššího.** Tento **stav** se může pojímat jako **NÁDOBA všech idejí stvoření relativního k Absolutnímu Stvořiteli.** Aby tyto **ideje neustále nastávaly,** je nutné stvořit **zvláštní přijímací centrum,** které by obsahovalo **něco, co nenastává, z čeho by se mohla udát všechna nastávání.** Jakékoli nastávání může vzniknout jen z toho, co **nenastává.** Nastávání nastávání **není** vůbec žádným nastáváním. Takový proces nepřináší žádný výsledek.

Udržovat vše relativní je možné jen tím, k čemu se to relativní vztahuje. Jediným, k čemu je možno být relativní, je **Absolutno,** které není relativním k ničemu. Relativní k relativnímu není vůbec žádnou relativitou. Toto se neděje.

Takže aby se zajistilo neustálé nastávání **ideje** v **Niterné mysli,** musí tato v sobě obsahovat samotné **centrum,** aby poskytovalo neustálé nastávání všech nutných **idejí** stvoření, což bude nepřerušovaně udržovat život lidské mysli.

Nutnost, aby takové **ideje** v **Niterné mysli neustále nastávaly,** spočívá v tom, že **napájejí životem všechny systémy lidské mysli početím, vytvářením a udržováním jim odpovídajících idejí.** Není žádného **života** bez **ideje života.** Protože je ale **lidská mysl** sama o sobě **nastáváním ideje,** nemůže v sobě a ze sebe vyvářet žádnou **ideu.** Taková produkce se může odehrát jen v **Absolutním stavu,** to jest v **Nejvyšším.**

Aby takové **vytváření** nastávalo **neustále,** je počata **přítomnost Absolutního v relativním.** Cokoli nastává z **Absolutního,** je extenzí a procesem **toho Absolutního,** ačkoli samo nemůže být **absolutním** kvůli svému nastávání. Proto je v něm **Absolutní** jako ve Svém vlastním. Jelikož **idea** lidské mysli nastává v **Absolutní mysli Nejvyššího,** je lidská mysl skrze svoji **Niternou mysl nádobou** věčně **přítomnosti Nejvyššího.** Věčná přítomnost **Nejvyššího** je samotným životem **Niterné mysli** a z ní, jí a skrze ni je samým životem veškeré lidské mysli.

Přítomnost Nejvyššího v **Niterné mysli** tak dovoluje neustálé nastávání, vytváření, vynořování, udržování, podporování a objevování všech **idejí** stvoření a lidské mysli, z nichž může lidská mysl žít. A protože každá lidská bytost je lidskou bytostí jen kvůli své mysli, může každá lidská bytost žít jen kvůli skutečnosti tohoto nastávání z přítomnosti **Nejvyššího** v **Niterné mysli.** Ve skutečnosti je tedy **Niterná mysl** lidské mysli samotným **duchem jakéhokoli člověka** a z jejích **duchovních principů počíná, vzniká, vytváří se, udržuje se a sestává veškerý život každého,** ač to ten chce přijmout, či nikoliv.

Co znamenají „**duchovní principy**“ ? Tento výraz označuje to, že život **Niterné mysli,** a tedy veškeré mysli, a tedy život pro jakoukoli sentientní entitu či lidskou bytost je možný pouze neustálou přítomností **Nejvyššího** v té mysli. Ta je jejím pravým **duchovním principem.** Kvůli takové přítomnosti **je vše, co je vytvořeno v Niterné mysli, vždy dobré, protože to přichází ze stavu LÁSKY a procesu MOUDROSTI, které neobsahují v žádné formě žádné ideje negativních stavů.**

Taková je tedy **obecná povaha dynamiky Niterné mysli.** Je třeba uvážit **některé zvláštnosti dynamiky Niterné mysli,** které se vztahují k funkci jejích různých stupňů.

2. ZVLÁŠTNOSTI DYNAMIKY LIDSKÉ MYSLI

A) NITERNÁ MYSL

1. Nejvyšší já

Jak je uvedeno shora, aby se **zajistila neustálá produkce idejí** pro udržování života lidské mysli, bylo nutné stvořit nejprve **místo,** které by se přizpůsobilo přítomnosti **Nejvyššího** kvůli **neustálé emanaci a radiaci života do všech systémů lidské mysli.** Za tím účelem byl ustanoven **nejniternější stupeň Niterné mysli** zvaný **Nejvyšší já.** Jeho funkcí je souvztažnost s **Absolutním „JÁ JSEM“ Nejvyššího.** Jsoucno a bytí jsou nemožné bez stavu a procesu „já jsem“. Nikdo ale nemůže být sebou a ze sebe „JÁ JSEM“, pokud není **Absolutním „JÁ JSEM“. Prohlásit se za „JÁ JSEM“ znamená věčnost a nekonečnost.** Neznamená to „Byl jsem“ či, „Já budu“, ale znamená to prostě „**Já jsem vždy**“. V takovém pojetí **není žádný čas ani prostor.**

Dilema této situace spočívá v tom, že **nikdo nemůže** být ani existovat bez stavu a procesu „já jsem“. **Proto je v Niterné mysli vybudován z Absolutního „JÁ JSEM“ ZVLÁŠTNÍ STAV A PROCES, který se může přizpůsobit jeho přítomnosti tak, že může nastat stav a proces „já jsem“ - relativní jen k Absolutnímu stavu a Procesu Absolutního „JÁ JSEM“.** Takovou relativní pozicí a přítomností **Absolutního** lze teď započít stav a proces „já jsem“ a vskutku se z něho stávat.

Taková **záměna stavů a procesů Absolutního „JÁ JSEM“ za relativní k Absolutnímu „JÁ JSEM“ se nazývá Nejvyšším já, neboť v sobě pojímá svou relativitu k Absolutnímu. Takové pojímání mu dává pravou možnost být a existovat. Proto tedy vskutku je a existuje jen ze jsoucna a bytí Absolutního „JÁ JSEM“.** Toto je pravý **duchovní princip** lidské mysli a lidského života.

Takže zvláštností dynamiky **Nejvyššího já** se spatřují v **neustálém generování stavů a procesů, které se vztahují k Nejvyššímu, jsou z Něho/Ní, Jím/Jí, v Něm/Ní a skrze Něj/Ni, kdož je vždy přítomen v tomto Nejvyšším já.** Takové generování umožňuje pojímat vlastní stav a proces jako „já jsem“, které je esenciální, substanciální a vitální pro vlastní jsoucno a bytí. Bez něho není možný žádný vědomě uvědomělý život.

2. Univerzální vědomí

Druhý čili **intermediální stupeň Niterné mysli** zvaný **univerzální vědomí** neustále vytváří **ideje,** poznatky, struktury a dynamiku veškerého Stvoření ve jsoucnu a bytí. Nemohlo by se vybudovat nic zvláštního, kdyby tu nebyl obecný stav a proces všech dostupných specifik, z něhož lze vyvíjet požadované a nutné zvláštní stavy a procesy relativní jen k veškeré jejich povšechnosti.

Pro tento zvláštní stav lidské mysli je životně závažné **mít všechny ideje, poznatky, struktury a dynamiku všeho Stvoření v jsoucnu a bytí.** Z nich lze pojímat a pochopit zvláštnost lidské mysli. Také obecné stavy a procesy všech dostupných zvláštností jsou soustředěny a koncentrovány v **jednom zvláštním stavu a procesu,** který se stává jejich souhrnem a konkrétním projevem. **Skrze něj a jim může být přítomno vše zvláštní ve Stvoření, aniž by bylo nutné se vzdát vlastní specifičnosti a stát se něčím jinak zvláštním. Tak se zachovává rovnováha univerza.**

Protože život zvláštního závisí na srovnávání a odlišování se vším a od všeho ostatního, je nutné, aby byla **v lidské mysli obsažena sféra či úroveň, která by byla nositelem všech těchto zvláštností ve jsoucnu a bytí, s nimiž lze srovnávat a od nichž se lze odlišovat. Dynamika univerzálního vědomí tedy ustanovuje život stavu a procesu zvláštní lidské**

mysli. Universální vědomí je ve stavu a procesu neustálého generování všech takových idejí ve Stvoření do celku lidské mysli. **Svou dynamikou** přispívá k budování **jedinečnosti** každé lidské bytosti.

3. Uvědomění si Nejvyššího já

Třetí čili **nejzevnější úroveň Niterné mysli** je stavem a procesem neustálého uvědomování všech takových **idejí,** myšlenek, funkcí, stavů a procesů, které nepřerušovaně nastávají v **Nejvyšším já** a universální vědomí. Proto se nazývá **uvědoměním Nejvyššího já. Uvědomění si Nejvyššího já** a **univerzální vědomí je krajně životně důležité pro přežití veškeré Niterné mysli.** Stav a proces takového uvědomění neustále **generují energii, vitalitu, sílu a podporu** všem systémům lidské mysli tím, že se **neustále uvědomuje jejich funkce a působnost.** Tak se **koordinují** a **řídí** všechny události, dění, činnosti, stavy a procesy, které nastávají v lidské mysli. Je tu **vždy uvědomění všeho.** Bez tohoto **uvědomění** by nebylo možné žádné koordinování, řízení, uspořádávání a efektivní působení veškerých systémů lidské mysli. Prostě by se zhroutily, ustala by jejich schopnost přijímat, obsahovat, přenášet a sdílet jakýkoli život. V takových funkcích tedy spočívá **dynamika uvědomění Nejvyššího já.**

Z **obecné dynamiky Niterné mysli,** kterou tvoří nastávání všech nutných **idejí** všeho ve jsoucnu a bytí z **Nejvyššího,** emanuje a vyzařuje **návazná sféra,** která obklopuje **Niternou mysl. Nastávání** potřebuje **probíhat ke svému stávání se.** Aby se mohlo **stát,** potřebuje **vybudovat svou formu stávání se.** V této snaze je vybudován speciální stav a proces, který lze nazvat **probíháním nastávání,** kde se odehrává **příprava, transformace a přenos všech idejí,** aby mohly nastat.

Tento zvláštní stav a proces se nazývá **intermediální** čili **vnitřní mysl.** Slouží funkci shora popsané **prostředkující proměnné.** Jak **ideje** neustále nastávají v **Niterné mysli,** probíhají do **zprostředkující mysli.** Tento **proces probíhání** je **procesem přípravy, transformace a přenosu.** Zde vše prochází transformací, aby se **vyvinuly prostředky přenosu do stávání se.**

Každá **idea** musí vytvořit svůj **vlastní nástroj svého přenosu do stávání** se svou vlastní **formou.** Takový nástroj lze nazvat **účinkem ideje,** který produkuje její **zvláštní duševnost,** kterou a skrze kterou se může projevit ve svých následcích a důsledcích, to jest ve **své formě.**

Ideu nelze v jejím čistém stavu a procesu vnímat v konkrétní **formě,** aniž by se přizpůsobila své specifické manifestaci. Úsilí **ideje** o toto přizpůsobování má za výsledek vytvoření zvláštní lidské **duševnosti,** která je základnou, z níž se může odehrát přenos **ideje** do stávání se svou vlastní **formou.** Lidská **duševnost** se tedy vytváří na této úrovni. Obsahuje všechny obecné **ideje,** myšlenky, stavy a procesy, které neustále nastávají v **Niterné mysli** a jsou zde **transformovány** do **zvláštních dušeních stavů a procesů,** které ustanovují **lidskou duševnost.**

Dynamiku vnitřní čili **intermediální mysli** lze tedy spatřovat v tom, že vytváří, produkuje, udržuje, zachovává všechna **působení Niterné mysli** a **slouží** jim, což ustanovuje celek lidské **duševnosti.**

Například **princip moudrosti,** který je obsažen v **Niterné mysli,** neustále nastává ze svého **Absolutního zdroje,** kterým je **absolutní moudrost Nejvyššího.** Jak nastává, bezprostředně probíhá ke své transformaci ve **vnitřní mysli** do **své pravdy,** což dává vznik rozumovým procesům, chápání či racionalitě a **všem atributům,** rysům a odvozeninám

těchto procesů. Zde se **principy moudrosti transformují** do své **zvláštní duševnosti,** která se nazývá **rozumový proces** či **racionalita.** Takové procesy umožní **tomuto principu,** aby se stal svou konkrétní **formou vědomého myšlení ve formě řeči, symbolů a jiných konkrétních či abstraktních znaků jeho aktivit.** Nyní se **moudrost** stala aktualizovanou a realizovanou ve své **pravé formě.** Bez této prostředkující proměnné, která transformuje **ideu moudrosti** do **racionality,** by se žádné vědomé myšlení nestalo realitou. Bez této reálné formy by se moudrost nemohla projevit.

Transformace všech ostatních principů **Niterné mysli** ve **vnitřní mysli** je analogická dle shora uvedeného příkladu. Ten také více ilustruje **zákon souvztažností,** dle něhož se tato transformace odehrává.

B) VNITŘNÍ MYSL

1. Niterná duševnost

Každý stupeň **vnitřní mysli** má svou zvláštní dynamiku, která není nijak důležitá. **Nejniternější stupeň vnitřní mysli** nazývaný **já** je **transformací Nejvyššího já do svého zvláštního stavu a procesu.** Jak **Nejvyšší já** nastává z **Absolutního já Nejvyššího,** bezprostředně postupuje do **zvláštního já** lidské **duševnosti.** Odráží všechny **principy** a **ideje Nejvyššího já transformované** do **zvláštní lidské duševnosti.** Stav a proces já produkuje neustálé zvláštní jsoucno a bytí **lidské duševnosti** v esenci a substanci svého vlastního specifického „já jsem“. **Nejvyšší já** je **obecným principem** postupujícím do svého **zvláštního duševního stavu a procesu,** který tvoří - procesem své transformace - **charakter lidské duševnosti zvláštního lidského já. Já** je účinkem **nastávání Nejvyššího,** které vytváří zvláštní a odlišnou **lidskou duševnost,** aby se umocnilo konkrétní a individuální stávání se ve specifické lidské mysli.

2. Transpersonální duševnost

Aby se toho dosáhlo, je třeba vytvořit stav a proces, který by umožnil transformaci materiálu všeuniverzálního vědomí do velmi specifické, ale obecné **transpersonální duševnosti** veškerého historického člověčenstva, s níž se lze srovnávat a od níž se lze odlišovat. Takže **druhý** čili **zprostředkující stupeň vnitřní mysli,** zvaný **transpersonální duševnost,** funguje jako **modifikátor, transformátor a přenašeč energie, která je dostupná v univerzálním vědomí, do odlišené duchovnosti,** jež má obecné rysy celku specifické **lidské duševnosti.** Z této **transpersonální duševnosti** lze vybudovat základnu pro stávání se všeuniverzálního vědomí ve své formě konkrétního projevu.

Takže **transpersonální duševnost** neustále generuje do všech úrovní lidské mysli důležitý smysl všech specifických rysů celkové **lidské duševnosti** v nadosobní konotaci, na jehož základě lze vybudovat a pojímat **specifickou, individuální duševnost.**

3. Fenomenální duševnost

Třetí čili **nejzevnější stupeň vnitřní mysli** zvaný **fenomenální duševností** je **probíháním nastávání uvědomění Nejvyššího já.** Obecný stav a proces uvědomění **Nejvyššího já** se soustředí do transformace všech svých **idejí** a **myšlenek** do specifického probíhání **fenomenální duševnosti.** Je to odlišené uvědomění vybrané zvláštní linie následované ve Stvoření, které umožňuje objevení se takové **duševnosti,** která je fenoménem pouze této linie. Dává smysl a uvědomění jsoucna a bytí za určitým účelem a umožňuje slévání se

Nejvyššího já skrze jeho transformaci do **fenomenální duševnosti** aktuální a konkrétní formou své manifestace.

Takže **fenomenální duševnost** neustále **generuje v lidské mysli probíhání,** z něhož se nakonec vytváří **jedinečnost, zvláštnost a individuálnost této mysli.**

Jak se odehrává dynamika **intermediální mysli** a nepřerušovaně pokračuje proces transformace, emanuje se a vyzařuje z nich **zvláštní sféra,** která obklopuje veškerou **vnitřní mysl.**

C) VNĚJŠÍ MYSL

Z této sféry je stvořena **třetí** čili **nejzevnější úroveň lidské mysli** zvaná **vnější mysl. Vnější mysl** lze pojímat jako **formu transformované ideje Niterné mysli.**

Všechna nastávání všech **idejí,** která se neustále odehrávají v **Niterné mysli,** se po postoupení ke svým účinkům transformace do své **duševnosti** stávají aktualizovanými, realizovanými a konkrétně manifestovanými ve **formě činností, působení, chování, následků, důsledků a výsledků.** Takže veškerou **vnější mysl** lze nazvat **stáváním se všech nastávání a jejich probíhání.** Ve **vnější mysli** nic nenastává a neprobíhá.

Dynamice vnější mysli lze porozumět **jen** z pojetí **stávání se.**

Každá **idea** lidské mysli a vše s ní spojené se vynořuje v **Absolutní mysli Nejvyššího.** Ta stvoří **sféru,** do níž se tato idea promítá. Touto projekcí je stvořena **Niterná mysl** se svými **třemi** stupni. Ta se stává místem nastávání všech nutných **idejí** lidské mysli. Po té, co **ideje nastávají,** probíhají ke své **formě.** V procesu **probíhání** jsou **transformovány** do **specifické duševnosti** se třemi stupni, která se nazývá **zprostředkující myslí,** na níž se buduje základna pro **manifestování idejí.** Taková základna funguje jako **neustálé stávání se všech z nastávání probíhajících idejí.** Tato základna nemůže kvůli své dynamice v sobě pojímat **nastávání** a **probíhání.** Je výsledkem všech **idejí,** ne jejich příčinou, počínáním a vznikáním.

Stávání se idejí se projevuje ve **vnější mysli dvěma způsoby:**

(1)
Za prvé v **utváření specifických činností, působení a vzorců chování, kterými a skrze které všechny ideje dávají průchod své energii a svému obsahu způsobem specifickým pro každou ideu. Specifičnost** tohoto průchodu vyžaduje **velmi zvláštní fyzickou formu a fyzické prostředí.**

(2)
Nejprve nastává **v Niterné mysli idea této zvláštní formy.** Nastává ve **vnitřním stavu a procesu Absolutní mysli Nejvyššího před tím, než započne čas.** Jakmile tato **idea** nastává, **emanuje a vyzařuje ohromnou duchovní energii,** z níž **probíhá její duševnost.** V **dušení sféře** této **ideje** se koncentruje veškerá její původní **duchovní energie.** Výsledkem této koncentrace je **mnohonásobná intenzifikace duchovní a duševní energie společně v procesu jejich splynutí.** Takový proces fúze emanuje a vyzařuje **novou formu ohromné energie,** která se projevuje v **konkrétních zvláštních elementech a částicích hmoty, z nichž je vybudováno tělo a jeho prostředí.** Toto je **druhý způsob stávání se idejí ve vnější mysli.**

Tak se **tělo a jeho prostředí stává velmi zvláštní formou,** do níž se mohou promítnout

všechny ideje stávání se ve zvláštní formě. Tato **duchovní** a **duševní energie** se v této formě objevuje jako **svrchní sféra,** která je pro každou lidskou bytost jedinečná, odlišná a neopakovatelná.

Idea má tedy **nástroj,** jímž a skrze nějž může působit na svůj zvolený **vnější svět** a mít k němu **vztah.** Takto **proces stávání se je úplný. Stav úplnosti je v rámci lidské mysli také dynamickým stavem.** Neustále poskytuje **zpětnou vazbu** své úplnosti svým předcházejícím úrovním a krokům. Taková **zpětná vazba se zhodnotí a využívá v nastáváních nových tvořivých idejí, které probíhají ke své vlastní transformaci do své vlastní duševnosti, z níž se stávají úplným, dávajíce vlastní zpětnou vazbu, která iniciuje jejich ohodnocení atd.** Úplný **životní cyklus** je tedy ustanoven a nelze jej nikdy přerušit.

Taková je tedy **obecná dynamika vnější mysli. Specifická dynamika** každého stupně **vnější mysli** závisí na **souvztažných faktorech** jim odpovídajících předcházejících stupňů.

1. Jáství

Takže **jáství,** které je **nejniternějším stupněm vnější mysli, je stavem a procesem konkrétního projevování Nejvyššího já skrze já a tímto já, které se stává jeho uskutečněnou formou.** Je to něco jako **tělo, v němž se mohou rozlišit a pojmout všechna hnutí já a ideje Nejvyššího já v nanejvýš individuální formě své nanejvýš jedinečné manifestace.** Je to sebenáležení **Nejvyššího já** z náležení **Nejvyššímu** skrze **duševnost** takového náležení v já, které se stává **realitou jáství. Dynamika jáství** se spatřuje **ve vytváření neustálých stavů a procesů přijímání všech idejí a jejich duševnosti z Nejvyššího já a skrze já v podobě velmi konkrétní, koncentrované a individuálně specifické.**

2. Individuální vědomí

Druhý stupeň vnější mysli, zvaný **individuální vědomí, slouží jako stávání se a forma pro všechny ideje nejvyššího vědomí, jejich duševnost v probíhání transpersonální duševnosti a jejich úplnou manifestaci v individualizované specifičnosti jejich jsoucna a bytí.** Zde je **proces diferenciace a individualizace naplněn a stává se konkrétním výsledkem ve formě jedinečného individuálního uvědomění, které v sobě obsahuje všeuniverzalitu a její nadosobní duševnost.**

3. Osobní vědomí

Třetí čili **nejzevnější stupeň vnější mysli,** zvaný **osobní vědomí,** je **následkem a důsledkem ideje uvědomění Nejvyššího já** a jejího probíhání **fenomenální duševnosti,** což je nyní zkonkretizováno ve zvláštním odlišeném vědoměm uvědomění vlastního jáství a jeho stavů a procesů.

Osobní vědomí slouží dvěma funkcím:

(1)
Za prvé **poskytuje vědomé uvědomění projevovaných duševních stavů a procesů, které v obecnosti neustále probíhají z nastávání idejí Niterné mysli skrze vnitřní mysl.** Takže slouží **udržování vědomého uvědomění vlastního jsoucna a bytí jako subjektu.**

(2)

Za druhé **slouží tomu, aby se přinášelo do vědomého uvědomění vše to, co není součástí tohoto subjektu, ale je mimo něho. Vyžaduje, aby se s ním zacházelo a jednalo za účelem přizpůsobování vhodnému prostředí pro všechny stavy a procesy, které nastávají, probíhají a stávají se v odpovídajících úrovních celkové lidské mysli.** Toto je **dynamická funkce osobního uvědomění,** které je závěrečným následkem všech aktivit, funkcí, stavů a procesů lidské mysli.

Když se pečlivě prozkoumá shora popsaná dynamika lidské mysli, lze dojít ke **dvěma důležitým závěrům:**

(1)
Za prvé: **Cokoli se stane v lidské mysli, je následkem a důsledkem idejí, které nastávají v Niterné mysli, kde je Nejvyšší neustále přítomen, aby umožňoval bez přerušení neustálé vytváření takového nastávání.** Jak se uvádí výše, toto je **duchovní princip lidské mysli,** jímž a skrze nějž ho lze započít.

(2)
Za druhé: **Kvůli přítomnosti Nejvyššího v Niterné mysli v ní nemůže vzniknout nic negativního, zlého, zpátečnického či patologického.**

Pozitivní obsah Niterné mysli, kterým je idea lásky a moudrosti, neustále vytváří sféru pozitivních energií, která vyzařuje a emanuje a proudí do všech směrů, aby účinkovaly v duševnostech a jejich výsledkem bylo chování. Nic nemůže tento proud přerušit. **Taková je pravá povaha lidské mysli, před tím, než je zmrzačena, zdeformována a zkažena pseudotvůrci.**

Plán pseudotvůrců na zničení **duchovních principů** lidské mysli by se nijak **nemohl** uskutečnit ani z **vnější,** ani z **vnitřní** úrovně Stvoření. Je to proto, že **tyto úrovně neprodukují žádné původní ideje.** Jak lze vidět, **vnitřní** a **vnější** mysl a světy i dimenze jsoucna a bytí s nimi korespondující jsou **výsledkem** původních **idejí nejniternější mysli** a **nejniternějších dimenzí a světů s nimi** souvztažících. V pravém smyslu tylo **ideje** vznikají v **Absolutním zdroji - Nejvyšším.** Ale z **Nejvyššího** či **nejniternější úrovně** a jejich stupňů **nemůže vzniknout žádná negativní idea,** kvůli jejich **duchovní povaze,** která sestává z **lásky** a **moudrosti.**

Dilema je zde to, že aby se započalo jakékoli zkreslování, perverze a mrzačení, je třeba začít z duchovní úrovně, protože jedině ta může svou povahou centra všeho vykonávat vliv na všechny ostatní úrovně.

To je důvod, proč se PSEUDOTVŮRCI nejprve ZABYDLELI V DUCHOVNÍM SVĚTĚ ve stavu pseudoduchovnosti, zvaném PEKLA, z něhož mohli fabrikovat zkreslení všech pravých idejí plynoucích z pravého zdroje niterného světa a vysílat je do intermediální úrovně, OVLIVŇUJÍCE jejich působení a z něho následky a důsledky takových idejí v jejich konkrétním projevu.

Jakmile se zabydleli v **duchovním světě,** postoupili ve svém plánu. Nemohli by učinit nic, aby zastavili proudění těchto pozitivních tvořivých **idejí** v jejich ryzím obsahu. **Mohli ale modifikovat, nově přizpůsobit a ovlivnit tyto ideje, přeměnit je a pak je se zcela jinou konotací, než jakou měli při svém vzniku, přesunout do vnější úrovně lidské mysli.** Tak nastala **IDEA DEFORMACE IDEJÍ** a byla promítnuta mezi **ideje** a jejich probíhání s takovým účinkem, že jakmile měla **idea** probíhat do své transformace, **byla zfiltrována skrze své deformované pojetí.** Výsledkem toho **bylo utvoření deformované duševnosti, která pak začala produkovat zkreslené následky, důsledky, výsledky a projevy všech idejí.**

Od této chvíle je KAŽDÁ IDEA, která nastane v Niterné mysli, FILTROVÁNA skrze vloženou deformaci svého obsahu a objevuje se na vnější úrovni ZCELA JINÁ, než jaká vznikla. Taková je dynamika produkce všech negativních stavů a procesů lidského života.

Kvůli **zákonu souvztažností** je **důsledkem takového vměšování objevení se duševních, fyzických, sociálních, emočních, intelektuálních, sexuálních a jiných poruch spolu s nemocemi, chorobami, potížemi, únory a případy strádání, bídy a neštěstí.** Takový je výsledek obrácení pravého obsahu **idejí** do **jejich** opaku.

ZÁKON SOUVZTAŽNOSTÍ stanoví, že COKOLI NASTÁVÁ V DUCHOVNÍM STAVU A PROCESU, MÁ SVÉ NEVYHNUTELNÉ NÁSLEDKY, DŮSLEDKY A VÝSLEDKY NA VŠECH ÚROVNÍCH JSOUCNA A BYTÍ A NA VŠECH ÚROVNÍCH LIDSKÉ MYSLI. Tento zákon je platný jak pro pozitivní, tak i pro negativní stavy a procesy. Protože deformace idejí se odehrává ve stavu a procesu nastávání, to jest v duchovním světě, musí mít své vlastní důsledky, následky a výsledky ve světě přírodním a ve vnější úrovni lidské mysli a lidského života.

Aby taková situace **nevedla k úplnému zničení lidského života a veškerého vesmíru, bylo pro lidské tvory UZAVŘENO uvědomování si této dynamiky a byl UZAVŘEN přístup do jiných úrovní jsoucna a bytí lidské mysli. TAK SE USTANOVILY NEVĚDOMÉ STAVY A PROCESY LIDSKÉ MYSLI.** Ve své počáteční kondici byla lidská mysl ve svém celku **úplně** a **zcela vědomá.** To bylo zobrazeno tvrzením, že se **na počátku před vměšováním lidé rodili v plnosti všech dostupných znalostí.** Je-li kdo narozen do plnosti dostupných znalostí, je zrozen do plného vědomí. Pak se ale, procesem popsaným v první části této knihy, **všechny vyšší úrovně a dimenze lidem uzavřely a většina z lidských tvorů byla uvržena do módu nevědomí a nedostupnosti, takže byl nastolen stav nevědomosti. POČALA VLÁDA ZEVNĚJŠNOSTI. Tato vláda vedla ke zničujícím kritickým rozpoložením všech lidských systémů** popsaných v předcházejících kapitolách.

Otevření jiných úrovní a opětovné nastolení přirozeného, nezdeformovaného plynutí se neustále umožňuje tím, že **lidská mysl má NEZNIČITELNOU PODSTATU** (bez ohledu na to, jak je zdeformovaná), **což se projevuje v jí vlastní a imanentní schopnosti SVOBODNĚ VOLIT. Je možno zvolit si přijímání duchovních principů života a ustoupit od dovolených deformací, které ovlivňují vlastní život a mysl, či lze pokračovat v procesu přenášení zkreslenin.**

První skutečný krok z úpadku takto deformovaného transformování a přenášení je přijetí a uvědomění si skutečnosti, že TAKOVÁ SITUACE, jak se popisuje v této knize, SKUTEČNĚ EXISTUJE. Uvědomění si a přijetí tohoto faktu může vést k touze po tom, aby se zastavil zvrácený proces původního plynutí a to se vrátilo ke svému původnímu, normálnímu a přirozenému pokrokovému toku idejí bez deformací. V samé přirozenosti lidské mysli nemohou pseudotvůrci donutit lidi, aby přijali jejich deformace. Jedinou věc, kterou mohou udělat, je ZAHÁJIT PROCES NEVĚDOMOSTI - popsaný před tím - v naději, že až se jim lidé naučí, přijmou jejich zkreslené ideje. To je otázkou **svobody volby. Naneštěstí v mnoha případech pseudotvůrci dočasně uspěli, jak lze vidět na celé historii lidstva od doby, kdy pseudotvůrci za tím účelem tak šikovně zfabrikovali JESKYNNÍHO ČLOVĚKA.**

Jelikož se nyní poprvé zjevují nové poznatky o celkovém plánu pseudotvůrců a Velkém plánu Nejvyššího ve všech těchto událostech, každý se může stát pozitivním a činným, zastavit transformaci a přenos deformací a obnovit vlastní skutečnou pravou přirozenost. Takové znovunastolení ustanovuje duchovní obrození a začátek

duchovního pokroku.

3. BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

Ze všeho, co bylo doposud řečeno a pravé lidské přirozenosti a struktuře a dynamice lidské mysli, lze vidět **FALEŠNÉ PŘEDPOKLADY, na nichž jsou vybudovány moderní společenské vědy a psychologie.** Odvozují veškeré své závěry z pozorování, popisů a klasifikací **vnějších** projevů činností, chování a působení **vnější mysli** a **zevního života.** Protože výsledek této metody je založen pouze na tomto postupu, mohou tak vytvořit jedině zkresleniny a falešnosti. Ve **vnější mysli** nebo **vnějším chování** není nic **ryzí** a **původní.** Kvůli **vměšování pseudotvůrců** do transformace a přenosu ryzích a pravých **idejí** musí cokoli, co popisuje moderní psychologie a společenské vědy, nutně být jen popisem těchto zkreslenin.

Proto je nutno přijít nevyhnutelně k závěru, že **skutečná psychologie či jakákoli skutečná společenská věda neexistuje. Ty jsou jako vše ostatní mrtvé již několik milionů let.**

Aby se skutečná psychologie a skutečné společenské vědy ZNOVU OŽIVILY a VYBUDOVALY, je nutné je obrátit zpět k duchovním principům a musí se budovat na následujících zásadách:

(1)
Postulovat duchovní principy lidské mysli, jak jsou zformulovány, definovány a zjeveny v této knize, či postulovat jakékoli jiné podobné pojetí duchovnosti, či duchovní principy tyto přesahující. Jakákoli psychologie či společenská věda vztahující se k lidské mysli, lidskému chování a lidským záležitostem musí začít s **těmito duchovními principy jako základnou, centrem a zdrojem** pro započetí jakýchkoli pojetí, **idejí,** myšlenek, **principů, kategorií, atributů,** rysů a všech jejich derivátů, z nichž se odvozují závěry ohledně pravé povahy lidské mysli, lidského chování a lidských záležitostí. Žádný jiný startovní bod nelze odlišit, pojmout či přijmout, protože by to vedlo k falzifikaci, zkreslení, nepochopení a zamoření pravé povahy lidských záležitostí.

Je řečeno, že aby se **využily** takové či podobné **duchovní principy** nebo jakékoli jiné tyto přesahující, je třeba se **držet definice, vysvětlení a popisu duchovnosti, jak je zjevuje tato kniha.** Cokoliv menšího či odlišného než **duchovnost** by bylo návratem ke konvenčním, tradičním a zkaženým stavům, které především zničily psychologii a společenské včely. **Transcendentní principy** by vždy byly **duchovními principy** ve své podstatě progresivními, tudíž by byly vždy **více duchovními** než principy současné. Odvozovaly by se z většího a vyššího porozumění pravé **duchovní přirozenosti,** než jaké prezentuje tato kniha.

(2)
Odstranit z psychologie a sociálních věd jakékoli materialistické, ateistické, behaviorální, mechanistické, panteistické či podobné koncepty, které odvozují lidský život, lidskou mysl, lidské chování a lidské záležitosti z hmoty, vnější přírody a pozorovatelného vnějšího chování. Taková pojetí jsou pro lidi neužitečná, nebezpečná, dehumanizující, kladoucí je na roveň zvířatům a živočichům. Zdůrazňováním **hmoty, přírody a vnějšího chování slouží záměrům pseudotvůrců.**

(3)
Postulovat pojetí Niterné mysli či nejniternější úrovně lidské mysli, která z přítomnosti

Nejvyššího v ní dává vznik, iniciuje, určuje a udržuje vše v lidské mysli a lidském životě ve všech ohledech.

(4)
Postulovat svobodu a nezávislost lidské mysli a lidského života se všemi právy, výsadami, povinnostmi a závazky s důrazem na skutečnosti, že nejdůležitější záležitostí lidského života je poskytnuti veškeré možné vnitřní či vnější příležitosti, která může každému pomoci v tom, aby byl plně sám sebou bez jakýchkoli omezení, ohraničení, útlaků, nátlaků a potlačování pravé lidské přirozenosti, tedy pomoci každému v jeho nejplněji možné sebeaktualizaci a seberealizaci ve všech ohledech.

(5)
Neustále klást důraz na pozitivní duchovní hodnoty lidské mysli, které se dají získat jen z nejniternější úrovně lidské mysli a skrze proces styku s Niternou myslí, který nakonec může vést k eliminaci jakéhokoli nesprávného transformování a přenášení všech idejí, které jsou vždy pozitivní a neustále nastávající v Niterné mysli. (**Intermediální mysl** byla a je využita pseudotvůrci k likvidaci a zmatení **idejí** proudících z **Niterné mysli**).

(6)
Vybudovat nové duchovní metody a terminologie pro zkoumání, zpytování, pozorování, popis a vysvětlení lidské mysli, lidského chování, lidských vztahů, lidského života a lidských záležitostí. Takové metody mohou do sebe dodatečně vtělit současně existující takzvané vědecké metody, pokud jsou založeny na **duchovních principech** lidské mysli a nepokoušejí se arogantně vysvětlovat život a lidské chování tak, že pochází z **vnějšího stupně,** kde ve skutečnosti život sám o sobě **neexistuje.**

(7)
Postulovat a přijmout pravé duchovní skutečnosti, že každý je nakonec zodpovědný za svůj život, pozici, situaci, za události a dění kvůli svým volbám a následkům takových voleb. Důraz se tedy musí klást na jedinou pravou realitu lidského jsoucna a bytí, která předpokládá, že každý je z **Nejvyššího** skutečným pánem vlastního života a pravým středem svého vesmíru. Vše ostatní se **odvozuje** z tohoto nepochybného **základního duchovního faktu,** který lze pojímat jako **věčný duchovní zákon.**

Takové jsou **základní zásady,** které - pokud se vezmou v úvahu a přijmou - mohou vést k rozvoji pravé, užitečné, funkční a prospěšné **duchovní psychologie** a **společenských věd.** S těmito zásadami lze započít očistu a vyčištění všech lidských systémů za účelem **duchovního obrození** a zahájení **duchovního pokroku.**

V tomto procesu mohou společenské vědy a psychologie hrát velmi důležitou roli. Její důležitost se odvozuje z **duchovní skutečnosti,** že nejdůležitější věcí ve Stvoření je vědomě uvědomělá bytost, tedy také lidská bytost, protože je v ní přítomnost **Nejvyššího,** kdož jest **Absolutní sentientní entitou,** a tudíž **Absolutním pravým a jediným člověkem.** Protože se psychologie a společenské vědy zabývají lidskými záležitostmi, přiřazuje jim to důležitou pozici v **základech lidské duchovnosti.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 3. kapitoly II. části je tato označena těmito názvy:

1. DYNAMIKA LIDSKÉ MYSLI

2. ZVLÁŠTNOSTI DYNAMIKY LIDSKÉ MYSLI

3. BUDOVÁNÍ NOVÉ DUCHOVNÍ PSYCHOLOGIE A NOVÝCH DUCHOVNÍCH SPOLEČENSKÝCH VĚD

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda

(11)

Kapitola čtvrtá

OČISTA A SYNTÉZA ZRNEK PRAVD EXISTUJÍCÍCH V TRADICÍCH A KONVENCÍCH LIDSKÝCH SYSTÉMŮ

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 195 – 205, 4. kapitola, část II.*

Jedním z hlavních způsobů, jak vyvolat duchovní obrození u lidí, je hledání, vyhledávání, poznávání a uvědomování si zrnek pravd, jež jsou obsažena ve většině oblastí lidského systému.

Je nutné projít tímto postupem, aby se **znovu nastolila duchovní jednolitost,** která existovala ve všech lidských systémech před tím, než nastaly odchylky, způsobené podvodným napálením.

Jediným způsobem, jakým se pseudočlověčenstvo může stát opět skutečným člověčenstvem, je nalézt ztracené principy homogenity, která existovala ve všech pojetích, ideách, doktrínách, obsazích a aplikacích rozličných a odlišných lidských systémů.

Jak se uvedlo předtím, většina lidských systémů je vybudována z idejí a obsahuje v sobě ideje, které jsou původní a čisté, odvozené z jejich náležitého transformování a přenosu ve formě skutečných pravd.

Pseudotvůrci by nemohli dát ze sebe vznik jakékoli nové ideji, ale ve svém spiknutí - aby rozvrátili říši duchovnosti, museli využít originální ideje Nejvyššího. Problémem bylo, že žádná sentientní entita by kvůli své relativnosti k **Absolutnímu Nejvyššímu** nemohla ze sebe sama či sama sebou vyprodukovat žádnou **ideu.** Aby tak mohla učinit, musela by být **absolutní.** Každý ale může produkovat, vytvářet a počínat jakoukoli **ideu** z **Nejvyššího,** Jím/Jí a skrze Něho/Ní kvůli skutečnosti, že **Nejvyšší** je u každého neustále přítomen v jeho **Niterné mysli.** Toto se stalo základnou, která byla a může být využita k tomu, aby se z **tohoto zdroje vzaly počáteční, původní a správné ideje a zkreslily se jejich význam a funkce tím, že se zkazí, zamoří, znečistí a zmrzačí jako něco, co si kdo přeje kvůli svobodě své volby.**

Je nutné si pamatovat, že z přítomnosti **Nejvyššího** získává každý stálou schopnost k tomu, aby vykazoval své vlastní tvůrčí ústit, užívaje původní **ideje** vzniklé v **Absolutním zdroji.** Taková schopnost ustanovuje základnu, z níž je kdo schopen faktorem svého vlastního svobodného tvůrčího působení - uzpůsobit tuto **ideu,** jakkoli si přeje.

Byla to **tato schopnost, kterou využili pseudotvůrci** v jejich spiknutí kvůli zničení **duchovnosti.** Vložili do lidské mysli určité zkreslené vjemy počátečních a původních **idejí,** dle nichž lidé započali tyto **ideje uzpůsobovat.** Tímto uzpůsobováním se provedl pouze malý krok k završení jejich zkázy.

Ale jak se mnohokrát před tím zdůraznilo, bez ohledu na to, jak jsou **tyto ideje** zvráceny, zdeformovány a zmrzačeny, ve svém rytím a původním stavu zůstávají **pravými ideami.**

Jediná věc, kterou lze zkreslit, zkazit a zmrzačit, je to, co je ryzí, původní a pravdivé. Takže když se podíváme na všechny lidské systémy, zvyky, tradice, kultury a veškeré lidské snažení, lze všude vidět jen **miliardy deformací.** Avšak takové deformace jsou zkreslováním pravd, a tudíž s jejich pomocí mohou lidské systémy doposud udržovat jakési **zdání svého fungování.**

Kolem těchto **ryzích pravd** byly vybudovány veškeré lidské systémy, kultury, zvyky a tradice. Budujíce je, **vytvořili pseudolidé hory deformací a stagnujících nahromadění, z nichž se úplné vytratilo jakékoli pojetí těchto zrnek pravd,** která toto budování umožňují. Všechna tato zrnka jsou ve stadiu jejich potlačování, což ohrožuje jejich život.

Proto je třeba **je vyjmout** z těchto stagnujících nahromadění a hor deformací a **očistit je a vyčistit ze všech úchylek,** aby se mohly využít v **procesu duchovního obrození** a pro zahájení nového **duchovního pokroku.**

Jakmile se tyto pravdy odstraní ze všech lidských systémů, tyto systémy se navždy zhroutí, protože se v nich neponechá nic, co by je drželo pospolu. To je drastický, leč žádoucí následek kvůli jedinému účelu, aby se **nastolilo ryzí a původní duchovní plynutí života směrem vpřed a dále.**

Zkoumání a analýza lidských systémů, konvencí, tradic a kultur vede k objevu následujících v nich obsažených zrnek pravd:

1. DUCHOVNÍ TRENDY, NÁBOŽENSTVÍ, DOKTRÍNY, VÍRY, SEKTY A SKUPINY

Všechny duchovní trendy, náboženství, doktríny, víry, sekty a skupiny, které kdy v historii lidstva existovaly a nyní existují, v sobě obsahují zrnka ryzí, čisté a původní pravdy. V současnosti se z nich všech **extrahují následující zrnka těchto pravd:**

1.1
Je Nejvyšší sentienlní entita, kdož jest Stvořitel všech jsoucen a bytí a všech čijících entit kdekoli se nacházejících. To je **základní pravda.** Kolem ní jsou nyní vybudovány všechny druhy zvyků, tradic a kultur, které neustále tuto pravdu zkreslují. Je pravdou, že **tato Nejvyšší čijící entita je Absolutním Stvořitelem všech a všeho.** Ale způsoby, jakými On/Ona tvoří, funguje, působí, vládne, udržuje, zachovává, chová se a produkuje všechny a vše, jsou špatně pochopeny, zkresleny, zvráceny a zmrzačeny, taktéž i Jeho/Její přirozenost, uspořádání, dynamika a vztah k Jeho/Jejímu Stvoření, jakož i Jeho/Její početní složení, jméno, kvalita, kvantita a charakter. Všechny tyto věci se **nezakládají** na skutečném vnímání přirozenosti **Stvořitele,** ale na zvycích, tradicích, kulturách, požadavcích, předpisech, projekcích, obřadech, pravidlech, nařízeních, postupech uctívání a ceremoniích různých náboženských doktrín a věrovyznání atd., jež nemají **nic** společného s pravou realitou této základní pravdy. V určitém bodě je tato pravda **těmito záležitostmi tak potlačena, že se ztrácí v hromadách stagnujících nahromadění.** To vede k uctívání tradic, konvencí a kultur samotných, namísto uctívání pravého **Stvořitele.**

1.2
Před tváří této Nejvyšší vědomě uvědomělé entity jsou si všichni rovni, neboť všichni jsou Její děti. To je **druhé zrnko pravdy.** Je však předmětem **myriád zkreslení** z téhož výše uvedeného principu. Interpretace, pochopení a popis pojetí rovnosti a významu dětí a jejich pozice, přístupu, pocitů a interakcí se **Stvořitelem** se mohou diametrálně lišit jeden od

druhého systém od systému a náboženství od náboženství. Takové pojetí má ovšem jen **málo** společného s pravou povahou rovnosti a pravého vztahu.

1.3
Láska ke Stvořiteli a k druhému je základním principem života. To je **třetí zrnko pravdy.** Je to shrnuto v tom, co je známo jako **Desatero přikázání.** Avšak pojetí lásky, její výklad, pochopení, praktikování a způsoby jejího života, jakož i **pojetí Desatera** jsou předmětem **ohromného množství deformací kvůli témuž shora popsanému principu.**

1.4
Život není omezen na přechodnost přírodního stavu či stupně, ale jde nad ni a je věčný. To je **čtvrté zrnko pravdy.** Vysvětlování, chápání, struktura, proces, stav, popis a pojetí takového života a jeho funkcí ve vztahu k **přírodnímu** čili **fyzickému** životu se mnohým způsobem odchylují. Takové odlišnosti jsou výsledkem výše uvedených zvyků, tradic a kultur nejrůznějších věrovyznání a náboženských systémů.

Tato čtyři zrnka pravdy tedy ustanovují principy duchovní homogenity, která je podkladem všech duchovních trendů, náboženských doktrín a věrovyznání bez výjimky. Duchovní homogenita je založena na faktu, že ve jsoucnu a bytí existuje **jednotící princip,** který ustanovuje univerzalitu všeho. Jestliže tedy někdo ve víře lne k těmto pravdám s dobrým úmyslem a z vlastního **srdce,** následuje je a žije dle nich kvůli nim samotným bez jakékoli nízké motivace, je bez ohledu na své náboženství či svou víru skutečnou **duchovní bytostí.** Pro takovou osobu jsou v jejím hlubokém **nitru** všechny tyto tradice, konvence a kultury pouze prostředky, jimiž a s nimiž se taková **duchovnost** projevuje. Proto ať kdokoli následuje jakékoliv deformace a věří v ně, tyto zkresleniny a falešné projevy víry se mu nemohou přičíst a snadno se odstraní a odloží, jakmile se získá náhled na jejich zdeformovanou povahu. Když takoví lidé přijdou do **duchovního světa,** povznáší je, když poznávají pravé pravdy, přijímají je z celého svého **ducha,** svého **srdce** a své mysli a mají potěšení z toho, že je uvádějí do svých životů.

2. FILOSOFICKÉ A METAFYZICKÉ SYSTÉMY

Veškeré filosofické a metafyzické systémy, které se objevily v procesu lidských dějin, v sobě obsahují některé prvky a zrnka pravd. Nyní se tyto základní elementy a zrnka extrahují.

2.1
Existuje vnitřní a zevní vesmír, řízený určitými principy a zákony, které mu dávají smysl reality. Oba vesmíry jsou mezi sebou a uvnitř sebe propojeny. To je první **základní částečka pravdy.** Popis, chápání, vysvětlování a pojetí takových vesmírů v jejich struktuře, dynamice, funkci, účelu a realitě se může početným způsobem lišit. Kolem této pravdy jsou tudíž vybudovány tradice, zvyky a kultury se všemi svými důsledky, které deformují, činí zvrácenou, mrzačí a nesprávně konstruují pravou skutečnost takových vesmírů.

2.2
Existují nástroje výzkumu zákonů a principů, kterými se řídí oba vesmíry. Tyto nástroje jsou nástroji získávání poznatků a určení toho, jak se tyto poznatky člení a jaká je jejich platnost. To je **druhá částečka pravdy.** Pochopení, popis, vysvětlení a pojetí nejlepších možných nástrojů a vysvětlení toho, jak se poznání umožňuje, získává a jak je

platné, se bude lišit početným způsobem. Výsledkem tohoto procesu budou deformace, které se zformují dle shora popsaných zásad.

2.3
Existuje prvotní princip, který je základem jakéhokoli vysvětlení, pochopení a poznání podstaty jsoucna a bytí neboli reality. Tento princip je nutný pro vysvětlení toho, jak vzniká svět a jaká je jeho struktura. Toto je **třetí základní zrnko pravdy.** Avšak chápání, struktura, dynamika a účel **prvotního principu** a všech jeho následků je předmětem početných zkreslení vybudovaných na shora zmíněných principech.

Objektivita, pozitivní motivace a dobrý úmysl vzhledem k tomuto bádání bez potřeby vměšovat své vlastní záležitosti vede ke správnému a náležitému pojetí a závěru vzhledem ke shora uvedeným pravdám, bez ohledu na zkreslený pohled tradic, zvyků a kultur.

3. ETICKÉ A MORÁLNÍ SYSTÉMY

Všechny etické a morální systémy existující v průběhu dějin lidstva v sobě obsahují následující zrnka pravdy:

3.1
Lidský život a lidská společnost jsou ovládány principy dobra a pravdy. Cokoli se nachází vně hranic těchto principů, se pojímá jako zlé a nesprávné. To je **první fundamentální zrnko pravdy.** Nicméně definice, chápání, vysvětlení, pojetí a požadavky toho, co je dobré a pravdivé, podléhají početným zkreslením, která mají původ ve zvycích, tradicích a kulturách.

3.2
Motivační faktory individuálního lidského chování a chování společnosti jsou určeny jejich pojetím dobra a pravdy či zla a nepravdy. To je **druhým zrnkem pravdy.** Pochopení, popis, vysvětlení těchto faktorů a konceptů a to, co se jim připisuje, podléhá ale početným zkreslením, jak je utvářejí tradice, zvyky a kultury. Takže je možné stát se sebevyplňující se předpovědí vzhledem k vlastnímu dobrému či zlému jednání, jak se přijímá z morálních a etických kódů a zvyků vlastní společnosti.

3.3
Náležité a smysluplné mezilidské vztahy se mohou utvořit jen na základě patřičných a správných pojetí dobra a pravdy. Toto je **třetím zrnkem pravdy.** Avšak definice, chápání, vysvětlení, popisy, požadavky a interpretace toho, co jsou náležité a smysluplné lidské vztahy a co jsou náležitá pojetí dobra a pravdy, podléhají početným zkreslením, zvrácenostem, mrzačením, projekcím a nevědomým ovlivňováním a nárokům té které dané kultury, tradice či konvence.

3.4
Někde existuje ideální stav a proces dohra a pravdy, který všichni lidé hledají, aby jej využili jako příklad k následování a ztotožnění se s ním. Toto je **čtvrtým fundamentálním zrnkem pravdy.** Popis, chápání, definice a vysvětlení takového ideálu ale ovlivňuji početné deformace, projekce, očekávání, nevědomá ovlivňování, požadavky, diktáty, stereotypy a koncepce kultur, zvyků a tradic jim odpovídajících společností.

Tyto **čtyři základní zrnka pravdy** mohou sloužit jako **podklad pro vyvinutí pravého etického kodexu a morálky, kterými se bude řídit lidský život.** Jestliže se k nim přistupuje

z vlastního srdce s touhou zavést jejich vládu v **duchu svobody a nezávislosti** bez jakýchkoli předpojatostí, pověr a předsudků daných zvyky, tradicemi a kulturami, dosáhne se správného postoje. Nesobeckost a objektivní požadavky a úsilí vzhledem k přijetí a následování těchto pravidel nakonec vedou ke správným pocitům a pojetím toho, co je skutečně dobrem a pravdou a co je skutečně morální a etické. Dobrý úmysl tohoto úsilí je odměněn dobrem a jeho pravdou. A to je morální a etické; vše ostatní lze pominout.

4. PSYCHOLOGIE A SOCIÁLNÍ VĚDY

Psychologie a sociální vědy lidských systémů byly na počátku vybudovány na určitých částečkách pravdy, které se teď" z nich extrahují:

4.1
Lidští jedinci a jejich společenské systémy mají ZVLÁŠTNÍ DUŠEVNOST, která je jádrem, zdrojem a determinátorem všech rysů lidského chování a lidských záležitostí. Staří filosofové tuto duševnost nazývali „**duší**".

To je tedy **základní, fundamentální zrnko pravdy.** Avšak chápání, vysvětlování, popis a pojetí podstaty, struktury, dynamiky, účelu, původu a funkce takové duševnosti podléhá mnoha deformacím, nesprávným koncepcím i konstrukcím a mrzačení přijatých zvyků, tradic a kultur, které se vybudovaly okolo psychologie a společenských věd.

4.2
Úhelný kámen a stavební bloky pro pochopení pravé lidské přirozenosti spočívají v pojetí INDIVIDUÁLNÍCH ODLIŠNOSTÍ. Jedinečnost každého individua je reflexí tvořivého úsilí živého organismu, které je zdrojem nekonečných variací jeho vyjádření a projevů. To je **zásadní, fundamentalní zrnko pravdy.** Veškeré vysvětlení, pochopení, popisy a pojímání pravé lidské přirozenosti, zdroje individuálních odchylek a zdroje života živoucího organismu ale odrážejí konvenční, tradiční a kulturní očekávání, projekce, zkreslení a deformace.

Tyto DVĚ zásadní a fundamentální pravdy lze užít jako stavební bloky psychologie a společenských věd poté, co **nebudou** vůbec brát na zřetel **hory deformací a stagnujících nahromadění,** jež byly kolem nich vytvořeny.

5. PŘÍRODNÍ VĚDY

Přírodní vědy obsahují dle povahy své definice nejnižší úroveň zrnek pravdy. Je to proto, že se zabývají pouze **hmotnými fenomény a jevy přírodního světa.** V těchto fenoménech samotných nelze najít danou pravdu. Až doposud se mnozí vědci zdráhali přijmout fakt, že takové jevy jsou **souvztažnými projekcemi duchovních událostí,** které se projevují v **reagování hmoty. Hmota nestimuluje, jen reaguje.** Přesto i v takových pojetích, jak je definují **přírodní vědy,** je velká část pravd, které se nyní mohou využít a extrahovat, neboť odrážejí **duchovní princip všeho jsoucna a bytí.**

5.1
Ať se vezme v úvahu jakýkoliv aspekt přírody, hmoty a všech jejich elementů, odráží jeden princip: Vše je řádné, zákonité, účelné, užitečné a prosté (úsporné). Ve

fungování jakéhokoli přírodního jevu nedochází k žádnému plýtvání. To je **fundamentální, neoddiskutovatelná pravda.** Vysvětlení, popis, pochopení, výklad, formulace a definice podstaty, vzniku, funkce a účelu **takového principu** jsou ale zkreslené, zmrzačené, zvrácené a nesprávné konstruované všemi takzvanými vědeckými tradicemi, konvencemi, pravidly, směrnicemi, metodami a nevhodnými nástroji.

Tato fundamentální pravda, která je nejzřetelnějším důkazem působení duchovních principů, se může využít při přestavbě všech vědeckých metod a vysvětlení, která umístí přírodní vědy na náležitou úroveň v hierarchii duchovní organizace, kde mohou užitečně a ku prospěchu fungovat. Taková nová pravá přírodní věda by přijala nejprve postuláty o **duchovních principech,** což pak povede k náležitému popisu a pochopení zdroje veškerých přírodních jevů a shora uvedeného **principu.**

6. UMĚNÍ, VOLNÝ ČAS, SPORT

Pojetí všech umění, volného času a všech sportů se vzhledem k jejich počátečnímu účelu rozvíjelo na těchto základních, fundamentálních pravdách, které se nyní extrahují:

6.1
Lidská přirozenost je ve své podstatě a formě tvořivá, což je vyjádřeno v mnoha expresivních a impresivních módech jejího jsoucna a bytí. Tato pravda stojí v pozadí všeho umění a kumštýřství a jeho aktivit, které jsou výsledkem lidského tvůrčího působení. Pochopení, vysvětlení, vyjádření, procítění a popis účelu, cíle, místa a funkce takové přirozenosti a její tvořivosti je ovlivňováno mnoha příkazy, zkresleními, očekáváními, projekcemi a tradičními a navyklými zvyky a kulturami, které tuto pravdu dusí a zakrývají.

6.2
Ve zdravém těle je zdravý duch. Duch neustále interaguje se svým tělem, čímž duch prožívá život v zevnějším světě. Aby se toto rozpoložení neustále udržovalo a bylo funkční, tělo se musí udržovat v dobrém vzezření a zdraví. Proto je důležitou součástí lidského života využití volného času a sport. Jsou vyvažujícími faktory mezi já a jeho prostředím.

Toto je **zrnko pravdy,** která je v pozadí všech činností. Avšak chápání, popis, vysvětlení a očekávání těchto a z těchto činností a jejich pravá povaha, funkce, účel a cíl jsou zdeformovány zvyky, projekcemi a předpisy konvencí, tradic a kultur vybudovaných okolo této pravdy.

Návrat k původnímu účelu a funkci těchto činností je možný jen zdůrazněním těchto pravd skrze jejich očištění od všech takových zvyků, tradic a konvencí.

7. POLITICKÉ, VLÁDNÍ, SOUDNÍ A ZÁKONNÉ DONUCOVACÍ SYSTÉMY

Všechny politické, vládní, soudní a zákonné donucovací systémy existující v průběhu dějin lidstva byly zpočátku vybudovány na zrnech pravdy, která jim dávala život. Tyto pravdy se nyní extrahují:

7.1
Funkcí, účelem a cílem jakéhokoli takového systému je ochrana, zajištění a podpora práv, výsad, povinností, závazků, odpovědnosti a jejich individualizace v každém členu společnosti.

To je **fundamentální duchovní pravda** všech lidských systémů. Avšak pochopení, definice, popis, vysvětlení a prosazení **takových principů** je zkreslené, zvrácené a zmrzačené zvyky, tradicemi, kulturami, politickými stranami atd., které se budují okolo těchto principů dusíce je, neohlížejíce se na ně, maříce je a činíce z nich otroky nejnižších záměrů.

7.2
Struktura jakéhokoli takového systému je odrazem řádu, zákonitosti a organizace v hierarchii univerzálních zákonů, které ovládají, udržují, podporují a zachovávají všechny jeho části ve funkčním a užitečném módu.

Toto je další **fundamentální zrnko pravdy,** která je za všemi politickými systémy. Pochopení, popis, vysvětlení a výklad původu, povahy, účelu, cíle, struktury a použití takových univerzálních zákonů je ale zkresleno, zvráceno a zmrzačeno, aby to vyhovovalo utilitárním potřebám, které jsou diktovány, předepisují se, vyjadřují a vnucují pomocí konvencí, tradic a kultur, které jsou vybudovány okolo takových zákonů a pravd, potlačujíce je a obracejíce je, aby sloužily sebestředným účelům.

V této době je nutné **vyjmout tato zrnka pravdy** ze všech politických systémů lidstva a navrátit je jejich původní **duchovní funkci,** jak je definována těmito pravdami.

8. EKONOMICKÉ STRUKTURY

Ekonomické struktury lidských systémů obsahovaly v dějinách svého vývoje ve svém základu zrnka pravdy, která se z nich nyní extrahují:

8.1
Lidská společnost sestává z lidí, kteří nabízejí jeden druhému své odlišné kvality. Určití lidé mají určité kvality, které jsou k dispozici jen jim, a jiní lidé naopak mají něco, co ti předešlí nemají. Užitečnost takových vlastností se může projevit jen ve VZÁJEMNÉM SDÍLENÍ produktů takových kvalit ku prospěchu a společnému dobru všech. Toto je pravda dobra a moudrost lásky, která se projevuje v jejich praktickém využívání výměny všech statků, které jsou produkty takových kvalit a jejich aktivit. Jedině touto výměnou získávají smysl a naplní se užitečnost jejich existence. Toto je **základní fundamentální pravdou,** která je v pozadí všech ekonomických systémů. Způsob, cesta, obsah, hodnota, účel a cena takové výměny jsou zkresleny, zmrzačeny a zvráceny tradicemi, konvencemi a kulturami jednotlivých společenstev vybudovanými kolem těchto systémů, potlačujíce jejich pravý význam, funkci a cíl.

8.2
Produktivita jakéhokoli lidského úsilí a jeho kvalita i kvantita je určena motivačními faktory popudů, nápadů, konstrukcí, inovací a užitečnosti lidského života a jeho jedinečného přínosu, který se sdílí se všemi ostatními skrze své produkty. Toto je **základní pravda jakéhokoli korektního ekonomického systému.** Definice, chápání, popis, vysvětlení a požadavky takové produktivity a její hodnoty se mohou předepisovat, vynucovat, požadovat a omezovat konvencemi, tradicemi a kulturami, které jsou vybudovány kolem této pravdy, dusíce ji preferováním, potlačováním, utlačováním, manipulacemi a disproporcemi

výsledků takové produktivity.

Skutečně fungující a oprávněný ekonomický systém musí znovu nastolit tyto fundamentální pravdy a použít je jako stavební kameny svého užitečného projevování se a fungování.

9. VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ

Od doby nejranějších lidských dějin, kdy se nevědomost stala zvláštní a specifickou okolností lidského života, hraje v lidských systémech velmi důležitou roli výchova a vzdělávání. Výchova a vzdělávání odvozují své principy z několika zrnek pravd. Tyto pravdy se nyní extrahují:

9.1
Základní schopností a nutností lidské přirozenosti je schopnost a nutnost POZNÁVAT. Přežití lidí v jakémkoli prostředí závisí na této schopnosti a nutnosti. Takovým učením se stává se jedinec pružnějším, přizpůsobivějším a stabilním. Toto je tedy **základním zrnkem pravdy,** jsoucím za veškerým vyučováním a veškerou výchovou. Avšak definice, obsah, účel, funkce a předmět tohoto poznávání jsou zkresleny zvráceny, zmrzačeny, potlačeny, předepsány, nadiktovány a podmíněny konvencemi, tradicemi a kulturami jakékoli odpovídající společnosti, což omezuje použití této pravdy na jejich vlastní prospěchářské cíle.

9.2
Významný motivační faktor lidského života obsahuje zárodek neustálého růstu, pokroku a zlepšování v procesu učení se, získávání znalostí a inteligentního a moudrého používání těchto znalostí v životě. To je **druhým základním zrnkem pravdy,** která je v pozadí jakéhokoli pravého vzdělávacího systému a výchovy. Tyto motivující faktory mohou být ale odchýleny, pozměněny, ovlivněny, ohraničeny a blokovány diktáty, očekáváními, předpisu, žádostmi, projekcemi a požadavky, které se hodí sebestředným potřebám jakýchkoli kultur, tradic a zvyků odpovídající společnosti.

9.3
Lidská schopnost poznání, chápání, pokroku a tvůrčího úsilí není nijak omezena. Je tu vždy prostor pro vyzkoušení jakékoli dovednosti, schopnosti, vlastnosti, tvaru, chování atd. až na věčnost. Taková je pravá lidská přirozenost, která odráží přítomnost **Absolutních principů Nejvyššího** v každé lidské bytosti.

Takové je **třetí zrno pravdy,** obsažené v jakémkoli korektním vzdělávacím a výchovném systému. Avšak tyto bezmezné potenciály lidské přirozenosti mohou opět být a jsou předmětem odchýlení, manipulací, zkreslení, zneužití, nesprávného využití a zmrzačení požadavky, diktáty, předpisy, očekáváními, projekcemi a omezeními veškerých zvuků, tradic a kultur. Tyto zvyky atd. výhradně určují směr, kvalitu a strukturu jakéhokoli vzdělávání a vychovávání, jak se to hodí jim a jejich záměrům, a ne jak se to hodí potřebám a záměrům jednotlivce.

9.4
Užitečnost života každé lidské bytosti je určena délkou jejího vzdělání a kvalitou její výchovy za účelem jejího zvláštního a jedinečného příspěvku k obecnému blahu a universálnímu celku. V tomto příspěvku je pravý význam jedincova života. A to je **čtvrté zrnko pravdy,** které existuje ve výchově a vzdělávání. Avšak definice, vysvětlení, interpretace a chápání toho, co je v lidském životě skutečné, užitečné a významné, jsou

odchylné, zkreslené, zkažené a zmrzačené požadavky, předpisy, nařízeními, příkazy a zákazy zvuků, tradic a kultur jednotlivých společností, které berou v úvahu jen své sebestředné potřeby bez ohledu na individuální sebeaktualizaci a seberealizaci.

Tylo **čtyři základní pravdy** se musí dostat do ohniska zájmu a plně se musí využít při **budování nových vzdělávacích systémů a výchovných principů.** To lze udělat jen odstraněním zdeformovaných lidských systémů.

10. SEXUALITA, MANŽELSTVÍ A RODINA

Pojetí sexuality, manželství a rodiny obsahuje jistá zrnka věcných pravd, která jsou zavalena ohromnými horami zkreslení a stagnujících nahromadění, která zcela zatemňují jejich skutečnou perspektivu a jejich smysl. Nyní přišel čas vynést tyto pravdy na světlo tím, že se odloučí z těchto systémů:

10.1
Manželství je odrazem, souvztažností a projevem nejzažšího svazku univerzálních principů lásky a moudrosti, dobra a pravdy za účelem výměny a sjednocení v jedinosti všeho, co je reprezentováno femininitou a maskulinitou v jejich jedinečném vyjádření. V takové jednotě, jedinosti a harmonii je přítomnost Nejvyššího a potřeba sdílet výsledek takové jedinečné jednoty se všemi ostatními ve Stvoření, kteří jsou ve své vlastní jedinečné jednotě.

Toto je **základní pravdou pravého duchovního manželství.** Žádné jiné manželství neexistuje. Pojetí manželství je ale předmětem největších ze všech zmrzačení, zvráceností a zkreslováni tradicemi, zvyky a kulturami, které potlačují či zabíjejí takový význam svými požadavky, projekcemi, tím, co nevědomě přijaly, omezeními, očekáváními a předpisy.

10.2
Lidská sexualita je nejzazším nástrojem a prostředkem jedinečného vyjádření a sdílení všech principů univerzální lásky a moudrosti se vší jejich rozkoší, vším potěšením a štěstím. Je tu pro potěšení lidského života. V takovém vyjádření, sdílení a potěšení se prostřednictvím sexuálního styku projevuje ve své nejzazší plnosti lidské tvořivé úsilí, reprezentované směnou maskulinity a femininity. Toto je pravda o sexualitě.

Avšak pojetí sexuality se neustále odchyluje, zkresluje, mrzačí, omezuje, ohraničuje a zneužívá všemi tradicemi, zvyky a kulturami jednotlivých společností, které vyžadují, projektují, předepisují, nařizují a přikazují pravidla a omezení jejího projevování a fungování, která slouží účelu přežití této společnosti.

10.3
Pravým významem rodiny je reflexe, souvztažnost a projev jednoty, jedinosti a harmonie všeuniverzálních jsoucen a bytí a jim odpovídajících sentientních entit, které jsou jedna druhé blíž z lásky, kterou sdílejí, a z potěšení ze společnosti druhého. Takový je pravý význam rodiny.

Smysl, definice, chápání, popis a vysvětlení role a účelu rodiny se neustále zkreslují, mrzačí a kazí shora popsanými postupy.

Tato základní zrnka pravd, která jsou obsažena v lidském manželství, lidské sexualitě a rodině, se musí očistit, vyčistit a znovu ustanovit tak, aby pravé duchovní plynutí při

jejich fungování mohlo znovu nastolit svoje směřování dále a dopředu.

11. TECHNOLOGICKÉ A VOJENSKÉ ORGANIZACE

Lidské technologické a vojenské organizace také odrážejí jisté okolnosti a procesy, které mohou obsahovat některé prvky pravd, jež je nyní třeba z nich odloučit:

11.1
Nejzazším cílem Stvoření je sentientní entita, v tomto případě lidská bytost. Vše ve Stvoření je uspořádáno tak, aby to sloužilo tomuto cíli. Veškeré zákony vesmírných jevů a hmoty jsou tu proto, aby je lidé využili a ovládali za účelem rozvinutí a ustanovení nanejvýš vhodného, náležitého, odpovídajícího, funkčního a příjemného prostředí, v němž se lidský život bude moci aktualizovat a realizovat bez prodlení, překážek, potíží a rušení. Cokoli slouží tomuto účelu bez ohledu na úroveň, krok a stupeň, slouží nejzazšímu duchovnímu cíli. To je **prvním základním zrnkem pravdy,** které umožňuje **rozvoj technologií.** Takový je její původní a počáteční účel a funkce.

V procesu lidského **duchovního** úpadku byly ale tato funkce a tento účel technologie zkresleny; počaly se zneužívat a využívat a deformovat tak, aby sloužily jako nástroj ochrany, udržování a podpory zvyků, tradic a kultur, které byly vybudovány okolo této pravdy, dusíce ji svými utilitárními potřebami.

11.2
Skutečnými principy života, které jsou mu imanentní, vlastní a vrozené, je panství lásky a moudrosti, dobra a pravdy. Takové panství se musí chránit, hlídat a bránit před čímkoli, co si přeje a touží mu uškodit, ovládnout je a zničit.

Toto je **druhým fundamentálním zrnkem pravdy.** Vojenské organizace zpočátku souvztažily s touto pravdou. Taková pravda se nazývá „**pravda neustále bojovná, útočící na zla a nepravdy**“. Jejím účelem je **ochrana pravdy.**

V přirozeném smyslu je funkcí vojska ochrana před zlými sklony jakéhokoli národa, který touží zlikvidovat svobodu a nezávislost lidské přirozenosti. Toto je zrnko pravdy takových funkcí vojenství. Avšak chápání, účel a cíl, uspořádání a povaha vojenských funkcí jsou předmětem početných zkreslení, ospravedlňování, racionalizací, omlouvání, zneužití a klamů ve službách zvyků, tradic a kultur, které je využívají pro své vlastní utilitární, vlády a moci chtivé a autoritativní účely.

11.3
Dobro a pravda nejvíce touží po tom, aby se sdílely a vzájemně oplácely s každým po celém Stvoření bez výjimky. To zahrnuje i fyzický Vesmír. Jinou funkcí dobra a pravdy je být vždy připraven jakkoli pomoci, podporovat, sloužit, bránit a být užitečný. Cokoli přispívá k tomuto sdílení, oplácení, této pomoci, obraně, podpoře, službě a užitečnosti nakonec slouží tomuto duchovnímu principu. Technologická a vojenská zařízení ve svém pravém významu slouží takové funkci na úrovni přírodního světa prostředky s nimi souvrtažnými. Interpretace, chápání, vysvětlení a pojetí takového sdílení, oplácení a služby je ale zkresleno, zneužito a užito nesprávně v utilitárních službách zvyků, tradic a kultur, které úplně potlačují tato zrnka pravd, dávající jim jejich původní a pravý smysl.

Jestliže technologie a vojenství mají znovu plnit své pravé povinnosti a závazky vzhledem k lidstvu, musí se navrátit k původním pravdám, které byly použity na jejich vývoj. **Funkční**

vojenství je nutné, pokud existují pekla, která vysílají a promítají do přírodní úrovně své ideje agresivity, válek a ničení. Některé národy jsou pod jejich vlivem více než jiné. Aby se zajistila **všeobecná duchovní rovnováha,** což je podstatné pro lidskou svobodu volby, souvztaží některé země více s **pozitivním duchovním stavem** a některé s **negativním. Země, které souvztaží více s negativním duchovním stavem, jsou značně agresivnější a více totalitní a mají sklon ke světovládě.** Svou povahou nenávidí **pozitivní duchovní stavy** a země, které s nimi souvztaží. V takových situacích se **pozitivní duchovní stavy** brání neustálým útokům z negativního stavu. Tento **duchovní zápas** je v přímé souvztažnosti s takovými výpady, útoky a válkami, které jsou na Zemi. **Avšak přichází čas, kdy se všechna pekla a jejich negativní stavy natrvalo uzavřou a nebude již dovoleno vykonávat jakýkoli vliv na lidi na Zemi. Když se to stane a když se nastolí duchovní konsolidace a uskuteční se vyvážení všech idejí, stanou se vojenské organizace zastaralými a přestanou fungovat.**

12. MEDICÍNA A LÉČITELSTVÍ

Medicína a léčitelství lidských tvorů je důležitou součástí jejich života. Jejich funkce, význam, účel a místo v lidském životě jsou určeny zrnky pravd, které se nyní z nich extrahují:

12.1
Sentientní život je nejdrahocennějším vlastnictvím, jaké kdo má. Cokoli jakkoli sloužící tomuto životu si zaslouží být v nejlepší možné formě, kondici a vzezření. Lidské tělo a lidská duše slouží tomuto účelu. Stojí proto za to, aby se udržovaly v optimální funkční kondici. To je **první fundamentální zrnko pravdy,** které je samotným **středem veškeré medicínské filosofie a úsilí veškerého léčitelského umění.** Avšak původ, povaha, struktura a dynamika takového života a jeho nádob jsou zkresleny, odchýleny, nepochopeny a omezeny všemi zvyky, tradicemi a kulturami, které jsou kolem této pravdy vybudovány, dusíce její pravý význam.

12.2
Cokoli ohrožuje, ničí, podkopává a mrzačí lidský život a všechny jeho systémy, formy a nádoby, se v nich musí porazit, potlačit, odstranit a eliminovat, aby tak život mohl pokračovat ve svém plném a nespoutaném projevu a procesu. To je **druhým základním zrnkem pravdy.** Tento postup je ale zdeformován a negativně ovlivněn nesprávně přijatými filosofiemi života, které svůj původ odvozují z veškerých lidských systémů a jejich konvencí, tradic a kultur, které nejsou ochotny přijmout **duchovní princip života.**

12.3
Lidský život je jednotou, jedností a harmonií ducha, duše a těla. To ustanovuje pravou lidskou přirozenost, kterou je jedna mysl, ze které se může odvodit pravé pochopení lidského života. Proto cokoli se stane na jedné úrovni lidské mysli, má dopad, vliv a důsledky na všech ostatních úrovních. Proto jakékoli zacházení s myslí musí být souběžně na všech úrovních. To je **třetím základním zrnkem pravdy** tohoto systému. Avšak pravé chápání povahy lidské mysli, jejího původu, uspořádání, fungování, dynamiky a interakce jejích úrovní, její umístění a **principy** jsou předmětem hlubokých zkreslení, nepravosti, zamoření, zkažeností a mrzačení, která potlačují substanciální pravdu medicíny a léčitelství. Pouze od nedávna se soustřeďuje na oživení těchto pravd.

12.4
Lidský život je posvátný, proto je lidské duchovní, duševní a fyzické zdraví číslem

jedna na žebříčku priorit člověčenstva, neboť na něm závisí hladké, náležité, účinné, optimální a správné fungování všech lidských systémů. To je **čtvrtým fundamentálním zrnkem pravdy** těchto systémů. Pojetí, chápání, vysvětlení, výklad a vnímání správné definice lidského života a náležitého zdraví je předmětem početných deformací, dezinterpretací, nesprávných koncepcí a mrzačení, které ničí medicínu a léčitelství, anulujíce jejich účinnost. Jestliže medicína a léčitelské umění chtějí kdy obnovit své náležité služby, musí se osvobodit od všech vlivů v sobě vyvinutých zvyklostí, tradic, očekávání, projekcí a kultur a striktně přilnout k počátečním **duchovním pravdám,** které jsou pouze těmi jedinými schopnými podat správný výklad významu lidského života.

13. PARAPSYCHOLOGIE, MIMOSMYSLOVÉ VNÍMÁNÍ, OKULTISMUS, ASTROLOGIE, VEŠKERÉ VĚŠTĚNÍ A KOMUNIKACE S DUCHY

Parapsychologie, mimosmyslové vnímání, okultismus, astrologie, veškeré věštění a komunikace s duchy, které nějak v nějaké či jiné formě uměly přežít a vždy vzkvétaly bez ohledu na hony na čarodějnice pořádané na ně ve středověku a moderními vědci, obsahují důležitá zrnka pravdy, která se nyní z nich odlučují.

13.1
Existuje duchovní, nadpřirozená a mimosmyslová realita, která předchází a překonává ve všech aspektech všechny známé fyzikální zákony přírody a lidského fyziologického vědomí. Tato realita je reálnější než ta, kterou současní lidé a přírodní vědy považují za realitu. To je **důležité základní zrnko pravdy** těchto systémů. Avšak definice, chápání, popis, vysvětlení a pojetí struktury, funkcí, dynamiky, účelu, platnosti a povahy takových jevů podléhají početným zkreslením a ovlivňování všemi možnými osobními předpojatostmi, předjímanými **ideami,** subjektivními projekcemi, nereálnými očekáváními, sebevyplňujícími se věštbami a myšlením dle vlastních přání. Takové postoje vedou k rozvoji konvencí, tradic a kultur obřadů, slavností, procedur, zákazů a omezení, která jen zatemňují, kazí a rdousí počáteční zrnko pravdy, které je v nich.

13.2
Existuje mnoho úrovní, vrstev, sfér a dimenzí reality, které jsou obydleny všemožnými druhy čijících bytostí. Tyto vědomě uvědomělé bytosti jsou v neustálé souvztažné pozici vzhledem k lidem na planetě Zemi. Taková souvztažnost je jak pozitivní, tak i negativní. Proto jsou lidské bytosti MULTIDIMENZIONÁLNÍMI BYTOSTMI, KTERÉ SOUBĚŽNĚ PŘEBÝVAJÍ V NĚKOLIKA DIMENZÍCH, ať si tento fakt uvědomuji či nikoliv.

Toto je **velmi důležité fundamentální zrnko pravdy** těchto systémů. Zkreslení, zvrácení a nesprávné pojetí této pravdy přechází do dezinterpretace pravé funkce, struktury, působení a pozice v hierarchii **duchovní,** kosmické a universální organizace takových úrovní, vrstev, oblasti a dimenzí, role, kterou sentientní entity hrají v lidském životě, a role lidí v jejich životě. Taková zkreslení atd. značně likvidují užitečnost tohoto pojetí a rdousí počáteční pravdu v něm obsaženou.

Jen zbavením se všech zamoření a nečistot shora popsaných se tato zrna pravdy mohou vyčistit tak, že se bude moci určit a umístit do náležité pozice užitečnost těchto systémů v jejich službě **duchovnímu obrození a pokroku.**

14. VLASTNICTVÍ, KOLEKTIVISMUS A SOUKROMÍ

Pojetí vlastnictví, kolektivismu a soukromí, která byla vyvinuta v průběhu historie lidstva, obsahují v sobě nějaká zrnka pravdy, která se nyní extrahují.

14.1
Každý je nejzazším pánem svého života a středem svého vlastního vesmíru. Je tedy výhradním, oprávněným a zákonným vlastníkem svého vlastního, jedině jemu náležejícího vesmíru z Nejvyššího. Toto uspořádání pochází z Absolutní přirozenosti Nejvyššího, která se promítá do každé sentientní entity, tedy do každé lidské bytosti.

To je **velmi důležité základní zrnko duchovní pravdy.** V průběhu dějin lidského **duchovního** úpadku a budování zvyků, tradic a kultur byla ale tato pravda odchýlena, zvrácena, zmrzačena a zprofanována na **zevní, vnější, hmotné** vlastnictví **fyzických statků,** které mají shora popsanou **duchovní souvztažnost.** Ale takovýmto zacházením byl ztracen pravý význam a zardousila se pravda.

14.2
Existuje nekonečný počet a nekonečná rozmanitost individuálních vesmírů, které vzaty společně v jejich celku vytvářejí jeden jedinečný a úplný supervesmír, kletý patří každému a jemuž patří každý. Takový supervesmír se jeví Nejvyššímu jako jediný jednotlivec - velká sentientní entita. Při takovém pojetí vše, co jedinec má, patří všem, a to, co mají všichni, patří tomuto jednotlivému jedinci.

Toto je **základním zrnkem pravdy** takového pojetí. Ale jako pojem vlastnictví bylo také pojetí kolektivismu zcela zvráceno, deformováno a zmrzačeno obrácením jeho významu k **vnějšímu, materiálnímu** a **fyzickému vlastnictví,** na které nemá nikdo právo, neboť patří celému společenství. Jedinec je vlastnictvím takového kolektivu nebo společenství. To vedlo k rozvoji tradic, zvyklostí a kultur, které zcela udusily počáteční trnko pravdy, které obsahovaly.

14.3
Cokoli nastává, probíhá a slévá se v něčím životě, vzniká vždy v jeho nejniternějším já. Je to vždy „uvnitř“, tudíž je to čistě subjektivní. Chápat toto „uvnitř“ lze kvůli povaze jeho subjektivního obsahu jen z tohoto „uvnitř“. Nikdo z „vně“ ale nemůže zaujmout pozici něčího „uvnitř“. To by se rovnalo zanechání vlastního života, což je holou nemožností. Taková situace vede k rozvoji pojetí SOUKROMÍ. „Uvnitř“, které je u každého subjektivitou nejniternějšího stupně, je zcela privátní a nelze je prostoupit nebo pojmout z „vně“ čili zvnějšku.

Toto je **třetí základní pravdou** těchto pojetí. Nyní je chápání, definování, vysvětlení, popis a pojímání takového stavu a procesu soukromí zkresleno, zvráceno a zmrzačeno požadavky, projekcemi, nevědomou akceptací, omezeními, zákazy, příkazy a nařízeními konvencí, tradic a kultur, které rdousí pravý duchovní význam soukromí a pohřbívají skutečnou pravdu tohoto pojetí.

Aby se mohla znovu nastolit počáteční funkce pravého významu těchto pojetí, musí se tato zrnka pravdy očistit a vyčistit ode všech zkreslení a nesprávných zacházení v lidských systémech, aby se tak mohla řádně včlenit do **duchovního obrození** a využít pro zahájení **nového duchovního pokroku.**

Veškerá zrnka pravdy, která se odlučují ze všech lidských systémů, jsou shromážděna dohromady, aby vytvořila jeden konglomerát, který je diferencovaný, oddělený a zcela

odloučený od zdrojů zkreslení, mrzačení a zvráceností. **V takové formaci se zrnka pravdy mohou stát zbraní, se kterou lze účinně a úspěšně bojovat se všemi zly a nepravdami,** které nyní zabraňují lidem v **duchovním obrození** a zahájení **nového duchovního pokroku.**

Uznání a přijetí těchto pravd, přilnutí k nim a jejich náležité užívání se správnou motivací je jedním z nástrojů, kterými lze zahájit otevření všech úrovní a bytí. Zároveň vede k důkladným změnám v lidském sebepojímání, sebezobrazování a chování.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 4. kapitoly II. části je tato označena těmito názvy:

1. **DUCHOVNÍ TRENDY, NÁBOŽENSTVÍ, DOKTRÍNY, VÍRY, SEKTY A SKUPINY**
2. **FILOSOFICKÉ A METAFYZICKÉ SYSTÉMY**
3. **ETICKÉ A MORÁLNÍ SYSTÉMY**
4. **PSYCHOLOGIE A SOCIÁLNÍ VĚDY**
5. **PŘÍRODNÍ VĚDY**
6. **UMĚNÍ, VOLNÝ ČAS, SPORT**
7. **POLITICKÉ, VLÁDNÍ, SOUDNÍ A ZÁKONNÉ DONUCOVACÍ SYSTÉMY**
8. **EKONOMICKÉ STRUKTURY**
9. **VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ**
10. **SEXUALITA, MANŽELSTVÍ A RODINA**
11. **TECHNOLOGICKÉ A VOJENSKÉ ORGANIZACE**
12. **MEDICÍNA A LÉČITELSTVÍ**
13. **PARAPSYCHOLOGIE, MIMOSMYSLOVÉ VNÍMÁNÍ, OKULTISMUS, ASTROLOGIE, VEŠKERÉ VĚŠTĚNÍ A KOMUNIKACE S DUCHY**
14. **VLASTNICTVÍ, KOLEKTIVISMUS A SOUKROMÍ**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda

(12)

Kapitola pátá

OTEVŘENÍ VŠECH ÚROVNÍ JSOUCNA A BYTÍ A VYBUDOVÁNÍ STÁLÉHO MOSTU MEZI NIMI

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 206 – 212, 5. kapitola, část II.*

Proces duchovního obrození je procesem objevování, chápání, poznávání, přijetí a používání všech duchovních zrnek pravd, která jsou v lidských systémech rozlišitelná. Takový proces vyvolá uvnitř každého, kdo se nachází v tomto procesu, zvláštní stav, který odsouhlasí, potvrdí a verifikuje platnost těchto pravd na základě **jejich souvztažných faktorů v Niterné mysli.** Veškeré tyto pravdy jsou věčně přítomné uvnitř každého v jeho vlastní **Niterné mysli,** kde je **Nejvyšší** svou přítomností neustále udržuje funkčními. Tento proces spouštění je všechny uspořádá. Synchronizuje je tak, že **vnitřní uznání** takových pravd, rozpoznatelných ve **vnějších faktorech** lidských systémů, je spojí se vším, co s nimi v lidském životě koresponduje.

Toto spojení je nutným krokem pro **otevření všech úrovní jsoucna a bytí a vybudování stálého mostu mezi nimi.** Toto otvírání je souběžným procesem v rozsahu, jakým se děje v celku lidské mysli, a v takovém rozsahu, v jakém se odehrává ve všem, s čím souvztaží lidská mysl. Jelikož souvztaží s celkovou strukturou jsoucna a bytí, **veškeré jsoucno a bytí je mu přístupné.**

Objevování, chápání, urvání, přijetí a použití všech takových pravd v lidských systémech je ale **nemožné bez souběžné eliminace všech zdrojů jejich zamoření, zašpinění, otrav, zkreslení, zvrácení a mračení.** Takový proces je paralelním procesem odstraňování a přijímání - odstraňování těch zdrojů a přijímání a používání skutečných **duchovních pravd.**

Prvním krokem je tudíž **objevení, pochopení, uznání a přijetí faktu, že veškeré lidské systémy, zvyky, tradice a kultury jsou zdrojem takových zkreslení a nákaz.** Ve své současné formě přežily svou užitečnost, když plně zodpověděly původní otázku, jaké je to být bez **duchovnosti,** a kdy také posloužily svou existencí svému účelu obeznámení se na konkrétním příkladu s odpovědí na tuto otázku.

1. DŮVODY UZAVŘENÍ PŘÍMÉHO PŘÍSTUPU K NITERNÉ MYSLI

Jak již bylo uvedeno, **aby se vůbec mohlo dovolit uskutečnění podvodného napálení, bylo nutné uzavřít přímý přístup k niterným úrovním a dimenzím u všech, kdo se dobrovolně zúčastnili tohoto pokusu.**

Pro toto uzavření bylo několik důvodů:

(1)
Ve stavu plné otevřenosti existuje neustálé vědomé uvědomění důvodů jakýchkoli a každých událostí, které nastávají. Takové uvědomění by nedovolovalo vymazání

vzpomínek na tyto volby. To by učinilo jakoukoli zkušenost takové povahy nemožnou. Vzhledem k této situaci je nutno se nacházet ve stavu nevědomosti. Je tudíž **povoleno,** aby **pseudotvůrci** přebudovali zúčastněné lidi a restrukturalizovali je tak, že se **rodí** jako **nevědomí.**

(2)
Zásah pseudotvůrců do plynulého toku duchovních idejí z Niterné mysli a umístění zkreslených náhledů na takové ideje před tím, než se uskuteční transformační proces těchto idejí, nutně vyžaduje uzavření přímého přístupu k uvědomění si takové manipulace. Uvědomění si takové manipulace by **ohrožovalo lidskou svobodu volby tím, že by nedovolovalo, aby se uskutečnil proces poučení.** Jestliže někdo o takové situaci ví, nemá jinou možnost, než ji přijmout a považovat ji za nutný prvek života, který se musí následovat, přijmout a praktikovat. Tento závěr by vedl k víře, že taková manipulace je normálním a náležitým stavem záležitostí, který nakonec vzniká z **Nejvyššího.** Takový postoj by mohl **vypudit přítomnost Nejvyššího z Niterné mysli.** To by mohlo vést k **zániku neustálého nastávání idejí všech stavů a procesů a lidská mysl by náhle přestala existovat. Nejvyšší** nemůže být přítomen v negativních důsledcích.

Stálé vědění něčeho vylučuje proces poznávání. Není třeba nic poznávat. Když se ale vloží nesprávná a zkreslená znalost, je přijata jako platná a pravdivá. **Není jiné možnosti, než se s ní ztotožnit.** Když ale není žádná znalost situace, **je možné se poučit** o tom, že existují deformace a manipulace pravdy a že existují skutečné a nezkreslené pravdy. Při takovém postupu si lze zvolit, zda se takové deformace přijmou, či odmítnou. První situace odnímá lidskou svobodu, **druhá ji potvrzuje.** Je-li někomu odňata svoboda volby, odnímá se mu život, neboť takovou svobodou se získává smysl lidského života.

To je jedním z důvodů, proč nastalo uzavření veškerých úrovní lidské mysli. **Takto se mohlo procesem poznávání neustále zajistit a strážit zachování svobody volby. Nic se nemůže do lidí vložit násilím.** Takové násilné vložení **nemá** žádný **duchovní život** ani pádnou **duchovní hodnotu.** Jestliže by otevřenost všech úrovní pokračovala i **po zásahu pseudotvůrců,** projevila by se jejich **síla.** Zkreslené **ideje** by byly vnucovány tím, že by se blokovalo poznání jejich **zdroje** a nemohlo by se rozhodnout o jejich platnosti. **Jejich přijetí by nebylo volbou, ale z nutnosti.** Taková situace vylučuje jakoukoliv svobodu, z níž lze vybudovat vlastní osobnost. Lidská osobnost se obvykle buduje na těchto volbách. **Jakmile někdo učiní ze svobodné vůle takovou volbu, náleží mu jako jeho vlastní a stává se integrální součásti jeho životního stylu. Jeden se tak stává tím, co si zvolil, že bude. V takové volbě spočívá jeho samotný život.**

(3)
Uzavření niterného systému je nutné, aby se ustanovil **stav nevědomosti.** Objevení se zla za účelem zničení **duchovnosti** nutně vyžaduje takové okolnosti. Ve zlu není nic dobrého. Není-li tu nic dobrého, nelze najít ani nic pravdivého. Samotnou svou povahou nemá tudíž zlo žádnou znalost pravdy, ale jen jejích zkreslenin. Zkreslená znalost není sama o sobě žádnou znalostí. Takže zlo nemá žádné skutečné poznání. **Cokoli je vytvořeno zlem, je vytvořeno ve stavu nevědomosti.**

Jestliže by za podmínek ustanoveného stavu zla měl přístup ke všem úrovním zůstat otevřený, rodilo by se do plného stavu zdeformovaných pravd, který by se navěky považoval za skutečnou pravdu. Za takových okolností **by nebyla nikomu k dispozici žádná volba** a **stav zla by musel existovat věčně.** Naštěstí **stav zla vytváří pouze nevědomost, která automaticky uzavírá niterné úrovně.** Toto lze **využít k ustavení procesu poznávání, který je z pravdy samotné, jímž a skrze něhož se odehrává opětovné otevření niterných systémů na základě svobodné volby, a ne z donucení či nátlaku zla a nepravd.**

Protože se něco zvolí svobodně, kdykoli toho lze svobodně zanechat. Taková situace zachovává **navěky** schopnost odstoupit od zla bez ohledu na to, **jak hluboko** v **něm** či jeho **pekle** vězí. To ustanovuje **možnost, že stav zla nemusí pokračovat věčně.** Bude-li tomu tak, nebo nikoli, je záležitostí **svobodné volby** těch, kdo se v něm svobodně účastní.

(4)
Za podmínek ustanoveného stavu zla je nutné držet uzavřený jakýkoliv přímý přístup k **niterným úrovním a stupňům.** S přístupem otevřeným by zlé sklony některých lidí využily pro destruktivní účely všechny dostupné informace a znalosti **niterných úrovní a stupňů.** Za takové situace by se mohlo všechno využít pro vytváření stavů většího zla. Takové využívání zde jsoucích původních **idejí dobra** a **pravdy** by vedlo k jejich znesvěcení a úplnému odstranění. V takové nejzazší události by **Nejvyšší** musel ustoupit z **Nejniternější mysli.** Takový ústup by okamžitě zastavil jakékoli proudění **života** těch, kdo jsou znesvěceni. Navíc by **přímý přístup k ohromnému množství informací a vědomostí,** které jsou k dispozici v **niterných úrovních,** dal lidem se zlými úmysly **tak mocné prostředky, že by uspěli ve zničení čehokoli dobrého a pravdivého na planetě Zemi.** Úplné odstranění všeho dobra a pravdy z lidského života by vyústilo v **jeho věčnou smrt.**

Proto **Absolutní prozřetelnost Nejvyššího chrání lidi tím, že uzavřela přímý přístup k niterným úrovním, aby se tak NEMOHLA uskutečnit skutečná profanace a využití dobra a pravdy pro zlé záměry.** To dává lidem **věčnou příležitost,** aby zanechali svých zlých sklonů. Jedinou věcí, kterou mohou znesvěcovat, je **zkreslení skutečného dobra a pravdy.** Úspěšná profanace skutečného dobra a pravdy by jen více a více posílila zlé sklony lidí a mohla by jim odebrat příležitost odstoupit od takových zlých sklonů.

(5)
Uzavření přímého přístupu k **niterným úrovním** lidské mysli a k jiným úrovním **uvrhlo lidi na planetě Nula do speciálního rozpoložení pouhých zevnějšností. Nikde jinde taková situace neexistuje. Duchovní úpadek** se **nemůže** odehrávat za plného přístupu ke všem úrovním. Ve vyšších úrovních je tato situace **nemyslitelná.** Otázka o možnosti neduchovnosti a jejích důsledků a následků nemůže vyvstat na žádné jiné úrovni než **zevnější.** Protože **nejzevnější úroveň** je udržována všemi **ideami** a jejich **transformacemi** z **nejniternější** a **zprostředkující** úrovně a jejich stupňů, nemohla by se dát na příkladu žádná odpověď, dokud by se nejprve neuskutečnilo uzavření přímého přístupu k těmto úrovním. Odříznutím takového přístupu může stav zla zahájit produkci svých odpovědí a výsledků.

2. NEPŘÍMÝ PŘÍSTUP K NITERNÉ MYSLI

Toto jsou tedy **některé důvody, proč se uzavření odehrálo.** Neustále se však říká, že byl **uzavřen PŘÍMÝ přístup k niterným úrovním a stupňům. Nikde to neznamenalo, že NEPŘÍMÝ přístup byl uzavřen také. Takové úplné a celkové uzavření je NEMOŽNÉ. To by prostě vedlo k odříznutí veškerých životních podpůrných systémů v lidském organismu a lidské mysli. Vše by se v nich zastavilo. Nastala by věčná smrt (ne pouze fyzická). Taková událost je v Absolutním stavu a Absolutním procesu Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího NEMYSLITELNÁ.**

Proto je **neustále zajištěn nepřímý přístup ke všem úrovním.** Po zmíněném uzavření se v průběhu historie pseudočlověčenstva vyskytovali jednotlivci, kterým bylo dovoleno mít zážitek přímé komunikace s **Nejvyšším** a **duchovním světem.** To znovu oživovalo

informace o pravé skutečnosti takových stavů, které byly vždy k dispozici. **Inkarnovali se mnozí zvláštní lidé jako proroci, duchovní vůdci a muži i ženy Boží a byli pověřeni pomáhat v neustálém udržování náležité DUCHOVNÍ ROVNOVÁHY a učinit lidem dostupná učení o pravé duchovnosti.** Kvůli této rovnováze byly lidem neustále k dispozici obě alternativy ke zvolení. Takové alternativy a rovnováha vyžadují, aby **představitelé OBOU směrů mohli ovlivňovat lidi. Proto existoval stejný počet falešných proroků a falešných duchovních vůdců,** aby se lidem poskytla **příležitost svobodně si zvolit svůj směr.**

Jelikož většina lidí donedávna **neměla** přímý přístup ke svým **niterným oblastem, lidé byli schopni rozlišovat duchovní stavy dle učení a poskytnutých alternativ.** Takové rozlišování jim umožňovalo věřit čemukoli a přijmout cokoli, co chtěli, bez přímého přístupu do **duchovního světa. VÍRA v tyto duchovní či pseudoduchovní principy je udržovala ve spojení s jim odpovídajícími duchovními stavy v duchovním světě a se všemi, kdo měli podobnou duchovní volbu. Víra** koresponduje se všemi **duchovními stavy** všech **duchovních světů** a jejich **duchy,** kteří jsou v dobru a pravdě takové víry, nebo v jejím zlu a nepravdě. Tato souvztažnost dovoluje **neustálou interakci** mezi všemi úrovněmi a světy a **poskytuje přírodnímu světu jeho životní podpůrný systém.**

Jiné důležité nepřímé komunikační spojení s duchovním světem i s Niternou myslí, a tedy s Nejvyšším, je ustanoveno speciálně psanými knihami, které obsahují všechny souvztažné faktory ve slovech za tím účelem zvlášť použitých. Tyto knihy byly napsány za přímé inspirace Nejvyšším, aby lidé mohli poznat správnou cestu k duchovnosti.

Aby však mohly splnit svou hlavní funkci udržování spojení s duchovním světem a v nejzazším smyslu s Nejvyšším, musí být napsány tak, aby v sobě zahrnovaly styl a jazyk všech odpovídajících světů, úrovní a stupňů a přizpůsobovaly se mu. Proto jsou psány jazykem souvztažností a dle zákona souvztažnosti. To znamená, že **slova v těchto knihách užitá v sobě obsahují MNOHÉ VÝZNAMY, přizpůsobené chápání a vnímání všech odpovídajících světů, jakož i úrovni lidské mysli.** Takže mají **literní** čili **vnější smysl,** který souvztaží s lidmi na planetě Zemi a jejich **vnější myslí.** Zároveň mají **vnitřní smysl,** který souvztaží s lidmi **vnitřních světů** a lidskou **vnitřní myslí.** Nakonec obsahují **niterný smysl,** který souvztaží s lidmi v **niterném** čili **duchovním světě** a s lidskou **Niternou myslí.**

Bez ohledu na to, zda si **je,** či **není** někdo uvědoměle vědom jejich **mnohonásobných významů,** čte-li je s dobrým záměrem, vyvolává v sobě a jiných dimenzích souvztažné reakce, které udržují a podporují neustálá propojení a spojení se všemi úrovněmi, dimenzemi, sférami a **duchovními stavy.**

Nejlépe známý příklad takových knih je **Bible.** Jsou i některé **jiné svaté knihy** jiných náboženských vyznání, které se zmiňují v úvodu této knihy.

Protože se ale i v těchto knihách MUSÍ ZACHOVAT DUCHOVNÍ ROVNOVÁHA a UDRŽET SVOBODA VOLBY daná lidem, je DOVOLENO MÍT RŮZNÉ VÝKLADY JEJICH DOSLOVNÉHO SMYSLU a zahrnout do nich části knih, které NEMAJÍ žádnou takovou souvztažnost. Takové knihy jsou předmětem mnoha zkreslení a nemají žádný duchovní význam či důsledky. (To platí též o Bibli).

Význam, smysl, vysvětlení a odkrytí souvztažností těchto knih pro **duchovní prospěch** člověčenstva - to vše bylo zjevně a důkladně zjeveno **Nejvyšším** skrze **Emanuela Swedenborga.** Ten také **oddělil** ty **knihy psané v souvztažnostech** - a tudíž se skutečným **duchovním obsahem,** od těch, které byly **bez takového významu** a měly pouze

historickou hodnotu. Čtenáři se tedy radí, aby se obeznámil s dílem Emanuela Swedenborga, aby plně pochopil to, co se o tomto pojetí zde říká.

Toto jsou hlavní cesty, jimiž a skrze něž se přístup do **niterné duchovní úrovně** ponechává otevřen. Protože se **takový přístup provádí JEN vnějšími prostředky (čtením, naslouchánímm, modlitbou a prováděním vnějších aktivit),** sotva existuje vědomé uvědomění dopadu, jaký mají takové prostředky na ostatní úrovně. Těmito prostředky **není** dosažitelné ani vědomé uvědomění těchto světů, ani přímý vědomý kontakt s nimi. Mohou tyto situace spustit, ale nejsou jejich příčinou. **Vnější prostředky** jsou vždy **jen spouští.** Mohou spustit **procesy myšlení s ohledem na subjekty,** o kterých tyto knihy pojednávají. **Proces myšlení** může vést k **sebezkoumání;** sebezkoumání může vést k **touze a vůli po změně;** touha a vůle po změně může vést k **žádosti o pomoc;** žádost o pomoc může vést k **otevření dveří.** Takové procesy jako myšlení, sebezkoumání, touha, vůle, změna, žádost a otevírání jsou výlučně **vnitřními procesy** a vedou ke **skutečné změně. Čtení Bible** či podobná činnost může **jen spustit** něco **uvnitř** sebe samotného, co iniciuje takové **niterné procesy.** Nikdo se nikdy nestane skutečně **duchovním** pouze **čtením Bible** samé či **prováděním vnějších předpisů** a **náboženských rituálů.** Mnoho lidí čte Bibli a modlí se, přesto se nestanou více **duchovními** jen touto činností samotnou. Proto je řečeno, že takové **vnější prostředky duchovnosti** mohou sloužit jen jako **spoušť duchovního** uvědomování, které pak **zahajuje proces duchovního obrození, jimi pak počíná duchovní pokrok.**

3. DŮVODY OTEVŘENÍ PŘÍMÉHO PŘÍSTUPU K NITERNÉ MYSLI

Taková situace existovala donedávna**. V současnosti je účel existujícího stavu lidstva a lidských systémů naplněn. Všechny lidské systémy jsou zcela a skrz na skrz zkažené. Nezůstalo nic zdravého. Pouze se uměle udržují svými tradicemi, zvyky a kulturami. Jsou v hluboké krizi, úpadku a v procesu závěrečného zhroucení. Lekce byly dány, zkušenosti získány a otázka zodpovězena.** Všechny potřebné a relevantní informace vzhledem k tomuto procesu se nyní zjevily v této knize. Tajemství celé situace vyšlo na světlo. Proto typická a zvláštní éra lidských tvorů končí. S koncem staré a současné lidské éry počíná působit **Nový věk, nové člověčenstvo** a **nová duchovnost.** Jako součást tohoto úsilí a procesu je nutné **postupně znovu otevřít přímý přístup ke všem úrovním, dimenzím a sférám lidské mysli a veškerého Stvoření.**

Takové postupné otvírání v širokém měřítku probíhá **nyní asi čtyři roky.** *(Tedy **od roku 1978** – pozn. zpracovatele.)* **Je několik důvodů, proč je toto přímé otevření nutné:**

(1)
Aby se mohl znovu ustanovit původní, normální a přirozený běh života na planetě Nula, **je nutné nejprve shromáždit, odlišit a oddělit všechna zla a nepravdy na straně jedné a zrnka pravdy a jejich dobra na straně druhé. Účelem takového postupu je odhalení negativního jeho vynesením na povrch vědomí, intenzifikací jeho vlivu, takže se zruší jeho zahalenost, podvodné nároky a maskování různými dobrými činy, do kterých se zahalovalo.** Takový proces vyžaduje plné otevření všech úrovní Stvoření a lidské mysli. S uzavřeným přímým přístupem ke zdrojům takového rozpoložení by tyto zůstaly zatajeny a zahaleny a nemohly by se vidět, odhalit a pochopit, a tedy odstranit. **Aby se něco odstranilo, je třeba to odhalit, dostat do plné pozornosti, zhodnotit to i posoudit a mít k dispozici všechna jeho negativa a, jestliže je to zcela negativní, mít k dispozici všechno v něm.**

(2)

Takové uspořádání, jak se popisuje shora, vyžaduje, **aby se vše dalo do pořádku. Všechny aspekty lze spravedlivě posoudit a zhodnotit jen tehdy, když jsou ve správné pozici a v náležitém stavu, umístění a rozpoložení. Takový pořádek by se nemohl ustanovit, pokud nejsou otevřené a přístupné všechny úrovně a stupně.** Podmínky uzavřenosti, které doposud existují u lidí na planetě Zemi, byly a jsou nenáležité, nepřirozené a nenormální. Příčí se **univerzálnímu a duchovnímu řádu. Bylo dovoleno, aby existovaly jen jako dočasná událost za účelem Velkého plánu, který se nyní završuje a naplňuje.** Aby se lidé na planetě Zemi mohli přivést zpět do svého normálního, zdravého a přirozeného rozpoložení, vše se musí nejprve dát do pořádku. To vyžaduje plné otevření všech úrovní jsoucna a bytí, v nichž je takový pořádek vrozeným faktorem. Z neuspořádaného rozpoložení nelze odvodit žádný řád.

(3)
Aby se zajistilo, že se takový řád neustále ustavuje a odehrává se oddělování, odlišování a odstraňování všech negativních, řád porušujících okolností, je nutné nejprve odhalit všechny stavy a procesy v bytí ve vztahu k lidem a všechny jejich relevantní příčiny v pozadí. Takové odhalení by nebylo srozumitelné a pojímatelné, pokud by je nedoprovázelo otevření všech úrovní a stupňů, což na prvním místě umožňuje takové odhalení. Jakkoli porozumět takové situaci je možné pouze z **její příčiny,** a ne z jejich následků. Jelikož se příčiny všech událostí ve vztahu k lidské éře nacházejí v **nitru,** je nutné - aby se situace napravila - plně otevřít **nitro** lidské mysli a všechny činitele s ním souvztažné. Jedině za tohoto aranžmá, které je plností stavu, je možné odstranění nepřirozených, abnormálních a patologických stavů záležitostí lidstva.

(4)
Toto vede k nutnosti opětovného ustanovení náležité pozice, místa, účelu, funkce a působení vnějšího stupně a nejzevnější úrovně, kde lidstvo přebývá. Dosud se tento stupeň a tato úroveň považovaly za příčinu a účinek všech událostí. Takové úvahy vedou k **duchovní slepotě** a jsou kontraproduktivní. Celkem vzato se všechny jiné možnosti zcela přehlížely. Je nemožné, aby se plně přijaly jakékoli jiné příčinné a vznik dávající faktory událostí na základě **omezeného** předpokladu, že Stvoření sestává jen ze **zevních stupňů** a **úrovní.** Z této perspektivy **nelze** dosáhnout ani vytvořit žádné správné a pravdivé závěry. To **není** pravou funkcí **vnějšího stupně;** tato funkce mu byla vnucena pseudotvůrci pseudolidí.

Aby se tato situace napravila, **je nutné přivést lidi k objevu ostatních sfér, úrovní, stupňů v nich a mimo nich samotných, aby se tak mohla znovu obnovit řádná funkce a působení vnějšího stupně.** Je tudíž nutné otevřít přímý přístup ke všem úrovním, aby normální, zdravé a přirozené **duchovní plynutí** mohlo zahájit znovu své směřování dopředu a dále.

(5)
Má-li se **vměšování pseudotvůrců** na **intermediálním stupni** a **intermediální úrovni navždy odstranit, je nejdříve nutné otevření všech úrovní a stupňů.** Jak se již uvedlo, umístili pseudotvůrci **filtry** a **bloky** na úrovni **zprostředkující proměnné,** aby zkreslili význam vstupujících **idejí** a transformovali je do jejich **deformací.** To byl **skrytý proces.** Aby se odstranil, musí se **zcela odhalit, zjevit a ukázat.** Takové odstranění by nebylo možné bez otevření všech úrovní a stupňů, umožňujícího náležité rozlišení toho, jak takové procesy působí. Pochopení takového působení je životně závažné, protože jím a skrze ně lze toto působení ukončit. Je nemožné ukončit něco z **vnějšího stupně** a úrovně jsoucna a bytí, protože nic **tu** nemá příčinu. Na druhé straně se toto odstranění musí provést nejdříve, jestliže má být proces zkreslování zastaven a má se znovu nastolit fungování normálního průběhu transformace. Toto je možné zařídit jen otevřením přístupu ke všem úrovním a stupňům.

(6)
Aby se uspělo v opětovném nastolení normálního, zdravého a skutečně přirozeného rozpoložení na planetě Zemi, je nutné uzavřít napájející zdroj zel a nepravd. Pekelné stavy zla se musí navždy oddělil od lidstva a odstranit z pozice, ve které jsou s to vykonávat na něj vliv. Takový čin není možný, aniž se stane pro všechny realitou plné přijetí faktu existence pekel a jejich stavů zla. Když někdo odmítá tuto existenci, udržuje se přístupným jejímu vlivu a žádný negativní stav nemůže vstoupit do povědomí a vystoupit na povrch. Nemůže se tedy odstranit žádné zlo. Ze **zevního stupně** nelze provést takový úkol. K úplnému oddělení zla může proto nutně vést otevření plného a přímého přístupu ke všem úrovním, stupňům a stavům. Nelze se oddělit od něčeho, jestliže se neví, od čeho je třeba se oddělit.

(7)
Takové otevření vede k objevu pravdy o skutečném zdroji, původu a důvodu lidské bídy a strádání. Kdyby přímý přístup ke všem úrovním a stupňům zůstal uzavřen, připisoval by se tento zdroj, původ a důvod nesprávné úrovni a nesprávnému stupni. Toto nesprávné připsání by vedlo k nesprávné snaze o léčbu a k nedorozumění a zklamání, když taková léčba nemá účinek. Aby pravá **duchovní skutečnost** mohla znovu nastolit svou vládu, je nutné jasně určit pravý zdroj, původ a důvod vší lidské bídy a strádání, aby se tak mohlo provést jejich náležité odstranění. Takový proces je možný jedině tehdy, jsou-li **všechny úrovně a stupně plně otevřené.** Odstranění bídy a strádání je v procesu **duchovního obrození** životně důležité. Znalost jejich původu a zdroje je tedy závažná pro jejich odstranění. Taková znalost se nedá vyvodit z **vnějšího stupně a úrovně** za souběžného uzavření všech ostatních úrovní a stupňů.

(8)
Při svém nepřirozeném, nenormálním, patologickém a chaotickém směřování, které způsobili pseudotvůrci, **ztratila planeta Země i se svými obyvateli přímé spojení se zbytkem Stvoření.** Po mnoho tisíc let se nacházejí blokováni a odděleni od **vnějších** i **vnitřních světů,** které jsou ve jsoucnu a bytí. Byla jim ponechána tato neobvyklá pozice s nutností získávat své znalosti z pozorování **vnějších událostí,** které se vztahují k **jejich fyzickému prostředí** a **tělu.** Jelikož v samotné této kondici není dostupné žádné skutečné poznání, mohou se odtud získávat jen zkreslené a nesprávné závěry. Takže počal zlořádný, sebenapájející se koloběh deformovaného **života,** který udržuje negativní stav a slouží jako základna pro rozumové zdůvodnění a ospravedlnění nutnosti jeho existence. To vedlo k přijetí neskutečna jako reality a skutečného jako nereálného. Takovou situaci nelze napravit prostředky dostupnými pouze z izolované kondice lidí na planetě Zemi. Jinými slovy: **Nelze ji napravit z nesprávného stavu samého.** Proto, **aby se zahájil návrat planety Země k její Galaktické a Vesmírné rodině, stává se nutným nejprve otevření všech úrovní a stupňů, z nichž se může provést náprava této situace a nastolit znovu původní funkce a působení planety Země.**

(9)
Návrat k normálnímu, zdravému a přirozenému duchovnímu směřování lidstva vyžaduje, aby se znovu nastolila plná duchovní svoboda lidí. Když lidé souhlasili se svou účastí v experimentu předeslaném **Velkým plánem,** souhlasili plně ze své svobodné vůle a volby, aby dočasně plně pozbyli svou **duchovní svobodu,** aby byli schopni zakusit stav zla. Problémem je zde to, že **nikdo skutečně duchovně svobodný nemůže zažít takový stav.** Ten je protikladem povahy takové svobody. Negativní stav je stavem otroctví, omezení a zákazů. Takový stav nemůže vytvářet nic jiného. Proto je třeba se vzdát jistého množství svobody, aby se započal, podporoval a udržoval negativní stav, dokud nesplní svůj účel. Taková situace vyžaduje uzavření přímého přístupu k ostatním úrovním a stupňům. V **plné duchovní svobodě** žádné uzavření nemůže nastat. Aby vědomí o těchto skutečnostech nyní dosáhlo uvědomění lidi, **je nutné otevřít přímý přístup ke všem ostatním úrovním a**

stupňům, aby se mohl započít návrat k plné duchovní svobodě lidí. Je nemožné ustanovit **plnou duchovní svobodu** jen z **vnějšího stavu** a **rozpoložení** s tím, že ostatní úrovně a stupně jsou souběžně uzavřeny, neboť následkem náležejícím k tomuto samotnému stavu a rozpoložení i k povaze jeho uspořádání je stav a rozpoložení zákazů, omezení a izolace. Jelikož je pro **duchovní obrození a pokrok** životně závažné, aby se **taková duchovní svoboda** znovu nastolila, je nutné otevřít všechny ostatní úrovně a stupně, z nichž lze **tuto svobodu** rozpoznat, přistupovat k **ní,** zacházet s **ní** a **jí** dosahovat. Bez **této svobody** se nemůže uskutečnit žádný **duchovní pokrok.**

(10)
Duchovní pokrok o sobě je dle samé své povahy zároveň souběžnou a postupnou událostí. Souběžně nastává ve všech úrovních a stupních lidské mysli a ve všech jejich souvztažných faktorech. Postupuje v následných krocích k větší a větší míře **duchovnosti.** Není možný žádný pravý **duchovní pokrok,** který je omezen na uvědomění si jen jedné úrovně a jednoho stupně; to je situace slepoty, která vede k **duchovnímu zaostávání,** jak to potvrzují a dosvědčují veškeré lidské dějiny. Proto, aby se započal **duchovní pokrok,** je nutné otevřít přímý přístup ke všem úrovním a stupňům lidské mysli a všeho Stvoření ve jsoucnu a bytí. Jedině z **nejniternějších úrovní Nejniternější mysli,** kde sídlí **Nejvyšší,** je možno neustále motivovat **duchovní pokrok.** Součástí úspěšného **duchovního pokroku** je plné uvědomění **pravého zdroje** jeho motivace. Bez tohoto plného uvědomění nelze uskutečnit žádný **duchovní pokrok.**

Toto jsou **hlavní důvody nutnosti takového otevření a toho, proč musí předcházet duchovní obrození a pokrok.**

Existuje přesahující chápání tohoto všeho, které není vhodné zjevit, neboť by to mělo povahu předčasného. Bude to zjeveno na začátku dalšího kroku v duchovním pokroku člověčenstva.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 5. kapitoly II. části je tato označena těmito názvy:

1. **DŮVODY UZAVŘENÍ PŘÍMÉHO PŘÍSTUPU K NITERNÉ MYSLI**
2. **NEPŘÍMÝ PŘÍSTUP K NITERNÉ MYSLI**
3. **DŮVODY OTEVŘENÍ PŘÍMÉHO PŘÍSTUPU K NITERNÉ MYSLI**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda

(13)

Kapitola šestá

NEBEZPEČÍ A OPATRNOST V PROCESU OTVÍRÁNÍ A BUDOVÁNÍ. RIZIKA PŘECHODU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 213 – 219, 6. kapitola, část II.*

Doba mezi stavem duchovní stagnace a smrtí starých, konvenčních, tradičních, nenormálních, nepřirozených a chaotických trendů a **návratem k duchovnímu pokroku** se může nazývat **DOBOU PŘECHODU. Toto období je plné nebezpečí, rizik, obav a starostí a vyžaduje si jejich uvědomování a jistou opatrnost.**

Jakékoli staré systémy, stagnující hromadění a ideje, etablované životní styly, „pohodlně“ vžité situace atd. mají sklon bránit změnám. Nechtějí se hýbat a vynakládají veškerou snahu na udržení své vlastní existence a vlastního trvání za každou cenu. Toto lpění na starém a to, že se zároveň brání novému, ohrožuje jejich život. V samé své povaze a kvůli sklonu potlačovat vše, co je neznámé, nepoznané a co se nezažilo, obsahují mnohá rizika. Vždy se zdá být snadnějším, bezpečnějším, jistějším a pohodlnějším nacházet se v situaci, která je známá, poznaná a dobře zažitá. Bez ohledu na to, jak zlou a mizernou může být. To je známý sklon každé ideje a situace. **Čím déle se něco přijímá a udržuje, tím větší odpor se bude klást proti tomu, aby se to odstranilo.** To platí také o **vzorcích lidského chování.**

Jiným problémem přechodného období je to, že **vyžaduje otevření plného přístupu ke všem úrovním a dimenzím.** To také znamená, že **většina úrovní zlých, negativních stavů pekel je plně otevřena. Toto otevření je tedy platné v OBOU SMĚRECH. Lidé nyní mají přístup, pokud si tak přejí, do duchovního světa včetně negativního stavu a také ke všem duchům tohoto světa. Zároveň VŠICHNI duchové včetně těch, co jsou z negativního stavu, mají přístup k lidem. Jakmile se dveře otevřou, přichází a je k dispozici záplava různých informací, poselství, působení a vlivů.**

Taková situace je nutná pro náležité soustředění, intenzifikaci, shromáždění, rozlišení, oddělení a eliminaci negativních a zlých vlivů, které nastávají. Lidé na planetě Zemi byli svými různými sklony, vírami a ztotožňováními se vždy spjati skrze souvztažnosti se všemi odpovídajícími a relevantními **duchovními stavy duchovního světa.** Pro úspěšný a účinný proces přechodu nyní bude nutné dostat lidi na planetě Zemi do styku se souvztažnými **duchovními stavy duchovního světa** v souladu s jejich způsobem života a podobností povah bez ohledu na dimenze či úrovně. To znamená **proces shromažďování, soustřeďování, odlišování a oddělování.** V takové situaci **má každý jasnou ideu o tom, kam patří v souladu se svou láskou, náklonností a totožností. Každý se tudíž přidružuje ke svým.**

Toto **přechodné období** ze starých, mrtvých, navyklých a tradičních životních stylů, které charakterizují typickou, specifickou lidskou éru, k novému, pokrokovému a **vysoce duchovnímu životnímu stylu Nového věku člověčenstva,** již **nějakou dobu existuje.** Jeho první znamení a startovní bod se **datuje k období závažného zjevení přeneseného Emanuelem Swedenborgem.** *(Jedná se o skvělých **26 knih s více než 10 000 stranami,** v češtině je jen malý zlomek k dispozici, a to především kniha **NEBE A PEKLO** z latinského*

překladu z první republiky (Janeček) a některé výňatky, taktéž na našem webu **www.vesmirni-lide.cz** *či anglicky* **www.universe-people.com** *– pozn. zpracovatele.)* **Toto zjevení** lze považovat za počátek přechodné periody ze starého, tradičního a stagnujícího myšlení Temných věků k myšlení, **ideám** a **životu nového duchovního věku. V jeho době bylo však otevření dveří do duchovního světa stále omezeno a zapovězeno.** Kvůli **přípravě na otevření** bylo nutné nejprve formulovat určité **nové ideje o duchovnosti, náboženství a pravém náboženském životě.** Proto Swedenborg varoval před komunikací s **duchy** a s **duchovním světem.** Za podmínek, jaké **tehdy** existovaly jak v **duchovním světě,** tak i na planetě Zemi, to bylo vhodné a správné varování. Pro tuto komunikaci nebyly tehdy k dispozici žádné náležité nástroje, záruky, postupy a správné **duchovní ideje.** Tím, že lidé mají ve své **nadosobní duševnosti** jen staré, zkreslené náhledy bez přítomnosti správných **idejí o duchovním světě,** by mohlo toto otevření zničit rovnováhu **duchovních stavů a kondic.** Důvodem je to, že by byl dovolen přístup pouze k negativním nebo pochybným stavům a rozpoložením **duchovního světa** kvůli **nedostatku** jakýchkoli náležitých **idejí,** které by byly schopny spojit lidi s pozitivním stavem. To by jen umocnilo stavy zla a rozšířilo existující negativní podmínky. Je třeba si pamatovat, že **Swedenborgova éra byla érou, ve které se právě začalo vycházet z tzv. Temných věků.** Nebylo zde nic, co by mohlo být spojeno s něčím zdravým. **Duchovní ideje** zjevené Swedenborgem - jak se uvádí v první části této knihy ale **PODCHYTILY** - jak to bylo zamýšleno - **uvědomění nadosobní duševnosti a fenomenální duševnosti a niterně** (v mnoha případech nevědomě) **připravovaly lidstvo pro toto plné otevření a závěrečný střet mezi negativním a pozitivním stavem.** Swedenborg však ve svém pojetí naznačil, že nutnost znovuobjevení přístupu do **duchovního světa** a komunikace s jeho obyvateli má vrcholný význam pro jednotlivcův **duchovní pokrok.**

Má jen malý význam, jak mnoho či jak málo lidí skutečně zná či četlo Swedenborgovy práce, vzhledem k tomu, že jakmile jakákoli **idea** takové povahy nastane, uchytí se v **univerzálním vědomí,** z něhož se přenáší za účelem transformace do **nadosobní duševnosti** a **fenomenální duševnosti**, aby mohla být na **vnější úrovni** a **vnějším stupni** účinná v působení a činnostech lidstva jako celku.

Tento přechodový proces probíhá více než 225 let. V současnosti se přechodové období dostává ke svému vrcholu. Výsledkem **dalšího kroku** bude **závěrečný střet vedoucí k odstranění negativních vlivů a k založení plné vlády pozitivních stavů a procesů na planetě Zemi.** Když se tohoto vrcholu dosáhne, uskuteční se otevření dveří. A toto otevření přinese se sebou jistá **rizika** a **nebezpečí,** jež si je třeba uvědomit.

V průběhu tohoto otevírání se **nitra u všech jednotlivých lidí na planetě Zemi NEOTEVŘOU SOUBĚŽNĚ.** Taková situace je kvůli **duchovní nevědomosti** mnoha lidí nežádoucí a riskantní. Nicméně **toto otevření nastane v širokém měřítku u těch lidí, kteří budou potřeba pro duchovní vedení druhých.** Je-li dostatečný počet takových lidí, kteří mají přístup k **duchovnímu světu** v **obou směrech,** nastolí se dostatečná **duchovní rovnováha** k tomu, aby se **odstartoval závěrečný proces střetnutí.** Jejich uvědomění a vliv bude zahrnovat i ty, kdo zůstanou nevědomí, či ty, kteří nedosáhnou osobního **přímého duchovního uvědomění** této nové situace.

Ačkoli probíhá proces přechodu, přípravy a reorganizace všech sil postupně a v progresivních krocích, jakmile bude vše připraveno, uskuteční se drastický posun a náhlá změna. Takový drastický posun lze srovnat s ničivým zemětřesením. Chvilku před tím, než zemětřesení udeří, je vše normální a v klidu a míru, ale chvíli poté zůstanou jen trosky a mrtvá těla. NIC NEBUDE STEJNÉ. *(Viz naše další zdroje na* **www.vesmirni-lide.cz** *– **POSELSTVÍ LIDSTU I., II., ROZHOVORY S POUČENÍM OD MÝCH PŘÁTEL Z VESMÍRU** – pozn. zpracovatele.)*

V **procesu přípravy počínají lidé obvykle dostávat mnohé zprávy z duchovního světa.** Obsah těchto správ je určen **niternými pocity, stavy, kondicemi a kvalitami** na **obou stranách. Jak pozitivní, tak i negativní entity získávají na svou stranu lidi s podobným vnitřním založením či filosofií a skrze ně vykazují vliv na běh událostí, zintenzivňujíce tak proces ODLIŠOVÁNÍ a SEPARACE.**

Protože se esenciálně a substanciálně jedná o **duchovní bitvu** se souvztažnými důsledky ve **fyzickém světě, hlavní zdroj odporu, nechuti a opozice vůči jakékoli změně se bude nalézat v INSTITUCÍCH, které ovládají lidské duchovní uvědomění.** Tyto **instituce zahrnují existující církve. Tyto církevní instituce se po celém světě stanou hlavní zbraní v rukách negativních sil, aby bránily změnám a přiváděly lidi zpět k tradičnímu a navyklému myšlení a způsobu života.** Nebezpečím této situace je fakt, že se to **dělá ve jménu Boha.** Mnozí lidé po mnohá léta slepě věřili církevním doktrínám a pravidlům tak, že je berou za daná.

Proto je třeba být neustále ve střehu před **vlivem domněnek náboženských institucí.** Tím se teď ale **nemá** říci, že **někteří jednotliví členové církevních institucí nejsou osvíceni pravdou.** Velmi často jsou a velmi často v **nejméně očekávaném** a **nanejvýš konzervativním prostředí.** Co se zde říká, je to, že **církevní instituce a jejich horoucí příznivci jsou využiti za účelem udržování stagnace, ale toto tvrzení se nevztahuje na všechny členy.**

Jsou ještě jiná upozornění na nebezpečí, rizika a na opatrnost, která se mají v této době vzít v úvahu:

(1)
Jakmile se poznání konce lidské éry a konce těch, kdo ji nastolili, dostane do povědomí, všichni její udržovatelé a negativní pseudolidé mnohonásobně zintenzivní všechny své prostředky na obranu svého panství. To povede k **útokům neobvyklé síly a divokosti** - podobným jako u **zraněné šelmy** - které se budou projevovat narůstající frekvencí a intenzitou negativních, špatných událostí, zlovolností, podvodů, sebeklamů, obmyslné a zavádějící propagandy. Taková situace může vést k nebezpečí akceptace některých jejich **idejí,** obzvláště těch, které se představují ve jménu **Božím.**

(2)
Neobvyklá šíře duchovní temnoty a rozšíření zla, jež v průběhu tohoto přechodu zahalí svět, by mohla vést mnohé k pocitům apatie, zklamání, beznaděje i nemožnosti pomoci a k touze vzdát boj. Takové stavy jsou vkládány, podporovány a umocňovány všemi negativními silami. Tyto sklony si je třeba **neustále uvědomovat** a **včas je zachytit tím, že se připomene, že takové pocity a impulsy slouží jen negativním silám.**

(3)
V průběhu tohoto období přechodu se objeví neobvykle mnoho jasnovidných předpovědí přesných dat konce světa, katastrof, holocaustů a přírodních pohrom. Takové předpovědi budou pro lidi zavádějící a budou odvádět jejich pozornost od skutečného nebezpečí. Nebezpečí takové přesné předpovědi spočívá ve faktu, že jakmile ve skutečnosti selžou, lidé mohou přestat věřit elementům pravdy, kterou mohou tyto předpovědi obsahovat, aby tak nedbali varování, až nastane skutečné nebezpečí a oni na něj budou upozorněni. Zárukou v této situaci je být obezřetným a opatrným v přijímání přesných dat z těchto předpovědí. Jejich obecný obsah má obvykle nějakou platnost, kterou lze bezpečně pojímat a která bude najisto působit. **Nikdo ale NEZNÁ a ani NEMŮŽE ZNÁT - s výjimkou vyložené náhody - jakékoli přesné datum. Negativní duchové mají ROZKOŠ z jasnovidného předávání nesprávných dat v pevné víře, že skutečně znají pravdu, ale je to jen klam a sebeklam.**

Taková znalost by rušila Absolutní Božskou prozřetelnost Nejvyššího a ničila by ji tím, že by odnímala svobodu volby změnit jakoukoli situaci. Jakmile se něco provede, je to k dispozici každému skrze univerzální vědomí, aniž si to vědomě uvědomuje, či nikoliv. Takové uvědomění nutnosti a nevyhnutelnosti situace vede k opaku svobody volby a vynakládá se veškeré úsilí na to, aby se šlo opačným směrem. **Vzhledem ke schopnosti lidí se měnit se tito mění, jakmile znají předpověď a věří v ni.** Taková změna **není** ale vždy v jejich nejlepším zájmu, neboť se příčí **Absolutní prozřetelnosti,** která ví, co je pro každého nejlepší s ohledem na jeho věčný život. Toto je skutečné nebezpečí takových situací a předpovědí. Narušování **Absolutní prozřetelnosti** by u každého vedlo ke stále větším a ničivějším důsledkům pro jeho věčný **život.**

Přesné předpovědi jsou tudíž možné jen tehdy, až se učiní finální volby a pro jednotlivou situaci jsou již nezměnitelné. Přesné odpovědi se ve skutečnosti činí synchronně s událostmi. Ale i v této situaci **není žádné konečnosti,** neboť její **následek se může změnit. Pojetí finality pochází z negativního stavu zel, protože v něm neexistuje žádný pokrok, vše je pro něj konečné.** Ne tak pro pozitivní stav, neboť vše v něm a z něho je progresivní a lze to změnit s ohledem na zvelebení jakékoli situace. **Finalita situace je zavržením tvořivého ducha.** V **Absolutní lásce** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího** a ve **všech pozitivních stavech a procesech,** které se z **Nejvyššího** odvozují, **neexistuje žádná taková stagnace.**

Jiným nebezpečím takových přesných předpovědí je to, že kdyby měly být pravdivé, byly by také k dispozici stavům zla, které by se náležitě připravily na to, aby odvrátily cokoli ohrožující jejich rozpoložení.

Proto si má každý uvědomit, že **není možná žádná přesná předpověď vyjma náhody.** Obecně je však **možná aproximace různých událostí,** které se odehrají. **Kvůli připravenosti na jakoukoli možnost je užitečné mít takovou aproximaci.**

(4)
Jak se shora uvedlo, **přechodné období dovoluje komunikaci s vlastními duchovními rádci z duchovního světa.** Pojem **duchovních rádců** se široce probírá v knize téhož autora pod názvem „Principy duchovní hypnózy“, na kterou se odkazuje čtenář, který si přeje tuto věc sledovat do hloubky. (Je publikována stejným vydavatelem jako tato kniha). Když lidé započnou komunikovat s někým z jiné dimenze, jsou velmi nadšeni a chtiví sdílení a mají přirozenou tendenci na místě přikládat hodnotu **všemu,** co jim takový **duch** říká. **Omylem za této situace je to, že si lidé myslí, že duchovní rádci mají Absolutní pravdu.** Lidé si nechtějí uvědomit, že **nikdo v celém Stvoření nemá úplnou pravdu či schopnost sdělovat Absolutní pravdu. Jedině Nejvyšší má tuto Absolutní pravdu, protože je Sám/Sama Absolutní pravdou.** Ryzí **Absolutní pravda** není ve své celistvosti dosažitelná a pojímatelná nikým, kdo je relativní - bez ohledu na to, kdo to je, byť by byl stvořen jako první po **Nejvyšším.** I tento někdo by stále byl nastáváním, probíháním a stáváním se této pravdy, a ne **touto Absolutní pravdou** samotnou.

Takže když lidé slyší něco od svých **duchovních rádců** a nepůsobí to tak, jak jim bylo slíbeno, jsou zklamaní, rozladěni a zraněni a mohou se uzavřít před takovouto komunikací věříce, že to byla pouze jejich představivost.

Jiným nebezpečím a rizikem v této situaci je, že chtivost komunikace s duchovním světem bez znalosti zákonů, principů, směrnic a postupů ověřování a kontroly totožností těchto entit může vést k častým kontaktům s podvodníky, falešnými rádci či negativními duchy, kteří jsou chtiví toho, aby danou osobu spletli, svedli a uvedli do zmatku. **Je třeba si zapamatovat, že** jakmile se dveře otevřou, jsou otevřeny VŠUDE. **To je** skutečné riziko přechodu. Je možno

začít naslouchat podvodníkům a věřit, že je to pravda. **Předtím, než se může bezpečně odehrát jakákoli taková komunikace, je třeba se seznámit s obecnými postupy, zákony a principy styku s vlastními** duchovními rádci **či** duchovním světem. **Tyto postupy, principy a zákony byly popsány ve shora zmíněné knize „Principy duchovní hypnózy“.** *(Viz naše **PODMÍNKY SPOJENÍ** na **www.vesmirni-lide.cz** – **ROZHOVORY S POUČENÍM OD MÝCH PŘÁTEL Z VESMÍRU** – pozn. zpracovatele.)*

(5)
Komunikace s **duchovními rádci** a s **duchovním světem** je nutným následkem otevření vyšších úrovní a stupňů. **Sleduje-li kdo postupy, pravidla, směrnice a zásady takové komunikace, je to bezpečné, náležité, užitečné a nutné pro proces duchovního obrození a pokroku.** Ohromně to tomuto procesu pomáhá. **Pro všechna stará, tradiční, konvenční a stagnující zřízení je takový proces ovšem nežádoucí. Ohrožuje jejich základy, které jsou vybudovány na zákazu takové komunikace.** Proto mnohé církevní instituce a agenti sil zla zavile útočí na takové praktiky a považují takové kontakty za velmi nebezpečné. Naznačují, že takový styk ničí svobodnou lidskou vůli, tudíž je proti **Bohu** a od ďábla. Problémem u těchto tvrzení je to, že jsou učiněna ve jménu **Božím** a vkládají do lidí obavy a pocity viny z této komunikace. Přesto je **tato komunikace životně závažná pro proces duchovního obrození a duchovního pokroku, protože připravuje náležité základy pro multidimenzionální spojení, které je součástí pravého duchovního růstu, pokroku a zlepšování.** *(Viz „Rozhovory s poučením od mých přátel z Vesmíru“ I. – IV. díl, **www.universe-people.cz** – pozn. zpracovatele).*

Je třeba si být vědom takových nesprávných tvrzení a nepodléhat jejich vlivu. Ve skutečnosti je opak pravdou: **Zabraňovat někomu ve styku s jeho vlastními duchovními rádci, kteří jsou mu přiděleni Nejvyšším za účelem duchovní svobody a rovnováhy, znamená ničit svobodnou vůli, jít proti Nejvyššímu a sloužit ďáblu.**

(6)
Intenzifikace zla a negativních procesů spolu se záplavou informací přicházejících z ostatních dimenzí jako výsledek otevření dveří by v přechodném období mohla mnohé uvést do stavů zmatku, temnoty, masové hysterie, deziluze, rozporů, přijímání falešných slibů atd. V takové situaci jeden neví, čemu má věřit. Váhavost, nejistota a neschopnost jasného nazírání vytváří kondici, v níž se pochybuje o všem. **Je třeba si uvědomit tato nebezpečí a rizika a nenechat se ovlivnit ničím, co zaplavuje mysl.** Opakuje se, že **je třeba ostražitosti, opatrnosti a rozvahy před tím, než se přijme něco či někdo nebo uvěří něčemu či někomu.**

(7)
Jak se uskutečňuje intenzifikace a koncentrace negativních stavů, zintenzivňují všichni agenti těchto stavů na celém světě svoji aktivitu. Jejich znakem je arogance, hrubost, vychloubačná jistota, která je k nalezení ve světě terorismu, revolucí, komunismu a v oblastech pod jejich vlivem. Tato situace je chmurná, vedoucí mnohé lidi k víře, že taková (negativní) ideologie musí být správná, když je tak úspěšná v tom, čeho dosáhla. To je skutečné nebezpečí této situace. Neuvědomují si, že **dočasnost takového úspěchu je znakem přechodné periody, v níž se taková pojetí a tyto ideologie diferencují, separují a vstupují do plného vědomí lidí za účelem jejich eliminace v závěrečném střetnutí. Nelze eliminovat něco, co je skryté, nejprve to musí vystoupit na povrch. Vyjít na povrch znamená dočasně zvítězit, jinak by to nevyšlo na povrch.**

(8)
Intenzifikace a vystoupení nahromaděných negativních stavů na povrch nutně vede ke zmenšení a v mnohých případech k nedostatku lásky, víry, trpělivosti, tolerance a vůle porozumět druhým a sobě. To je nebezpečný vedlejší efekt této přechodné periody. Ta

také vytváří mnohé urážky, trampoty, mnohá popuzení, unáhlení a druhy posedlého chování spolu s mnoha ostatními patologickými kondicemi ducha, duše a těla. Mít účast a setrvávat v takových myšlenkách, pocitech a rozpoloženích může u některých podkopat pozitivní stav a jejich důvěru, spoléhání se, snášenlivost, vytrvalost a stálost v jeho konání v průběhu tohoto období zmatků a strádání. Je třeba si stále uvědomovat toto nebezpečí a nevydávat se neustálým útokům a výpadům producentů těchto rozpoložení.

(9)
Záplava v nadbytku informací, zpráv a předpovědí, která charakterizuje období přechodu, může svým rozporuplným obsahem rozvíjet nesprávné vědomí či pocit, že ve Vesmíru neexistuje žádný sjednocující princip a žádná duchovní autorita, která by mohla vše utřídit a dát dohromady něco, co je spolehlivé, solidní a věrohodné. To vytváří pocit, že **Nejvyšší** opustil lidstvo. Při takovém uvažování se i lidé, kteří věří v **Nejvyššího,** příležitostně trápí pochybami o své vlastní integritě a pochybami týkajícími se jejich víry v **Pána.** To je vážný vedlejší účinek, který doprovází přechodové období a je třeba si ho stále uvědomovat a nebýt pod vlivem takových pochybností. Takové pochyby lze považovat za znaky končící typicky lidské éry.

(10)
Vynesení všech negativních stavů na povrch a též otevřený přístup ke stavům k nim souvztažným v přírodním i duchovním světě dává producentům negativních stavů neobvyklé nástroje vychytralosti, přesvědčivosti a mistrovství přetvářky. Jsou schopni vytvořit tak přesvědčivá roucha pro své falešné doktríny, že se jeví jako ryzí pravdy. To platí obzvláště tehdy, když používají citáty z Bible a z jiných svatých knih, aby dokázali věrohodnost svých doktrín. Taková situace je ilustrována objevením se početných kultů, skupin, sekt, způsobů ovládání mysli a všech druhů „spirituálních“ trendů, které jen přispívají k temnotě, zmatku a nevědomosti celkové situace. Je třeba si jich být vědom a také si být vědom jejich vychytralosti a mistrovství, s jakými mohou svádět, zavádět a negativně ovlivňovat **duchovní uvědomělost.**

(11)
Jedním z mnoha způsobů, jakými negativní síly vykonávají svůj vliv na lidi, je jejich přesvědčování, že jedině staré, tradiční, navyklé způsoby jsou bezpečné, jisté a spolehlivé. Proto se z jejich popudu objevují takzvané „morální“ většiny, které se snaží zachovat všemi prostředky staré zvyky, konvence, tradice a konzervativní, viktoriánské, pseudonáboženské životní styly zákazů, omezování a tabu. Zlořádnost takových snah je posilována skutečností jejich takzvané většiny a podpory od mnohých církevních institucí a jejich přežitých doktrín. Obvykle jsou v jejich čele buď představitelé, či horliví stoupenci těchto doktrín. Nebezpečí takových situací je v tom, že výřečností, sebeospravedlňováním, horlivostí a bezohledností samozvané většiny může být jedinec doveden k pochybám o svém vlastním **vnitřním hlasu** a o vedení **Vnitřní myslí,** která může přinášet a přináší nové, svěží a svobodné **ideje** a **nového ducha** do všech stojatých vod konvencí a tradic, které tak horlivě brání morální většina.

V této přechodné periodě je třeba si pamatovat, že objevení se takových skupin, jako je „morální většina“, je **znakem přicházejícího konce všech takových stagnujících nahromadění a hald zkreslení.**

(12)
Jak se již uvedlo, v průběhu přechodného období se přenáší mnoho zpráv, tvrzení a nauk z **duchovního světa** do **světa přírodního.** Mnoho svazků knih je napsáno na základě těchto zpráv či přímého diktátu skrze **média.**

Nebezpečí těchto poselství je v tom, že kvůli faktu, že přicházejí z duchovního světa,

obsahují v sobě často elementy pravdy. Takovým působením se mimo jakýkoli stín pochybností **potvrzuje existence duchovního světa. V mnoha případech však tím i končí jejich užitečnost.** Velmi často není důležité, co se v nich říká, ale skutečnost, že se to říká a odkud se to říká. Naneštěstí lidé nerozumí této záležitosti a vnímají tento fakt jako přímé zjevení. Nechtějí přijmout skutečnost, že **pravé zjevení je dáno a je možné jen přímo od Nejvyššího.** Žádné jiné zjevení není možné. Jakýkoli jiný zdroj takzvaného zjevení je pochybný, neúplný a zjevení kvůli omezenosti svého zdroje podléhá početným zkreslením. *(Naše další zdroje na* **www.vesmirni-lide.cz** *nejsou zjeveními, ale sděleními přijatými řadou lidí v oboustranném dialogu a s pravdivostí cca 90 %, tedy po výběru mezi jinými, málo pravdivými sděleními - pozn. zpracovatele.)*

Přijímání takových poselství z různých zdrojů **duchovního světa** vytváří vážné nebezpečí pro mnoho lidí, kteří jimi mohou nahradit pravé **duchovní principy,** které mohou přicházet jedině přímo od **Nejvyššího.** Je třeba si toto pravidlo zapamatovat a nebýt ovlivněn naprosto ničím, co přichází z **duchovního světa,** byť to zní příjemně, přesvědčivě a věrohodně.

(13)
Přechodné údobí je obdobím očekávání a obav z neznámého. V takových emocích spočívá nebezpečí buď v promítání vlastních osobních tužeb, přání, osobních předpokladů, prahnutí po odvetě, sebeospravedlňování, fantazií a snů, což má jen málo společného s realitou budoucího, nebo na straně druhé muže strach z neznámého vést k váhavosti, ohlížení se zpět a k blokování vlastního **niterného hlasu,** který pobízí k tomu, aby se postoupilo vpřed. Takový strach je doprovázen falešnými vzpomínkami na falešnou bezpečnost a jistotu odvozenou ze starých vzorců chování a životních stylů, které vybízejí k návratu.

Je třeba si neustále připomínat taková nebezpečí a rizika a být všemožně opatrný před vlivy buď svých vlastních nereálných očekávání, nebo falešných pocitů bezpečnosti a jistoty starých životních stylů.

(14)
Charakteristika této přechodné periody se může popsat v pojmech nestability, neustálých změn a rozporů. Takový charakter nutně určuje i své směřování, jehož podstatou je nedůslednost, nesouvislost a nespolehlivost ohledně jakýchkoli poznatků, filosofií, výsledků a tvrzení neustále se valících na lidi. Toto je hlavní riziko v průběhu přechodu, protože nic není věrohodné a jisté, jelikož se vše nachází v neustále se měnícím módu a trendu. Nic není konstantní, nic není stabilní ani spolehlivé. Tato situace je neslučitelná s pravou lidskou přirozeností, která vyžaduje a požaduje ve svém prostředí stabilitu, bezpečnost a jistotu a spolehlivou zpětnou vazbu z něho. Její rovnováha je za těchto okolností vážně ohrožena.

Je třeba si tento fakt uvědomit a zaujmout moudrý postoj s otevřenou myslí a otevřeným srdcem a s neustálým vědomím potřeby pohyblivosti, ohebnosti a přizpůsobivosti. V takové moudrosti je přítomnost **Nejvyššího,** který bude takovou osobu bezpečně vést skrze rizika přechodu. Je nutné si zapamatovat, že v průběhu přechodné periody platí jen jedno pravidlo: **Co bylo vhodné a správné včera, nemusí být vhodné a správné dnes, a co je vhodné a správné dnes, nemusí být správné a vhodné zítra.**

Toto jsou tedy hlavní rizika a nebezpečí období přechodu a otevírání a stavění mostů.

Vyhnout se negativním silám a střežit se jich je možné jedině naslouchání vlastnímu niternému hlasu, ve kterém je Nejvyšší, nepovažovat nic za trvalé a konečné a neočekávat nic od ničeho či nikoho. Takový postoj pomůže nalézt správné a vhodné nástroje a stavební bloky nového věku a vlastního nového života.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda

(14)

Kapitola sedmá

VHODNÉ A SPRÁVNÉ NÁSTROJE A STAVEBNÍ BLOKY NOVÉHO VĚKU. ROZVOJ NOVÝCH METOD LIDSKÝCH SYSTÉMŮ

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 220 – 223, 7. kapitola, část II.*

Na počátku lidských dějin dal **Stvořitel** lidem nástroje a stavební bloky pro jejich **duchovní pokrok** a pro jejich produktivní, konstruktivní, tvořivé a užitečné životy. Z jistých důvodů si zvolili využít své nástroje a svůj materiál na **duchovní** úpadek a zničení **duchovnosti.** Takové využití stavebních kvádrů a nástrojů je zcela, úplně a naprosto znesvětilo, zamořilo, znečistilo, otrávilo, zkazilo a zmrzačilo ve srovnání s jejich původním obsahem a záměrem. Staly se buď opakem toho, čím byly skutečně, nebo byl jejich význam, účel a cíl zdeformován, zneužit a použit nesprávně.

V procesu **nového duchovního obrození** se započíná s **nápravou, očistou a vyčištěním takových nástrojů a stavebních bloků.** Zahajuje se jejich používání způsobem a za účelem, pro který byly dány a zamýšleny na počátku lidských dějin.

Aby se tento proces zahájil, je nutné tyto bloky a nástroje dostat do pozornosti a uvážit jejich význam. Jakmile se dostanou do povědomí, mohou se náležitě, účinně a pohotově využít pro budování Nového věku.

(1)
Nejdůležitějšími stavebními bloky a nástroji Nového věku jsou duchovní principy, jak jsou popsány, definovány a pojímány v této knize. Jelikož je každá sentientní entita, a tedy i každá lidská bytost zcela, úplně a naprosto **duchovní bytostí,** je nutné nejprve přijmout takový základ, aby se mohly vybudovat pohotové, funkční, estetické a přizpůsobitelné fyzické, sociální a **duchovní struktury. Být duchovní bytostí znamená uznat, přijmout a používat se všemi důsledky takového úsilí, že jedinec (jako vědomě uvědomělá entita) nastává, probíhá a stává se z Nejvyššího, kdož vždy jest a kdož je tedy Absolutní „Já jsem“.** Takové uznání, přijetí a použití musí vyplývat z principů, které mají v **Nejvyšším Absolutní povahu,** ale v každé sentientní entitě a lidské bytosti mají vzhledem k **Nejvyššímu** povahu **relativní.**

Hlavními stavebními bloky a nástroji těchto principů je uvědomění, že se všechny uznávají, přijímají a aplikují v úplné svobodě, nezávislosti, lásce, moudrosti, dobrotě srdce, víře, důvěře, jistotě a přesvědčení a s pozitivními a dobrými úmysly a motivacemi. Toto jsou základní stavební kameny a nástroje **Nového věku.** S nimi lze vybudovat jedinečnou, neopakovatelnou, účinnou, trvanlivou a spolehlivou strukturu, z níž lze bezpečně, jistě a smysluplně věčně působit, tvořit, růst, postupovat dál a vpřed tím, že se jedinec aktualizuje a realizuje bez jakýchkoli zábran a překážek.

Čím více se někdo aktualizuje a realizuje, tím více prožívá v sobě přítomnost Nejvyššího. Čím více kdo prožívá přítomnost Nejvyššího, tím více se stává sám sebou. Čím více se kdo stává sám sebou, tím více si je vědom druhých a tím více je k užitku a ke službám pro druhé. Čím více je kdo k užitku a ke službě ostatním, tím více je k

užitku a ke službě Nejvyššímu. Čím více je kdo užitečný a slouží Nejvyššímu, tím více je užitečný a slouží sám sobě. Toto je **dokonalý kruh pravého Života** budovaného na **těchto duchovních blocích** a **těmito duchovními nástroji.** V něm spočívá pravý smysl **duchovních pojetí a principů** v jejich celistvosti.

(2)
Aby každý bez výjimky měl plnou a úplnou příležitost si vybudovat takový základ a ustanovit takový kruh pravého života, byl každému dán stavební blok a nástroj ve formě Niterné mysli. Ta obsahuje všechny **ideje,** myšlenky a **principy** všeho Stvoření od **Nejvyššího,** které neustále plynou z jejího **nejniternějšího stupně,** v němž sídlí **Nejvyšší,** do všech úrovní a stupňů celku lidské mysli a lidského života. **Niterná mysl z Nejvyššího** je hlavním poskytovatelem všech takových nástrojů a stavebních kamenů pro každého, kdo se snaží s **Niternou myslí** radit, být s ní ve styku, věnovat **jí** pozornost a odvozovat z **ní** takové nutné prostředky pro budování vlastní struktury jako součásti **Nového věku.** Vše, co se musí udělat, je **uznat fakt existence Niterné mysli a jejích funkcí a zahájit řádnou transformaci a náležitý přenos všeho, co je v ní za tímto účelem k dispozici. Niterná mysl** je kvůli přítomnosti **Nejvyššího** v ní nádobou ohromných vědomostí, které jsou k dispozici každému, aby je užíval, jestliže k ní přistupuje s **dobrým** záměrem lásky a moudrosti a za účelem je užít při budování v rámci právě popsaného **kruhu pravého života. Nic v Niterné mysli, k čemu se přistupuje s pozitivním záměrem a motivem, není pro nikoho omezeno. Jediným omezením, které existuje, je hranice, kterou kdo uvaluje sám na sebe.** Ale poznáním pravé povahy vlastní **duchovnosti** se může snadno odstranit i tato hranice.

(3)
Tyto dva právě popsané soubory stavebních bloků a nástrojů jsou intrapersonální povahy. Každá společnost či člověčenstvo jako celek sestává z jednotlivců. Jestliže společnost či člověčenstvo má v **Novém věku** splnit svou funkci a roli, je kvůli vybudování nového člověčenstva nutné, aby jeho jednotliví členové byli v náležitém vzezření, řádné formě a kondici. Vše začíná z **nitra** jednotlivce. Proto byly tyto dva shora uvedené soubory bloků a nástrojů popsány nejdřív a proto musí být individuální intrapersonální povahy. Takový postup a užití bloků a nástrojů ustanovuje **most,** jímž a skrze něhož se otvírá přístup k jinému zdroji stavebních bloků a nástrojů. Jakmile se ustanoví náležité sklony a motivace pro budování **nového já** a **Nového věku,** automaticky otevřou dveře ke **všeuniverzálnímu vědomí** z **Nejvyššího,** k vlastnímu **univerzálnímu vědomí** a ke všem ostatním dimenzím, které mají stavební bloky a nástroje v daleko širším a univerzálnějším měřítku. Nyní se znalosti, které jsou v **Niterné mysli** k dispozici, nahromadí, rozmnoží a mnohonásobně upevní znalostmi, které jsou k dispozici ve všeuniverzálním vědomí z **Nejvyššího,** v univerzálním vědomí **Niterné mysli** a ve všech ostatních dimenzích. Užitečnost těchto nástrojů a stavebních bloků nabývá nyní ohromného rozsahu a nekonečných možností. Je možno být produktivně, radostně, s potěšením, tvořivě a šťastně zaměstnán na věčnost.

(4)
Ustanovení řádné konstruktivní intence a motivace postupně vede k otevření přístupu k jiným a kontaktu s jinými čijícími entitami v přírodní formě, které jsou obyvateli fyzického Vesmíru jak v Galaxii planety Země, tak i v jiných galaxiích a fyzických vesmírech. Jejich vlastní stavební bloky a nástroje ve formě znalostí shromážděných v průběhu milionů a snad i miliard roků se stanou dostupnými lidem Nového věku, aby je užili za účelem rozšíření své uvědomělosti a produktivní užitečnosti ve prospěch všech v celém Stvoření bez výjimky. Takové znalosti povedou k rozvoji nepředstavitelných technologií, které mohou lidem poskytnout nanejvýš funkční, pohodlné a stimulující prostředí fyzického života, které jim všem poskytne daleko více než jen odpovídající dobu pro jejich pravý **duchovní pokrok.** *(Viz „Rozhovory s poučením od mých přátel z Vesmíru“ I. – IV- díl,* **www.universe-people.cz** *– pozn. zpracovatele).*

(5)
Jiným zdrojem řádných a náležitých stavebních bloků a nástrojů Nového věku je odstranění všech fyzických, duševních a duchovních hranic a omezení mezi všemi národy, rasami a kmeny lidstva samotného. Toto odstranění otevře přístup ke zkušenostem a poznatkům specifickým pro každý takový národ, každou rasu a kmen. Specifika těchto zkušeností a poznatků se využijí jako nástroje a stavební bloky pro budování člověčenstva zcela a plně jedinečného v různosti jeho projevování a stejnorodého v účelu a cíli jeho existence a fungování. S takovými nástroji a stavebními bloky postoupí nové člověčenstvo v budování nových lidských systémů, které budou plně sloužit **duchovnímu účelu** jeho členů a jejich životů.

Aby se neustále zajišťovalo a provádělo sledování tohoto duchovního účelu a aby nebylo žádné nebezpečí jeho zneužití a nesprávného využití, jsou vyvinuty k využití ve všech lidských systémech a všemi jejich členy následující nové - ale přitom velmi staré metody:

(1)
Jedním z nejdůležitějších a hlavních prvků každého lidského systému je **lidská bytost. Aby lidské systémy řádně, funkčně a užitečně působily, je třeba se nejdříve naučit být sám PLNĚ FUNKČNÍM. To vyžaduje, aby se jeden naučil využívat vše, co má v plnosti vlastních potenciálů. Aby se tak učinilo, je třeba být ve styku se všemi aspekty vlastní mysli a osobnosti a obzvláště se svou vlastní Niternou myslí. Hlavní metoda takového postupu se nachází v duchovní hypnóze a duchovní sebehypnóze. Jí** a skrze **ni** je jedinec v neustálém aktivním kontaktu se všemi stupni vlastní mysli, což mu může poskytnout všechny odpovědi na otázky, které se týkají nejlepšího možného zaměření, způsobu a postupu, jakým se mohou tím nejproduktivnějším, nanejvýš konstruktivním a tvořivým způsobem rozvíjet vlastní schopnosti, talenty, dary a nadání, nástroje a život do plnosti jejich potenciálů. Takový objev ustanoví místo, funkci, rozsah a zvláštnost vlastní účasti a vlastního příspěvku k hladkému fungování všech lidských systémů.

(2)
Jinou užitečnou metodou, která umožňuje náležité a bezpečné fungování lidských systémů, je použití meditativních a podobných technik jejich členy. Použití hluboké meditace, na druhém místě po **duchovní sebehypnóze,** umožní jedinci, aby byl v neustálém kontaktu s všeuniverzálním vědomím a s vlastním universálním vědomím, což rozšíří jeho vlastní vnímání a uvědomování si účelnosti, užitečnosti a řádu v univerzalitě povšechnosti, která je udržována pohromadě ohromným množstvím lásky a moudrosti **Stvořitele.** Účast v této interakci a výměně dává jedinci širší, hlubší a více **duchovní perspektivu** v jeho životě a činnosti. To pak poskytuje větší smysl užitečnosti a účelnosti lidských systémů, do nichž jedinec může přispět daleko plněji tím, že do nich vnáší všechny své zkušenosti odvozené z **všeuniverzálního vědomí** a vlastního **univerzálního vědomí.**

(3)
Každá lidská bytost se v Novém věku nachází v neustálém růstu, zlepšování a pokroku. Tento proces je procesem poznávání, který vyžaduje instrukce, zkušenosti a ilustrace na příkladech. Proces poznávání se vztahuje na všechny lidské systémy. Postupuje se z dobré kondice do ještě lepší, a pak do ještě lepší a tak dále. Toto poznávání je **niterným procesem,** protože každý poznává z **nitra.** Aby se takové individuální poznávání neustále provádělo, **jsou Nejvyšším každému přiděleni duchovní rádci, kteří v tomto procesu dobrovolně pomáhají. Osobně dávají instrukce, zprávy a zjevení té osobě, ke které jsou přiděleni. Poselství a zjevení jsou relevantní pro osobní růst a uvědomění si nejlepších možných způsobů a nástrojů vedení produktivního, užitečného, tvořivého a šťastného života.** Vycházejí ze všeho a budují na všem, co kdo

má a je schopen dělat a provést ze své svobodné volby. **Duchovní rádci** dávají příklady, ukazují ilustrace a umožňuji se zúčastnit různých událostí v **duchovním světě,** které lze užitečně použít a začlenit ve vlastním životě a lidských systémech. Proces styku s vlastními **duchovními rádci** se také využívá pro nápravu jakýchkoli možných problémů, omylů, chyb a nedostatků vlastního osobního života a fungování lidských systémů. *(Viz „Rozhovory s poučením od mých přátel z Vesmíru" I. – IV- díl,* **www.universe-people.cz** *– pozn. zpracovatele).*

(4)
Osobní instrukce, poselství a zjevení se doplňují zvláštními typy zjevení od Nejvyššího, danými pro tento účel zvláště vybraným lidem. Taková zjevení jsou vždy univerzální povahy a vztahují se v obecnosti na všechny lidské systémy a jejich členy. Jak **duchovní pokrok** nového člověčenstva postupuje, jsou na každém daném kroku této progrese nutné nové náhledy, nové poznatky, nástroje, stavební bloky a nová chápání **vyššího duchovního významu. Ideje,** pojmy, **principy,** funkce, struktury a dynamiky u všech nových progresivních kroků zjevuje **Nejvyšší** skrze zvláštní lidi a pak se uskutečňují ve všech lidských systémech. Protože jsou tito lidé určeni přímo **Nejvyšším,** kdož zná mysl a **srdce** každého, není možné žádné nebezpečí zneužití, nesprávného použití, zatemnění či deformování takových zjevení. Vždy se zdůrazňuje, že obsah takového zjevení a jeho použitelnost jsou relevantní pouze pro tento částečný krok a jakmile se ve své užitečnosti přežije, přijde nové zjevení pro další krok, které překročí vše, co bylo doposud zjeveno, budujíc na tom, napravujíc to a odkládajíc to.

(5)
Jednou z hlavních metod lidských systémů Nového věku je pozorování, sbírání, popis, klasifikace, ověřování a chápání všech souvztažností a zákonů, jimiž působí. Jedině skrze poznání a chápání souvztažností je možné získat pravý význam lidských systémů a dát jim ho. Všechny tyto systémy a události přírodního fyzického světa jsou pravými souvztažnostmi stavu záležitosti v **duchovním** či **intermediálním** světě. Poznáním toho, jak se **duchovní popud** vztahuje k **fyzickým událostem a jevům,** lze se znalostí souvztažností řídit, vést, ovlivňovat, restrukturalizovat jakýkoli děj a manipulovat s ním kombinací, novým uspořádáním, odstraněním či přidáním jistých prvků, které by mohly změnit následky událostí daleko **duchovnějším,** více žádoucím a užitečnějším způsobem. Tento postup je všeobecně použitelný na vše v lidském životě, v životě člověčenstva a ve fungování a působení **fyzického Vesmíru** a všech ostatních vesmírů a dimenzí bez výjimky. Takže **klasifikace, shromažďování, chápání a používání souvztažností je královskou cestou k moudrosti všech věků, vesmírů a dimenzí a je korunou všech metod všech lidských systémů.**

(6)
Nové lidské systémy a jejich metody budou vedeny nejmoudřejšími a nejvíce láskyplnými členy člověčenstva. Ti ustanoví stálou radu moudrých mužů a žen, kteří a které užívajíce techniky takzvaného propojení mozku zkoumají nejlépe možné způsoby nejproduktivnějšího, nejužitečnějšího a nejprospěšnějšího fungování všech lidských systémů za účelem obecného blaha. Protože jsou moudří a láskyplní, užívají v procesu propojení mozků **všechny duchovní principy.** Tím, že shromažďují všechny **ideje** a myšlenky, které k nim přicházejí, mohou **vybrat ty nejvíce užitečné a funkční,** které jsou použitelné v odpovídajících lidských systémech.

Co se týče starých metod vědeckého výzkumu, ty se budou používat pouze pro účely pozorování, popisu, třídění a ověřování souvztažností jejich dopadů, výsledků a následků na lidské systémy. Při takovém postupu **není** žádná snaha připisovat **kauzální význam fyzikálním** či **přírodním jevům** samotným ani ho z nich vyvozovat, ani ho připisovat samotným projevovaným vzorkům lidského chování a vyvozovat ho z těchto vzorků samotných, protože **duchovní principy** jsou jedinou skutečnou základnou a základem

jakéhokoli vědeckého či psychologického šetření a výzkumu.

Majíce všechny tyto stavební bloky a nástroje a jsouce vybaveni náležitými a správnými metodami, mohou nyní lidé na planetě Zemi bezpečně započít **duchovní pokrok.** Implicitní těmto nástrojům a metodám je neustálá potřeba a snaha se vylepšovat, nahrazovat a vyvíjet, aby tak byly vždy přizpůsobeny každému novému kroku duchovního kroku. Užívání starých nástrojů v nových krocích by nevyhnutelně vedlo ke stagnaci. Žádný takový stav není již v **Novém věku** myslitelný.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 13.4.2002 Ivo A. Benda

ČÁST III
DUCHOVNÍ POKROK

(15)

Kapitola první

DEFINICE A PRINCIPY DUCHOVNÍHO POKROKU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 224 – 227, 1. kapitola, část III.*

V této knize bylo již mnohokrát zdůrazněno, že **veškeré Stvoření nastává, probíhá a stává se z Absolutních idejí stvoření Nejvyššího.** Také se zdůrazňuje, že **přirozenost Nejvyššího je absolutní kvůli skutečnosti, že Nejvyšší vždy jest a nebyl stvořen. Proto vše stvořené musí být relativní k tomu, co je nestvořené.** Ale protože to nastává, probíhá a stává se z **Absolutního nestvořeného principu,** má to tutéž přirozenost, která je relativní jen k **nestvořenému Absolutnímu principu. Všechny principy Absolutního nestvořeného jednoho** jsou obsaženy v **tom, co** je stvořené. Lze zas a znovu říci, že **to, co je stvořené, je jímačem, nádobou, prostředkem, rozšířením a procesem Stvořitele.** Přirozenost **Absolutního nestvořeného jednoho** je nevyčerpatelná. Proto se tvořivé úsilí na věky nikdy nezastaví; **bude se vždy odehrávat.** Tím, že tuto povahu přenesl či umístil do svého Stvoření, dal **Absolutní jeden** každému **veškeré** příležitosti pro neustálý pokrok. V **Absolutní přirozenosti Nejvyššího** není kvůli jejímu **Absolutnímu dynamismu** a její **Absolutní tvořivosti** nic stagnujícího. Cokoliv odvozuje svou povahu z **dynamických a tvořivých principů,** musí pak být dynamické a tvořivé. Nemůže to zůstat stát a stagnovat; **musí se to neustále hýbat. Buď se to hýbe směrem ke tvořivému snažení - neustálé progresi, nebo směrem pryč od něho - k neustálé regresi.** Ať tak, či onak – **HÝBE SE TO. Pohyb vpřed a dále k vyšší a vyšší duchovní tvořivosti je pohybem duchovního pokroku.** Ten nikdy nemůže přestat ani se zastavit či být vyčerpán kvůli **Absolutní nekonečné a věčné přirozenosti Nejvyššího,** vhledem ke které se pohybuje a z níž a jíž má takovou motivaci. Pohyb dolů a zpět k menší tvořivosti je pohybem **duchovní regrese** a **nejzazší duchovní smrti.** Nemůže pokračovat věčně, neboť nevznikl v **Absolutní, Progresivní, Dynamické, Tvořivé a Aktivní přirozenosti Nejvyššího,** která je vždy pozitivní. Fakticky začal relativními procesy a skrze ně jako izolovaná událost na planetě Zemi. Cokoli nepochází z **Absolutního stavu, Procesu a Rozpoložení,** nemá potenciál pro věčný pohyb. Postupně tedy zmizí, spadne samo na sebe a samo sebe úplně zabsorbuje. Takový pohyb nemá žádnou budoucnost.

Jakmile se tedy ustanoví směr pohybu, postupuje to v krocích. Pohybuje se to od jednoho stupně ke druhému, od jedné úrovně či dimenze ke druhé. Nemůže se to pohybovat zároveň v **sobě** a **vně** sebe s tím, že obsahuje všechny stavy, úrovně, stupně a kondice v každém bodě svého pohybu. Kdyby mohlo, bylo by to **Absolutní povahy,** a tedy nestvořené. Jedině **Nejvyšší** může být zároveň ve všech úrovních, stupních, dimenzích, stavech, procesech a rozpoloženích kvůli faktu, že stvořil vše ve stavu bezprostorovosti v procesu bezčasovosti. **Nejvyšší** je tudíž **ve všech prostorech a časech bez prostorů a časů.**

Každá sentientní entita - protože nastala, postoupila a stala se z **Absolutního stavu** a **Absolutního procesu** - se tedy **pohybuje v POSTUPNÝCH KROCÍCH.** Žádný jiný pohyb není pro stvořenou kondici možný. Důvodem je její **relativní povaha.** Jestliže se kdo v jakémkoli daném bodě své progrese nachází v určitém kroku, **je schopen vnímat, chápat a tolerovat POUZE TO, co je tomuto částečnému kroku relevantní.** Jak tímto krokem prochází, získává veškerý jeho obsah a všechny jeho kvality až do plnosti svých jednotlivých potřeb, které ho na prvním místě do tohoto kroku přivedly. Tím, že se tato kondice naplní, vytváří se sémě, které ho připravuje pro přesáhnutí tohoto kroku, jakmile se jeho užitečnost naplní. **V daném kroku není k dispozici žádná jiná setba než ta pro další krok v posloupnosti, neboť jiné by byla nepojímatelná a nevnímatelná, a tudíž pro tento krok nepoužitelná.** Jsou-li někomu předloženy **ideje,** které daleko přesahují podmínky kroku, ve kterém se v daném bodě pokroku nachází, **není s to je pojmout.** Proto by je jednoduše zavrhl jako nemající žádný smysl, a tudíž by neexistovaly. Z takového uspořádání by nevyplýval žádný užitek.

To je nyní **důvod,** proč vše od okamžiku svého vzniku musí navěky postupovat v **uspořádaných krocích směrem vpřed a dále ke svému Absolutnímu stavu a Absolutnímu procesu.** A protože - jak se uvedlo v první části této knihy - takovému stavu a procesu se lze jen **více a více přiblížit,** ale **ne** ho plně dosáhnout, **probíhá toto přibližování věčně a nikdy se nezastaví.** Jediná věc, která se může kvůli své nenormálnosti a nepřirozenosti zastavit, je **regresivní pohyb.** Ale - jak se před tím uvedlo - v okamžiku, kdy se zastaví, nastolí se okamžitě jeho přirozený a normální předcházející pohyb a běh.

Z předešlých úvah lze odvodit následující **definici duchovního pokroku:**

> **Duchovní pokrok je věčný proces stavu neustálého tvořivého úsilí všech sentientních entit, aby se pohybovaly kupředu a dále ke stále vyšší, stále lepší a více a více intenzivnější aproximaci Absolutního stavu a Absolutního procesu Nejvyššího se všemi duchovními a ostatními důsledky takové aproximace a jejího uvědomění.**

Je několik principů, dle kterých se takový duchovní pokrok odehrává:

1. OBECNÝ PRINCIP PŘIBLIŽOVÁNÍ SE PODOBĚ A OBRAZU NEJVYŠŠÍHO

Dle obecného principu přibližování se podobě a obrazu Nejvyššího. Každý načíná své jsoucno a bytí nastáváním, sléváním se a probíháním v určitém bodě času a prostoru, v určité, zvlášť zvolené blízkosti **Nejvyššímu.** Taková zvlášť zvolená blízkost stanoví **stupeň totožnosti s podobou Nejvyššího** a intenzitu přiblížení k Jeho/Jejímu obrazu. V **počátečním bodě na linii rozvoje** v každé úrovni, dimenzi, v každém stupni a kroku existuje kvůli počátečnímu charakteru **nejnižší stupeň totožnosti s podobou Nejvyššího a nejslabší intenzita přiblížení k Jeho/Jejímu obrazu ve vztahu k tomuto jednotlivému kroku, stupni a k této úrovni či dimenzi.** Od okamžiku svého nastávání je **každý motivován vlastním tvořivým úsilím postupovat ihned v duchovním pokroku, aby se stal více a více podobou a obrazem Nejvyššího.**

2. PRINCIP SEBEAKTUALIZACE A SEBEREALIZACE

Dle principu sebeaktualizace a seberealizace. To je **pokrokem z něčeho a v něčem.** V okamžiku vlastního nastávání, probíhání a stávání se je každý vybaven určitými zvláštními **duchovními, duševními, emocionálními, intelektuálními a fyzickými nástroji, rysy, schopnostmi, vlastnostmi a dary,** nutnými ke splnění účelu a cíle vlastního jsoucna a bytí. Tyto nástroje jsou dány **formou POTENCIÁLŮ** - se schopností je rozvíjet do úplného rozsahu - které jsou relevantní a mají vztah ke zvláště zvoleným krokům, stupňům, úrovním či dimenzím bytí a ke zvoleným aspektům jejich projevu. V okamžiku, kdy někdo vstupuje do jsoucna a bytí, zahajuje svůj neustálý progresivní proces aktualizace a realizace všeho, co je jeho součástí a fakticky jím, za účelem a kvůli potřebě této specifické manifestace a v rámci zvoleného stupně a úrovně takové manifestace. Tento proces pokračuje zdokonalováním, zesilováním, vylepšováním, rozšiřováním a obohacováním vlastních schopností, dovedností, pozic, vlastního sebeuvědomění, sebepojímání, sebezobrazování a všeho ostatního od okamžiku nastávání k bodu stávání se skrze probíhání.

3. PRINCIP MULTIDIMENZIONALITY

Dle principu muitidimenzionality. Toto je pokrok krok za krokem, z úrovně k úrovni a z dimenze k dimenzi. V určitém bodě jeden nastává, probíhá a stává se v určitém stupni, kroku, úrovni a dimenzi pro toto zvolené časové období. Od tohoto okamžiku je v neustálém pokroku, nejprve v rámci jednoho kroku k dalšímu kroku, pak od jedné úrovně k úrovni druhé a pak od jedné dimenze k dimenzi druhé. Nikdy nemůže zůstat navěky v jednom určitém bodě, pokud si to nezvolil. Ale taková volba není ve **fyzickém vesmíru** dostupná kvůli povaze **hmoty,** která **neustále padá zpět sama na sebe a tíhne k sebepohlcování.** Volba zahájit **duchovní pokrok** ve **fyzickém vesmíru** implicitně i explicitně znamená, že se jedinec již rozhodl nezůstat v tomto vesmíru, ale vstoupit do další dimenze. Tato volba není dostupná ani v **intermediálním světě,** jelikož je to **svět vyvažování já a idejí, soudu i přípravy pro vstup do dalšího zvoleného kroku, vybrané úrovně a dimenze atd.** Opakuje se, že volba být v této dimenzi již znamená volbu postoupit někam jinam. **Jediným místem, které si lze zvolit k věčnému pobytu, je duchovní stav nebes. Setrvávání na těchto úrovních ale znamená volbu pokroku v rámci těchto úrovní či dimenzí v takzvaném spojitém módu jejich fungování. Duchovní progrese** v takovém stavu probíhá **lineárně.** Takový průběh je schopen více a více aproximovat **duchovnost,** protože **duchovnost** sama probíhá jak v postupném spojitém módu, tak zároveň i v odděleném souběžném čili nelineárním módu. Oba směry jsou schopny se věčně přibližovat **duchovnosti.** To je důvodem, proč je možné si zvolit věčné přebývání v **nejniternějším stupni jednoho duchovního stavu,** protože to není stagnujícím rozpoložením, ale neustálým, postupným pokrokem.

4. PRINCIP TRANSCENDENCE

Principem transcendence. Jelikož každá sentientní entita nastává, probíhá a stává se z Absolutních principů Lásky a Moudrosti Nejvyššího, v okamžiku svého vzniku v čase a prostoru jednotlivého kroku, stupně a jednotlivé úrovně či dimenze, vstupuje do

relevantního počátečního a startovního stupně lásky a moudrosti, dobra a pravdy, který je specifický jen pro tento zvolený aspekt jejího projevu. Absolutní hodnoty Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy v relativních stavech a procesech motivují neustálý duchovní pokrok směrem k přesahování v každém okamžiku a každého okamžiku společného milování, dávání, přijímání, sdílení a oplácení, zatímco se získávají vyšší a vyšší úrovně moudrosti, poznání a pravdy. Čím více kdo miluje, tím více získává přesahujících zkušeností lásky, čím více toho ví, tím více dosahuje přesahující moudrosti a pravdy v chápání **principů lásky a moudrosti, dobra a pravdy.** V porozumění vlastní esenci a substanci se jedinec dostává ke stále těsnějšímu přiblížení se **Absolutní lásce** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího.**

5. PRINCIP ZTOTOŽNĚNÍ

Dle principu ztotožnění. To je postup směrem k „**uvnitř**“. **Když někdo v určitém bodě času a prostoru nastává, probíhá a stává se, přichází do počátečního a zahajujícího stavu a procesu sebeuvědomění.** Jelikož je povaha takového procesu relativní pouze k **Absolutnímu sebeuvědomění Nejvyššího,** je jedinec motivován, aby neustále progresivně postupoval ke stále většímu stupni a větší míře intenzity sebeuvědomění. To vede ke stále progresivně většímu stupni a větší intenzitě ztotožnění se se sebou samým, jako jedinou skutečností, kterou a skrze kterou lze neustále více a více aproximovat **Absolutní sebeuvědomění Nejvyššího.** Čím více se tedy někdo progresivně ztotožňuje sám se sebou, tím větší totožnost má s **Nejvyšším.** čím více se ztotožňuje s **Nejvyšším,** tím získává **větší a progresivnější stav a proces duchovnosti.** Takže se stává neustále lepší a lepší a **více duchovní** lidskou bytostí.

6. PRINCIP JEDINEČNOSTI

Dle principu jedinečnosti. To je progrese stále větší mírou odlišování a individualizace za účelem toho, aby se jedinec stal unikátnějším, aby nastal neustále unikátnější proces extenze Nejvyššího, jímž se může projevit Absolutno přirozenosti Nejvyššího v kumulativním součtu všech čijících entit. Když jakákoli sentientní entita nastává, probíhá a stává se v určitém časovém a prostorovém bodě či v určitém stavu a procesu, vchází do počátečního, iniciačního, zárodečného stavu a procesu své vlastní jedinečnosti. Vrozeným a vlastním **tvořivým principem** se pohybuje vpřed a dále ke stále progresivně větší individualizaci svého **já** ve stále jedinečnější sentientní entitě, která se nanejvýš jedinečným způsobem přibližuje **Absolutní jedinečnosti Nejvyššího.** Tento jedinečný způsob se může sdílet s každým ve Stvoření bez nutnosti zbavovat se vlastní jedinečnosti, aby se mohla zakusit jedinečnost někoho jiného.

7. PRINCIP OBECENSTVÍ

Dle principu obecenství. To je pokrok získáváním většího a většího stupně obecenství s veškerými sentientními tvory. Společným rysem je **stále větší přibližování k Nejvyššímu MÍROU lásky a moudrosti a všemi důsledky majícími k nim vztah.**

Obecenství je také určeno společným úsilím všech, aby byli stále jedinečnějšími, více odlišnými a individualizovanými za účelem sdílení nekonečného počtu a nekonečných variací projevů **Absolutního stavu** a **Absolutního procesu Nejvyššího.** Takto se lze více přiblížit **Absolutní přirozenosti Nejvyššího,** který je Jednotou, Jedností a Harmonií všeho bez výjimky. Toto je samotným **principem obecenství.**

V jednom časovém okamžiku, kdy sentientní entity nastávají, probíhají a stávají se, přicházejí do počátečního, iniciačního a zárodečného stavu a procesu obecenství se všemi ostatními. Jak postupují ke stávání se sebou samými, získávají stále více společných základů a rysů se všemi ostatními. Takové obecenství je jedinečné vyjádřeno skrze jedincovu vlastní subjektivní zkušenost, která by jinak nebyla nikomu dostupná. Stvoření by tedy bylo ochuzeno o jedinečnost takové zvláštní zkušenosti a bránilo by se tak většímu přiblížení se **Absolutnímu stavu** a **Absolutnímu rozpoložení.** Je třeba si zapamatovat, že **účastí v nekonečném počtu a nekonečných variacích všech zkušeností skrze princip obecenství je jedinec schopen se přiblížit této Absolutní kondici Nejvyššího.**

Jak lze vidět, je mnoho způsobů, směrů a cest, jimiž a skrze něž se odehrává neustálý **duchovní pokrok.** Shora popsané **principy** se vztahují plně na všechny sentientní tvory, na každého jedince, jakož i na celé člověčenstvo a všechny lidské systémy. Vždyť před **Nejvyšším** se **celé člověčenstvo** jeví především jako **jedna lidská bytost** či **vědomě uvědomělá entita.**

Duchovní principy a **princip duchovního pokroku** jsou plně využity při uspořádání nových lidských systémů a při vytváření jejich dynamiky.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 1. kapitoly III. části je tato označena těmito názvy:

1. OBECNÝ PRINCIP PŘIBLIŽOVÁNÍ SE PODOBĚ A OBRAZU NEJVYŠŠÍHO

2. PRINCIP SEBEAKTUALIZACE A SEBEREALIZACE

3. PRINCIP MULTIDIMENZIONALITY

4. PRINCIP TRANSCENDENCE

5. PRINCIP ZTOTOŽNĚNÍ

6. PRINCIP JEDINEČNOSTI

7. PRINCIP OBECENSTVÍ

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

Kapitola druhá

NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ LIDSKÝCH SYSTÉMŮ: ANALÝZA TOHOTO USPOŘÁDÁNÍ

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 228 – 236, 2. kapitola, část III.*

Stará struktura lidských systémů byla obvykle vybudována okolo konvencí, tradic a jejich kultur, které tuto strukturu neustále udržovaly. Takové uspořádání vedlo k vývoji pravidel, směrnic, nařízení, kódů a institucí, které byly zaměřeny na službu **systému samotnému, namísto účelu a cíli, pro který byly vybudovány.** Jakmile se u jakéhokoli systému ztratí pravá perspektiva toho, čemu má sloužit, a systém počne vytvářet směrnice, pravidla a zákony, které napájejí systém samotný, stává se zpátečnickým a odolným proti všemu, co vede k jeho změně či odstranění. Takové situace nevyhnutelné vytváří stagnující, statickou kondici a nic se v ní nepohybuje. Tak vchází do existence **byrokracie systému,** která má jediný a hlavní účel, aby zajistila zachovávání, dodržování, následování všech pravidel, směrnic a direktiv systému a poslušnost jim. To znovu zajišťuje neustálé udržování systému a okamžité potlačení či zdeformování a zmrzačení čehokoli nového a odlišného. Za takových podmínek se věci hýbou velmi pomalu a opatrně a **pokrok je dovolen jedině tehdy, poskytuje-li službu systému.** Jestliže pokrok může jakkoli posloužit udržení systému, systém ho přijme a využije. Tak se nakonec i pokrok stává reakčním a pouze relativním.

Při tomto uspořádání není možný žádný pravý pokrok. Cokoli, co nakonec slouží obraně a ochraně takového systému, se bez ohledu na to, jak pokročilou metodu k tomu používá, nemůže považovat za pokrokové, ale pouze za **moderní.** Moderní nástroje a metody se využívají pro to, aby lépe, pohotověji, bezpečněji a účinněji sloužily obraně starých lidských systémů v jakékoli jejich formě a v jejich udržování naživu.

Takže **POKROK lze definovat pouze duchovně. Zahrnuje v sobě souběžně všechny lidské systémy - duchovní, náboženské, duševní, sociální, ekonomické, politické, technologické atd. Pravý pokrok nikdy neudržuje cokoli staré, pokud to nepřináší užitek společnému blahu a nedovoluje neustálý pohyb vpřed a dále.**

Protože staré uspořádání lidských systémů bylo této povahy, není užitečné je zachovat pro nový věk nového člověčenstva. Některé jeho vnější, formální rysy se mohou staré struktuře podobat, ale jeho obsah, funkce i účel jsou úplně odlišné.

Prvním pravidlem při výstavbě nového uspořádání lidských systémů je to, aby se **do každého systému zabudovalo bezpečnostní zařízení, které systém úplně, zcela a naprosto ochrání před tím, aby se stal reakčním a sebeudržujícím se sklonem ke stagnaci a statickému rozpoložení. Každý systém se považuje za služebníka duchovního pokroku, a ne za pána nad situací.** Jakmile systém ukáže byť jen **jemný sklon** k tomu, aby se stal pánem nad lidskými bytostmi, **je okamžitě přehodnocen, pečlivě se zváží jeho užitečnost, a jestliže se naleznou znaky toho, že se stává zastaralým, je zlikvidován a nahrazen systémem progresivnějším.**

Hlavním účelem jakéhokoli lidského systému je sloužit neustále tomu, aby přiváděl k

duchovnímu pokroku a ke všem jeho principům, jak jsou definovány v této knize.

Kvůli takovému účelu slouží **duchovním potřebám** a všem s nimi spojeným záležitostem kteréhokoli jedince společnosti. Součástí **duchovních potřeb** je též potřeba mít vhodné, účinné, funkční, příjemné, povzbuzující a inspirující **fyzické prostředí** - ať **tělesné,** či **vnější. Byť tomuto účelu slouží cokoli, má se vždy na mysli, že taková prostředí a takové systémy jsou jen prostředky pro vyšší duchovní cíle, a ne cíle samotné.** Jakmile se stanou **samotným cílem,** ztrácejí veškerou svou progresivní funkci a stávají se nebezpečím pro lidský **duchovní život.** Obrací se k reakční monstróznosti, která pohltí **veškerou duchovnost** a **její život.**

Jelikož jsou však všechny lidské systémy vyvinuty lidskými tvory, mají sklon odrážet jejich **vlastní ideje, projekce a očekávání,** což vede k vážné a katastrofální situaci. **Proto každé nové uspořádání lidských systémů musí započít s novým uspořádáním lidského sebepojímání a sebezobrazování a vztahu lidí k Nejvyššímu, který ustanovuje pravý duchovní účel života každého jedince.**

Taková restrukturalizace je v souhlasu s uvědoměním si a přijetím pravého účelu jedincova života a s následováním **principů duchovního pokroku.**

Aby se opětovně zajistily náležité poznání a vhodná motivace pro následování takových principů, jsou otevřeny všechny úrovně lidské mysli a každý má přístup ke všemu uvnitř sebe sama, což je třeba pro získání správného, vhodného, náležitého a svobodné zvoleného sebepojetí a obrazu sebe sama. Toto vědomí vede každého směrem k neustálému duchovnímu pokroku. Ověření, potvrzení, posílení a kontrola toho, že pojetí sebe sama a vlastní obraz jsou vhodné, a taktéž toho, je-li vhodné tempo a směr vlastního duchovního pokroku, jsou neustále přítomné a využívané kvůli faktu, že veškeré informace o tom jsou neustále k dispozici v Niterné mysli a z ní přiváděny zpět k jiným úrovním. Za takových okolností je zajištěno, že existuje úplný, celkový a celistvý přístup k vlastní Niterné mysli, která určuje a poskytuje účel, obsah a pojímání vlastního jedinečného sebepojetí a obrazu sebe sama.

Takové uspořádání je nejlepší zárukou toho, že se jakýkoli lidský systém nestane nepravým a zpátečnickým. Bude to proto, že se **lidské systémy nyní budují dle pravé podoby a pravého obrazu lidí,** a ne dle podoby a obrazu, které jsou zdeformované. **Jelikož tento pravý obraz a pravá podoba lidstva odvozují svou náplň a formu z Nejvyššího, je jeho přirozená, normální a náležitá povaha vždy progresivní.** V takové povaze není myslitelné nic regresivního a reakčního. Toto je nejdůležitější ochrana proti návratu ke starým vzorům lidských systémů. Jestliže neustále vzhlíží k **Nejvyššímu,** stává se jedinec progresivně více a více podobným **Nejvyššímu.** A protože je **Nejvyšší Absolutně tvořivý, Dynamický, Aktivní a Progresivní, jeden se stává neustále tvořivějším, dynamičtějším, aktivnějším a progresivnějším** relativně jen k **Absolutnímu Nejvyššímu.**

Na takovém pojetí se tedy buduje nové uspořádání lidských systémů.

V této kapitole se uvažuje o **nové struktuře několika lidských systémů:**

1. NOVÁ STRUKTURA SYSTÉMŮ DUCHOVNÍCH A NÁBOŽENSKÝCH

O nové struktuře systémů duchovních a náboženských. Tyto systémy lze uspořádat jedině dle niterných náhledů, které přicházejí z Niterné mysli každého jednotlivce. V

takové situaci (**niterného náhledu**) se **duchovní záležitosti** u každého umisťují do jeho vlastní **Niterné mysli,** kam patří a která určuje strukturu jednotlivcovy **duchovnosti** a způsoby, jakými se provádí a uskutečňuje. Nemohou se do něj vkládat a jemu vnucovat žádné **vnější** či **zevní** určení, předpisy či tužby. Proto **nové uspořádání duchovních či náboženských systémů v sobě NEZAHRNUJE žádné vnější uctívání, ceremonie, rituály a postupy, jaké má uspořádání staré.**

Je však důležité, že **jakékoli osobní duchovní zkušenosti a způsoby jejich dosahování se sdílejí, probírají, zvažují a zahrnují do struktury systému samotného za účelem jeho progresivního směřování.**

Proto **každé společenství, každý národ či stát ustanovuje ve vzestupné posloupnosti duchovní RADU SEDMI, kterou tvoří duchovně nejrozvinutější, moudré a láskyplné osoby. Koordinují všechna duchovní snažení členů komunit, skupin, národů a států na Zemi. V takové Radě se nepředepisuje, nevyžaduje, nevynucuje či nevnucuje nic, co se týká způsobu, jakým mít vztah k Nejvyššímu a jak Ho/Ji uctívat.** Tyto věci jsou mezi **Nejvyšším** a **Niternou myslí** každého jednotlivce. A jelikož je **každá osoba v neustálém styku s vlastní Niternou myslí, ve které je Nejvyšší, tak přímo komunikuje buď s Nejvyšším, nebo se zvláštním představitelem - jehož za tímto účelem pověřil Nejvyšší - který tuto osobu instruuje o všech duchovních záležitostech** v souladu s potřebami **její duchovní specifičnosti.** Tento představitel se obvykle nazývá **NEJVYŠŠÍM RÁDCEM.** Avšak i v těchto případech, kdy existuje **zvláštní představitel Nejvyššího, je vždy k dispozici přímý přístup k Nejvyššímu, kdyby vyvstala potřeba, aby se potvrdil, ověřil a posílil vlastní pokrok.**

Výsledek takové instrukce, zkušenosti a komunikace je u každé osoby jedinečný a zvláštní. Jelikož ale jeden z účelů lidského života spočívá ve **vzájemném sdílení z lásky,** sdílí se tento výsledek s ostatními a **důsledkem tohoto uspořádání je společný duchovní prospěch. Toto sdílení vždy přispívá k většímu duchovnímu pokroku u každého. A DUCHOVNÍ RADA všechny tyto procesy koordinuje a zajišťuje, aby byly vytvořeny všechny náležité příležitosti pro sdílení a vzájemnost a aby byly vždy místně, celonárodně či celosvětově funkční. Všechny činnosti této Rady jsou vždy pod dohledem a za předsednictví NEJVYŠŠÍHO.**

2. NOVÁ STRUKTURA POLITICKÝCH SYSTÉMŮ A SYSTÉMŮ VLÁDY

Nová struktura politických systémů a systémů vlády je budována zcela na základě duchovních principů, z nichž tyto systémy odvozují svůj účel a cíl. Jejich hlavní funkcí je neustále vytvářet inspirující prostředí a životní styl pro společenstva, státy, národy a člověčenstvo jako celek, což umožňuje, aby duchovní pokrok každého jedince, každé skupiny a celého lidstva postupoval bez překážek, rušení či potíží. Koordinují správné, vhodné, rovnoměrné a vyvážené rozdělení všech statků a potřeb každodenního života všem.

Jelikož je jen jediný **jednotný princip a účel** pro všechny členy člověčenstva - **duchovní pokrok** v **početných variacích a způsobech** v souladu s určením každého individua, neexistují mezi různými národy, rasami a státy žádné překážky, hranice a meze. **Je jen jedno člověčenstvo, rozdělené do několika oblastí za účelem dostatečné a účinné koordinace, dodávky a distribuce všech nutných služeb.** Za tohoto uspořádání **nejsou myslitelné žádné politické strany,** protože je každý otevřen **duchovnímu světu** a své **Niterné mysli** a svým vlastním **duchovním rádcům,** kteří ho instruují, radí mu a pomáhají,

aby jeho činnost nabrala ten nejlepší možný kurz. **Politické strany jsou v sobě a samy o sobě negativně soupeřící, výlučné, separující se, sebestředné, zaměřené na sebe a hladové po moci.** Takové rysy jsou z negativního stavu a **nemají** v novém uspořádání lidských systémů žádné místo.

Vůdci člověčenstva nejsou vybíráni na základě systémů stran, národnosti, rasy, skupinových preferencí, většiny, menšiny či rodu. **Do jedné centrální vlády nad celým člověčenstvem je dosazeno sedm nejmoudřejších a nanejvýš láskyplných lidi, které za tímto účelem vybral sám Nejvyšší na základě míry, intenzity a kvality jejich moudrosti a lásky k tomu, aby byli užiteční ve službách člověčenstvu, kvůli užitečnosti samotné, bez jakékoli nízké motivace.** Sedm členů Vysoké rady zastupuje sedm hlavních oblastí lidských systémů. **Jeden z členů je pověřen vedením Rady, obvykle na jeden rok. Všichni členové v této pozici ROTUJÍ tak, že v rámci sedmi let se každý z členů Vysoké rady stává jejím předsedou. Všechny schůze Rady se konají pod dohledem a za prezidentství NEJVYŠŠÍHO. Totéž uspořádání vlády je ustanoveno ve všech odpovídajících oblastech ve všech sestupných směrech až po nejjednodušší komunitu s dobře zajištěným spojením a neustálou zpětnou vazbou souběžně se všemi úrovněmi a oblastmi nad i pod nimi.**

3. NOVÉ POJETÍ, CHÁPÁNÍ, FUNKCE A ÚČEL RODINY, MANŽELSTVÍ A SEXUALITY

Nové uspořádání lidských systémů vyžaduje odlišné pojetí, chápání, odlišnou funkci a odlišný účel rodiny, manželství a sexuality. Staré uspořádání těchto systémů se odvozovalo a bylo vybudováno z požadavků, očekávání, zákazů a omezení, které do nich byly z vnějšku vnuceny odpovídajícími tradicemi, zvyky a kulturami. Úplně, zcela a naprosto sloužily jejich zachovávání, udržování a pokračování bez jakéhokoli ohledu na pravou **duchovní souvislost** a souvztažnost takového spojení a takové aktivity.

Bylo již řečeno, že instituce rodiny, manželství a s nimi související záležitosti byly speciálně a pečlivě zfabrikovány pseudotvůrci za účelem zničení **duchovnosti.** To provedli genetickou deformací jak mužského, tak i ženského vzezření, nejen v **duchovním** a **duševním ohledu,** ale především anatomicky, biologicky, chemicky, a tedy **fyzicky.** To bylo nutnou podmínkou pro to, aby se zajistil úspěch jejich plánu. Tímto způsobem učinili lidi ku podobě a ku obrazu zvířat snažíce se vyhladit všechny znaky podoby a obrazu **Nejvyššího.** Předpokládali, že se tím prokáže, že lidští tvorové nejsou stvořeními **Nejvyššího,** ale výsledkem evolučního vývoje ze **zvířat** a **hmoty.** **To je filosofie a základna, na níž jsou vybudovány veškeré instituce manželství a rodiny starých systémů.**

Toto uspořádání **nemá** v podstatě ani formě nic společného s **čímkoli duchovním.** Proto se musí **zcela odstranit a přebudovat tím, že se navrátí ke svému původnímu smyslu, účelu a ke své původní funkci.**

Rození dětí starou metodou je, jak může vidět každý, kdo je ochoten to vidět, **nebezpečné jak pro život matky, tak i dítěte; je nezdravé, krvavé, komplikované, bolestivé a v zásadě nepříjemné.** V pojetí **Absolutní lásky Absolutní moudrosti** žádná taková **idea** neexistuje. **Cokoli je bolestivé, nebezpečné a nezdravé, je nepřirozené a nenormální a pochází z negativního stavu a procesu, který nikdy nevzniká z Nejvyššího.** Je to **Nejvyšším** tolerováno kvůli všeobecnému prospěchu lidí a ku prospěchu veškerého Stvoření v tom, jak odpovídá na počáteční otázku, **jaké je to být bez duchovnosti.**

Nové uspořádání systému rodiny a manželství neobsahuje takový nedokonalý, nepřirozený a nenormální způsob rozmnožování. Proto se otevřením přístupu do **Niterné mysli** a všech dimenzí znovu objeví a využijí skutečné, vhodné, správné a skutečně **duchovní způsoby rozmnožování.**

Je třeba si pamatovat, že **taková náležitá znalost existuje v Niterné mysli, a je tedy vždy přítomná v každé lidské bytosti. Plně se využívá při vybudování nové výstavby rodiny a manželství.**

Prvním krokem v tomto postupu je **NÁVRAT K PŮVODNÍ anatomické, biologické, chemické a fyzikální struktuře ženy a do jisté míry i muže.** To se provádí **speciálními genetickými manipulacemi,** které dodržují určité **zákony souvztažností.** Jak **tyto zákony,** tak i **způsoby jejich využití jsou blíže odhalovány NEJVYŠŠÍM a znovu objevovány v Niterné mysli. Pomoc také přichází od POTOMKŮ DŘÍVĚJŠÍCH LIDÍ na planetě Zemi, kteří ji opustili na začátku duchovního úpadku a jsou nyní znovu přímo napojeni na lidstvo.** *Tedy* ***Vesmírní lidé*** *– viz* **www.vesmirni-lide.cz** *– pozn. zpracovatele.*

Poté, co je nové uspořádání hotovo, **rození nových členů člověčenstva se bude dít procesem speciálního dvojklonování,** který byl již krátce popsán.

Za těchto podmínek se smysl a účel manželství a sexuality zcela změní. Slouží nyní čistě duchovnímu pokroku.

Každá lidská bytost se nachází v odlišném a jedinečném stupni zvláštní lásky a její moudrosti a v této zvláštní lásce a moudrosti. Existuje vždy náležitý DUCHOVNÍ SLOULAD mezi láskou a moudrostí a moudrostí a láskou. Láska miluje svou moudrost a moudrost se stává moudřejší a moudřejší svoji láskou. Moudrost lásky činí lásku intenzivnější, krásnější, hlubší a smysluplnější. Činí ji více a více milující. Láska moudrosti činí moudrost hlubší, jedinečnější, více zvláštní a tvořivější.

V takovém zvláštním vztahu lásky a moudrosti se odráží potřeba jejich správného poměru. Zvláštní kvalita lásky a její moudrosti vyžaduje ekvivalentně souměřitelnou zvláštní kvalitu moudrosti a její lásky. Za účelem jejich sjednocení by nešlo vhodně připojit jakoukoli jinou kvalitu.

Tento vztah dokonale odráží pravý význam **maskulinity** a **femininity** či **princip těch,** kdo se nazývají manžel a manželka. **Láska a její moudrost se projevuje principem femininity a moudrost a její láska principem maskulinity. Souměřitelná souvztažná kvalita jedné k souměřitelné souvztažné kvalitě druhé představuje VZTAH manželky a manžela.** Aby se mohl odehrát **duchovní pokrok,** je nutné a vysoce žádoucí, aby se ustanovila tato jednota. V této jednotě dochází skrze **princip výměny a sjednocení všech maskulinních se všemi femininními principy** a opačně k většímu přiblížení se **Nejvyššímu.** Větším přiblížením k **Nejvyššímu** se jedinec stává více sám sebou; tím, že se stává více sám sebou, naplňuje více účel svého života a stává se užitečnějším sdílením svého jedinečného já se všemi ostatními jedinečnými sjednoceními v bytí.

Pravé jednosti já není možné dosáhnout bez procesu sjednocení maskulinity a femininity jejich sdílením a výměnou. Z toho vychází **nové uspořádání rodiny a manželství. RODINA je nástrojem, který umožňuje takové sjednocení souměřitelných zvláštních kvalit lásky a moudrosti, které patří jedna ke druhé jako jedna polovina zapadá do druhé, doplňuje ji a tvoří celek - úplnou lidskou bytost.** Tento neustálý stav a proces **sjednocení těchto dvou principů dává zrod novým duchovním ideám vyšší lásky a moudrosti pro duchovní pokrok. Takové ideje** jsou velmi jedinečné a jsou využity při uspořádávání nových lidských bytostí tím, že se do nich promítá zvláštní a jedinečný

duchovní, duševní a **fyzický obsah** a **jeho forma.**

Kvůli této jedinečné konjunkci, výměně a jednotě **maskulinních** a **femininních principů se stávají jak muž, tak i žena skutečně jednou úplnou rodinou - jednotou, která se nyní může sdílet s jinou jednotou ve společném snažení o neustálý duchovní pokrok.**

Co se týká **SEXUALITY, ta se stává hlavním nástrojem konkrétního vyjádření sjednocení lásky a její moudrosti s moudrostí a její láskou, jež se pak sdílí a vzájemně vyměňuje se VŠEMI ostatními jedinečnými kvalitami lásky a moudrosti v jejich obecném projevu v jedinečných mužích a ženách, kteří nalézajíce jeden druhého si prostřednictvím sexuálního styku vyměňují rozkoš a potěšení - výraz pravé lásky Nejvyššího a všech ostatních. Sexualita pomáhá k větší seberealizaci, která pak vede k většímu duchovnímu pokroku.**

4. NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ VZDĚLÁVACÍHO SYSTÉMU DĚTÍ

Nové uspořádání vzdělávacího a výchovného systému dětí se od starého zcela liší. Jak se uvedlo před tím, v určitém bodě se kvůli manipulacím pseudotvůrců lidé začali rodit do vědomé neznalosti. Bylo nutné je od počátku všemu učit. Takové uspořádání je plýtváním, je neproduktivní a netvořivé, je nepřirozené, nenormální a příčící se pořádku. Lidé byli vyučováni ze **zevního stupně** čili **z vnějšku,** kde se nachází jen malé poznání. **Pravé poznání je uvnitř v Niterné mysli,** k **níž** byl přímý přístup uzavřen na **několik miliónů let.** Taková nevědomost byla zavedena **zevně,** proto byla **omezena** pouze na uvědomování a na fyzickou a biologickou strukturu lidských bytostí. Nedotýkala se **niterné úrovně** lidské mysli a neměnila ji, a ani se **jí** nemohla dotýkat či ji pozměnit. Jestliže by mohla, nebylo by možné žádné poučení. **Že taková situace existuje, lze spatřit ve složitém celku narozeného dítěte, které je schopno vnímat a rozlišovat věci, jaké si nikdo nedovede ani představit.** Ale jak se výuka dítěte počíná **z vnějšku,** nastává úplné uzavření a dítě je odříznuto od zdroje ve své **Niterné mysli.** Důvody pro toto uzavření byly již vysvětleny.

Jakmile se **Niterná mysl** otevře, jsou k dispozici a přístupné všechny znalosti všem, kdo je touží získat a využít pro vlastní **duchovní progresi.** Za těchto okolností se netoleruje žádná nevědomost.

Proces narození do plnosti vlastního poznání je zajištěn novými, jedinečnými ideami, které nastávají, probíhají a stávají se jako výsledek výměny a sjednocení maskulinních a femininních principů prostřednictvím sexuálního styku. Takové ideje obsahují plnost idejí svého vlastního projevu, své konkretizace a aktualizace; nechybí v nich nic. Jakmile se tyto ideje vytvoří, je veškeré poznání o jejich stávání se uvnitř nich samých. Do nich se promítne NADĚLENÍ ducha tohoto jednotlivého života z Nejvyššího (po zjištění, zdali si svobodně přejí se konkretizovat), takže se stávají živými s plnou znalostí odpovídající potřebě bytí, existence a pokroku.

Kvalita, rozsah a zvláštnost poznání je určena **zvláštností obsahu** jakékoli takové **ideje.** Ve všeobecném smyslu existuje **vždy plnost jakéhokoli poznání,** protože **Niterná mysl** je ve svých aspektech univerzální. **Obecné a společné poznání,** které je nutné pro řádné fungování, tvořivé úsilí a rozhodování, se nicméně vždy obohacuje a umocňuje **zvláštním poznáním,** které se vztahuje jen ke zvoleným životním stylům, povoláním a cestám **duchovního pokroku a obsahu užitečnosti,** který si kdo zvolí.

Od okamžiku objevení se jakékoli **takové ideje** v konkrétní formě lidské bytosti počíná se

vrozená plná znalost zvláštního rozšiřovat, obohacovat a progresivně rozvíjet jedinečným tvořivým úsilím a příspěvkem každé lidské bytosti, která si svobodně zvolí se takového rozvoje zúčastnit. Tak jedinec zahajuje s plným poznáním a kráčí dle **principů duchovní progrese** navěky vpřed ke stále většímu a většímu poznání.

Za těchto podmínek nevyžadují vzdělávací systémy zvláštní typy škol či učitelů, ale jen KOORDINÁTORY, kteří zajišťují, že se všechny nově vybudované a získané poznatky dodatečně k vrozeným budou sdílet, předávat a náležitě rozdělovat ve prospěch každého. V procedurách a progresi instrukce vždy přicházejí od **Nejvyššího, duchovních rádců** od **Nejvyššího** a z výměny všech nově získaných poznatků. **Koordinátoři systému opět sestávají ze sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů společnosti, kteří prokážou zvláštní zájem, talent, nadání a schopnosti, co se této specifické koordinace týče.** Jsou pověřeni přímo **Nejvyšším.**

5. NEUSTÁLÝ KONTAKT A SPOLUPRÁCE S OSTATNÍM STVOŘENÍM

V nové struktuře lidských systémů je **jeden zcela nový** (ve skutečnosti **starý a zapomenutý**) **systém, který nebyl součástí starého uspořádání.** Ve starém uspořádání byla planeta Země izolována a umístěna takříkajíc do karantény. A donedávna nebyly k dispozici ani přímá komunikace a výměna s jakýmikoliv jinými fyzickými planetami, galaxiemi, vesmíry či dimenzemi, ani přímý přístup k nim z důvodů uvedených jinde v této knize. Tato situace vylučovala planetu Zemi z účasti na **duchovním pokroku** její vlastní Galaxie, jejího vlastního Vesmíru, ostatních vesmírů a obecně tohoto časového cyklu. Taková situace se nedá kvůli její nepřirozenosti, nenormálnosti a patologičnosti tolerovat. **Tolerovala se jen kvůli Velkému plánu.**

Aby duchovní pokrok měl však svou univerzální a všedimenzionální platnost (vždyť se celé Stvoření jeví před **Nejvyšším** především jako **jedna úplná sentientní entita,** která se nachází v neustálém pokroku), **musí být všechny planety, galaxie a vesmíry se všemi svými případnými obyvateli v daném časovém cyklu SOUČÁSTÍ této snahy.** Cokoli je vyloučeno, zabraňuje **plnosti duchovního pokroku;** něco vždy chybí. Takovou situaci nelze navždy tolerovat.

Takže pro duchovní pokrok člověčenstva jako celku je nutné, aby mezi všemi vesmíry a dimenzemi byl neustálý kontakt, stálá komunikace a výměna všech výdobytků ve vztahu ke všem jejich zvláštním potřebám odděleně i společně. Takže je zařízen PŘÍSTUP k takové výměně jak v duchovním světě, tak i u všech bodů fyzického vesmíru.

To vede k ustanovení **speciálního systému,** který koordinuje, obsazuje a formuje **strukturu agentury,** která hraje v tomto úsilí **zvláštní roli.** Tato se nazývá **INTERGALAKTICKÁ RADA planety Země a sestává ze sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, kteří mají zvláštní zájmy, nadání, vlohy a schopnosti pro tuto zvláštní práci. Koordinují, budují a ustanovují zvláštní vyslanectví a agentury, aby se zajistila řádná a užitečná výměna, prospěšná všemu, co nastává a přispívá k neustálému duchovnímu pokroku veškerého Stvoření.**

6. NOVÁ STRUKTURA VÝMĚNY INFORMACÍ

Nová struktura komunikace a výměny informací, poznatků a požitků se substanciálně liší od staré. Zatímco stará struktura soustředila veškeré své úsilí na rozvoj vnějších prostředků komunikace, nová struktura klade důraz na niterné prostředky. S otevřením **Niterné mysli** a přístupu do **duchovního světa** a k jiným **fyzickým vesmírům** je dostupný, možný a dosažitelný rozvoj speciálních **psychických** a **duševních sil.** Využívají se a zdokonalují telepatie, telekineze, teleportace a všechny jiné **psychické** a **duševní síly** známé či neznámé současným lidem. Jelikož v **Niterné mysli** každé lidské bytosti nejsou žádné zlé sklony ke zneužívání, nesprávnému využívání a k manipulaci s **takovými silami,** ale jen **dobré** sklony přispívat jeden druhému k **duchovnímu pokroku** z lásky jednoho ke druhému, nehrozí či není možné žádné nebezpečí vměšování do soukromí. **Niterná mysl má zabudovaný bezpečnostní systém z přítomnosti Nejvyššího, který ochraňuje před jakoukoli takovou možností.** Kdyby nastala byť jen sebemenší možnost něčeho takového, **Niterná mysl** by se uzavřela a bránila by jakémukoli příjmu či přenosu takové povahy.

Protože všechny psychické síly, ovládání mysli a s nimi související záležitosti jsou z **Nejniternější mysli,** přicházejí skrze **ni** a nacházejí se **uvnitř této mysli, která** je z **Nejvyššího,** nemůže se takové nebezpečí nikdy zkonkretizovat, ba ani o něm nelze uvažovat.

Nová struktura umožňuje mnohem rychlejší, účinnější a progresivnější komunikaci a výměnu. Nicméně však nevylučuje některé staré pozitivní prostředky jako tiskoviny, videosnímky, televize, rádio, počítače, záznam atd. Ty se neustále rozvíjejí a zdokonalují kvůli povaze **nejzevnějšího** čili **zevního stupně** lidské mysli, která potřebuje takové komunikační módy pro svůj **duchovní rozvoj** návdavkem k **módům psychickým.** Pro **zevní mysl** je v tomto ohledu vůbec nejlepší metodou využívání vlastních nástrojů, které má k dispozici. **Ty ale nikdy nenahradí VYŠŠÍ MÓDY METAKOMUNIKACE, protože ta je mimo jejich dosah.**

Aby se taková **metakomunikace** uskutečnila v souladu se **všemi duchovními principy sdílení a výměny,** je opět jmenována **ZVLÁŠTNÍ RADA se stejnou strukturou, jakou mají ostatní shora uvedené, která má kvůli vzájemnému prospěchu koordinovat všechny takové postupy a výsledky komunikování.**

7. NOVÁ TECHNOLOGIE A EKONOMIE

Dostupnost všech zdrojů poznatků, které přicházejí z **Niterné mysli, vnitřní** a **zevní mysli** z **duchovního světa** a z **ostatních míst fyzického vesmíru** dává **jinou strukturu lidské technologii a ekonomii. ZVLÁŠTNÍ RADA - uspořádána jako jiné ze členů, kteří jsou nanejvýš znalí, koordinuje tyto poznatky a jejich nejlépe možné uplatnění a rozdělení ve prospěch člověčenstva a ostatního Stvoření. To vede k rozvoji vysoce účinného a dostatečného technologického a ekonomického systému, který plně slouží potřebám všech jednotlivých členů člověčenstva, člověčenstvu jako celku a všem, kdo se zúčastní na jeho rozvoji. Jsou využívány zdroje energie neznámé lidem současnosti. Spolu s využíváním termonukleární, sluneční a fotonové energie je využíváno řízení počasí, genetické manipulace, vesmírné cestování, ovládání a spoutání gravitace a podobné techniky, které nakonec slouží duchovnímu pokroku celého sentientního Stvoření.**

8. NOVÁ MEDICÍNA A LÉČITELSTVÍ

To vede k výstavbě odlišné struktury medicíny a léčitelství. Prvotní důraz se soustřeďuje na **prevenci** a **ochranu lidských fyzických forem před jakýmikoli škodlivými vlivy a hrozbami prostředí. To je zvláště důležité, jakmile se zahájí cestování do fyzických prostředí nepřátelských fyzické formě,** jiných než **to,** které se považuje za **vlastní, prospěšné prostředí.** Za tím účelem jsou navržena, vyvinuta, vybudována a užita **zvláštní ochranná zařízení se speciálními prostředky pro nápravu, opravu či zhojení následků neodvratných nehod.** Léčebný postup klade důraz na využití **psychických sil** a **ovládání mysli. Hypnóza, sebehypnóza** a **podobné nástroje** jsou využívány jako jedna z hlavních metod nového lékařství a léčitelství. V těchto postupech jsou široce využívány **duchovní prostředky** při využití **zákonů souvztažností,** jimiž se může **náležitě zmanipulovat a modifikovat jakékoli prostředí** tak, jak je třeba. **Nová medicína se soustřeďuje hlavně na duchovní, duševní a fyzickou stabilitu a rovnováhu a stabilitu a rovnováhu odpovídajících a speciálních prostředí, čímž u každého neustále přispívá k jeho duchovnímu pokroku. Jako jiné systémy se medicína a léčitelství koordinuje RADOU MOUDRÝCH a láskyplných členů, kteří mají zvláštní zájem, talent, zvláštní nadání a jsou obzvláště vhodní vzhledem k těmto záležitostem.**

9. NOVÁ FILOSOFIE

Veškerá filosofie nového uspořádání lidských systémů a jejich morální a etické kódy se od staré struktury odlišují. Existuje zvláštní, Nejvyšším určená rada sedmi nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, která koordinuje a dohlíží na to, aby správné principy podléhaly takovým filozofickým, morálním a etickým kódům. Filosofie sama je budována na zásadě, že existuje jeden a jediný prvotní princip. Tím je Nejvyšší. Z Nejvyššího odvozuje vše ostatní svůj původ. Jakékoli další závěry se musí vyvozovat z tohoto faktu. Z tohoto faktu jsou zřejmé a jasné následky a důsledky pro filosofii jsoucna a bytí. Cokoli se uvažuje jinak, nemá samo o sobě žádnou realitu. **Kvůli Absolutní přirozenosti Nejvyššího neexistují pro lidskou mysl žádná omezení, žádné hranice, zákazy a bloky, aby nemohla v jakémkoli stavu jsoucna a procesu bytí navěky růst, prospívat, kráčet vpřed, tvořit a poznávat.** Proto kdokoli či cokoli popírající tento fakt je neetický či neetické a nemá žádnou morálku.

Všechny etické kódy a morálka se budují na záměrech každého jednotlivce. Cokoli se učiní, získá, vytvoří, řekne, cítí, chce či požaduje s dobrým úmyslem, za účelem **většího duchovního pokroku a sdílení,** je vhodné, filosofické, morální a etické.

HLAVNÍM ČINITELEM při stanovení těchto záměrů je KOMUNIKACE s vlastní Niternou myslí a vlastními duchovními rádci pod vedením a za přítomnosti Nejvyššího. Zde může jednotlivec neustále kontrolovat a ověřovat morálnost a etiku vlastního snažení a postupu. Kdo přestává s takovým komunikováním, ověřováním a s touto kontrolou, jedná nemorálně a neeticky vzhledem k sobě a následně i k jiným.

Toto jsou tedy **hlavní rysy nového uspořádání některých lidských systémů.** Lepší pochopení této struktury lze získat z nové dynamiky lidských systémů, která se bude vysvětlovat v následující kapitole.

Než postoupíme k úvahám na toto téma, je na řadě vážně varování: Shora popsaná nová

struktura lidských systémů **není výlučná, úplná a jedině možná.** Nakonec a zajisté existuje **přesahující chápání,** které bude zjeveno v krocích, jak budou ustanoveny, využívány a jak budou progresivně následovat. Vzhledem k současnému počátečnímu kroku v **lidské duchovní progresi** je toto shora popsané chápání jen dočasné.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 2. kapitoly III. části je tato označena těmito názvy:

1. NOVÁ STRUKTURA SYSTÉMŮ DUCHOVNÍCH A NÁBOŽENSKÝCH

2. NOVÁ STRUKTURA POLITICKÝCH SYSTÉMŮ A SYSTÉMŮ VLÁDY

3. NOVÉ POJETÍ, CHÁPÁNÍ, FUNKCE A ÚČEL RODINY, MANŽELSTVÍ A SEXUALITY

4. NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ VZDĚLÁVACÍHO SYSTÉMU DĚTÍ

5. NEUSTÁLÝ KONTAKT A SPOLUPRÁCE S OSTATNÍM STVOŘENÍM

6. NOVÁ STRUKTURA VÝMĚNY INFORMACÍ

7. NOVÁ TECHNOLOGIE A EKONOMIE

8. NOVÁ MEDICÍNA A LÉČITELSTVÍ

9. NOVÁ FILOSOFIE

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

Kapitola třetí

NOVÁ DYNAMIKA LIDSKÝCH SYSTÉMŮ: ANALÝZA TÉTO DYNAMIKY

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 237 – 240, 3. kapitola, část III.*

Nová dynamika lidských systémů funguje na **zcela odlišných principech** než stará. Při starém pojetí lidských systémů nelze dynamiku považovat za pravou dynamiku. Účelem a cílem těchto systémů je podporovat, zachovávat a udržovat stagnující rozpoložení všech konvencí, tradic, kultur a jim odpovídajících pravidel, nařízení a směrnic. Lze tedy říci, že probíhají na **PSEUDODYNAMICKÝCH PRINCIPECH.** Neboť cokoli probíhá proti progresivnímu plynutí duchovnosti, nelze považovat za dynamické; je to destruktivní vzhledem k pravému účelu života a jeho pokroku.

A) PSEUDODYNAMICKÉ „PRINCIPY“

Pseudodynamika starých lidských systémů se proto může popsat následujícími „principy“:

1. „PRINCIP“ STAGNACE

„Principem“ stagnace. Tento princip je založen na **sebezachovávání, sebeudržování a sebeobraně.** Vše v systému směřuje k jedinému cíli: **Zachovávat tak, jak je jen možné, a tak dlouho, jak je jen možné, vše staré, stagnující a statické.** Cokoli nesplňuje tento účel či toto pravidlo, je nebezpečné, nežádoucí a musí se eliminovat. Za takového uspořádání nelze mít žádné jiné ohledy či úvahy.

2. „PRINCIP“ SLUŽBY SOBĚ SAMA

„Principem“ služby sobě sama. Vše ve starých systémech slouží **svému vlastnímu účelu.** Nakonec to neslouží potřebám jednotlivých členů společnosti či společnosti jako celku, ale právě opačně: **Všechna individua a celá společnost musí sloužit systému.** Takový systém se stává **ohromným konglomerátem, který pohlcuje** lidský život a skutečné tvořivé úsilí lidských bytostí. Pravé tvořivé úsilí se v pseudodynamice starých systémů nepovzbuzuje ani neoceňuje, neboť slouží podkopávání jeho „principu“ stagnace, což by mohlo vést k její eliminaci. Jediné dovolené tvořivé úsilí je to, které slouží zachovávání a zdokonalování stagnujícího rozpoložení systému. Takové tvořivé úsilí nelze ovšem skutečně nazývat tvořivým, neboť nakonec slouží k zdokonalování metod, které ničí pravou tvořivost. V pravém a tvořivém snažení je odstraněno vše stagnující a nahrazeno progresivním.

3. „PRINCIP“ KONTRAPRODUKTIVITY

„Principem“ kontraproduktivity. Vše skutečně produktivní ve starých systémech je fakticky kontraproduktivní, neboť to slouží zachovávání tradic a zvyků, které se neustále vzdalují duchovnosti. V pravém pojetí jsoucna a bytí je možná jen taková produktivita, jejímž výsledkem je **duchovní pokrok všech.** Jelikož staré systémy takovou snahu ničím nepodporují, ale fakticky jí překážejí, brání a jdou proti ní, nelze nic ve starých systémech považovat za skutečně produktivní.

4. „PRINCIP“ PROTIKLADNÉHO UŽITKU

„Principem“ protikladného užitku. Jakýkoli užitek, který se odvozuje z dynamiky starých systémů, není vůbec užitkem, neboť, jak se opakuje, je užitkem pouze pro systém sám bez skutečného ohledu na potřeby individuálních členů systému a lidské společnosti, vezme-li se v podstatě zřetel na jejich základní a životně závažnou potřebu - neustálý **duchovní pokrok.** Cokoli neslouží takovému užitku, je neužitečné a obchází pravý život.

5. „PRINCIP“ SLOŽITOSTI

„Principem“ složitosti. Vše v pseudodynamice lidských systémů je stále více složitější a komplikovanější. Jelikož staré systémy slouží zachovávání a udržování tradic a zvyků, komplikované způsoby a módy, jak tak činit, se neustále hromadí, rozšiřují a zvětšují, takže se stávají stále **složitějšími** a **obtížnými pro chápání** a velmi často **rozporuplnými.** To podporuje **byrokracie,** která je zfabrikovaná za tímto zvláštním účelem. Taková složitost způsobuje, že je stále obtížnější, aby se jakýkoli progresivní prvek v takovém systému zachytil, a jeho snaha se ztrácí v komplikovanosti, složitosti a byrokracii systému. Tak tedy **složitost** starých systémů slouží podpoře jejich stagnujících rozpoložení.

Žádný z takových „principů“ nelze uvažovat či využít v dynamice nových lidských systémů. Jejich nový účel, cíl a sklon je **zcela opačný** vzhledem ke starým.

B) OBECNÉ PRINCIPY DYNAMIKY

Nejlepší způsob, jak **novou dynamiku lidských systémů** analyzovat, je **popis pravých principů, jakými a na jakých působí. Tyto principy** lze považovat za obecně působící, které jsou univerzálně platné pro jakýkoli jediný systém, jakož i pro celkový systém lidstva. **Zvláštnost každého jednotlivého principu s ohledem na zvláštní dynamiku každého systému je určena obsahem jakéhokoli daného systému a typem užitku, který poskytuje.** Nicméně je **tato zvláštnost plně pochopitelná z obecných principů dynamiky, kterým podléhají všechny a jakékoli lidské systémy:**

1. PRINCIP SLUŽBY

Z principu služby. Dynamika jakéhokoli systému je vyvinuta tak, aby sloužila hlavnímu účelu lidského života, kterým je duchovní pokrok. Každou lidskou bytost je nutno vybavit všemi nutnými potřebami **vnitřního** a **vnějšího života,** aby se tak mohlo u každého posloužit jedinečné, neopakovatelné povaze jeho individuálního pokroku a aby se tento podporoval a neustále rozvíjel způsobem nanejvýš funkčním a vhodným. Cokoli neslouží tomuto účelu,

nemůže být součástí žádného lidského systému.

Takže veškerá dynamika lidských systémů je úplně, zcela a absolutně směrována k tomu, aby sloužila jedincům, společnosti a člověčenstvu a všem jiným stvořeným sentientním entitám v jejich tvořivém úsilí v procesu jejich **duchovního pokroku.** **Veškerým motivačním faktorem takových systémů je to, že mají sloužit ostatním, a ne sobě samému.** Služby a výkony pro sebe jsou motivovány jen potřebou být v co nejlepším možném módu působení za účelem stále lepších služeb a výkonů vzhledem k potřebám druhých.

2. PRINCIP UŽITKU

Z principu užitku. Nová dynamika jakýchkoli lidských systémů se rozvíjí na základě své užitečnosti ve službách, jaké poskytuje hlavnímu účelu lidského života, jakož i životu člověčenstva a veškerému čijícímu Stvoření a jim odpovídajícím prostředím. Cokoli se využije za tímto účelem, je využito a zahrnuto ve všech systémech s ohledem na užitek jejich zvláštní funkce. Takové využití všech možností je vlastní nové dynamice jakéhokoli nového systému. Nelze přehlédnout nebo považovat za nedůležité nic, co by mohlo mít takový užitek pro systémy v jejich službě **duchovnímu pokroku** sentientního Stvoření. V takovém užitku je neustálá přítomnost **Nejvyššího** - **Nejvyšší** je v něm jako ve Svém vlastním.

3. PRINCIP ÚSPORNOSTI

Z principu úspornosti. Nová dynamika lidských systémů se rozvíjí na základě efektivity svých služeb a užitku, které poskytuje duchovnímu pokroku lidí. Proto každý systém neustále vyhledává **nejjednodušší, nejekonomičtější, nejvýkonnější** a **nanejvýš funkční metodu,** jakou by naplnil účel své existence. Taktéž touží být nanejvýš pohodlným a snadným pro použití a pochopení. Cokoli situaci komplikuje a ztěžuje její chápání či řádné využití, je okamžitě eliminováno a proces se zjednoduší a je učiněn ekonomičtějším, aby tak mohl všem sloužit nanejvýš optimálním a funkčním způsobem. Proto jakékoli hromadění pravidel, nařízení, procedur a jiných složitostí je z nové dynamiky těchto systémů zcela eliminováno. Takové shromažďování je protikladné obsahu a významu slova „dynamický“. Není nic dynamického v hromadění a složitosti. Potlačuje se tím pravá povaha dynamiky.

4. PRINCIP NEUSTÁLÉHO ZDOKONALOVÁNÍ

Z principu neustálého zdokonalování. Všechny lidské systémy mají ve své nové dynamice zabudován **princip,** který určuje jejich samotný život a ospravedlňuje samou jejich existenci. **Tento princip** stanoví: **Cokoli existuje, existuje výhradně v potenciálech k tomu, aby bylo lepším a lepším.** Žádné skutečné statické, neměnné a nezlepšující se rozpoložení, stavy a procesy neexistují, protože by to bylo v rozporu s **Absolutní přirozeností Stvořitele.** Proto vše, aby ospravedlnilo svou existenci, musí samo sebe neustále zdokonalovat, aby tak mohlo lépe splnit účel své existence a být v souladu s hlavním účelem lidského života, kterým je **duchovní pokrok.** Cokoli nevylepšuje progresivní povahu Stvoření, nemůže být součástí tohoto procesu. Proto všechny lidské systémy musí ve své nové dynamice neustále zdokonalovat své služby, svoji užitečnost, úspornost a vše ostatní k tomu se vztahující. Musí neustále vylepšovat své metody, své funkce a módy uživené jako záruka proti jakékoli možné stagnaci, jakémukoli zneužití a nesprávnému užití. Jestliže jakýkoli lidský systém nevykazuje trend progresivního zlepšování spolu s obecným progresivním trendem **lidského duchovního pokroku,** přehodnocuje se a analyzuje, vyhledávají se a odstraňují příčiny této stagnace. Jestliže kvůli nějakému důvodu takový systém naplní svůj užitek a své služby a

nemá již nic více co nabídnout člověčenstvu či jednotlivcům, je pozměněn, zlikvidován či nahrazen daleko užitečnějším a služby poskytujícím systémem.

Shora popsané principy jsou zabudovány do nové dynamiky veškerých lidských systémů nového věku duchovního pokroku. Existuje stálá průběžná kontrola všech systémů, aby se zajistilo, že jsou neustále příslušné k **těmto principům.** Za tímto účelem je **Nejvyšším** jmenována **ZVLÁŠTNÍ RADA z nejmoudřejších a nejláskyplnějších členů člověčenstva, aby koordinovala všechny systémy a zajistila neustálé posilování a následování takových principů a jejich pozměňování za účelem jejich lepšího užitku a použití.**

5. PRINCIP NÁHRADY

Jiný obecný princip - odvozený ze **čtvrtého principu: Princip neustálého zdokonalování** je zabudován v **těchto principech** samých. Stanoví, že **cokoli existuje, neustále se vyvíjí a progresivně postupuje v krocích. Každý následný krok PŘESAHUJE svůj předcházející ve všech ohledech.** Toto je logickým následkem neustálého pokroku. Znamená to, že **mnohé věci, které byly náležité a správné v předcházejícím kroku rozvoje a pokroku, se stávají zastaralými a neužitečnými pro krok následný.** Nutnost náhrady **některých** či **všech principů** a metod je tedy nevyhnutelným pravidlem a nutnou potřebou zabudovanou ve **všech principech dynamiky lidských systémů. Tento princip** lze nazvat **principem náhrady** a lze jej považovat za jedno z **nejdůležitějších pravidel,** kolem něhož jsou vybudovány **všechny principy dynamiky lidských systémů. Zabraňuje každému systému v rámci každého kroku progrese, aby lpěl na svém zachovávání a udržování a stal se reakčním.** Nahrazuje **starý zákon lidského nevědomí,** který spočívá ve formulaci, že **cokoli jednou přijaté má sklon setrvávat a odolávat odstranění a čím déle setrvává, tím zavilejší je jeho odpor proti odstranění.**

Nyní se toto pravidlo samo o sobě stává zastaralým, neboť bylo součástí starého systému a starého pojetí lidské mysli. Je třeba si pamatovat, že **podle starého pojetí byla většina oblastí lidské mysli nepřístupná, a tudíž nevědomá.** To byl výsledek před tím popsaného uzavření **Niterné mysli, duchovního světa** a ostatních dimenzí. Za takové konstelace a takových podmínek hrály neznámé faktory staré, „nevědomé“ mysli významnou roli. Ochrana před neznámým se vyhledávala tím, že se pevně a zoufale lpělo na něčem známém a důvěrném. Všechny staré struktury dynamiky lidských systémů byly vybudovány na tomto pravidle.

V nové éře žádná taková situace neexistuje. Přístup k **Niterné mysli,** k **duchovním světu** a k jiným dimenzím a místům ve **fyzickém vesmíru** je **plně otevřen.** Za těchto podmínek se **nevyskytují obavy z neznámého.** Fakticky je **pojem strachu nemyslitelný, když je otevřen přístup ke všem oblastem lidské mysli.** Namísto toho se **každý s velkým očekáváním těší na svůj vlastní budoucí vývoj v procesu svého duchovního pokroku, protože každý ví, že to, co obsahuje, je nerozlučně lepší, žádoucnější, pokrokovější a dosahuje se tím větších hodnot a většího potěšení než v tom, co kdo má v daný okamžik svého duchovního pokroku. Zároveň je každý připraven zanechat vše, co je součástí tohoto jednotlivého okamžiku, bez toho, že by se toho nějak litovalo a ohlíželo se zpět.** Taková je pravá dynamika lidských systémů.

Otevřený přistup do **duchovního světa,** k vlastní **Niterné mysli** a ke svým **duchovním rádcům, druhým místům fyzického vesmíru** a ke **znalosti souvztažností,** jejich využívání a ovládání poskytuje další záruku proti stagnaci a lpění na starém. Takový přístup je nejlepší možnou kontrolou, ověřením a potvrzením, jež jsou připraveny pro všechny existující lidské

systémy. Shora uvedená **ZVLÁŠTNÍ RADA koordinátorů principů lidských systémů,** jakož i **individuálních členů** neustále ověřuje, potvrzuje, ohodnocuje a kontroluje všechny funkce systémů ze všech aspektů s pomocí všech, kteří se nacházejí v souvztažných stavech a rozpoloženích každého jednotlivého systému v jiných dimenzích a v **Niterné mysli** skrze **duchovní poradce,** kteří jsou pro tento zvláštní účel pověřeni **Nejvyšším.**

V nové dynamice lidských systémů není tudíž obsaženo nic a ani v ní nic, byť jen vzdáleně, nenaznačuje, co by mohlo vynucovat jejich zachovávání a stagnaci.

Použitelnost shora uvedených **principů nové dynamiky lidských systémů** je relevantní jen v rámci **nového kroku duchovního pokroku,** který právě začíná. Zda budou **tyto principy** použitelné v **dalším kroku duchovní progrese** ať úplně nebo částečně, či nikoliv, bude závislé na obsahu, účelu a potřebách dalšího kroku. Lze si však být jist, že se zajisté bude vyžadovat přesahující chápání jich všech. Takové je uspořádání pravého **duchovního pokroku** a tak tomu má být.

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 3. kapitoly III. části je tato označena těmito názvy:

A) PSEUDODYNAMICKÉ „PRINCIPY“

1. **„PRINCIP“ STAGNACE**
2. **„PRINCIP“ SLUŽBY SOBĚ SAMA**
3. **„PRINCIP“ KONTRAPRODUKTIVITY**
4. **„PRINCIP“ PROTIKLADNÉHO UŽITKU**
5. **„PRINCIP“ SLOŽITOSTI**

B) OBECNÉ PRINCIPY DYNAMIKY

1. **PRINCIP SLUŽBY**
2. **PRINCIP UŽITKU**
3. **PRINCIP ÚSPORNOSTI**
4. **PRINCIP NEUSTÁLÉHO ZDOKONALOVÁNÍ**
5. **PRINCIP NÁHRADY**

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

(18)

Kapitola čtvrtá

POVAHA A USPOŘÁDÁNÍ NOVÉHO ČLOVĚČENSTVA

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 241 – 244, 4. kapitola, část III.*

Povaha a struktura toho, co se v této knize nazývá pseudočlověčenstvem, byla pseudotvůrci zfabrikována tak, aby zadržovala a negovala normální a přirozené plynutí **duchovního pokroku.** Toto plynutí je esenciálně a substanciálně určující činitel v přirozenosti a struktuře každé sentientní entity či společnosti. Pseudočlověčenstvo bylo nástrojem v rukách negativních sil, které utvářely a ovlivňovaly veškerý jeho život tak, aby se odstranilo jakékoli pravé **duchovní uvědomění** a odstranil **duchovní život.** Ať se tedy ukázaly v povaze a struktuře pseudočlověčenstva jakékoli rysy, ve svém **nejzazším** smyslu a konotaci obsahovaly negativní stavy a procesy.

Pseudočlověčenstvo svou strukturou a povahou odráželo neobvyklou kombinaci dobra a zla, které bylo uměle smícháno dohromady. Nikde jinde ve Stvoření takové rozpoložení neexistovalo a neexistuje. Přítomnost pravé kvality dobra spolu s pseudokvalitami zla byla možná kvůli faktu, že při fabrikování pseudočlověčenstva použili pseudotvůrci živé buňky původních lidských bytostí, které v sobě obsahovaly **všechny kategorie** a **principy života relativního** k **Absolutnímu životu Nejvyššího.** V nich je **Nejvyšší** vždy přítomen jako ve Svém vlastním. Nic nelze udělat, aby se tato okolnost změnila. Užitím takových zvláštních buněk ve svých genetických manipulacích museli pseudotvůrci zachovat tento **základní životní princip.** Jedinou věcí, kterou mohli učinit, byla **jeho deformace. Princip života** ve své ryzí kondici - a tuto kondici museli pseudotvůrci použít - je **vždy dobrý a pozitivní.** Jeho **zdeformovaná verze je vždy negativní a zlá.** Odtud pochází směsice **pravých principů** s **pseudoprincipy** v živoucí lidské bytosti.

Jelikož se všichni lidé od okamžiku objevení se takových deformací rodili nevědomí, z milosti **Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího** byli s to poznat a získat nějaká pojetí dobra a pravdy i zel a nepravd. Stalo se záležitostí jejich svobodného osobního výběru, který aspekt jejich mysli a osobnosti chtěli zdůraznit a realizovat ve svém životě. Záměry takové volby obvykle určovaly jedinečným způsobem povahu a strukturo každého jedince bez ohledu na to, jakým způsobem bylo pojetí **duchovnosti** a **ostatních principů** ve vztahu k němu zdeformováno či irelevantní. Proto byla v povaze a struktuře pseudočlověčenstva **nejdůležitějším faktorem dichotomie dvou stavů a procesů,** která ovládala celkový život. Z **této dichotomie** a z výsledků lidských záměrů s ohledem na jejich pozici či preferenci či důraz na jeden nebo druhý nebo na oba dva vyplývaly neustálé tlaky, stresy, krize, střety, bitvy, obavy, strachy, deprese, války a mnohé jiné **duchovní,** duševní, emoční, intelektuální, fyzické problémy, které existovaly v průběhu dějin pseudočlověčenstva. Pseudočlověčenstvo od počátku odráželo tyto okolnosti, stavy a procesy.

Struktura a povaha nového člověčenstva se již nezakládá na této dichotomii. Vliv zla a negativního stavu je eliminován a není dovoleno se vměšovat do rozhodování lidí nebo deformovat jejich pojetí života. Toto je přítomno u každého prostřednictvím faktu, že se to již ve zkušenosti zažilo a prožilo na celé planetě. Za účelem svobody volby je nutné mít **ideje** zla a negativních stavů a procesů se všemi jejich hroznými a ničivými následky a důsledky. Ale ty nejsou již součástí života **Jsou odděleny od lidské mysli a v působení spoutány a**

zkroceny tak, aby sloužily pravému duchovnímu pokroku člověčenstva. Nevládnou a nepanují již nad člověčenstvem, ale pohlíží se na ně jako na něco, co slouží dobrému účelu v novém uvědomění si nutnosti se tomu vyhnout, vyhýbat a netrápit se tím. Zlo a negativní stav a proces jsou nyní známy jako **možnost,** která je vždy přítomná jako věc odmítání, kontrastu a potlačování ve srovnání s pozitivními stavy, stavy dobra a jejich procesy. Lze je považovat za něco, co je jako kolektivní „stín" člověčenstva (užije-li se pojmu, který razil C. G. Jung), co je dobře spoutáno a pod kontrolou, motivujíc příslušníky člověčenstva, aby se tomu vyhnuli za účelem plného uskutečnění svého **duchovního pokroku.** Takové uznávání negativního má pozitivní hodnotu ve službě novému člověčenstvu. Je vždy přítomné v povaze a struktuře člověčenstva jako výstraha, jakým způsobem nebýt. Pomáhá se vyhnout nevědomosti o jeho následcích a důsledcích a přispívá to svou energií **duchovnímu pokroku.** Takže v nejzaším smyslu jsou zlo a negativní stav a proces obráceny **Absolutní láskou a Moudrostí Nejvyššího** ve služebníky s dobrými a pozitivními účely. Toto je jediný možný následek vzhledem k **Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího.** Ta využije vše na zdůraznění a vítězství pozitivního stav a procesu. Taková je její povaha.

S takto spoutaným a ovládnutým rozpoložením zla a negativního stavu lze postupně strukturovat člověčenstvo a vytvořit jeho povahu, která zahrnuje tyto následující stavy, procesy, rysy a vlastnosti:

(1)
Nejvyšší prioritou ohledně struktury a povahy nového člověčenstva je vytvořit znovu skrze všechny dostupné kanály lidské mysli SPOJENÍ s Nejvyšším, se souvztažnými duchovními čili nejniternějšími světy a s intermediálními čili vnitřními světy. Toto opětovné spojení s **Nejvyšším** a s odpovídajícími souvztažnými světy poskytuje **nové uvědomění toho, že vše** v činnostech, tvořivých snahách, systémech a životě člověčenstva **se vytváří pod přímým vlivem Nejvyššího** a při uvědomění a vnímání Jeho/Její přímé přítomnosti, a že vše je vytvořeno za **přímé přítomnosti Nejvyššího** ve všech aspektech jeho jsoucna a bytí. Tento druh opětovného spojení dostává vše do odlišné perspektivy. **Sjednocuje, harmonizuje a vyvažuje všechny aspekty v uspořádání a povaze člověčenstva a činí je produktivním, tvořivým a funkčním celkem.**

(2)
Nové člověčenstvo je uspořádáno takovým způsobem a je mu dána taková povaha, aby se umožnila úplná přítomnost duchovnosti v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně, s nímž člověčenstvo souvztaží. **Její přítomností** lze **tuto vrstvu** oživit a plně využít pro **duchovní pokrok** všeho Stvoření bez výjimky. Poskytuje tomuto stupni smysl a užitečnost jeho jsoucna a bytí v univerzalitě povšechnosti. Bez této **duchovnosti** by v něm nebylo nic naživu a užitečné. Takové okolnosti by se nemohly tolerovat, protože ve Stvoření **Nejvyššího** musí vše sloužit nějakému užitku, aby ospravedlnilo své jsoucno a bytí. Přítomnost **duchovnosti** umožněná strukturou a povahou člověčenstva sídlícího v tomto stupni činí tuto schopnost užitečnosti možnou, dostupnou a funkční.

(3)
Vše ve Stvoření z Nejvyššího slouží zvláštnímu účelu a sleduje zvláštní „linii" při poskytování užitku v souladu s obsahem a potřebami udržování se, zachovávání se, rozvíjena se, tvořivého přispívání a budování na této „linii". Struktura a povaha každého člověka, který se na **této „linii"** podílí, je konstruována tak, aby plně přizpůsobila všechny aspekty života a rozvoj nového člověčenstva podpoře tvořivého přispívání a udržování **této „linie".** Kvalita, potřebnost, účel a cíl **takové „linie"** ovlivňuje uspořádání a povahu nového člověčenstva, které si svobodně, s potěšením a radostí zvolí možnost účasti na tomto podniku. Specifické aspekty **této „linie"** jsou známy jen **Nejvyššímu** a zjevují se člověčenstvu v krocích tak, jak na ní progresivně postupuje k vyplnění své role.

(4)
Jak bylo již před tím mnohokrát uvedeno, **nejzevnější vrstva nejzevnějšího přírodního stupně,** kterou obsadilo lidstvo, je **nejzazším jevištěm** pro projevení se všech příčin, všeho vznikání a všech účinků v konkrétní formě přirozeného chování a jednání lidí. Taková situace určuje a ovlivňuje povahu a strukturu nového člověčenstva, aby se přizpůsobila pro přijímání a projevování všech aspektů tvořivého úsilí všech kroků, úrovní a stupňů a zpětné vazbě jejich výsledků. **Proto je struktura a povaha nového člověčenstva utvářena tak, aby byla konkrétním příkladem otevřenosti mysli a srdce, pohyblivosti, ohebnosti, přizpůsobivosti a uzpůsobivosti. Tyto vlastnosti se stávají hlavními rysy této struktury a povahy.**

(5)
Protože člověčenstvo uskutečňuje a konkrétně projevuje všechny následky tvořivého úsilí Stvoření na této zvláštní „linii“ jemu přidělené, je uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, že se stává KONKRÉTNÍ SPOJNICÍ mezi všemi dimenzemi, úrovněmi, kroky a stupni, které mají na této „linii“ podíl. Všechny jeho vlastnosti, charakteristiky a rysy jsou tudíž přizpůsobeny tomu, aby sloužily účelu této spojnice. Taková služba určuje specifičnost uspořádání a povahy nového člověčenstva. Jeho hlavními rysy jsou **přizpůsobování, přenášení, spojování, ohodnocování, zpětná vazba a propojování všech systémů s podporou náležité funkčnosti vzhledem k těmto aktivitám.**

(6)
Protože nové člověčenstvo obsadilo **nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně hmoty,** vyžaduje speciální uspořádání a povahu, aby přizpůsobilo svůj život **takovému drsnému prostředí.** Vše v této vrstvě se musí pojímat, chápat a vnímat v konkrétnosti jeho projevu. **Proto je jednou z charakteristik povahy a struktury nového člověčenstva schopnost transformovat konkrétní myšlení a jeho kategorie do abstraktních a souvztažných významů, což umožní vnímat a pochopit jeho povahu všem předcházejícím krokům a úrovním. Tato schopnost umožňuje plné využití a ovládnutí všech přírodních podmínek, zákonů, struktur a dynamik tak, aby jejich duchovní významy a jejich využití byly zřejmé všemu Stvoření. Veškeré vnější přírodě** se tedy umožňuje, aby nakonec **posloužila duchovnímu pokroku člověčenstva a všemu ostatnímu Stvoření,** které je souvztažně spojeno s člověčenstvem.

(7)
Nejzevnější vrstva přírodního stupně v sobě a o sobě nemůže svou povahou projevovat jakoukoli soudržnost, jednotu, harmonii či účelovost. Neustále padá zpět na samu sebe a sama sebe pohlcuje. Toto nezvyklé rozpoložení vyžaduje, aby se utvořila velmi zvláštní povaha struktury nového člověčenstva, která by mohla překonat disharmonii, rozpojení a rozklad takového rozpoložení. Souvztažní činitelé takové kondice určují **potřebu rozmanitosti člověčenstva.** Je tedy jedním z jeho hlavních rysů **být rozmanitým. Rozmanitost** musí být konkrétní - kvůli povaze **nejzevnější vrstvy.** Její konkrétnost se projevuje v korespondujících **variacích národů, ras, menšin a skupin,** které představují možnost jednoty, jednosti a harmonie v různosti. Ta zadržuje **nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně přírody** před odpadnutím vzhledem k její přirozené tendenci k opaku. **Taková reprezentace dává též všemu ostatnímu Stvoření konkrétní příklad této jednoty, jednosti a harmonie a přispívá k duchovnímu pokroku u každého.**

(8)
Rozmanitost povahy a struktury nového člověčenstva a přítomnost všech předcházejících stupňů v ní ve formě souvztažné konkrétnosti jejich vyjádření dále určuje jeho obsah. Kvůli této situaci je nové člověčenstvo uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, aby se přizpůsobilo přítomnosti **Nejvyššího** a konkrétně ji vyjádřilo v aktuálních projevech a vlastnostech **nejzevnějšího stupně** Stvoření. **Hlavními rysy jeho**

struktury a povahy tedy jsou konkrétní formy intenzity vyjádření a aproximace duchovních vlastností, v nichž je Nejvyšší jako ve svém vlastním.

(9)
Kvůli určitosti své povahy a struktury a všech s nimi souvztažných faktorů **stává se nové člověčenstvo vyjádřením pocitů, nálad, dojmů a intenzity životního stylu celého Stvoření v konkrétním projevu nejzevnějšího stupně.** Veškeré Stvoření, které je **korespondenční linií** spojeno s novým člověčenstvem, může skrze **jeho zvláštní strukturu a povahu** prožívat plnost svého vlastního projevu od **nejniternějších** až po **nejzevnější** stupně a dimenze. Taková zkušenost dále přispívá k **duchovnímu pokroku** u každého.

(10)
Povaha **nejzevnější vrstvy nejzevnějšího stupně** je **posledním krokem** v posloupnosti tohoto časového cyklu. Kdokoli, kdo si v určitém bodě jsoucna a bytí zvolí účast v této vrstvě, musí mít odpovídající strukturu a povahu, jinak by v ní nemohl fungovat. **Proto je struktura a povaha nového člověčenstva budována tak, aby bylo formou, nádobou a plností i úplností duchovního života pro ostatní úrovně a stupně, které jsou na téže „linii" a spojnici jako člověčenstvo. Být formou duchovního života znamená být v jeho plnosti.** To je jedna z hlavních charakteristik struktury a povahy nového člověčenstva.

(11)
Vše v **nejzevnější vrstvě přírodního stupně** má relativní, dočasnou a přechodnou hodnotu. Není zde nic stálého a trvalého. Takové rozpoložení vyžaduje strukturování nového člověčenstva tak, aby se mu dala povaha, která ho přizpůsobí k tomu, aby překonalo všechnu nestabilitu svého vlastního přirozeného prostředí, aby jím nebylo nijak negativně ovlivněno. **Proto je jednou z hlavních vlastností nového člověčenstva to, že odráží relativnost, přechodnost a dočasnost hodnot, které se odvozují z nejzevnějšího stupně, a ilustruje na konkrétním příkladě, že mohou svým souvztažným projevem užitečně posloužit vyšším, stálým a trvalým duchovním hodnotám.** Pokud není snaha získat z této kondice něco trvalého, může být užitečná a posloužit vyšším účelům. V opačném případě to vede - jak ukazuje životní styl pseudočlověčenstva svým příkladem - k **duchovnímu chaosu.**

(12)
Nejzevnější úroveň nejzevnějšího stupně nemá sama o sobě a v sobě žádné **duchovní principy.** Aby mohla užitečně sloužit **duchovní progresi,** je umožněno se přibližovat a přizpůsobovat **všem takovým principům** v jejich konkrétním projevu a zobrazení. Proto je nové člověčenstvo uzpůsobeno tak a je mu dána taková povaha, aby bylo s to demonstrovat **princip duchovního života** a jeho účel konkrétností svého projevu v **nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně. V této vrstvě se konkrétně projevuje, že účelem každého života je milovat a být milován; dávat a přijímat; sdílet a oplácet; být užitečný, prospěšný a nápomocný, být naplněn, spokojen a šťastný, být tvořivý, produktivní a konstruktivní; radovat se ze života a mít svým jedinečným způsobem radost; a mít konkrétní poznání, že toto je pravým účelem jedincova života a života celého člověčenstva a že konkrétním prováděním tohoto účelu se jedinec konkrétně stává moudrým.** Povaha a struktura nového člověčenstva je konkrétní demonstrací **těchto principů** a **účelu života** v **nejzevnější vrstvě nejzevnějšího stupně.**

Shora uvedený popis struktury a povahy nového člověčenstva je omezen pouze na obecnost svého obsahu. Jakákoli specifičnost takové povahy a struktury se projevuje a vyvolává potřebami každého kroku v **duchovní progresi člověčenstva.** Jak v ní člověčenstvo postoupí, bude vše obecné a zvláštní zjeveno. Je nutno si pamatovat, že tato struktura a povaha se neustále vyvíjí, utváří a pozměňuje v souladu s potřebami každého kroku

duchovní progrese člověčenstva. Proto lze její popis zjevit jen v obecných pojmech. Existuje ovšem přesahující chápání struktury a povahy člověčenstva k tomu, které bylo zjeveno v této kapitole. To přijde ve vhodný čas, jakmile nové člověčenstvo ustanoví svou funkci shora nastíněným směrem.

Uspořádání a povaha nového člověčenstva určuje jeho místo, cíl a účel v univerzalitě povšechnosti.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

Kapitola pátá

MÍSTO, ÚČEL A CÍLE NOVÉHO ČLOVĚČENSTVA A JEHO SYSTÉMŮ V UNIVERZALTĚ POVŠECHNOSTI

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 245 – 250, 5. kapitola, část III.*

V předcházejícím bylo uvedeno, že vše ve Stvoření z **Nejvyššího** slouží jistému účelu. Proto má vše své určité místo a spěje k určitému cíli. Veškeré Stvoření má jeden obecný účel: **Užitečností svého jsoucna a bytí aproximuje Absolutna přirozenost Nejvyššího. Provádění této aproximace je neustálým procesem, který probíhá věčně.** Nazývá se to **duchovním pokrokem. Společným jmenovatelem veškerého Stvoření je tento duchovní pokrok. Jak se shora uvádí, nezůstává nic ve Stvoření stejným či není statické, ale nachází se v neustálém pohybu vpřed a dále.**

Dobrým příkladem tohoto stavu a procesu je veškerý **fyzický Vesmír,** který svou strukturou a dynamikou koresponduje se **všemi duchovními principy.** Jak lze pozorovat, jsou **všechna nebeská tělesa v neustálém pohybu.** Každá planeta obíhá kolem svého slunce; každý solární systém se neustále pohybuje velikou rychlostí; všechny galaxie jsou v neustálém pohybu. Vše se bez přestání pohybuje. Žádné nebeské těleso či nebeský systém nikdy není a nebude na stejném místě. I tehdy, když se veškerá hmota zhroutí zpět do sebe (jakmile současný fyzický Vesmír splní svůj účel), její prvky budou v odlišném uspořádal a jiné pozici, než v jaké byly před vydáním počátečního popudu, jehož výsledkem bylo Stvoření **Vesmíru.** Nic se nemůže opakovat. Nový popud, který dá zrod novému vesmíru, bude tedy zahájen z jiné blízkosti k **Nejvyššímu,** s jiným uspořádáním všech prvků hmoty odpovídajícím další vyšší úrovni **duchovní progrese** v následném časovém cyklu. Toto je dobrým příkladem toho, jak nic ve Stvoření nemůže být v dřímajícím či stagnujícím rozpoložení.

Absolutní tvořivé úsilí Nejvyššího se samo nemůže nikdy vyčerpat ani opakovat.

Kvůli **tomuto principu** existuje cokoli, co existuje, jak za obecným účelem popsaným výše, tak i za účelem specifickým. Zvláštnost takového účelu se ukazuje na faktu, že **vše ve Stvoření je jedinečné.** Existuje tudíž jedinečný a specifický účel a cíl s jedinečným určením pro vše ve jsoucnu a bytí. Nekonečné počty a nekonečné variace těchto specifikací a jedinečností odrážejí ve svém kumulativním celku **Absolutní přirozenost Nejvyššího.** Tato přirozenost může být vyjádřena jen skrze jedinečnosti a specifičnosti, které ve svém souhrnném celku formují ve jsoucnu a bytí jedno jedinečné, účelné Stvoření.

Proto nejsou žádné dvě sentientní entity, skupiny, člověčenstva, planety, sluneční systémy, galaxie, vesmíry či dimenze, které by měly přesně stejnou funkci. Absolutní tvořivé úsilí Nejvyššího v sobě neobsahuje žádný náznak nadbytečnosti, opakování či napodobování. **Vše, co nastává, probíhá a stává se z Absolutního tvořivého úsilí, je vždy nové, odlišné a jedinečné a má ta zvláštní místo, účel a cíl v obecném směřování duchovní progrese.** Objevení se nového, odlišného a zvláštního produktu **Absolutního tvořivého úsilí Nejvyššího** je pro všechno Stvoření popudem, injekcí, obohacením a rozšířením v jeho obecném a zvláštním počínání, aby ze své zvláštní pozice splnilo svůj zvláštní účel a cíl, a tím tedy jedinečným způsobem přispělo k celku všeho stvořeného. Tím se pak neustále obohacuje a zvelebuje ostatní Stvoření. V tomto spolupůsobení spočívá

smysluplný užitek jsoucna a bytí každé jedinečnosti a zvláštnosti po celém Stvoření. Proto nedostatek jakékoli takové specifičnosti by celé Stvoření ochuzoval o jedinečnou zkušenost, která je podstatná pro jeho obecný **účel duchovního pokroku.** Taková situace by se nemohla tolerovat. Proto **absolutní prozřetelnost Nejvyššího** zařizuje a zajišťuje, že nikomu a ničemu ve Stvoření nic neschází, takže lze splnit jak obecný, tak i zvláštní účel a cíl každého a všeho ve jsoucnu a bytí.

Funkci všeho specifického a jedinečného ve Stvoření lze srovnat s **řetězovou reakcí.** V **nejniternějším stupni** a **nejniternější úrovni** Stvoření, kde je přítomen **Nejvyšší,** je počata **idea.** Když nastane, probíhá tato **idea** dle souběžného a následného řádu skrze všechny zvláštnosti a jedinečnosti veškerého Stvoření **bez výjimky.** Je přijímána souběžně a postupně všude. Poté, co je přijata, je zhodnocena, zpracována a transformována do jedinečného a zvláštního, které s ní souvztaží. Kdy tohoto jedinečného a zvláštního plně dosáhne, je vyslána souběžně a postupně dále, k ostatním specifičnostem a jedinečnostem, dokud nedojde do **nejzazšího stavu a procesu,** kde se odehrává její závěrečná manifestace se všemi nashromážděnými zkušenostmi všeho jedinečného a zvláštního všeho Stvoření. Zde se nyní pro celé Stvoření stává realitou a je konkrétní. Tato jednotlivá, zvláštní a jedinečná zkušenost, která odráží kumulaci všech zkušeností vzatých dohromady, se přenáší jak souběžně, tak i postupně zpět ke všemu Stvoření v jeho vlastní jedinečnosti a zvláštnosti, kde je ve své celistvosti přijata, prozkoumána a prožívána. Výsledkem toho je další akumulace všech zcela nových kvalit zkušeností, které poté, co se někde projevily ve své jedinečnosti a zvláštnosti, přicházejí zpět ke svému zdroji. V něm se vše znovu zhodnotí, prozkoumá a zpracuje dle svého **principu,** esence a substance a užije jako základna pro započetí další řetězové reakce, ve které nastává další **tvůrčí idea,** která teď v sobě zahrnuje vše, co se jedinečně a specificky zažilo a sdílelo ve všech stavech a procesech jeho manifestace v **nejzazším a závěrečném stupni** Stvoření. **Tato idea** pak prochází **řetězovou reakcí** a celý proces se zase opakuje vždy s novými, vyššími, bohatšími, širšími a daleko tvořivějšími obsahy, významy a zkušenostmi. Takto se odehrává duchovní pokrok veškerého Stvoření a pokračuje bez přerušení navěky.

Obecně vzato, místem, účelem a cílem nového člověčenstva v tomto procesu je nejzazší a závěrečný stupeň projevování se všech tvořivých idejí.

Proto je lze považovat za **jeviště,** na kterém nachází **Absolutní přirozenost Nejvyššího** své vyjádření v nanejvýš relativním projevu. **Taková nanejvýš relativní manifestace je pro vše finalitou, která poskytuje možnost zrodu nové, vyšší, více duchovní ideje.** To je tím jedinečným a zvláštním účelem, cílem a místem, na které se podjalo nové člověčenstvo na Zemi.

Aby se probralo pověření nového člověčenstva, lze k jeho účelu a cíli ve Stvoření uvést některé obecné a zvláštní aspekty:

(1)
Nové člověčenstvo svou zvláštní pozicí a svým umístěním ve Stvoření umožňuje manifestaci **Absolutního stavu** a **Absolutního procesu Nejvyššího** v nanejvýš relativním a konkrétním stavu a procesu Stvoření, který představuje **nejzazší** a **závěrečný stupeň** tvořivého vyjádření. Specifičností a jedinečností tohoto stavu a procesu se **Absolutno Nejvyššího** může stát relativním k něčemu, co samo o sobě nedává vznik žádným **ideám. Důvodem k tomu, proč je nutné, aby se Absolutno manifestovalo v nanejvýš relativním a konkrétním, je to, že se tak Absolutní učiní vnímatelným, pojímatelným, přístupným a dosažitelným v nejzazší a nejzevnější manifestaci a ilustraci.** Dává to všemu Stvoření konkrétní a úplnou **ideu** toho, jak **Absolutní stav** a **Absolutní proces** působí skrze úplnou **relativnost a fixnost přírodního stupně v tomto jednotlivém časovém cyklu.** Bez **ní** by nebyla nikomu dostupná žádná zkušenost ani možnost pojímat a poznávat. To by překáželo

obecnému směřování **duchovního pokroku.**

(2)
Totéž platí s ohledem na **manifestaci Absolutní esence a Absolutní substance Nejvyššího** v nanejvýš relativní a nejzazší esenci a substanci člověčenstva a v jeho místě, pozici i v jeho zvláštním použití ve všech jeho systémech. **Pro veškeré Stvoření je důležité pochopit význam esence a substance, protože na těchto kategoriích a jejich ideách je postaven Vesmír a celé Stvoření.** Je nemožné, aby je pochopil v jejich **Absolutní kondici** někdo, kdo je vzhledem k ní v kondici relativní. **Tato absolutní kondice** se ale stává dosažitelnou ve své **konkrétní, nejzazší** a **finální manifestaci** a **ilustraci v nanejvýš extrémní a opačné pozici a situaci. Eliminací všech idejí toho, čím Absolutno není, lze získat určitý význam toho, čím je.** Tento význam pomáhá jedinci ve snaze, aby se stal **lepší podobou a obrazem Nejvyššího,** tedy mu pomáhá v procesu vlastního duchovního pokroku.

(3)
Místo a pozice nového člověčenstva je jevištěm, na kterém se neustále demonstruje Absolutní přirozenost Absolutního jsoucna a Absolutního bytí v nanejvýš specifické, relativní, finální a konkrétní manifestaci a ilustraci. Toto rozpoložení je závěrečným důsledkem příčiny skrze účinek. Je nemožné pojmout **Absolutní jsoucno** a **Absolutní bytí** z relativní kondice a z **Absolutní příčiny a jejího účinku.** Ale lze pro to nalézt vhodnou **ideu** z konečného produktu **Absolutního tvořivého úsilí. Důležitost tohoto pojímání je určena faktem vlastního jsoucna a bytí relativního k Absolutní příčině.** Jelikož jedinec sám sebou a o sobě nikdy není svým vlastním jsoucnem a bytím, potřebuje k tomu, aby aproximoval svou vlastní **Absolutní příčinu,** mít **konkrétní ideje** a příklady své přirozenosti. To je zařízeno tak, že se použije speciální a specifický konečný produkt, který představuje **nové člověčenstvo.** Bez pochopení toho, co se má aproximovat, by nebyl možný žádný **duchovní pokrok.** Bylo by to, jako by slepý vedl slepého.

(4)
Zvláštní místo, pozice, funkce, cíl a účel nového člověčenstva a všech jeho systémů dovoluje vyjádřit působení a funkci **Absolutní lásky** a **Absolutní moudrosti Nejvyššího** v nanejvýš relativním, konkrétním a finálním stavu a procesu Stvoření, ilustrovaném jeho vlastním dobrem a jeho vlastní pravdou ve specifičnosti jeho použití. **Toto vyjádření dává všemu Stvoření konkrétní příklad ideje o povaze Absolutní lásky a Absolutní přirozenosti v jejich relativním a finálním projevu. Taková intenzívní, nepodmíněná a ohromná láska a moudrost se nevyžaduje nikde jinde ve Stvoření než v jeho závěrečném, nejzazším a konkrétním stupni reprezentovaném člověčenstvem. Nestabilita, nespolehlivost, přechodnost, zevnějšnost, povrchnost a ostré diference přírodního stupně** vyžadují zvláštní zacházení, které dovoluje, aby se vyjádřila a zažila **nekonečná trpělivost, laskavost a tolerance lásky a moudrosti.** Z takové zkušenosti získává veškeré Stvoření lepší **ideu přirozenosti Absolutní lásky a Absolutní moudrosti,** která Stvoření umožňuje, aby lépe aproximovalo **Absolutní lásku** a **Moudrost,** mající **konkrétní příklad** pro své vlastní praktikování a žití. Jelikož je jakékoli přiblížení možné jen takovým praktikováním a žitím, je zřejmé, že by bez takového konkrétního příkladu nebyl možný ani žádný **duchovní pokrok.**

(5)
Tímtéž způsobem se odehrává ilustrace Absolutní vůle a Absolutního rozumu Nejvyššího. Nanejvýš relativní, **nejzazší** a finální ilustrace toho, jak působí **Absolutní vůle** a **Absolutní rozum,** umožňuje chápání jejich funkce. Jejich konečný produkt ve specifičnosti svého použití ilustruje jejich působení, užití a funkci tak, aby se to dalo rozumově pochopit. Taková ilustrace dává Stvoření **ideu vyváženosti, rovnováhy a stability,** která je zajištěna použitím **principů vůle a rozumu** v procesu jakékoli činnosti, ale speciálně za podmínek

nanejvýš houževnatého odporu vůči takovým činnostem. Je třeba si pamatovat, že hmota je svou povahou nečinná a dřímající. Každý, kdo přijme tento stupeň ve formě **fyzického těla,** přijímá také tuto tendenci. Vyžaduje to množství vůle a rozumu, aby se tato kondice překonala a ukázala se **užitečnost jsoucna a bytí hmoty.**

(6)
To vede ke konkrétní, závěrečné a **nejzazší** demonstraci působení **Absolutní svobody** a **Absolutní nezávislosti Nejvyššího** v nanejvýš relativní, nesvobodné a závislé kondici. Specifičností své aplikace v něčem, co je nesvobodné a závislé, se povaha této svobody a nezávislosti stává **konkrétně rozlišitelnou, ocenitelnou a použitelnou.** Povaha **nejzevnějšího stupně** je **protikladem svobody a nezávislosti,** neboť ta nemá v tomto stupni žádný význam. **Jediný význam, který má, je jí dán přítomností Nejvyššího skrze lidi, kteří dobrovolně zabírají pozice v nejzevnějším stupni. Hmota sama o sobě nemůže vykonávat žádnou sílu, neboť postrádá jakoukoli tvůrčí kvalitu.** Je zcela závislá na popudech pro každý pohyb a jakoukoli činnost. **Taková závislost nedovoluje svobodu vyjádření.**

Manifestace svobody a nezávislosti se za těchto podmínek stává skutečnou, konkrétní demonstrací toho, jak mohou tyto kategorie fungovat včetně bodu, kdy je možno si stále zachovat vlastní svobodu a nezávislost tam, kde sama o sobě není dostupná žádná volba. Především ale ukazuje na fakt, že nelze hledat svobodu a nezávislost v ničem finálním, nejzazším a konkrétním. Finalita jakéhokoli rozpoložení je svou povahou nesvobodná a závislá. Takže se Stvoření může na konkrétním příkladě poučit, že svoboda a nezávislost jsou **niternou, duchovní záležitostí,** a **ne věcí zevnějšku** či **prostředí.**

(7)
Zvláštní pozicí a místem, jež ve Stvoření zaujímá člověčenstvo, a jemu relevantním cílem a účelem je, aby provádělo svým specifickým užitím konkretizaci, nejzazší vyjádření a závěrečnou manifestaci absolutních principů Maskulinity a Femininity Nejvyššího v nanejvýš relativní a ilustrativní kondici. Tyto principy nacházejí své nejzazší vyjádření ve vztahu, jenž existuje u lidí mezi ženou a mužem, kteří **je doslovně ztělesňují.** Tímto ztělesněním **všech principů** v nanejvýš konkrétní stvořené formě **se stávají PŘÍKLADEM celému Stvoření. Tím se ilustruje jejich záměr a tendence k jejich neustálému splývání, sjednocení a výměně, aby reprezentovaly jednotu a jednost Stvořitele.**

(8)
Toto vede k nastolení zvláštní, nejzazší a konkrétní formy sexuality, která se projevuje fyzickým stykem, který v nejzazším smyslu dovoluje úplnou výměnu všech principů maskulinity a femininity. Výsledkem takové výměny je zrození nových **idejí** pro tvořivé úsilí všeho Stvoření. V této relativní kondici se pro **duchovní pokrok** veškerého Stvoření může vnímat, pojímat, pociťovat a plně využívat **Absolutní hodnota principů, kategorií, atributů Nejvyššího** a **jejich odvozenin.** Zvláštnost sexuálního styku v **nejzazším stupni** vyjádření umožňuje pochopit **Absolutní hodnotu principů Nejvyššího.** Prožitek orgasmu v průběhu sexuálního styku činí tyto hodnoty nejbližší zkušenostní realitou **Absolutní přirozenosti Nejvyššího,** která je dostupná v nanejvýš relativní kondici. Tato zvláštní zkušenost obohacuje všechno Stvoření, které se nachází v odlišných módech specifičnosti své vlastní kondice. Tím, že se obohacuje, přispívá k **duchovnímu pokroku** u každého.

(9)
Nejzazší, finální, konkrétní a nejzevnější pozice a místo člověčenstva a funkce všech jeho systémů má za svůj účel a cíl odhalovat nekonečnou rozmanitost Absolutního tvořivého úsilí Nejvyššího ve specifičnosti a jedinečnosti nanejvýš relativní a konkrétní formy. Konečný produkt takové tvořivé snahy reprezentovaný lidstvem se stává

bází a základem, na nichž se mohou budovat nové **ideje** a které mohou stimulovat, motivovat a podporovat zrod nových tvořivých **idejí,** jež zahrnují všechny výsledky, následky, důsledky a zkušenosti finálního produktu. **V takové manifestaci je možné pojímat tvořivou snahu ve všech jejích variacích a v celé její rozmanitosti.** Takové pojímání je největším motivujícím činitelem pro tvořivé úsilí všech sentientních entit. Ve svém tvůrčím úsilí nacházejí smysl vlastního života a popud pro svůj neustálý **duchovní pokrok.**

(10)
Pozice a umístění člověčenstva určuje jeho účel a cíl. Funkce jeho systému je nejlepším konkrétním, nejzazším a finálním příkladem ultima Absolutnosti v jejím nanejvýš relativním vyjádření. Kvůli tomuto svému poslání se člověčenstvo může nazývat TESTOVACÍ PLATFORMOU, na které se zkoušejí všechny Absolutní ideje ve svém nejzazším vyjádření a v nejzazší relativitě svého uzpůsobení. Jestliže **idea** má být v této relativní kondici použitelná, zachytit se a stát se účinnou, její použitelnost může dosíci povahy univerzálního přijetí. Je to proto, že **každá idea má sklon nalézt svůj výraz v nejzazší, nanejvýš konkrétní a statické formě.** V takovém vyjádření se stává funkční. Je-li funkční, má konkrétní užitek; má-li konkrétní užitek, přispívá k **duchovnímu pokroku;** jestliže přispívá k **duchovnímu pokroku,** je univerzálně použitelná. Jestliže se z nějakého důvodu nemůže zachytit v **nanejvýš relativním** a **nejzazším stupni,** její univerzální použitelnost je zpochybněna a musí se buď stáhnout zpět, či pozměnit, dokud nenalezne náležité použití.

(11)
Kvůli jeho použití jako testovací platformy má pozice, místo, účel a cíl člověčenstva a jeho systémů velmi zvláštní a jedinečnou funkci. Touto funkcí je podporovat, umožňovat a aktualizovat neustálý oběh duchovního plynutí hmotou a skrze hmotu, která je statická, neměnná a odmítající jakoukoli činnost. Bez takové podpory by se plynutí, nastávající v nejniternějším stupni a postupující k nejzazšímu, nejzevnějšímu stupni, zastavilo v nejzevnějším stupni hmoty. Jak se již uvedlo, **povahou hmoty je neustálý příjem a stálé pohlcování bez jakéhokoli vysílání a odevzdávání.** To by mohlo ohrozit **život** a **duchovní pokrok** a veškeré Stvoření by se mohlo zhroutit. Člověčenstvo tím, že zaujímá zvláštní pozici mediátora, může toto plynutí ovlivnit tak, aby obíhalo, jak se popisuje výše, s pomocí řetězové reakce nalézajíc svou cestu zpět k původnímu zdroji za účelem početí vyššího, daleko tvořivějšího **duchovnějšího plynutí** a **duchovního kroku. Zprostředkující pozice** člověčenstva je možná tím, že na sebe vzalo povahu **nejzevnější vrstvy nejzevnějšího stupně,** do něhož je umístěn **duch** lidské mysli, aby tuto jednotlivou vrstvu oživil. Tuto funkci lze srovnat s pokožkou a jejími čidly, která vedou a přenášejí všechny vstupní informace. **V tomto ohledu lze člověčenstvo nazývat duchovní pokožkou Stvoření, která udržuje vše pohromadě tím, že vede duchovní plynutí skrze statickou hmotu.**

(12)
Specifičnost a nejzazší povaha pozice člověčenstva a jeho místa v univerzalitě povšechnosti a účel i cíl této pozice a lidských systémů napájejí neustálou potřebu vyvažování všech principů života v korespondujících dimenzích na téže spojnici a linii. Člověčenstvo je ve své vlastní **linii** vyvažujícím faktorem, který dodává všem souvztažným partnerům konkrétní a nejzazší zkušenostní obsah **všech duchovních principů,** které nacházejí svůj výraz ve **fyzické formě** lidí. Zpětná vazba takové zkušenosti vyvažuje všechny **ideje,** uspořádává je a dává jim **nejzazší** smysl a význam. Získáním jejich konkrétního smyslu a významu mohou **všichni** účastníci na **této linii** postupovat ve svém **duchovním pokroku.**

(13)
V širším smyslu to člověčenstvo kvůli tomu, že je umístěno a zaujímá pozici v

nejzevnější vrstvě nejzevnějšího stupně, vede k funkci stávání se nejzazší, závěrečnou souvztažností všech duchovních principů v nanejvýš relativním rozpoložení, stavu a procesu. Nejzazší a finální povahou každé souvztažnosti je konečný produkt **Absolutního tvůrčího úsilí.** Je životně důležité, aby každá souvztažnost byla vyjádřena svým konečným produktem, protože by se jinak nikdy nemohla pojímat, ovládat ani využít pro jakýkoli účel. Jestliže by se každá souvztažnost blokovala, **duchovní pokrok** Stvoření by se zastavil. Problémem je to, že pokud souvztažnost nenalezne své vyjádření a svůj konečný produkt, nelze uskutečnit ani aktualizovat žádný další tvořivý počin, protože **ten je stimulován výsledky jejího vyjádření a projevu,** a ne jejím **zdrojem. Jestliže není žádná zpětné vazba, co se týče následků a důsledků jednotlivcova tvořivého úsilí, ten na něm ztrácí veškerý zájem a tvořivost přestává fungovat.**

(14)
Závěrem je člověčenstvo svou zvláštní, jedinečnou a nejzazší pozicí a svým umístěním v obecném smyslu ŠKOLOU všemu Stvoření, aby se v ní učilo o povaze, funkci, stavu a procesu nejzazší relativity, v níž Absolutní stav a proces Nejvyššího nalézá své vyjádření v nanejvýš jedinečných formách. Takové nejzazší vyjádření se stává bází a základem, který poskytuje veškerému Stvoření hlubší význam, porozumění a smysl. **Přispívá nejvíce k duchovnímu pokroku všech.**

Toto jsou tedy některé body, které mohou přispět k chápání místa, pozice, účelu a cíle nového člověčenstva a jeho systémů v univerzalitě povšechnosti. Ze zřejmých důvodů nevyčerpávají tyto body všechny faktory, které se podílejí na určení účelu, cíle a pozice člověčenstva. A jako u všeho ostatního, existuje i u tohoto všeho přesahující chápání, které se zjeví v pravý čas a za vhodných okolností v průběhu rozvoje člověčenstva a jeho **duchovního pokroku.**

Účel, cíl a místo nového člověčenstva, které se popisují výše, esenciálně určují životní styl, lidské vztahy a **novou duchovnost** nové éry.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

(20)

Kapitola šestá

ŽIVOTNÍ STYL A VZTAHY LIDÍ V NOVÉ ÉŘE. ANALÝZA NOVÉ DUCHOVNOSTI

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 251 – 257, 6. kapitola, část III.*

Životní styl a vztahy lidí v nové éře člověčenstva jsou v obecnosti určeny společnými cíli a tendencemi Stvoření. Tendence, které jsou za každou aktivitou či každým vztahem, směřují ke **společnému cíli,** kterým je **duchovní pokrok veškerého člověčenstva a všech jeho individuálních členů. Duchovní pokrok člověčenstva** je zvláštní a jedinečný a směřuje tam, kde může být z hlediska **všezahrnujícího a obecného duchovního pokroku** všeho Stvoření **nejužitečnější.**

Aby se tento cíl splnil a dosáhl, **vyhledávají se a ustanovují nejlepší možné životní styly a lidské vztahy podle principu a pravidla, že duchovní pokrok vyžaduje neustálou flexibilitu, mobilitu a změnu v jakémkoli životním stylu a ve všech lidských vztazích.** Stagnace, zachovávání a udržování jednoho životního rozpoložení či stylu vede k fixaci, rigidnosti a závěrečnému odpadnutí od **duchovního pokroku.** Není dovoleno budovat žádné tradice, zvyky a kultury kolem životního stylu či mezilidských vztahů. Jakmile nějaký jednotlivý životní styl či vztah splní svůj účel, svou funkci a užitečnost, je ukončen s vděčností, oceněním a uznáním jeho služeb, které poskytl tomuto jednotlivému kroku a jeho potřebám v duchovním pokroku.

Proto mají jakákoli pravidla, nařízení a ustanovení, která formují či budují jakékoli životní styly či mezilidské vztahy, v sobě zabudovány záruky, které jim zabraňují, aby upadly do stagnujícího rozpoložení. Všechny jsou měnitelné a odstranitelné, aby odpovídaly novým potřebám a požadavkům vstupujícím do bytí s počátkem každého následného **kroku duchovní progrese.**

V tomto ohledu je hlavním obecným principem každého přijatého životního stylu a stylu mezilidských vztahů flexibilita, mobilita a připravenost a hotovost ke změně. Toto určuje **princip jejich neustálého nového hodnocení za účelem kontroly užitečnosti jejich pokračování.** Jakmile jejich užitečnost již není funkční a vykazují znaky stagnace a pohybu zpět k tomu, aby se staly zpátečnickými, jsou buď odstraněny, nebo pozměněny, aby se tak rychle, jak je jen možné, přizpůsobily novým potřebám.

Proto je třeba pohlížet na jakýkoli popis životního stylu lidí a jejich vztahů s ohledem na shora uvedená fakta a uvědomovat si jejich přechodnou a dočasnou hodnotu.

1. OBECNÉ RYSY ŽIVOTNÍHO STYLU LIDÍ A JEJICH VZTAHŮ

Nicméně existují určité **obecné rysy,** které lze uvážit a které mají do určité omezené míry univerzální platnost. Lze je zformulovat do následujících bodů:

(1-1)
Lidské životní styly a vztahy nové éry v sobě zahrnují nejdůležitější univerzální pravidlo, které určuje jejich celkový význam, smysl, jejich jsoucno a bytí a potřebu duchovního pokroku - přímou přítomnost Nejvyššího a přímou komunikaci s Ním/Ní a s duchovním světem. Vše se takovým vztahem kontroluje - dokonce i dvojitě, potvrzuje a ověřuje. Každý je svobodně veden, instruován a poučován s ohledem na jeho vlastní volbu, určení, užitečnost, vztahy a nejvhodnější životní styl vzhledem k tomuto jednotlivému stavu a umístění v duchovním pokroku a v hierarchii duchovního uspořádání, do něhož v daném okamžiku patří. Když se učiní pokrok a jedinec je hotov postoupit dál, připravuje se na to a je uveden do nového životního stylu s novými lidskými vztahy, které jsou k jeho současnému duchovnímu stavu daleko relevantnější. Obecný životní styl veškerého člověčenstva je určen životním stylem každého jednotlivce, a je tudíž mnohostranný a proměnlivý. Je pod stálým přímým dohledem a vedením **Nejvyššího.**

(1-2)
Nová lidská éra je charakteristická úplným nedostatkem nepřátelství, ničivé útočnosti, násilí a zločinu. To je výsledkem **uzavření všech pekel,** kterým již není dovoleno vkládat do lidí takové jedovaté emoce a napájet je jimi. **Proto je všem lidským životním stylům a vztahům v nové éře společné mírumilovné, klidné, tiché, vyvážené, harmonické, na úrovni vedené a dobře organizované bytí a prostředí. Každý přispívá ke štěstí, potěšení, rozkoši a radosti jak u sebe, tak i u všech ostatních.**

(1-3)
Všichni členové nové společnosti mají své určité místo, umístění a pověření. Užitečnost jejich aktivit pro všechny v rámci tohoto místa, umístění a pověření určuje kvalitu vztahů a obsahu a struktury životního stylu každého individua. Všichni členové jsou si rovni při poskytování své užitečnosti, ale její rozsah, dopad a stupeň užitku vzhledem ke všemu určuje zvláštní potřeby a opatření. Nikomu, kdo si zvolil osud a poslání na Zemi, NECHYBÍ žádná příležitost ke zdokonalování a vlastnímu růstu v rámci této volby.

(1-4)
Životní styl a vztahy jsou u každého určeny motivačními a intenčními faktory duchovního trendu a účelu společnosti. Protože nejzazším cílem všech je duchovní pokrok, je každý v bodě, směru a pozici, které si sám zvolil, motivován tímto faktorem, aby vzhledem ke svým schopnostem dělal jen to nejlepší a přispíval co největším dílem. Taková duchovní pojetí a takové sklony motivují zcela všechny činnosti a vztahy jedince.

(1-5)
V nové éře si je každý vědom možnosti svobodné volby být a dělat, co si kdo přeje a chce. To však doprovází uvědomění, že je třeba vzít PLNOU ODPOVĚDNOST za následky a důsledky takové volby, aniž by se vina či zodpovědnost svalovala na někoho druhého. Jedinec přijímá určitou roli a pozici, jež doprovázejí odpovídající životní styl a vztahy, s plným porozuměním a vnímáním vší nutnosti, odpovědnosti, povinnosti i práv s touto rolí a pozicí spojených. Protože si je každý volí v souladu se svými specifickými schopnostmi, přednostmi, talenty a danostmi, uskutečňuje je s velkým naplněním a se spokojeností, aniž by se cítil být nucen či donucován dělat něco, co je v rozporu s jeho přirozeností, životním stylem, schopnostmi či volbou.

(1-6)
Jedním z hlavních aspektů životního stylu a vztahů lidi v nové éře je princip vyvažování. Jelikož lidská mysl sestává ze tří striktně odlišných oblastí - ducha, duše a těla, jsou všechny jejich aspekty VYVÁŽENY a použity ve správných proporcích a

náležitém uspořádání, aby nic nebylo potlačeno či nadsazeno. Jedním z výsledků toho je **rozdělení jedincova dne a života tak, aby mu dovolovalo plnění vlastních povinností, závazků a úkolů a také mu dovolilo mít čas na zábavu, potěšení, rozkoš a fyzický odpočinek. Na každý nedostatek rovnováhy v tomto ohledu se pohlíží jako na překážku a zábranu vlastnímu náležitému duchovnímu pokroku.**

(1-7)
Kvůli dominantnosti duchovních hodnot v nové éře a obecnému trendu, aby se každý stal více a více duchovním, tedy lepší a lepší lidskou bytostí, je jediným kritériem, které se bere v úvahu v lidských vztazích a při určování vedoucích pozic a při podobných věcech, stupeň kvality lásky k obecnému blahu a užitku a míra moudrosti při aplikaci této lásky. Neexistují žádné předsudky či ohledy, co se týká národností, ras, skupin, většin, menšin, náboženství a rodů. **Jediná diskriminace,** která existuje, je **rozlišování svobodně zvoleného osudu a pověření v rámci délky trvání pozemského života ve fyzickém těle,** což určuje kvalitu vlastní lásky jedince k užitečnosti a stupeň moudrosti při tvořivém uskutečňování a aktualizování jeho vlastních schopností.

(1-8)
Stejně se uvažuje s ohledem na OSOBNÍ VZTAHY. Ty jsou vždy určeny úrovní, stupněm a kvalitou vlastní lásky a moudrosti. Jelikož je každý jiný a nachází se na odlišném stupni či jiné úrovni duchovního pokroku, nemůže vytvořit těsné vztahy s někým, kdo se nachází ve zcela odlišné pozici, úrovni, odlišném stavu a procesu svého vlastního duchovního pokroku. Tento vztah by byl nedorozuměním a byl by kontraproduktivní a nemohl by se z něj získat žádný užitek. **Aby se vyhnulo jevu odcizení, existují lidé, kteří slouží jako spojky mezi nejrůznějšími stupni a úrovněmi pokroku, aby koordinovali a zprostředkovávali veškeré tyto vztahy. Jsou vybaveni zvláštními schopnostmi, talenty a dary od Nejvyššího, aby mohli vykonávat tuto důležitou práci.**

(1-9)
Protože je u každého ve společnosti účelem a cílem společné dobro a duchovní pokrok všech, má každý úplnou svobodu vyjádření a neomezenou příležitost k vlastnímu tvůrčímu snažení. Žádná omezení či jakékoli podmínky se na nikoho nekladou. V takovém životním stylu, rozpoložení a při takových mezilidských vztazích **nejsou** myslitelné ani udržitelné žádné nízké motivy.

(1-10)
Vzájemně respektování, uznání a úcta ohledně lidské důstojnosti a lidských práv jsou vždy určeny vnitřními duchovními hodnotami a kvalitami a jejich službou veřejnému blahu a užitku. Nepřikládá se vážnost vnější pozici, zevnímu vzhledu či jakémukoli jinému vnějšímu znaku, který má vztah k vnější přírodě. Hodnoty a determinanty jakéhokoli vztahu se odvozují z toho, co je „**uvnitř**“, a ne z toho, co je tím „**vně**“. Kvalita toho „**vně**“ je jen stejně hodnotná, jako je kvalita toho „**uvnitř**“.

(1-11)
V nové éře se formování rodinných svazků a utváření příbuzenstva odehrává na základě podobnosti duchovních kvalit a stupně totožnosti pozic, úrovní a umístění ohledně vlastního duchovního pokroku. Neexistují žádné svazky s takzvanými **pokrevními příbuznými** a na základě **biologických** a **fyzických vlastností,** pokud se nestane, že jedinci mají podobnou **duchovní kvalitu** a jsou na **podobné úrovni duchovního pokroku.**

(1-12)
Manželské vztahy se ustanovují na základě přímého pověření Nejvyšším. Jedině Nejvyšší může znát pravou kvalitu principů maskulinity reprezentovanou jednotlivým

mužem ve vztahu k němu se přesně hodící kvalitě femininity, kterou představuje jednotlivá žena, a naopak, aby tyto kvality byly vhodné pro sjednocení těchto principů a pro jejich neustálou výměnu způsobem, jímž by byly skutečně schopné produkovat nové tvořivé ideje ve prospěch všeho Stvoření tím, že se sjednotí. Toto je pravým duchovním manželstvím. **Takové manželství může být ustanoveno výhradně Nejvyšším.** Jelikož má každý otevřený přístup do **duchovního světa** a má právo a výsadu komunikovat přímo s **Nejvyšším,** toto není problémem. Nikdo jiný nemůže spojit dva lidi v manželství bez ohledu na to, činí-li se to jménem **Nejvyššího,** či nikoli. V nové éře **není** jiné manželství myslitelné ani přijatelné.

(1-13)
V nové éře slouží každý vztah duchovním účelům a realizaci veškerých tvůrčích snah. To vyžaduje úplnou svobodu výměny všech idejí na všech úrovních. Proto existuje v sexuálním styku neustálá svobodná sexuální výměna mezi opačnými rysy femininity a maskulinity za účelem vzájemné stimulace vlastního tvůrčího úsilí tím, že každý v tomto styku přispívá svými jedinečnými a specifickými vlastnostmi. Proto je sexuální styk využíván jako nanejvýš hodnotný nástroj sdílení, dávání, přijímání a vzájemného oplácení a také potěšení a rozkoše z této výměny, která vede k většímu sebeuvědomění a intenzivnější **duchovní progresi** zúčastněných. Žádné pojetí, myšlenky či pocity vlastnění, žárlivosti či výhradních práv nejsou za tohoto uspořádání myslitelné ani přijatelné.

(1-14)
Životní styl a vztahy lidí nové éry jsou zvelebeny a ohromně obohaceny kosmickým cestováním a častou komunikací a vzájemnou výměnou zkušeností a výdobytků se všemi ostatními čijícími entitami jak v duchovních, tak i ve fyzických vesmírech. Toto značně rozšiřuje perspektivu lidí a činí jejich život vzrušující, proměnlivý a produktivnější a tvořivější. Cokoli přispívá k vlastní tvořivosti a produktivitě, přispívá nakonec k vlastnímu **duchovnímu pokroku.**

(1-15)
Protože v nové éře má každý plné uvědomění, poznání a úplnou informaci o tom, co si sám zvolil a co je účelem jeho života, je každý prost starostí, obav, nejistoty a strachu z neznámého. To poskytuje jedinci pocit vděčnosti a ocenění, což vede ke sdílení radosti, potěšení, rozkoše a štěstí ze života. Ve volném čase se takové rozkoše, radosti, štěstí, potěšení i tato vděčnost a uznalost vyjadřují různými slavnostmi, svátky a společenskými událostmi, které jsou integrální součástí života každého. Všechny slouží **duchovnímu účelu** jako připomínky vlastní svobody a nezávislosti a vlastní svobodné účasti v obrovském tvůrčím úsilí a **duchovním pokroku** celého Stvoření.

(1-16)
Jak se již před tím uvedlo, je vše v životním stylu a vztazích lidí nové éry vyváženo a harmonizováno. Protože se vše odvozuje z duchovnosti a směřuje k duchovnosti, která se projevuje pozitivním stavem a procesem lásky a moudrosti Nejvyššího, netrápí nikoho žádné nemoci. Pojem smrti jako bolestného oddělení od života je neznám. Namísto toho se každý připravuje na opuštění svého fyzického těla, jakmile splní své životní poslání a svůj účel v průběhu pozemského věku. V okamžiku připravenosti jedinec upadá do klidného spánku a v tomto čase se oddělí od vlastního těla a přesouvá se do intermediálního světa. Protože je přístup do **tohoto světa** otevřený pro každého, může každý, kdo touží a chce pokračovat v komunikaci a vztazích s těmi, kdo odešli, toto učinit bez problému, jestliže oba souhlasí a je-li z pokračování jejich vztahu možno získat nějaký **duchovní užitek.** Proto není v nové éře možný žádný pocit bolestivé ztráty či toho, že schází ten, kdo odešel.

(1-17)

Vzájemné přátelství mezi lidmi je ustaveno jen na duchovním základě. Jeho účelem je sdílet, podporovat, vyměňovat vše a pomáhat všemu, co je dostupné pro něčí duchovní pokrok. Takové přátelství charakterizuje respekt vůči jedincově svobodě, loajálnost, oddanost, hluboká láska a ocenění jedincova jsoucna a bytí. Žádné jiné motivy do takového vztahu nevstupují. Ten trvá tak dlouho, jak je nutné a potřebné, tak dlouho, dokud je všeobecně prospěšný a užitečný. Jakmile poslouží svému účelu a nelze z něj získat žádný další užitek, oba jeho účastníci jej ukončí s velkou vděčností, s uznáním a oceněním zážitků, které sdíleli v jeho průběhu.

(1-18)
Životní styl a vztahy lidí v nové éře v sobě zahrnují zřetel a respekt vzhledem k vlastnímu přírodnímu či fyzickému prostředí. Každý si uvědomuje, že se na určitý čas chystá žít v přírodním prostředí, které je integrální součástí života na Zemi. Země, jako cokoli jiné, je stvořením Nejvyššího ze účelem přizpůsobení se jedinečným a zvláštním sentientním entitám - lidským bytostem. Proto jsou v něm zahrnuty jisté zákony a určitá pravidla, která slouží funkci harmonizace všech jeho aspektů. Kvůli této hluboké duchovní konotaci respektují lidé nové éry přírodu, ekologickou rovnováhu a život v úplném souladu s vlastním životním prostředím. Pohlíží se na ně jako na vynikající prostředek vlastního duchovního pokroku.

2. NOVÉ CHÁPÁNÍ A PRAKTIKOVÁNÍ DUCHOVNOSTI

Nová éra člověčenstva také vyžaduje **nové chápání a praktikování duchovnosti.** Je **několik principů, které ustanovují obsah a formu této duchovnosti pro počáteční krok lidské duchovní progrese.** Zdůrazňuje se zde **počátek,** jelikož **kvality** i **obsahy této duchovnosti** jsou **dynamické** a **proměnlivé,** když někdo přechází z předcházejícího kroku a vchází do každého následného, vyššího kroku:

(2-1)
V nové éře jsou všechna pojetí duchovnosti odvozena z ideje přirozenosti Nejvyššího. Jak se již uvedlo před tím, ta je nejdůležitější a nejzávažnější záležitostí pro **duchovnost obecně** a **lidskou duchovnost** zvláště. Odráží pravou **duchovní kvalitu** každého společenstva či jednotlivce ve společnosti. Ústřední téma **nové duchovnosti** lze vyjádřit výrokem, že **v uvědomění každého je a bude jen jeden Nejvyšší, kdož je Absolutní jedností a Jednotou všech principů a kdož se ve Stvoření manifestuje v nekonečné variaci a nekonečným počtem aspektů a vyjádření.** Jakýkoli, byť jen vzdálený náznak možnosti existence tří či více bohů v jakékoli formě či pojímání je ošklivou myšlenkou, která znamená jen jedinou věc: **Že je něco hrozně špatného v lidské duchovnosti.** Proto lze jeden z nejdůležitějších důsledků, prostředků ověření a kontroly řádnosti **duchovnosti** nalézt v **POJETÍ Nejvyššího,** které kdo má. Pokud je odvozeno z pojetí jednosti a jednoty s jasným porozuměním, že může existovat jen jeden **Bůh** či jeden **Nejvyšší,** a ne tři či několik, pak je **duchovnost** v pořádku. Jakékoli pochybnosti, odchylky, myšlenky, pocity či úvahy, které jsou tomuto pojetí protikladně, naznačují, že je něco hrozně špatného ve vlastní **duchovnosti.**

Toto je **nejzávažnější záležitostí veškeré duchovnosti,** se kterou člověčenstvo **stojí či padá.** Celá historie pseudočlověčenstva je živým a živoucím příkladem tohoto jevu. **Různá jména,** která se užívají při přistupování k jedinému **Nejvyššímu,** se považují jen za jediný z **nekonečných aspektů,** který popisuje jeden či více zvláštních rysů, kterými může přirozenost **Nejvyššího** pochopit ten, kdo dává přednost tomuto jednotlivému jménu v souladu se svými **duchovními potřebami.** Ale tento jedinec jasně chápe, že je to název jen **jednoho rysu či aspektu jednoho Nejvyššího,** a ne název **Nejvyššího** v Jeho/Její

Absolutní přirozenosti.

(2)
Pojetí jednoho **Nejvyššího** s mnoha jmény určuje též typ, postup a způsob Jeho/Jejího uctívání. Již v předešlém bylo uvedeno, že v nové éře nejsou žádné **typy vnějšího rituálního** a **slavnostního uctívání. Pravé uctívání jednoho Nejvyššího se činí výhradně vykonáváním užitku, činností a činů, praktickým životem, konáním toho nejlepšího a plněním poslání a účelu vlastního života.** Tím se nyní nemá říci, že se lidé nebudou dávat dohromady ve zvláštních shromážděních, zasvěcených pouze sdílení osobních a subjektivních **duchovních zkušeností** a výsledků komunikování s **duchovním světem.** Ta se konají a koordinují obzvláště pro tento účel. Také jsou skrze osoby k tomu zvlášť určené **Nejvyšším** poskytována Jeho/Její **pravidelná přímá zjevení** tak, jak jsou potřebná pro každý nový krok v **duchovní progresi** člověčenstva, a jsou zjevována, sdílena a interpretována buď na těchto shromážděních, nebo jinými dostupnými komunikačními prostředky. **V průběhu těchto shromáždění se též sdělují osobní zjevení od Nejvyššího** a **zjevení skrze vlastní duchovní poradce o připravenosti na přechod z předcházejícího kroku a na zahájení nového, následného a vyššího duchovního kroku.** Takovou formou se odehrává pravá bohoslužba v nové éře.

(3)
Zdroj, život a praktikování individuální duchovnosti se, jak se již uvedlo před tím, ustanovuje přímou komunikací s vlastními duchovními rádci, Niternou myslí a obzvláště s nejvyšším duchovním poradcem. Cokoli je třeba a nutně pro vlastní **duchovní růst,** zlepšení a pokrok, je k dispozici tomu, kdo o to žádá. **Zásadou zde je, že nic není nikomu dáno či zjeveno, aniž by o to ze své svobodné vůle a volby nepožádal.** Vnucovat někomu něco by bylo znásilňováním jeho svobodné vůle. Takový nátlak je u **duchovních poradců nemyslitelný** a **nemožný. Nejvyšší** vytváří v tomto ohledu zvláštní opatření a záruky v tom, že když o to jedinec nežádá, žádný **duchovní poradce** nemůže sdělit ani slovo ani být slyšen bez ohledu na to, jak usilovně se snaží proniknout k tomu, komu se radí. **Jedinec je vždy PLNĚ ZODPOVĚDNÝ za svůj život se všemi důsledky svých vlastních voleb.** Toto je jedním z **hlavních principů nové duchovnosti.** Tato skutečnost je **známa všude.** Proto při komunikaci s **duchovními rádci** každý vždy žádá o obecné i zvláštní odpovědi, popudy, výklady, odhalení a výměnu toho, co má sloužit potřebám jednotlivého dne. Jedinec obvykle končí setkání s **duchovními rádci** položením důležité otázky: **Existuje něco jiného, co je třeba zodpovědět, uvážit, zjevit či probrat, co z jednoho či druhého důvodu vlastní mysl vynechala ? Jak je jak jen nejlépe možné a potřebné posloužit a být užitečný vlastním duchovním poradcům ?** Tímto se každý den před rozloučením zabrání přehlédnutí důležitých věcí a zachovává se **princip vzájemné služby, lásky a oplátky.**

(4)
V nové éře si každý uvědomuje a praktikuje velmi důležité **pravidlo duchovnosti.** Jak se uvedlo dříve, **pojem duchovnosti se popisuje aktivními, dynamickými a progresivními termíny, neboť je skutečně neustálým plynutím a pohybem dále a vpřed.** V takovém chápání a vnímání pravé **duchovnosti** neexistují žádné **ideje** statičnosti a stagnujících rozpoložení. Proto se jedincovo vnímání a jeho podíl na duchovnosti určuje jeho otevřeností novým **duchovním ideám,** které neustále připlouvají. **Míra otevřenosti je určena flexibilitou a mobilitou, s jakou se kdo zbavuje starých pojetí, jejichž užitečnost se již přežila, a s jakou se přijímají a do vlastního života zahrnují nové duchovní ideje.** Skutečným **duchovním pravidlem** zde je, že jedině v otevřenosti mysli a srdce, ve flexibilitě, mobilitě a schopnosti se přizpůsobit lze najít pravé požehnání **Nejvyššího.** Takový přístup je pro jedince skutečným požehnáním.

(5)

Podle shora uvedeného principu jsou v nové éře všechny duchovní záležitosti založeny na univerzálním faktu a principu, že vše ohledně duchovnosti je zjeveno v postupných krocích a že duchovní pokrok je založen na progresivnosti a tvořivosti jeho idejí, které se neustále mění. Každý si uvědomuje, že **Nejvyšší** Svou **Absolutní přirozeností** a **Absolutní tvořivou snahou** neustále vytváří čerstvé, nové a více **duchovní ideje,** které se dodávají veškerému Stvoření pro jeho potřeby, štěstí a požehnání. **Nejvyšší** nemůže nikdy přestat mít nové **ideje** a spočinout v této věci s prohlášením, že neexistuje již nic víc, co by se dalo přidat či stvořit. Taková situace by znamenala konec všeho Stvoření. Proto je **nová duchovnost** založena na **principech změny a pokroku** ve všech úrovních a stupních a ve všech ohledech.

(6)
Velmi důležitý duchovní princip, na kterém je založena nová duchovnost, lze nalézt v uznání, přijetí a praktikování skutečnosti, že vše v životě každého či v životě veškerého Stvoření má bez jakékoli výjimky a výluky, vzato o sobě i z venku, ve všech představitelných ohledech vztah k duchovnosti a že životem duchovnosti je přát si a konat dobro, být moudrým a neustále progresivně postupovat k vyšším úrovním duchovního uvědomění. Tento princip je modifikací a zkrášlením **principu,** který byl zjeven Emanuelem Swedenborgem: „**Veškerý život se vztahuje k náboženství - a životem náboženství je konání dobra.**“

Tímto principem je každý motivován, ovlivňován a veden. Všechny ostatní takzvané neduchovní události a děje života se považují za **souvztažné faktory duchovnosti,** její konkrétní či symbolická vyjádření, kterým umožňuje nastávat a odehrávat se. Život a činnost vůbec čehokoli jsou bez výjimky dány **duchovností,** s níž souvztaží.

(7)
Z **těchto principů** se odvozuje daleko obecnější **princip nové duchovnosti: Každý si neustále uvědomuje, přijímá a praktikuje, že všechny lidské systémy a aktivity ve specifičnosti a jedinečnosti svých stavů a procesů reprezentují a vyjadřují Absolutní duchovní principy Nejvyššího a souvztaží s nimi.** Takové pojímání dává každému popud, aby k ním vyvinul větší respekt a více je oceňoval, protože v nich může vidět, cítit a prožívat neustálou přítomnost **Nejvyššího,** kdož je ve Svých **principech** a jejich nekonečných, relativních projevech jako ve Svém vlastním.

Takový postoj a takové chápání lidských systémů a činností je ochraňuje před tím, aby byly separovanými, sebestřednými, na sebe zaměřenými a samy sebe udržujícími. Pohlíží se na ně jen jako na **výsledek Absolutního tvořivého úsilí Nejvyššího,** kdož neustále zjevuje, pozměňuje, přidává a tvoří stále lepší systémy a aktivity pro **duchovní potřebu a progresi** všeho Stvoření.

Všechny shora zmíněné duchovní principy nové duchovnosti jsou pozměnitelné, změnitelné a pružné a existují duchovní principy, které jsou těmto přítomným transcendentní. Budou tyto přítomné **principy** překonávat, stavět na nich či je zachovávat v souladu s potřebami a uspořádáním **dalšího kroku duchovní progrese člověčenstva.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 6. kapitoly III. části je tato označena těmito názvy:

1. OBECNÉ RYSY ŽIVOTNÍHO STYLU LIDÍ A JEJICH VZTAHŮ

2. NOVÉ CHÁPÁNÍ A PRAKTIKOVÁNÍ DUCHOVNOSTI

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

(21)

Kapitola sedmá

PERSPEKTIVY A BUDOUCÍ MOŽNOSTI ROZVOJE LIDÍ A JEJICH DUCHOVNÍHO POKROKU

*Výtah z knihy „**Základy lidské duchovnosti**“, str. 258 – 260, 7. kapitola, část III.*

Struktura veškerého Stvoření byla a je vybudována tak, aby neustále poskytovala PŘÍLEŽITOSTI ke svobodným volbám ohledně vlastního vývoje. Takové uspořádání vyžaduje, aby byly přítomny RŮZNÉ alternativy pro všechny. Toto pravidlo má univerzální a obecnou platnost. Znamená to, že **nejenom jedincům a všem jednotlivým sentientním entitám jsou umožněny takové volby a poskytnuty odpovídající možnosti, aby je mohli učinit, ale totéž je v tomto ohledu pravdou o celých společnostech, člověčenstvu, planetách, slunečních systémech, galaxiích, všech vesmírech a dimenzích.** Individuální rozhodnutí je **Nejvyšším** dáno do souladu s vybraným trendem v rámci vesmíru na **„linii“,** na jaké je **jednotlivá planeta, solární systém, galaxie** či **fyzický vesmír** s jejich souvztažnými **duchovními** a **zprostředkujícími** dimenzemi. Takový soulad vede k inkarnaci jedince do odpovídajícího - vzhledem k jeho volbě - místa ve Stvoření. Žádné jiné místo by jedinci neposkytovalo potřebné vybavení, prostředí a příležitosti pro splnění vlastního účelu a cíle zvoleného životního stylu a odpovídajícího **způsobu duchovního pokroku.**

Jestliže se tedy někdo inkarnuje např. na Zemi, specifický rozvoj a způsob duchovního pokroku u každého na této planetě nutně musí být v souladu s potřebami a specifičnosti života každé inkarnované individuality (lidské bytosti). Jakékoli jiné uspořádání by nemělo žádný smysl.

S ohledem na **tento důležitý princip** lze vnímat, že lidé na planetě Zemi a všichni ostatní ve Stvoření mají svobodu volby a alternativy pro tuto volbu jako **jedna celková sentientní entita,** protože se, jak se před tím již mnohokrát uvedlo, celé člověčenstvo v celém vesmíru jeví před **Nejvyšším** jako **jedna vědomě uvědomělá entita** - v tomto jednotlivém kontextu jako **jedna lidská bytost.**

V minulosti, do okamžiku zhroucení a odstranění všech lidských systémů a do skončení éry lidí, si člověčenstvo zvolilo zakusit a ilustrovat následky a důsledky odpadnutí od pravých **duchovních principů.** Vlastní svobodnou volbou se stala všemu jinému Stvoření a sobě živým, živoucím a konkrétním příkladem zobrazení **toho, co to znamená a jaké je to být bez duchovnosti a nebo ji mít deformovanou.**

V současné době se tedy užitečnost této volby **vyčerpala** a Stvoření **obdrželo svou odpověď** a **dostalo svou lekci.**

Z tohoto vyplývá následující otázka: **Co dále ? Jaké jsou perspektivy a budoucí možnosti lidského rozvoje a duchovního pokroku ?**

Člověčenstvo na Zemi bude jako celek postaveno před novou volbu. Aby mohlo volit, jsou mu poskytnuty několikeré možnosti. Některé z nich se nyní zjevují:

1. NÁVRAT K PŘERUŠENÉ LINII PŮVODNÍHO ČLOVĚČENSTVA

Jeden ze způsobů budoucího duchovního pokroku člověčenstva lze nalézt v návratu k původnímu a počátečnímu progresivnímu kroku v bodě, kde ho pseudotvůrci zastavili a přerušili. Z tohoto bodu přerušení může člověčenstvo opět začít a neustále na něm stavět, nastupujíc na tom, co opustilo. **Jestliže se taková volba učiní, budou člověčenstvu otevřeny a plně zpřístupněny veškeré dosavadní poznatky o takové jednotlivé linii.** Využijí se za účelem pokračování na **téže linii pokroku,** kterou si první člověčenstvo na Zemi zvolilo sledovat. Jelikož každá linie takto zvoleného pokroku pokračuje věčně a vždy s **novými ideami** a jejich aktualizací, byl by takto navěky zajištěn a zařízen neustálý **duchovní pokrok** člověčenstva. Nebylo by již nutné žádné další přerušení **takového pokroku,** pokud se pro ně lidstvo nerozhodne a nebo to v určitém bodě na **„linii“ pokroku** nezmění. Takové příležitosti a možnosti jsou neustále poskytovány všemu Stvoření **Nejvyššího,** aby tak nikdo nebyl uzavřen navždy v jednom jednotlivém stavu a procesu.

2. NOVÁ LINIE S VYUŽITÍM ZKUŠENOSTÍ STARÝCH LINIÍ PŮVODNÍHO ČLOVĚČENSTVA

Druhou možností je opustit linii pokroku dávných časů prvního člověčenstva a začít na nové, kvalitativně odlišné a jedinečné linii, která se liší od všech předcházejících - využívajících dostupné metody a technologie, jež byly známy a užívaly se pro formování těchto starých linií - a rozvíjí své vlastní metody a technologie vhodné pro tuto zvolenou specifickou linii. Opakuje se, že pokud bude vybrána tato druhá alternativa, budou **Nejvyšším** zajištěny všechny náležitosti, příležitosti a náležité potřeby, aby tak nové člověčenstvo mohlo uskutečnit tomu odpovídající **duchovní snahu,** která by posílila jeho **duchovní růst.** Takové uspořádání opět zajišťuje neustálý **duchovní pokrok** nového člověčenstva, pokud v něm člověčenstvo touží pokračovat.

3. KOMBINACE PŘEDCHOZÍCH DVOU MOŽNOSTÍ

Jinou možností je kombinace obou shora popsaných alternativ. Nové člověčenstvo si může vybrat některé aspekty **staré, přerušené linie** a zahrnout **duchovní ideje této linie** do **linie** nově zvolené tak, že obě získají úplně jiný a nový význam. Každá kombinace **dvou tvořivých idejí** vytváří **jedinečnou a novou linii progrese,** kterou lze věčně následovat a rozvíjet, je-li to užitečné a nutné.

4. STUDIUM A VÝZKUM VŠECH STAVŮ A PROCESŮ VE STVOŘENÍ

Čtvrtou možností dostupnou novému člověčenstvu je studium a výzkum všech stavů a procesů, které se vyskytují ve všech (s člověčenstvem souvztažných) dimenzích, úrovních, místech, planetách a fyzických vesmírech, a věnování pozornosti

jedinečnosti a zvláštnosti jejich duchovního pokroku i všem životním stylům a vztahům jemu odpovídajícím a jejich využití tím, že se vyberou určité aspekty, které se mohou tvořivě zahrnout do budování nové linie duchovní progrese lidí na planetě Zemi. Tato možnost by dala člověčenstvu **velkou příležitost vytvořit jedinečnou kombinaci všech idejí všech stavů a procesů s ním souvztažných. Dalo by to lidem úplně odlišný a zvláštní význam, který ještě nikde jinde ve Stvoření neexistuje.** A opět by se takto nově vytvořený, jedinečný konglomerát odlišných **idejí** transformoval do **speciální „linie" duchovního pokroku,** která by se mohla tvořivě a produktivně sledovat navěky, či tak dlouho, pokud by to bylo užitečné, potřebné a člověčenstvo by tak zvolilo. Pokud by se přijala tato možnost, otevřel by se plně přístup ke všem odpovídajícím stavům a procesům, které by se považovaly za relevantní souvztažným faktorům pozice planety Země, a všechny zkušenosti by se staly člověčenstvu dostupnými, aby mu v jeho odpovídajícím **duchovním pokroku** poskytly ten největší užitek.

Toto jsou čtyři základní, v současnosti lidem zjevené možnosti, které jsou k dispozici člověčenstvu, aby stanovily všechny perspektivy a budoucí možnosti jeho rozvoje. Je zcela možné a myslitelné, že existují mnohé jiné možnosti na výběr, ale tyto čtyři jsou zjeveny v současné době. Když bude člověčenstvo připraveno a hotovo pro takový výběr, budou přítomny veškeré možnosti ve své úplnosti, každá se všemi svými důsledky a následky.

Další důležitou otázkou, která vyžaduje odpověď, je to, **zdali by bylo možné, aby se člověčenstvo navrátilo ke svému předcházejícímu negativnímu stavu a procesu,** který zablokoval a zastavil **jeho duchovní pokrok.**

Jak je popsáno v předcházejícím, **za těch časů budou všechna pekla uzavřena a od člověčenstva oddělena.** Žádným negativním **ideám** ani touhám a sklonům zlé povahy nebude dovoleno, aby ovlivňovaly či zaplavovaly lidskou mysl. Nic nebude člověčenstvu dodávat nečistý, zamořený a jedovatý materiál. Zároveň nikdo ani nic nepřibude k peklům tím, že si zvolí tam vstoupit. Úplná separace a izolace pekel by mohla nakonec vést všechny jejich obyvatele k tomu, aby zanechali nenormálního, nepřirozeného a patologického životního stylu a regresivních sklonů a namísto toho se připojili ke zbytku Stvoření v jeho neustálém **duchovním pokroku.** Jakmile a když se to stane, veškeré stavy a procesy pekel budou odstraněny. Všechna pekla zmizí ze jsoucna a bytí a nebude tu nic, co by stimulovalo a přinášelo jakékoli negativní a protikladné sklony.

Avšak dokud pekla setrvávají a jsou k dispozici jako volba, byť jsou i uzavřena, mohou se znovu otevřít. Jediné, co je může znovu otevřít, je **touha po něčem negativním či zlém.** Kdykoli nastane taková touha v lidské mysli ve formě jakékoli **ideje, stává se klíčem pro otevření dveří pekel a tato idea se okamžitě připojí ke svým souvztažným negativním činitelům a všem stavům a kondicím majícím s ní vztah, které zaplaví mysl toho, kdo si to přeje, všemi svými důsledky.** Toto je velmi vzdálená možnost.

Přesto jsou vytvořeny **záruky** proti takové události. **Neustálá komunikace s duchovním světem, duchovními rádci a s vlastní Niternou myslí zabraňuje početí idejí či tužeb takové negativní povahy. Je vždy přítomná znalost všech hrozných důsledků přijetí takových idejí a toho, že se jim dovolí se uchytit ve vlastní mysli.** Pokud pekla existují, je nemožné se zcela vyhnout tomu, aby **takové ideje** nevešly do mysli, ale je docela možné a velmi snadné **jim** neumožnit, aby se v ní zachytily, neboť jakmile vstoupí, **lze je vyplavit a odvrhnout pryč.** V tomto případě se nemůže stát, aby se dveře pekel otevřely.

Zpětný návrat předcházejícího negativního stavu a procesu veškerého pseudočlověčenstva si lze velmi těžce představit. Je však si třeba uvědomit, že **možnost**

volby takové alternativy vždy existuje. Jakmile se něco zažije a prožije, je to vždy dostupné jako možnost volby. Svoboda volby je vždy přítomná. Avšak možnost se nemusí opětovně využít či aktualizovat. Spolu se všemi zabudovanými zárukami proti podobným opětovným událostem lze milostí **Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího** zajistit, že jedinou cestou, kterou si člověčenstvo zvolí, bude cesta normálního, přirozeného a zdravého směřování neustálého **duchovního pokroku** ruku v ruce s celkem ostatního Stvořením.

Na závěr je nutné zopakovat zas a znovu, že to, co se zde předkládá, je zjeveno a relevantní pouze pro **další počínající krok lidské duchovní progrese.** Proto to **nelze** v žádném případě považovat za konečnou, **absolutní pravdu,** která je závěrečným slovem **Nejvyššího.** Jakmile se užitečnost počátečního kroku v **duchovní progresi** člověčenstva úplně vyčerpá, vstoupí do bytí nový krok, který se sebou přinese **zjevení nové** - s chápáním a pojetím **duchovnosti** překonávajícím to, co se zjevuje v této knize.

Je třeba brát všechny **ideje,** pojmy a výroky zjevené v této knize tímto progresivním způsobem a vyhýbat se za každou cenu jakémukoli rigidnímu, dogmatickému a slepému lpění na nich. **Pravda je dynamická; dynamická pravda se věčně přibližuje Absolutní pravdě Nejvyššího.**

Každá nadbytečnost v této knize je **záměrná,** aby se **zdůraznily základní principy,** na nichž se budují závěry.

Předložené **ideje** a pojmy jsou k uvážení jen těm, kdo je chtějí číst a chtějí o nich přemýšlet. Pro nikoho nemají mít žádný jiný účel a na nikoho se nevznáší žádné jiné požadavky. Neboť příkaz či nařízení nemůže přijít z **vnějšku** či od někoho jiného, ale **jen z vlastního srdce.**

Poznámka zpracovatele:

Pro lepší přehled 7. kapitoly III. části je tato označena těmito názvy:

1. NÁVRAT K PŘERUŠENÉ LINII PŮVODNÍHO ČLOVĚČENSTVA

2. NOVÁ LINIE S VYUŽITÍM ZKUŠENOSTÍ STARÝCH LINIÍ PŮVODNÍHO ČLOVĚČENSTVA

3. KOMBINACE PŘEDCHOZÍCH DVOU MOŽNOSTÍ

4. STUDIUM A VÝZKUM VŠECH STAVŮ A PROCESŮ VE STVOŘENÍ

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

Zpracoval v pětibarvě 14.4.2002 Ivo A. Benda

(Konec knihy „Základy lidské duchovnosti“.)